

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယသတ်။

နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမောတဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သန္နိဗ္ဗိကဿ။ ။

နမောတဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-ဥရဂဂင်-၁၀-အာဠဝကသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့ အစရှိသော စကားသည်၊ အာဠဝကသုတ္တံ၊ အာဠဝကသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာနယေနဝ၊ အနက်ကိုဖွင့်အပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္ထဝဏ္ဏနာစ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို လည်း၊ ဧဝံမေသုတံဧကံသမယံဘဂဝါတိဧတံ၊ ဧဝံမေသုတံ ဧကံသမယံ ဘဂဝါဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက် ရှိသည် သာတည်း။ အာဠဝိယံဝိဟရတိ အာဠဝကဿ ယက္ခဿဘဝ နေတိဧတ္ထပန၊ အာဠဝိယံဝိဟရတိအာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေဟူသော ဤပါဌ်၌ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တဿ ယက္ခဿ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိ ဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာဠဝိတိ၊ အာဠဝိ ဟူသည်ကား၊ ဘံရဋ္ဌံ၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံကိုလည်းကောင်း၊ နဂရေ၊ မြို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒုဘယံဝိ၊ ထိုနှစ်ပါးသည်လည်း၊ ဣဝ၊ ဤအရာ

၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယထွေ

၌၊ ဝဋ်တိ၊ သဋ်တိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်တိ၊ အာဠာရိနဂရေသ၊ အာဠာရိမြို့တိ၊ သမိပေ၊
အနီး၌၊ ဝိဟရန္တောပိ၊ နေတော်မူသည်ကိုလည်း၊ အာဠာရိယံဝိဟရတိတိ၊
အာဠာရိယံဝိဟရတိဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်တိ၊ တဿစနဂရေသ၊ ထိုအာဠာရိ
မြို့တိလည်း၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနီးမဝေးသော၊ ဂါဂုတ
မတ္တေ၊ တဂါဂုတ်မျှသောအရပ်၌၊ တံဘဝနံ၊ ထိုအာဠာရိကမိမာန်သည်၊
အတ္တိ၊ ရှိတိ၊ အာဠာရိရဋ္ဌေ၊ အာဠာရိတိုင်း၌၊ ဝိဟရန္တောပိ၊ နေတော်မူသည်ကို
လည်း၊ အာဠာရိယံဝိဟရတိတိ၊ အာဠာရိယံဝိဟရတိဟူ၍လည်း၊ ဂုတ္တတိ၊
ဆိုအပ်တိ၊ အာဠာရိရဋ္ဌေ၊ အာဠာရိတိုင်း၌၊ ဧတံဘဝနံ၊ ထိုအာဠာရိက
မိမာန်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်တံ၊ အာဠာရိကော၊ အာဠာရိအမည်ရှိသော၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိဝိနာဒုကူပတေဝံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောကချေ
သည်မိန်းမအသုံးအဆောင်ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ စောရပဋိဗာဟနတ္ထဉ္စ၊
ခိုးသူတို့ကိုတားမြစ်အံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ပဋိရာဇနိသေခနတ္ထဉ္စ၊ ခုန်သူ
မင်းတို့ကိုတားမြစ်အံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ဗျာယာမကရဏတ္ထဉ္စ၊ ခုန်
ပြေးခြင်းကိုပြုအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်
လုံး၊ မိဂံ၊ သမင်တောသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သ၌၊ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်
အချိုးအချက်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ ယသ၊ အကြင်ယောက်ျား၏၊ ပဿေန၊
နံပါးဖြင့်၊ မိဂေါ၊ သားသမင်သည်၊ ပလ္လာယတိ၊ ပြေးသည်ဖြစ်အံ့၊ တသေ
ဝ၊ ထိုယောက်ျား၏သာလျှင်၊ သော၊ ထိုသားသမင်သည်၊ ဘာရော၊ ဝန်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိကံ၊ အချိုးအချက်ကတိကဝတ်ကို၊ အကာသိ၊
ပြု၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တသေဝ၊ ထိုအာဠာရိမင်း၏သာလျှင်၊ ပဿေန၊ နံပါး
ဖြင့်၊ မိဂေါ၊ ဧကီမည်သောသားသည်၊ ပလ္လာယတိ၊ ပြေး၏၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊
လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဇော၊ အာဠာရိမင်းသည်၊ ခနံ၊ လေးကို၊ ဂဟေတွာ
ကိုင်၍၊ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချင်သာလျှင်၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာတိုင်တိုင်၊
တံမိဂံ၊ ထိုဧကီမည်သောသားကို၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်လေ၏၊
ဧကီမိဂါစ၊ ဧကီမည်သောသားတို့သည်လည်း၊ တိယောဇနဂေါ၊ သုံး
ယူဇနာပြေးနိုင်သော အဟုန်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို
နောင်မှ၊ ပရိက္ခိဏာဇဝံ၊ ကုန်သောပြေးသွားခြင်းရှိသော၊ မိဂံ၊ ဧကီမည်သော
သားကို၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပဋိသိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို၊ ဝမိတွာ၊
သတ်၍၊ တံ၊ ထိုဧကီမည်သောသားကို၊ ဒွိခေ၊ နှစ်ပိုင်း၊ ချောတွာ၊ ဖြတ်၍၊
ဇိသေန၊ အမဲဖြင့်၊ အနတ္တိကောပိ၊ အလိုမရှိသော်လည်း၊ မိဂံ၊ ဧကီမည်သော

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၀-အာဠဝကသုတ်၊

၉

သားကို၊ ဂဟထုံး၊ ဗင်းယူအံ့သောဌ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ပဝါဒမောစနတ္ထံ။ သူတပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလွတ်မိမ့်သောဌ၊ ကာဇေန၊ ထင်း
ပိုးဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ထင်းယူခဲ့၍၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ နဂရဿ၊
မြို့၏၊ အဝိနုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဗဟလပတ္တပလာသံ၊ များစွာသော
အရွက်အပွေးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာနိဂြောဓံ၊ ပညောင်ပင်ကြီးကို၊ နိသွာ၊
မြင်၍၊ ပရိသမဝိနောဒနတ္ထံ၊ အပင်အပန်းပျောက်မိမ့်သောဌ၊ တဿ၊ ထို
ပညောင်ပင်ကြီး၏၊ မူလံ၊ အရင်းသို့၊ ဥပါဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ တသ္မိ
နိဂြောဓေ၊ ထိုပညောင်ပင်ကြီး၌၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကအမည်ရှိသော၊
ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ မဟာရာဇသန္တိကာ၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်း
ကြီးတို့၏အထံမှ၊ သဝနံ၊ နေရာမိမ့်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရခဲ့၍၊ မဏ္ဍိကဿ၊
ယော၊ နေမွန်းတည့်သောအခါ၌၊ တဿရက္ခဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏၊ သာ
ယာယ၊ အရိပ်၏၊ ဗုဠောကာသံ၊ ထိရာအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌ၊ ဝင်လာကုန်သော၊
ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ခါဒန္တော၊ စားလျက်၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ့၏သော၊ ထို
အာဠဝကဘီလူးသည်၊ တံ၊ ထိုအာဠဝမင်းကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ခါဒိယံ၊ ကိုက်
စားအံ့သောဌ၊ ဥပဂတော၊ အနီးသို့ချဉ်းလာသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ အာဠဝ
မင်းသည်၊ ခွိခါ၊ နှစ်ပိုင်း၊ ဆိန္ဒုမိဂံ၊ ဖြတ်အပ်သောဇော်သားကို၊ ဒတွာ၊ ပေး
၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မောစေတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘီလူးသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထဂတ
ကာလတော၊ လက်သို့ရောက်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မိရေ၊ မိမိ၏
သားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကောဝနန၊ ဥစ္စာသာလျှင်မဟုတ်လေသော၊
မိဂံ၊ ဇော်သားကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မော
စနံ၊ လွတ်လိုသော၊ ဇေတံ၊ ဤအကြံကို၊ ကိံနာမကရောသိ၊ အဘယ်ကြောင့်
ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ရာဇာနံ၊ အာဠဝမင်းကို၊ နမုဇ္ဈိ၊
မလွှတ်၊ အထေးလိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ အာဠဝမင်းသည်၊ တေန၊ ထိုအာဠဝက
ဘီလူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်စကားကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊
ယက္ခ၊ အိုဘီလူးကြီး၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ရုပ္ပ၊ လွှတ်ဦးလော၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း
နေ့တိုင်း၊ မနုဿဉ္စ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊ ထာလိပါကဉ္စ၊ ထမင်းချက်အိုး
ကိုလည်းကောင်း၊ ပေသိသာမိတိ၊ ပို့ဆက်သာအံ့ဟု၊ ကတိကံ၊ ကတိက
ဝတ်စကားကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘီလူးသည်၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ ရာဇာ၊ နာတာဝေန၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်ဖြင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့
သည်ဖြစ်၍၊ နသရိဿသိ၊ မအောက်မေ့လတ္တံ့၊ အဟမ္ပန၊ ငါသည်ကား၊

၄

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဝနံ၊ နေရာဗိမာန်သို့၊ အနုပဂတဉ္စ၊ မချဉ်းမကပ်သော သူကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုနုညာတဉ္စ၊ အခွင့်မရသောသူကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒိတုံ၊ စား
အံ့သောငှါ၊ နုလဘာမိ၊ မရ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဘဝန္တံ၊ ဘုန်း
ရှိသောမင်းကို၊ ဖိယယျံ၊ အောင်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊
ယက္ခော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်၊ နမုဉ္ဇတိ၊ မလွှတ်လေ၊ ရာဇာ၊ အာဠဝီမင်း
သည်၊ ယက္ခ၊ ဘိလူးကြီး၊ ဟံဒိဝသံ၊ အကြင်နေ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပေသေ
သိ၊ မပို့မစေလိုက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်ငင်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ခါဒါဟိ၊ စားပိုင်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ “အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ အနုဇာနေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုအာဠဝက
ဘိလူးသည်၊ မုတ္တော၊ လွှတ်လိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂရာဘိရခေါ၊ မြို့သို့ရှေး
ရှု၊ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဗလကာယော၊ မိုလ်ပါအပေါင်းသည်၊ မဂ္ဂေ၊
လမ်းခရီး၌၊ ခန္ဓဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဌိတော၊ တည်ရပ်၍၊ ရာဇာ
နံ၊ အာဠဝီမင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်သော်၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊
အယသပတ္တိဘယာ၊ အကျော်အစောမဲ့ဖြစ်အံ့သောဘေးကိုကြောက်တော်
မူသဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းတော်မူသည်၊ အဘိတိ၊ ဖြစ်လေခဲ့
၏ဟု၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကြလျက်၊ ပစ္စုပ္ပန္တော၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟေသိ၊ ခံလင့်
ကြ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ နံ၊ ထိုမိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂန္တော၊ သွားလေ၍၊
ကုဉ္ဇာပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသော်၊ နဂရဂုတ္တိကံ၊ မြို့ဝန်ကို၊ အာ
မေတ္တံ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊
နဂရဂုတ္တိကော၊ မြို့ဝန်သည်၊ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ကာလ
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလနေ့ရက်အပိုင်းအခြားကို၊ ကတော၊ ပြုခဲ့အပ်၏လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဏေ၊ အချင်း၊ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလနေ့
ရက်အပိုင်းအခြားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတော၊ မပြုမိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၊ ဒုဉ္ဇ၊ မကောင်းသော၊ ကတံ၊
အချိန်းအချက်ကိုပြုခြင်းတည်းဟုသိ၍၊ မှန်၏၊ အမနုဿာ၊ ဘိလူးတို့သည်၊
ပရိစ္ဆိန္နံ၊ မတ္တမေဝ၊ အပိုင်းအခြားရှိသောကာလ အတိုင်းကို သာလျှင်၊
လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ အပရိစ္ဆိန္နံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိမှုကား၊ ဇနပဒဿ၊
ဇနပုဒ်အား၊ မနုဿာဗာဓော၊ လူတို့အားနှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၊ ဟောတု၊ ထိုသို့ဖြစ်စေဦး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇာဝိအကာသိ၊ အကယ်၍ပြုမိစေဦး၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့

ပြုမိသော်လည်း၊ ထုံ၊ရှင်မင်းကြီးသည်၊ အပွါထုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ရန္တသုခံ၊မင်း၏ချမ်းသာကို၊ အနုဘောဟိ၊ခံစားတော်မူလော၊
က္ကော၊ဤအရေးအခွင့်၌၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သောအမှု
ကို၊ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊သော၊ထိုမြို့ဝန်အမတ်သည်၊ ကာလသေဝ၊
စောစောကလျှင်၊ရဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ဗန္ဓနာဂါရံ၊နှောင်အိမ်သို့၊ ဂံတံ၊သွားလေ
၍၊ယေယေ၊အကြင်အကြင်နှောင်အိမ်၌ရှိသောသူတို့ကို၊ ဝဇ္ဈာ၊သတ်အပ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေတေ၊ထိုထိုအပြစ်ရှိသောသူတို့ကို၊
သဒ္ဓါယ၊အယုံသွင်း၍၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဇိဝိတတ္ထိကော၊အသက်
ရှင်ခြင်းကိုအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုအသက်ရှင်လိုသော
သူသည်၊နိက္ခမတု၊နှောင်အိမ်မှထွက်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏတိ၊ဆို၏၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထို
ယောကျ်ားကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊နှာပေတွာစ၊နေချိုးစေ၍လည်းကောင်း၊
ဘောဇေတွာစ၊ထမင်းစားစေ၍လည်းကောင်း၊ဣမံထာလိမါ၊ဤထမင်း
ချက်အိုးကို၊ ယက္ခဿ၊ဘီလူးအား၊ ခေဟိ၊ပေးလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ပေသေသိ၊စေလိုက်၏၊ တံ၊ထိုယောကျ်ားကို၊ ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊
ပဗိဋ္ဌမတ္တံပေဝ၊ ဝင်၍တည်ကာမျှဖြင့်လျှင်၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူး
သည်၊ မူလကန္တိဝိယ၊ကြာစွယ်ကြာရင်းကဲ့သို့၊ခါဒတိ၊စား၏၊ ယက္ခဿ၊
အာဇ္ဇဝကဘီလူး၏၊အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်အားဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊လူတို့
၏၊ကောသာဒိနိ၊ ခံအစရှိသည်တို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊သကလသရိရံ၊
ကိုယ်အလုံးသည်၊နဝနိတဝိဏ္ဏာဝိယ၊ထောပတ်ဆီဦးအဆိုင်ကဲ့သို့၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ ယက္ခဿ၊ဘီလူးအား၊တတ္ထံ၊ထမင်းအိုးကို၊ ဂါဟာပေတု၊ယူ
မိမ့်သောဌ၊ဂတပုရိသာ၊ရောက်သောယောကျ်ားတို့သည်၊တံ၊ထိုအခြင်း
အရာကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်၍၊ဘိတာ၊ကြောက်ကုန်သောလူသို့သည်၊ယထာ
မိတ္တံ၊မြင်ခဲ့တိုင်းအဆွေခင်ပွန်းကို၊အာရောစေသုံ၊ကြားကုန်၏၊ တတော၊
ထိုနှောင်မှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ ရာဇာ၊ အာဇ္ဇဝိမင်းသည်၊ စောရံ၊ ခိုးသူကို၊
ဂဟေတွာ၊ဖမ်း၍၊ယက္ခဿ၊ဘီလူးအား၊ခေဟိ၊ပေးလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့
ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊စောရကမ္မတော၊ ခိုးသော
အမှုမှ၊ပဋိဝိရတာ၊ကင်းကြကုန်၏၊တတော၊ထိုနှောင်မှ၊အပရေနသမယေ
န၊တပါးသောအခါ၌၊ နဝစောရာနံ၊အသစ်ခိုးသူတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိ
သဖြင့်၊ပုရာဏစောရာနံ၊အဟောင်းဖြစ်သောခိုးသူတို့၏၊ပရိက္ခယေန၊ကုန်
သဖြင့်၊ဗန္ဓနာဂါရာနိ၊နှောင်အိမ်တို့သည်၊သုညာနိ၊ ထိတ်ဆိတ်ကုန်သည်။

၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရဂုတ္တိကော၊ မြို့ဝန်သည်၊ ရေညော
အာဠဝိမင်းအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ အာဠဝိမင်းသည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏။ ခနံ၊ ဥတ္တာကို၊ နဂရဒ္ဒါရေသု၊ မြို့တံခါးတို့၌၊ ကောစိ၊ တစ်
တယောက်သောသူသည်၊ လောဘောန၊ ဥတ္တာ၌တပ်မက်မောသဖြင့်၊ အပ္ပေ
ဝနာမဂဏေယျ၊ ယူလေရာအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊ နဂ
ဒ္ဒါရေသု၊ မြို့တံခါးတို့၌၊ ဆဋ္ဌာပေသိ၊ စွန့်စေ၏။ တံ၊ ထိုဥတ္တာကို၊ ကောစိ၊
တစ်တယောက်သောသူသည်၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ နုဆုဝိ၊ မတို့လေ၊ သော၊
ထိုမြို့ဝန်သည်၊ စောရေခိုးသူတို့ကို၊ အလဘန္တော၊ မရနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊
အမစ္စာနံ၊ အမတ်ကြီးတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ကုလပဋိပါဒိယ၊
အမျိုးကြီးငယ်အစဉ်ဖြင့်၊ ဧကမေကံ၊ တယောက်တယောက်သော၊ ဇိဏ္ဏ
ကံဇိဏ္ဏကံ၊ အိုသောသူအိုသောသူကို၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ပေသေမ၊ စေလွှတ်
ကုန်အံ့၊ သော၊ ထိုလူအိုသည်၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတော့အားဖြင့်လည်း၊ မဇ္ဈ
မုခေ၊ သေခြင်း၏အဝဋ်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်
၏။ ရာဇာ၊ အာဠဝိမင်းသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ အမှာကံ၊
ငါတို့၏၊ ပိတာမဟံ၊ အဘိုးကို၊ ပေသေတိ၊ ပို့ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ ခေါသံ၊ ချောက်ချားခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဝေါ၊
သင်တို့၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြံကို၊ မာရုတ္တိ၊ မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုအ
မတ်တို့ကို၊ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဧဝ၊ အရှင်
မင်းကြီး၊ ဥတ္တာနုသေယျံ၊ ပခက်တွင်း၌ပက်လက်အိပ်သောသူငယ်ကို၊ ပေ
သေမ၊ ပို့စေကုန်အံ့၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တထာဝရဿ၊ ထိုသို့
ဘောအစိအရင်အား၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည် လည်းကောင်း၊ မေ၊
ငါ၏၊ ပိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိန္နေပော၊ ချစ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ အာဠဝိမင်း
သည်၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုတိုင်ပင်သော
အတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နဂရေ၊ အာဠဝိမြို့၌၊ ဒါရကမာတရောစ၊ သား
ငယ်ရှိသောအမိတို့သည်လည်း၊ ဒါရကေ၊ သားသူငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ချီပိုက်၍၊ ဂတ္တိနိယေဝါစ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတို့သည်လည်း၊ ပလိယိတွာ၊
ထွက်ပြေးလေကုန်၍၊ ဇနပဒေ၊ တပါးသော ဇနပုဒ်၌၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့
ကို၊ သံဝဇေတွာ၊ ကြီးရင့်စေ၍၊ အာနန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ
နိ၊ အလုံးစုံသောကာလတို့သည်၊ ဣဒဿဝဿာနိ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သက

လနဂရံ၊ မြို့အလုံးကို၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သော်၊ ဧကံဝိ၊ တယောကံမျှ
ဖြစ်သော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အလတိတွာ၊ မရမူ၍၊ ရုညော၊ အာဠဝိမင်း
အား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌၊
ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အန္တပုရေ၊ နန်းတွင်း၌၊ တဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၏၊ ပုတ္တံ၊
သားတော်ဖြစ်သော၊ အာဠဝကကုမာရံ၊ အာဠဝကမင်းသားကို၊ ဥပေတွာ၊
ထား၍၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ ရာဇာ၊ အာဠဝိ
မင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တောပိ၊ သားကိုလည်း၊ ဝိယော၊ ယထာ၊ ချစ်အပ်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းအား၊
အတ္တနော၊ မိမိထက်၊ ဝိယတရံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ
မရှိ၊ တုမှေ၊ သင်အမတ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေကုန်၊ တပ္ပိ၊ ထိုသားကို
လည်း၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူးအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
ရက္ခဿ၊ စောင့်ရှောက်လေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကကုမာရဿ၊ အာဠဝကမင်းသား၏၊
မာတာ၊ မိခင်သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ မဇ္ဈေတွာ၊
တန်ဆာဆင်၍၊ ဒုကူလရမ္ဘိဋ္ဌကေ၊ ခွဲဖြူပုဆိုးအနီး၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်
ကိုပြု၍၊ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ ရုညော၊ အာဠ
ဝိမင်း၏၊ အာဏာယ၊ အာဏာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်းသားရှိရာသို့၊ ဂတိံ၊
သွားလေ၍၊ သောဠသန္တုဣတ္ထိ၊ သဟဿာနံ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်
သောမောင်းမတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဓာတိယာ၊ နို့ထိန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က
တဿာစ၊ ထိုမိခင်မိဖုရား၏လည်းကောင်း၊ ဝိလပန္တိ၊ ဟာ၊ ငိုမြည်တမ်းစဉ်
ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုအာဠဝကမင်းသားကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပက္ကမိံ၊ သူ၊ သွား
လေကုန်၏၊ သွေ၊ နတ်ဖြန့်၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊
ဘက္ခော၊ စားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဒိဝသဉ္ဇ၊ ထိုနေ၌
လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စု၊ သသမယေ၊ ခိုဗန်းသောက်ထအ
ခါ၌၊ ပစ္စုပ္ပာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဧတဝနေ၊ ဧတဝနံအမည်ရှိသော၊ ဝိဟာ
ရေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ မဟာဂန္ဓကုဋိယံ၊ မြတ်သောဂန္ဓကုဋိ၌၊ မဟာကရု
ဏာသမာပတ္တိံ၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား
တော်မူ၍၊ ပုန၊ တ၊ ဘန်၊ ဗုဒ္ဓဝက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတစ်က္ခုတော်ဖြင့်လောကံ၊
လောကကို၊ ဧဝိလောကန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ အာဠဝကဿ၊
အာဠဝကအမည်ရှိသော၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ အနာဂါမိဖလုပ္ပတ္တိ

၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ။

ယသ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယအထောက်အပံ့ကို။ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏။ သောတာပတ္တိယသ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ။ ဥပနိဿယံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌လည်း။ စတုရာသိတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကို။ ပဋိလာဘဿစ၊ ရလတ္တံ့သည်၏လည်း။ ဥပနိဿယံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အနန္တသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဝိတာတာယ၊ လင်းပြီးသော်၊ ဗုရောတ္တကိစ္စံ၊ နံနက်ကာလဖြစ်သောကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ အနိဗ္ဗိတပစ္စာဘတ္တကိစ္စောဝ၊ ပစ္စာဘတ္တကိစ္စ မပြီးသေးသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ကာဠပက္ခဥပေါသထဒိဝသေ၊ လကွယ်ပက္ခ ဥပုသ်နေ့သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သူရိယေ၊ နေမင်းသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်လတ်သော်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ အဒုတိယော၊ အတော်ရှိတော်မူဘဲ၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ပါဒကမနေန၊ ခြေကျင်ကြွေတော်မူသဖြင့်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။ တိံသယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသောခရီးသို့။ ဝတ္တံ၊ ကြွေတော်မူ၍။ တဿယက္ခဿ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူး၏။ ဘဝနံ၊ နေရာဗိမာန်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေတိ၊ အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယဗ္ဗိံနိဠောဓေ၊ အကြင် ပညောင်ပင်၌။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏။ ဘဝနံ၊ နေရာဗိမာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဘဝနေယေဝ၊ အာဠဝကဘိလူး၏ဗိမာန်၌သာလျှင်။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊ စောနာခြင်းတည်း။ ဘဝနေယေဝ၊ ဘိလူး၏ဗိမာန်၌သာလျှင်။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ယထေဝ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘဝနံ၊ နေရာဗိမာန်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝကဘိလူးကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမြင်လွယ်ရာအရပ်သို့။ ဝတ္တံ၊ ကြွေလေ၍၊ ဝာဝနန္ဒါရေ၊ ဗိမာန်တံခါးဝ၌။ အဠာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာဠဝကော၊ အာ

ဠဝကဘိလူးသည်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောအရပ်၌၊ ယက္ခသမာဂမံ၊
ဘိလူးတို့၏အစည်းအဝေးသို့၊ ဂတော၊ သွားလေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တတောတသ္မိံ၊ ကာလေးထိုအခါ၌၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏၊
ခွါရပါလော၊ တံခါးစောင့်ဖြစ်သော၊ ဂန္ဒိဘောနာမ၊ ဂန္ဒိဘအမည်ရှိသော၊
ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်း
ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှ
သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိကာလေ၊ နေမွန်းလွဲသောအခါ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဒိဘ၊ ဂန္ဒိဘဘီးလူး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာ
ဂတော၊ မွန်းလွဲသောအခါမှလာခဲ့သည်။ အာမအဓိ၊ ဩဝါဒဖြစ်၏။ တေ၊
သင်အား၊ သစေအဂရ၊ အကယ်၍ ဝနိမလေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကရတ္ထိ၊
တညဉ့်မျှ၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝက၏၊ ဘဂနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရေယျာမိ၊
နေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဂရ၊ ဝနိမလေးသည်၊ န၊ မဟုတ်ပါ၊ အပိစခေါ၊ စင်
စင်သော်ကား၊ သောယက္ခော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ကက္ခဠော၊ ကြမ်း
တန်း၏၊ ဗရူသော၊ ရုန့်ရင်း၏၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘခင်တို့အားလည်း၊
အဘိဝါဒနာဒိန္နိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣမ၊ ဤဗိမာန်
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါသောတိ၊ နေတော်မူပေ၏ဟု၊ မာရုတ္တိ၊
နှစ်သက်ခြင်းမရှိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊
ဂန္ဒိဘ၊ ဂန္ဒိဘဘိလူး၊ ဟဿယက္ခဿ၊ ထိုအာဠဝကဘိလူး၏၊ ကက္ခဠ
တံ၊ ကြမ်းတန်းရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊
သိတော်မူ၏။ မမ၊ ငါအား၊ ကောပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တ
ရာယ်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊
တေ၊ သင်အား၊ အဂရ၊ ဝနိမလေးသည်၊ သစေဘဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်
အံ့၊ ဧကရတ္ထိ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျာမ၊ ငါနေတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒုတိယဗ္ဗိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဂန္ဒိဘော၊ ဂန္ဒိ
ဘမည်သောဘိလူးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်
သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝက ဘိလူးသည်၊
အဂ္ဂိတတ္ထ ကပါလသဒိသော၊ ပူပြင်းလှသော မီးအိုးကင်းနှင့် တူသော
သဘာရှိ၏။ မာတာပိတရောတိဝါ၊ မိခင်ဘခင်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သမဏဗြာဟ္မဏာတိဝါ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောတိဝါ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်သော သူတည်း။ ဣဓ၊ ဤသို့၊ ဣဓိ၊ ဤသို့၊ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား၊ ဗိတ္တက္ခေပံ၊ စိတ်၏မျှလွင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟဒယဗ္ဗိန္ဒရံ၊ နှလုံးကိုလည်း၊ ဗာလေတိ၊ ခွဲနိုင်ချေ၏၊ ပါဒေဝိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရသမုဒ္ဒေဝါ၊ သမုဒ္ဒရာ၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ပရစက္ကဝါဠေဝါ၊ စကြာဝဠာ၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ နိပတိ၊ ပစ်ချ နိုင်သောသတ္တိရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဒုတိယဗ္ဗိန္ဒရံ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဂန္ဒိတ၊ ဂန္ဒိတအမည်ရှိသောဘီလူး၊ တေ၊ သင်အား၊ သစေအဂရ၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကရတ္တံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူ သည်ရှိသော်၊ တတိယဗ္ဗိန္ဒရံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဂန္ဒိဘော၊ ဂန္ဒိတအ မည်ရှိသောယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစ နံ၊ ထိုစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပေ၏၊ ကံ'အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘီလူး သည်၊ အဂ္ဂိတတ္ထကပါလသဒိသော၊ ပူပြင်းလှသောမီးအိုးကင်းနှင့်တူသော နှလုံးသဘောရှိ၏၊ မာတာ ဝိတနောတိဝါ၊ မိခင်ဘဝင်တို့ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏာတိဝါ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောတိဝါ၊ အကျင့်တရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်သော သူဖြစ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသို့၊ ဣဓိ၊ ဤသို့၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့အား၊ ဗိတ္တက္ခေ ပဗ္ဗိ၊ စိတ်နှလုံးမျှလွင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဟဒယဗ္ဗိန္ဒရံ၊ နှလုံးကို လည်း၊ ဗာလေတိ၊ ခွဲနိုင်၏၊ ပါဒေဝိ၊ ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရသမုဒ္ဒေဝါ၊ သမုဒ္ဒရာ၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ပရစက္ကဝါ ဠေဝါ၊ စကြာဝဠာ၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ နိပတိ၊ ပစ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတိယဗ္ဗိန္ဒရံ၊ သုံး ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဂန္ဒိဘ၊ ဂန္ဒိတအမည်ရှိသောဘီလူး၊ သစေ၊ အကယ် ၍၊ တေ၊ သင်အား၊ အဂရ၊ ဝန်မလေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကရတ္တံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားမေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂရ၊ ဝန်လေးသည်မရှိပါ၊ အဝိ စခေါ၊ စင်စစ်သောကား၊ သောယက္ခော၊ ထိုအာဠဝက ဘီလူးသည်၊

အတ္တနော၊မိမိအား၊အနာရောစေတွာ၊မကြားမူ၍၊ အနုဇာနန္တံ၊ခွင့်ပြုမိချေ
သည့်ရှိသော်၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ဇိဝိတာ၊အသက်မှ၊ ဝေါရောပေယျ၊ချရာ၏။
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ထိုအာဇ္ဇဝကအား၊
အာရာစေမိ၊ကြားပါချေအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊နားတော်လျှောက်သည်ရှိ
သော်၊ဂဒြိဘ၊ ဂဒြိဘဘိလူး၊ တံ၊သင်သည်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊
အာရာစေဟိ၊ကြားလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊နားတော်လျှောက်သည်
ရှိသော်၊တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တွမေဝ၊အရှင်
ဘုရားသည်လျှင်၊ ဇာနာဟိ၊သိတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊အဘိဝါဒေတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဟိမဝန္တာဘိရုခေါ၊ဟိမဝန္တာ
သို့ရှေးရှု၊ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏၊ဘဂနန္ဒါရမ္မိ၊ဗိမာန်တံခါးသည်လည်း၊ သယ
မေဝ၊အလိုလိုသာလျှင်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ဝိဝရံ၊အပေါက်
ကို၊အဒါသိ၊ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တောဘဝနံ၊ဗိမာန်
တွင်းသို့၊ပဝိသေတွာ၊ဝင်တော်မူ၍၊ ယတ္ထ၊အကြင်ကာလမှ၊ အဘိလက္ခိ
တေသု၊ပိုင်းခြား၍အမှတ်ရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလဒိဝသာဒိသု၊ မင်္ဂလာပြုသော
နေ့အပရှိသည်တို့၌၊နိသိဒိတွာ၊နေ၍၊အာဇ္ဇဝကော၊အာဇ္ဇဝကသည်၊သိရိ
အသရေကို၊အနုဘောတိ၊ခံစား၏၊တသ္မိံ၊ယေဝဒိဗ္ဗရုတနုပလ္လဂေ၊ထိုနတ်
တို့၏နေရာ ရုတနာပလ္လင်၌သာလျှင်၊နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေ၍၊သုဝဏ္ဏာသံ၊ရွှေ
အဆင်းနှင့်တူသောအရောင်တော်ကို၊မုဉ္ဇိ၊လွှတ်တော်မူ၏၊တံ၊ထိုအရောင်
တော်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်နေ၍၊ယက္ခဿ၊အာဇ္ဇဝကဘိလူး၏၊ ဣတ္ထိယော၊မိန်းမ
တို့သည်၊အာဂတိံ၊လာ၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝဉ္ဇိတွာ၊ရှိခိုး၍၊သံ
ပရိဝါရေတွာ၊ဝန်းရံ၍၊နိသိဒိံ၊သု၊နေကုန်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတွာ၊ပေးဘူး၍၊ သီလံ၊
သီလကို၊သမာဒိယိတွာ၊ဆောက်တည်ဘူး၍၊ပူဇနေယျံ၊ပူဇော်ထိုက်သော
သူကို၊ပူဇေတွာ၊ပူဇော်ဘူး၍၊ ဣမံသဗ္ဗတ္တိံ၊ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ
သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏၊ဣဒါနိဝိ၊ဤယခုဘဝ၌လည်း၊တထေဝ၊ထိုရှေးဘ
ဝအတူသာလျှင်၊တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ကရေသ၊ပြုကြ
ကုန်လော၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ဣဿာမဗ္ဘရိယာဘိဘူတာ၊ပြုရခြင်း
ဝန်တို့ခြင်းနှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာဝိဟရဏ၊ မနေကြကုန်လင့်၊ ဣတိ
အာမိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ တာသံ၊ထိုဘိလူးမတို့အား၊
ပကိဗ္ဗန္တကမ္မဏထံ၊ပြီးပြွမ်းသောတရားစကားကို၊ကထေသိ၊ဟောတော်
မူ၏၊တာ၊ထိုဘိလူးမတို့သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊မရုရနိဇဇာ

သံ၊ သာယာစွာ မြွက်တော်မူအပ်သော အသံတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား
နာရကုန်၍၊ သာရကာရသဟဿာနိ၊ အထောင်မျှလောက်သောကောင်း
မြီးကို၊ ဧတွာ၊ ပေး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊
နိဝိဒိသု၊ နေကုန်၏၊ ဒြဘောဝိ၊ ဂန္ဒိဘဘိလူးသည်လည်း၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမ
ဝန္တာသို့၊ ဂန္တံ၊ သွားလေ၍၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူးအား၊ အာ
ရောစေသိ၊ ကြားလေ၏၊ ကိံ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊
မာရိသ၊ ဘိလူးနတ်မင်း၊ ယဇ္ဈေ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏၊ တံ၊ သင်ဘိလူး
မင်းသည်၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူပါလော့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တဝ၊ သင်ဘိလူးမင်း၏၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတံ၊
ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ သော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ဂန္ဒိ
ဘဿ၊ ဂန္ဒိဘဘိလူးအား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ သင်သည်
တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂန္တံ၊
သွား၍၊ ကုတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ ပုရိသမာနေ
န၊ လောကုါးတို့၏ မာန်မာနဖြင့်၊ လန္တိတော၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လေသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ကောမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ ပရိသမန္တေ၊ ပရိသတ်၏အလယ်
၌၊ မာသုဏေယျာသိ၊ မကြားစေရာဟု၊ ဝါရေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သာတာဂိရိဟေမဝတာ၊ သာတာဂိရိနတ်ဟေမဝတာနတ်တို့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတဝနေယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာ
လျှင်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘိလူးအစည်းအဝေးသို့၊ မဟံ၊
ငါတို့သည်၊ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု၊ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်
တကွ၊ နာနာယာနေဟိ၊ အထူးထူးသော ယာဉ်တို့ဖြင့်၊ အာကာသေန၊
ကောင်းကင်ပြင်ဖြင့်၊ ဂန္တန္တံ၊ သွားကြကုန်၏၊ အာကာသေစ၊ ကောင်းကင်
၌လည်း၊ ယက္ခာနံ၊ ဘိလူးတို့အား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊
သွားရာခရီးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာကာသဌာနိ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်
သော၊ ကနကဝိမာနာနိ၊ ရွှေဗိမာန်တို့ကို၊ ပရိဟရိတွာ၊ ရှောင်ကွင်း၍၊ မဂ္ဂဌာ
နေနေဝ၊ ခရီးရှိရာအရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊
အာဠဝကဿပန၊ အာဠဝကဘိလူး၏ကား၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဘူမဋ္ဌံ၊ မြေ
၌တည်၏၊ သုဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်ဖြစ်၍၊ ပါကာရပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းအခြံအရံ
ရှိ၏၊ သုသံဝိတိတန္ဒါရုဇာလကဝေါပုရံ၊ ကောင်းစွာဝိတ်အပ်သောတံခါးပြ
အိုးပစ္စင်ရင်တားလည်းရှိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကံသဇာလန္တန္တံ၊ ကြေးကွန်

ယက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ယက္ခာနံ၊
 ဘီလူးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ မဇ္ဈသသဒိသံ၊ တံတင်းသေတ္တာကဲ့သို့၊ ဥဗ္ဗေ
 ဝေန၊ အဝောက်အားဖြင့်၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာတိုင်တိုင်ရှိ၏။ တဿ၊
 ထိုဘီလူးမိမာန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ
 သံ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ဟောမဝတနတ်တို့အား၊ ပဒေသံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကနေ
 ရာအရပ်သို့၊ အာဂမ္မ၊ လာ၍၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထာ၊ မတွင်းနိုင်ကုန်
 သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ နိသိန္ဓောကာသဿ၊ နေတော်မူရာအရပ်၏၊
 ဥပရိတာဂေန၊ အထက်အဖို့ဖြင့်၊ ယာဝတာဝဂ္ဂါ၊ အထက်ဘက်တိုင်
 အောင်၊ ပဒေသော၊ အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက၊ ကောပိ
 တရံတယောက်သောသူသည်၊ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထော၊ မတွင်း
 နိုင်လေ၊ တေ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ဟောမဝတနတ်တို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤငါတို့
 မသွားနိုင်သောအမှုသည်၊ ကိံ၊ အသို့တုံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အံဝေဇ္ဇေတွာ
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိတ္တလေဒ္ဓု၊ ဝိယ၊ ပစ်လိုက်အပ်သောခဲကဲ့သို့၊
 ဩရုယ၊ သက်၍၊ ဝဒ္ဓိဝ္ဘာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်စွဲည့်သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘီလူးနတ်တို့၏အစည်းအဝေးသို့၊ ဘဂဝါ၊
 အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ တိဏိဝတ္ထုနိ၊ ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောအဖို့တို့ကို၊ ပသံသန္တာ၊
 ပြီးပွမ်းကုန်၍၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘီလူးအစည်းအဝေးသို့၊ အဂမံသု၊ သွား
 လေကုန်၏။ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးသည်၊ တေ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်
 ဟောမဝတနတ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဓေ၊ ဤနေရာ
 အရပ်၌၊ နိသိဒေထ၊ နေကြကုန်ဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိက္ကမ္မ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍၊
 ဩကာသံ၊ နေရာကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ဟောမဝတ
 နတ်တို့သည်၊ အာဇ္ဇဝကဿ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးအား၊ နိဝေဒေသံ၊ သိစေကုန်
 ၍၊ ကိံ၊ နိဝေဒေသံ၊ အဘယ်သို့သိစေကုန်သနည်း၊ အာဇ္ဇဝက၊ အိုအာဇ္ဇဝက
 တေ၊ သင်အား၊ လာဘာဝတ၊ အရတော်ပေစွတကား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဘဂ
 နေ၊ မိမာန်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ
 ၍၊ အာရုသော၊ အိုအာဇ္ဇဝကဘီလူး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါသဿ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နိဝေဒေသံ၊ သိစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂနေ

၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယေဝဿိမာနိဒ္ဓိသာယျင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ ယသ္မိံနိဋ္ဌောဓေ၊ အကြင်
 ပညောင်ပင်၌၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏။ ဘဝနံ၊ ဗိမာနိသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ နေတော်မူ၏။ အနိဒ္ဓိ၊ နဝိဟာသိ၊ နေတော်မ
 မူ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဖြေတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယံဘဂဝါ
 အာဠဝိယံဝိဟရတိ၊ အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေတိ၊ ဧကံသမယံဘဂဝါ
 အာဠဝိယံဝိဟရတိ၊ အာဠဝကဿယက္ခဿဘဝနေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏။ အသခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိက္ခမသမဏာတိ၊ နိက္ခမသမဏာဟူ၍၊ ဧတံပစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ကဿပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အယံ၊ ဤ
 အာဠဝကသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝေါသေတုကာမတာယ၊ အမျက်ပြုခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ တတြဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
 အာဒိတော၊ အံ့မဟုတ်၊ စ၍၊ သမ္ပန္နော၊ စကား၏အစေ့အစပ်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ဤအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဒုသိလဒိနံ၊ သိလမရှိသောဂုဂ္ဂိလ်အစရှိသည်တို့အား၊
 သိလဒိကဿ၊ သိလအစရှိသောစကားသည်၊ ဒုက္ကဿ၊ မကောင်းသော
 စကားသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အသဒ္ဓဿ၊
 သဒ္ဓါတရားမရှိသောဂုဂ္ဂိလ်အား၊ သဒ္ဓါကဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်စပ်ယှဉ်
 သောစကားသည်၊ ဒုက္ကဿ၊ မကောင်းသောစကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံယက္ခာနံ၊ ထိုဘိလူးတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပသံသံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကို၊ သုတွာဇေ၊
 ကြား၍သာလျှင်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ ပက္ခိတ္တလောဏသက္ခရာဝိယ၊ ထည့်အပ်
 သောဆားသကဲ့သို့၊ အပ္ပန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ကောပေန၊ အမျက်
 ထွက်သဖြင့်၊ တဇုတဇုယမာနဟဒယော၊ ဖြစ်ဖြစ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သောဘဂဝါနာမ၊ ထိုဘုရားမည်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ မမ၊ ငါ၏။
 ဘဝနံ၊ နေရာသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို
 သာတာဝိရိနတ်ဟောမဝတုနတ်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ၊ အာဟံ
 သု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ အာဂုသော၊ အိုအာဠဝကံ၊ တုံ၊ သင်သည်၊
 အဓာကံ၊ ငါ၏။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ နဇာနာသိ၊ မသိသလော၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား

သည်။ ထုသိတတဝနေ၊ ထုသိတတနတ်ပြည်၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်တော်မူ
လျက်၊ ပဉ္စမဟာဝိသေသကံတံ၊ ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကို၊ ဝိသေသကေတွာ၊
ကြည့်တော်မူပြီး၍၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယာဝ
ဓမ္မဝတ္ထပဝတ္ထနံ၊ ဓမ္မကကြာဒေသနာကိုဖြစ်စေသည်တိုင်အောင်၊ ကထေန္တော
ပြောဆိုကုန်လျက်၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိနာ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူခြင်းအစရှိသည်
ဖြင့်၊ ဗာတ္ထိံသုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောဗုဒ္ဓနိမိတ်တို့ကို၊ ဝတွာ၊
ပြောဆိုကုန်၍၊ အာရသော၊ အိုအာဇ္ဇဝက၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣမာနိ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ အတ္တရိယာနိ၊ အံဘွယ်သရဲတို့ကို၊ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်ပါလေ
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိ
လူးသည်၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း၊ ကောဓဝသေန၊ အမျက်ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်
အဟံ၊ ငါသည်၊ နာဒ္ဒသန္တိ၊ မမြင်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရသောအာဇ္ဇဝ
က၊ အိုအာဇ္ဇဝက၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပသေယျာသိဝါ၊ မြင်သည်မူလည်းဖြစ်
စေ၊ နပသေယျာသိဝါ၊ မမြင်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ တယာ၊ သင်သည်၊
ပသေသိဝါ၊ မြင်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အပသေတာဝါ၊ မမြင်အပ်
သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကောအက္ခော၊ အဘယ်အကျိုးရှိလေအံ့နည်း၊
တွံ၊ သင်သည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုနော၊ ဆရာဖြစ်သောတရားအား၊
ကိံကရိဿသိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည်တံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပနိဓာယ၊ နှိုင်းယှဉ်ထောက်ရှုသည်ရှိသော်၊ စလက
ကုဒမဟာဥသဘာသမိပေ၊ ယှဉ်သောစာသို့ရှိသောမြတ်သောနွားဥသဘာ
၏အနီး၌၊ တဒဟုဇာတဝတ္ထကောပိယ၊ ထိုနွားဘွားသော နွားသူငယ်ကဲ့
သို့၊ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်၊ ပဘိန္ဒမတ္တဝါရုဏသမိပေ၊ ပျက်သောယစ်
ခြင်းရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏အနီး၌၊ ဘိကာရပေါတောပိယ၊ ဆင်ငယ်
ကဲ့သို့၊ ဘာသုရုပိလမ္ပကေသရ ဥပသေဘိတက္ခန္ဓဿ၊ ထွန်းတောက်
သောတွဲလဲဆွဲသောမှင်ဆံတို့ဖြင့်တင့်တယ်သောကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊
မိဂရဉ္ဇော၊ သားတကာတို့၏မင်းဖြစ်သောခြင်္သေ့၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဇရု
သိင်္ဂါလောပိယ၊ မြေခွေးအိုကဲ့သို့၊ ဒိယာစုယောဇနသတပ္ပဗန္ဓကာယသုပဏ္ဏာ
ရာဇသမိပေ၊ ယူဇနာတရောငါးဆယ်ရှိသောကိုယ်နှင့်စပ်ယှဉ်သောဂဇ္ဇုန်
မင်း၏အနီး၌၊ သိန္ဓပက္ခကာကပေါတကောပိယ၊ ပြတ်သော အတောင်ရှိ
သောကျီးငယ်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်နိုး၏၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဂန္ထ၊
သွားချေဦး၊ တံ၊ သင်အား၊ ကရုဏိယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တံ၊ ထိုပြာတွယ်ကိစ္စကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိဝေံ၊

၁၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကသည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ မနောသိယာတာလေ၊ သေးဒန်း
 မြင်းသိလာကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ဝါမပါဒေန၊ လက်ဝဲခြေဖြင့်၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊
 ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ကြည့်ကြလေကုန်
 ဦး၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ သတ္တာဝါ၊ ဆရာသည်မူလည်း၊ မဟာနုဘာဝေါ၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိလေသလော၊ အဟံဝါ၊ ငါသည်လည်း၊ မဟာနုဘာ
 ဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဒက္ခိဏပါဒေန၊
 လက်ျာခြေဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်မျှရှိသော၊ ကေ
 လာသပဗ္ဗတကူဦး၊ ကေလာသအမည်ရှိသောတောင်ထွန်ကို၊ အတ္တမိ၊ နင်း
 ၏၊ တံ၊ ထိုတောင်ထွန်သည်၊ နိဇ္ဈန္တအယောဝိဇ္ဇော၊ ဖြိုဖြင့်မှုတ်အပ်သော
 သံထွေခဲကို၊ အယောကူဦးပဟဇ္ဇောဝိယ၊ သံတူတို့ဖြင့် ရိုက်ခတ်သိသကဲ့
 သို့၊ ပပ္ပဒိုကာယော၊ အချပ်အချပ်အလွှာအလွှာသည်၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်၍ကျလေ
 ၏၊ သော၊ ထိုအာဇ္ဇဝကသည်၊ တဩ၊ ထိုအချပ်အလွှာထက်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဇ္ဇဝကောတိ၊ အာဇ္ဇဝကတည်းဟု၊ ဗောသေတိ၊
 ကြိမ်းဝါးကြွေးကြော်၏၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းအလုံးကို၊ သဒ္ဓေါ၊
 အာဇ္ဇဝကဟင်္ဂအော်ကြိမ်းဝါးသောအသံသည်၊ ဗရိ၊ နို့လေ၏၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ ဟင်္ဂအော်သောအသံတို့သည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိ
 ပေ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ သုဿိ သုကိရ၊ ကြားကုန်လေသတတ်၊
 ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ တိလူးစစ်မှူးသည်၊
 ခနဉ္စယကောရဗျရာဇနံ၊ ခနဉ္စယကောရဗျမင်းကို၊ ဇုတေ၊ အနိကစားသော
 အခါ၌၊ ဇိနိတွာ၊ အောင်သည်ဖြစ်၍၊ အာပွောဇေတွာ၊ လက်ပန်းပေါင်းခတ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိနန္တိ၊ အောင်လေပြီဟု၊ ယဉ္စသန္တံ၊ အကြင်အသံကို
 လည်း၊ ဥဋ္ဌောသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရ
 သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်သည်၊
 ပရိဟာယမာနေး၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသုကမ္မဒေဝပုတ္တံ၊ ဝိသကြို့
 နတ်သားကို၊ သုနခံ၊ ခွေးအသွင်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပါပတိက္ခ၊ စ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါပတိက္ခ၊
 နိစ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းမိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ 'ပါပဥပါသကာစ၊
 ယုတ်မာသောဒါယကာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါပဥပါသိကာယောစ၊ ယုတ်
 မာသောဥပါသိကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်

လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဓမ္မဝါဒိနော၊ အဓမ္မဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စား
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဉ္ဇသဒ္ဓံ၊ အကြင်အသံကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌေသယာပေသိ၊
 ကြွေးကြော်စေ၏၊ ကုသဇာတကော၊ ကုသဇာတ်၌၊ ပတာဝတိဟေတု၊
 ပတာဝတီးမင်းသွီး၏ အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တဟိရာဇူဟိ၊ ခုနစ်ပြည်
 ထောင်သောမင်းတို့သည်၊ နဂဓရေမြို့ကို၊ ဥပရုဒ္ဓေ၊ တားမြစ်ဝန်းရံအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပတာဝတိ၊ ပတာဝတီးမင်းသွီးကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 ဟတ္ထိကက္ခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နဂရာ၊ မြို့မှ၊
 နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိဟ သာရကုသမဟာရာဇာတိ၊ ခြင်္သေ့
 မင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိသော ကုသမင်းမြတ်တည်းဟု၊ မဟာဝုရိ
 သော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ ယဉ္ဇသဒ္ဓံ၊ အကြင်ကြိမ်းဝါးမြင်းချောက်သော
 အသံကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌေသေတိ၊ ကြွေးကြော်၏၊ ကေလာသမုဒ္ဓနိ၊ ကေလာ
 သတောင်ထွဋ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်ရပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဠဝကောတိ၊ အာ
 ဠဝကဟူ၍၊ ယဉ္ဇသဒ္ဓံ၊ အကြင်ကြိမ်းဝါးသော အသံကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌေသေ
 သိ၊ ကြွေးကြော်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌လျှင်၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသော
 ဓမ္မဒီပါကျွန်း၌၊ ခွါရေခွါရေ၊ အိမ်တံခါးဝတိုင်းအိမ်တံခါးဝတိုင်း၌၊ ဌတွာ၊
 ရပ်၍၊ ဥဋ္ဌေသိတသဒိသံ၊ ကြွေးကြော်သောအသံနှင့်တူသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တိယောဇနသဟဿ၊ ဝိတ္ထတောစ၊ ယူဇနာ သုံးထောင်အနံ
 အလျားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိမဝါဒိ၊ ဟိမဝန္တာ တောအလုံးသည်
 လည်း၊ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊
 သံကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ ဇေတနေဝ၊ ဤလေ
 မုန်တိုင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ပလ္လာပေဿာသိတိ၊
 ပြေးစေအံ့ဟု၊ ဝါတမဏ္ဍလံ၊ လေဓမ္မမုန်တိုင်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်စေ၏၊ ပုရတ္ထိမာဒိတဒါ၊ အရှေ့မျက်နှာအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြားကုန်
 သော၊ တေဝါတာ၊ ထိုလေတို့သည်၊ သမုဋ္ဌဟိတွာ၊ ကောင်းစွာတက်ကုန်
 ၍၊ အဘုယောဇနယောဇနဒ္ဓိယောဇနပ္ပမာဏာနိ၊ ယူဇနာခွဲတယူဇနာနှစ်ယူ
 ဇနာပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗတကူဇာနိ၊ တောင်ထွဋ်တို့ကို၊ ပဒါလေတွာ၊
 ကွဲပြဲစေ၍၊ ဝနဂစ္ဆ ရုက္ခာဒိနိ၊ တောချုံ သစ်ပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ
 လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ အာဠဝိနဂရံ၊ အာဠဝိမြို့သို့၊ ပက္ခန္ဓာ၊ ပြေးဝင်ကုန်၍၊ ဇိဏ္ဏ
 ဟတ္ထိသာလာဒိနိ၊ ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြည့်သောဆင်တင်းကုပ်အစရှိသည်
 တို့ကို၊ ဝုဏ္ဏန္တာ၊ ကြေးစေ့ကုန်သတည်း၊ ဆဒနိဋ္ဌကာနိ၊ အမိုးအကာ
 အုတ်တို့ကို၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂမေတ္တာ၊ လွင့်စေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါတမဏ္ဍလံ၊ လေမုန့်တိုင်းကို၊ သမုဠာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဿပ၊ တရံတရသောယူအား။ ဥပရောဓော၊
 ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ မဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာ
 သိ၊ မိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ တေဝါတာ၊ ထိုလေမုန့်တိုင်းတို့သည်။ ဒသဗလံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ စိဝရကဏ္ဍမတ္တံ၊ သင်္ကန်းတော်စွန်း
 ကိုမျှလည်း။ စာလေတုံ၊ ယှဉ်ရှားအံ့သောဌ၊ နာသက္ခိံ၊ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာဝဿံ၊ သည်းစွာသောမိဗ်ကြီးကို၊ သမုဠာ
 ပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ သမဏံ၊
 ရဟန်းဂေါတမကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာရေသမာပီတိ၊ သေစေအံ့ဟု၊ ဥပရူ
 ပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ သတပဉ္စလသဟဿပဉ္စလသဒိဘေဒါ၊ အရာသော
 တိမ်ထပ်အထောင်သောတိမ်ထပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ ဝလာ
 ဟကာ၊ တိမ်တိုက်တို့သည်။ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ တက်လတ်ကုန်၍၊ ဝဿိံ၊ သု၊
 မိဗ်းညွှာကုန်၏။ ဝုဗ္ဗိဓာရာဓေဂေန၊ ရွာသောမိဗ်းရေအဟုန်ဖြင့်၊ ဝိထဝီ၊ မြေ
 ကြီးသည်၊ ဆိန္ဒု၊ ကွဲပြတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝနရုက္ခာနံ၊ တောသစ်
 ပင်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်အပေါ်၌၊ မဟာစော၊ ပြင်းထွဋ်သောရေအယဉ်
 သည်။ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း
 တော်၌၊ ဥဿာဝဓိန္ဒု၊ မတ္တံ၊ ရွာသောမိဗ်းပေါက်မျှသည်။ တေမေတံ၊ စွတ်
 စိမ့်သောဌ၊ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပါသာဏ
 ဝဿံ၊ ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ် မိဗ်းကို၊ သမုဠာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 မဟန္တာနိမဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနိ၊ တောင်ထွဋ်
 တို့သည်၊ ဝုမာယန္တာနိ၊ အရိုးလွတ်ကုန်လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တာနိ၊ အလျှံတောက်
 ကုန်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသ
 ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗာမာလာဂုဠာနိ၊
 နတ်တို့၏ပန်းဆိုင်ပန်းကုံးတို့သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ သု၊ ကောင်းစွာဖြစ်လေကုန်၏။
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပဟရဏာဝဿံ၊ သင်ရန်းသွားကွဲသို့သောပဟရဏ
 အမည်ရှိသောမိဗ်းကို၊ သမုဠာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧကတော၊ တဟက်မှ၊
 ဓာရာ၊ ထက်သော အသွားရှိကုန်သော၊ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ၊ ဓာရာ၊
 ထက်သောအသွားရှိကုန်သော၊ အသိသတ္တိရုဓပ္ပါဒယော၊ သန်လျက်လှံသင်
 ရန်းအစရှိကုန်သောလက်နက်တို့သည်။ ဝုမာယန္တာ၊ အရိုးလွတ်ကုန်လျက်
 ပဇ္ဇလန္တာ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
 ကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်

သညှိရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိနတ်ပန်းတို့သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်လေကုန်၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ အင်္ဂါရဝသံ၊ မီးကျိုးမိဗ်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏၊ ကိသုကဝဏ္ဏာ၊ ပေါက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊
 အင်္ဂါရ၊ မီးကျိုးတို့သည်၊ အာကာသေနေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊ လာ
 လတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ ဒိဗ္ဗ
 ပုပ္ဖါနိနတ်ပန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိကိရယိသု၊ ဖရိုဖရဲကြံကုန်
 ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုက္ကုဠဝသံ၊ ပြာပူမိဗ်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ အစ္စုဏ္ဍော၊ အလွန်ပူသော၊ ကုက္ကုဠော၊ ပြာသည်၊ အာကာသေနေ၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ စန္ဒနုဗ္ဗန္တိ၊ စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နိပတတိ၊ ကျ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါလုကဝသံ၊ သဲမိဗ်းကို၊ သမု
 ဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အကိသုခမ၊ အလွန်သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဝါလုကာ၊
 သဲတို့သည်၊ ဝုမာယန္တ၊ အရိုးထွတ်ကုန်လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တ၊ အလျှံပြောင်
 ပြောင်တောက်ကုန်လျက်၊ အာကာသေနေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊ လာ
 လတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါ
 နိနတ်တို့၏ပန်းဆန်ကွဲတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိပတိသု၊ ကျကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကလလဝသံ၊ ညွှန်ပျောင်းမိဗ်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ တံကလလဝသံ၊ ထိုညွှန်ပျောင်းမိဗ်းသည်၊ ဝုမာယန္တ၊ အရိုး
 ထွတ်လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်လျက်၊ အာကာသေနေ၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊ လာလတ်၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓံ၊ နတ်တို့၏နံ့သာပျောင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိပတတိ၊ ကျလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကိသေတွာ၊ ကြောက်
 စေ၍၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ပလာပေသာဒိတိ၊ ပြေးစေအံ့ဟု၊ အန္ဓ
 ကာရံ၊ အမိုက်တိုက်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံအန္ဓကာရံ၊ ထိုအမိုက်
 တိုက်သည်၊ စတုရင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓကာ
 ရသဒိသံ၊ အမိုက်တိုက်နှင့်တူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သူရိယပ္ပဘာဝိဟတံ၊ နေအရောင်
 သည်ပျောက်အပ်သော၊ အန္ဓကာရံဣဝ၊ အမိုက်တိုက်ကဲ့သို့၊ အန္ဓကာရံ၊
 အမိုက်တိုက်သည်၊ အန္တရေသယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယက္ခော
 အာဠဝကသိလုံးသည်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဣမာဟိဝါတ
 ဝသုဒကပါသာဏ၊ ပဟရဏင်္ဂါရကုက္ကုဠဝါလုက၊ ကလလအန္ဓကာရ

၂၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရဋ္ဌိဟိ။ သည်းစွာသောမုနိတိုင်း သည်းစွာသော မိဗန်းကြီး ကျောက်ခဲ
 ကျောက်စရစ်မိဗန်းသင်ရန်းသွားကဲ့သို့သောမိဗန်းမီးကျိုးမိဗန်းပြာပူမိဗန်း
 သဲမိဗန်းညွှန်ပျောင်းမိဗန်း အမိက်တိုက်တည်းဟူသော ဤမိဗန်းကြီးတို့
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပလ္လဝေတံ၊ ပြေးစိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကော
 န္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ နာနာဝိပေဟာရဏာဟတ္ထာယ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားသော လက်နက်လက်၌ ရှိသော၊ အနေကပ္ပကာရ ရူပဘူတ
 ဂဏသမာကုလာယ၊ တပါးမကများသောအရုပ်သဏ္ဌာန်ရှိသောဘီလူး
 အပေါင်းတို့ဖြင့်နှောက်ရှက်ခြင်းရှိသော၊ စတုရေဝီနိယသ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိ
 သော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်၊ ဘဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ အဘိဂတော၊ ရှေးရှုကပ်လာ၏၊ တေဘူတဂဏာ၊ ထို
 ဘီလူးစစ်သည် အပေါင်းတို့သည်၊ အနေကပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဝိကာရေ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏှထ၊
 ဖမ်းကုန်လော့၊ ဟနထ၊ သတ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝန္တော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဥပမိ၊ အထက်၌၊ အာဂစ္ဆန္တာပိယ၊ လာကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိဝခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နိဒ္ဒန္တံ၊ မှတ်အပ်သော၊ လောဟ
 ပိဏ္ဍံ၊ သံထွေခဲကို၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊ အလ္လိယိတံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊
 အသမတ္တာပိယ၊ မဝံ၊ စားကုန်သကဲ့သို့၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အလ္လိ
 ယိတံ၊ ချဉ်းကပ်အံ့သောငှါ၊ အသမတ္တာပေ၊ မဝံ၊ စားကုန်သည်သာလျှင်၊
 အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံသန္တေသုပိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဗောဓိ
 မဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတဝေလာယ
 မေဝ၊ လာသောအခါ၌ပင်လျှင်၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်လည်၏၊ တထာ၊ ထိုမာရ်နတ်
 သားပြန်သော အခါ၌အထူး၊ အနိဝတ္တော၊ မပြန်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပစု
 ရတ္တိမတ္တံ၊ ညဉ့်ထက်ဝက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဗျာကုလံ၊ အနှောက်အရှက်
 ကို၊ အကံတု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပစုရတ္တိမတ္တံ၊ ညဉ့်ထက်ဝက်မျှ
 သော ကာလပတ်လုံး၊ အနေကပ္ပကာရပိတိ၊ သနဒဿနမတ္တေနပိ၊ များ
 သော အပြားရှိသောကြောက်ရွတ်တို့ကိုပြကာမျှဖြင့်လည်း၊ ဘဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ စာလေတံ၊ လှုပ်ရှားစိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘီလူးသည်၊ ပိန္နေသိ၊
 ကြံ၏၊ ကိပိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေနပိ၊ တစ်
 တစ်သောလက်နက်ဖြင့်၊ အဇေယျံ၊ မအောင်ချေ၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ဘွဲ့ပြုလက်
 နက်ကို၊ မုဗ္ဗေယျံနုနု၊ လွှတ်ရမူကားကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊

လောကောလောကန္တံ၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အာဝဓာနိ၊ လက်နက်
တို့သည်၊ သေဋ္ဌာနိ၊ မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊
သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝဇီရာဝဓံ၊ မိမိစားကြိုးလက်နက်လည်းကောင်း၊
ဝေဿဝဏ္ဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ ဂဒါဝဓံ၊ ချွန်းတောင်းလက်နက်
လည်းကောင်း၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊ နယနာဝဓံ၊ မျက်စောင်းထိုးလက်
နက်လည်းကောင်း၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ဘွဲ့ဖြူ
လက်နက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အာဝ
ဓာနိ၊ လက်နက်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရယိဿာမိ၊ ထို
စကားကို အကျယ်ချဲ့၍ ပိုဦးအံ့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ရုဒ္ဓေါ၊
အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇီရာဝဓံ၊ မိမိစားကြိုးလက်နက်ကို၊ သိနေရမတ္တ
ကော၊ မြင့်မိုရ်တောင်တိပ်၌၊ ယဒိပဟာရေယျ၊ အကယ်၍ပစ်ချလိုက်အံ့၊ အဠ
သဗ္ဗိသဟဿာမိကယောဇနသတသဟဿာနိ၊ ယူဇနသတသိန်းခြောက်
သောင်း ရှစ်ထောင်တို့ တိုင်တိုင်၊ နိဗ္ဗိန္နိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ဟေဠ
တော၊ အောက်အဘို့အားဖြင့်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဝေဿဝဏ္ဏန၊
ဝေဿ ဝဏ်နတ်မင်းသည်၊ ဝုဓုဇ္ဇနကာလေ၊ ဝုဓုဇဉ် ဖြစ်သောကာ
လ၌၊ ဝိဿန္တိတဂဒါဝဓံ၊ လွှတ်အပ်သော ချွန်းတောင်းလက်နက်သည်၊
ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ယက္ခသဟဿာနံ၊ ဘိလူး အထောင်တို့၏၊
သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေပြီး၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဟတ္ထပါသံ၊
လက်တွင်းသို့၊ အာဂတိာ၊ ပြန်လာ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယမေန၊ ယမမင်း
သည်၊ ရုဒ္ဓေန၊ အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ နယနာဝဓေန၊ မျက်စောင်းထိုးကာ
မျှဖြင့်၊ ဩလော ကိတမတ္တေ၊ ကြည့်ကာမျှ၍၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်
သော၊ ကုမ္ဘ ဣသဟဿာနိ၊ တထောင်သောကုမ္ဘ က်တို့သည်၊ တတ္တ
ကပါလေ၊ လောလောပူသော မီးအိုးခင်း၌၊ တိလာပိယ၊ သြော်အပ်သော
နှမ်းကဲ့သို့၊ ဝိပ္ပကိရန္တာ၊ ဖရိုဖရဲရှိကုန်လျက်၊ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊
အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်၊ ရုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကို၊ သစေမုဉ္ဇေ
ယျ၊ အကယ်၍လွှတ်လိုက်အံ့၊ ဣဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊
ဒေဝေါ၊ မိမိစားသည်၊ နဝသေယျ၊ မရွာလေရာ၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ သစေမုဉ္ဇေ
ယျ၊ အကယ်၍လွှတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗရက္ခတိတာဒိနိ၊ အလုံးစုံသောသစ်
ပင်မြက်အစရှိသည်တို့သည်၊ သုသဝိတွာ၊ ခြောက်ကပ်၍၊ ဣဒသဝဿန္တ
ရံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်ကာလပတ်လုံး၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နရူပောယျ၊ အညွန့်မပေါက်

နိုင်ကုန်ရာ၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍လွှတ်သည်ဖြစ်
 အံ့၊ တတ္ထကပါလေ၊ လောလောပူသောအိုးကင်း၌၊ ဥဒကဗိန္ဒုဗိယ၊ ရေ
 ပေါက်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သုဿယျ၊ ခြောက်
 ကပ်ရာ၏၊ သိနေရသဒိဿ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော၊ ပဗ္ဗတေ၊
 တောင်၌၊ သစေမုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍လွှတ်လိုက်အံ့၊ ခဏ္ဍံ၊ ခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိုဖရဲရှိရာ၏၊ သော၊ ထိုအာဠဝကသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးသောအပ်နုတော်ရှိသော၊ ဒုဿာဝဓံ၊ ခွဲဖြူ
 လက်နက်ဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိသာဓုကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ မုဉ္ဇေတွာ၊ ချွတ်၍၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏၊ ယေဘုယေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒေသသဟာသိလော
 ကဓာတုဒေဝတာ၊ ကသောင်းသောလောကဓာတ်၌ နေကုန်သောနတ်တို့
 သည်၊ ဧဝဂေန၊ လျင်စွာ၊ သန္နိပတိံ၊ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဠဝကံ၊ အာဠဝကာဘိလူးကို၊ ဒမေဿ
 တိ၊ ဆုံးမတော်မူလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့ဟု၊ သန္နိပတိံ၊ သု၊ စည်းဝေးကုန်
 ၏၊ ယုဒ္ဓဒဿနကာမာ၊ စစ်တိုးကြခြင်းကို ကြည့်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊
 ဒေဝတာဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္နိပတိံ၊ သု၊ စည်းဝေးကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အာ
 ကာသံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်း
 ကျပ်ပြည့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကော၊ အာဠ
 ဝကာဘိလူးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဥပရူပရိ၊
 အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်ပီပီနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ ဝတ္ထာဝဓံ၊ ခွဲဖြူလက်နက်
 ကို၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်၏၊ တံ၊ ထိုခွဲဖြူလက်နက်သည်၊ အသနိမုတ္တစက္ကံဗိယ၊ မိလား
 ကြိုးမှလွတ်သောစက်ကဲ့သို့၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တေရေဝသန္တံ၊
 ကြောက်ဘွယ်သောအသံကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုလျက်၊ ဓမ္မာယန္တံ၊ အချိုးလွှတ်
 လျက်၊ ပဇ္ဇလန္တံ၊ အလျှံလွှတ်လျက်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ယဿ၊ အကြင်ဘိလူး၏၊ မာနမဒ္ဒနတ္ထံ၊ မာန်ကိုနှိပ်တော်မူအံ့သော
 ငှါ၊ ပါဒပုဉ္ဇနစောဠကံ၊ ခြေတော်သုတ်ရန်ပုဆိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါဒမူ
 လေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ နိပတတိ၊ ကျ၏၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝကသည်၊ တံ၊
 ထိုအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ခန္တိဝိသာဏော၊ ကျိုးသော
 ဦးချိုရှိသော၊ ဥသဘောဝိယ၊ နွားဥသဘာကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓုဒါဠော၊ နှပ်အပ်သော
 အစွယ်ရှိသော၊ သပ္ပေါဗိယ၊ မြွေကဲ့သို့၊ နိတ္တေဇော၊ တန်ခိုးမရှိသည်၊ နိမ္မဒေါ၊

မာန်ဖြင့်ဟစ်ခြင်းမရှိသည်။ နိပတိတမာနဋ္ဌဇော၊ တံခွန်ကဲ့သို့သောထောင်
 ထွားသောမာနကိုချပြီးသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံစိန္တေသိ၊
 အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုဿာဝုခေ၊ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်သည်
 လည်း။ သမဏံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ နာဘိဘောသိ၊ အပြစ်မပြုနိုင်ချေ။ ကာ
 ရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ သမဏော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မေတ္တာပိဟာရယုတ္တော၊ မေတ္တာ
 တရားနှင့်ယှဉ်၍နေ၏။ ဟန္တုယရနံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဧဝံသေတွာ၊
 အမျက်ထွက်စေ၍၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာမှ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိယောဇေသိတိ၊
 ကင်းစေအံ့ဟု။ ဣမိနာသမ္ပန္နေန၊ ဤသို့သော အစေ့အစပ်ဖြင့်။ အထခေါအာ
 ဇ္ဇဝကော(လ)နိက္ခမသမဏာတိ၊ အထခေါအာဇ္ဇဝကော(လ)နိက္ခမသမဏ
 အစရှိသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတြိဝစနေ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ သမ
 ဏာ၊ ရဟန်းဂေါတမ။ မယာ၊ ငါသည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်မပြုဘဲလျက်၊
 မမ၊ ငါ၏။ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့။ ပပိသေတွာ၊ ဝင်၍။ စာရဿာမိကောပိယ၊ အိမ်
 အရှင်ကဲ့သို့။ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မိန်းမအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိဘိန္နော၊
 နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နပရိဘောဂေါ၊ ဥစ္စာရှင်မပေးဘဲလျက်သုံး
 ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယဒိဒံယံဣဒံယောဇေသောဣတ္ထိသံသဇ္ဈေါ
 စ၊ အကြင်မိန်းမတို့နှင့်ရောနှောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့မိန်းမတို့နှင့် ရောနှော၍ နေခြင်းသည်။ သမ
 ဏဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အယုတ္တံနု၊ စင်စစ်
 မသင့်ပါတကား။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမဏာ၊ ရဟန်းဂေါတမ။ တံ၊ သင်
 ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဓမ္မေ၊ ရဟန်းတရား၌။ ယဒိဋ္ဌိတော၊ အကယ်၍တည်
 သည်ဖြစ်အံ့။ သမဏာ၊ ရဟန်းဂေါတမ။ နိက္ခမ၊ ဗိမာန်မှပြင်သို့ထွက်လေ
 လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဧကေပန၊
 အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ ဧတာနိစ၊ ထိုနိက္ခမသမဏ အစရှိသော
 စကားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အညာနိစ၊ တပါးသောစကားတို့ကို လည်း
 ကောင်း။ ဗရဿဝစနာနိစ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်သောစကားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝတွာဇေဝ၊ ဆို၍သာလျှင်။ အယံယက္ခော၊ ဤဘီလူးသည်။ ဧတံ၊ ဤ
 နိက္ခမအစရှိသောစကားကို။ အဂေါ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝက
 ဘီလူးသည်။ ယဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းတမ်းရုန့်ရင်း၏။ ပမ္ပိယဗ္ဗဘာဝေန၊ အထူးကြမ်း

တန်းသောအမူအရာဖြင့်၊ ဝိနေဝံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်
လေ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပဋိတဒ္ဓဘာဝေ၊ အထူးကြမ်းတန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊
ကရိယမာနေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ စဏ္ဍာသ၊
ကြမ်းတန်းရန်ရင်းသော၊ ကုက္ကု၊ ရသ၊ ခွေး၏၊ ဝိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ နာ
သာယ၊ ပျက်သဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ပျက်စီးလေ၏၊ သော၊ ထို
ခွေးသည်၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ စဏ္ဍတရော၊
အထူးသဖြင့်ကြမ်းတန်းသည်၊ အဿဘာဝယျထာပိ၊ ဖြစ်လေသကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးသည်၊ ဓမ္မတရော၊
အထူးခက်ထန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
ထိုကြောင့်၊ မုဒုနာပန၊ နူးညံ့သဖြင့်ကား၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးကို၊ ဝိနေ
ဝံ၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်
မူ၍၊ သာဓာဝုသောတိ၊ သာဓာဝုသောဟူ၍၊ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဘုလ်သော
စကားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘီလူး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋိန္ဒိတွာ၊
ဝန်ခံတော်မူ၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓာဝုသော
တိဘဂဝါနိက္ခမိတိ၊ သာဓာဝုသောတိဘဂဝါနိက္ခမိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကသည်၊ အယံသမဏော၊
ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ သုဗ္ဗစောဝတ၊ စကားဆိုလွယ်စွာကား၊ ဧက
ဝစနေနော၊ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ပေ
၏၊ ဧတံနာမသမဏံ၊ ထိုသို့သောရဟန်းမည်သည်ကို၊ နိက္ခမေဝံ၊ ထွက်စေ
အံ့သောငှါ၊ သုခံ၊ လွယ်ပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာရဏေနော၊ အကြောင်း
မရှိဘဲသာလျှင်၊ သကလေတ္တံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုးသဖြင့်၊
အဘုယျာသိ၊ နှိပ်စက်မိလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုဒုပိတ္တော၊ နူးညံ့သောပိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွာဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပိန္နသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ပိန္နသိ၊
အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဇာနိတံ၊ သိအံ့သောငှါ၊
သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ သုဝစတာယ၊ စကား
ဆိုလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ကောနေ၊ ခေါသဖြင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေသလော၊
ဟန္တံ၊ ယခုနံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ဝိမံသိသာမိ၊ စုံစမ်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပိန္နသိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ပပိ
သ၊ ဝင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗ္ဗစောတိ၊
စကားဆိုလွယ်ပေ၏ဟု၊ မုဒုဘူတဝိတ္တဝတ္ထာနုတ္တံ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိ

သောစိတ်တော်ကို ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပိယဝစနံ၊
ချစ်ကွယ်သောစကားကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာရုသော
ဒါယကာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါပိယိ၊ ဝင်တော်မူပြန်၏၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝက
ဘိလူးသည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ တမေဝပုဗ္ဗသဘာဝံ၊ ထိုရှေးသဘော
ကို၊ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံတတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်
မြောက်လည်း၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်လော၊ ပပိသ၊ ငင်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုရှေး
ကာလအတူ၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုရှေး
အတူ၊ ယဒိနကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုတော်မူအံ့၊ ပကတိယာပိ၊ ပြုကတေ့
အားဖြင့်လည်း၊ ထန္တယက္ခဿ၊ ခက်ထန်သောဘိလူး၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
ထဒ္ဓတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်ခက်ထန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကတာ
ယ၊ တရားစကား၏၊ ဘာဇနံ၊ တည်ရာသည်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ တဿ၊
ထိုကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ ရောဒန္တံ၊
ငိုသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ သော၊ ထိုသားပေါ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊
ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလိုအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍လည်း
ကောင်း၊ ကတ္တာဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ သညာပေသိယထာ၊ သိစေသကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသရောဒနေန၊
ကိလေသာတည်းဟူသောငိုခြင်းဖြင့်၊ ရောဒန္တံ၊ ငိုသော၊ ယက္ခံ၊ အာဇ္ဇဝက
ဘိလူးကို၊ သညာပေဝံ၊ သိစိမ့်သောငှါ၊ သော၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိလူးသည်၊
ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုဆိုတိုင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု
တော်မူ၏၊ စ၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား၊ ဓာတိ၊ နို့၊ ဟိန်းသည်၊ ထည့်၊ နို့၊ ကို၊
အဝိဝန္တံ၊ မပို့လိုသော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကိုးကိစ္စ၊ တရံ၊ တခုသောနှစ်သက်
ကွယ်ကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ဥပလာပေတ္တာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ပါယေတိယထာ၊
ပို့စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယက္ခံ၊
အာဇ္ဇဝကဘိလူးကို၊ လောကုတ္တရဓမ္မစီရံ၊ လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူ
သောနို့၊ ချည်ကို၊ ပါယေတံ၊ သောက်ပို့စေအံ့သောငှါ၊ တဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝ
ကအား၊ ပတ္တိတဝစနကရဏေန၊ တောင်းတအပ်သောစကားကိုပြုတော်
မူသဖြင့်၊ ဥပလာပေန္တော၊ ဖြားယောင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အလို
လိုက်သောအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ စ၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ လာယုမ္ပိ၊ မူး၍၊ စတုမရရံ၊ စတုမရအရသာကို၊

ပူရေတုကာမော၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုဗူး၏၊ အန္တ
 န္တရံ၊ အတွင်းကို၊ သောဓေတိယထာ၊ သုတ်သင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအ
 တူ၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယက္ခဿ၊ အာဇ္ဇာကဘီလူး၏၊ စိတ္တေ၊ စိတ်
 ၌၊ လောကုတ္တရစတုမရရံ၊ လောကုတ္တရာတည်းဟူသောစတုမရအရသာ
 ကို၊ ပူရေတုကာမော၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအာဇ္ဇ
 ဝကဘီလူး၏၊ အန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ကောဓမလံ၊ အမျက်ဒေါသ
 တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်အံ့သောငှါ၊
 ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ နိက္ခမနပဝေသနံ၊ ထွက်ခြင်းဝင်
 ခြင်းကိစ္စကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇ
 ဝကဘီလူးသည်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ သုဗ္ဗစော၊
 စကားဆိုလွယ်သောသူဖြစ်၍၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်လောဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ပရိသာတိ၊ ဝင်လောဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ပရိသာတိ၊ ဝင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံသမဏံ၊ ဤရဟန်းကို၊
 ဧဝမေဝသကလရတ္တိံ၊ ဤတညဉ့်ပတ်လုံးသျှင်၊ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ
 ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်တဘက်၏၊
 တီရေ၊ ကမ်းနားသို့၊ ယံနုနယဒိပနမိပေယျံ၊ ပစ်ရမူကားကောင်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စတုတ္ထ
 ဝါရံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော၊ နိက္ခမသမဏာတိဝစနံ၊ နိက္ခမသမဏဟူ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုအကြံအစည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒါဟန္တိ၊ အာဒိ၊ နန္ဒါဟံ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်
 ရှိသော်၊ တဒုတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်ဖြစ်သော၊ ကရဏီယံ၊ အကြံအစည်
 ပြာဇ္ဇဟံကိစ္စကို၊ ပရိယေသသမာနော၊ ရှာသောသည်ရှိသော်၊ ပုစ္ဆိတမ္ပံ၊ မေး
 အပ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ မညိဿတိ၊ အောက်မေ့လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုပြဿ
 နာသည်၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကားဟောရခြင်း၏၊ မုခံ၊ အကြောင်း
 သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ နန္ဒါဟန္တိ၊
 နန္ဒါဟံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 နုဇ္ဈတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ နဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဋိက္ခေပေ၊ ပယ်အပ်
 သောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ခေါဇ္ဈတိဧသော သဒ္ဓေါ၊ ခေါ
 ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏော၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ အဟန္တိ၊ အဟံဟူသည်ကား၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်

ကို၊ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ပြသောပုဒ်တည်း။ တန္တိပဒံ၊ တံဟူသောပုဒ်သည်
ဟောတုဝစနံ၊ အကြောင်းကိုပြသောပုဒ်တည်း။ တေန၊ ထိုတံဟူသောသဒ္ဒါ
ဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
စိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရသော၊ အိုဒါယကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ နနိက္ခမိဿာမိ၊ မထွက်လတ္တံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ယံကရဏီယံ၊
အကြင်ပြုစွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကရဏီယံ၊ ထိုပြုစွယ်ကိစ္စကို၊
တုံ၊ သင်သည်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အာဠဝကော၊ အာဠဝက
သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌လည်း၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂမန
ဝေလောယ၊ သွားသောအခါ၌၊ ကိ'နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဧတံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်
သည်၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနံ၊ ရွှေဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဓုတမဏိဝိမာနာနံ၊ ငွေဗိမာန် ပတ္တမြားဗိမာန်တို့
တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသလော၊
ဟန္တု၊ ယခုနံ၊ ထိုဗိမာန်ကို၊ ပဿာမာတိ၊ ငါတို့ကြည့်ရှုကုန်အံ့ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ
မန္တေ၊ လောကီချာန်အထိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာပသပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊ ရသေ့ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့ကို၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိတွာ၊ မေးမြန်းသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဿန္တေတုံ၊ ဖြေအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိ
သော်၊ စိတ္တက္ခေပါဒီဟိ၊ စိတ်၏မျှလွင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဟေဠေတိ၊
ညှဉ်းဆဲ၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊
ဝိဟေဠေတိ၊ ညှဉ်းဆဲလေသနည်းဟူမူကား၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊
ကိ'သနကဗ္ဗပဒဿနေနဝါ၊ ကြောက်ရွယ်သောအရုပ်ကိုပြသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဟဒယာတ္ထု၊ ပရိမဒ္ဒနေနဝါ၊ နှလုံးသားကိုဆုပ်နယ်နှိပ်စက်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒိဟိကာရဏေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ စိတ္တက္ခေပံ၊ စိတ်၏မျှလွင့်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ အယံပန
ယက္ခော၊ ဤအာဠဝကဘီလူးသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ ကိ'သနကဗ္ဗပဒဿနေန၊ ကြောက်ရွယ်သောအရုပ်သဏ္ဌာန်ကို
ပြသဖြင့်၊ တသန္တိတိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏ဟု၊ ဥတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဣဒ္ဓိပ္ပဘဝေန၊ တန်ခိုးလျှင်အမွန်ရှိသော၊ သုရမတ္တဘာဝေန၊ သိမ်မွေ့သော
ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ကေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏၊ အန္တော၊
ကိုယ်၏အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုကို၊

ပရိမဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နယ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဗိတ္တသန္တတိ၊ စိတ်၏ဖြစ်စဉ်သည်။ နသဏ္ဌာတိ၊ ကောင်းစွာမတည်နိုင်လေ။ အသဏ္ဌာဟမာနာယ၊ စိတ်ကောင်းစွာမတည်ကြည်သော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဗိတ္တဗိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗတ္တာ၊ ရူးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗိတ္တဗိတ္တာနံ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ဧတသံ၊ ထိုရသေ့မှီ၏။ အစရှိသောသူတို့၏။ ဥရေဓိ၊ ရင်သတ်ကိုလည်း။ ဗာလေတိ၊ ခွဲတတ်၏။ ပါဓေဝိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပုန၊ တဖန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ မာအာဂမိ၊ သူတို့၏။ မလောစေကုန်သတည်းဟု။ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍။ နေ၊ ထိုရသေ့မှီမှီအစရှိသောသူတို့ကို။ ပရဂင်္ဂံ၊ ယ၊ ဂင်္ဂံ၊ မြစ်၏တဘက်သို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပတိ၊ ပစ်လိုက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေပဉ္ဇေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံသမဏံ၊ ဤရဟန်းဂေါတမကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧဝံတဿ၊ ထိုရှေးကာလအတွက်။ ယံနုနယဒိပနဝိဟေဋ္ဌယျံ၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ရပါမူကားကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍။ ပဉ္စတံသမဏာတိအာဒိ၊ ပဉ္စတံသမဏဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိလူးအား။ ကုတောပန၊ အဘယ်မှာကား။ ပညာ၊ ပြဿနာသည်။ ပဘဝါ၊ အမွန်အစဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ တဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိလူး၏။ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်။ ကဿပဘဂဝန္တံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို။ ပပိရူပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍။ အဋ္ဌပဉ္ဇေ၊ ရှစ်ပါးသောပြဿနာတို့ကို။ ဝိဿန္တနေန၊ အဖြေနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥဂ္ဂဟေသံ၊ သင်ယူကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုအခါအဘတို့သည်။ ဧဟရကာလေ၊ ငယ်သောကာလ၌။ အာဇ္ဇဝကံ၊ အာဇ္ဇဝကကို။ ပရိယာပုဏာပေသံ၊ သင်ကြားစေကုန်၏။ သော၊ ထိုအာဇ္ဇဝကသည်။ ကာလစ္စယေန၊ ကာလရှည်လျားသဖြင့်။ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေတရားကို။ ပမုသိ၊ မေ့လျော့လေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဣမေပညာ၊ ဤအမေးပြဿနာတို့သည်။ မာဝိနဿန္တိ၊ မပျောက်မပျက် စေကုန်သတည်းဟု။ သုဝဏ္ဏပဉ္ဇေ၊ ရွှေပြား၌။ ဇာတိပင်္ဂလကေန၊ ဆေးဒန်း မြင်းသီလာဖြင့်။ လိက္ခာပေတွာ၊ ရေးစေ၍။ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌။ နိက္ခိပိကိရ၊ ထုံးလေသတတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေအဋ္ဌပညာ၊ ဤရှစ်ပါးသော ပြဿနာတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယာဧဝ၊ ဘုရားရှင်ဖို့၏ အရာသာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ထိုအမေး

ပြဿနာကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူရသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
အား။ ပရိစ္ဆတ္တံ လာဘန္တရာယောဝါ။ စွန့်အပ်ပြီးသော လာဘ်တော်၏
အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတန္တရာယောဝါ၊ အသက်တော်၏အန္တ
ရာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏဗျာမပ္ပတာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်ရောင်ဝန်းတော်တို့အား။ ပဗ္ဗိစာတောဝါ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာထံ၊ ပြုအံ့သော
ဌာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နသံက္ကာ၊ မဟတ်နိုင်လေရာ၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ အသာဓာရဏံ၊ သူတပါးတို့နှင့်
မဆက်ဆံသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အာနုဘော်ဖြစ်သော၊ တံတံ
အာနုဘာဝံ၊ ထိုထိုသော အာနုဘော်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ နန္ဒါတံတံအာရသောပဿာမိသဒ္ဓေဝကေလောကေတိအာဒိ၊ နန္ဒါ
တံတံပဿာမိသဒ္ဓေဝကေလောကေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊
မိန့်တော်မူလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓေဝကေလောကေ အစရှိသောစကား၌၊
သဒ္ဓေဝကဝစနေန၊ သဒ္ဓေဝကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဉ္စကာမာဝစရ ဒေဝဂ္ဂဟဏံ၊
ငါးပါးသောကာမာဝစရနတ်ကိုယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိအာ
ဒိနာနယေနစ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်လည်း၊ တေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊
အတ္ထမတ္တဒဿနေန၊ အနက်၏ အပိုင်းအခြားအတိုင်းအရှည်ကိုပြသဖြင့်၊
သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အနုသန္ဓိယောဇနက္ကမေန၊ အနု
သန္ဓိယောဇနာအစဉ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သွာယံ
သောအယံယောဇနက္ကမော၊ ထိုသို့သော ယောဇနာအစဉ်ကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဆို
အပ်၏၊ သဒ္ဓေဝကဝစနေန၊ သဒ္ဓေဝကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒတော၊
အမြတ်ကိုပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဒေဝေသု၊ အလုံးစုံသောနတ်တို့ကို၊
ဂဟိတေသုဝိ၊ ယူအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ယေသံ၊ အကြင် နတ်တို့အား၊
တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သန္နိပတိတေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေသော၊ ဒေဝဂကော၊
နတ်အပေါင်း၌၊ ဝိမတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာတွေးတောသွယ်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်လေရာ၏၊ မာရော၊ မာရ်နတ်မင်းသည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနု
ဘော်ရှိ၏၊ ဆကာမာဝစရိဿရော၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကိုအစိုးရသည်
ဖြစ်၍၊ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်စေနိုင်၏၊ ပစ္စနိကဿတော၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်၌သာယာ၏၊ ဓမ္မဒေသိ၊ တရားကိုမုန်း၏၊ ကုရုရကမ္မန္တော၊ ကြမ်း
တန်းသောအမှုရှိ၏၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သောဝိ၊ ထိုမာရ်နတ်သည်
လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ဝိတ္တက္ခေပါဒိ၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း

အစရှိသည်ကို၊ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်လေရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုယုံမှား
 ရှိသောသူတို့၏၊ ဝိမတိဝိဗာဟနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်ဖိမ့်သောငှါ၊
 သမာရကေတိ၊ သမာရကေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ပရံ၊ တပါးဖြစ်သော၊ ဝိမတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်နတ်
 အစည်းအဝေးတို့အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနု
 ဘော်ရှိ၏၊ ဧကဂုံလိယာ၊ လက်ညှိုးတချောင်းဖြင့်၊ ဧကစက္ကဝါဠသဟဿေ၊
 စကြာဝဠာတထောင်တို့ တိုင်တိုင်၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ကရေတိ၊
 ပြုနိုင်၏၊ ခွိဟိအဂုံထီဟိ၊ လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ (ပ)၊ ဒသသုစက္ကဝါဠ
 သဟဿသု၊ စကြာဝဠာတထောင်တိုင်တိုင်၊ အာလောကံ၊ အလင်း
 ကို၊ ကရေတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဈာန
 သမာပတ္တိသုခံ၊ ဈာန်သမာပတ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားနိုင်
 ၍၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သေဝိ၊ ထိုဗြဟ္မာမင်းသည်လည်း၊ နကရေယျ၊ မပြု
 နိုင်ရှိလေရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်၏၊ ဝိမတိ၊ ယုံ
 မှားတွေးတော သွယ်ကို၊ ဝိဗာဟနတ္ထံ၊ ဖျောက်ဖိမ့်သောငှါ၊ သဗြဟ္မ
 ကေတိ၊ သဗြဟ္မကေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံ၊
 ထိုနတ်ပရိသတ်တို့အား၊ ဝိမတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဗုထုဇ္ဇနသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ များစွာသောလူရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာ
 သနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ပစ္စတ္တိကာ၊ ဆန့်ကျင်သက်ဖြစ်ကုန်၍၊ ပစ္စာ
 မိတ္တာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ မန္တာဒိဗလသမန္တဂတာ၊ မန္တရားပေဒင်အစရှိသော
 အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံပေ၏၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တေဝိ၊ ထိုပေဒင်မန္တရား
 တတ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ရှိလေကုန်
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝိမတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို၊ ဝိဗာဟ
 နတ္ထံ၊ ဖျောက်ဖိမ့်သောငှါ၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိယာတိ၊ သသမဏဗြာဟ္မ
 ဏိယာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥက္ကဋ္ဌဋ္ဌာနေသု၊ မြင့်သော
 အရာတို့တွင်၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိသည်
 ၍အဖြစ်ကို၊ ဒသေတော၊ ပြ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဒေဝကမနုဿာယဝ
 စနေန၊ သဒေဝကမနုဿာယဟူသောစကားဖြင့်၊ သမ္ပုတိဒေဝအဝသေ
 သမနုဿာစ၊ သမ္ပုတိနတ်ဟုဆိုအပ်သောအစိုးရသောပြည်ရှင်မင်းကြွင်း
 သောလူအပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေ
 နေဝ၊ မြတ်သည်ကို ဝိုင်းခြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ သေသသတ္တလော

ကေပိ။ ကြွင်းသောသတ္တလောက၌လည်း။ ကဿပိ။ တရံတယောကံ၏။ အဘာဝံ။ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသောတိ။ ပြတော်မူပေ၏။ ဣတိဝေံ။ ဤသို့။ အနုသန္တိယောဇနက္ကမော။ အနုသန္တေ ယောဇနာခြင်း၏အစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝေံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအာဠဝကအား။ ဗာဓနပိတ္တံ။ နှိပ်စက်လိုသောစိတ်ကို။ ပဋိသေဓေတွာ၊ တားမြစ်၍။ ပဉ္စာပုစ္ဆနေ၊ ပြဿနာတည်းဟူသောအမေးဖြင့်၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပိစတွံအာရသောပုစ္ဆယဒါကင်္ခသီတိ၊ အပိစတွံအာရသော ပုစ္ဆယဒါကင်္ခသီအစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ အာရသောဒါယကာ၊ မေ၊ ငါအား။ ပဉ္စာဝိသန္တနေ၊ ပြဿနာကိုဖြေကြားခြင်း၌။ ဘာရော၊ ဝန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလောယံ၊ အကြင်အဖြေကို။ အာကင်္ခသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသောအလိုကိုလည်း။ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိသန္တိဿာဝံသီတိ၊ ဖြေအံ့ဟု။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကေဟိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကတို့၌။ အသာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံခြင်းမရှိသော၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏ဘိတ်ခြင်းကို၊ ပဝါရေယိ၊ ဘိတ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ တွံ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆ၊ မေးဦးလော၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေဒိဿာမာတိ၊ သိရကုန်လတ္တံ့ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါပန၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်ကား၊ အာရသော၊ ဒါယကာယဒိအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ တွံ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော၊ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ တရံတရသောပြဿနာကို၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ ဣန္ဒယိ၊ အလိုရှိ၏။ တံပဉ္စံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဖံ၊ ငါဘုရားကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား၊ တုဟံဝါ၊ သင်အား လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသံသယံ၊ အလုံးစုံသောသံသယသည်၊ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ ယံကိဉ္စိ၊ တရံတရသောပြဿနာသည်။ မနသိ၊ စိတ်၌၊ ဣန္ဒယိ၊ အလိုရှိအံ့။ ပုစ္ဆေဝါ၊ မေးကြလေကုန်လော၊ ကတာဓကဓသာ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိကုန်၏။ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏ဘိတ်ခြင်းကို၊ ပဝါရေန္တိ၊ ဘိတ်တော်

မူကုန်၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ သဗ္ဗညုတအရာသို့၊ ပတွာ
 ရောက်တော်မူပြီး၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယံပဝါ၊ ခုတံ၊ အကြင်ဘိတ်ခြင်းကို၊
 ပဝါရေယျံ၊ ဘိတ်တော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သော ဘိတ်တော်မူခြင်းသည်၊
 အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိလေသေး၊ သော၊ ထိုတရားရှင်သည်။ ဗောဓိသတ္တ
 ဘူမိယံ၊ သုရားလောင်း၏အရာ၌၊ ဝတ္တမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဒေသ
 ဉာဏေန၊ တစ်ပိတဒေသဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဝါရေယိ၊ ဘိတ်တော်မူ၏။
 ကောဏ္ဍည၊ ကောဏ္ဍညအမျိုးဖြစ်သောရှင်ရသော၊ ပဉ္စ၊ အမေးပြဿနာ
 ကို၊ ဝိယာကရောဟိ၊ ထင်စွာပြုပါလော၊ ကောဏ္ဍည၊ ကောဏ္ဍညအမျိုး
 ဖြစ်သောရှင်ရသော၊ သာဓုဓူပါ၊ သူတော်ကောင်း သဘောရှိကုန်သော၊
 ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ တံ၊ ရှင်ရသေ့ကို၊ ယာစန္ဒြ၊ တောင်းပန်ကုန်
 ၏၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ ဧသော၊ ဤတရားသည်၊ ဓမ္မောတိ၊ ကျင့်အပ်သော
 တရားတည်းဟု၊ ယံဝုဒ္ဓိ၊ အကြင်ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။ ဧသဧသောဓမ္မော၊ ဤအကျင့်တရားသည်၊ တဝ၊ ရှင်ရသေ့၏၊
 ဘာရော၊ ပြောဟောအပ်သောဝန်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣသိဟိ၊ ရသေ့
 တို့သည်၊ ယာပိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇ္ဇော၊ ရှင်ရသေ့
 တို့၊ ကတာဝကာသာ၊ အခွင့်ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဝုဒ္ဓိန္ဒြ၊ မေးကြလေကုန်၊
 ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ မနုဿ၊ မိတ်သည်၊
 ပတ္တိတံ၊ တောင်းတအပ်၏။ အဟံဟိ၊ ငါဆရာသည်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုအလို
 ရှိတိုင်းသောအမေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဣမံလော
 ကဉ္စ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကို
 လည်းကောင်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိယာကရိသံ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သရဘင်္ဂကာလေစ၊ သရဘင်္ဂ ရသေ့ဖြစ်သော ကာလ၌လည်းကောင်း၊
 သန္တ ဝဇာတကေစ၊ သန္တ ဝဇာတ်၌ လည်းကောင်း၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊
 အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းကို၊ ကိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်၍၊
 ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့၏၊ အန္တကရံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြုသောသူကို၊ အဒိသုာ၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိယာ၊ ဘွားမြင်သောအားဖြင့်၊ သတ္တဝသော၊ ခုနစ်
 နှစ်ရှိသော၊ ရေဝိကာယ၊ ခရီးမ၌၊ ပံသုကိဉ္စိကံ၊ မြေမှုန့်ကစားခြင်းကို၊ ကိ
 ဇ္ဇော၊ ကစားသောတရားလောင်းကို၊ သုစိရတေန၊ သုစိရတအမည်ရှိ
 သော၊ ပြာဟုဏေန၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဝုဏ္ဏော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟု
 တ၊ အိုဝုဏ္ဏား၊ တေ၊ သင်အား၊ တဉ္စ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခိသံ၊
 ဖြေအံ့၊ ကာမာတိဝါ၊ ကာမဂုဏ်တရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကာမာတိဝါ၊

ကာမဂုဏ်တရား မဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော
 သူသည်၊ ယထာပိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏ ဘိက္ခုခြင်းကို၊ ပဝါရေသိ၊
 ဘိက္ခုဆို၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဠဝကဿ၊
 အာဠဝကအား၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏာဟ၊ ဘုရားတို့၏ဘိက္ခုခြင်းဖြင့်၊ ပဝါ
 ရိတာယ၊ ဘိက္ခုတော်မူအပ်ပြီးသော်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠဝကော၊
 အာဠဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ကိံ သုခဝိတ္တန္တိ၊ ကိံ သုခဝိတ္တံ အစရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အတ္တ
 ဘာသိ၊ ရွတ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိန္တိပဒံ၊ ကိံ ဟူသောပုဒ်သည်၊
 ပုန္တိဝစနံ၊ ပုန္တိဝကားတည်း၊ သူတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ သူဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ ပဒပူရဏတ္ထေ၊ ပဒပူရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣဓာ
 တိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံဟူ
 သည်ကား၊ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဝိတ္တဟူသော
 စကားသည်၊ ခနဿ၊ ဥစ္စာ၏၊ အဓိဝစနံနာမ်၊ အမည်တည်း၊ သုခိတ္တန္တိ၊
 သုခိတ္တံဟူသည်ကား၊ သုကတံ၊ ကောင်းသောအလေ့အကျက်တည်း၊ သု
 ခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ ကါယိကစေတသိကသါတံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောချင်း
 သာမိတ်၌ဖြစ်သောချင်းသာကို၊ အာဝဟာတိတိ၊ အာဝဟာတိဟူသည်
 ကား၊ အာဝဟာတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ အာနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဧတိ၊ ဇေး
 တတ်၏၊ အပ္ပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်
 ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဝေ၊ ဣတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဟဝေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ဧဠတ္ထေ၊ မြဲသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သာရတရန္တိ၊
 သာရတရံဟူသည်ကား၊ အတိသယေန၊ လွန်သောအရသာဖြင့်၊ သာရ
 ကရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်း၏၊ သာရရသန္တိဝိ၊ သာရရသံဟူ၍လည်း၊
 ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ရသသနန္တိ၊ ရသသနံဟူသည်ကား၊ ရသသည်
 တာနံ၊ အရသာဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ သဘောတရားအပေါင်းတို့
 တွင်၊ ကထန္တိ၊ ကထံဟူသည်ကား၊ ကေနပကာရေန၊ အဘယ်မျှသော
 အပြားအားဖြင့်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇိဝိနော၊ အသက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သနည်း၊ ကထံဇိဝိံ၊ ဇိဝိ
 တန္တိတ္ထေ၊ ကထံဇိဝိံ၊ ဇိဝိတံဟူသောဤပုဒ်၏၊ ဂါထာဗန္ဓုသုခတ္ထံပန၊ ဂါထာ
 ဖွဲ့ခြင်း၌ရွတ်လွယ်စိမ့်သောဌာနကား၊ သာနုန္နာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ရှိသည်ကို၊

၃၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရုက္ခတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကထိဇိဝိဇိဝိတန္တိ၊ ကထိဇိဝိဇိဝိတံ ဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက် ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇိဝန္တနံ၊ အသက်လိုသောသူတို့အား၊ ဇိဝိ တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကား သည်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသိသာ လွယ်သည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရား သည်လျှင်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ သုမိတ္တံ၊ ကောင်း စွာလေ့ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက် သနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ ရသနံ၊ အရသာမျိုးတို့တွင်၊ သာရတရံ၊ ကောင်းမြတ်သောအရသာမည်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ လျှင်၊ ဇိဝိနေသ၊ အသက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေတ္တာရောပဉ္စေ၊ ဤလေးပါးသောပြဿနာတို့ကို၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုအာ ဠကဘိလူးအား၊ ကဿပဗဒသဗလေန၊ ကဿပဘုရားရှင်သည်၊ ဝိဿန္တိ တနယေန၊ ဖြေတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဿန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓိဝေတ္တန္တိ၊ ဣမံဂါထံ၊ သဒ္ဓိဝေတ္တံဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ အပ်၏။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိဝိတ္တံ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာသည်၊ ဥပဘောဂ သုခံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ခုပ္ပိပါ သာဒိဒုက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဆင်းရဲကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ ဖျောက်တတ် ၏၊ ဒါလိဒ္ဓိယံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဝူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ မုတ္တာဒိရတန ပဋိလောတဟေတု၊ ပုလဲအစရှိသော ရတနာကိုရခြင်း၏ အကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကီယသုခဉ္စ၊ လောကီချမ်းသာကို လည်း၊ အာဝဟတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောကီယ လောကုတ္တရသဒ္ဓါဝိ၊ လောကီသဒ္ဓါ လောကုတ္တရာသ္မဒ္ဓါ တရားတို့သည် သည်း၊ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ လောကီယ လော ကုတ္တရ ဝိပါကသုခံ၊ လောကီကျိုး လောကုတ္တရာ ကျိုးချမ်းသာကို၊ အာ

ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ သဒ္ဓါရရေန၊ သဒ္ဓါတရားကို အကြီးအမှူး
ပြုသဖြင့်၊ ပဋိပဒါနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဇာတိဇရာဒိဒုက္ခံ၊ ဇာတိ
ဇရာအစရှိသောဆင်းရဲကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်တတ်၏။ ဂုဏဒါလိဒ္ဓိ
ယံ၊ ညစ်နွမ်းဆင်းရဲသောဂုဏ်ကို၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ သတိ
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါဒိရတနပဋိလာဘဟေတု၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်အစရှိသောရတ
နာကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
တရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။
ယသော၊ အခြံအရံ ကျော်စောခြင်းရှိ၏။ ဘောဂသမပ္ပိတော၊ နှစ်သက်
ကွယ်ရှိသော အသုံးအဆောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ယံယံပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်
အရပ်သို့၊ ဘဇတိ၊ ရောက်ပေါက်ဆည်းကပ်၏။ ကတ္တတတ္ထေဝ၊ ထိုထို
ရောက်ရာအရပ်၌ သာလျှင်၊ ပုဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ လောကသန္တတိဉ္စ၊
လောက၏အစဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဝဟတိတိ၊ ဆောင်ရွက်အပ်၏
ဟု၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံဟူ၌၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဇေတံသဒ္ဓါဝိတ္တံ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောဥစ္စာသည်၊
အနုဂါမိကံ၊ သွားရာသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သောဥစ္စာသည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုညသာဓာရဏံ၊
တပါးသောဥစ္စာနှင့်မဆက်ဆံသောဥစ္စာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
ဟေတု၊ အလုံးစုံသောသမ္ပတ္တိတို့၏အကြောင်းတည်း၊ လောကီယတိ၊ ည
သုဝဏ္ဏာဒိဝိတ္တသမ္ပိ၊ လောကီ၌ဖြစ်သောရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာ၏လည်း၊
နိဒါနံ၊ အကြောင်းတရားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဒ္ဓေါယေဝ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပုညာ
နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတ္တံ၊ လောကီဥစ္စာကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။
အသန္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်ရွှေ
လောက်၊ အနုတ္တယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သေဉ္ဇန္တိ၊ မြတ်သောဥစ္စာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဂုရိ
သဿာတိဒေသနံ၊ ဂုရိသဿဟူ၍ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေ
ဒဒေသနာ၊ အမြတ်ကိုပိုင်းခြား၍ဟောအပ်သောဒေသနာတည်း၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဂုရိသဿဇေဝ၊ ယောက်ျားအားသာလျှင်၊
သေဉ္ဇံ၊ မြတ်သောဥစ္စာသည်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ ဣတ္ထိအာဒိနန္ဒိ၊ မိန်းမအစ
ရှိသောသူတို့အားလည်း၊ သဒ္ဓါဝိတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောဥစ္စာ

ကိုသာလျှင်၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မော
 ဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မ
 ပထတရားသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒါနသီလဘာဝနာဓမ္မော၊ ဒါနသီလ
 ဘာဝနာတရားသည်၊ သုပိဇ္ဈောတိ၊ သုပိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ သုကတော၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုစရိတော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ သုခမာ
 ဝဟာတိတိ၊ သုခမာဝဟာတိဟူသည်ကား၊ သောဏသေဋ္ဌိပုတ္တရေဋ္ဌပါလာ
 ဒိနိဝိယ၊ သောဏသုဋ္ဌေးသား ရေဋ္ဌပါလသုဋ္ဌေးသား အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊
 မနုဿသုခဉ္စ၊ လူချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗသုခဉ္စ၊ နတ်ချမ်းသာကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိယောသာနေစ၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ မဟာပရ
 မာဒိနံ၊ မဟာပရမမင်းသားအစရှိသည်တို့၏၊ နိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝဟာတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သစ္စန္တိဇ္ဈေ၊ သစ္စံဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံသစ္စ
 သဇ္ဈေ၊ ဤသစ္စသဇ္ဈာသည်၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊
 အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်ဟူသည်၊ သေယျထာကတမံ၊
 အဘယ်နည်း၊ သစ္စံတဏှေနကုဇ္ဈေယျာတိအာဒိသု၊ သစ္စံတဏှေနကုဇ္ဈေ
 ယျဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝါစာသစ္စေ၊ စကားမှန်သည်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
 သစ္စေဋ္ဌိတာသမဏဗြာဟ္မဏာတိအာဒိသု၊ သစ္စေဋ္ဌိတာသမဏဗြာဟ္မဏာ
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိရုတိသစ္စေ၊ ဝိရုတိတည်းဟူသောသစ္စာ၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သစ္စေ၊ အမြဲကြည်
 ရှောင်အပ်သောတရား၌၊ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ကသ္မာနု(ပ)ကုသလသဝဒါ
 နာတိအာဒိသု၊ ကသ္မာနု(ပ)ကုသလသဝဒါနာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိ
 သစ္စေ၊ အယူဝါဒတည်းဟူသော သစ္စာ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကသ္မာနု၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နာနာ၊ အထူးထူးအပြားပြား အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ သစ္စာနိ၊ အယူဝါဒသစ္စာတို့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကုသလသဝ
 ဒါနာ၊ ကုသိုလ်ကိုဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဝါဒိယာသေ၊ စွပ်စွဲ
 ကုန်၏၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေဗြာဟ္မဏသစ္စာနိတိအာဒိသု၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခ
 ဝေဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဗြာဟ္မဏသစ္စေ၊ မြတ်သော
 သစ္စာ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ၊ မြတ်သော
 သစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဧကဉ္စိသစ္စံဒုတိယ
 မတ္တိတိအာဒိသု၊ ဧကဉ္စိသစ္စံဒုတိယမတ္တိဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ပရမတ္ထ
 သစ္စေ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစ္စံ၊ ပရမတ္ထတရား

တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ကေံ၊တရသာတည်း၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ခု
 မြောက်သောသစ္စာသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ စတုန္နံသပ္ပာနံကတိကုသလာနိတိ
 အာဒိသု၊ စတုန္နံသပ္ပာနံကတိကုသလာနိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အရိယ
 သစ္စေ၊အရိယသစ္စာ၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ဣပေန၊ဤသစ္စံဟဝေ ဟူသော
 ဂါထာပုဒ်၌ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံဝါ၊နိဗ္ဗာန်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရတိသစ္စံဝါ၊ဝိရတိသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ အန္တိန္တိ
 ရံ၊အတွင်း၌နေသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝါစာသစ္စံဝါ၊ ဝစီသစ္စာကိုလည်း
 ကောင်း၊အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ ယဿ၊အကြင်သစ္စာတရား၏၊ အာနု
 ဘာဝေန၊ အာနုဘာဝ်အားဖြင့်၊ ဥဒကာဒိနိ၊ရေအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝသေ။
 မိမိအလိုသို့၊ ဝတ္တေတိ၊လိုက်စေတတ်၏၊ ဇာတိဇရာမရဏပါရံ၊ဇာတိဇရာ
 မရဏ၏ကင်းတောက်တည်းဟူသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ သစ္စေန၊သစ္စာတရားဖြင့်၊
 တရန္တိ၊ကူးကုန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်
 မူသနည်းဟူမူကား၊ သစ္စဝါစေန၊မှန်သောစကားဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ
 သည်၊ဥဒကံ၊စီးသောရေကို၊ဝိဓာယတိ၊တားမြစ်နိုင်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိ
 တို့သည်၊ဝိသမ္ဘိ၊သေစေတတ်သောအဆိပ်ကိုလည်း၊ သစ္စေန၊သစ္စာစကား
 ဖြင့်၊ဟနန္တိ၊ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊ သစ္စေန၊သစ္စာစကားဖြင့်၊ ဒေဝေါ၊ဇိဗ္ဗာန်
 သည်၊ထနယံထနယန္တော၊ ကျိုးထပ်လျက်၊ဝဿတိ၊ရွာ၏၊ သစ္စေ၊သစ္စာ
 တရား၌၊ဌိတာ၊တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊နိဗ္ဗုတိံ၊ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ပတ္ထယန္တိ၊တောင်းတလိုချင်ကုန်၏၊ ပထဗျာ၊မြေအပြင်၌၊ယေကေ
 စိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဣမေရသာ၊ဤအရသာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်
 ၏၊ တေသံရသာနံ၊ထိုအရသာတို့တွင်၊ သစ္စံ၊သစ္စာတရားသည်၊ သာရ
 တရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသောအရသာတည်း၊ သစ္စေ၊သစ္စာတရား၌၊
 ဌိတာ၊တည်ကုန်သော၊သမဏာစ၊ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မ
 ဏာစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်း သေခြင်းတရား၏၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကင်းတောက်သို့၊
 တရန္တိ၊ကူးပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာရတ
 ရန္တိ၊ သာရတရံဟူသည်ကား၊ မရတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်း၏၊ ပဏိ
 တတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏၊ရသာနန္တိ၊ ရသာနံဟူသည်ကား၊ မူလရ
 သော ခန္ဓရသောထို အာဒိနာ၊ မူလရသခန္ဓရသ အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣမေရသာ၊ ဤအရသာတို့
 သည်၊ရသာနိယဓမ္မာ၊ ခံစားအပ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊

၁၀

ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗလရသံ၊ သစ်သီးအရသာကို၊
 အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓဘွား၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ယေဇူပရသာ၊ အကြင်ရှုပါရုံ၌ခံစားခြင်း အရသာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ယေသဒ္ဓရသာ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံ၌ ခံစားခြင်းအရသာ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤခံစားခြင်းအရသာ
 တို့ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊ အနုနုပေါ၊ ခံစားခြင်း၌
 ဝေျောက်ပတ်သော သဘောမရှိ၊ အနာပတ္တိရသရသော၊ အာပတ်မသင့်
 သောရသာရုံတည်းဟူသောအရသာ၌၊ အယံဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိ
 ဓမ္မဝိနည်းသည်၊ ဧကေသော၊ တခုသောအရသာရှိ၏၊ ဝိမုတ္တိရသော၊
 ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်၊ ဝါစာရသုပဝဇ္ဇာ၊ ဝါစာရသကိုကြဉ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိ
 သေသဗျဉ္ဇနာဒယော၊ အထူးမရှိသာမညဖြစ်သော သဒ္ဓါအစရှိသည်ကို၊
 ဓမ္မရသသံတိ၊ ဓမ္မရသာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ
 သံရသာနံ၊ ထိုအရသာတို့တွင်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၊ ဟဝေဧကန္တေန၊ စင်
 စစ်သဖြင့်၊ သာရတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသောအရသာမည်၏၊ သစ္စ
 မေဝ၊ သစ္စာသည်သာလျှင်၊ သာရတရံ၊ ကောင်းသောအရသာမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ သေဠတရံ၊ အထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်းအပ်သော တရားမည်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတ္တမတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောတရားမည်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မူလရသာဒယော၊ အမြစ်အရသာအစရှိသည်
 တို့သည်၊ သရိရံ၊ တကိုယ်လုံးကို၊ ဥပဗြူဟန္တိ၊ ပွားများစေကုန်၏၊ သံကိလေ
 သိကံ၊ ညစ်နွမ်းစေတတ်သောအကုသိုလ်ကို၊ ဥပဗြူဟန္တိ၊ ပွားများစေတတ်
 ကုန်၏၊ သံကိလေသိကဉ္စ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းကို၊ အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ သစ္စရသော၊ သစ္စာတည်းဟူ
 သော အရသာ၌၊ ဝိရတိသစ္စဝါစာသစ္စာရသော၊ ဝိရတိသစ္စာဝါစာအရ
 သာသည်၊ သမထဝိပဿနာဒိဟိ၊ သမထဝိပဿနာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောစိတ်ကို၊ ဥပဗြူဟေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ အသံ
 ကိလေသိကဉ္စ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာ
 ဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဝိမုတ္တိရသော၊ ဝိမုတ္တိရသာသည်၊ ပရမတ္ထ
 သစ္စဿ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၏၊ ပရိဘာဝိတတ္တာ၊ အတန်တလံလဲ ပွားစေအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထရသဓမ္မရသာပ၊ အတ္ထရသဓမ္မရသထက်
 လည်း၊ သာရ၊ ကောင်းမြတ်လှသောအရသာမည်၏၊ တဒမိဂမုပါယဘူတံ

ထိုပရမတ္ထသတ္တသိုရ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စ၊ အနက်ကို
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်
စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာဇီဝန္တိ ဧတ္ထပန၊ ပညာဇီဝဟူသောဤပုဒ်
၌ကား၊ အန္ဓေကစက္ခု၊ ခွံစက္ခု၊ ကေသု၊ မျက်စိတဘက်ကန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
မျက်စိနှစ်ဘက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ခွံစက္ခု ပုဂ္ဂလော၊ မျက်စိနှစ်
ဘက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယွာယံ ယောအယံ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊
အကြင်လူသည်လည်း၊ ကမ္မန္တာနုဋ္ဌာနသရဏဂမနသံဝိဘာဂသီလသမာ
ဒါနဥပေါသထကမ္မာဒိဂဟဋ္ဌပဋိပဒံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းသရဏ
ဂုံဆောက်တည်ခြင်းဝေတနိခွဲခြင်းခြင်း ပဉ္စဂံသီလကိုဆောက်တည်ခြင်း
ဥပုသ်သီတင်းသုံးခြင်းအမှုအစရှိသောလူတို့၏အကျင့်ကို၊ ပညာယ၊ ပညာ
ဖြင့်၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ယွာယံယော
အယံပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အရိပ္ပဋိ
သရဏရသီလသင်္ခါတံ၊ နှလုံး၏ဘောက်ပြန်ခြင်းပြုသောဘိဝံသဟုဆိုအပ်
သော၊ ဘေဒံဝါ၊ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ တဒုတ္တရိသီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိဘေ
ဒံဝါ၊ ထိုထက်အလွန်သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိသော အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော၊ ပဗ္ဗဇိတပဋိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊
မိမိ၏စိတ်ကို၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ တသ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာဇီဝိတံ၊ ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌာ၊
မြတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပညာဇီဝိနော၊ ပညာကိုဖြစ်၍ အသက်မွေးသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝိဿန္တိတေ၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ပဉ္ဈေဝိ၊ ပြဿနာတို့ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လို
ရမ်းသာသော၊ ယက္ခော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်၊ အဝသေသေဝိ၊ ကြွင်း
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဉ္ဈေ၊ ပြဿနာ
တို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံသုတရတိ ဩစန္တိ ဂါထံ၊
ကထံသုတရတိဩစံအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်၊
ဝိဿန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါယတရတိဩစန္တိ ဂါထံ၊
သဒ္ဓါယတရတိဩစံအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယော၊

ဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဩဇာ၊
 ဩဇာကို၊ တရတိ၊ ကူး၏၊ သောဝုပ္ပလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံသာရဏ္ဏံ၊
 သံသာရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဓရာဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဋ္ဋုဒုက္ခဗ္ဗိ၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲကို
 လည်း၊ အစွေကိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ကိလေသမလောပိ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောအညစ်အကြေးတို့ကိုလည်း၊ ကိဉ္ဇာပိပရိသုဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍စင်
 ကြယ်စွာဆေးကြောနိုင်၏၊ ဇေဝံသန္တေပိပန၊ ဤသို့စင်ကြယ်သည်ရှိသော်
 လည်း၊ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩဇာတရတံ၊ ဩဇာ
 မှကူးမြောက်ခြင်းကို၊ အသဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နပက္ခန္တတိ၊
 သဒ္ဓါတရားမဝင်လေ၊ ပဉ္စသုကာမဂုဏောသု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့၌၊
 စိတ္တဝေါသဂ္ဂေန၊ စိတ်ကိုလွှတ်သဖြင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊
 တတ္ထေဝ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌သာလျှင်၊ သတ္တဝိသတ္တတာယ၊ တပ်မက်ခြင်း
 အထူးသဖြင့်တပ်မက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံသာရဏ္ဏံ၊ သံသာရာတည်း
 ဟူသောသမုဒ္ဓရာကို၊ နတရတိ၊ မကူးမြောက်နိုင်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
 ၌၊ ခဝါကိဏ္ဏော၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊
 အပညော၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော
 ခရီးကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နပရိသုဇ္ဈတိ
 မစင်ကြယ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပုဋ္ဌိပက္ခံ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေန္တေန၊ ပြတော်မူလိုသော၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တု၊ မိန့်
 တော်မူအပ်၏၊ ယဉ္စသဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ အကြင်သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂ
 ပဒဋ္ဌာနံ၊ သောတာပတ္တိအင်္ဂါ၏နီးစွာသော အကြောင်းသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါယံ၊ သဒ္ဓါတရား
 ဖြင့်၊ ဇေတံဩဇာ၊ ဤဩဇာတရားကို၊ တရတိ၊ ကူးနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာ
 ပဒေန၊ သဒ္ဓါယတရတိဩဇာဟူသောဤဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌောစာတရတံ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောဩဇာမှ ကူးမြောက်နိုင်သော၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဉ္စ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပန္နဉ္စ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ
 ၏၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေသဖြင့်၊ သာတစ္ဆေကိရိ
 ယာသင်္ခါ၊ တေန၊ မပြတ်မလပ်ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒ

တရားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယမဂ္ဂံ၊ ဒုတိယမဂ်ဖြစ်
သောသကဒါဂါမိမဂ်ကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေလို၍၊ သင်္ကဏေ၊
တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤကာမဘုံသို့၊ အာဂမနတ္ထံ၊ ရောက်လာပြီး
သောသဘောကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောဩဇာ
ကို၊ သေတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သေတာပတ္တိမဂ်သည်။ အတိဏ္ဏံ၊ မကူးမြောက်
နိုင်သော၊ ဘဝေါဗာဝတ္ထု၊ သံသာရုဏ္ဏဝံ၊ ဘဝေါဗာဝတ္ထုတည်းဟူသော
သံသရာသမုဒ္ဒရာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တရတိ၊ ကူး၍၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမာဒေနအဏ္ဏဝန္တိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ အပ္ပမာဒေနအဏ္ဏဝံဟူ
သောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ကာမောဗာတရဏံ၊ ကမ္မဇ္ဇေမ္မာဓကူးမြောက်သော၊ သက
ဒါဂါမိမဂ္ဂဉ္စ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဉ္စ၊ သကဒါ
ဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၍၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂ
ဝိရိယေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယဖြင့်၊ တတိယမဂ္ဂံ၊ တတိယ
ဖြစ်သောအနာဂါမိမဂ်ကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေလို၍၊ 'သကဒါမိ
မဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည်၊ အနတိဏ္ဏံ၊ မကူးမြောက်နိုင်သော၊ ကာမော
ဗာဝတ္ထု၊ ကာမောဗာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ကာမောဗာသဗ္ဗိတံ၊ ကာ
မောဗာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ကာမဒုက္ခဉ္စ၊ ကာမဒွိဖြစ်သောဘင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အစ္စေတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်၍၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝိရိယေန၊ ဒုက္ခမစ္စေတိတိဣမိနာပဒေန၊ ဝိရိယေနဒုက္ခမစ္စေတိဟူ
သောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ကာမောဗာတရဏံ၊ ကာမောဗာဓကူးမြောက်နိုင်သော၊
အနာဂါမိမဂ္ဂဉ္စ၊ အနာဂါမိမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဉ္စ၊ အနာဂါမိ
ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေတိ၊ ပြ၍၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါဝပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝိဂတကာမတာယ၊ ကင်းသောကာမရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သဖြင့်၊ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော
သဘောရှိသော၊ စတုတ္ထမဂ္ဂပညံ၊ လေးခုမြောက်သောမဂ်တည်းဟူသော
ပညာကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေလို၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်
သည်၊ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်
သော၊ ပရမံ၊ လွန်စွာသော၊ မလံ၊ မောဟတည်းဟူသော အညစ်အကြေး
ကို၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်အပ်၍၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပညာယပရိသုတ္တတိတိဣမိနာပဒေန၊ ပညာယပရိသုတ္တတိဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဗာတရဏဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာဗာဓကူးမြောက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉ္စ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေတိ၊

ပြတော်မူပေ၏။ ဣမယစ၊ ဤသို့သောပြဿနာဒေသနာတော်ဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဒ္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တပ်သဖြင့်၊ ကထိတာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကာဘိလူးသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်လေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပညာယပရိသုဏ္ဍတိတိ ဣတ္ထေ၊ ပညာယပရိသုဏ္ဍတိဟူသောဤဝုန်၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ တမေဝ ပညာပဒံ၊ ထိုပညာဟူသောဝုန်ကိုသံလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဒိုဘာနေန၊ ပညာဖြင့်၊ လောကီယလောကုတ္တရမိဿာဓံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ တရားနှင့် ရောသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ မေး လျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံသု လတတေပညန္တိ၊ ကထံသုလတတေ ပညံအစရှိသော၊ ဣမံဆပ္ပဒဂါထံ၊ ဤခြောက်ပါဒရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကထံသုတိဝုစ္ဆန္တော၊ ကထံသုဟူသော ဝုစ္ဆန္တသည်၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောအမေး၌သာလျှင်၊ အတ္ထယုတ္တိ၊ အနက်နှင့်ယှဉ် သော၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ အမေးသည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤအာဇ္ဇ ဝကာဘိလူးသည်၊ ပညာဒိအတ္တံ၊ ပညာအစရှိသောတရား၏ အနက်ကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ တဿ၊ ကိုအနက်အဓိပ္ပါယ်၏၊ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ကထံကာယယုတ္တိယာ၊ အဘယ်သို့သောအသင့်ဖြင့်၊ ကထံကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပညံ၊ ပညာတရားကို၊ လတတိ၊ ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာဒိသု၊ အနက်ယောဇနာခြင်းအစ ရှိသည်တို့၌၊ ဧသေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကအား၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရား သည်၊ စတုဟိကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသောအကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပညာ လာဘံ၊ ပညာရအံ့သောအကြောင်းတရားကို၊ ဧသေန္တော၊ ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓဟာနောတိအာဒိ၊ သဒ္ဓဟာနောဤသို့အစရှိသောဂါထာ ဝုန်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက် ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝုပ္ပတာဂေ၊ ရှေးအတို့၌၊ ကာယသု စရိတာဒိဘေဒေန၊ ကာယသုစရိုက်အစရှိသဖြင့်ပြားသော၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပရဘာဂေန၊ နောက်အတို့ကာလဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတ္တတိ၊ သဗောဓိပက္ခိယဘေဒေန၊ သုံးဆူခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယအစရှိသော၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊

အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝက၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တဘ၊ ရောက်တော်မူကုန်၏။ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့၏။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အံ့သောငှါ၊ တံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သောသူသည်၊ လောကီယလောကုတ္တရပညံ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘန္တခေါ၊ ထိုသို့သောပညာကိုရခြင်းသည်လည်း၊ သဒ္ဓါမတ္တကေနော၊ သဒ္ဓါမတ္တသာမညဖြင့်သာလျှင်၊ နလဘတိ၊ မရချေ၊ သဒ္ဓါဇာတော၊ သဒ္ဓါခြင်းသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ဆည်းကပ်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့ကို၊ ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ပယိရူပါသေတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာ၊ သေတံ၊ နားကို၊ ဩဒဟတိ၊ ထောင်၏၊ ဩဟိတသေတော၊ ကောင်းစွာထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏှိတိ၊ နာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဥပသင်္ကမနတော၊ ချဉ်းကပ်သောကာလမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သဝနေန၊ နာသဖြင့်၊ သုသုသံ၊ ကောင်းစွာနားထောင်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ကံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သဒ္ဓဟိတွာပိ၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာစရိယပဏ္ဏာယော၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယ်တို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝတ္တကာရဏေန၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ပယိရူပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပယိရူပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ အာရာမိတစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဓိဂတာယ၊ ရသော၊ သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သေတံ၊ နားကို၊ ဩဒဟိတွာ၊ ထောင်၍၊ သုဏန္တော၊ နာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သုသုသမ္ဘိ၊ ကောင်းစွာနားထောင်ခြင်းသည်လည်း၊ သတိအဝိပ္ပပါသေန၊ သတိနှင့်မကွေမကွာသဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မနုမေလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာသိတဒုတ္တုသိတတာယ၊ ကောင်းသောစကားမကောင်းသောစကားကိုသိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိစက္ခဏောဇေဝစ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာကို၊ နလဘာတိ၊ မရ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော
 ဝိစက္ခဏောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဝိစက္ခဏောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့တရားကို ကောင်းစွာနာခြင်းသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာတရားကိုလည်းကောင်း၊ လာဘသံဝတ္တနိကံ၊
 ရခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဒိုပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဒိုပဇ္ဇတိနာမ၊ ကျင့်သည်
 မည်၏၊ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ၊ သုဿုဿာယ၊ ကောင်းစွာနားထောင်သဖြင့်၊
 ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဓိဂမ္ပပါယံ၊ ရကြောင်းကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားရ၏၊ အပ္ပ
 မဒေနေ၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ဂယိတဉ္စ၊ ယူအပ်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို
 လည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူမိ၍၊ ဝိတ္တာရိတံ၊ ပြန့်ပြောစွာအကျယ်ချဲ့နိုင်သည်ကို၊
 ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဿုဿာယ၊ ကောင်းစွာနာသဖြင့်၊
 ဩဟိတသောတော၊ နားထောင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာပဒိုလာ
 ဘဟေတုဓမ္မံ၊ ပညာရအံ့သောအကြောင်းတရားကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားရ၏၊
 အပ္ပမဒေနေ၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ သုတွာ၊ ကြားရပြီး၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ခေရေ
 တိ၊ ဆောင်နိုင်၏၊ ဝိစက္ခဏာတာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်နိုင်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အနုပုဗ္ဗေ
 န၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်
 မှောက်ပြုနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာတရားသည်၊ ကထံ
 သုလဘတေပညန္တိ၊ ကထံသုလဘတေပညံဟူ၍၊ အာဠဝကေန၊ အာဠဝ
 ကာဘိလူးသည်၊ ပုဠော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓဟာနော(ပ)ဝိစက္ခဏောတိ၊ ဣမံဂါထံ၊ သဒ္ဓဟာနော(ပ)
 ဝိစက္ခဏောဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပရေ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တယောပဉ္စေ၊
 သုံးပါးသောအမေးတို့ကို၊ နိဝိဿန္တေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပတိ
 ရူပကာရိတိ၊ ဣမံဂါထံ၊ ပတိရူပကာရိဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ပဟာ
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလာဒိနိ၊
 ကုသိုလ်တရားအစရှိသည်တို့ကို၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ ယောပုဂ္ဂံ
 လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကီယလောကုတ္တရသ္မဝါ၊ လောကီလော
 ကုတ္တရာ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒသ္မဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ၊ အဓိဂမ္ပပါယံ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းကို၊

ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပတိရူပကာရီ၊ ပတိရူပကာရီမည်၏။ ရေဝါတိ၊ ရေဝါဟူသည်ကား။ စေတသိက ဝိရိယဝသေန၊ စိတ်နှင့် တကွသော လုံ့လ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနိက္ခိတ္တရော၊ မချသော ဝန်ရှိ၏။ ဥဠာနာတံ၊ ဥဠာနာဟူသည်ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိတဉ္စ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏ္ဍု၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ တိဏာဒိဝိယ၊ မြက်အမြိုက်အစရှိသည်ကဲ့သို့၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ကာယိကဝိရိယဝသေန၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝိရိယ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥဠာနသမ္ပန္နော၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အသိတိလပရက္ကမော၊ မလျော့သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဝိန္ဒတေနန္တိ၊ ဝိန္ဒတေနံဟူသည်ကား။ ကေရသိကာယ၊ တချသောကြွက်သေကောင်ဖြင့်။ နဗိရဿေဝ။ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ နွေသာတသဟဿသင်္ချံ၊ အသပြာနှစ်သိန်းအရေအတွက်ရှိသောလောကီယဇနံ၊ လောကီဥစ္စာကို၊ ဝုဠန္တေ ဝါသိဝိယ၊ သင်္ဘောသိဝိဋ္ဌိနေသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ လဘတိ၊ ရ၏။ မလ္လမဟာတိဿ၊ ဣတ္ထရောဝိယံ၊ မလ္လမဟာတိဿမထေရ်ကဲ့သို့။ လောကုတ္တရာဇနန္တံ၊ လောကုတ္တရာဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုမလ္လမဟာတိဿမထေရ်သည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထိနမိဒ္ဓါ၊ ဂမနဝေသာယ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌၊ ပလ္လာလရမ္ပဇူကံ၊ ကောက်ရိုးခေါင်းအုံးကို၊ တေမေတွာ၊ ရေဆွတ်၍၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်တင်းပမာဏရှိသော၊ ဥဇကံ၊ ရေကို၊ ပဝိသိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကို၊ နှါဒသဟိဝသေဟိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဗာဿန္တော၊ ပယ်ဖျောက်သည် ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သစ္စေနာတိ၊ သစ္စေနဟူသည်ကား။ ဝစိသစ္စေနဝိ၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်လည်း။ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ဘူတဝါဒိ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရမတ္ထသစ္စေနာပိ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟူ၍ လည်းကောင်း။ အရိယ သာဝကောတိ၊ အရိယာသာဝကဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပဠေတိ၊ ရောက်၏။ ဒိဒန္တိ၊ ဒိဒံဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတချသော၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ တောင်းတ အပ်သော လိုလွယ်ကိစ္စကို၊

ဒဒန္တော၊ ပေးတတ်သော သူသည်၊ မိတ္တာနိ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သည်တို့ကို၊
 ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ကရောတိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏
 အဖြစ်ကိုပြု၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊
 တနည်းကား။ ခုဒ္ဒကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒဒံ၊ ပေးခြင်းသည်။ မိတ္တာနိ၊ ချစ်
 ခင်ခြင်းတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒါနမုခေန၊ ပေးကမ်းခြင်း
 ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ စတ္တာရိပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုအပေးအကမ်းတို့ဖြင့်၊
 မိတ္တာနိ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရဟန်းတို့အား။ သာဓာ
 ရဏေန၊ ဆက်ဆံသော၊ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကေန၊ လောကီ
 လောကုတ္တရာနှင့် ရောနှောသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ကာထံပေစ္စနသောစတိတိ၊ ကာထံပေစ္စနသောစတိဟူသော၊ ပဉ္စ
 မံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဂဟဋ္ဌဝသေန၊ လူ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသောတရားသည်၊ ယသောတေ
 တိ၊ ယသောတေအစရှိသော အဖြေဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၏၊ သဒ္ဓဟာနောအရဟတန္တိတ္ထေ၊ သဒ္ဓဟာနောအရဟတံဟူသောဤပါဌ
 ၌၊ ဝုတ္တာယံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗကလျာဏဓမ္မုပ္ပါဒိကာယ၊ အလုံးစုံကောင်း
 သောတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ယဿဝုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်အား။ ဃာရမေသိနောတိ၊ ဃာရမေသိနော
 ဟူသည်ကား၊ ဃာရဝါသပဉ္စကာမဂုဏေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏တောင်
 ၌နေ၍ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သေန္တဿ၊ အလိုရှိသော၊ ဂဝေ
 သန္တဿ၊ ရှာဖွ်သော၊ ကာမတောဒဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုသုံးဆောင်
 သော၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊ လူဖြစ်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား။ သစ္စေနကိတ္တိံပပေါ တိတိ
 ဇ္ဇေ၊ သစ္စေနကိတ္တိံပပေါတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သုဿုသံလတာတေပညန္တိ
 ဇ္ဇေ၊ သုဿုသံလတာတေပညံဟူသောဤပါဌ၌၊ သုဿုသန်ပညာနာမေန၊
 နားထောင်သောပညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်

တော်မူအပ်၏။ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာတိဇ္ဇေ၊ ခုရဝါဥဋ္ဌာတာဟူသောဤပါဌ်၌၊
 ခုရနာမေန၊ ခုရဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာနနာမေနစ၊ ဥဋ္ဌာနဟူသောအမည်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓိတိ၊ လုံ့လကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ ဒဒိမိတ္တာနိဂဏ္ဌတိ
 တိဇ္ဇေ၊ ဒဒိမိတ္တာနိဂဏ္ဌတိ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သော အပြားရှိသော၊ စာဂေါစ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဇေတဗ္ဗော၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဝေပေစ္စနသောစကိတိ၊ သဝေပေစ္စနသော
 စတိဟူသည်ကား၊ ဣမလောကာ၊ ဤလောကမှ၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်
 ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊
 နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်းရလေပြီ၊ ဣတိ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊
 ဖြေတော်မူ၍၊ တံယက္ခံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကဘိလူးကို၊ စောဒေန္တော၊ စောဒနာ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဗ်အညေဝိတိ၊ ဣဗ်အညေဝိ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဗ်ဘတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဣဗ်ဟူသော ဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ စောဒနဇ္ဈေ၊ စောဒနာဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
 အညေဝိတိ၊ အညေဝိဟူသည်ကား၊ အညေဝိ၊ တမီးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မိကေ၊ တရားကိုကျင့်ကုန်သော၊ ဝုထုသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ များစွာသော
 ဗဟန်းဝုဇ္ဈာားတို့ကို၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ ဝုစ္ဆ သာ၊ မေးလေပြီး၊ အညေဝိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုရာဏာဒိသဗ္ဗညုပဋိညေ၊ ဝုရာဏကဿပ အစရှိ
 ကုန်သောဘုရားဟုဝန်ခံကုန်သော၊ ဝုထုသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ များစွာသော
 ဗဟန်းဝုဇ္ဈာားတို့ကို၊ ဝုစ္ဆ သာ၊ မေးလေလော၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အဓေဟိ၊
 ငါဘုရားတို့သည်၊ သစ္စေနကိတ္တိံ ပပေါတိတိဇ္ဇေ၊ သစ္စေနကိတ္တိံ ပပေါတိ
 ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝုပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော၊ သစ္စာ၊ သစ္စာ
 တရားသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ကိတ္တိပတ္တိကာရဏံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဿသံလဘာတေ
 ပညန္တိဇ္ဈေ၊ သုဿသံလဘာတေပညံဟူသောဤပါဌ်၌၊ သုဿပန၊ ကောင်း
 စွာတရားကိုနာခြင်းသည်ကား၊ ပညပဒေန၊ ပညာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊
 မိန့်တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ပညာသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ လောကီယ
 လောကုတ္တရာ ပညာပဋိလဘာကာရဏံ၊ လောကီပညာလောကုတ္တရာ
 ပညာရခြင်း၏ အကြောင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဒိမိတ္တာနိဂဏ္ဌတိ

၄၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တိတိဇ္ဈေ၊ ဒဒံမိတ္တာနိဝဋ္ဌတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအပြားရှိသောစာဂါ။ ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ မိတ္တ
ဂဋ္ဌနကာရဏံဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းယူခြင်းဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းသည်လည်း
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရရဝါဥဋ္ဌာတာတိဇ္ဈေ၊ ရရဝါဥဋ္ဌာတာဟူသောဤပါဌ၌၊
တံအတ္ထဝသံ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာတည်းဟူသောအကျိုးကို၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍၊ ရရနာမေနစ၊ ရရအမည်ရှိသောဝိရိယဖြင့်လည်း၊ ဂုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်
သော၊ မဟာဘာရသဟနတ္ထေန၊ ဝန်ကြီးကိုဆောင်ရွက်သောဥစ္စာနှင့်တကွ
ဖြစ်သဖြင့်၊ ဥဿာဋ္ဌိဘာဝပတ္တာယ၊ လွန်စွာအားထုတ်သည်၏အဖြစ်သို့
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယသင်္ခါတာယ၊ ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော၊
ခန္တိယာ၊ ခန္တိတရား၏၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ လောကီယလောကုတ္တရ၊ နေဝိဒ္ဓ
ကာရဏံဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာဥစ္စာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စံဓမ္မောမိတိစာဂေါတိ၊ သစ္စံဓမ္မောမိတိစာဂေါ
ဟူ၍၊ ဧဝံဤသို့၊ ဂုတ္တဟိ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အသ္မာလော
ကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောက၌၊ ပေစ္စအသော
စနကာရဏံဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏ အကြောင်းကို
လည်း၊ ဣမေဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိလေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇ္ဈေ၊
ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေပယောဇနာယ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော ယောဇနာခြင်း
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧကမေကံ၊ တခုတခုသော၊
ပဒံ၊ ပုဒ်ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရပဒုဒ္ဓါရ ဝဏ္ဏနာနယေဟိ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရပဒုဒ္ဓါရပုဒ်တို့
၏အဖွင့်ဖြစ်သောနည်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ မိန့်
တော်မူအပ်ပြီးသော်၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကာဘိလူးသည်၊ ယေနသံသယေ
န၊ အကြင်ယုံမှားသကောင့်ဖြင့်၊ အညေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ
၏၊ တဿ၊ ထိုမေးသောကိစ္စကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်
အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထံနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ပုထုသမဏ၊ ပြာဟ္မသော၊ များစွာသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဟံ
အက္ခန္တံသည်၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးပေအံ့နည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝေတော၊ ဆို၍၊ ယေဝိ၊
အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုတရား၏၊ အပုစ္ဆေနကာရဏံ၊ မမေး
သင့်သောအကြောင်းကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိလေကုန်၊ တေဝိ၊ ထိုမသိသောသူ
တို့ကိုလည်း၊ ဇာနာပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောအဟံ၊ အကြင်

အက္ခန္ဓာသည်။ သမ္ပရာယိကော။ သံသရာ၌ဖြစ်သော။ ယောဂအတ္ထော။
အကြင် အကျိုးတရားသည်လည်း။ အတ္တိရှိ၏။ တံအတ္တံ။ ထိုအကျိုးရှိ
သောတရားကို။ အဇ္ဇာဤယခုအခါမှစ၍။ ပဇာနာမိ။ အပြားအားဖြင့်သိအပ်
ပါပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဌ၌။ အဇ္ဇာတိ။ အဇ္ဇဟူသည်
ကား။ အဇ္ဇအာဒိကတွာ။ ဤယခုအခါကိုအစပြု၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
လျှင်။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပဇာနာမိတိ။ ပဇာနာမိဟူသည်ကား။
ယထာဝရတ္ထေန။ အကြင်အကြင်ဆီမှအပ်ပြီးသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ အဟံ။
အက္ခန္ဓာသည်။ ပဇာနာမိ။ သိရပေပြီ။ ယောအတ္ထောတိပဇေနယောအတ္ထော
ဟူသော ဤဝုဒ္ဓိဖြင့်။ ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တကေနကမ္မေန။ ဤမျှသောစကား၏
အစဉ်ဖြစ်သော။ သုဿသံလဘတေပညန္တိ အာဒိနာ။ သုဿသံလဘတေ
ပညံဤသို့အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ မိန့်တော်မူအပ်သော။ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မိကံ။ ပုစ္ဆုပ္ပန်နှင့်ယှဉ်သောတရားရှိသည်ကို။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ သမ္ပရာယိ
ကောတိဣဒိနာ။ သမ္ပရာယိကောဟူသော ဤပါဌဖြင့်။ ယဇဿင်တစတု
ရောဓမ္မာတိ။ ယဇဿတစတုရောဓမ္မာဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ မိန့်အပ်သော။ ပေတ္တ
သောကာဘာဝကာရဏံ။ တမလွန်ဘဝ၌စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏အကြောင်း
သည်။ သမ္ပရာယိကော။ သမ္ပရာယိကမည်၏။ အတ္ထောတိဇေတံဝစနံ။ အတ္ထော
ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်။ ကာရဏဿ။ အကြောင်း၏။ အဓိဝစနံနာမံ။ အမည်
တည်း။ ဟိဝိတ္တာရယိဿာမိ။ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ အယံ
အတ္တသဒ္ဒေါ။ ဤအတ္တသဒ္ဒါသည်။ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနန္တိ ဝေမာဒီသု။ သာတ္ထံ
သဗျဉ္ဇနံဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ပါကဇုတ္တေ။ ထင်ရှားသောအရပ်၌။ ဝတ္တ
တိ။ ဖြစ်၏။ သာတ္ထံ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သဗျဉ္ဇနံ။ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံ
၏။ အတ္ထောမေဂဟပတိဟိရညသုဝဇ္ဈေနာတိအာဒီသု။ အတ္ထောမေဂဟ
ပတိဟိရညသုဝဇ္ဈေနဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဝိက္ခဏေ။ အလိုကိုကြားသော
အနက်၌။ အတ္တသဒ္ဒေါ။ အတ္တသဒ္ဒါသည်။ ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ။ သူကြွယ်
မေ။ ငါ့အား။ ဟိရညသုဝဇ္ဈေန။ ရွှေငွေဖြင့်။ အတ္ထော။ အလိုရှိ၏။ ဟောတိသီလ
ဝတံအတ္ထောတိအာဒီသု။ ဟောတိသီလဝတံအတ္ထောဤသို့အစရှိသည်တို့
၌။ ဝုတ္တံ။ အစီးအပွား၌။ ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ သီလဝတံသီလဝန္တနံ။ သီလရှိသော
ဝုတ္တုလံတို့အား။ အတ္ထော။ အကျိုးစီးပွားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနော
ဘဇတိအတ္တဟေဘုအာဒီသု။ ဗဟုဇနောဘဇတိအတ္တဟေတုဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌။ အတ္တသဒ္ဒေါ။ အတ္တသဒ္ဒါသည်။ ဇနောဥစ္စာဟူသောအနက်၌။
ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနော။ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ အတ္တဟေတု။

ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဇေတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဥဘိန္ဒမတ္ထံစရတိ
 တိအာဒိသု၊ ဥဘိန္ဒမတ္ထံစရတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တသဒ္ဓေါ၊ အတ္တ
 သဒ္ဓါသည်၊ ဟိတေ၊ အကျိုးရှိသည်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထေဇာတေပဏှိ
 တန္တိအာဒိသု၊ အတ္ထေဇာတေပဏှိတံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တသဒ္ဓေါ၊
 အတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်း၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထေ၊
 အကြောင်းအရာသည်၊ ဇာတေစ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား၊ ပဏှိတံ၊ ပညာရှိ
 ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိရာ၏၊ ဣဝပန၊ ဤပါ၌၌ကား၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်း
 ၌၊ အတ္တသဒ္ဓေါ၊ အတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာ
 ဒီနံ၊ ပညာအစရှိသည်တို့၏၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇေဓိ
 ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ယှဉ်၏၊ ပေစ္စသောကာတာဝဿ၊ တမလွန်၌စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ
 ခြင်း၏၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ သမ္ပရာပိကံ၊ တမလွန်
 ဘဝနှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဘဝ၌အကြောင်းတရားကို၊ ယောအဟံ၊
 အကြင်ကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ဘဝဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွသောတရား
 သည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဇာနာ
 မိ၊ သိရပါပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ များစွာသော ရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့ကို၊
 ပုစ္ဆေယျံနု၊ မေးဘွယ်ရှိလေအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်
 ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကတိလူးသည်၊ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်လာ
 လတ္တံ့သောဘဝနှင့်ယှဉ်သော၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်အကြောင်းတရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တဿညာ
 ကဿ၊ ထိုညာဏ်တရား၏၊ ဘဂဝံမူလိကတံ၊ တရားလျှင်အကြောင်းရင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာယဝတ
 မေဗုဒ္ဓေါတိ ဂါထာယ၊ အတ္တာယဝတမေဗုဒ္ဓေါ အစရှိသော ဂါထာဖြင့်၊
 အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္တာယာဟိ၊ အတ္တာ
 ယဟူသည်ကား၊ ဟိတဿ၊ အကျိုး၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ကြီး
 ပွားခြင်း၌၊ ယတ္ထဒိန္နံမဟပ္ပလန္တိ၊ ယတ္ထဒိန္နံမဟပ္ပလံဟူသည်ကား၊ ယသေ
 တေစတုရောဓမ္မတိဧတ္ထ၊ ယသေတေစတုရော ဓမ္မဟူသောဤပါ၌၌၊
 ဝုတ္တစာဂေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စာဂတရားဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်၌၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိ

၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူခြင်းငှါ
 ထိုက်သော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဇာနာမိ၊ အ
 ပြားအားဖြင့် သိရပါပြီ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ကေမိပန၊ အချို့သော ဘရာတို့သည်ကား၊ သံဗဓံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤယတ္တိဒိန္နံ၊ မဟပုလံဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤ
 ဂါထာဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိအား၊ ဟိတာမိဂမံ၊ အကျိုးရသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မရဟိတာမိဂမပနိပတ္တိံ၊ သူတပါး
 အားအကျိုးရသောအကျင့်ကို၊ နိပေဇ္ဇော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခော၊ အာဠ
 ဝကဘိလူးသည်၊ သောဟံဝိစရိယာမိတိ၊ သောဟံဝိစရိယာမိဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဟေမဝတ၊ ဘုရားဟောမဝတသုတ်၌၊ ဝတ္ထုနယေနဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာ
 ယ၊ ဤဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနန္တု၊ ဆုံးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရတ္တိဝိဘာ
 ယနန္တု၊ ညဉ့်၏မိနစ်သောကံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာဓုကာရသဒ္ဓုဋ္ဌာ
 နန္တု၊ နတ်တို့ကောင်းခြီးပေးသောအသံ၏ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ အာဠဝကဏုမာရဿ၊ အာဠဝကသတို့သားအား၊ ယက္ခဿ၊
 အာဠဝကဘိလူး၏၊ ဘဝနံ၊ နေရာမိမာန်သို့၊ အာနယနန္တု၊ ရှေးရှုဆောင်ယူခဲ့
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကက္ခဏေယဝ၊ တပြိုင်နက်သောဓာန်သ
 လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ သာဓု
 ကာရသဒ္ဓံ၊ ကောင်းခြီးပေးသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊
 ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာဓုကာရသဒ္ဓေါ၊ သာဓုခေါ်သောအသံ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုတဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားဦး၍၊ အညေသံ၊ ဘုရား
 မှတပါးသောသူတို့အား၊ သဒ္ဓေါ၊ သာဓုခေါ်သောအသံသည်၊ နအတ္ထဂစ္ဆ
 တိ၊ နှံ့၍မတက်လေ၊ ဘဂဝါ၊ ယဗ္ဗညုတဘုရားသည်၊ အာဂတောနုခေါ၊ ကြွ
 ကော်မူလာလေသလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိယပ္ပတံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ရလေ၍၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးကာလကဲ့သို့၊ ဗဟံ၊ ဟိရေသု၊ အပြင်တံခါးဝ
 တို့၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ မရပ်မူ၍၊ နိဗ္ဗိသကာ၊ ရွှံ့ရှားခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အန္တောယဝ၊ အတွင်းသို့သာလျှင်၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

ဓာတုရားကိုယကွသယ၊ အာဠဝကဘိလူး၏၊ ဘဝနေ၊ မိမာနိဉ္စ၊ နိသိန္နဉ္စ၊ သိတင်း
သုံးနေတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္စလိ၊ လက်ခုပ်ကို၊ ပစ္စဟေတွာ
ချိန္တ၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ယကွဉ္စ၊ ဘိလူးကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသံသျှ၊ မြင်
လေကုန်၏၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ယကွံ၊ အာဠဝကဘိလူးကို၊ မဟာယကွ၊
ဘိလူးမင်း၊ တေ၊ သင်ဘိလူးမင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ အယံရာဇကုမာ
ရော၊ ဤမင်းသားကို၊ ဗလိကဗ္ဗာယ၊ ပူဇော်သက္ကာအလိုငှါ၊ အာနိတော၊
ဆောင်ယူခဲ့အပ်ပြီဟန္တ၊ ယချနံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ခါဒဝါ၊ ခဲလိုလည်းခဲလေ
လော၊ ဘုဉ္ဇဝါ၊ စားလိုလည်းစားလေလော၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အကြောင်းအား
လျော်စွာလည်း၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယကွံ၊ အာဠဝက
ဘိလူးကို၊ အာဟံသျှ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုအာဠဝကဘိလူးသည်၊ သော
တာပန္နတ္ထာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လမ္ဘိတော၊
ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသေသတောစ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုမာရံ၊ ထိုသတို့သားကို၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေ
ဟိ၊ လင်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံကုမာရော၊ ဤ
သုဝဏ္ဏကို၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အစာအလိုငှါ၊ ပေသိတော၊ စေ
အပ်၏၊ ဣမံ၊ ဤသုဝဏ္ဏကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ဓမ္မိ၊ ယူပါ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဟိတာနုကမ္မကာ၊ သတ္တ
ဝါတို့အကျိုးစီးပွား၌ ကြီးထွေသောကရုဏာရှိတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဒါရေကံ၊ ဤသတို့သားငယ်ကို၊
ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ အလှူခံတော်မူပါလော၊ ဣမသ၊ ဤသုဝဏ္ဏအား၊ ဟိတာယ၊
အကျိုးစီးပွားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါ
လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လှူလေ၏၊ ဣမဉ္စဂါထံ၊
ဤသို့သော ဂါထာကိုလည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအေဟ၊ အဘယ်သို့ဆို
သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ သတပုညလက္ခဏံ၊
များစွာသော ဘုန်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗင်္ဂပေတံ၊ အလုံးစုံသော
အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိပုဏ္ဏဗျဉ္ဇနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော
အသွင်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဣမံကုမာရံ၊ ဤသတို့သားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဥဒ္ဓမ္မိတ္ထော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်း
သာသည်ဖြစ်၍၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူပါ၏၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ

တော်မူသောဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ လောကဟိတာယ၊ လောက
သုံးပါး၏အကျိုးငှါ၊ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဉ္ဇဂါထံ၊
ဤဂါထာကိုလည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာ
ရံ၊ အာဠဝကမင်းသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟန္တေ၊ ခံတော်
မူသော်လည်း၊ ယက္ခဿစ၊ အာဠဝကဘီလူးအားလည်းကောင်း၊ ကုမာ
ရဿစ၊ အာဠဝကမင်းသားအားလည်းကောင်း၊ မင်္ဂလကရဏတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ
ကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ပါနုနကဂါထံ၊ တပါဒလျော့သောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူပေ၏။ တံ၊ ထိုတပါဒလျော့သောဂါထာကို၊ ယက္ခေ၊ အာဠဝ
ကဘီလူးသည်။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံဆောက်တည်
ခြင်းသို့၊ ဂမေန္တေ၊ ရောက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးပါဒမြောက်ကို၊
စတုတ္ထပါဒနားလေးကြိမ်မြောက်သောပါဒဖြင့်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ပူရေတိ၊
ပြည့်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤဂါထာသည်။ သေယျဿ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။
အယံ ကုမာရော၊ ဤသတို့သားငယ်သည်။ ဒိဃာယုကော၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ယက္ခ၊ အိုအာဠဝကဘီလူး၊
တုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း။ အဗျာဓိကော၊ ကြောင်းကြမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခိ
တော၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေလော၊ လောကဟိတာ
ယ၊ လူတို့၏အကျိုးစီးပွားငှါ၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်ယေလော၊ အယံကုမာရော၊
ဤအာဠဝကမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊
တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကုမာရံ၊ အာဠဝကမင်းသားကို၊ ရာဇပုရိသာနံ၊ မင်းချင်းယောကျ်ား
တို့အား၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဣမံ၊ ဤမင်းသားကို၊ ဝဇေတွာ၊ ကြီးရင့်
စေ၍၊ ဗုနံ၊ တတနံ၊ မမေဝ၊ ငါဘုရားအားသာလျှင်၊ တုမ္ပေ၊ သင်မင်းချင်း
ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်ဦးလော၊ ဣတိဇံ၊ ဣမိနာနယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သောကုမာရော၊ ထိုအာဠဝကမင်းသားသည်။ ရာဇ
ပုရိသာနံ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ယက္ခဿ၊ အာဠ
ဝကဘီလူး၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ၊ ရာဇပုရိသာနံ၊ မင်းချင်း
ယောကျ်ားတို့၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့၊ ဂတတ္ထာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
နာမင်္ဂတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဟတ္ထကော၊ အာဠဝကောတိ၊ ဟတ္ထကအာဠ

ဝကဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ တိုဟတ္ထာဋ္ဌဝကမင်းသား
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ ပဋိနိဝတ္တေ၊ ပြန်နစ်ကုန်သော၊ ရာဇဝုရိသေ၊ မင်းချင်း
ယောက်ျားတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ကဿက နဝကမ္မိကာဒယော၊
လယ်ထွန် အမှုသစ်လုပ်သောလူအစရှိသည်တို့သည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊
ယက္ခော၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးသည်၊ ကုမာရံ၊ သူငယ်ကို၊ အတိဗဟရတ္တာ၊
အလွန်ငယ်လွန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နန္ဒုတ္တိ၊ အလိုမရှိလေသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်လျက်၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးလင့်ကြကုန်၏၊ ရာဇ
ဝုရိသေ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မာဘာယထ၊
မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရားရှင်
သည်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သာဓု
သာဓုတိ၊ ကောင်းစွကောင်းစွဟု၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာဇ္ဇဝိနဝရံ၊
အာဇ္ဇဝိမြို့သည်၊ ကောကောလာဟလေန၊ တပြိုင်နက်အုတ်အုတ် ကျက်
ကျက်သောအံသံဖြင့်၊ ယက္ခဘိဗုခံ၊ အာဇ္ဇဝကသို့ရှေးရှု၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယက္ခောပိ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူးသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဘိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါသည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊
ရောက်လေသော်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
ဥပဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းထက်ဝက်ကို၊ အာဂဇ္ဇံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိဝတ္တိ၊
ပြန်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ စရိတွာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ နဂဇ္ဈါရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ အညတရထိံ၊
အမှတ်မရှိသော၊ ဝိဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊
ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သော ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊
နိဝိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာဇနကာယေန၊ များစွာ
သောလူအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ရာဇာစ၊ အာဇ္ဇဝိမင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ နဂရာစ၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကေတော၊
တပေါင်းတည်း၊ သမ္ဘိန္ဒိတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်ပြီးသော်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပရိဝါ
ရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကထံကေနကာ
ရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းအမှုအရာဖြင့်၊ ဇေဓူပံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဒါရုဏယက္ခံ၊ ကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိသောအာဇ္ဇဝကဘီလူး

ကို၊ အမယိတ္တ၊ ဆုံးမကဖြစ်တော်မူနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေး
 လျှောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝိပြည်သူတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၊ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ နဝပိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ဝဿံ၊ မိလားကို၊ ဝဿိ၊ ရွာစေ၏။
 ဧဝဗ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ ဘိံ သနကံ၊ ကြောက်ရွံ့စွာအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ တရားစစ်ထိုးခြင်းတည်းဟူသောပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။
 တဿ၊ ထိုဘီလူးအား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေသိံ၊ ဖြေ
 တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တမေဝ အာဇ္ဇဝကသုတ္တံ၊ ထိုအာဇ္ဇဝကသုတ်ကိုပင်
 လျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟော
 တော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ စတုရာသိတိသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာသိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာစ၊ အာဇ္ဇဝိမင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ နဝရာစ၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓဝဿဝဏ္ဏ
 မဟာရာဇဿ၊ ဝေဿဝဏ္ဏနတ်မင်းကြီး၏၊ ဘဝနသင်္ဃိပေ၊ ဗိမာန်၏အနီး၌
 ယက္ခဘဝနံ၊ အာဇ္ဇဝကဘီလူး၏နေရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုပ္ဖဂန္ဓာဒိလာသာ
 သက္ကာရုပေတံ၊ ပန်းနံသာလာဘ်သပ္ပကာတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ ဗလိံ၊
 မူဇေသကာကို၊ ပဝတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ တဉ္စကုမာရံ၊ ထိုဟတ္ထာဇ္ဇဝကမင်းသားကို
 လည်း၊ တွံ၊ သင်မင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့
 ပြု၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ လသိ၊ ရ၏။ ဂစ္ဆိ၊ သွားလေသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ယေဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပယိရူပါသဿု၊ ဆည်းကပ်လေသော၊ ဘိက္ခု၊
 သံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကိုလည်း။ ပယိရူပါသဿု၊ ဆည်းကပ်လေ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဟတ္ထာ
 ဇ္ဇဝကမင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊
 သံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသမာနော၊ ဆည်း
 ကပ်သည်ရှိသော်၊ နပိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာ
 ဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားရှင်
 တရားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြား၍၊ ပဉ္စသတ ဥပါသကပရိဝါ
 ရော၊ ငါးရာသောဥပါသကာတို့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်းနံ၊ ထိုဟတ္ထာဇ္ဇဝကမင်းသားကို၊
 ဧတံဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူပေ၏။ ကိံ ဌပေသိ၊ အဘယ်

၅၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

သို့သားသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါ၏။ သာသန၊ သာသနာ
တော်၌။ စတုဟိလေးပါးကုန်သော၊ သင်္ကဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ကဟဝတ္ထုတို့
ဖြင့်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ သင်္ကဏ္ဍန္တာနံ၊ သင်္ကြိုက်ကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊
တပည့်တို့တွင်၊ ယဒိဒံယံ၊ ယခုသော ဟတ္ထကော အာဇ္ဇဝကော၊
အကြင်ဟတ္ထာဇ္ဇဝကမင်းသားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသောဟတ္ထကော
အာဇ္ဇဝကော၊ ဤဟတ္ထာဇ္ဇဝကမင်းသားသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂံ၊ ဧတဒဂ်ကို၊ ဥပေသိ၊ သားတော်မူ၏။ ပရမတ္ထဇောတိ
ကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိ
ကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊
အာဇ္ဇဝကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အာဇ္ဇဝကသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁၁-ဝိဇယသုတ်။

စရုံဝါယဒိဝါတိဋ္ဌန္တိ၊ စရုံဝါယဒိဝါတိဋ္ဌိအစရှိသောသုတ်သည်။ နန္ဒ
သုတ္တံ၊ နန္ဒသုတ်ဒေသနာတော်တည်း။ ဝိဇယသုတ္တံ၊ ဝိဇယသုတ်ဒေသနာ
တော်တည်း။ ကာယဝိန္တိန္ဒနိက သုတ္တန္တိ၊ ကာယဝိန္တိန္ဒနိကသုတ်ဟူ၍
လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟု
မူကား၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဝိဇယသုတ်ကို၊ ခွီသုဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောဌာနတို့၌၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုသုတ်အား၊ ဒုဝိဇယ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဖြစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်
မြို့တော်သို့၊ အနုပုတွာ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သာကီယေ၊
သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို၊ ပိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ နန္ဒာဒယော၊ နန္ဒမင်း
သားအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုဟောတော်မူ၍၊ မာတုဂါမဿ၊
မာတုဂါမအား၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုညာတာယ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ နန္ဒဗျေရဿ၊ နန္ဒမထေရ်၏၊ ဘဂိနိနန္ဒာ၊ နှမဖြစ်သော
မင်းသမီးသည်လည်းကောင်း၊ ခေမကသက္ကရညော၊ ခေမကသာကီဝင်မင်း
၏၊ ဝိတာ၊ သမီးတော်ဖြစ်သော၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာ၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာသည်လည်း

ကောင်း၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာ၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာသည်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိဿေသံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နန္ဒာဒယော၊ နန္ဒာမင်းသို့တို့သည်၊
 ပဗ္ဗဇိ၊ သု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဝဏ္ဏိယံ၊ သဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
 အဘိရူပနန္ဒာ၊ အဘိရူပနန္ဒာမင်းသမီးသည်၊ အဘိရူပါဇေ၊ အလွန်အဆင်း
 ဟုသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါသာ
 ဒိကာ၊ ကျိုက်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဧတေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အသာ၊
 ထိုမင်းသမီးအား၊ အဘိရူပနန္ဒာတိနာမံ၊ အဘိရူပနန္ဒာဟူသောအမည်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာပိ၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာမင်း
 သမီးသည်လည်း၊ ရူပေန၊ အဆင်းအရည်အသွေးဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊
 သဒိသံ၊ တူသောမိန်းမကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တာဥဘောဝိ၊ ထိုနန္ဒာမင်းသို့
 နှစ်ယောက်တို့သည်ကား၊ ရူပမဒမတ္တာ၊ အဆင်း၌မာန်ယစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရူပံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေ
 တိ၊ ကွဲရဲတော်မူတတ်၏၊ ဂရဟတိ၊ ရှုတ်ချတော်မူတတ်၏၊ အနေကပရိ
 ယာယေန၊ ချားစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ရူပေ၊ အဆင်းအရောင်၌၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်တင်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြစ်ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိ
 ကတ္တာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အညီ
 အညွတ်စည်းဝေးရာအရပ်သို့၊ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာမရောက်ကြကုန်၊ ဒဗ္ဗုဒ္ဓိ၊
 ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်အံ့သောငှါလည်း၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကြကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 အပ္ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းမရှိကုန်ဘဲလျက်၊ ကလ္လော၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 တာ၊ ထိုမင်းသမီးတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုလေအံ့၊ ပကတိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်၊
 အဘိရူပနန္ဒာယ၊ အဘိရူပနန္ဒာမင်းသမီးအား၊ ဝါရေယျဒိဝသေယော၊
 တိမ်းမြားအံ့သော အခါရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်၊ သာမိကော၊ လင်လျှာ
 ဖြစ်သော၊ သက္ခကုမာရော၊ သာကီဝင်သားတယောက်သည်၊ ကာလမ
 ကာသိ၊ သေခဲ့၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုအဘိရူပနန္ဒာမင်းသမီးကို၊ မေတဒ
 ဝိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အကာမကံ၊ အလိုမတူကြဘဲလျက်၊ ပဗ္ဗာစေ
 သံ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာပိ၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာမင်း
 သမီးသည်လည်း၊ အာယသ္မာနန္ဓေ၊ မင်းသားရှင်နန္ဒသည်၊ အရဟတ္တံ၊
 ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိရာသာ၊ တပ်မက်ခြင်း
 ကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သာမိကောစ၊ လင်ဖြစ်သောနန္ဒ

၅၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ ပဇာပတိ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော၊ မာတာ
စ၊ မိခင်သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတ
ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြလေကုန်
ပြီ၊ ဥာတိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကွေ့ကွင်း၍၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသော၊
စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတောင်၌၊ အဿာဒံ၊ သက်သာရာ
ကို၊ အလတန္တိ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သဒ္ဓါယ၊ သာသနာ
တော်၌သဒ္ဓါကြည်ညို၍၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ မဟုန်းပြုသည်မဟုတ်၊ အံထ၊ ထို
အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသံ၊ ထိုမင်းသမီးတို့၏၊ ဥာဏပရိ
ပါကံ၊ ဥာဏ်ရင့်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ မဟာပဇာပတိ၊ ပဇာပတိ
မိလွေးတော်ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနိမတို့သည်၊ ပဋိပါဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း
ဖြင့်၊ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကြစေကုန်လောဟု၊ အာ
ဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ တာ၊ ထိုမင်းသမီးရဟန်းမတို့သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါး
သောမိန်းမကို၊ ပေသေန္တိ၊ စေလွှတ်ကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သော၊ ဝါရေ၊ အလှည့်၌၊ အတ္တ
နာဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လျှင်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာရာ၏၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ နပေသိ
တဗ္ဗာ၊ မစေမခိုင်းအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်
မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာ၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာမင်းသမီးသည်၊
အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏၊ တံ၊ ထိုအဘိဂ္ဂပနန္ဒာမင်းသမီးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗိတဂ္ဂပေန၊ ဘန်ဆင်းအပ်သော မိန်းမရုပ်ဖြင့်၊ သံဝေ
ဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ အဗ္ဗိနံနဂရံ၊ ကတန္တိ၊ အဗ္ဗိနံနဂရံကတံဟူသော၊
ဣမာယဓမ္မပဒဝါယာယ၊ ဤဓမ္မပဒဝါသာဖြင့်၊ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်
သံဝေရပစေ၏။ ၊

၂၅

နန္ဒေ၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာရဟန်းမ၊ အာတုရံ၊ ကြင်နာခြင်းသဘောရှိသော၊ အသု
မိ၊ မစင်အဘိဖြစ်သော၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့သည်၊ အဘိပတ္တိတံ၊ အလွန်
ထောင်းတအပ်သော၊ ဥဒ္ဓရန္တံ၊ အထက်သို့ ယိုထွက်သော၊ ပုပ္ဖရန္တံ၊
အောက်အဝှေ့တစက်တစက်ယိုကျသော၊ ပူတိ၊ ဝပ်သော၊ သမုဿဟံ၊
ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော အတ္တဘောကို၊ တံ၊ သင်သနည်း၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှု
လေလော၊ နန္ဒေ၊ အဘိဂ္ဂပနန္ဒာ၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိမိတ္တာနုပဿနာကိုလည်း၊
စာဝေတိ၊ ပွားစေလော၊ မာနာနုသဟံ၊ မာနာနုသယကို၊ ဥဇ္ဇဟ၊ စွန့်လေ

လော၊ တတောမာနာဝိသမယာ။ ထိုမာန်ကို ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ
သန္တာ။ သို့တမီးဟူမီးပူရ်သိမ်းအကုန်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိဿသိ၊ ကျင်
လည်ရလတ္တံ့။ ဣတိဣမာဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ထေရိဂါထာ
ဟိ၊ ထေရိဂါထာတို့ဖြင့်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရဟတ္တေ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်တော်မူစေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧက
ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သာဂတ္ထိဝါဝိနေ၊ သာဂတ္ထိပြည်၌ နေသောသူတို့
သည်၊ ပုရေတတ္ထံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကိုးအတွာ၊ ပေးပြီး၍၊ သမာဓိန္န၊
ပေါသယာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော ဥပုသ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သုနိဝတ္ထာ၊ ကောင်းသောအဝတ်ရှိကုန်လျက်၊ သုပါရတ၊ ကောင်း
စွာရုံကုန်လျက်၊ ဂန္ဓပုပ္ပါဒိနိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ကိုးအာဒါယ၊ ယူခဲ့ကုန်
၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောငှါ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွားကြလေကုန်၍၊ ဓမ္မသဝနပရိယောသ၊ နေ၊
တရားတော်ကိုနာသည်၏အဆုံး၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊
ရှိခိုးခဲ့၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပရိသန္တံ၊ ဝင်လေကုန်၏၊ ဘိက္ခုနိသံစေသဝိ၊ ဘိက္ခုနီ
သံဃာသည်လည်း၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ဘိက္ခုနီ
ဥပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့၊ ဂစ္စတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ
စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီယောစ၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဇ္ဇိံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသန္တံ၊
ပြောဆိုကြကုန်၏၊ စတုပ္ပမာဏိကေဟိ၊ လေးပါးသော အတိုင်းအရှည်တို့
ဖြင့်၊ လောကသန္တဝါသေ၊ လူတို့၏အစည်းအဝေး၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ အပ္ပဝိဒေန္တာနာမ၊ မကြည်ညိုသော
သူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂူပပ္ပမာဏိကာ၊ ဂူပါရုံကိုပမာဏပြု၍ကြည်ညိုကုန်
သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ လက္ခဏာ
စိတအနုဗျဉ္ဇနပိစိတြ သမုဇ္ဈလိတကေတုမာလဗျာမပ္ပတာဝိနန္တံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်
ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့် စိအပ်သည်ဖြစ်၍ ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာ တောက်သော ကေတုမာလာ
ရောင်ဝန်းတော်လုံးတို့ဖြင့်မွှေးရှက်အပ်သော၊ အလင်္ကာရတ္ထမိဝ၊ တန်ဆာ
ဆင်ခြင်း ရှိတော်မူသကဲ့သို့၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ သမုပ္ပန္နံ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဂူပံ၊ အဆင်းတော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ပသိဒန္တံ၊
ကြည်ညိုကြကုန်၏၊ စောသပ္ပမာဏိကာ၊ အသံကိုပမာဏပြု၍ ကြည်ညို
ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနေကသတေသု၊ အရာမက များစွာကုန်

သော။ အကကောသု၊ ဟောတော်မူ အပ်သော အတ်တော်တို့၌၊ ကိတ္တိဗေဒံ
သံ၊ ကျော်စောသော အသံတော်ရှိသော၊ အဋ္ဌင်္ဂိယန္ဓောဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ကရိကမရရိယောသဉ္စ၊ ကရိကဌက်မင်း၏
ကျားရင်းဝွန်သော အသံနှင့်တူသည်လည်းဖြစ်သော အသံတော်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဗြဟ္မာသရဉ္စ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ကို
လည်းကောင်း၊ သုတွာ၊ ကြားရကုန်၍၊ ပဿိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ လူဗ္ဗမာ
ဏိကာ၊ ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကိုအာရုံပြု၍ သဒ္ဓါကြည်ညိုကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စိဝရာဒိလူစတံဝါ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းခေါင်းပါး
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခရကာရိကလူစတံဝါ၊ ဒုက္ခရေရိယာ
အကျင့်၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊
ပဿိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မဗ္ဗမာဏိကာ၊ တရားကို အာရုံပမာဏပြု၍
ကြည်ညိုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီလက္ခန္ဓာဒိသု၊ သီလက္ခန္ဓာအစရှိ
သောတရားတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓံ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာကို၊ ဥပ
ပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဿိဒန္တိ၊ သဒ္ဓါ
ကြည်ညိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသောအရာတို့
၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုကြ
ကုန်၏၊ ဇနပဒကလျာဏိနန္ဒာ၊ ဇနပဒကလျာဏိနန္ဒာအမည်ရှိသောရဟန်း
မသည်၊ ဘိက္ခုနီဥပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့၏ကျောင်းသို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသန္တိ၊ ပြော
ဆိုကြကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား
ရ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဂန္တုကာမော၊ ချဉ်းကပ်လိုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ဘိက္ခု
နီယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏိကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ
ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပနိကဇ္ဈေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ တဿာ၊ ထိုဇနပဒ
ကလျာဏိ၏၊ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကဏ္ဍကေ
န၊ တချောင်းသောဆူးဖြင့်၊ ကဏ္ဍကံ၊ တချောင်းသောဆူးကို၊ အာဏိယာ
ဝ၊ တချောင်းသောမယ်နုဖြင့်သာလျှင်၊ အာဏိံ၊ တချောင်းသောမယ်နုကို၊
နိဟရိတုကာမော၊ ထုတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ပရိသေဝိယ၊ ယောဂျ္ဈား
ကဲ့သို့၊ ရူပနေဝ၊ အဆင်းရူပါရုံဖြင့် သာလျှင်၊ ရူပမဒံ၊ အဆင်းရူပါရုံ၌

မေ့လျော့ယစ်သောဇနပဒကလျာဏီကို၊ ဝိနေတံ၊ ဆုံးမတော်မူအံ့သောဌ၊
အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဣဒ္ဓိပလေန၊ တန်ခိုးအာနုတော်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ပန္နရသသောဋ္ဌသဝသယုဒ္ဓေသိကံ၊ တဆွဲငါးနှစ်တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ
သော၊ အတိဒဿနိယံ၊ အလွန်ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣတ္ထိံ၊ တန်ဆင်းတော်မူ
အပ်သောမိန်းမကို၊ ပသေ၊ နံပါးတော်၌၊ ပီဇမာနံ၊ ယပ်ခတ်လျက်နေသည်
ကို၊ အတိနိဋ္ဌိနိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏၊ နန္ဒာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ နန္ဒာသည်၊
ဘိက္ခုနီဟိ၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ဘိက္ခု
နီသံဃာ၏၊ အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ နဝီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ပါဒတလသ၊ ခြေတဝါး
တော်အပြင်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ယာဝကေသဂ္ဂါ၊ ဆံဗျားတိုင်အောင်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်းတော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပသေ၊ နံပါးတော်
၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ နိဋ္ဌိတရူပဉ္စ၊ တန်ဆင်းတော်မူအပ်သောမိန်းမရုပ်ကို
လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံဣတ္ထိံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ အဟောရူပဝတိ၊ ဩဝါ
အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံလှပေ၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရူပမဒံ၊
အဆင်းအရောင်၌ မေ့လျော့ယစ်ခြင်းမာန်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တဿာ၊
ထိုနိဋ္ဌိတမိန်းမ၏၊ ရူပေ၊ အဆင်းအရောင်၌၊ အဘိရံတ္တဘာဝါ၊ အလွန်တပ်
သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတ္ထိံ၊ နိဋ္ဌိတမိန်းမကို၊ ဝိသတိဝဿပ္ပမာဏံ၊ အနှစ်
နှစ်ဆယ်ပမာဏရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ မာဏုဂါမော၊ မာဏုဂါမသည်၊ သောဋ္ဌသဝသယုဒ္ဓေသိကာယေဝ၊
တဆွဲခြောက်နှစ်ရှိသောအရွယ်သည်သာလျှင်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊
တတော၊ ထိုတဆွဲခြောက်နှစ်ရှိသောကာလထက်၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်ဖြစ်သော
အရွယ်ကာလ၌၊ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿာ၊ ထို
နိဋ္ဌိတမိန်းမ၏၊ ရူပပရိဟာနိံ၊ အဆင်းယုတ်လျော့သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
နန္ဒာယ၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ တသ္မိံ၊ ရူပေ၊ ထိုတန်ဆင်း
သောမိန်းမရုပ်၌၊ ခန္ဓရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂသည်၊ တနူကော၊
ခေါင်းပါးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာယနဝဏ္ဏံ၊ သားမမြင်သေးသောမိန်းမ၏ အသွင်ကို
လည်းကောင်း၊ သကိံ၊ ဝိဇ္ဇာယနဝဏ္ဏံ၊ တကြိမ်သားဘွားမြင်ပြီးသောမိန်းမ
၏အသွင်ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမိတ္ထိဝဏ္ဏံ၊ အလတ်အရွယ်ရှိသော မိန်းမ

၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အသွင်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တိတ္ထိဝတ္ထု၊ ကြီးသောအရွယ်ရှိသောမိန်းမ
 ၏အသွင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယာဝဝဿသတိကံ၊ အနှစ်
 တရာရှိသည်တိုင်အောင်၊ ဩဘဂ္ဂံ၊ အရိုးအသား စနောင့်စနင်း၊ ဒဏ္ဍ
 ပရာယနံ၊ တောင်ဌေးလျှင် စွဲလမ်းရှိပြီရာရှိသော၊ တိလကာဟတဂတ္တံ၊
 မွဲမွဲသော ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူသည်
 ရှိသော်၊ နန္ဒာယ၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ နန္ဒာသည်၊ ပဿမာနာယေဝ၊ မြင်
 စဉ်ပင်လျှင်၊ တဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာအား၊ မရဏံ၊ သေသော၊
 ဥဒ္ဓုမာတကာဒိဘေဒံ၊ ဖူးဖူးတက်၍ရောင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် ပြားသော
 အကောင်ကို၊ ကာကာဒိဟိ၊ ကျိုးဌက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊
 သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ခန္ဓမာနံ၊ ခဲကိုက်အပ်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ရှိသော၊ ဇေဂုစ္ဆပဋိ ကူလတာဝဉ္ဇ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒဿဟိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ နန္ဒာယ၊ ဇနပဒကလျာဏီ
 နန္ဒာသည်၊ တံမာတုဂါမံ၊ ထိုသေ၍ စက်ဆုပ်သွယ် ရှိသောအကောင်
 ပုပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ဝေမေဝဇေတဿ၊ ထိုအသေကောင်
 ပုပ်မိန်းမနှင့်အတူ၊ မမဝိ၊ ငါ့အားလည်းကောင်း၊ အညေသမ္ဘိ၊ ငါမှတပါး
 သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ သဗ္ဗ
 သာခာရဏော၊ အသုံးစုံအသက်ရှိသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အနိစ္စသညာ၊ အမြဲမရှိဟူသော အမှတ်သည်၊ သဏ္ဌာတိ၊ ကောင်းစွာ
 တည်၏၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုအမြဲမရှိသော အမှတ်ကိုအစဉ်လျှောက်သ
 ဖြင့်၊ ဒုက္ခာနုတ္တာသညာတိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူသောအမှတ် အစိုးမရဟူသော
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တယောဘဝါ၊ သုံးပါးသောကဝတို့သည်၊ အာဒိတ္တံ၊
 ရဲရဲပြောင်ပြောင်လောင်လောင်သော၊ အဂါရံဝိယ၊ အိမ်ကဲ့သို့၊ အပ္ပဒိုသရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
 ဌံ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒာယ၊ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာ၏၊ ဗိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ပက္ခန္ဓံ၊ ဝင်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ တဿာ၊ နန္ဒာဘိက္ခုနီအား၊ သပ္ပါယဝသေန၊ လျောက်ပတ်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာတုရံအသုစိပူတိ တျာဒယော၊ အာတုရံအသုစိ
 ပူတိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
 ဟောတော်မူပေ၏။

နန္ဒေ၊ အိုဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာ၊ အာတုရံ၊ နာကြင်သောသဘောရှိသော
 အသုစိ၊ မစင်အက်သာရှိသော၊ ဗာလာနိ၊ သူရိက်တို့သည်၊ အဘိပတ္တိတံ၊

အလွန်ထောင့်တ အပ်သည်ဖြစ်၏။ ဥပ္ပရန္တံ။ အထက်သို့အနံ့သော။
ပပ္ပရန္တံ။ အောက်သို့ပိုစီးသော။ ပူတိ။ အကောင်ပုပ်သော။ သမုဿယံ။
ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသောအတ္တတောကို။ တွံ။ သင်သည်။ ပဿ၊ ရှုလော။
ဣဒံ။ ဤအကောင်ပုပ်သည်။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့။
အတူ၊ ဧတံ။ ဤငါ၏အလောင်းကောင်သည်။ ပူတိ။ ပုပ်သည်။ ဘဝိဿတိ။
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံ။ ဤငါ၏အကောင်ပုပ်သည်။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။
တထာ၊ ထို့။ အတူ၊ ဣဒံ။ ဤအကောင်ပုပ်သည်။ ဘဝတိ။ ဖြစ်၏။ ဓာတုတော
ဓာတ်အားဖြင့်၊ သုညတော။ အတ္တတောမှဆိတ်သောအားဖြင့်။ ပဿ၊ ရှုလေ
လော။ လောကံ။ လောကသို့။ ဝုနု၊ တဘန်၊ မာအဂမာ၊ မလာရေပြီ။ ဘဝေ၊ ဘဝ
၌၊ ဆန္တံ။ အလိုဆန္ဒကို။ ဝိရာဇေတွာ။ တပ်ခြင်းကင်း၍၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်သက်
စွာ၊ စရိဿသိ။ ကျင်သည်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာဂါထာယော။
ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ။
ဂါထာ၏အဆုံး၌။ နန္ဒာ၊ ဇနပဒကဇျာဏီနန္ဒာသည်။ သောတာပတ္တိဖင်္ဂလ။
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ။ တည်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ တဿာ၊ ထို
ဇနပဒကဇျာဏီဘိက္ခုနီမအား၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပရိမဂ္ဂါမိ
ဂမတ္တံ။ အထက်မက်ကိုရမိမ့်သောငှါ။ သုညတပရိဝါရေပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ။
ဆိတ်သောဝိပဿနာလျှင် အခြံအရံရှိသော ကမ္မဋ္ဌာနန်းကို။ ကထေဇန္တော။
ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံသုတ္တံ။ ဤဝိဇယသုတ်တို့။ အဘာသိ။ ဟော
တော်မူပေ၏။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အသ၊ ထို
ဝိဇယသုတ်၏။ ဧကာ၊ တခုသော။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဘဂဝတိပနု၊
မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဟရန္တေ။ နေ
တော်မူသည် ရှိသော်။ စိဝရက္ခန္ဓကေ။ စိဝရက္ခန္ဓက၌။ ဝိတ္ထာရေတော။
အကျယ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တသမုဋ္ဌာနာယ။ ဆိုအပ်သော အကြောင်းရှိသော။
သာလဝတိယာ။ သာလဝတိမည်သော။ ယဿဂဏိကာယ။ အကြင်ပြည်
တန်ဆာမ၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။ ဘိရိမာနာမ။ သိရိမာအမည်ရှိ၏။ သာ၊ ထို
သိရိမာသည်။ မာတု၊ မိခင်သာလဝတိပြည်တန်ဆာမ၏။ အတ္တယေန၊ လူနု
သဖြင့်၊ တံဌာနံ။ ထိုပြည်တန်ဆာမအရာကို။ လသိတွာ၊ ရှေးအကောဓေနဇိ
နေကောဓန္တိဣမိဿာဂါထာယ။ အကောဓေနဇိနေကောဓံဟူသော ဤဂါ
ထာ၏။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝုဏ္ဏသေဗ္ဗိမိတရံ။ ဝုဏ္ဏသံဃဌေး၏သမီးကို။ အဝ
မညိတွာ။ မထိမဲ့ ဖြစ်မှတ်၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာပေန္တိ။ ကန်
တော့စေသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဒေသနံ။ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ။ ကြားရ

၍သောတာပန္န၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌနိစ္စဘတ္တိနိ၊ ရှစ်
လုံးသော အမြဲဆွမ်းဝတ်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံဘတ္တိ၊ ထိုအမြဲနိစ္စ
တတ်ဆွမ်းဝတ်ကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အညတရော၊ တယောက်
သော၊ နိစ္စဘတ္တိကော၊ အမြဲဆွမ်းဝတ်ကို၌ အသက်မွေးသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ရာဂံ၊ တပ်မက်မောသောရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အာ
ဟာရကိစ္စံပိစ၊ ဆွမ်းစားခြင်းအာဟာရကိစ္စကိုလျက်လည်း၊ ကာတု၊ ပြုအံ့
သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရာဟာသော၊ ကင်း
သောအစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပ္ပဗ္ဗိ၊ အိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မပဒဂါထာ
ဝတ္ထု၊ မြို့ဓမ္မပဒဂါထာ၏ဝတ္ထု၌၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ တဝေဝ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုတပ်မက်မောသောရဟန်းသည်၊ နိသိန္နောယေဝ၊ နေ
စဉ်ပင်လျှင်၊ သိရိမာ၊ သိရိမာမည်သောမိန်းမသည်၊ ကာလင်္ကတွာ၊ စုတ၍
သုယာမဘဝနေ၊ သုယာမနတ်သား၏မိမာန်၌၊ သုယာမဿ၊ သုယာမနတ်
သား၏၊ ဒေဝီ၊ နတ်မိဖုရားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အဿ၊ ထိုသိရိမာ၏၊ သရိရဿ၊ အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊ မီးတိုက်
ခြင်းကိစ္စကို၊ နိဝါရေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာမကသုဿာနေ၊ သုဿာန်တစပြင်၌၊
ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နိက္ခိပါပေသိ၊ ချထားစေ၏၊ တံသရိရံ၊ ထို
အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှုအံ့သောငှါ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘိက္ခုသံဃာပရိဂုတော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံတော်မူလျက်၊ တမ္ပိ
ဘိက္ခု၊ ထိုသိရိမာကိုတပ်မက်သောရဟန်းကိုလည်း၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊
အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဇနောစ၊ လူများ
အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇာစ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်းကောင်း၊
အဂမာသိ၊ လာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကောင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သိရိမာယ၊ သိရိမာမိန်းမကို၊
အဋ္ဌုတ္တရသဟာသေနပိ၊ ရှစ်သပြာအလွန်ရှိသော တထောင်သောအသ
ပြာပေးသဖြင့်လည်း၊ ဓဿနံ၊ မြင်ရခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲလှ၏၊ တံ၊ ထိုသိရိ
မာကို၊ ဒါနိအဇ္ဇ၊ ယခုနေ၌၊ ကာကဏိကာ၊ တချင်ရွေးမျှ၊ ဒဠုကာမာ၊ ရှုခြင်း
ငှါအလိုရှိအပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သိရိမာ
ပိ၊ အသရရှိသော သိရိမာသည်လည်း၊ ဒေဝကညာ၊ နတ်သမီးသည်၊
ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိရိထသတေဟိ၊ ငါးရာသောရထားတို့ဖြင့်၊ ငရိဂုတော
ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတြ၊ ထိုသုဿာန်သို့၊ အဂမာသိ၊ လာ၏၊ တတြာပိ၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီ

အညွတ်စည်းဝေးကုန်သော လူအပေါင်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရား
 ဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤပိဇယသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တဿသိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဩဝါဒတ္ထံ၊ ဆုံးမတော်မူအံ့
 သောငှါ၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗိတကတမ္ပိ၊ ထင်းပုံထက်သို့တင်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗိမ္ဗု၊ ရုပ်ကို၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမဉ္ဇေပဗဒဂါထံ၊ ဤဓမ္မပဒဂါထာကိုလည်း၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပိဇယသုတ်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်
 သော၊ ဥပတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စရံဝါတိ၊ စရံဝါ
 ဟူသည်ကား၊ သကလရူပကာယဿ၊ အလုံးစုံသောရူပကာယကို၊ ဂန္ဓဇ္ဇ
 ဒိဿာသိမုခေန၊ သွားအပ်သောအရပ်သို့ရှေးရှု၊ အဘိနိဟာရေန၊ ရှေးရှု
 ဆောင်သဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ယဒိဝါ
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ယုဒိဝါတိဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုကိုယ်၏သာလျှင်၊ ဥဿာ
 ပနဘာဝေန၊ မတ်တတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တောဝါ၊ 'ရပ်သည်
 ရှိသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါဥဒဝါသယန္တိ၊ နိသိန္နောဝါဥဒဝါသယံ
 ဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဟေဗ္ဗိမဘာဂဿမဉ္ဇနဥပ
 ရိမဘာဂဿမုဿာပနဘာဝေန၊ အောက်အဘို့ကိုယ်၏ ခွေခြင်းအထက်
 အဘို့ကိုယ်၏ ထောင်ခြင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သည်ရှိသော်
 လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဗီလော၊ ပဿာရဏဘာဝေန၊ ဆန့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 သယန္တောဝါ၊ အိပ်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ သမဉ္ဇေတိပဿာရေတိတိ
 သမဉ္ဇေတိပဿာရေတိဟူသည်ကား၊ တာနိပဗ္ဗာနိ၊ ထိုအရိုးအဆစ်တို့ကို၊
 သမဉ္ဇေတိ၊ ခွေ၏၊ ပဿာရေတိစ၊ ဆန့်လည်းဆန့်၏၊ သောကာယဿဣဉ္ဇ
 နာတိ၊ သောကာယဿဣဉ္ဇနာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ သောဣဉ္ဇနာ၊ ဤသို့သော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဣမသေဝ၊ ဤသို့
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သဝိညာဏကကာယဿ၊ အသက်ရှိသောကိုယ်၏၊
 ဣဉ္ဇနာစလနာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းတည်း၊ ဗဒ္ဓနာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 သွားခြင်းရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်းဣရိယာဝုတ်၌၊ အညော၊ အသက်ရှိ
 သောကိုယ်မှတပါးသော၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ စရန္တောဝါ၊ သွားသော
 သူသည် လည်းကောင်း၊ ပဿာရေန္တောဝါ၊ ဆန့်သောသူသည် လည်း
 ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စရာဒိတိ၊ ငါသွားအံ့ဟု၊
 မိတ္တေ၊ မိတ်သည်၊ ဥပဇ္ဇန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံသမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုမိတ်
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓေတု၊ လေဓေတ်သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗရတိ၊

၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

ပြန့်နှံ့၏။ တေန၊ထိုတကိုယ်လုံးကိုပြန့်နှံ့သော လေဝေတ်ဖြင့်၊ အဿ၊ထို
သွားသောသူအား။ ဂန္ဓဗ္ဗဒိသာဘိမုခေါ၊ သွားရာအရပ်လျှင် ရှေးရှုခြင်းရှိ
သည်ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ အဘိနိဟာရော၊ ရှေးရှုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒေသန္တရေ၊ အရပ်တပါး၌၊ ရူပန္တရပါတုဘူတော၊ ရုပ်အထူးထင်ရှားစွာ
ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ စရန္တိ၊ စရံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ တိဋ္ဌာ
ဒိတိ၊ ငါရပ်အံ့ဟု၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ
သမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတု၊ ထိုဗိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည်၊
ကာယံ၊ တကိုယ်လုံးကို၊ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ တေန၊ ထိုဝါယောဓာတ်ပြန့်နှံ့
သောကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဿပနံ၊ အထက်သို့ထောင်ခြင်း
သည်၊ တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရူပရိဋ္ဌာနေန၊ အထက်အထက်သို့တည်ရပ်သ
ဖြင့်၊ ရူပပါတုဘာဝေါ၊ ရုပ်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တိဋ္ဌံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
မိန့်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နိဝိဒါဒိတိ၊ ငါထိုင်အံ့ဟု၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်သည်
ဥပ္ပန္နန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတု၊ ထိုဗိတ်ကြောင့်
ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ တေန၊
ထိုဝါယောဓာတ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟေဋ္ဌိမတာဂသမုဋ္ဌန
ဥပရိမတာဂသမုဋ္ဌာပနဉ္စ၊ အောက်အဘို့ကိုယ်၏ခွေခြင်း အထက်အဘို့
ကိုယ်၏ထောင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဘာဝေန၊ ထိုသို့
သောအခြင်းအရာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရူပပါတုဘာဝေါ၊ ရုပ်၏ထင်ရှားစွာဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နိဝိန္နောတိ၊ ထိုင်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သယာဒိတိ၊ ငါအိပ်အံ့ဟု၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတု၊ ထိုဗိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော
ဝါယောဓာတ်သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိရိယံ၊ တစောင်းဖီလာ၊ ပဿာရဏံ၊ ဆန့်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဘာဝေန၊ ထိုသို့ဆန့်လိုသောဗိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်
ရူပပါတုဘာဝေါ၊ ရုပ်၏ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သယန္တိ၊
အိပ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ယော
ကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသောသူကို၊ အယံအာ

ယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ စရံစရန္တောတိဝါ၊ သွား၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယဒိ
ထိန္ဒြိ၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌန္တော၊ ဝါ၊ ရပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောတိဝါ၊ ထိုင်၏ဟူ
၍လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊ သယန္တိ၊ ဝါ၊ အိပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ တတ္ထတတ္ထဇ္ဈာနိယာပထေ၊ ထိုထိုသောဇ္ဈာနိယာ
ပုထ်၌၊ တေသံတေသံပဗ္ဗာနံ၊ ထိုထိုသို့သော အဆစ်တို့၏၊ သမဉ္ဇနပသာ
ရဏဝသေနဝ၊ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း၏ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမဉ္ဇတိ၊
ကွေး၏၊ ပသာရေတိ၊ ဆန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုကွေး
ခြင်းဆန့်ခြင်းကိုလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမဉ္ဇနပသာရဏစိတ္တေ၊
ကွေးလိုဆန့်လိုခြင်းစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယထာဝုတ္တေန
ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်းသာဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊
ဇ္ဈနာ၊ ဘုန်ယှပ်ခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသွားခြင်းအစရှိသောဇ္ဈာနိယာပုထ်၌၊
အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သွားခြင်းအစရှိသောဇ္ဈာနိယာပုထ်သည်၊ ခံကနစိ၊ တစုံ
တခုသော၊ စရန္တေနဝ၊ သွားခြင်းမှလည်းကောင်း၊ သတ္တေနဝ၊ သတ္တဝါ
မှလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပလေနဝ၊ ဝုပ္ပုလ်မှလည်းကောင်း၊ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သောသဘောရှိ၏၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇေတနစိတ္တေ၊ သွားရပ်
ထိုင်အိပ်လိုသောဇေတနစိတ်ကြောင့်၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဂမ္မေ၊
အကြောင်းပြု၍၊ နာနတ္ထံ၊ ဇ္ဈာနိယာပုထ်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝါယုနော၊ စိတ္တဇဝါယောဝေတံ၏၊ နာနတ္ထတော၊ ထူးသောအားဖြင့်၊
ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဇ္ဈနာ၊ ဘုန်ယှပ်ခြင်းသည်၊ နာနာ၊ အသီးသီးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒမတ္ထော၊ ပုဒ်၏၊
အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတာယဂါထာယ၊ ဤစရံဝါအစရှိသောဂါထာ
၌၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ဇ္ဈာနိယာပထေ၊ ဇ္ဈာ
နိယာပုထ်၌၊ စိရိဟရယောဂေန၊ ရှည်မြင့်စွာနေခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ကာယ
ဝိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿစ၊ ထိုညောင်းညာ
သောဇ္ဈာနိယာပုထ်ကိုလည်း၊ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ပျောက်အံ့သောငှါ၊ ဇ္ဈာနိယာပထ
ပရိဝတ္တနံ၊ ဇ္ဈာနိယာပုထ်ပြောင်းလွှဲပယ်လ်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စရံဝါတိအာဒိယိ၊ စရံဝါအစရှိ
သောဂါထာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ဇ္ဈာနိယာပထပရိဝတ္တနုဒ္ဓန္တုလက္ခဏံ၊ ဇ္ဈာနိယာပုထ်
၏ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းလက္ခဏာကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မူ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ စရုဏကာလေ၊ သွားသောကာလ၌။ ဌာနာဒိနံ၊
ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ ဣရိယာပထ
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဆင်းရဲခြင်းလက္ခ
ဏာကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ စရုဏာဒိဘောဒံ၊ သွားခြင်းအစရှိသည်အပြား
ရှိသော။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဧသကာယဿဣဉ္ဇနာတိ၊ ဤကိုယ်၏
တုန်လှုပ်ခြင်းဟူ၍။ ဘဏန္တော၊ ဟောတော်မူသောဘုရားသည်။ သန္တတိ
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ သန္တတိဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အမြဲမရှိမှတ်ကြောင်း
ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏။ တာယကာသာမဂ္ဂိယာ၊ ထိုထိုသောဣရိယာ
ပုတ်၏ ညီညွတ်မျှတသောအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဧသကာ
ယဿဣဉ္ဇနာတိ၊ ဤကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းဟူ၍လည်း။ သတ္တပဋိက္ခေပေန၊
သတ္တဝါဟူသောအယူအမှတ်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ဟော
တော်မူသောဘုရားသည်။ အတ္တသုညံ၊ အတ္တဘောမှဆိတ်ငြိမ်သော။ စာန
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ တခဲနက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ ကိုယ်မဟုတ်ဟူ
သောမှတ်ကြောင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လက္ခဏတ္တယဒိပေန၊ လက္ခ
ဏာယာဉ်သုံးပါးကို တင်ပြသောအားဖြင့်၊ သုညတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သဝိညာဏ
ကာဝိညာဏကအသုဘဒဿနတ္ထံ၊ သဝိညာဏကအသုဘ အဝိညာဏက
အသုဘကိုပြတော်မူအံ့သောငှါ။ အဗ္ဗိန္နာရူပိသံယုတ္တောတိ၊ အဗ္ဗိန္နာရူပိ
သံယုတ္တောဟူ၍။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယဿကာယဿ၊
အကြင်ကိုယ်အား။ ဧသဣဉ္ဇနာ၊ ဤသို့သော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ သွာယံသောအယံကာလော၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊
ဒုတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာယ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာအဖွင့်၌၊ ဝဏ္ဏ
သဏ္ဌာနဒိသော ကာသပရိစ္ဆေဒတေဓေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်တည်
ရာပိုင်းခြားသော အပြားအားဖြင့်၊ အဗျာပါရနယေန၊ ကြောင့်ကြမရှိ
သောနည်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပကာသိတေဟိ၊ ပြအပ်ကုန်သော
အဆုံးအဖြတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဓိကေဟိ၊ အလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဟိ
အဗ္ဗိသတေဟိ၊ အရိုးသုံးရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ နဝဟိန္နာရသတေဟိ
၊ အကြောက်ိုးရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိန္နာရူပိသံယုတ္တော၊ အရိုးအကြောတို့နှင့်ဝပ်ယှဉ်
၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကိုယ်၌ပင်လျှင်၊ ပကာသိတေန၊ ပြအပ်သော၊ အဂ္ဂပါဒရိတိ

၁၁

တစာဒိနာ၊ ခြေဖျားလက်ချောင်းဖျားတိုင်ဖုံးလွှမ်းသော အရေအစရှိသော၊
တစေ့စေ့၊ အရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဝပေသိသတပွဘောဒေနေစ၊ သားတစ်
ကိုးရာအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မိသေ့န၊ အသားဖြင့်၊ အဝလိတ္တတ္တာ
လိမ်းကျံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တစမံသဝိလေပနော၊ အရေအသား
တို့ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမဒုက္ခန္ဓဇေဂုစ္ဆိ၊ ပဋိကူလံ၊ အလွန်မ
ကောင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်ကိုဆုံးဖြတ်ရာ၌၊ ကိပ္ပိ၊ အနည်းငယ်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သေသောကာယော၊
ဤကိုယ်သည်၊ မဇ္ဈိမဿ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊
သကလသရိရတော၊ အသုံးစုံသောကိုယ်မှ၊ ယာသာသံကဗိတာ၊ အကြင်
ရုံးစုခြင်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သေသံကဗိတာ၊ ထိုသို့ရုံးစု
ခြင်းသည်၊ ဗဒေဋ္ဌိပ္ပမာဏာ၊ ဆီစေ့ပမာဏရှိသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာ၊
ယမက္ခိကပတ္တသုခုမန္တဝိယာ၊ ယင်၏အတောင်ကဲ့သို့နူးညံ့သောထိုအရေ
ဖြင့်၊ နိလသဒိရာဂဇာတေန၊ ညိုသောအဆင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် တင်စွမ်း
သောသဘောဖြင့်၊ ဂေဟဘိတ္တိဝိယ၊ အိမ်နံရံကဲ့သို့၊ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းသည်
တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုခုမာယဝိ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊
ဆဝိယာ၊ အရေဖြင့်၊ အယံပနကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်း
၏၊ ပညာစက္ခုဝိရေတိတေဟိ၊ ပညာစက္ခုကင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊
ဗာလဝုဿန္တေနဟိ၊ မိုက်သောဝုဿန္တတို့သည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
သောအတိုင်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ကိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုပညာမရှိသော
ဝုဿန္တအား၊ ဆဝိရာဂရညကော၊ အရေ၌တပ်မက်သော ရာဂဖြင့်တပ်
စွမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ နဒိဿတိ၊
မထင်၊ ပရမဇေဂုစ္ဆိ၊ ပဋိကူလဓမ္မသံခါတော၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၍ပျက်
သောသဘောရှိသော၊ တစောပိ၊ အရေသည်လည်းကောင်း၊ နဒိဿတိ၊
မထင်၊ ပဘောဒတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ယံတံကာယံ၊ အကြင်ကိုယ်သည်၊
တစပလိဝေဋ္ဌိတံ၊ အရေဖြင့်မွှေးရစ်၏၊ ကဇ္ဇေဝရေ၊ အကောင်ပုပ်၌၊
နဝမံသိသတမံသာ၊ သားတစ်ကိုးရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝလိတ္တော၊ အတွင်း
၌လိမ်းကျံခြင်းရှိ၏၊ နာနာကိမိကုလသကိဏ္ဍိ၊ အထူးထူးသောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်
ပြွမ်း၏၊ မိဋ္ဌဋ္ဌာနဉ္စ၊ မစင်၏တည်ရာဖြစ်၍၊ ပူတိကာ၊ အပုပ်အတိသာရှိ၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော၊ နဝမံသသတံပိ၊ သားတစ်ကိုး
ရာရှိသည်ကိုလည်း၊ အဝလိတ္တော၊ သားတစ်ကိုးရာတို့ဖြင့်အတွင်း၌လိမ်းကျံ

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ၊

ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယထာပူတိကာယံ၊ အကြင်အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဝနာ
ရသတံ၊ အကြောကိုးရာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗျာမမတ္တေ၊ တ
လံပမာဏရှိသော၊ ကဋ္ဌေဝရေ၊ အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဋ္ဌိသံဃာတံ၊ အရိုးစုကို၊
အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ ဝလ္လိယော၊ နွယ်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဣဝ၊ ဖွဲ့ကုန်သကဲ့သို့၊ နဝနာရသ
တံ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့သည်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ နာရသမဋ္ဌာနာနိ၊ အ
ကြောလျှင် မြို့စွာဖွဲ့ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပဋိပါဒိယော၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အဝဋ္ဌ
တာနိ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌တည်ကုန်သော၊ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာနိ၊ မ
ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊ တေပိတိဏိ၊ အဋ္ဌိသတာနိ၊ ထိုသုံးရာသော
အရိုးတို့ကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဗာလပုထုဇနေဟိ
ပုထုဇဉ်သူရိက်တို့သည်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ တံမက္ခိကာပတ္တသုရမန္တ
ဝိ၊ ထိုယင်၏ အတောင်ကဲ့သို့သိပ်မွေ့သောအရေကို၊ ယတော၊ အကြင်
ဟုတ်သောသဘောအားဖြင့်၊ အနာဒိယိတွာ၊ နှလုံးအသင့်မယူမူ၍၊ ယာနိ
ဗန၊ အကြင်အရိုးစုတို့ကိုကား၊ အဿ၊ ထိုသူရိက်အား၊ ဆဝရိရာဂရတ္တန၊ အ
ရေ၌တပ်မက်သောရာဂကြောင့်၊ တစေန၊ အရေဖြင့်၊ ပလိဝေဋ္ဌိတတ္တာ၊
မြွေးရှက်အပ်သောကိုယ်ကို၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်း
သည်၊ အပါကဋ္ဌာနိ၊ မထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူး
အပြားပြား ရှိကုန်သော၊ အန္တန္တရကုဏပါနိ၊ အတွင်း၌ တည်သောဝိုး
မျိုးရှိကုန်၍၊ ပရမာသုစိ ဒုဂ္ဂန္ဓဇေယျပဋိကူလဿနိ၊ အတိုင်းထက်အလွန်
မစင်ကြယ် မကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာအပ်ကုန်၏၊ တာ
နိ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော အရိုးစုတို့ကို၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိ
ဖြင့်၊ ပဋိဝိစ္စိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏၊
ကိံပဿိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ ရှုအပ်သနည်း၊ အယိကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်၊ အန္တပူရော၊ အနှူဖြင့်ပြည့်၏၊ ဥဒရပူရော၊ ကျင်ကြီးဖြင့်ပြည့်၏၊
(ပ)၊ ဝိတ္တဿစ၊ သည်းခြေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဿယစ၊ ဆီကြည်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ အန္တဿ၊ အဦဖြင့်၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ အန္တပူရော၊ အဦဖြင့်
ပြည့်၏၊ ဥဒရဿ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ ဥဒရပူရော၊ ကျင်ကြီးဖြင့်
ပြည့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒရန္တိ ဧတံနာမံ၊ ဥဒရံဟူသောဤအမည်သည်၊ ဥဒရိ
ယဿ၊ အစာဟောင်း၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထို
အစာဟောင်းကို၊ ဌာနနာမေန၊ တည်ရာဌာန၏အမည်ဖြင့်၊ ဥဒရန္တိ၊ ကျင်
ကြီးဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယကနပေဋ္ဌဿာတိ၊ ယကနပေဋ္ဌဿ ဟူသည်

ကား၊ယကနပိဏ္ဍဿ၊ အသည်းစိုင်းဖြင့်၊ဝတ္ထိနောတိ၊ ဝတ္ထိနောဟူသည်
 ကား၊မုတ္တဿ၊ကျင်ငယ်ဖြင့်၊ပူရော၊ပြည့်၏၊ ဌာနပစာရေနပန၊ဌာနပစာရ
 အားဖြင့်ကား၊ဇေတံ၊ထိုကျင်ငယ်ကို၊ဝတ္ထိတိ၊ဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊
 ပူရောတိ၊ပူရောဟူသောသဒ္ဒါသည်၊အဓိကာရော၊လိုက်သောသဒ္ဒါတည်း
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယကနပေဇ္ဇဿ၊အသည်းစိုင်းဖြင့်၊ပူရော၊ပြည့်၏၊ဝတ္ထိ
 နော၊စည်ပေါင်းအိမ်ဖြင့်၊ ပူရော၊ပြည့်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊
 ယှဉ်အပ်၏၊ဟဒယာဒိသု၊နှလုံးအစရှိသည်တို့၌၊ဇေသဇေသေနယော၊ဤသို့
 သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ဇေတဝနိအန္တာဒိနိ၊ထိုအအူအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဒိ
 သောကာသပရိစ္ဆေဒောဒေနစ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်တည်ရာကိုပိုင်း
 ခြားသောအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗျာပါရနယေနစ၊ အဗျာပါရ
 နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တဝသေန၊
 ဆိုအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊သိအပ်ကုန်၏၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတ္ထ၊ဤအကောင်ပုပ်၌၊ကိဗ္ဗိ၊စိုးစဉ်းမျှသော၊ ဇေတိ၊
 တခုမျှလည်းဖြစ်သော၊ဝယျ၊ပကံ၊ယူခြင်းငှါထိုက်သော၊မုတ္တမဏိသဒိ
 သံ၊ဝုလဲပတ္တမြားနှင့်တူသောသဘောသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိလေ၊အညဒတ္ထ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊အသုစိပရိပူရောဝ၊မစင်
 တို့ဖြင့်ပြည့်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အန္တန္တရကုဏ္ဍပံ၊အတွင်း၌
 ရှိသောအပုပ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တမေဝ
 အန္တန္တရကုဏ္ဍပံ၊ ထိုအတွင်း၌တည်သောအပုပ်ကို၊ ဗဟိ၊လွင်အပသို့၊
 နိက္ခမနကုဏ္ဍပေန၊ထွက်သောအပုပ်ဖြင့်၊ပါကဋံ၊ထင်ရှားစွာ၊ဒေသေန္တာ
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဂါထာ၌၊ဝုတ္တဉ္စ၊ ဆိုအပ်သောစကား
 ကိုလည်းကောင်း၊ အဝုတ္တဉ္စ၊ မဆိုအပ်သောစကားကို လည်းကောင်း၊
 သံဂဏေတွာ၊သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၍၊အထဿနဝဟိသောတေဟိဝိဂါထာ
 န္ဓယံ၊အထဿနဝဟိသောတေဟိအစရှိသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း
 ကို၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

၁၁

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အထာတိပဒံ၊အထဟူသောဝုဒ်သည်၊ပရိယာယန္တ
 ရနိဒဿနံ၊ ရှေးဟောအပ်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ကိုညွှန်းပြသော ဝုဒ်သည်၊
 ဗဟာတိ၊ဖြစ်၏၊အလရေနာပိ၊တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊ဒေသ
 နာအကြောင်းအားဖြင့်၊အသုစိဘာဝံ၊မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ပဿ၊
 ရှုဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အသာဉ

၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ။

တိ၊ အဿဟူသည်ကား၊ ဣမဿကာယဿ၊ ဤကိုယ်အား၊ နဝဟိသော
တေဟိတိ၊ နဝဟိသောတေဟိဟူသည်ကား၊ ဥဘောအက္ခိဆိဒ္ဓကဏ္ဍဆိဒ္ဓ
နာသဆိဒ္ဓမုခဝတ္တမဂ္ဂပသာဝမဂ္ဂေဟိ၊ နှစ်ဘက်သောမျက်စိပေါက်နှစ်ဘက်
သောနားပေါက်နှစ်ဘက်သောနှာခေါင်းပေါက် ခံတွင်းကျင်ကြီးကြောင်း
ကျင်ငယ်ကြောင်းတို့မှ၊ အသုစိသဝတိတိ၊ အသုစိသဝတိဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗလောကပါကဋ္ဌာ နပ္ပကာရကပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေယျန္တာ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ
အပေါင်းတို့၌ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အဝုဿုးထူးအပြားပြားအားဖြင့် အလွန်
မကောင်းသောအနံ့ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသုစိယေဝ၊ မစင်
သည်သာလျှင်၊ သဝတိ၊ ယို၏၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ပဉ္စရတိ၊ မပြတ်တစက်စက်
ယို၏၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော၊ အဂရ စန္ဒနဇာတံဝါ၊
အကျော်စန္ဒကူးအစရှိသောနံ့ သာ၏သဘောသည်လည်းကောင်း၊ မဏိ
မုတ္တာဒိရတနဇာတံဝါ၊ ပတ္တမြားပုလဲအစရှိသောရတနာ၏သဘောသည်
လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ သဗ္ဗဒါတိ၊ သဗ္ဗဒါဟူသည်ကား၊ ရတ္တိံ၊ ပိ၊ ညဉ့်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝါပိ၊ နေ့အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ နံနက်၌
လည်းကောင်း၊ သယံပေပိ၊ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတောပိ၊ ရပ်
သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတောပိ၊ သွားသောအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တံစခေါ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဘွယ်
သည်လည်း၊ ပဉ္စရတိ၊ အပြားအားဖြင့်တစက်တစက်ယို၏၊ တံအသုစိ၊
ထိုမစင်သည်ကို၊ အဘဟံသို့၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဇေ
ယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ အက္ခိမှ၊ မျက်ကွင်းမှ၊ အက္ခိဂုဏကော၊ မျက်ချေးသည်
သဝတိ၊ ယိုထွက်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောဝကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတဿ၊ ထိုမျက်ကွင်း၏၊ ဒွိဟိအက္ခိဆိဒ္ဓေဟိ၊ နှစ်ပေါက်
သောမျက်ကွင်းတို့မှ၊ အပနိတတစမံသသဒိသော၊ ပစ်အပ်သောအရေ
အသားနှင့်တူသော၊ အက္ခိဂုဏကော၊ မျက်ချေးသည်၊ သဝတိ၊ ယို၏၊
ကဏ္ဍိန္ဒိဒ္ဓေဟိ၊ နားနှစ်ပေါက်တို့မှ၊ ရဇောဇလ္လသဒိသော၊ ဂြိုချေးနှင့်တူ
သော၊ ကဏ္ဍိဂုဏကော၊ နားဖာချေးသည်၊ သဝတိ၊ ယိုထွက်၏၊ နာသန္တိဒ္ဓေ
ဟိ၊ နှာခေါင်းပေါက်တို့မှ၊ ပုဗ္ဗသဒိသော၊ ပြည်နှင့်တူသော၊ သိဗ်ဏိကာ၊
နှပ်သည်၊ သဝတိ၊ ယို၏၊ မုခေန၊ ခံတွင်းမှ၊ ဝမတိ၊ ပျိုအနံ့၏ကို၊ အဘဟံသို့
လျှင်၊ ဝမတိ၊ ပျိုအနံ့လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြား
အံ့၊ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ ဝမတိ၊ အနံ့၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
၌၊ အဗဒ္ဓပိတ္တံ၊ အဗဒ္ဓသည်၊ ခြေသည်၊ ကုပိတံ၊ ပျက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

တဒါ။ ထိုအခါ၌တံးအဗန္ဓသည်းခြေသည်။ ဝမတိ။ ပျိုအနံလာ၏။ ဣတိအယံ။
ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ သေမှည့်ကိ။ သေမှည့်ဟူသည်ကား။
ကေဝလံ။ စင်စစ်။ ဝိတ္တံ။ သည်းခြေသည်။ ဝမတိ။ ပျိုအနံသည်။ န။ မဟုတ်
သေး။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်သို့အနံသော။ ဥဒရပဋ္ဌလေ။ ဝမ်းရေအပြင်၌။ ကေပတ္တ
ပူရဗ္ဗမာဏံ။ တခွက်ပြည့်လောက်သောပမာဏရှိသော။ ယဒိသမံ။ အကြင်
သလိပ်သည်လည်း။ ဟိဋ္ဌတိ။ တည့်၏။ တဒ္ဓိ။ ထိုသလိပ်သည်လည်း။ ကေ
ဒါ။ ရံခါ။ ဝမတိ။ ပျိုအနံလာ၏။ တံပနေတံတံပနဇေတံ။ ထိုပျိုအနံလာသော
သလိပ်ကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကျမ်း၌။ ဝုတ္တနယေနဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
သိအပ်၏။ သေမှည့်တိဇတ္ထ။ သေမှည့်ဟူသောဤပုဒ်၌။ စသဒ္ဓေန။ စသဒ္ဓါဖြင့်။
အညဉ္စ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဇေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥဒရိယ
လောဟိတာဒိအသုစိ။ ကျင်ကြီးသွေးအစရှိသောမစင်သည်။ ဝမတိ။ ပျိုအနံ
၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒသေတိ။ ပြု၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ သတ္တဟိန္ဒါရေဟိ။ ခုနစ်ပါးသော
ဒွါရတို့ဖြင့်။ အသုစိ။ မစင်သည်။ ဝမတိ။ ပျိုအနံ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒသေတိ။
ပြု၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ သတ္တဟိန္ဒါရေဟိ။ ခုနစ်ပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်။ အသုစိ။ မနံ။
မစင်အနံသည်ကို။ ဒသေတွာ။ ပြတော်မူပြီး၍။ ကာလညူစ။ ကာလကို
လည်းသိတော်မူသော။ ပရိသညူစ။ ပရိသတ်ကိုလည်းသိတော်မူသော။
ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဒုတ္တရိ။ ထိုထက်အလွန်။ ဧဒ္ဓန္ဒါရာနိ။ နှစ်ပါး
သောဒွါရတို့ကို။ ဝိသေသဝစနေန။ ထူးသောစကားဖြင့်။ အနာမသိတွာ။
မသုံးသပ်မူ၍။ အပရေန။ တပါးသော။ ပရိယာယေန။ ပရိယာယအားဖြင့်။
သဗ္ဗသ္မာပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ကာယာ။ ကိုယ်မှ။ အသုစိသဝနံ။ မစင်
ဟိုခြင်းကို။ ဒသေန္တော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာယဗ္ဗာသေဒဇ္ဈိ
ကာတိဝစနံ။ ကာယဗ္ဗာသေဒဇ္ဈိကာဟူသော စကားကို။ အာဟ။ မိန့်
တော်မူပေ၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ သေဒဇ္ဈိကာတိ။ သေဒဇ္ဈိကာဟူ
သည်ကား။ သေဒါစ။ ဈေးတို့သည်လည်းကောင်း။ လောဏပဋ္ဌလမလဘေ
ဒါ။ သားတည်းဟူသောအချပ်အညစ်အကြေးအပြားရှိသော။ ဇလ္လိကာစ။
အညစ်အကြေးတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒါ။ အခါခပ်သိမ်း။ သဝန္တိ။
ယိုကုန်၏။ တဿ။ ထိုသေဒဇ္ဈိကာဟူသောပုဒ်၏။ သဝတိသဗ္ဗဒါတိဣဓိ
နာ။ သဝတိသဗ္ဗဒါဟူသောဤပုဒ်၌။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ သဗ္ဗန္ဓော။ ပုဒ်ဝပ်ခြင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ
နာမ။ ဥပမာသော်ကား။ ဘတ္တေ။ ထမင်းသည်။ ပစ္စမာနေ။ ကျက်သည်ရှိ

သော်။ တဏှုလမလဉ္စ၊ ဆန်၏အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒက
မထဉ္စ၊ ရေ၏အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ဖေဏေန၊ အမြှုပ်နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဥက္ခလိမုခံ၊ လမ်းအိုးဝကို၊
မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျ၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ ဂဠုတိယတာ၊ လျှောဆင်းလေသကဲ့
သို့၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ အသိတာဒိဘေဒေ၊ စားအပ်သောအစာအစရှိသည်
တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရတို့ကို၊ ကမ္မဇေန၊ ကံကြောင့်
ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးကြောင့်၊ ပစ္စမာနေ၊ ကျက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ယံအသိ
တာဒိမလံ၊ အကြင်အစာအစရှိသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သောအညစ်အကြေး
သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်လေ၍၊ အက္ခိယာ၊ မျက်စိမှ၊ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်
ချေးသည်၊ ဝမတိ၊ အနံ့၏၊ ဣတိအာဒိနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သောအညစ်အကြေးသည်၊ အက္ခိအာဒိနိ၊ မျက်စိအစရှိ
သည်တို့ကို၊ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျ၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ ဂဠုတိ၊ လျှောဆင်းလေ၏၊
တဿံ၊ ဟိ၊ ထိုသို့သော အညစ်အကြေး၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဣမဿကာယံဿ၊ ဤကိုယ်၏၊ အသုစိဘာဝံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ဥတ္တမင်္ဂသဗ္ဗဘံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဟုသမုတ်အပ်သော၊ သုဝီရံ၊ အခေါင်းရှိ
သော၊ ယံဝီရိယံ၊ အကြင်ဦးခေါင်းကို၊ အတိဝိသိဋ္ဌဘာဝတော၊ အလွန်ထူး
သောသဘောအားဖြင့်၊ အစ္စန္တဝန္တနေယျာနတ္ထိ၊ စင်စစ် ရှိခိုးခြင်းငှါထိုက်
သောသူတို့အားလည်း၊ ဝန္တနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၏၊ တဿာ
ပိ၊ ဦးခေါင်း၏လည်း၊ နိဿာရတာယစ၊ အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊
အသုစိဘာဝံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ အထဿသုဝီရံဝီရိယန္တိဣမံဂါတံ၊ အထဿသုဝီရံဝီရိယံ
ဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ္ဿ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဝီရန္တိ
သုဝီရံဟူသည်ကား၊ ခါး၌၊ အပေါက်တည်း၊ မတ္တလုင်္ဂဿပူရိတန္တိ၊ မတ္တ
လုင်္ဂဿပူရိတံဟူသည်ကား၊ ဒဓိတရိတအလာဗုကံဝိယ၊ နို့ ခပ်ဖြင့်ပြည့်
သောဗူးအုံကဲ့သို့၊ မတ္တလုင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ ဘရိတံ၊ ပြည့်၏၊ တံပနေတံ
တံပနဇေတံမတ္တလုင်္ဂံ၊ ထိုဦးနှောက်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တ
နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သုဘ
တောနံပဿတိဗာလောတိ၊ သုဘတောနံပဿတိဗာလောဟူသည်ကား၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ နာနာဝိကကုဏပဘရိတံ၊ အထူးထူးသော အကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်
ပြည့်သော၊ တမေတံတံဇေတံကာယံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ဒုစိန္တိ၊ ထစိန္တိ ဗာလော၊

မကောင်းသောအကြံကိုကြံလေ့ရှိသောသူမိုက်သည်။ သုဘတော၊ ကောင်းမွန်တင့်တယ်သော အားဖြင့်၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့၏၊ သုဘံ၊ ကောင်း၏၊ သုဝိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာဝံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနမညနာဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ မာနဟူသောအမှတ်တို့ဖြင့်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ မောဟတရားသည်၊ ဝုရက္ခတော၊ ရှေ့သွားဖြစ်သော အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ စတုသစ္စပဋိစ္ဆာဒကေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ မောဟေန၊ မောဟသည်၊ ဝုရက္ခတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်ပေအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဒိယ၊ ယူလေလော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓိနိဝိဿ၊ နှလုံးသွင်းလေလော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မညာဟိ၊ မှတ်လေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါတိတော၊ ယူစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အနတ္တကာရဏာ၊ အကျိုးမရှိခြင်း၏ အကြောင်းတရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟတရားကို၊ ပဿ၊ ရှုလေလော့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဝိညာကဝသေန၊ အသက်ရှိစဉ်အကောင်ပုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဝုတ္တိလ်အား၊ အသုဘံ၊ အသုဘ တရားကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်မရှိသော အကောင်ပုပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿဝံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စက္ကဝတ္တိရုညာဝိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏လည်း၊ ကာယော ကိုယ်သည်၊ ယဿဝုတ္တကုဏပဘာရိတောယာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ ဝိုးမျိုးတို့ဖြင့်ပြည့်သည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေနဟိ၊ အလုံးစုံအပြားအားဖြင့် သာလျှင်၊ သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ ပြည့်စုံသောဘဝ၌၊ အသုဘံ၊ မတင့်တယ်သောအသုဘ တရားကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိပတ္တိဘဝေ၊ ပျက်စီးသောဘဝ၌၊ အသုဘံ၊ မတင့်တယ်သောအသုဘတရားကို၊ ဒဿ ဝံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ယဒါစသော မတောသေတိတိဂါထံ၊ ယဒါစ သောမတောသေတိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံဝိဇော၊ ဤသို့သောအပြားရှိသော၊ သွာယံသောအုယံကာယော၊

၇၆

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ထိုကိုယ်သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာယုဉ္ဇသွာဗိညာဏာပဂမနေန၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်အစွေဗိညာဉ်မှကင်းသဖြင့်၊ မတော၊ သေ၏၊ ဝါတ
 တရိတတသွာဗိယ၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေလွယ်အိတ်ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတ
 ကော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၍ဖူးဖူးရောင်၏၊ ဝဏ္ဏပရိဘောဒေန၊ အဆင်းပျက်စီး
 သဖြင့်၊ ဝိနိလတော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၍ညှို့၏၊ သုသာနသိ၊ သုသာန၌၊ နိရတ္တံ၊
 အကျိုးမရှိသော၊ ကလိကံရံပိယ၊ ဖွဲ့ကဲ့သို့၊ ဆဋ္ဌိတတ္တာ၊ စွန့်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဝိဒ္ဓေါ၊ တောင်းတယူငင်အပ်သော သဘောမရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်အား၊
 ပုန၊ တတန၊ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဘာဝိသတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧကံသတောယေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဉာတယော၊
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မတောတိဇ္ဈမိနာပဒေန၊ မတောဟူသောဤ
 ပုဒ်ဖြင့်၊ အနိစ္စတံ၊ အခြေမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ သေတိတိ
 ပဒေန၊ သေတိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိရိဟတံ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တဒုတယေန၊ ထိုနှစ်ပါးသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတဗလမိဒ္ဓဗဟာ
 နေန၊ အသက်ရှင်၍အားအစွမ်းသတ္တိမာန်ယစ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်း၌၊ နိယော
 ဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတကောတိပဒေန၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတကောဟူသောပုဒ်ဖြင့်
 သဏ္ဌာနဝိပတ္တိ၊ သဏ္ဌာန်၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဝိနိလကောတိ
 ပဒေန၊ ဝိနိလကောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဆရာဂဝိပတ္တိ၊ အရေ၌တပ်သောရာဂ
 ၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တဒုတယေန၊ ထိုနှစ်ပါးသောပုဒ်ဖြင့်
 လည်း၊ ဂူပမဒ္ဓဗဟာနေန၊ ဂူပါရုံ၌ယစ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊
 ဝဏ္ဏပေါက္ခရတံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မာနုပ္ပဟာ
 နေန၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ အပ္ပဝိဒ္ဓေါ
 တိပဒေန၊ အပ္ပဝိဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဂဟတဗ္ဗာဘာဝံ၊ ယူအပ်သော
 သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ သုသာနသိန္တိ ပဒေန၊ သုသာ
 နသိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အန္တော၊ သုသာန်၏ အတွင်း၌၊ အမိဝါသေတုံ၊
 သည်းခံ၍နေအံ့သောဌ၊ အနုရဟတံ၊ မထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုန္တ နိယဘာ
 ဝံ၊ စက်ဆုပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ တဒုတယေန၊ ထို
 နှစ်ပါးသောပုဒ်ဖြင့်၊ မမန္တိ ဂါဟဿ၊ ငါ၏ကိုယ်တကားဟုယူသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အသုဘသညာယစ၊ အသုဘကိုမှတ်သဖြင့်၊ ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်း၌၊
 နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ အနုပေက္ခာဟောန္တိဉာတယောတိပဒေန၊

အနာပက္ခာယောန္တိညာတယောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပဋိကိရိယာဘာဝံ၊ တတနိ
 ပြုအပ်သောအမှုအရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုပုဒ်
 ဖြင့်၊ ပရိဝါရမဒပ္ပဟာနေစ၊ အခြံအရံ၌ယပ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်း၌လည်း၊ နိယော
 ဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ အပရိဘိန္ဒာ
 ဝိညာဏကဝသေန၊ မပျက်မစီးသေးသောအသက်မရှိသောအသေကောင်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသုဘံ၊ မတင့်တယ်သောအသုဘတရားကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု
 တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိဘိန္ဒဝသေနစ၊ ပျက်စီးသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်လည်း၊ ဒသေတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ခါဒန္တိဂါထံ၊ ခါဒ်အစရှိသောဂါထာကို
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေစညေတိ၊ ယေစညေဟူသည်
 ကား၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာကကုလလသဒယော၊ ကျိုး
 ဌာန် ဒီးတုတ်ဌာန် အစရှိကုန်သော၊ ကုဏပဘက္ခာ၊ အကောင်ပုဂံကိုစား
 သောက်တုတ်ကုန်သော၊ ယေစပါဏာယော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုဌာန်တို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုအသေကောင်ပုဂံ
 ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ကိုက်ခဲကြဟုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊
 ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ စရံဝါတိအာဒိနာ၊ စရံဝါဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သုည
 တကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ သုညတကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိန္နာ
 ဂ္ဂဟိသံယုတ္တောတိအာဒိနာ၊ အဋ္ဌိန္နာဂ္ဂဟိသံယုတ္တောအစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ သဝိညာဏ ကာသုဘဝသေန၊ အသက်ရှိစဉ် အသုဘ၏အ
 စွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယဒါစမတောသေတိအာဒိနာ၊ ယဒါစမတော
 သေတိ အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဝိညာဏကာသု ဘဝသေန၊
 အသက်မရှိသောအသုဘ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာယံ၊ အကောင်
 ပုဂံတည်းဟူသောကိုယ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္စ
 သုခတ္တဘာဝသုညေ၊ နိစ္စ၏အဖြစ်သုခ၏အဖြစ်အတ္တဘောမှ ဆိတ်သော၊
 ဧကန္တအသုဘေစ၊ စင်စစ်မတင့်တယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာယသိပ္ပံ၊
 ကိုယ်၌၊ သုဘာတော၊ တင့်တယ်သော အားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ဗာလော၊
 မိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ မောဟသည်၊ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤသို့သော
 ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ဗံလဿ၊ မိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊
 ပကာသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီးသော်၊ အဝိဇ္ဇာမုခေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော၊ အကြောင်း

ကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနိတရားကို၊ ဒဿတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တတ္ထ၊ ထိုအသုဘတရား၌၊ ပဏှိတဿ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝတ္ထု
 ဝိပရိတမုခေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှသောက်ပြန်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိဝနံ၊
 ဝနိတရားမှကင်းသောတရားကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ သုတွာ
 နဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ သုတွာနဗုဒ္ဓဝစနံအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာရဟိ၊ အား
 ထုတ်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုတွာနာဟိ၊ သုတွာနဟူသည်
 ကား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ဗုဒ္ဓ
 ဝစနံဟူသည်ကား၊ ကာယဝိန္တိန္နနကရံ၊ ကိုယ်၌တပ်မက်ခြင်းကိုပြုတော်
 မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခု
 ဟူသည်ကား၊ သေခါဝါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနာဝါ၊
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ အနိစ္စာ
 နိပကာရေသု၊ အနိစ္စအစရှိသော အပြားတို့၌၊ ပဝတ္ထတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပညာဏန္တိ၊ ပညာဏံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုဝိပဿ
 နာပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ သာသနော၊ ငါဘုရား၏သာသ
 နာတော်၌၊ သောခေါနံ ပရိဇာနာတိတိ၊ သောခေါနံပရိဇာနာတိ ဟူသည်
 ကား၊ သော၊ ထိုသေခပုထုဇဉ်ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓံကာ
 ယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ တိတိပရိညာတိ၊ သုံးပါးသောပရိညာတို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊
 ပိုင်းခြား၍တိ၏၊ ကထံပရိဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်းဟူမူကား၊
 ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ဝါဏိဇော၊
 ကုန်သည်သည်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စာတိဘဏ္ဍံ၊ ဤမည်သောဤမည်သောဘဏ္ဍာကို၊
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧတ္ထကေနေဝ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကိုသာ
 လျှင်၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထကောနာမ၊ ဤမျှလောက်သော၊
 ဥဒယော၊ အစီးအပွားသည်၊ တဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ တုလယိတွာ၊
 နှိုင်းချိန်၍၊ တထာ၊ ထိုနှိုင်းချိန်သောအတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊
 သဥဒ္ဓယံ၊ အစီးအပွားနှင့်ဟကွသော၊ မူလံ၊ အတိုးကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူပြန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တံဘဏ္ဍံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဆဇ္ဇေတိယထာ၊ ပစ်စွန့်လေသကဲ့သို့၊
 ဇေမံဇေတံတထာ၊ ထိုအတု၊ အမြို့နှာရအာဒယောစ၊ အရိုးအကြောအစရှိ
 သောအသုဘတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမေကေသာလောမာဒယောစ၊
 ဤဆံအမွေးအစရှိသော အသုဘတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်

သည့်ဖြစ်၍၊ ဥာတပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍သိ၏၊ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုအရိုးအကြောအစရှိသော တရားတို့သည်၊
 အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုလယန္တော၊ နှိုင်းချိန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရုဏပရိညာယ၊ တိရုဏ
 ပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ တိရိတွာ၊ ကူး
 မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့၊ ပါပုဏန္တော၊ ရောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရိုးအကြောအစရှိသောတရားတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပ
 ဟာနေ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်း၌၊ ပဟာနပရိညာယ၊ ပယ်သောပရိညာဉ်ဖြင့်၊
 ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဝိညာဏကာဝိညာဏ
 ကအသုဘဝသေန၊ အသက်ရှိသောအသုဘအသက်မရှိသောအသုဘ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာတပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိသဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အမြဲမရှိသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိရုဏပရိညာယံ၊ ကူး
 မြောက်၍သိသဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တေတာ၊ ထိုတိရုဏပရိညာဖြင့်ပိုင်းခြားပြီးသည်မှ၊ ဆန္ဒရာ
 ဂံ၊ ဆန္ဒရာဂသို့၊ အပကာမိတွာ၊ မငင်မှု၍၊ တံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂကို၊ ပဗဟန္တော၊
 စွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဟာနပရိညာဟိ၊ ပယ်အပ်သောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊
 ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ထိုအသုဘ
 တရားကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ယထာဘူတဗ္ဗိ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်းသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာဘူတံ၊ သဘောဟုတ်တိုင်းကို၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပညာ
 ဏဝါတိအာဒိနာ၊ ပညာဏဝါအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇေတိ
 အတ္ထေ၊ ထိုသို့သောအနက်သည်၊ သိဇ္ဇေ၊ ပြီးကောင်းလျက်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပညာ
 ဏဝန္တတ္ထံ၊ လောကုတ္တရာပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်း
 အား၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပါကဇ္ဇောပိ၊ လင်ရှားသော်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ အသုတွာ၊ မကြားမနာရသည်ရှိ
 သော်၊ ပရိဇာနိတုံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအံ့သောငှါ၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်
 လည်း၊ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုတရားကို
 သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥာဏဟောသုံ၊ သိမိမ့်သောအကြောင်းကို၊ ဒေသတုံ၊

ပြတော်မူအံ့သောငှါ။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အသုဘလက္ခဏာကို၊ ဓဉ္ဇု၊ မြင်အံ့သောငှါ၊ အသမတ္တဉ္ဇ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သုတွာနဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ သုတွာနဗုဒ္ဓဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ နန္တံ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္ဇ၊ ထိုနန္ဒာဘိက္ခုနီမကိုလည်း၊ ဝိပလ္လတ္တဝိတ္တဘိက္ခု၊ အရေတောက်ပြန်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ အာရုတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒေသနာပာတ္တိတောစ၊ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပရိသတောစ၊ မြတ်သောပရိသတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗုဒ္ဓိပတ္တိပတ္တာနံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအကျင့်သို့ရောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဘိက္ခုဘာဝဒေသနတောစ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို ပြသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုတိ၊ သိက္ခဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယီရအခါ၌၊ ယထာဘူတဗြဟ္မာပဿတိတိ၊ ယထာဘူတဗြဟ္မာပဿတိဟူသောဤဂါထာဝုဒ္ဓိ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဿန္တော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ၊ ထိုမြင်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ယထာဣဒံတထာဧတံ၊ ယထာဧတံ တထာဣဒန္တိ၊ ဂါထံ၊ ယထာဣဒံတထာဧတံ ယထာဧတံတထာဣဒံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံသိညာဏကာသုဘံ၊ ဤအသက်ရှိစဉ်မတင့်တယ်သောကိုယ်သည်၊ အာယုဉ္ဇသ္မာဝိညာဏာနံ၊ အသက်အငွေ့ဝိညာဏ်တို့၏၊ အနုပဂမာ၊ အစဉ်အတိုင်းမကွာမကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ သွားလည်းသွားနိုင်၏၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်လည်းရပ်နိုင်၏၊ နိဗ္ဗိဒတိ၊ ထိုင်လည်းထိုင်နိုင်၏၊ သယတိ၊ အိပ်လည်းအိပ်နိုင်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤအသက်ရှိသောကိုယ်သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုသာနေ၊ သုသာန၌၊ အဝိညာဏကမ္ပိ၊ အသက်မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သယိတံ၊ အိပ်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်အငွေ့ဝိညာဏ်တို့၏၊ အနုပဂမာ၊ အစဉ်အတိုင်းမကင်းမကွာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဧတရဟိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဧတံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မတံသရိရံ၊ သေသောအကောင်ဖြစ်၍၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်အငွေ့ဝိညာဉ်တို့၏၊ အပဂမာ၊ ကင်းကွာခြင်းကြောင့်၊ နစရတိ၊ မသွားနိုင်လေ၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မရပ်

နိုင်လေ၊ နနိသီဒတိ၊ မထိုင်နိုင်လေ၊ သေပျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ နကပ္ပေတိ၊ မပြုနိုင်
 လေ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဣဒံသဝိညာဏကမ္မိ၊ ဤအသက်ရှိစဉ်သည်
 လည်း၊ တေသံခမ္မာနံ၊ ထိုထွက်သက်အစရှိသောဘုရားသုံးပါးတို့၏၊ အပ
 ဝမေန၊ ကင်းကွာခြင်းကြောင့်၊ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယထာစ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣဒံသဝိညာဏကံ၊ ဤအသက်ရှိစဉ်သည်၊ ဧတရဟိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သုဿာနေ၊ သုဿံနံ ဟစန္ဒာပြင်ပ၌၊ မတံ၊ သေသည်ဖြစ်၍၊
 နသေတိ၊ မအိမ်သေး၊ ဥဒ္ဓုမာတကံဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်သွပ်ရှိ၍ဖူးဖူးရောင်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်ရောက်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတံမဟာသဒိရန္တိ၊ ဤသေ
 သောအကောင်ပျံသည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊
 ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဝိညာဏကာသုတံ၊ အသက်မရှိ၍ မတင့်တယ်
 သော၊ ဧတံမတံ၊ ထိုသို့သေခြင်းသည်၊ သုဿာနေ၊ သုဿံနံ၊ သေတိယထာ၊
 အိပ်သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်ရှုံရှာသွပ်ရှိ၍ဖူးဖူးရောင်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတံယထာ၊ ရောက်လေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဣဒံ သဝိညာဏကမ္မိ၊ ဤအသက် ရှိစဉ်သည်လည်း၊ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာဣဒံတထာဧတန္တိပဒေန၊ ယထာ
 ဣဒံတထာဧတံ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ မတဿ၊ သေသော၊
 သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ သမာနဘာဝံ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိရေ၊ အပ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယထာ
 ဧတံတထာဣဒန္တိပဒေန၊ ယထာဧတံတထာဣဒံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ မတသရိ
 ရေန၊ သေသောအကောင်ပျံနှင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမာနဘာဝံ၊ တူသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တိကေ၊ အတွင်းသန္တာန်
 ၌၊ ရာဂံ၊ တပ်သောရာဂကို၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယေနအာကာရေန၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥဘယံ၊ အတွင်းအပ သန္တာန်နှစ်ပါးကို၊ သမံ၊ အညီ
 အမျှကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ပဗာနဇ္ဇော၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဘယတ္ထ၊ အတွင်းအပသန္တာန်နှစ်ပါး၌၊ မေဟ
 တံ၊ တွေဝေခြင်းရှိသောမေဟကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဧတံ၊ ဤအခြင်း
 အရာကို၊ ယထာဘူတဒဿနေန၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းကို ဖြင်သဖြင့်၊
 ဝုဗ္ဗဘာဂေယဝ၊ ရှေးအတို့၌သာလျှင်၊ အကုသလံဗ္ဗဟာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
 သောပဟာန်ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဋိပန္နော၊
 ကျင့်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဝုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂိ၊

၈၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုက္ခိယတွဲ

အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ဆန္ဒရာဂ်၊လိုချင်
 ကာမတ္တသာဖြစ်သောရာဂကို၊ဝိရာဇေတုံ၊ ကင်းမိင့်သောငှါ၊သမတ္တော၊
 စွမ်းနိုင်သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 အဇ္ဈတ္တဉ္စပဟိဒ္ဓါစကာယေဆန္ဒဝိရာဇယေတိ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စပဟိဒ္ဓါစကာယေ
 ဆန္ဒဝိရာဇယေဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ပဋိပန္နော၊ကျင့်
 သော၊တိက္ခ၊ရဟန်းသည်၊အနုပုဇ္ဇေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပါဠိသေ
 သော၊ပါဠိကြွင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ သေခဘူမိံ၊သေခ
 ဝုတ္တိလ်အရာကို၊ ဒဿတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အသေခ
 ဘူမိံ၊ အသေကွဲပုတ္တိလ်၏အရာကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြပြန်တော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တောသောတိဣမံဂါထံ၊ ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တောသောဟု
 သောဤဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္တော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊သောဘိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပညာဏဝါ၊ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊မဂ္ဂါနန္တရံ၊မဂ်၏အခြားမဲ့
 ၌၊ပလံ၊ဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊သဗ္ဗသော၊အချင်း
 ခပ်သိမ်း၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တောတိစ၊ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တောဟူ၍လည်း၊သော၊ ထို
 သူကို၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊မရဏာဘာဝေနေ၊သေခြင်းတရား
 မရှိသောအားဖြင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ပဏိတဌေန၊မြတ်သောအနက်အား
 ဖြင့်၊ အမတန္တိ၊ အမတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရဝပဿမဏ
 တော၊အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားမှငြိမ်းသောအားဖြင့်၊သန္တိန္တိ၊သန္တိ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တဏှာသင်္ခါတဝါနာဘာဝတော၊တဏှာဟုဆို
 အပ်သောချုပ်စပ်တတ်သော တရားမရှိသောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊နိဗ္ဗာန်
 ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ဝေဒနာဘာဝတော၊ရတေခြင်းမရှိသော အားဖြင့်၊
 အတ္တတန္တိ၊အတ္တတံဟူ၍၊သံဝဇ္ဈိတံ၊ ကောင်းစွာဖွင့်အပ်၏၊ပဒမဇ္ဈဂါတိ
 စ၊ပဒမဇ္ဈဂါဟူ၍လည်း၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
 သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေနဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ ပညာဏဝါ၊ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂါနန္တရပလေ၊မဂ်၏
 အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဖိုလ်၌၊ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တော
 နာမ၊ဆန္ဒရာဂ၌ တပ်ခြင်းကင်းသောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တပ္ပ
 ကာရဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောရဟန်းကိုလည်း၊ ပဒမဇ္ဈဂါတိ၊ပဒ

မဇ္ဈဂါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုဆန္ဒရာဂဝိရတ္တ ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂတရားကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပတိ၊ ပြ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တရားကိုလည်း၊ အနေနံ၊
ဤရဟန်းသည်၊ လန္ဒန္တိ၊ ရအပ်ပြီဟု၊ ဒိပတိ၊ ပြ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဝိညာဏ
ကာဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်ရှိသည်အသက်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တိယသ၊ ဖြစ်ခြင်းနှင့်၊ သဟ၊
တကူး၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ခပဒေသနာယ၊
အကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟတော၊ များသောအားဖြင့်၊
အာနိသံသဿ၊ အကျိုးဆက်တရားအား၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကို
ပြုတတ်သော၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့နေခြင်းကို၊ ဂရဟန္တော၊
ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗွိပါဒကောယန္တိ ဂါထာဒွယံ၊ ဗွိပါဒကောယံဟူသော
ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အပါဒကောဒယောဝိ၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါအစ
ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ အသုစိယေဝ၊ မစင်
ကြပေသည်သာလျှင်၊ ကိဉ္စာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏နှင့်၊ ပန
တထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤဒေသနာတော်၌၊ အဝဓိကာရ
ဝသေနဝ၊ ကန့်ကွက်၍ဟောတော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေနဝ၊ မြတ်သောလူပုဂ္ဂိုလ်ကိုပိုင်းခြားသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗွိပါဒကောယန္တိ၊ ဗွိပါဒကောယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပေ၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အသုစိတူ
တာဝိ၊ မစင်ကြပေဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ကာယာ၊ အသေကောင်ကာယတို့
ကို၊ လောဏမ္ဘိလာဒိဟိ၊ ချဉ်ဆားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြု
ပြင်စီရင်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ဘောဇနေဝိ၊ ဘောဇဉ်၌လည်း၊ ဥပနိ
ယန္တိ၊ ဘောင်အပ်ကုန်၏။ မနုဿကာယာ၊ လူတို့၏ကိုယ်ကို၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ နတွေဝဥပနိယန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုလူသတ္တဝါ၏၊ အသုစိတရတာဝံ၊ အလွန်မစင်ကြပေသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တောဝိ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဗွိပါဒကောဝိ၊
ဗွိပါဒကောအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူပေ၏။ အယန္တိ ပဒေန၊ အယံဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ မနုဿကာယံ၊
လူ၏ကိုယ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိဟတီတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိ
ဟတီဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်

လျက်၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒီဟိ၊ ပန်းနံ သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အထူး
ပြုပြင်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ နာနာကုဏပပူရောတိ၊ နာနာကုဏပ
ပူရော ဟူသည်ကား၊ ကေသာဒိအနေကပ္ပကာရကုဏပဘာရိတော၊ ဆံပင်
စသည်ပြားသော အကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဝိဿဝန္တောတတောတ
တောတိ၊ ဝိဿဝန္တောတတောတတောဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒီဟိ၊ ပန်း
နံ သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒိတုံ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ၊ ဗာဇေန္တနဓိ၊
အစေ့အစပ်လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗလံ၊ အကျိုးမရှိသော၊ တံဝါယာ
မံ၊ ထိုသို့သောလုံ့လကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဝဟိန္ဒါရေဟိ၊ ကိုးပါးသောအဝတို့
မှ၊ ခေဋ္ဌသိဘိသင်္ခရိကာဒိနိ၊ တံထွေးနှစ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝိသဝန္တိ၊
အထူးထူးပိုစီးကုန်၏။ လောမကုပေဟိစ၊ အမွေးတွင်းတို့မှလည်း၊ သေဒါ
ဇလ္လိကံ၊ ချွေးအညစ်အကြေးသည်၊ ဝိသဝန္တောယေဝ၊ အထူးထူးပိုထွက်
သည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၌၊ ဇတာဒိဝသေန၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဿထ၊ ရှုလေကုန်
လော၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ ကေဝိ၊ အချို့သော၊ ပရိသောဝါ၊ ယောကျ်ား
သည်လည်းကောင်း၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ ကေဝိ၊ အချို့သော၊ ဣတ္ထိဝါ၊
မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဥန္တမေတဝေ၊ တက်သောမာန်မာန်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ မညေ၊ အောက်မေ့လှရာ၏။ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနမညာနာဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
မာနအမှတ်တို့ဖြင့်၊ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ကိုယ်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိစ္စောတိဝါ၊ မြဲသောကိုယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဥန္တမေတုံ၊ မာန်မာန်တက်အံ့
သောငှါ၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်
သောအရာ၌၊ ဌပေန္တော၊ ထားလျက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဇာတိအာဒီဟိ၊
ဇာတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဝဇာနေယျ၊ မထိမဲ့ မြင်အောက်မေ့ရာ၏။ ကိံ
မညတြိအဒဿနာဟိ၊ ကိံ မညတြိအဒဿနာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေ
န၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အရိယသစ္စဒဿနာဘဝံ၊ အရိယသစ္စာကိုမြင်ခြင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အရိ
ယသစ္စာကိုမမြင်သည်ရှိသော်၊ အညတြိ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဥန္တမာဝ
ဇာနနကာရဏံ၊ မာန်မာန်တက်ခြင်း မထိမဲ့ မြင်မှတ်ခြင်း၏ အကြောင်း
သည်၊ သိယာကိံ၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊
တရားဟောတော်မူသော အဆုံး၌၊ နန္ဒာဘိက္ခုနိ၊ ဇနပဒကာလျာဏိနန္ဒာ
မည်သော ရဟန်းမသည်၊ သံဇေဝံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားသို့၊ အာပါဒိ၊

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၁-ဝိဇယသုတ်။

၈၅

ရောက်လေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရေ၊ အိုအချင်းတို့။ အဟောဝတဗာလံ၊
ဪ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အာရတ္တံ၊
အာရုံပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဓေဓမ္မဒေသနာပဝတ္တကဿ၊ အထူးထူးသောတရား
ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခံစား
ခြင်းသို့။ နာဂမာသိ၊ မရောက်ရလေပြီ။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံဝိဂ္ဂါစ၊ ထိတ်လန့်
ခြင်းသံဝေဂရသည်ဖြစ်၍လည်း။ တမေဝဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဒေသနာ
တော်ကို။ သမန္နာဟာရိတွာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း၍၊ တေနဝကမ္မဋ္ဌာနေဝ၊
ထိုသို့သောအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်လျှင်။ ကတိပယဒိဝသန္တန္တရေ၊ နှစ်ရက်
သုံးရက်၏အတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကာသိ၊ မျက်
မှောက်ပြု၏။ ဒုတိယဋ္ဌာနေဝိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၌လည်း၊ ဒေသနာ
ပရိယောသာနေ၊ တရားဟောတော်မူသောအခိုင်း၌၊ စတုရသီတိယပါ
ဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာတိ
သမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရိမာဒေစကညာ၊
အသရေရှိသော ဝိရိမာနတ်သွီးသည်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊
ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ သောစတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ သောတာပတ္တိ
ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝိဇယ
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ
အမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ၌။ ဝိဇယသုတ္တဝဏ္ဏ
နာ၊ ဝိဇယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၂-မုနိသုတ်။

သန္ဓဝတောဘယံဇာတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ။ သန္ဓဝတောဘယံ ဇာတံဟူ
သောဤသုတ်သည်။ မုနိသုတ္တံ၊ မုနိသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗသေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော၊
သုတ္တဿ၊ သုတ်အား။ ဧကာ၊ တခုသော။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ န၊
မဟုတ်။ သာဝိစ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမုနိသုတ်၌၊ အာဒိတောဝ၊
အစမှလျှင်။ စတုန္နဂါထာနံ၊ လေးဂါထာတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။
ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊
သီတင်းသုံးနေသည်ရှိသော်။ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာတရွာ၌၊ အညတရား

၈၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တယောကံသော၊ ခုတ္တိတိတ္ထိ၊ ဆင်းရဲသော မိန်းမသည်၊ မတပတိကာ၊ လင်
သေသည်ဖြစ်၍၊ ဗုတ္တိသားကို၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့၌၊ ပဗ္ဗာ
ဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍၊ အတ္တနာဝိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိသု၊ ဘိက္ခုနိမ
တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုလေ၏၊ တေဉ္စဘောဝိ၊ ထိုသားအမိနှစ်ယောက်
တို့သည်လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝဿံ၊ ဝါသို၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်
ကြကုန်၍၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်မလတ်၊ အညမညယ၊ အချင်းချင်းအား၊ ဒဿန
ကာမာ၊ မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံကိရ၊ ဖြစ်လေကုန်သတတ်၊
မာတာ၊ အမိဖြစ်သောဘိက္ခုနိမသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းမျှသော လာဘ်ကို၊
လာဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဗုတ္တိသားသား၏၊ အတ္ထာယ၊ အထို့ငှါ၊ ဟရတိ၊
ဆောင်ခဲ့၏၊ ဗုတ္တောဝိ၊ သားရဟန်းသည်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းမျှသောလာဘ်
ကို၊ လာဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်၊ မာတု၊ အမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အထို့ငှါ၊ ဟရတိ၊
ဆောင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာယမ္ပိ၊ ညအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတောဝိ၊ နံနက်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမာဂတိံ၊ ပေါင်းဆုံ၍၊ လန္တံ
လန္တံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသောလာဘ်ကို၊ သံဝိဘဇမာနာ၊ ကောင်းစွာဝေဝန်ကုန်
လျက်၊ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကုန်လျက်၊ သုခဗုတ္တံ၊ ချမ်း
သာဆင်းရဲကို၊ ဗုတ္တိမာနာ၊ မေးမြန်းကုန်လျက်၊ နိရောသံကာ၊ ရှုံးရှာခြင်းကင်း
ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသားအမိတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဘိဏ္ဍဒဿနေန၊ မပြတ်မြင်ကြသဖြင့်၊ သံသဝ္ဋေါ၊ ရောနှောထွေးရှက်၏၊
သံသဝ္ဋေါ၊ ရောနှောထွေးရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဿာသော၊ အကျုံးဝင်ကြ၏၊
ဝိဿာသာ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကြောင့်၊ ဩတာရော၊ ရာဂတည်းဟူသော
တွင်းသို့ဆင်းကြ၍၊ ရာဂေန၊ တပ်သောရာဂဖြင့်၊ ဩတိဏ္ဏမိတ္တာနံ၊ ရာဂ
တည်းဟူသောတွင်းသို့ ဆင်းသောစိတ်ရှိကုန်သော သားအမိတို့အား၊
ပဗ္ဗဇိတသညာစ၊ ရဟန်းဟူသောအမှတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာတုဗုတ္တ
သညာစ၊ အမိသားဟူသော အမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အန္တရဓာယိ၊
ကွယ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မရိယာဒဝီတိတ္တမံ၊ ဘိက္ခုပုန်တော်၏
အပိုင်းအခြားမှလွန်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အသဒ္ဓမ္မံ၊ မသူတော်အကျင့်
ကို၊ ပဋိသေဝိသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ အယသမ္ပတ္တာစ၊ အကျော်အစောမဲ့သို့
ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိတ္တမိတွာ၊ လူထွက်၍၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာ
ထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသိသု၊ နေကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဃာပုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော

ယောကျ်ားသည်၊မာတာ၊အမိသည်၊ပုတ္တေ၊ငါမွေးသောသား၌၊ သာဓုန္နတိတိ၊တပ်မက်ခြင်းရှိချေ၏ဟု၊ ကိန္နုခေါနဇာနာတိ၊အဘယံကြောင့်မသိလေသနည်း၊ပုတ္တောဝါပန၊သားသည်လည်း၊မာတာရိ၊အမိ၌၊ သာဓုန္နတိတိ၊တပ်မက်ခြင်းရှိချေ၏ဟု၊ကိန္နုခေါနဇာနာတိ၊အဘယံကြောင့်မသိလေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂရဟိတွာ၊ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဟံ ငါဘုရားသည်၊အညံ၊တပ်မက်သောအာရုံမှတစ်ပါးသော၊ဧကဇ္ဈပံပိ၊တခုသောဇ္ဈပါရုံမျှရှိလည်း၊ နသမနုပဿာဝံ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊ အဝသေသသုတ္တေန၊ ဩင်းသောသုတ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊သံဝေဇေတွာ၊ထိတ်လန့်စေ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တဿ္ဗဟိတဿ္ဗာဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဣဟ၊ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌၊

ဟလာဟလံ၊အလျှင်တဖောသေစေတတ်သော၊ဝိသံယထာ၊အဆိပ်ကဲ့သို့၊ ပတ္တုထိတံ၊တြိကံတြိကံသုသော၊ တေလံယထာ၊ဆီဦးကဲ့သို့၊ တမ္ပလေဟာပိလီနံ၊ နိသောသံတွေခဲအတွန့်ကဲ့သို့၊ မာတုဂါမံ၊မာတုဂါမကို၊ပရိဝုတ္တယေ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊မိန့်တော်မူ၍၊

၉

ပုန၊တတန်၊ဘိက္ခုနီနံ၊ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊တရားဒေသနာတော်အလို၌၊သန္ဓဝတောဘာယံဇာတန္တိ၊သန္ဓဝတောဘာယံဇာတံဟူ၍ အတ္တုပနာယိကာ၊မိမိကိုယ်၌ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ စတသော၊လေးပါးကုန်သော၊ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သန္ဓဝေါ၊ရောနှောပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမိတ္တတေဒေန၊ တဏှာသန္ဓဝဒိဋ္ဌိသန္ဓဝမိတ္တသန္ဓဝတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ တိပိဓေတိ၊သုံးပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဖြစ်သော ခုဋ္ဌိသာဏသုတ်၌၊ပုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣဓ၊ဤသုတ်၌၊တဏှာဒိဋ္ဌိသန္ဓဝေါ၊တဏှာသန္ဓဝဒိဋ္ဌိသန္ဓဝကို၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊တံ၊ထိုနှစ်ပါးသောသန္ဓဝကို၊သန္ဓာယ၊ရည်တော်မူ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊တဿမောဃပုရိသဿ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှအချည်းအနှီးဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ သန္ဓဝတော၊ ရောနှောပေါင်းတော်သောအားဖြင့်၊ဣဒံတယံ၊ဤသို့သောတေးသည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ ပဿထ၊ရှုကြကုန်လော့၊ တဿ၊ထိုအခါဖြစ်သောဘိက္ခုနီမအား၊ တဗ္ဗိ၊ထိုသားရဟန်းကိုသာလျှင်၊ အဘိဏ္ဍဒဿနကာမတာဒိတဏှာယ၊ မပြတ်မလပ်ကြည့်ရှုလိုခြင်းအစရှိသောတဏှာဖြင့်၊ဗလဝကိလေသာတယံ၊အားကြီးသောကိလေသာ တည်းဟူသောတေးသည်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ ယေန၊

အကြင်အားကြီးသောတဏှာကြောင့်၊ သဏ္ဌာတုံ၊ ကောင်းစွာတည်စိတ်
သောဌ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မာတရိ၊ အမိ၌၊ ဝိပုဇ္ဈိပဇ္ဈိ
ဖောက်ပြန်၍ကျင့်မိလေ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တာနု ဝါ ဒါဒိကံ၊ မိမိကိုယ်
ကိုသူတပါး ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းအစရှိသော၊ မဟာဘယံ၊ ကြီးစွာသောဘေး
သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေန၊ အကြင်အားကြီးသောတဏှာ
ကြောင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ပစ်စွန့်၍၊ ဝိန္တမန္တော၊
လူထွက်၏၊ နိကေတာတိ၊ နိကေတဟူသည်ကား၊ ရူပနိမိတ္တနိကေတာ၊ ရူပါ
ရုံတည်းဟူသော အာရုံကိုမှီခြင်းကြောင့်၊ ဝိသာရဝိနိဗန္ဓာ၊ အထူးအောက်
စေ့ခြင်းဖြင့်အမြဲဖွဲ့ရှက်ခြင်းကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ နိကေတ
သာရိတိ၊ နိကေတသာရိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အာရမ္မဏပုဂ္ဂေါ၊ အာရုံအပြားကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဇာယတေရဇောတိ၊ ဇာယတေရဇောဟူသည်ကား၊ ရာဂ
ဒေါသမောဟာရဇော၊ ရာဂဟူသောမြူဒေါသဟူသောမြူ၊ မောဟဟူသော
မြူသည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ကိံကောအက္ကော၊ အတယ်သို့သော
အနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ကေဝလံ၊
စင်စစ်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ သန္ဓဝတော၊ ရောရှက်နှိုးနှောသော
အားဖြင့်၊ တယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဘေးသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်၊
န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်သော်ကား၊ ကိလေသာနံ၊
ကိလေသာတို့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသောအနက်ဖြင့်၊ သာသဝါ
ရမ္မဏံ၊ အာသဝတရား၏ အာရုံဖြစ်သော၊ ယဇေတံ ပသံတံသန္ဓဝံ၊
အကြင်ပေါင်းတော်နှိုးနှောခြင်းကို၊ နိကေတန္တိ၊ နိကေတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣဒါနိယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဘိန္နသံဝုတ္တော၊
စောင့်စည်းခြင်း တရားပျက်စီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
အတိက္ကန္တမရိယာဒတ္တော၊ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူအပ်သောအပိုင်းအခြား
ကိုလွန်းကျူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဠတရံ၊ အထူး
သဖြင့်လွန်စွာ၊ တဏှာနိကေတာ၊ ထိုသို့မြဲစွာတပ်မက်မောခြင်းကြောင့်၊
ရဇော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူသည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊
အကြင်တဏှာကြောင့်၊ သံကိလိဋ္ဌမိက္ခော၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ အနယယသနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ဣဿမောဃပုရိသဿ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှ အချည်းအနှီး ဖြစ်သော

ယောကျ်ားအား။ သန္ဓေဝတော။ ရောနှောပေါင်းစပ်သောအားဖြင့်။ ဣဒံ
ဘယံ။ ဤသို့သောဘေးသည်။ ဇာတံ။ ဖြစ်သည်ကို။ ပဿထ။ ရှုကြကုန်
လော။ ယထာစ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗပုထုဇ္ဇနာနံ။ ခပ်သိမ်းသော
ပုထုဇဉ်တို့အား။ နိကေတာ။ မြဲစွာတပ်မက်မောရာရှိသောကြောင့်။ ရုဇော။
ကိလေသာဟူသောမြူသည်။ ဇာယာဇော။ ဖြစ်၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဇေတံပဒနွယံ။ ထို
ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို။ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ယှဉ်အပ်၏။ သဗ္ဗထာပနံ။ အလုံးစုံ
သောအပြားအားဖြင့်ကား။ ဣမိနာပုရိမဗေနံ။ ဤရှေးထက်ဝက်သောဂါထာ
ဖြင့်။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုထုဇ္ဇနဒဿနံ။ ပုထုဇဉ်တို့၏ကြည့်
ရှုခြင်းကို။ ဂရဟိတွာ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်၏။ ဒဿနံ။
မြင်တော်မူခြင်းကို။ ပသံသန္တော။ ပြီးပွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အနိကေ
တန္တိ။ အနိကေတံဟူ၍။ ပန္တိမဗေ။ နောက်ထက်ဝက်သောဂါထာကို။ အာဟ
မိနံတော်မူပေ၏။ တတ္ထ။ ထိုနောက် ထက်ဝက်သော ဂါထာ၌။ ယထာ
ပုတ္တနိကေတပဒိက္ခေပေန။ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော နိဇံကံတံကို
ပယ်ခြင်းဖြင့်။ အနိကေတံ။ အနိကေတမည်၏။ သန္ဓေပဒိက္ခေပေန။ ပေါင်း
ဖော်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းဖြင့်။ အသန္ဓံ။ တဏှာနှင့်မရောနှောခြင်းကို။ ဝေမိ
တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဥဘယံပိ။ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဇေတံပဒံ။ ထိုပုဒ်သည်။
နိဗ္ဗာနဿ။ နိဗ္ဗာန်၏။ အမိဝစနံနာမံ။ အမည်တည်း။ ဇေတံဝေမုနိဒဿနန္တိ။
ဇေတံဝေမုနိဒဿနံဟူသည်ကား။ အနိကေတံ။ တဏှာ၏မြီရာမရှိသော။
အသန္ဓံ။ ရောနှောပေါင်းဖော်ခြင်းမရှိသော။ ဇေတံနိဗ္ဗာနံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ မုနိ
နာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌံ။ မြင်တော်မူအပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဇေတံဝေမုနိဒဿနံဟူသောပုဒ်၌။ ဝေ
ဣတိသဒ္ဓေါ။ ဝေဟူသောဤသဒ္ဓါကို။ ဝိမုယတ္ထေ။ အံ့ဘွယ်သရဲဟူသော
အနက်၌။ နိပါတော။ နိပါတ်ပုဒ်ဟူ၍။ ဒဠေဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ တေန။ ထိုဝေ
သဒ္ဓါဖြင့်။ နိကေတသန္ဓေဝဝသေန။ နိကေတသန္ဓေဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ မာ
တာပုတ္တေယျ။ သားအမိတို့သည်။ ဝိပ္ပဒူပဇ္ဇမာနေယျ။ ဖောက်ပြန်၍ကျင့်
ကုန်သည်ရှိသော်။ အနိကေတံ။ တဏှာ၏မြီရာမရှိသော။ အသန္ဓံ။ ရောနှော
ပေါင်းစပ်ခြင်း မရှိသော။ ဇေံနာမံ။ ဤသို့သောအနိကေတ အသန္ဓေဝ
အမည်ရှိသော။ ဇေတံနိဗ္ဗာနံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ မုနိနာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌံ။
မြင်တော်မူအပ်၏။ အဟောအတ္ထုတံ။ ဩဝါဒဖြစ်စတုလေတကား။ ဣတိ
အယံအမိပ္ပါယော။ ဤသို့သောအမိပ္ပါယ်သည်။ သိဒ္ဓေါ။ ပြီးသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ မုနိနော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒဿနံ။ မြင့်

၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တော်မူခြင်းတည်း။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ မုနိဒဿနံ၊ မုနိဒဿနမည်
၏။ မုနိဒဿနံနာမ၊ ဘုရား၏မြင်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ခန္တိရူပ၊ သည်းခံခြင်း
နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ ခမတိစေတ၊ သည်းလည်းခံတော်မူ၏။ ရုစ္စတိစ၊ နှစ်
လည်းနှစ်သက်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ ယောဇာတမုန္တိန္ဒာတိ၊ ယောဇာတ
မုန္တိန္ဒဟူသည်ကား၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ တသ္မိံဒေဝ ဝတ္ထုဗြိ၊
ထိုသို့သောတဏှာ၏တည်ရာဝတ္ထု၌လျှင်၊ ဇာတံဘူတံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ နိဗ္ဗတ္တံ
ဖြစ်လေပြီးသော၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နာကုသလပ္ပဟာနံ၊ ဖြစ်လေပြီးသော အကုသိုလ်ကို ပယ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊
တသ္မိံဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အနိဗ္ဗတ္တနေနံ၊ မဖြစ်စေသဖြင့်၊
ဥန္တိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အနာဂတောပိ၊ လာတတ္တံလည်းဖြစ်သော၊ ယောကိ
လေသော၊ အကြင်ကိလေသာကို၊ တထာရူပပစ္စယသမောဓာနေနံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသောအကြောင်းနှင့်ပေါင်းသွဉ်မိသဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိဝံ၊ ဖြစ်မိသော
ဌ၊ အဘိမုနိဘူတတ္တာ၊ ရှေးရှုထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုမာန
သမိပေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၏အနီး၌၊ ဝတ္ထုမာနလက္ခဏေန၊ ပစ္စုပ္ပန်လက္ခဏာဖြင့်၊ ဇာ
ယန္တောတိ၊ ဇာယန္တောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇာယန္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊
တတ္ထံ၊ ထိုသို့သော ကိလေသာကိုလည်း၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊
ပဿေယျ၊ ရှုရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နာကုသလသနုပ္ပါဒေါ၊
မဖြစ်သေးသောအကုသိုလ်ကိုမဖြစ်စေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြု၍၊ နနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့လျှင်နံ၊
ထိုကိလေသာကို၊ နနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ မဖြစ်စေရာသနည်းဟူမူကား၊ အဿန
ရဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ နာနုပ္ပဝန္တေ၊ အစဉ်သဖြင့်မဝင်စေရာ၊ ယေနပစ္စ
ယေန၊ အကြင်ကိလေသာတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ သောနရော၊ ထို
သူသည်၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ တံ၊ ထိုဝင်အံ့
သောကိလေသာကို၊ နာနုပ္ပဝေသေယျ၊ မဝင်စေရာ၊ နသမောဓာနေယျ၊
မပေါင်းဘက်မိစေရာ၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ သန္တာရဝေကလ္လကရဏေန၊ အထောက်
အပံ့ချို့တဲ့စေခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ နရော၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော သူသည်၊ ဇာ
ယန္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ တံ၊ ထိုကိလေသာကို၊ ပဿေယျ၊ ရှုကြည့်ရာ၏။

အထဝါ၊တနည်းကား။ မဂ္ဂတာဝနာယ၊မဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်။ အတိတာဝိ၊
လွန်လေပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇန္တိ၊ပြတ်ကုန်၏။ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊
ပိပါကာဘာဝေန၊အကျိုးမပေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝတ္တမာနာပိ၊ပစ္စုပ္ပန်၌
လည်းဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇန္တိ၊
ပြတ်ကုန်၏။ နရော၊ပုထုဇဉ်သည်။ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ပဝေသိ
ယန္တိ၊ဝင်စေကုန်၏။ တဒဘာဝေန၊ထိုသို့ကိလေသာ၏ ဝင်ခြင်းမရှိသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနာဂတာဝိ၊လာလတ္တံ့ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပိတ္တသန္တတိ၊
မိတ်၏အစဉ်တို့ကို၊ နာနုပဝေသိယန္တိ၊ မဝင်စေကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ သာမတ္ထိယပိ
ဃာတေန၊ မဂ်၏အတွင်းသတ္တိဖြင့် ဖျောက်လွှင့်သောကြောင့်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ နာနုပဝေသိယန္တိ၊ မဝင်စေကုန်။ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
ယောနရော၊အကြင်သူသည်။ အရိယမဂ္ဂတာဝနာယ၊အရိယမဂ်ကိုပွားစေ
သဖြင့်၊ဇာတံ၊ဖြစ်ဘူးလေပြီးသောကိလေသာကို၊ ဥဒ္ဓိဇ္ဇန္တိ၊ပြတ်၍၊ နရော။
ပုထုဇဉ်သည်။ ပသေယျ၊ရှုရာ၏။ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ အနာဂတံပိ
စ၊အနာဂတ်ကိလေသာကိုလည်း၊ဇာယန္တိသာ၊ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ အသေ၊
ထိုသူအား၊ နာနုပ္ပဝေဇ္ဈယျ၊ မဝင်စေရာ၊တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မုနိနံ၊
ရဟန်းတို့တွင်၊ဧကံ၊စင်စစ်ကိလေသာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရန္တန္တိ၊ကျင့်ပေ
၏ဟူ၍၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ အာဟုကထေန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ မဟေ
သိ၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ သောစ၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊သန္တိပဒံ၊ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒက္ခိ၊မြင်
လေ၏။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတ္ထံ၊ ဤဂါယာ၌၊ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်း
ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ဧကန္တနိက္ခိလေသတာယ၊ စင်စစ်ကိလေသာ
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ဧကံ၊ဧကမည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ သေဋ္ဌေန၊ မြတ်သော
အားဖြင့်၊ဧကံ၊ဧကမည်၏။ မုနိနန္တိ၊မုနိနံဟူသည်ကား၊မုနိံ၊ ရဟန်းကို။
ဝါ၊တနည်းကား။ မုနိသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ဧကံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တန္တိ။
စရန္တိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာကာရပရိပူရာယ၊အလုံးစုံသောကိလေသာနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ လောကတ္ထစရိယာယစ၊ လောက၏အကျိုး၌၊ ကျင့်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊အနုဝသေသစရိယာယစ၊ကြွင်းသောအကျင့်တို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ စရန္တိ၊ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ အဒက္ခိတိ၊အဒက္ခိဟူသည်
ကား။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ သောပိ၊ သောဟူသည်ကား။ ယောနရော၊

၉၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အကြင်သူသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီးသောကိလေသာကို၊ ဝါယာမေန၊ သမာဝါ
 ယာမဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ပြတ်၍၊ ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊
 သမတ္ထတာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သောကိလေသာကို၊ ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာသည်၊ နာနုပဝေဇ္ဈေ၊ မဝင်နိုင်လေရာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တိပဒန္တိ၊ သန္တိပဒံဟူသည်ကား၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်
 သော၊ ကောဠာသံ၊ အရကို၊ နှိုသဗ္ဗိဒ္ဓိဂတဝိပဿနာနိဗ္ဗာန် ဘောဒါသု၊
 ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသောဒိဗ္ဗိအယူဝိပဿနာဉာဏ်နိဗ္ဗာန်အပြားရှိကုန်သော၊
 တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမ္ဗုတိသန္တိတဒင်္ဂသန္တိအစ္စန္တသန္တိသု၊ သမ္ဗု
 တိသန္တိ တဒင်္ဂသန္တိအစ္စန္တသန္တိတို့တွင်၊ သေဌံ၊ မြတ်သော သန္တိကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုပဿန္တေ၊ အစဉ်အတိုင်းရှုအပ်သော၊ လောကေ၊ လောက
 ဌံ၊ အစ္စန္တသန္တိ၊ စင်စစ်ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟေသိ၊ သိလ
 အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာဖွေလေ့ရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဓသ၊
 မြင်တော်မူပေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ သင်္ခါယာတိ၊ သင်္ခါယဟူသည်
 ကား၊ ဂဏယိတွာ၊ ရေတွက်၍၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဝိမံသိတွာ၊ ရံစမ်း
 ၍၊ ယထာဘူတတော၊ ဟုတ်သောသဘောအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသဖြင့်သိ၍၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်
 သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝတ္ထု၊ နိတိ၊ ဝတ္ထု၊ နိ
 ဟူသည်ကား၊ ယေသု၊ အကြင်ခန္ဓာအာယတနခတ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံ
 လောကေ၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ သဇ္ဇတိ၊ ငြိတွယ်၏၊ တာနိခန္ဓာယတန
 ခေတုဘောဒါနိ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနခတ်အပြားတို့သည်၊ ကိလေသဋ္ဌာနာ
 နိ၊ ကိလေသာတို့၏တည်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမာယဗိဇ္ဇန္တိ၊
 သမာယဗိဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ တေသံဝတ္ထုနံ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနခတ်တို့၏၊
 ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့ဖြစ်သော၊ ပဿိတံ၊ သင်္ခါရိညာဏံ၊ အကြင်ပြုပြင်တတ်သော
 ဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမျိုးစေ့ဖြစ်သောဝိညာဉ်ကို၊ သမာယဟိ
 သေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၍၊ ဗာမိတွာ၊ သတ်၍၊ သမုဒယပ္ပဟာနေန၊ သမု
 ဒယသစ္စာကို ပယ်သဖြင့်၊ ပဗဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိနေဟမဿနာနုပဝေဇ္ဈတိ၊ သိနေဟမဿနာနု

ပဝဇ္ဇေဟူသည့်ကား၊ ယေနဟဏ္ဍာဒိဋ္ဌိ သိနေဟေန၊ အကြင်တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိ
 တည်းဟူသောအစေးဖြင့်၊ သိနေဟိတံ၊ စေးကပ်သော၊ တံဗိဇံ၊ ထိုကုသိုလ်
 အကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ အာယာတ်၊ နောင်အခါ၌၊ ပဋိသန္ဓိ
 ဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊
 တံဝတ္ထုသဿံ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနဘတ် တည်းဟူသော ကောက်ပင်
 သည်၊ ဝိရူပောယျ၊ ပွားများစည်ပင်ရာ၏၊ တံသိနေဟံ၊ ထိုတဏ္ဍာဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောအစေးသည်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနုပဝေဇ္ဇေ၊ မဝင်ရာ၊ တပွ
 နိပက္ခာယ၊ ထိုတဏ္ဍာဒိဋ္ဌိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂတာဝနာယ၊ မဂ်
 ကိုပွားစေသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုတဏ္ဍာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအစေးသည်၊ နာနုပဝေ
 သေယျ၊ မဝင်နိုင်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သ
 ဝေမုနိဇာတိဓယန္တဒသိတိ၊ သဝေမုနိဇာတိဓယန္တဒသိဟူသည့်ကား၊
 ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယောဗုဒ္ဓမုနိ၊ အကြင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ
 သောမုနိသည်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုတော်မူသ
 ဖြင့်၊ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏသာစ၊ သေခြင်း
 တရား၏လည်းကောင်း၊ အန္တဟူတာသ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနသ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာတိဓယန္တဒသိ၊
 ဇာတိ၏ကုန်ရာအဆုံး၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကံ၊ ကာမဝိတက်
 အစရှိသောတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချံ၊ ဂုဏ်ဇဉ်
 ဟူသောအရေအတွက်သို့၊ နဉ္စပေတိ၊ မရောက်၊ ဣမာယ၊ ဤတက္ကံပဟာယ
 နဉ္စပေတိသင်္ချံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ စတုသစ္စတာဝနာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပွား
 စေခြင်းကြောင့်၊ နဝပ္ပဘောဒဗ္ဗိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အကု
 သလဝိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာ
 နဓာတုံ၊ သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ လောကတ္ထစရိ
 ယဉ္စ၊ လောကတ္ထစရိယကိုလည်း၊ ကရောန္တေ၊ ကျင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ စရိမဝိညာဏက္ခယာ၊ အဆုံးစွန်သောပိတ်၏ကုန်
 ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုပတ္တိယာ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
 သောနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဒေဝေါတိဝါ၊ နတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 မနုဿောတိဝါ၊ လူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခံ၊ အရေအတွက်သို့၊ နဉ္စပေတိ၊
 မရောက်လေ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပရိနိဗ္ဗုတောဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ယထာကာမဝိတက္ကံဒိနေ၊ အသိုရှိတိုင်းကြံခြင်းအစ
 ရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရက္ခေတိဝါ၊ ရက္ခပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌေတိဝါ၊ ဒုဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သင်္ချံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ ကာမ ဝိတက်အစရှိသည်ကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်၍၊ သင်္ချံ၊ လူနတ်သတ္တဝါဟူသော အရေအတွက်သို့၊ နုဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ အညာယာတိ၊ အညာယဟူသည် ကား၊ အနိစ္စာနိယောနံ၊ အနိစ္စအစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗာနိ တိ၊ သဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသာနိ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ နိဝေ သနာနိတိ၊ နိဝေသနာနိဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝါဒိကော၊ ကာမဘဝအစ ရှိသည်တို့ကို၊ တေသု၊ ထိုကာမဘဝ အစရှိသည်တို့၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ နိဝသန္တိ၊ ဖြိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဝေသနာနိတိ၊ နိဝေသ နာနိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အနိကာမယံ၊ အညတရမ္ပိတေသန္တိ၊ အနိ ကာမယံအညတရမ္ပိတေသံ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌိအစရှိ သည်တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ နိဝေသနာ နံ၊ ထိုကာမဘဝအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကမ္ပိ၊ တခုမျှသောဘဝကိုလည်း၊ အပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဗုဒ္ဓမုနိ၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်၊ မဂ္ဂဘာဝနာဗလေန၊ မဂ်ကိုပွားစေသည် ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တဏှာဂေဝဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော တောင့်တခြင်း ၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဂတဂေဝေ၊ တပ်မက်ခြင်း တဏှာမှကင်း၏၊ ဝိဂတတ္တာဧဝေ၊ တပ်မက်ခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်၊ အဂိန္ဒေါ၊ အဂိန္ဒမည်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဧကေ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဝိဂတဂေဝေဧဝ၊ တပ်မက်ခြင်းတဏှာမှ ကင်းကုန်သည်သာလျှင်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဂိန္ဒဗ္ဗာ တိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာမှ မကင်းကုန်ဟူ၍၊ နပဋိဇာနန္တိဧဝ၊ မသိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ နာယူဟတိတိ၊ နာယူဟတိဟူသည်ကား၊ တဿတဿ နိဝေသဿ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတည်းဟူသော တည်ရာနေရာအိမ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်ကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အကုသလံဝါ၊ အကုသိုလ်ကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကိံ၊ ကာရ တာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကင်း တတက်သို့၊ ဂတောဝိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊

အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံပေါ၊ ဤသို့တပ်မက်မောခြင်းရှိသော ဂုတ္တိလ်သည်၊ သဗ္ဗနိဝေသနာနံ၊ အလုံးစုံသောဘဝတည်းဟူသောအိမ်တို့၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ ဂုဏုဇ္ဇနဒဿနံ၊ ဂုဏုဇဉ်၏ မြင်ခြင်းကို၊ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့်၊ ယေဟိ ဂိလေသေဟိ၊ အကြင် ဂိလေသာတို့ကြောင့်၊ ဂုဏုဇ္ဇနော၊ ဂုဏုဇဉ်သည်၊ အနုပသန္တော၊ မငြိမ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုဂိလေသာတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိ ပဒေါမိဂမံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို ရကြောင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာဖြင့်၊ သေသဝတ္ထုသု၊ ကြွင်းသောဂိလေသာဝတ္ထုတို့၌၊ ဂုဏုဇ္ဇနော၊ ဂုဏုဇဉ်သည်၊ တက္ကံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအရေအတွက်ဖြင့်၊ သင်္ချံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါဂုဏုဇဉ်ဟူသောအရေအတွက်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ တေသု၊ ထိုလူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟူသော အရေအတွက်တို့တွင်၊ စတုသစ္စဘာဝနာယ၊ လေးပါးသောသစ္စာကိုပွားစေသဖြင့်၊ တက္ကံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အပ္ပနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သင်္ချံ၊ ဂုဏုဇဉ်ဟူသောအရေအတွက်သို့၊ အနုပဂမံ၊ ကပ်တော်မမူသည်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ယာနိတာနိ နိဝေသနာနိ၊ အကြင်သုံးပါးသောဘဝတည်းဟူသောအိမ်တို့ကို၊ ကာမယမာနော၊ လိုချင်တောင့်တသော၊ ဂုဏုဇ္ဇနော၊ ဂုဏုဇဉ်သည်၊ ဘဝတဏှာယ၊ ဘဝကို တပ်သောတဏှာဖြင့်၊ အာယူဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ တေသု၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသော ဘဝတို့၌၊ တဏှာဘာဝေန၊ တပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အနာယူဟတံ၊ အားမထုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုတိယဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးအတွင်ထားသဖြင့်၊ ဧကတ္ထုပ္ပတ္တိယံ၊ တခုသောအတ္ထုပ္ပတ္တိရှိသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏။ ။

သဗ္ဗာသိဘူန္တိ၊ ဣမာယဂါထာယ။ သဗ္ဗာသိဘုံအစရှိသော ဤဂါထာ
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ မဟာပုရိသော၊
 ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်။ မဟာသိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော
 တောထွက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊
 ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူပြီး၍၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနတ္ထာယ၊ ဓမ္မ
 စကြာဒေသနာကို ဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်သို့၊ ဂန္ထန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗောဓိမဏ္ဍုလံ၊ ဗောဓိ
 မဏ္ဍိုင်၏လည်းကောင်း၊ ဂယာယစ၊ ဂယာ၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊
 အကြား၌၊ ဥပကေန၊ ဥပကအမည်ရှိသော၊ အာဇီဝကေန၊ တက္ကတွန်းနှင့်၊
 သမာဂန္တိ၊ ပေါင်းမိတော်မူ၏၊ တေနစ၊ ထိုဥပကတက္ကတွန်းသည်လည်း၊
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ရဟန်း၊ ဟေ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်း၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော
 ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဝိပဿန္နာနိခေါ၊ ကြည်ညိုသွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ အာဒိနာန
 ယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးတော်မူအပ်သောဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗာသိဘူတိအာဒိနိ၊ သဗ္ဗာသိဘူဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဥပကော၊ ဥပကတက္ကတွန်းသည်၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်ရဟန်း၊ ဟုပေယျ၊ ဟုတ်ပေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သိသံ၊
 ပြီးခေါင်းကို၊ ဩက္ကမေတွာ၊ လှုပ်၍၊ ဥပ္ပဂ္ဂံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ အနုက္ကမေနစ၊ အစဉ်သဖြင့်လည်း၊ ဝဂ်ဇနပဒေ၊
 ဝဂ်အမည်ရှိသောဇနပုဒ်၌၊ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော၊ မာဂဂိကဂါမံ၊
 သားမုဆိုးရှာသို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တမေနံတံဇနံဥပကံ၊ ထိုဥပက
 တက္ကတွန်းကို၊ မာဂဂိကဇေဋ္ဌကော၊ သားမုဆိုးအကြီးသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အဟောအပ္ပိစ္ဆေ၊ ဩဝါအလိုနည်းလေစွ၊ ဝတ္တံ
 ပိ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုမျှလည်း၊ နနိဝါသေတိ၊ မဝတ်၊ အယံသမဏော၊ ဤ
 ရဟန်းသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ ဃာရံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ မံသရသေန၊ အမဲအရသာ
 ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ ကျွေးမွေး၍၊ ဘုတ္တာဝိစ၊ စားသောက်ပြီးသော်လည်း၊ နံ၊
 ထိုဥပကတက္ကတွန်းကို၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ၊ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသထ၊ သီတင်း
 သုံးနေပါလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိဿာမိ
 တိ၊ လုပ်ကျွေးထောက်ပံ့ပါအံ့ဟု၊ နိမန္တိတွာ၊ သိတ်၍၊ ဝသနောကာသံ၊
 နေရာအရပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုဥပကသည်၊

တတ္ထံ၊ ထိုနေရာကျောင်း၌။ ဝသဟိ၊ နေ၏။ မာဂဂိကော၊ သားမူဆိုးသည်။
ဂိမ္မကာလေ၊ နွေကာလ၌။ ဥဒကသမ္ပန္နံ၊ ရေပြည့်စုံသော။ သီတလေ၊ ချမ်း
မြေ့သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ စရိတုံ၊ လေ့ကျက်သွားလာခြင်းငှါ။ နုရံ၊ ဝေးခဲ့
၏။ မိဂေသု၊ သားသမင်တို့သည်။ အပက္ကန္တေသု၊ အရပ်တပါးသို့သွားကုန်
မိ။ ဟတ္ထံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏။
အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောဆရာကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ။ ဥပဋ္ဌသု၊ လုပ်
ကျွေးမွေးပြုရစ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆာဝံနာမ၊ ဆာဝါအမည်ရှိသော၊ မိတရံ၊
သမီးကို။ အာဏာပေတွာ၊ စေခိုင်းခဲ့၍။ ပုတ္တတာတုကေဟိ၊ သားညီအငယ်
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အဿ၊ ထိုမူဆိုးကြီး၏။
သာစမိတာ၊ ထိုဆာဝါအမည်ရှိသော သမီးသည်လည်း။ ဒဿနိယာ၊
ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဋ္ဌာသသမ္ပန္နာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
အရနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိသားသောကံသော
နေ၌။ ဥပကော၊ ဥပကာသည်။ စာရံ၊ အိမ်သို့။ အဂတော၊ ရောက်လာသည်
ရှိသော်။ တံဒါရိကံ၊ ထိုဆာဝါမည်သောသမီးကို။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
ဥပစာရံ၊ အနီး၌စီရင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပရိပိသိတံ၊ လုပ်ကျွေးသည်
ဖြစ်၍။ ဥပဂတံ၊ အနီး၌တည်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရာဂေန၊ တပ်သောရာဂ
ဖြင့်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဘုဗ္ဗိတုံ၊ စားသောက်အံ့သောငှါ။
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဘာဇနေန၊ ခွက်ဖြင့်။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆော၊ သွားလေ
သော်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ကေမန္တေ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိက္ခိဝိတွာ၊ ထား၍။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဆာဝံ၊ ဆာဝါသမီးကို။ သစေလဘာမိ၊ အကယ်၍
ရပါအံ့၊ ဖိဝါမိ၊ အသက်ရှင်တော့အံ့။ နောစေလဘာမိ၊ အကယ်၍မရချေအံ့။
မရာမိ၊ သေရချေအံ့။ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ နိရာပာဝရော၊
အစာစားဘဲ။ သယိ၊ အိပ်၏။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့
၌။ မာဂဂိကော၊ သားမူဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆော၊ လာလတ်သော်။ မိတရံ၊ သမီး
ဖြစ်သောဆာဝါကို။ ဥပကာသ၊ ဆရာဥပကာ၏။ ပဂတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊ ထိုသမီးဆာဝါသည်။ ကေဒိဝသမေဝ၊ ဟနေတည်း၌
သာယျင်။ အာဂစ္ဆော၊ အိမ်သို့ရောက်လာ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ နာဂတပုဗ္ဗော၊
မလာစဘူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မာဂဂိကော၊ သားမူဆိုးသည်။
အာဂတေဝသေနစ၊ တော၌လာခဲ့သောအသွင်ဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထိုဥပကာသို့။
ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်လေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ သာသမိတိ၊ ငါမေးအံ့ဟု။ တံခဏညေ

၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယနိဿယသုတ်

ဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမာသုကံကံ၊
ချမ်းသာသောသဘောမရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပရာမ
သန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလေ၏၊ ဥပကော၊ ဥပကသည်၊ နိတ္တ၊
နန္တော၊ ညီးညှာလျက်၊ ပရိဝတ္တတိယေဝ၊ လူးလဲပြောင်း၍အိပ်လေသည်သာ
တည်း၊ သော၊ ထိုသားမူဆိုးသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝဒေ၊ ပြောဆိုပါဦး
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို၊
ကရိဿာမိတိ၊ ပြုပါအံ့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဥပကော၊ ဥပကသည်၊ အာရသော
ဒါယကာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆာဝံ၊ ဆာဝါသတို့သမီးကို၊ သစေလတာမိ၊
အကဟံ၍ရပါအံ့၊ ဇိဝါမိ၊ အသက်ရှင်ရာ၏၊ နောစေလတာမိ၊ အကဟံ၍
မရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဝေ၊ ဤနေရာ၌ပင်လျှင်၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေ
ယော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ သင်
ဆရာသည်၊ ကိဉ္စိ၊ မိုးစဉ်းမျှသော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဇာနာသိ၊ သိပါ
၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကိဉ္စိသိပ္ပံ၊ မိုးစဉ်းမျှသောအတတ်ကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိတတ်ပါ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိဉ္စိသိပ္ပံ၊ မိုး
စဉ်းမျှသောအတတ်ကို၊ အဇာနန္တေန၊ မသိသောသူသည်၊ စာရာဝါသံ၊
စာရာဝါသကို၊ အမိဋ္ဌာတံ၊ ဆောက်တည်အံ့သောငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်
ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဥပကသည်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ကိဉ္စိသိပ္ပံ၊ မိုးစဉ်းမျှသောအတတ်ကို၊ ဇာနာသိ၊ မသိတတ်ပါ၊ နေ
လင်၏၊ ဘုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏၊ မံသဟာရေကော၊ အမဲကိုဆောင်ရွက်တမ်း
နိုင်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ မံသဉ္စ၊ အမဲကိုလည်း၊ ဝိတ္တိဏိဿာမိ၊
ရောင်းနိုင်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မာဂဂိကောမိ၊ သား
မူဆိုးသည်လည်း၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဧတေဒေဝကမ္မံ၊ ထိုသို့သောအမှုကို
လျှင်၊ ဂုဗ္ဘတိကိ၊ နှစ်သက်၏ဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥတ္တရိဿာရကံ၊ အပေါ်ဝတ်
ပုဆိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ မိတရံ၊ သမီးဖြစ်
သော၊ ဆာဝံ၊ ဆာဝါသတို့သမီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊ ထိုဥပကဆာဝါ
တို့သည်၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းသို့၊ အန္ဓာယ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
ဝုတ္တေ၊ သားသည်၊ ဝိဇာပိ၊ ဖွား၍၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ သုဘဒ္ဒေါတိ၊
သုဘဒ်ဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဆာဝါ၊ ဆာဝါသည်၊
ဝုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ တောသနုဂိတေန၊ နှစ်သက်သောယောဉ်သိချင်းဖြင့်၊

ဥပကံ၊ ဥပကကို၊ ဥပဇ္ဈေတိ၊ ပြက်ရယ်ဆို၏။ သော၊ ထိုဥပကသည်။ တံ၊
ထိုပြက်ရယ်ဆိုသော စကားသီချင်းကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဟတ်နှမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အနန္တဇိနဿ၊ အနန္တဇိန
အမည်ရှိသော၊ မိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊
သွားအံ့ဟု၊ မဇ္ဈိမဒေသသိမုခေါ၊ မဇ္ဈိမဒေသသို့ရှေးရှု၊ ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသောမြတ်
သောကျောင်းကြီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အသခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ကိ၊ အာဏာပေသိ၊ အတယ်သို့စေသနည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အနန္တဇိနောတိ၊ အနန္တဇိန
ဟူ၍၊ ပုစ္ဆမာနော၊ မေးမြန်းလျက်၊ အာဝတ္ထတိ၊ လာ၏။ အဿ၊ ထိုသို့မေး၍
လာသောသူအား၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒေသယျာထ၊ သင်တို့ပြုလေကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ဥပကောဝိခေါ၊ ဥပကသည်လည်း၊
အနုပုဗ္ဗနေဝ၊ အစဉ်သဖြင့်လျှင်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂက္ခိာ၊
လာလတ်၍၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းတော်၏အလယ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဣမသ္မိံ
ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌၊ မမ၊ ငါ၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊
အနန္တဇိနောနာမ၊ အနန္တဇိနမည်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထို
အနန္တဇိနအမည်ရှိသော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
ဝသကိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တံ၊ ထိုဥပကကို၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
နယိံ၊ သူဆောင်လေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဥပက
အား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေ
သိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ သော၊ ထိုဥပကတက္ကတွန်းသည်။ ဒေသနာပရိ
ယောသ္မာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဥပကတက္က
တွန်း၏၊ ပုဗ္ဗပဝတ္ထိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသောအကြောင်းကို၊ သုက္ခာ၊ ကြားရ၍၊
ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိဿိရိကဿ၊ အသရေမံရှိသော၊ နဂ္ဂသမဏဿ၊
အမျည်းစည်းအဝတ်ကို မဝတ်သောတက္ကတွန်းရဟန်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ ဒေသေသိတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏ဟု၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာ

ပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ကိံသမုဋ္ဌာပေသံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်သနည်း။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကထာသမုဋ္ဌာနံ၊ ထိုစကား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
ဝိဒိက္ခာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်
တော်မူခဲ့၍၊ တစ်ဏှာခွဲပေန၊ ထိုစကားအားလျှောက်ပတ်သော၊ ပါမိုဟာရိ
ယေန၊ တန်ခိုးပြာမိုဟာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ နိဝိဒိက္ခာ၊
နေတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေ၊ သိခေါ်တော်မူပေ၏။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုငါလာတော်မူသောအခါ၌၊ ကာယ၊ အဘယ်
မည်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်၊ အတ္ထ
နု၊ ဖြစ်စေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ သိကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံပြောဆိုကြသော၊ စကားကို၊ ကထေသံ၊
လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောငါဘုရားသည်
အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အပစ္စယာ၊ အထောက်အထားမရှိဘဲ၊ ဓမ္မံ၊
တရားစကားကို၊ နဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်း
ကောင်းသောငါဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ နိဗ္ဗလ၊ အကျိုး
မရှိသောဒေသနာတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒေသနာတော်၌၊
ဒေါသံ၊ အဖြစ်ကို၊ ဒဠုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဘေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဓမ္မဒေသနုပနိဿယေန၊ တရားဒေ
သနာတော်ကိုအမှီရသဖြင့်၊ ဥပကော၊ ဥပကာသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊
မိန့်တော်မူ၍၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ မဿာဘာဝ
ဒိပကံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤသဗ္ဗာဘိတုံ အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိုအပ်၏။

သာသဝေသံ၊ အာသဝ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ခန္ဓာယတနောတုသု၊ ခန္ဓာအာယတနောဟ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေ
န၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုဆန္ဒရာဂတရားတို့သည်၊ နာဘိ
ဘူတက္ကာ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗမ္မိမိကိုယ်တိုင်
လည်း။ တေဓမ္မေ၊ ထိုဆန္ဒရာဂ တရားတို့ကို၊ အဘိတုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊
ပဝတ္တက္ကာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်း

သောဘုရားသည်။ သဗ္ဗဘိတုံ၊ သဗ္ဗဘိတုံမည်တော်မူ၏၊ တေသဉ္စ၊ ထို
ဆန္ဒရာဂတို့၏လည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနဉ္စ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာရေန၊ အလုံးစုံ
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗဝိဒုံ၊ သဗ္ဗဝိဒုံမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗ
ဓမ္မ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ဒေသနာသမတ္တာယ၊ ဟောတော်မူခြင်း
ငှါစွမ်းနိုင်သော၊ သောဘဏာယ၊ တင့်တယ်သော၊ တာယမေဓာယ၊ ထို
သို့သောပညာတော်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သုမေဓံ၊ သုမေဓမည်တော်မူ၏၊ ယေသံတဏှာဒိဗ္ဗိလေပါနံ၊ အကြင်တဏှာ
မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသောလိမ်းကျုံခြင်းတို့၏၊ ဝေသာန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သာသဝ
ခန္ဓာဒိဘေဒေသု၊ အာသဝ၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြား
ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တဏှာဒိဗ္ဗိလေပေါ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအစရှိသော
လိမ်းကျုံခြင်းသည်၊ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျုံ၏၊ တေသံလေပါနံ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိ
လိမ်းကျုံခြင်းတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော
တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိအစရှိသောအညစ်အကြေးတရားတို့၌၊ အနု
ပလိတ္တံ၊ လိမ်းကျုံတော်မူ၊ တေသုစသဗ္ဗေသုဓမ္မေသု၊ ထိုအလုံးစုံသော
အကုသိုလ်တရားတို့၌လည်း၊ ဆန္ဒရာဂါဘာဝေန၊ ဆန္ဒရာဂမရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို
ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဇ္ဇဟံ၊ သဗ္ဗဇ္ဇ
ဟမည်တော်မူ၏၊ ဥပမိဝိဝေကနိန္ဓေန၊ တဏှာတည်းဟူသောဥပမိတရား
ကင်းငြိမ်းရာသို့ညွတ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်
ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊
လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သောစိတ်ရှိ၏၊ အမိမုတ္တံ၊ ညွတ်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ တေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါဝိမိရာမုနိဝေဒယန္တိတိ၊
တံဝါဝိမိရာမုနိဝေဒယန္တိဟူသည်ကား၊ တမ္ဗိ၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊
ဝေဒယန္တိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဘုမ္မေ၊ သင့်တို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
လောက်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အယံမုနိ၊ ဤသို့
သောမုနိသည်၊ မုနိဝိသိဇ္ဇောဝ၊ ထူးသည်သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုမုနိ
မည်သောသူမြတ်၏၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ ဒေသနာယ၊ ဟောအပ်သော

၁၀၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ခုတိယတွဲ၊

၁၀၂

ဒေသနာတော်သည်၊မလံ၊အညစ်အကြေးရှိအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တနံ၊
 ကိုယ်တော်ကို၊ဝိဘာဝေတိ၊ထင်ရှားစေ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤတံဝါပိ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဘာဝနတ္ထော၊ ထင်ရှားသော
 အနက်ရှိ၏၊ကေဓိပန၊အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝဇ္ဇယန္တိ၊ဖွင့်ကုန်
 ၏၊ဥပကော၊ ဥပကသည်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တထာဂတံ၊လာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားကို၊ ဒိသ္မာပိ၊မြင်၍လည်း၊ အယံ၊ဤငါ၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
 သောအနန္တဇီနသည်၊ဗုဒ္ဓမုနိတိ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတတ်ပေ
 သောမုနိဟူ၍၊ နသဒ္ဓဟတိ၊မယုံကြည်၊ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ သိက္ခ၊ရဟန်းတို့
 သည်၊ကထံ၊ဝံကားကို၊သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏၊တထော၊ထိုနောင်မှ၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပကော၊ ဥပကသည်၊ သဒ္ဓဟတုဝါ၊ ယုံ
 ကြည်သည်လည်းဖြစ်စေ၊မာဝါသဒ္ဓဟတု၊မယုံကြည်သည်လည်းဖြစ်စေ၊
 ဓိရာပန၊ပညာရှိတို့သည်ကား၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊
 ဝေဒယန္တိ၊သိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေသာန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဇ္ဇယန္တိ၊
 ဖွင့်ကုန်၏။

ပညာဗလန္တိတ္ထေ၊ ပညာဗလံဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ကား၊အဘယံနည်းဟူမူကား၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ရေဝ
 တတ္ထေရံ၊ ရှင်ရေဝတမထေရ်ကို၊ အာရုပ္ပ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ရတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုပညာဗလံအစ
 ရှိသောဂါထာ၌၊ဂါမေဝါယဒိဝါရညေတိ၊အိဿာဂါထာယ၊ဂါမေဝါယဒိ
 ဝါရညေဟူသောဤဂါထာ၌၊ရတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ရေဝတတ္ထေရသံ၊ရှင်ရေဝကထေရ်၏၊အာဒိတော၊အစမှ၊ပဘူတိ၊
 စ၍၊ပဗ္ဗန္တာ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီး
 သောရှင်ရေဝတမထေရ်၏၊ ခဒိရိဟာရော၊ရှားတော၌နေခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊တတ္ထ၊ထိုရှာတော၌၊ဝိဟာရတော၊နေသောရှင်ရေဝတ၏၊ဝိသေ
 သာမိဂမော၊ချာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊တတ္ထ၊ထိုရှင်ရေဝတရှိရာရှားတောသို့၊ဂမနပစ္စာဂမနဉ္စ၊
 ကြွတော်မူခြင်းပြန်ဟောမူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပစ္ဆာဂတေပန၊ ပြန်တော်မူသည်ရှိသော်
 ကား၊မဟာဗ္ဗကဘိက္ခု၊အရှယ်ကြီးသော ရဟန်းသည်၊ဥပါဟနံ၊ဘိနပ်ကို
 ပရသဒိတွာ၊မေ့လျော့၍၊ ပဋိနိဝတ္တော၊တဘန်ပြန်လေသည်ရှိသော်၊ခဒိရ

ရက္ခေ၊ ရှားပင်၌၊ အာလဂ္ဂိတံ။ ဗြိတုယံသညံကိုးဒိသ္မာ၊ မြင်ခဲ့၍၊ သာဝတ္ထိ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ် အတိုင်းရောက်လေသည်ရှိသော်၊
ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမသည်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ရေဝတတ္ထေရုဿ၊ ရှင်ရေ
ဝတမထေရ်၏၊ ဝသနကာသော၊ သီတင်းသုံးနေရာအရပ်သည်၊ ရမဏီ
ယော၊ မွေ့လျော်စွယ်ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ပုစ္ဆမာနာယ၊ မေးလျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေဟိသိက္ခူဟိ၊ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်၊ ပသံသိတော၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အ
ပသာဒေန္တော၊ မကြည်ညိုစေလို သည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ၊
တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကုန္တိ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို၊ ဘဏန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ ဘူမိပဒေသော၊ ခြေအရပ်သည်၊ နသုန္ဒရောမကောင်း၊ အတိလူ
ခေါ်၊ အလွန်ခေါင်းပါး၏၊ ကက္ခဠေဒီရဝနမေဝ၊ ကြမ်းတမ်းသောရှားတော
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်၊
ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ အာဂန္တုကဘတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
သုံးဆောင်စားသောက်ပြီး၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ နေမွန်းလွဲသောအခါ၌၊ မဏ္ဍလ
မာဠေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာတလင်းပြင်၌၊ သန္နိပတိတေ၊ စည်းဝေး
ကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာရု
သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ရေဝတတ္ထေရုဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ ရမဏီယန္တိ၊ မွေ့လျော်စွယ်ရှိ၏ဟု၊ ဘုမ္မေတိ
ငါ့ရှင်တို့သည်၊ ကိ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဘယ်သို့မြင်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မူမှန်းနိက္ခမ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ တံခဏာနုဉ္စ
ပေန၊ ထိုခဏအား လျော်သော၊ ပါနိဟာရိယေန၊ တန်းခိုးပြာနိဟာဖြင့်၊
ပရိသမဇ္ဈံ၊ ပရိသတ်၏အလယ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊
ဘုရား၏နေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ၊ ယခုငါလာတော်မူသောအခါ၌၊ ကာယကထာယ၊
အဘယ်မည်းသောစကားဖြင့်၊ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး
ကြကုန်သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်
မူပေ၏၊ တေသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ရေဝတတ္ထေရု
ရှင်ရေဝတမထေရ်ကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထာ၊ စကားစပ်လျှင်း
ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာဝကမ္ပိကော၊ အမှုသစ်၌လျှင်သော

၁၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရဟန်းသည်။ ကဒါ။ အဘယ်ကာလ၌။ သဏေခဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ က
ရိဿသိ။ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ လျှောက်ဆိုကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ရေဝတော။ ရေဝတမထေရ်သည်။ နာဝကမ္မိကော။
အမှုသစ်၌ယှဉ်သော ရဟန်းသည်။ န။ မဟုတ်ချေ။ ရေဝတော။ ရေဝတ
သည်။ ဝိဏာသဝေါ။ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော။ အရဟာ။ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ မိန့်တော်မူ၍။ တံ။ ထိုရေဝတမထေရ်
ကို။ အာရတ္တ။ အကြောင်းပြု၍။ တေသံဘိက္ခူနံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မဒေ
သနတ္ထံ။ တရားဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဣမံဂါထံ။ ပညာဗလံဟူသော
ဤဂါထာကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူပေ၏။ တဿ။ ထိုဂါထာ၏။
အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဝိအပ်၏။ ဒုဗ္ဗလကရက်
လေသပ္ပဟာနက သာဓနေန။ အားနည်းသည်ကို ပြုတတ်သော ကိလေ
သာတို့ကိုပယ်သဖြင့် ပြီးသော။ ဝိကုပ္ပနအဓိဋ္ဌာနပ္ပ ဘောဒေန။ ဝိကုပ္ပနိဋ္ဌ
အဓိဋ္ဌာနိဋ္ဌ အပြားရှိသော။ ပညာဗလေနဝါ။ ပညာ၏ အစွမ်းနှင့်လည်း
ကောင်း။ သမန္နာဝတတ္တာ။ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပညာဗလံ။ ပညာ
ဗလမည်၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ။ လေးပါးသောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်
လည်းကောင်း။ ခုတင်ဝသေနစ။ ခုတင်၏အစွမ်းနှင့် လည်းကောင်း။ ဥပ
ပန္နတ္တာ။ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သီလဝတူပပန္နံ။ သီလဝတူပန္န
မည်၏။ မဂ္ဂသမာဓိဗလသမာဓိနာစ။ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဖိုလ်နှင့်ယှဉ်
သောသမာဓိနှင့် လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထသမာဓိနာစ။ ဣရိယာပထ
သမာဓိနှင့် လည်းကောင်း။ သဟိတံ။ တကွဖြစ်၏။ ဥပစာရပ္ပနာဘောဒေန။
ဥပစာရအပ္ပနာအပြားအားဖြင့်ချောနေဝါ။ ဈာန်တရား၌လည်း။ ရတတ္တာ။
မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာနရတံ။ ဈာနရတမည်၏။ သတိဝေဂုလ္လ
ပတ္တတ္တာ။ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမံ။
သတိမမည်၏။ ရာဂါဒိသင်္ဂတော။ ရာဂအစရှိသော အပေါင်းအတော်မှ။
ပမုတ္တတ္တာ။ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံဂါပမုတ္တံ။ သံဂါပမုတ္တမည်၏။
ပဉ္စစေတောနိလစတု အာသဝါတာဝေန။ ငါးပါးသော နှလုံးတံသင်းဟု
ဆိုအပ်သောကြောင့် လေးပါးသော အာသဝမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အနိလံအနာသဝံ။ အနိလအနာသဝမည်၏။ တံဝါဝိဓိရာမုနိဝေဒယန္တိတိ။
တံဝါဝိဓိရာမုနိဝေဒယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဇေံ။ ဤသို့။ ပညာဒိဂုဏသံယုတ္တံ။
ပညာအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော။ ရာဂါဒိဒေါသဝိသံယုတ္တံ။
ရာဂအစရှိသောဒေါသမှကင်းသော။ တမ္ဗိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပဏှိတာ။

ပညာရှိကုန်သော၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊
 သိတော်မူကုန်၏၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်၊ အယံ၊ ဤအရှင်ရေဝတ
 မထေရ်ကို၊ အယံဝိဇာသဝရနိ၊ ဤကုန်ပြီးသောအသဝရှိသောမုနိသည်၊
 ယဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပဋိဝိသိဋ္ဌော၊ ထူးကဲလွန်မြတ်၏၊ တာဝ၊ ထို
 ရွှေလောက်၊ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုလေကုန်သော၊ သော၊ ထိုရေဝတမထေရ်
 သည်၊ နာဝကမ္ဘိကောလိဝါ၊ အမှုသစ်၌ယှဉ်သော ရဟန်းဟူ၍ လည်း
 ကောင်းကဒါ၊ အဘယ်ကာလ၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရိဿတိ
 တိဝါ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆို
 အပ်မည်နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုရေဝတမထေရ်သည်၊ ပညာဗလေ
 န၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံဝိဘာရံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးစေ၏၊
 နဝကမ္ဘကရဏေန၊ လုပ်ဆောင်သော အမှုသစ်ကိုပြုသဖြင့်၊ နနိဗ္ဗာပေသိ၊
 မပြီးစေ၊ သော၊ ထိုရေဝတမထေရ်သည်၊ ကထကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
 ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရေဝတဗ္ဗေရံ၊ ရေဝတမထေရ်ကို၊
 ဝိဘာဝေသိ၊ ထင်ရှားစေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတံဝါဝိဟူသောပုဒ်၌၊
 ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဘာဝနတ္ထော၊ ထင်ရှားသောအနက်ရှိ၏။

ကေစရန္တိဧတ္ထ၊ ကေစရံအစရှိသောဤဝါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ၊
 ပဘုတိ၊ စ၍၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်
 တော်သို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်
 တော်မူလတ်သော်၊ ဝိတာပုတ္တသမာဂမေ၊ ခမည်းတော်နှင့် သားတော်
 ပေါင်းမိခြင်းသည်၊ ဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ သမဗ္ဗာဒမာနေန၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့်၊ သုဒ္ဓေါဒနေန၊ သုဒ္ဓေါဒန
 အမည်ရှိသော၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ လူဖြစ်သောကာလ၌၊ ဂန္ဓကရဏ္ဍကော၊ နံ့သာကြိုင်
 ၌၊ ဝါသိတာနိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်ထုံမွှန်းခြင်းရှိကုန်သော၊ ကာသိကာဒိနိ၊ ကာသိ
 ကရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိန္ဒကာနိ၊
 ထားဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ကို၊ မာရေ
 ထ၊ ဆောင်တော်မူလေကုန်သနည်း၊ ဣတိဇေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ရာဇာနံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို၊ အနုနယမဉ္ဇ

နော။ သိစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာတာ၊တခင်၊တွဲ၊သင်တခင်မင်းကြီး
သည်၊မဟံ၊ငါတုရားအား၊ပတ္တ၊ဗြဟ္မ၊ပတ္တ၊ဗြဟ္မတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ဒုကုလကာ
သိကံ၊ခွဲဖြူပုဆိုးကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးဟုဆိုအပ်သော၊ယံ၊အကြင်
ပုဆိုးကို၊ ဝဒေဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူဖြစ်သော သင်္ကန်း
သည်၊ တတော၊ထိုသင်မင်းကြီးဆိုသောပုဆိုးထက်၊သေယျာ၊မြတ်၏၊
မေမယာ၊ ငါတုရားသည်၊ တံ၊ထိုပံသုကူတည်းဟူသောပုဆိုးကို၊ အဘိ
ပတ္တိတံ၊ ရှေးရှုတောင်းတတော်မူအပ်၏။ ၊ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိ
သော စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံ
တရားတို့ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊အဝိကမ္မဘာဝံ၊တုန်ယှပ်ခြင်း
ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ရညော၊ မည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းအား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာ
ဖြစ်စိမ့်သောဌ၊ ဣမံသတ္တပဒဂါထံ၊ ဤခုနစ်ပါဒသောဂါထာကို၊အတာ
သိ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊

တာသ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာသင်္ခါတာဒိဟိ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဧကံ၊ဧကမည်၏၊ ဣယာပထာဒိဟိ၊ဣရိယာပုထ်အစရှိကုန်သော၊စရိယာ
ဟိ၊အကျင့်တို့ဖြင့်၊စရန္တံ၊ကျင့်ပေသော၊မောနေယျဓမ္မသမာဂဓမန၊ မော
နေယျအကျင့်တရားသို့ကောင်းစွာရောက်သဖြင့်၊မုနိ၊မုနိမည်သော၊သဗ္ဗ
ဇ္ဇာနေသု၊ အလုံးစုံသောအရာဌာနတို့၌၊ပမာဒါဟာဝတော၊မေ့လျော့ခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အပ္ပမတ္တံ၊မမေ့မလျော့သော၊အက္ခောသနာဂရ
ဟနာဒိဘောဒါယ၊ ဆဲရေးခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊နိန္ဒာ
ယစ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုနုထောမနာဒိဘောဒါယ၊ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုမြီးမွမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ပသံသာယစ၊မြီးမွမ်းခြင်း
ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာသုနိန္ဒာပသံသာသု၊ ဤသို့သော ကဲ့ရဲ့ခြင်း
မြီးမွမ်းခြင်းတို့၌၊ ပဋိစာသနုနယဝသေန၊ဒေါသတဏှာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊
အဝေဓမာနံ၊တုန်ယှပ်ခြင်းမရှိသော၊ဇေတ္ထု၊ဤဂါထာ၌၊နိန္ဒာပသံသာမုနေစ
ကဲ့ရဲ့ခြင်းမြီးမွမ်းခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်လည်း၊ အဠာပိ၊ရှစ်ပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊လောကဓမ္မာ၊လောကဓံတရားတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊
ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘေရိသဒ္ဓါဒိသု၊
စည်ကြီးသံအစရှိကုန်သော၊ သဒ္ဓေသု၊အသံတို့၌၊အဝိကမ္မနံ၊မတုန်မယှပ်
သော၊ သိဟံဝ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ အဠာလောကဓမ္မေသုပန၊ ရှစ်ပါးသော

လောကဓံတရားတို့၌ကား၊ အတိဝိကာရာနုပဂမေန၊ လွန်စွာဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့မရောက်သဖြင့်၊ အသန္တသန္တိ၊ အသန္တသန္တမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပန္တေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေ
 ရာတို့၌၊ သန္တာသဘာဝေန၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုတ္တမယာဒိဘဒေ၊ ချည်ဖြင့်ပြီးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဇာလ
 မှီကွန်ယက်၌၊ ဝါတံဝ၊ လေကဲ့သို့၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမက်တို့
 ဖြင့်၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဇာလေ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသောကွန်ယက်၌၊ အသန္တမာ
 နံ၊ မပြိတွယ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောက
 ဓမ္မသု၊ လောကဓံတရားတို့၌၊ ပဋိဃာနုနယဝသေန၊ ခေါ်သကဲ့ပတ်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသန္တမာနံ၊ မပြိတွယ်သော၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ အလိမ္မမာ
 နံ၊ မလိမ်းကျံသော၊ ပဒုမံဝ၊ ကြာပဒုမ္မာကဲ့သို့၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ယေသံ တဏှာဒိဗ္ဗိလေပါနံ၊ အကြင်တဏှာဒိဗ္ဗိ တည်းဟူ
 သောလိမ်းကျံခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တလောကေန၊ သတ္တလော
 ကဖြင့်၊ လိမ္မန္တိ၊ လိမ်းကျံဟုန်၏၊ တေသံလေပါနံ၊ ထိုလိမ်းကျံတတ်သော
 တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပဟ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေ
 န၊ လူဖြင့်၊ အလိမ္မမာနံ၊ မလိမ်းကျံသော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော ခရီးကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုမဂ္ဂင်
 တည်းဟူသောခရီးဖြင့်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်
 လူတို့၏၊ နေတာရံ၊ ဝဋ်တရားမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော၊ အတ္တနောပန၊
 မိမိအားကား၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းခရီး ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ အနေတဗ္ဗတ္တာ
 မညွနံမပြနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုညနေယျံ၊ သူတပါးသည်မညွနံ
 မပြနိုင်သော ခရီးကိုရှက်ဆောင်နိုင်သော၊ တံဝါဝိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊
 ဓိရာ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ လိ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်ရှားစေ၏၊
 သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောကားသည်။ ဇေတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ယောဩဇာဟဏေဝိဇေတ္ထ၊ ယောဩဇာဟဏေဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ပဉ္စမာဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊
 သတ္တလေးပါးတရားအပေါင်းကို ရှေးဦးစွာဘိတော်မူသော၊ ဝာဂဝေတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ စက္ကာရိ၊ အသင်္ချေသျှာန်စ၊ လေးသင်္ချေကာလတို့ပတ်လုံး

လည်းကောင်း။ ကပ္ပသတသယသဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ ပတ်သုံးလည်းကောင်း။ ပူရိတဒသပါရမီဒသဥပပါရမီဒသပရမတ္ထပါရမီပသောဒံ၊ ဖြည့်တော်မူအပ်သော ဒသပါရမီဒသဥပပါရမီ ဒသပရမတ္ထပါရမီ အပြားရှိသော။ အဘိနိဟာရဂုဏ်၊ ထုံရားဆုကိုတောင်းခြင်းတည်းဟူသော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ထုသိတာဝာဝနေ၊ ထုသိတာဝတ်ပြည့်၍၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိတဂုဏ်၊ ဖြစ်တော်မူသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုထုသိတာဝတ်ပြည့်၍၊ မဟာဝါသဂုဏ်၊ မြတ်သောနေခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဝိသောကဂုဏ်၊ မြတ်သော ကြည့်ခြင်းကြီးဂုဏ်ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓောက္ကန္တိမတ်တော်ဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေသို့ သက်တော်မူသောဂုဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဝါသံ၊ မတ်တော်ဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဘိနိက္ခမနုပဒဝီတိဟရဒိသာဝိလောကနံ၊ မတ်တော်ဝမ်းမှဖွံ့သောတော်မူခြင်း ခုနစ်ဖဝါးတွင်းတော်မူ၍အရပ်တို့ကိုကြည့်တော်မူသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ မဟာပဝေနံ၊ မြတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗိဓမ္မဂ္ဂေ၊ လေးပါးအပြားရှိသောမဂ်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဗလေ၊ လေးပါးသောဖိုလ်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသုပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသောပရိသာတ်တို့၌၊ အကမ္မနုဥာဏံ၊ မထုန်လျှပ်သော ဥာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဒသဗလဥာဏံ၊ ဒသဗလဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုယောနိပရိစ္ဆေဒကဥာဏံ၊ လေးပါးသောယောနိတို့ကိုပိုင်းခြား၍သိသော ဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒကဥာဏဉ္စ၊ ငါးပါးသောဂတိအပိုင်းအခြားကို သိသော ဥာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဆဗ္ဗိဓံ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ အသာဓာရဏံ၊ အသာဓာရဏဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သာဝကဥာဏံ၊ သာဝကဥာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသာဓာရဏံ၊ အသာဓာရဏဥာဏ်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဥာဏံ၊ ဗုဒ္ဓဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓသဝိဓံ၊ တဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဥာဏံ၊ ဗုဒ္ဓဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဗုဒ္ဓဂုဏပရိစ္ဆေဒဥာဏံ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော သုရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို

ပိုင်းခြား၍သိသောဥာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကေနုပီသတိပိဓံ၊ တခု
 ယုတ်နှစ်ဆပတ်အပြားရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခနဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနဥာဏ်တော်
 ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တသတ္တတိပိဓံ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော၊
 ဥာဏဝတ္ထု၊ ဥာဏ်တော်၏တည်ရာကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံဣတိအာဒိဂုဏ
 သဟသဟသော၊ ဤသို့အစရှိသောအသိန်းမျှလောက်သောဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်တို့ကို၊ နိဿံယ၊ မြီ၍၊ ပဝတ္ထမဟာလာဘသက္ကာရံ၊ ဖြစ်သောများစွာ
 သောလာဘ်သပ္ပကာကို၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မသိပြန်ပြောသည်
 ကို၊ အသဟမာနေဟိ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သော၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်
 ဥယျာဇိတာယ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သော၊ ဗိဇ္ဇမာဏဝိကာယ၊ ဗိဇ္ဇမာ
 ဏဝိက အမည်ရှိသောမိန်းမသည်။ ကေမဗ္ဗံအတိတဿာတိဣဒိဿာဂါ
 ထာယ၊ ကေမဗ္ဗံအတိတဿအစရှိသောဤဂါထာ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
 နယေန၊ ရှိအပ်သောနည်းဖြင့်၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ လေးပါးသောပရိသုတ်
 ၏အလယ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အယသေ၊ အကေချ်အစော
 မဲ့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတေ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ တဗ္ဗယသ၊ ထိုအကျော်အစောမဲ့
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 သမုဠာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကိံသမုဠာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်
 သနည်း၊ ဧဝဗ္ဗပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယသေနာ
 မ၊ အကျော်အစောမဲ့မည်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗိက္ခဿ၊ မိတ်တော်အား၊ အညထတ္တံ၊ မေါက်ပြန်သည်၏
 အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဠာပေ
 သုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မူ၊ နိက္ခမ္မ၊ လွှတ်
 တော်မူခဲ့၍၊ တင်္ဂဏာနုဗ္ဗပေန၊ ထိုခဏအားလျော်သော၊ ပါဠိဟာရိယေန၊
 တန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့်၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်၏အလယ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားတို့၏နေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်
 မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇ္ဈေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမဇ္ဈေယိ၊
 အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ဤယခု
 ငါလာတော်မူသောအခါ၌၊ ကာယ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ကထာယ၊
 စကားစပ်ပြောကြသဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်၊ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇ္ဈေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြ

ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
လောကဓမ္မသု၊ လောကဓံတရားတို့၌၊ တာမိနော၊ သည်းခံသောသဘောရှိ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နှုတ်၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ တေ
သံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ တရားဒေသနာအဖို့၌၊
ဣဓံဂါထံ၊ ယော၊ ဩဗဟဏေ၊ အစရှိသော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူပေ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
အား၊ ဩဗဟဏေ၊ သက်ဆင်းရာဖြစ်သော၊ နာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌၊
အင်္ဂိဗံသနတ္ထာယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ပွတ်မိန့်သော၌၊ စတုရံသေဝါ၊
လေးမြှောင့်လည်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌံသေဝါ၊ ရှစ်မြှောင့်လည်း ဖြစ်သော၊
ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်ကို၊ နိခါတေ၊ စိုက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥစ္စကုလိနောပိ၊
အမျိုးမြင့်သောလူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိစကုလိနောပိ၊ အမျိုးနိမ့်သော
လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို၊ ဗံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်
ကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ပွတ်တိုက်ခြင်းကြောင့်၊ ထမ္ဘဿ၊ သည်တိုင်အား၊
ဥန္ဒတံဝါ၊ အထက်သို့တက်၍လည်းကောင်း၊ ဩနတံဝါ၊ အောက်သို့ညွတ်
၍လည်းကောင်း၊ နဟေဒတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊
ထိုအတူ၊ ဩဂဟဏေ၊ သက်ဆင်းရာအရပ်၌၊ ထမ္ဘာရိဝ၊ သည်တိုင်ကဲ့
သို့၊ အဘိဇာယတိ၊ အထူးဖြစ်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေ၊
သူတပါးတို့သည်၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
လေအံ့နည်း၊ ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေ၊ တပါးကုန်
သော၊ တိတ္ထိယာဝါ၊ တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဝသေန၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပရိမံဝါ၊ အထက်လည်းဖြစ်သော၊ အဝဏ္ဏဝသေ
နံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌိမံဝါ၊ အောက်လည်းဖြစ်
သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆို
ကြကုန်၏။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အနုနယံဝါ၊ တဏှာသို့
လည်းကောင်း၊ ပဋိဗ္ဗံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသို့လည်း၊ အနာပဇ္ဇမာနော၊
မရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာမိတာ
ဝေန၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩဂဟဏေ၊ သက်ဆင်းရာအရပ်၌၊
ထမ္ဘာရိဝ၊ စိုက်အပ်သောသည်တိုင်ကဲ့သို့၊ တဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝိတရာ

င်္ဂသုသမာဟိတိန္ဒြိယန္တိ၊ တံဝိတရာင်္ဂသုသမာဟိတိန္ဒြိယံ ဟူသည့်ကား၊
 ဣဋ္ဌာမုပ္ပဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ရာဂါဘာဝေန၊ တပ်မက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊ဝိရာဂံ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော၊ အနိဋ္ဌာရုပ္ပဏေ၊အနိဋ္ဌာရုံ၌လည်း၊
 ဒေါသမောဟဘာဝေန၊ဒေါသမောဟမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သုသမာဟိ
 တိန္ဒြိယံ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်သောဣန္ဒြိရှိသော၊ဝါ၊တနည်းကား၊သုဋ္ဌ၊
 ကောင်းစွာ၊ သမေဓခနေတွာ၊ပေါင်း၍၊ဥပိတိန္ဒြိယံ၊လေးအပ်သောဣန္ဒြိ
 ရှိသော၊ ဂေါပိတိန္ဒြိယံ၊စောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြိရှိသော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံဝါပိ၊ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို
 လည်း၊ဝိရာ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊မုနိ၊မုနိဟူ၍၊ဝေဒယန္တိ၊
 သိတော်မူကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ဗုဒ္ဓမုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ တဿ၊ထိုဗုဒ္ဓမုနိ၏၊မိတ္တဿ၊မိတ်တော်အား၊ညထတ္ထံ၊
 ဟောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်တော်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်ရှားစေ၏၊ သေသံ၊ကြွင်း
 သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ။

ယောဝေဋ္ဌိတတ္ထောတိတ္ထေ၊ ယောဝေဋ္ဌိတတ္ထောဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊သာဝတ္ထိယံ၊သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရာသေဋ္ဌိမိတာ၊ မထင်ရှားသောသူဌေးသမီးသည်၊
 ပါသာဒါ၊ပြာသာဒ်ထက်မှ၊ဩရုပ္ပ၊သက်ခဲ့၍၊ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်
 ၏အောက်၌၊ တန္တဝါယသလံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ နေရာစုတ်သို့၊
 ဂတံ၊သွားလေ၍၊ ဝါသရံ၊ရက်ဖောက်ကို၊ဝန္နေန္တေ၊ရောက်သည်တို့ကို၊
 ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊တဿ၊ထိုရက်ဖောက်၏၊ဥဇုဘာဝေန၊ဖြောင့်သည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊တပ္ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ထိုရက်ဖောက်လျှင်အာရုံရှိသောနိမိတ်အမှတ်ကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ကာယဝစိမနောဝက်၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံး၏ ကောက်ကျစ်ခြင်းကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ဝါသရံဝိယ၊ ရက်ဖောက်ကဲ့သို့၊ ဥဇုမိတ္တာ၊ဖြောင့်မတ်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဘာဝေယျံ၊ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နိမိတ္တံ၊
 အမှတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ယူလေ၏၊ သာ၊ထိုသူဌေးသမီးသည်၊ ပါသာဒံ၊
 ပြာသာဒ်ထက်သို့၊အဘိရုဟိတွာ၊တက်၍၊ပုနပ္ပုနံ၊အံ့ဘန်တလဲလဲ၊တဒေ
 ဝနိမိတ္တံ၊ ထိုရက်ဖောက်တည်းဟူသော အာရုံကို၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ဆင်ခြင်
 လျက်၊နိသိဒိ၊ နေ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဋိပန္နာယစ၊ ကျင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊

၁၁၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီးအား၊ နှစ်ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာသည်၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒနုဿာရေနေဝစ၊ ထိုအနိစ္စလက္ခဏာကိုလျှောက်သဖြင့်လျှင်၊ ဒုက္ခာနုတ္တလက္ခဏာနိဝိ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာအနုတ္တလက္ခဏာတို့သည်လည်း၊ ပါကဋာနံ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီးအား၊ တယောတဝါ၊ တဝသုံးပါးတို့သည်၊ အာဒိတ္တာဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုလက္ခဏာယာဉ်ကို၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပဿမာနံ၊ ရှုဆင်ခြင်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်၌၊ နိသိန္ဓေဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်တော်ကို၊ မုဋ္ဌိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်၊ တံ၊ ထိုအရောင်တော်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအရောင်သည်၊ ကိ၊ အတယ်သို့သောအရောင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿ၊ မိမိနံပါး၌၊ နိသိန္ဓေဝ၊ နေတော်မူသကဲ့သို့၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်၍လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီးအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သောတရားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မဒေသနာဝသေန၊ တရားဒေသနာတော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤယောဝေဠိတက္ကောအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ ဧကဂ္ဂမိတ္တတာယစ၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပဗိမုတ္တတာယစ၊ မပျက်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိနံ၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝတောစ၊ မရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခိဏဇာတိသံသာရက္ခာ၊ ကုန်ပြီးသောပစ္စိသန္ဓေတည်းဟူသောသံသာရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂန္တိ၊ ရူပဂမနဘာဝတော၊ ဘဝသစ်သို့ကပ်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဌိတက္ကော၊ တည်ကြည်သောသဘောရှိ၏၊ ပဟိနကာယဝစိမနောဝကံတာယ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကောက်ခြင်းကိုပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂတိမနာဘာဝေနဝါ၊ အဂတိသို့လိုက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါသရံ၊ ရောက်ဖောက်ကဲ့သို့

ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်၏။ ဟိရောတ္တပ္ပဗ္ဗသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဟိရိတြတ္တပ္ပဗ္ဗတရားနှင့်ပြည့်
စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတရားတို့မှ၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ပါပကာ
နိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ဂူထဂတံဝိယ၊ မစင်
၏သဘောကဲ့သို့၊ တံ၊ ထို အကုသိုလ်ကို၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဟိရိ
ယတိ၊ ရှက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုငါဆိုသောစကားသည်မှန်၏။ ယောဂဝိဘာဂေန၊ ယောဂဝိဘာ
ဂအားဖြင့်၊ ဥပယောဂကခုဏဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တတိယာဝိဘတ်ကို၊
သဒ္ဓသက္ခေ၊ သဒ္ဓါကျမ်း၌၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ဝိမံသမာနောဝိသမံသမဉ္ဇောတိ၊
ဝိမံသမာနော ဝိသမံသမဉ္ဇဟူသည်ကား၊ ကာယဝိသမာဒိ၊ ကိုယ်၏မညီ
ညွတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ဝိသမံသမညီညွတ်သည်ကို၊ ကာယသမာဒိဉ္ဇ၊ ကိုယ်
၏ညီညွတ်ခြင်းအစရှိသည်ကိုလည်း၊ သမံသမညီညွတ်ခြင်းကို၊ ပဟာနာသာ
ဝနာကိစ္စသ္မာဒနေန၊ ပယ်ခြင်းကိစ္စပွားခြင်းကိစ္စကိုပြီးစေသဖြင့်၊ မဂ္ဂပညာ
ယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းရှိ၏။ ဥပပရိက္ခမာ
နော၊ အထက်အောက်ကြည့်ရှုခြင်းရှိ၏။ ဝိဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသ
ဝရှိသော၊ တံဝါဝိ၊ ထိုရဟန်းကိုလည်း၊ ဇိရာ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့
သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏။ ကိံ၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်
အနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယထာဂုတ္တ
နယေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ
ဖြင့်၊ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ ယောဂုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝိသမဉ္ဇ၊ မညီညွတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဌိတတ္ထော၊
တည်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
သာလျှင်၊ ဝါသရံဝ၊ ရက်ဖောက်ကဲ့သို့၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ကိဉ္စ၊ မိုးစဉ်းမျှဖြစ်သော၊ ဝိတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းသို့၊ အနာပစ္စန္တော၊
မရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ အကု
သိုလ်ကံအမှုတို့မှ၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ တံဝါဝိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊
ဇိရာ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိ
တော်မူကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဏာသဝမုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောမုနိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဏာသဝမုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောမုနိကို၊ ဒသေ
န္တော၊ ပြတော်မူသောဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို

၁၁၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ခုတိယတွဲ။

အဆုံးသားသဖြင့်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ
ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သေဗ္ဗိမိတာ၊ သူဌေးသမီး
သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်လေ၏။
ဧတ္တ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဝါသဒ္ဓတ္တော၊ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝိကပ္ပေဝါ၊ ဝိကပ်
အနက်၌လည်းကောင်း၊ သမုစ္စယေဝါ၊ သမုစ္စယအနက်၌လည်းကောင်း၊
ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

ယောသညတတ္တောတိဧတ္တ၊ ယောသညတတ္တောဟူသောဤဂါထာ၌၊
ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဠဝိဟံ၊ အာဠဝိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ အာဠ
ဝိနဂရေ၊ အာဠဝိပြည်၌၊ အညတချေး၊ တယောက်သော၊ တန္တံ၊ ဝါယော၊
ရက်ကန်းသည်သည်၊ သတ္တဝသိကံ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော၊ မိတရံ၊
သမီးငယ်ကို၊ အာဏာပေတိ၊ စေ၏။ ကိံ၊ အာဏာပေတိ၊ အဘယ်သို့စေ
သနည်း၊ အဗ္ဗ၊ အိုချစ်သမီး၊ ဟိယျော၊ ယမန်နေက၊ အဝသိဋ္ဌဝါသရံ၊ အ
ကြွင်းရှိသောရက်ဖောက်သည်၊ နဗဟု၊ အများမရှိ၊ ဝါသရံ၊ ရက်ဖောက်ကို
လဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝနေ၊ တွဲ၊ လိမ်ကျစ်၍၊ တန္တံ၊ ဝါယသလံ၊ ရက်ကန်းရက်ရာ
စရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ လာလှည့်လောဟု၊ အာဏာပေတိ၊ စေခိုင်း
၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်၊ သာမူတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိ၊ ဝန်ခံ
၏၊ သော၊ ထိုအဘ ရက်ကန်းသည်သည်၊ သာလံ၊ ရက်ကန်းရက်ရာစရပ်
သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားလေ၍၊ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို၊ ဝိနန္တော၊ ဘီးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်လေ၏၊ တံ၊ ဗိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကရုဏာ
သမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ လောကံ၊ ကျွတ်
ထိုက်သောလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
တဿာဒါရိကာယ၊ ထိုသူငယ်မအား၊ သောတာပတ္တိဖလုပနိဿယေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရကြောင်းဥပနိဿယကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာ
ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာ
နဉ္စ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဘိ
သမယံ၊ တရားရအံ့သည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်
သရိပုပ္ဖိဇ္ဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်တော်မူခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ
၍၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ နဂရံ၊ အာ
ဠဝိမြို့သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဂေဝ၊ စော

စောကလျှင်၊ နဂရံ၊ အာဇ္ဇဝိန္ဒြိယံ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူလာ၏။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊
ဣဓ၊ ဤ၊ ယခုနေ့၌၊ အနုဂ္ဂဟေတုဗ္ဗော၊ ငြီးမြောက်အပ်သော၊ ကောဝိ၊ တရံ
တယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ထု၊ ချဉ်းကပ်လေကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မသည်၊ ပိတု၊ အဘ
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသွားရာခရီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်၏၊ နဂရဝါသိနော၊ အာဇ္ဇဝိပြည်သူတို့သည်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊
သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဘုံမြက်လှည်း၍၊ ပရိပ္ပေါသေတွာ၊ ရေဖျန်း၍၊ ပုပ္ဖုပဟာရံ၊ ပန်း
ဥဆောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗိတာနံ၊ ဗိတန်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ အာသနံ၊ နေရာ
တော်ကို၊ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာတော်၌၊ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ
၏၊ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်း
ရံ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာဒါရိကာ၊ ထိုသူငယ်မသည်၊ တံပဒေသံ၊ ထို
အရပ်သို့၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနပရိဝုတ္တံ၊ လူများ
အပေါင်းခြံရံသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိ
တေန၊ ငါးပါးသောအရပ်ကိုထိစေသဖြင့်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ တံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဒါရိကေ၊ အို
သူငယ်မ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့သည်၊
အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးထွေသောအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိပါနဲ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဒါရိကေ၊ အိုသူငယ်မှ၊
ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂမိဿသိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိ
သော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဇာနာသိ၊ မသိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တေးမေး
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာ
နာမိ၊ သိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တေးမေးတော်မူသည်ရှိသော်
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နဇာနာမိ၊ မသိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ နားတော်
လျှောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသူငယ်မ၏စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ကြည့်ကြကုန်လော၊ အယံဒါရိကာ၊ဤသုဇယံမ
သည်၊အတ္တနော၊မိမိန္တိ၊ ဗာရာ၊အိမ်မှ၊အာဂတာဝိ၊ လာခဲ့သည်ရှိလျက်
လည်း၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိယမာနာ၊ မေးတော်မူအပ်
သည်ရှိသော်၊ နဇာနာသီတိ၊မသိဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၍၊ တန္တဝါယသင်္ခလံ၊
ရက်ကန်းရက်ရာ စရပ်သို့၊ ဝုတ္တိယမာနာဝိ၊ သွားလျက်လည်း၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ နဇာနာသီတိ၊မသိဟူ၍၊ အာဟ၊ဆို၍၊နဇာနာသီတိ၊သင်
မသိလောဟု၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဇာနာသီတိ၊သိပါ၍ဟု၊အာဟ၊
ဆို၍၊ဇာနာသီတိ၊သိ၍လောဟု၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊နဇာနာသီတိ၊
မသိဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုပြန်ခဲ့၍၊သဗ္ဗပဋ္ဌနိကံ၊ အလုံးစုံဆန့်ကျင်ဘက်စကား
ကို၊ဒါရိကာ၊ သုဇယံမသည်၊ ကရောတိ၊ပြု၍တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဇ္ဈာ
ယန္တိ၊ကွဲရဲကုန်၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မနုဿာနံ၊လူတို့အား၊တ
မတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ပါကဋ္ဌံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ကါတုကာမော၊ပြုခြင်းငှါ
အဆိုရှိတော်မူ၍၊တံ၊ထိုသုဇယံမကို၊မယါ၊ငါသည်၊ကိံ၊အဘယ်ကို၊ဝုတ္တိ
တံ၊မေးအပ်သနည်း၊တယာ၊သင်သည်၊ကိံ၊အဘယ်ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သ
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၍၊ သာဒါရိကာ၊ ထိုသုဇယံမသည်၊
အာဟ၊လျှောက်၍၊တန္တော၊အရှင်ဘုရား၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ကောဝိ၊တစ်တ
ယောက်သောသူသည်၊ဗာရတော၊အိမ်မှ၊တန္တဝါယသင်္ခလံ၊ရက်ကန်းရက်
ရာစရပ်သို့၊ဝုတ္တိတိတိ၊သွား၍ဟု၊နဇာနာသိ၊ မသိသည်၊န၊ မဟုတ်၊ဇာနာ
သိဇေ၊သိကြပါသည်သာတည်း၊အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊တုဌေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ပဋိသန္တိဝသေန၊ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ကုတော၊အဘယ်ဘဝမှ၊တံ၊ သင်သည်၊ အာဂတာ၊လာခဲ့သည်၊ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တိထ၊မေးတော်မူကုန်၍၊ ဓုတိဝသေန၊ဓုတိ၏
အစွမ်းဖြင့်၊တုဌေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ကုဟိံ၊အဘယ်ဘဝသို့၊ဂမိဿ
တိတိ၊သင်သွားလတ္တံ့နည်းဟု၊ဝုတ္တိထ၊ မေးတော်မူကုန်၍၊ အဟာဉ္စ၊အ
ကျွန်ုပ်သည်ကား၊နိရယာဝါ၊ငရဲပြည်မှလည်းကောင်း၊ဒေဝလောကာဝါ၊
နတ်ပြည်မှလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ကုတောဝ၊ အဘယ်အရပ်မှလျှင်၊
အာဂတာတိ၊ လာခဲ့၍ဟူ၍၊ နဇာနာသိ၊မသိနိုင်ပါ၊ နိရယံဝါ၊ငရဲပြည်သို့
လည်းကောင်း၊ဒေဝလောကံဝါ၊နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ကုဟိံ၊အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာသီတိ၊ သွားရလတ္တံ့ ဟု၊ နဇာနာသိ၊မသိ
နိုင်ပါ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နဇာနာသီတိ၊မသိဟူ၍၊အဝစ၊ဆိုပချေ၍၊တံမံ၊
ထိုအကျွန်ုပ်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မရတံ၊ သေခြင်းတရားကို၊

သန္ဓာယ၊ရည်၍၊နုစာနာသိတိ၊ သင်မသိလောဟု၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊အ
 ဟဉ္စ၊အကျွန်ုပ်သည်ကား၊သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊မရဏံ၊
 သေခြင်းတရားကို၊နုစာနာမိ၊မသိနိုင်ပါ၊ ၀စန္ဒိ၊ရုဏေတြကုန်၏၊တေန၊
 ထိုကြောင့်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊စာနာသိတိ၊သိ၏ဟု၊ အဝေါဝံ၊ဆိုပေ၏၊
 တထော၊ထိုနောင်မှ၊မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မရဏ
 ကာလံ၊ သေအံ့သောကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ စာနာသိတိ၊
 သင်သိ၏လောဟု၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊အဟဉ္စ၊အကျွန်ုပ်သည်ကား၊ကဒါ၊
 အဘယ်အခါ၌၊မရိဿာမိ၊သေလတ္တံ့၊ အဇ္ဇဝါ၊ယခုနေ့၌ လည်းကောင်း၊
 သွဝါ၊နက်ဖန်နေ့၌လည်းကောင်း၊မရိဿာသိတိ၊သေလတ္တံ့ ဟု၊နုစာနာမိ၊
 မသိနိုင်ပါ၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ နုစာနာသိတိ၊ မသိဟူ၍၊ အဝေါဝံ၊လျှောက်
 ပါ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ပေသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊တဘယ ၊ထိုသူငယ်မသည်၊ ဝိဿန္တိတံဝိဿန္တိတံ၊ ဖြေတိုင်း
 ဖြေတိုင်းသော၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊သာဓုသာဓုတိ၊ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု၊
 အနုမောဒိ၊ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊မဟာဇနကာယောပိ၊လူးများအပေါင်း
 သည်လည်း၊အယံဒါရိကာ၊ ဤသူငယ်မသည်၊ယာဝပဏ္ဍိတာ၊ အတိုင်း
 အရှည်အပိုင်းအခြားပညာနှင့် ပြည့်စုံပေ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဓုကာရေသ
 ဟဿာနိ၊ ကောင်းချီးအထောင်တို့ကို၊အဒါသိ၊ နှုတ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒါရိကာယ၊ သတို့သမီးငယ်အား၊သပ္ပာယ်၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောတရားကို၊ ဝိစိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ဓမ္မံ၊တရား
 တော်ကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊အန္တိဘူတော(ပ)ဂစ္ဆ
 တိတိ၊အန္တိဘူတော(ပ)ဂစ္ဆ တိဟူသော၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟာ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ။ဒါရိက၊ အိုသူငယ်မ၊ အယံလောကော၊ ဤလူအ
 ပေါင်းသည်၊အန္တိဘူတော၊ အမိက်အတိသာဖြစ်၍၊ ဧတ္ထဧတေသု၊ဤလူ
 အပေါင်းတို့တွင်၊ဇာလမုတ္တော၊ကွန်ယက်မှလွတ်သော၊သကုန္တောပိယ၊
 ငှက်ကဲ့သို့၊တနုကော၊အနည်းငယ်သည်၊ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို၊ဝိပဿ
 တိ၊ အထူးသဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အပ္ပေါ၊ အနည်းငယ်သည်၊ သပ္ပါယ၊နတ်
 ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ။ဂါထာပရိယောဿာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊
 သာ၊ထိုသူငယ်မသည်၊သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာ
 သိ၊ တည်လေ၏၊ စတုရာသိတိ ပါဏသဟဿာနုဉ္စ၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်သောသတ္တဝါတို့အားလည်း၊ဓမ္မာသိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိ
 သည်၊ အာဟာသိ၊ဖြစ်၏၊သာ၊ ထိုသူငယ်မသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

၁၁၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

ဗုဒ္ဓရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဝမာံသိ၊
သွားလေ၏၊ ပိတာ၊ အဘရက်ကန်းသည်သည်၊ တံ၊ သူငယ်မကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ ပိရေန၊ ကြာမြင့်မှ၊ အာဂတာတိ၊ လာ၏ဟု၊ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝေန၊ ယှဉ်တွာ၊ တန္တဝေမံ၊ တိုသောလွန်းကို၊ ပက္ခိပိ၊ ပစ်ချ
လိုက်၏၊ တံ၊ ထိုလွန်းသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လေ၍၊ ဒါရိကာယ၊ သူငယ်မ
၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ ဘိန္ဒု၊ ဖောက်၏၊ သာ၊ ထိုသူငယ်မသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သေ၊ ထိုအဘ
သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ မိတရံ၊ သမီးကို၊ နပဟရိ၊
မရိုက်မခတ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမံဝေမံ၊ ဤသို့သောလွန်း
သည်၊ ဝေဝသာ၊ ယှဉ်တွာ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဣမိဿာ၊ ဤသမီးငယ်၏၊
ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ ဘိန္ဒု၊ ဖောက်လေ၏၊ ဇိဝတိနုခေါ၊ အသက်ရှိပါသေး၏လော
နောဇိဝတိနုခေါ၊ အသက်မရှိခဲ့ပြီလော၊ ဝိမံသန္တာ၊ ရံစမ်းသည်ရှိသော်၊
မဝေံ၊ သေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ပိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့
ကြံသနည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မိတာ၊ သမီးကို၊ မာရိတာတိ၊ သတ်
တတ်သောသူဟု၊ ဥတွာ၊ သိသည်ရှိသော်၊ ဥပက္ခောသေယျံ၊ ဆဲရေးနှင့်
ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ရာဇာပိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်
လည်း၊ ဂရုကံ၊ ဝန်လေးသော၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ ပဟိနေယျ၊ စေရာ၏၊ ဟန္တု၊ ယခု
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိကစ္စေပ၊ စောစောကလျှင်၊ ပလာယိဿာင်တိ၊ ပြေးအံ့
ဟု၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ သေ၊ ထိုအဘသည်၊ ဒဏ္ဍတယေန၊ ဒဏ်ကိုကြောက်
သဖြင့်၊ ပလာယန္တာ၊ ပြေးလေသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အရဉ္စေ၊ တော၌၊ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝသနော
ကာသံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသို့
လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီးသော်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏
အဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထို
အဘကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တစပဉ္စကံ၊ အရေးလျှင်ငါးခုမြောက်သော၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်၏၊ သေ၊ ထိုအဖသည်၊ တံ၊
ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ဝါယန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိ
သော်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါ
ပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အာစရိယုမဇ္ဈာယာ၊ ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ

ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟာပဝါရဏာယ။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
မဟာပဝါရဏာနေ့၌။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။
ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ။ စင်ကြယ်ခြင်းပဝါရဏာကို။ ပဝါရေယျာမာတိ။ ပဝါရဏာ
ပြုကုန်အံ့ဟု။ အာဂမိံသု။ လာကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝါ
ရေတွာ။ ပဝါရဏာပြု၍။ ဝတ္ထဝဿော။ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ ဘိက္ခုသံဃပရိ
ဝုတော။ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဂါမနိဝမာဒိသု။ ရွာနိဂုံးအစရှိသည်တို့
၌။ စာရိကံ။ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော။ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန။
အစဉ်သဖြင့်။ အာဠဝိ။ အာဠဝိမြို့သို့။ အဂမာသိ။ ရောက်တော်မူ၏။ တတ္ထ။
ထိုအာဠဝိမြို့၌။ မနုဿာစ။ လူတို့သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။
နိမန္တေတွာ။ ဆွမ်းဘိတ်၍။ ဒါနံဒီနိ။ အလှူအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တော။
ပြုသည်ရှိသော်။ တံဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသွာ။ မြင်လေ၍။ ဖိတရံ။ သမီးကို။
မာရေတွာ။ သတ်ပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ဤယခုအခါ၌။ ကိံ။ အဘယ်သူကို။ မာရေတု။
သတ်အံ့သောငှါ။ အာဂတော။ ရောက်လာသည်။ အသိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ
အာဒီနိ။ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ဥပ္ပဗ္ဗေသံ။ ရှုတ်ချကြ
ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ တံ။ ထိုလူတို့ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပ်သောစကားကို
သုတွာ။ ကြား၍။ ဥပ္ပဗ္ဗာနဝေလသယံ။ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာအခါ၌။ ဥပ္ပ
သင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ။ ထို
အကြောင်းကို။ အာရောစေသံ။ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုပေ။ ရဟန်းတို့။ အယံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ ဖိတရံ။
သမီးကို။ နမာရေသိ။ မသတ်ပေ။ သာ။ ထိုသမီးသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။
ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ မတာတိ။ သေ၏ဟု။ ဝတွာ။ မိန့်တော်မူ၍။ တဿဘိက္ခု
နော။ ထိုရဟန်းအား။ မနုဿဟိ။ လူတို့သည်။ ဒုဗ္ဗိဇာနံ။ အလွန်သိနိုင်ခဲ့
သော။ ဝိဏာသဝဘာဝံ။ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေန္တော။ ထင်ရှားပြ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ။ တရားဓမ္မ
သနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဣဝံဂါထံ။ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူ၏။
တဿာ။ ဂါထာ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိ
အပ်၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝီသုဝိ။ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ခွါရေသု။ ခွါရတို့၌။ သီလသံယမေန။ သီလစောင့်စည်းသဖြင့်။ သံယ
တတ္ထော။ စောင့်စည်းလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေနဝါ။ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါစာယာဝါ။ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိံ။ သာမိကံ။ ညဉ့်ဆဲခြင်း
အစရှိသောအမှုကို။ နကရောတိ။ မပြု။ ပါပဉ္စ။ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ခေါပန။

၁၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယနိဿယတွဲ

ကပ်စပ်၊ ဗဟုဝယော၊ ငယ်သောအရွယ်၌၊ ဌိတောတိ၊ တည်၏ဟု၊ ကဒါဗိဝိ၊
 တရံတခါမျှလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မဏ္ဍိမောဝါ၊ အလတ်ဖြစ်သောရဟန်း
 သည်လည်း၊ မဏ္ဍိမဝယော၊ အလတ်ဖြစ်သောအရွယ်၌၊ ဌိတောတိ၊ တည်၏ဟု
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကဒါဗိဝိ၊ တရံတခါမျှလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဧတေန
 ဝနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ထေရောဝါ၊ မထေရ်သည်လည်း၊ ပဗ္ဗိမ
 ဝယော၊ အဆုံးဖြစ်သောအရွယ်၌၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကဒါဗိဝိ၊ တရံတခါ
 မျှလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကိံ၊ ကာလော၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ ယတတ္ထော၊ စောင့်စည်းကြည့်ရှောင်သောသဘောရှိ၏၊ အနုတ္တ
 ရာယ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိရတိယာ၊ ကြည့်ရှောင်သောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗပါပေ
 တိ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တို့မှ၊ ဥပရတဗိက္ခော၊ ဝေးစွာကြည့်ရှောင်
 သောမိတ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါ
 နိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ မုနိရောသနေယျောနရောသေတိကိဗ္ဗိတိဋ္ဌေ၊ မုနိရောသ
 နေဓမ္မောနရောသေတိကိဗ္ဗိဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ ယောဇနာစ၊ အနက်ယောဇနာနည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဓိပ္ပါယောစ၊ အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဗိကာ
 သဝမုနိ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောမုနိကို၊ ဓိတုမာရကောတိဝါ၊ သမီးကိုသတ်
 သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပေသကာရကောတိဝါ၊ ရက်ကန်းသည်ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အရောသနေယျော၊ မချုတ်ချယ်အပ်၊ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝါစာယာဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရောသေတံ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းငှါ၊ ဗဝေဇ္ဇ
 တံ၊ ရိုက်ခတ်အံ့သောငှါ၊ ဗာဓေတံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ၊ ရဟော၊ ထိုက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊
 တရံတယော ဘ်သောသူကို၊ နရောသေတိ၊ မချုတ်ချယ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဓိတရံ၊ သမီးကို၊ နမာရေမိ၊ မသတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာရေသိ၊
 သတ်၏၊ တုဋ္ဌာဒိသောဝါ၊ သင်နှင့်တူသော သူသည်လည်း၊ မာရေသိ၊
 သတ်၏၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ကိဗ္ဗိ၊
 တရံတယော ဘ်သောသူကို၊ နရောသေတိ၊ မချုတ်ချယ်၊ နဗ္ဗာဇ္ဇေဟိ၊ မရိုက်
 မခတ်၊ နဗ္ဗာဇေဟိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းကို
 လည်း၊ နရောသနေယျော၊ မချုတ်ချယ်ရာ၊ အဗိစခေါပန၊ စစ်စစ်သော်ကား၊
 နှာဂေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဗ္ဗတု၊ တည်စေပြီး၊ နာဂံ၊ ရဟန္တာ

ကို၊မာဃဇ္ဇေသိ၊မရိုက်တိုက်လေသင့်၊ နာဂဿ၊ရဟန္တာအား၊ နမော၊ရို
 သေ၊ကိုင်းညွတ်စွာရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ပြုကြလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ နမသိတဗ္ဗေယေဝ၊ ကိုင်းညွတ်
 ရိုသေစွာ ရှိခိုးအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံဝါပိဓိရာမုနိဝေဒ
 ယန္တိတိတ္ထေပန၊ တံဝါပိဓိရာမုနိဝေဒယန္တိဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ တဗ္ဗိ၊
 ထိုသို့သောရဟန်းကိုလည်း၊ မုနိ၊မုနိဟူ၍၊ဓိရာ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိ
 တို့သည်၊ဝေဒယန္တိ၊ သိတော်မူကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒဝိတာဂေါ၊ပုဒ်ကို
 ဝေတနိခြင်းကို၊ ဝေဒတဗ္ဗေ၊သိအပ်၏၊တ္ထေ၊ဤပုဒ်တို့၌၊ အဓိပ္ပါယေဝစ၊
 အဓိပ္ပါယ်ကိုကား၊ ဧံ၊ဤသို့၊ ဝေဒတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ထိုဆိုသော
 ရဟန်းကို၊ အယံ၊ဤရဟန်းကို၊ အရောသနေပေယျာတိ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းငှါ
 မထိုက်သောသူဟူ၍၊ ဗာလ၊မိုက်ကုန်သော၊ ဧတမနုဿ၊ထိုလူတို့
 သည်၊အဇ္ဇာနိတွာ၊မသိကုန်၍၊ ရောပေန္တိ၊အပြစ်တင်ကြကုန်၏၊ ယေပန၊
 အကြင်လူတို့သည်ကား၊ ဓိရာ၊ပညာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေဓိရာဝ၊ထိုပညာရှိသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ မုနိ၊
 မုနိဟူ၍၊ဝေဒယန္တိ၊သိကုန်၏၊ အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊ ဝိဏာသဝမုနိတိ၊
 ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောမုနိဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊အတ္ထေ၊အနက်တည်း။

ယဒဂ္ဂတောတိတ္ထေ၊ ယဒဂ္ဂတောဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ကာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ပဉ္စဂ္ဂဒါယကောနာမ၊ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊အဟောသိကိရ၊ ရှိသည်ဖြစ်သတတ်၊သသေသု၊ ကောက်ပင်တို့
 သည်၊နိပ္ပဇ္ဇမာနေသု၊အောင်ကုန်ပြည့်စုံကုန်သည်ရှိသော်၊ ခေတ္တဂ္ဂံ၊လယ်
 ၌အသီးဦးကိုလည်းကောင်း၊ ရာသဂ္ဂံ၊အရအပုံအဦးကို လည်းကောင်း၊
 ကောဋ္ဌဂ္ဂံ၊ကျိုမှထုတ်ဦးကိုလည်းကောင်း၊ ကုန္တိတဂ္ဂံ၊အိုး၌ရှိသောထမင်း
 ဦးကိုလည်းကောင်း၊ တောဇနဂ္ဂံ၊စားသောကာလအဦးကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမာနိအဂ္ဂါနိ၊ဤအဦးအလှူတို့ကို၊ ဒေတိ၊
 ပေးလှူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုငါးပါးသောအဦးတို့တွင်၊ပဌမပက္ခာနိယေဝ၊ ရှေးဦး
 စွာမှည့်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊သာလိယဝဂေါ၊ရမသိသာနိ၊သလေး
 မယောနတ်ကောက်နှံတို့ကို၊အာဟာရာပေတွာ၊ခေောင်ယူစေ၍၊ ယာဂုပါ
 ယာယာသုဓုကာဒိနိ၊ ယာဂုအပျော်ရွှင်ခန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိယာ
 ဇေတွာ၊စီရင်၍၊မေခေါ၊ပညာရှိသောယောကျ်ားသည်၊အဂ္ဂဿ၊အဦးဟူ

၁၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ...ရတိယတွဲ။

သော၊ဒါနံသမ္ပာဒေ၊အလ္လကု၊ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊
ထိုသောကျားသည်၊အဂ္ဂံ၊အဦးသောအကျိုးဆက်ကို၊အဓိဂစ္ဆေ၊ရေရာ၏၊
ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ဒိဗ္ဗိကော၊အယူရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာတော်အား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊
ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊
ခေတ္တဂ္ဂဒါနံ၊ လယ်အဦးဖြစ်သော အလှူတည်း၊ သဿသု၊ ကောက်
မင်တို့သည်၊ နိပ္ပန္နေသုပန၊ပြည့်စုံအောင်ကုန်သည်ရှိသော်ကား၊ လာယိ
ထေသုစ၊ရိတ်အပ်ကုန်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊မန္တိတေသုစ၊နတ်အပ်ကုန်
ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ဝရေညာနိ၊ကောင်းမွန်းရာရာစပါးတို့ကို၊ဂဟေတွာ
ယူ၍၊တထေဝ၊ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ဒါနံ၊ရိတ်ဦးနယ်ဦးဟူသောအလှူကို
ဒေတိ၊ပေး၏၊ဣဒံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊အဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ရာသဂ္ဂ
ဒါနံ၊ အရအပုံဦးဖြစ်သောအလှူတည်း၊ ပုန၊တဖန်၊တေဟိဓညေဟိ၊ ထို
စပါးဟို့ဖြင့်၊ကောဠာဂါရာနိ၊ကျိတို့ကို၊ပူရာပေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ ပဌမံ၊ရှေး
ဦးစွာ၊ကောဠာဂါရဝိဝရေထေ၊ ကျိကိုဖွင့်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဌမနိဟ
တာနိ၊ရှေးဦးစွာထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဓညာနိ၊စပါးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ
၍၊တထေဝ၊ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊ ဣဒံ၊ဤ
အလှူသည်၊အဿ၊ထိုပုဏ္ဏားအား၊ကောဠဂ္ဂဒါနံ၊ကျိမှထုတ်ဦးသောအလှူ
တည်း၊အဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊စာရေ၊အိမ်၌၊ယံယဒေဝဘတ္တံ၊အကြင်ထမင်း
ကိုသာလျှင်၊ရန္တတိ၊ချက်ပြုတ်၏၊တထေဝ၊ထိုစားရာထမင်းမှ၊ အဂ္ဂံ၊အဦး
ကို၊ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဒတွာ၊မလှူမူ၍၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်မရောက်မီ၊အန္တမသော၊အယုတ်သဖြင့်၊ဒါရိကာနံဝိ၊သားယူငယ်
တို့အားလည်း၊ကိဉ္စိ၊တစိုးတစိမျှကို၊နဒေတိ၊မပေးမလှူ၊ဣဒံ၊ဤအလှူသည်
အဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ကုန္တိအဂ္ဂဒါနံ၊ထမင်းအိုး၌ရှိသောအဦးအလှူတည်း၊
ပုန၊တဖန်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသောကာလ၌၊
ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာသော၊ ပဏိတံ၊မြတ်သော၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ပူရေ
ဘတ္တကာလေ၊နံနက်စာစားအံ့သောကာလ၌၊သံဃဿ၊သံဃာတော်အား
အဒတွာ၊မလှူမူ၍၊နဘုဉ္ဇတိ၊မစား၊ပစ္ဆာဘတ္တကာလေ၊ ညစာစားအံ့သော
အခါ၌၊သမ္ပတ္တယာစကာနံ၊ရောက်လာသောယာစကာတို့အား၊အဒတွာ၊
မပေးမူ၍၊နဘုဉ္ဇတိ၊မစား၊အန္တမသော၊အယုတ်သဖြင့်၊ သုနခါနမ္ပိ၊ခွေးတို့
အားလည်း၊အဒတွာ၊မပေးမူ၍၊နဘုဉ္ဇတိ၊မစား၊ဣဒံ၊ဤအလှူသည်၊အဿ၊
ထိုပုဏ္ဏား၏၊ဘောဇနဂ္ဂဒါနံ၊စားသောကာလအလှူဦးတည်း၊ ဧဝံ၊ဤနာန

ယေနု၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကောတွေဝ၊ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကာဟူ၍
သာလျှင်၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ အဟိလက္ခိတော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအမည်ဖြင့်
မှတ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုသသမယေ၊ မိနင်းသော်သောကာလ၌၊
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတ မျက်စိတော်ဖြင့်၊ လောကံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော
သတ္တဝါကို၊ ဝေါလောကောန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ တဿ၊ ပြာဟွ
ဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ ပြာဟွဏိယာဝ၊ ပုဏ္ဏားမအားရင်း၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဥပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရှုကြောင်းဥပနိဿ
ယကုသိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သရိရုပဋိစက္ခုနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်
တော်မူခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အနုပ္ပဂေယေဝ၊ နောက်တော်သို့မ
လိုက်စေလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်
မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟိတန္တိရံ၊ ဝိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော၊
ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြလေ၍၊ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊
ပဝိသိတုကာမေတိ၊ ဝင်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိ၏ဟု၊ ဥတွာ၊ သိရ၍၊ ဘိက္ခု
စာရေဝလာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ ပဒက္ခိတံ၊
လက်ျာရစ်ထုည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဇ္ဇာယံ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ဂါမံ၊ ရွာ
တွင်းသို့၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်လေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
ပြာဟွဏဿ၊ ပဉ္စဂ္ဂပုဏ္ဏား၏၊ ဘောဇနဝေလာယ၊ ထမင်းစားအံ့သောအခါ
၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ့၊ ကောဝိ၊ တရံ
တယောက်သော၊ အနုပ္ပဟေတဗ္ဗော၊ မြီးမြှောက်အပ်သော၊ သက္ကော၊
သတ္တဝါသည်၊ အတ္ထိနုနု၊ ရှိမည်ထင်၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်၊ ပဝိ
ဗ္ဗေတိ၊ ဝင်တော်မူ၏ဟု၊ ဥတွာနု၊ သိကြကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ နိမန္တနုတ္တယ၊ ဆွမ်းတိတ်အံ့သောငှါ၊ ဥပသကင်္ဂိသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်
၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ပြာဟွဏဿ၊ ပဉ္စဂ္ဂပုဏ္ဏား၏၊ ဃာရန္တိရံ၊ အိမ်တံခါးဝသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
တော်မူ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တေနာသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ဘောဇနံ၊ ထမင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိသိန္နော၊ နေသည်၊ အဟော

သိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုပဉ္စဂုဏ်များ၏။ ပြာဟ္မဏိပန၊ ပုဏ္ဏားမသည်ကား။
 ဗိဇနိ၊ ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဥတ၊ တည်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်လတ်သော်။ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤငါ၏လင်ပုဏ္ဏား
 သည်။ သစေပသေယျ၊ အကယ်၍ တည်းမြင်ငြားအံ့၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗဘောဇနံ၊ အလုံးစုံသောဘောဇဉ်ကို။ ဒဇေယျ၊ ပေး
 လှူလေရာ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါအား။ ပုန၊ တတန်း၊ ပပိတဗ္ဗံ၊ ချက်
 ပြန်အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍။ အပဿ
 ဒန္တ၊ မသန္တ၊ မကြည်ညိုသည်ကို လည်းကောင်း။ မန္တေ၊ ရန္တံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပြာဟ္မ
 ဏော၊ လင်ဖြစ်သောပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နပဿတိ၊
 မမြင်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရှက်ယပ်ကို။ ပဒုန္နာ
 ဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအမှုအရာကို။
 ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ သရိရာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။
 ပြာဟ္မဏော၊ ပဉ္စဂုဏ်များသည်။ သုဝဏ္ဏောဘာသံ၊ ရွှေရောင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍
 ဧတံ၊ ဤအရောင်သည်။ ကံ၊ အတတ်သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥလ္လောကေန္တော
 ကြည့်လတ်သော်။ န္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးဝ၌။ ဥတံ၊ တည်သော။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ ပြာဟ္မဏိပိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်း။
 ဒိဋ္ဌာနေန၊ မြင်သဖြင့်။ ဘဂဝါတိ၊ မြတ်စွာဘုရားပါတကားဟု။ တာဝဒေဝ၊
 ထိုခဏ၌ ပင်သျှင်။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရှက်ယပ်ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊
 ငါးပါးသောအရပ်ကို ထိစေသဖြင့်။ ဝန္တိ၊ ရှိသေး၏။ ဥပဋ္ဌဟန္တိယာ၊ အနီး၌
 တည်သော။ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမအား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သောအမှု
 အရာကို။ ပိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗသော
 နာမရူပသ္မိံ (ပ)၊ ဝုစ္စတိတိ၊ သဗ္ဗသောနာမရူပသ္မိံ (ပ) ဝုစ္စတိဟူသော၊ ဣဓံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူ
 အား။ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်တရား၌။ မမာယိ
 တံ၊ မရက်မစက်မြတ်နိုးခြင်းသဘော၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသာတာ
 စံ၊ တပ်ခြင်းရာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊
 သော၊ ထိုသူကို။ ဧဝံ၊ စင်စစ်။ ဝိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဂါထာပရိယောသာနေယေဝ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌သာလျှင်။ သောတာပတ္တိ
 ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပဉ္စဂု

ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တောဗ္ဗရံ၊ အိမ်တွင်း
သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်းလေ၍၊ ဝရာသနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ နိဝိဒါ
ပေတွာ၊ ဝိတင်းသုံးစေ၍၊ ဧက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ
၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ ဥပနိတဘောဇနံ၊ အနိသို့ဆောင်
အပ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊
လောက၌၊ အဂ္ဂဧက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူလိုက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧတံဘောဇနံ၊ ဤ
ဘောဇဉ်ကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေထာတိ၊
တည်ပါစေကုန်လောဟု၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လှူလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စဂုဏ္ဏားအား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ပြီးမြောက်တော်မူ
အံ့သောငှါ၊ ဓဒ္ဓိဂ္ဂဟတ္ထာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ ကဏ္ဍ
ဘတ္တကိစ္စေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးကော်မူပြီးသော်၊ ပြာဟ္မဏဿ၊
ပဉ္စဂုဏ္ဏားအား၊ သပ္ပါယံ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောတရားဒေသနာ
တော်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤယဒ္ဓဂ္ဂတော အစရှိသော
ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ယံ၊ အကြင်ထမင်းကို၊ ကုန္တိ
တော၊ ထမင်းအိုးမှ၊ ပဋ္ဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂတောဝါ၊ အဦးဖြစ်သော ထမင်းမှလည်းကောင်း၊
အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဝသေသာယ၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊ ကုန္တိယာ၊ အိုး၌၊
အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တတော၊ ထိုထမင်းအိုးမှ၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈတောဝါ၊ အလယ်ဖြစ်သောထမင်းမှ လည်းကောင်း၊
ကေခိကုစ္ဆုမတ္တာ ဝသေသာယ၊ တယောက်မ နှစ်ယောက်မမျှသာအ
ကြွင်းရှိသော၊ ကုန္တိယာ၊ အိုး၌၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တတော၊ ထိုထမင်းအိုး
မှ၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသတောဝါ၊ အကြွင်းမှ
လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘေထ၊ ရကုန်ရာ၏၊ ပရဒတ္တံ၊ ပဇိဝိတိ၊
ပရဒတ္တံ၊ ပဇိဝိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူတည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဥဒကဒန္တပေါ
တံ၊ ရေတပူကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောကားဘွယ်
ဘောဇဉ်ကို၊ ပရေနေဝ၊ သူတပါးသည်လျှင်၊ ဒတ္တံ၊ ပေးကပ်အပ်သော
ဘောဇဉ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ တသ္မာ၊

၁၂၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထိုကြောင့်၊ သောပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုးပရဒတ္တပဇိတိ
 တိပိ၊ ပရဒတ္တပဇိတိဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်၊ ဆိုအပ်၏။ နာလံထုထုံနောပိနိပစ္စ
 ဝါဒိတိ၊ နာလံထုထုံနောပိနိပစ္စဝါဒိဟူသည့်ကား၊ အဂ္ဂတော၊ အဦးမှ၊ လဒ္ဓါ၊
 ရအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာနံဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယကံဝါ၊
 ပစ္စည်းဒါယကာကို လည်းကောင်း၊ ထောမေတံပိ၊ ခြီးမွမ်းခြီးမြှောက်အံ့
 သောဌါလည်း၊ နာရဟတိ၊ မထိုက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ
 ကား၊ ပဟိနာနုနယတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ချစ်ခင်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ သေသတော၊ အကြွင်းဖြစ်သောထမင်းမှ၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအကြွင်း
 ဖြစ်သောထမင်းကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအာဒိနာနယေနပနံ၊
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ကား၊ ဒါယကံ၊ အလှူဒါယကာကို၊ နိပါတေတွာ၊
 ရှုတ်ချ၍၊ အပ္ပိယဝစနာနိ၊ ချစ်သွယ်မရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ခြီးဆိုခြင်း
 ဌါလည်း၊ နာရဟတိ၊ မထိုက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 ပဟိနုပနိယတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဒေါသရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 တံဝါပိမိရာ မုနိဝေဒယန္တိတိ၊ တံဝါပိမိရာမုနိဝေဒယန္တိ ဟူသည့်ကား၊
 ပဟိနာနုနယပနိဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်းဆောင်၍ပယ်အပ်သောတရားဒေါသ
 ရှိသော၊ တဋ္ဌိပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ မိရာ၊ တရားအစရှိသော ပညာရှိ
 သောသူတို့သည်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြောဟွ
 ဏဿ၊ ပဉ္စဂ္ဂပုဏ္ဏားအား၊ အရဟတ္တနိကူဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံး
 ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဂါထာ
 ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ပြောဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သောတာ
 ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပဟိဥဟိ၊ တည်လေ၏။ ။

မုနိစရန္တန္တိ ဧတ္ထ၊ မုနိစရန္တိဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ကား၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊
 တယသက်သော၊ သေဗြိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဥတုဝသေန၊ ဥတု၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ တိသုပါသာဒေသု၊ သုံးဆောင်သောပြာသာဒ်တို့၌၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 တိ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့်၊ ပရိစရိယမာနေ၊ တင့်တယ်
 ဓမ္မယံသုက်၊ ဒဟဇ္ဈောဝ၊ အငယ်တည်းကလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်း
 ပြုခြင်းဌါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေတာတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊
 မာကာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ယာပိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ခုတ္တိသာဏာ
 သုတ္တေ၊ ခုတ္တိသာဏသုတ်၌၊ ကာမာဟိဝိမိတြာဟိ၊ နှိုမိသာဂါထာယ၊ ကာ

မာဟိဝိစိတြာဟိယူသော ဤဂါထာ၏။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိန္ဒြိယံ၊ ဂုတ္တနု
ယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဘိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဗ္ဗဇိတွာဝ
ရဟန်းပြု၍သာလျှင်၊ စတုတ္ထေဝါ၊ ရေးလေးကြိမ်မြောက်၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟ
န္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိကိရ၊ ရောက်လေသတတ်၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပုဗ္ဗာ
စရိယေန၊ ရှေးလူထွက်နေကြအလေ့အကျက်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတုံ၊ လူထွက်အံ့သောငှါ၊ သမယော၊ အခါ
ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟ္ဗမိတုံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၊ တောင်
သို့ပြန်အံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊
ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံးလျှောက်ကြားကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ထိုလူထွက်သောအမှုသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသင်တို့ဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ဝိဟ္ဗမိတုံ၊ လူထွက်အံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိဏာသဝမုနိဘာဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော
မုနိ၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကရာဇန္တော၊ ထင်ရှားပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓိ
ဂါထံ၊ ဤမုနိစရန္တံ၊ ဝိရတံ၊ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အင်္ဂတ္တာ၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ မောနေယျဓမ္မသမန္နာဂမေန၊ မောနေယျတရားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မုနိ၊
မုနိမည်၏၊ ဧကဝိဟာရတာယ၊ တယောက်ထည်းတည်းနေသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ စရိယာသု၊
စရိယတရားတို့တွင်၊ ယာယကောယမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ စရိယာယ၊ စရိယ
တရားဖြင့်၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သော၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးပုထုဇဉ်ကာလ၌ကဲ့သို့၊ မေထု
နဓမ္မေ၊ မေရန်အကျင့်၌၊ ဗိတ္တံ၊ တပ်မက်သောစိတ်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊
အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိရတိယာ၊ ဝိရတိဖြင့်၊ မေထုနသ္မာ၊ မေရန်
အကျင့်မှ၊ ဝိရတံ၊ ကြဉ်သော၊ ဒုတိယပဒဿ၊ ဒုတိယပဒ၏၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်
ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မေထုနသ္မာ၊ မေရန်အကျင့်မှ၊
ဝိရတံ၊ ကြဉ်သော၊ စရန္တံ၊ တယောက်အထည်းတည်းကျင့်သော၊ ကိံ၊ ဝိ
သံ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်မည်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊

၁၂၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ဖြင့်၊ ကွမ်း၊ အချိုသောသုဉ်၊ ဥပနိဗန္ဓတေ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ လှပယဉ်ကျေးသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်သည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကွမ်း၊ အချိုသော၊
ဣတ္ထိရူပေ၊ မိန်းမ၏အဆင်းသဏ္ဌာန်၌၊ ပုရေယံထာ၊ ရှေးကာလကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ မေထုနရာဂေန၊ မေရန်ရာဂဖြင့်၊ နဥပနိဗန္ဓတိ၊ မပြီ
မတွယ်၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊
ပရေသဝါ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ကွမ်း၊ အချိုသော၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်
၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယုဝါဘာဝေါ၊ နုပျိုသောအဖြစ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ယုဝါ၊ နုပျို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ကာ
မေ၊ ဝတ္ထုကာမ၌၊ ပနိသေဝါမိ၊ မှီဝဲ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ကာမေ၊ ကာမတရား၌၊ နဥပနိဗန္ဓတိ၊ မပြီမတွယ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မေထုနသ္မာ၊ မေရန်အကျင့်မှ၊ ကေဝ
လံ၊ အလုံးစုံကိုလျှင်၊ ဝိရတံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အဝိစ
ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတိမဒါဒိဘောဒါ၊ အမျိုးမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်း
အစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ မဒါဝိ၊ ယစ်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏေ
သု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ သတိဝိပ္ပဝါသသင်္ခါ၊ တာ၊ သတိကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ ပမာဒါဝိစ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တာဝေစ၊ ကင်းသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသဗန္ဓနေဟိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ လွတ်သော၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သော ဝုတ္တုလ်သည်၊ လောကီကာယဝိ၊ လောကီကာမကုသိုလ်
နှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရတိယာ၊ ဝိရတိဖြင့်၊ ဝိရတော၊ မကောင်းမှု
မှကြဉ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လော
ကုတ္တရဝိရတိယာ၊ လောကုတ္တရာဝိရတိဖြင့်၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ န၊
မဟုတ်၊ ကိပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ ဝိရ
တံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗကိလေသဗန္ဓနေဟိ၊ အလုံး
စုံသောကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့တို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကုတ္တရဝိရတိယာ၊ လောကုတ္တရာဝိရတိဖြင့်၊
ဝိရတံ၊ ကြဉ်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ တံဝါဝိ၊ ထိုသို့ကိလေသာမှ အလုံးစုံလွတ်သော သူကိုလည်း၊
မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊
ဣဒေပန၊ သင်ရဟန်းတို့ သည်ကား၊ နံ၊ ထိုပစ္စည်းငယ်ကို၊ နဝေဒယထ၊

မသိလေကုန်၊ တေန၊ ထိုသို့မသိသောကြောင့်၊ ထိုပစ္စည်းငယ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ လူထွက်ဟူသောစကားကို၊ ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ။

အညာယလောကန္တိ ဧတ္ထ၊ အညာယလောကံ အစရှိသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာမိလဝတ္ထု၊ ထို့၊ ကာမိလဝတ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ နိန္ဒဿ၊ နိန္ဒမင်းသားအား၊ အာဘရဏမင်္ဂလံ၊ မင်းတန်ဆာကို ဆင်ယင်အပ်သော မင်္ဂလာလည်းကောင်း၊ အဘိသေကမင်္ဂလံ၊ အဘိသိက်သွန်းအံ့သော မင်္ဂလာလည်းကောင်း၊ အာဝါဟမင်္ဂလံ၊ ကမ်းခြားအံ့သော မင်္ဂလာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိမင်္ဂလာနိ၊ သုံးပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဟတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စတိက္ခ၊ သတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူလေသော်၊ သုဗ္ဗိတွာ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးတော်မူပြီး၍၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထ၊ လက်၌၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်တော်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို၊ နိက္ခမန္တံ၊ နန်းတော်မှ ထွက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လေ၍၊ ဇနပဒကဇျာဏီ၊ ဇနပဒကဇျာဏီမင်းသမီးသည်၊ အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ တု ဝဋ်ခေါ၊ အဆောတလျှင်သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ပြန်လာခဲ့ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂါရုဓေန၊ ရှိသေမြတ်နိုးလှသဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်တော်ကို၊ ဟန္တု၊ ယူတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ လျှောက်ဆိုအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရမေဝ၊ နိဂြိုမာရုံ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေတော၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ပတ္တံ၊ ငါ၏သဝိတ်တော်ကို၊ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာသိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂါရုဓေန၊ ရှိသေလှသဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတံ၊ ပပင်အံ့သောငှါ၊ အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သောပန၊ ထိုနန္ဒမင်းသား သည်ကား၊ ဇန
 ပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏိ မင်းသမီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 ပုနပျုနံ၊ အမန်တလဲလဲ၊ သရဇ္ဇော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဋ္ဌိ၊ ပျင်းရိ
 ၏၊ တံ၊ ထိုလူထွက်ချင်သောအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊ အနဘိရုတိ၊ မမွေ့မလျော်
 မပျော်သည်ကို၊ ဝိနောဒေတုကာမော၊ ပျောက်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒ၊ အိုနန္ဒ၊ တံ၊ သင်သည်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသ
 နတ်ပြည်သို့၊ ဂတပုဗ္ဗော၊ ရှေးကာလကရောက်ဘူးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏လော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဇ္ဇန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ နဂတပုဗ္ဗော၊ ရှေးကာလကရောက်စဘူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒော၊
 နန္ဒမင်းသားသည်၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အထစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊
 တကော၊ ထိုသို့မရောက်ဘူးလေသောကြောင့်၊ နံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနု
 တော်အားဖြင့်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်သို့၊ နေတွာ၊
 ဆောင်တော်မူ၍၊ ဝေဇယန္တပါသာဒန္တိရေ၊ ဝေဇယန္တပြာသာဒ်၏တံခါး
 ဝဋ်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂမနံ၊ ကြွ
 တော်မူလာသောအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိလေ၍၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ အတ္တရာဂဏ ပရိဂုတော၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ပါသာဒါ၊
 ပြာသာဒ်မှ၊ ဩရောဟိ၊ သက်ခဲ့၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကောနံ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ပါဒမက္ခနတေ
 လံ၊ ခြေသုတ်စရာဆီကို၊ ဒတွာ၊ လှူဘူးသောကြောင့်၊ ကုက္ကု၊ ငူပါဒိနိယော၊
 ခို၏ခြေကဲ့သို့နိသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို၊ အာမဇ္ဇေသိ၊
 ခေါ်ဆိုတော်မူ၏၊ ကံ၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ ခေါ်ဆိုတော်မူသနည်း၊
 နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကုက္ကု၊ ငူပါဒိနိ၊ ခို၏ခြေကဲ့သို့နိသော အဆင်းရှိကုန်
 သော၊ ဣမာနိပဉ္စအတ္ထရုသတာနိ၊ ဤငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို၊ ပဿသိ
 ခူ၊ ဖြစ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ ခေါ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချွေအပ်၏၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ နိမိတ္တာ
 နုဗျဉ္ဇနံ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်အသွင်သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗန္တိ၊ ယူအပ်

၏ဟု၊ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ သကဇေ၊အံလုံးဝံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊
မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၌၊နတ္ထိ၊မရှိချေ၊ဦးအထစပန၊ထိုသို့မရှိဘဲလျက်၊
ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပါယကုသလတာယ၊
အကြောင်း၌လိမ္မာတော်မူလှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတုရဿ၊ အနာ
မှီဝဲစက်ခြင်းရှိသောသူအား၊ ဒေါသေ၊ စမြင်းဒေါသတို့ကို၊ ဥက္ကိလိတွာ၊
အနံ့ထွေးစေ၍၊နိဟရိတုကာမော၊ထုတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဘိသက္ကော
ဝိယ၊ဆေးသမားကဲ့သို့၊ နန္ဒဿ၊နန္ဒမင်းသား၏၊ရာဂံ၊တပ်သောရာဂကို၊
ဥက္ကိရေတွာ၊အနံ့ထွေးစေ၍၊ နိဟရိတုကာမော၊ထုတ်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊နိမိတ္တာနုဗျဉ္ဇနဂဟဏံ၊ နိမိတ်သဏ္ဌာန်၌မှတ်ယူမိမ့်သည်ကို၊
အနုညာသိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊တံ၊ထိုကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်သည်၊ယထာ
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဓုရိသဓမ္မသာဓုထိ၊မယဉ်ကျေးသောယောကျ်ား
တို့ကိုယဉ်ကျေးအောင်လုံးမပဲ့ပြင်တော်မူတတ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရော၊
အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊နိမိတ္တာနုဗျဉ္ဇနဂဟဏံ၊နိမိတ်
သဏ္ဌာန်ကိုယူမိမ့်သည်ကို၊အနုညာသိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊တတော၊ထိုနောင်
မှ၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒဿ၊နန္ဒအား၊ အတ္တရာဟေတု၊နတ်
သမီးဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဗြဟ္မစရိယေ၊ငါဘုရားသာသနာတော်
၌၊အဘိစရတိ၊ အလွန်ကျင့်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ ကိံအာဏာပေသိ၊အဘယ်
သို့စေတော်မူသနည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တုဌေ၊သင်တို့သည်၊ဘဓုက
ဝါဓန၊သူခင်းငှါ၊ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒံ၊နန္ဒကို၊စောဒေထ၊ စော
ဒနာလေကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊စေခိုင်းတော်မူ၏၊ တေဟိ၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ စောဒိယမာနော၊ စောဒနာအပ်သော၊ သော၊ထိုနန္ဒမင်း
သားသည်၊လတ္ထိတော၊ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊
မနထိကရာဇန္ဒာ၊နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ကျင့်သည်ရှိသော်၊
နမိရဿဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာ
သိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊တဿ၊ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ စက်မနကောဒိပံ၊စင်္ကြံ
စွန်း၌၊ဥိတေ၊တည်သော၊ရုက္ခေ၊သစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊စောင့်သော၊ဒေဝ
တာ၊နတ်သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ဇေတမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်း
ကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝံတောမိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
လည်း၊ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော်သည်၊ဥပပါဒိ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
တို့သည်၊ အဇာနန္ဒာ၊မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာ

လျှင်၊ အာယသ္မန္တနန္တံ၊ အရှင်နန္ဒကို၊ စောဒေန္တိ၊ စောဒနာကြကုန်၏။
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 နန္ဒော၊ နန္ဒကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နတ်သမီးတို့ကိုနှစ်သက်သောအကြောင်းကြောင့်
 ရဟန်းပြု၍ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏ဟူသောစကားကို၊ နစောဒေ
 တဗ္ဗော၊ မစောဒနာအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ ဝိကာသဝ
 မုနိတာဝံ၊ ကုန်ပြီးသောအာယဝရှိသောမုနိ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသံတိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရား
 ဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤအညာယလောကံအစရှိသောဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုက္ခသစ္စဝဝတ္ထာနကရဏေန၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာ၏အပိုင်းအခြားကိုပြုသဖြင့်၊ ခန္ဓာဒိလောကံ၊ ခန္ဓာအစရှိသောလော
 ကကို၊ အညာယစာနိက္ခာ၊ သိ၍၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ နိရောဓသစ္စံ၊
 နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ ပရမတ္ထဒသသိ၊
 ပရမတ္ထသစ္စာကိုမြင်သော၊ သမုဒယပ္ပဟာနေန၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်
 သဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိသံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဩစံ၊ ဩစာကို၊ ပဟိနသမုဒ
 ယတ္ထာ၊ ပယ်အပ်သောသမုဒယသစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရူပမဒါဒိ
 ဝေဂသဟာနေန၊ ရူပမဒအစရှိသောအဟုန်ကိုသည်းခံသဖြင့်၊ စက္ခာဒိအာ
 ယတနသမုဒယတ္ထံ၊ စက္ခုအစရှိသောအာယတန၏ ဖြစ်ကြောင်းသမုဒယ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အတိတာရိယအတိတာရိတွာ၊ ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားစေသဖြင့်၊
 တန္တိဇ္ဈေသော၊ ထိုအတိတာရိယဟူသောပုဒ်ကိုပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တာဒိတိဣမာယ၊ တာဒိဟူသော ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ တာဒိလက္ခဏုပ္ပတ္တိံ၊
 သည်းခံခြင်း လက္ခဏာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ယာတာဒိ၊ အကြင်
 သည်းခံခြင်းတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယောစာယံကာမရာဂါဒိကိလေသ
 ရာသယေ၊ အကြင်ကာမရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏အရင်းအဟာန
 နဗ္ဗေန၊ မြှောတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဩစော၊ ဩစာမည်၏၊ ကုန္တိတပရိ
 ယာယေန၊ ဝမ်းဟူသောပရိယာယ်ဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဓဗ္ဗေန၊ ပြည့်နှင်ခဲ့သော
 အနက်ဖြင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာမည်၏၊ တံ၊ ထိုသံသရာတည်းဟူသော
 သမုဒ္ဓရာကို၊ သမုဒယပ္ပဟာနေနစ၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်သဖြင့်လည်း၊
 တံဩစာသမုဒ္ဓံ၊ ထိုဩစာတည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာကို၊ အတိတာရိယ
 အတိတိတ္ထောစာတ္တာ၊ အလွန်ကူးမြောက်သော ဩစာရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ နှုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာနာဝိ၊
 ကဲ့ရဲ့ရန်ရှာဆိုငြားသော်လည်း၊ ဝိကာရီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇနတာ
 ယ၊ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိန္ဒြိယသည်းခံသောသဘောရှိ၏
 ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤတာဒိဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ တံဆိန္ဒဂန္ထိ၊ ထိုဂန္ထတရားကိုဖြတ်ပြီးထသော၊ အသိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကို
 မရှိသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကိုကား၊
 အဿ၊ ထိုတာဒိဟူသောပုဒ်၏၊ ဝုတ္တိဝစနမေဝ၊ ပြီးပွန်းအပ်သောစကား
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စတုသစ္စ
 ဘာဝနာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပွားများစေသဖြင့်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဂန္ထာနံ၊ ဂန္ထတရားတို့၏၊ ဆိန္ဒုတ္တာ၊ ဖြတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒု
 ဂန္ထိ၊ ဖြတ်အပ်သောဂန္ထရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တဏှာယာဝါ၊ တဏှာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတ္တဝိ၊ တရံတခုသောတရား
 ၌၊ အနိသဝိတတ္တာ၊ မရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသိတံ၊ တပ်ခြင်းစွဲလမ်း
 ခြင်းရှိရာမရှိသော၊ စတုန္တံ၊ အာသဝါနံ၊ လေးပါးသောအာသဝတရားတို့၏၊
 အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝမရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါပိဓိရာမုနိဝေဒယန္တိတိ၊ တံဝါပိဓိရာ
 မုနိဝေဒယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တစ္စ၊ ထိုရဟန်းကိုလည်း၊ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဝိကာသဝမုနိတိ၊ ဝိကာသဝမုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တုမေ
 ပန၊ သင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ အဝေဒယမာနာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဘဏထာတိ၊ ဆိုကုန်လောဟု၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

အသမာဥဘောတိဧတ္ထ၊ အသမာဥဘောဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊ တယောကံ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ပစ္စန္ဒဂါ
 မံ၊ အစွန်ဖြစ်သောရွာကို၊ နိဿယာယ၊ ဖြစ်၍၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဟာရတိ၊
 နေ၏၊ တသ္မိံ၊ ဂါမေစ၊ ထိုရွာ၌ကား၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမူဆိုးသည်၊ တဿ
 ဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်
 လေ၍၊ မိဂေ၊ သားသမင်တို့ကို၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖမ်းယူ၏၊ သော၊ လိုမူဆိုးသည်၊
 အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဂါမံ၊
 ရွာသို့၊ ဝိဏှာယာ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊
 မြင်လေ၏၊ လုဒ္ဒကော၊ မူဆိုးသည်၊ အရညာ၊ တောမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခဲ့

သည့်ရှိသော်၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမန္တိ၊ တွက်သည့်ကိုလည်း၊ ပဿတိ
 မြင်လေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိဏ္ဍဒဿနေန၊ မပြတ်မြင်လေ့ရှိသဖြင့်၊ ထေရေ၊
 မထေရ်၌၊ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုး
 သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗဟုဓံသံ၊ များစွာသောအခါကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရဿာပိ၊ မထေရ်အားလည်း၊ ရသပိဏ္ဍပါတံ၊ အရ
 သာနှင့်တကွသောဆွမ်းကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ မနုဿာ
 လူတို့သည်၊ ဥဏ္ဍာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အသု
 ကတ္တိံ၊ ပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဖိဂါ၊ သမင်တို့သည်၊ ဝိဋ္ဌန္တိ၊ တည်
 ကုန်၏၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ပါနိယံ၊ ဇေကို၊ ဝိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ လုဒ္ဓကဿ၊ မူဆိုးအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏၊ တတော၊ ထိုသို့
 ကြားသောကြောင့်၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ မိဂေ၊ သားသမင်တို့ကို၊ မာရေ
 သိ၊ သတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်၊
 သင်္ဂဗ္ဗ၊ ပေါင်း၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥဏ္ဍာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇန
 ပဒစာရိကံ၊ ဇနပုန်ဒေသစာရိကို၊ စရမာနေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊
 တံဇနပဒံ၊ ထိုဇနပုန်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ လုဒ္ဓကေန၊ မူဆိုးနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သမာနဇိဝိကာတာဝ
 သာကေ၊ အတူတကွအသက်မွေးခြင်းမရှိသည်အဖြစ်၏၊ သက်သေဖြစ်
 သော၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိကာသဝမုနိဘာဝံ၊ ကုန်ပြီးသော
 အာသဝရှိသောရဟန်းမုနိ၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်စိန်
 သောငှါ၊ ဣမံဂါထံ၊ အသမာဥဘောအစရှိသော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၎င်း၊ သော
 စလုဒ္ဓကော၊ ထိုမူဆိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဇေတဥဘော၊ ထိုနှစ်ယောက်
 သောသူတို့သည်၊ အသမာ၊ တူသော သဘောမရှိကုန်၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ သမာနဇိဝိကာတိ၊ တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟု၊ ယံဝစနံ၊

အကြင်စကားကို၊ တဏှိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊
မှားလေ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဒုရု
ဝိဟာရဝုတ္တိနော၊ ဝေးသောအရပ်၌နေ၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုရဟန်းမူဆိုးတို့အား၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝိဟာရောစ၊ နေရာအ
ရပ် သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုရုဝိဟာရဝုတ္တိ
နော၊ ဒုရုဝိဟာရ ဝုတ္တိမည်ကုန်၏၊ ဝိဟာရောတိ၊ ဝိဟာရဟူသည်ကား၊
ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်တည်း၊ သောစဝသနောကာသော၊ ထိုသို့
သောနေရာအရပ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အရညေ၊ တော၌၊
ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လုဒ္ဓကဿစ၊ မူဆိုး
အားကား၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဝုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဇိဝိကာ၊ အသက်မွေးကြခြင်းတည်း၊
သာစဇိဝိကာ၊ ထိုအသက်မွေးကြခြင်းသည်လည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား
ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ် အတိုင်း၊ ဘိက္ခာစာရိယာ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း
တည်း၊ လုဒ္ဓကဿစ၊ မူဆိုးအားကား၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဂသကု
ဏမာရဏာ၊ သားသမင်ဌက်တို့ကိုသတ်ခြင်းတည်း၊ ဝုနစ၊ တဖန်လည်း၊
အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂိဟိဒါရပေါသိတိ၊ ဂိဟိဒါရပေါသိ ဟူသည်ကား၊
သောလုဒ္ဓကော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ တေနကမ္ပေန၊ ထိုမူဆိုးအမှုဖြင့်၊ ဝုတ္တဒါရံ၊
သားမယားကို၊ ပေါသေတိ၊ ကျွေးမွေး၏၊ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာ
သဝေါရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ အမမောစ၊ ခင်မင်
စုံခက်ခြင်းမရှိ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိမမတ္တဝိရဟိတော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်မက်မော
ခြင်း၏အဖြစ်မှကင်း၏၊ သုဝိဝတတ္တာစ၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုန္နရဝတတ္တာစ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းမွန်စင်ကြယ်
သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဝုနစ၊ တဖန်လည်း၊ ပရပါဏရောဓာယ၊ တပါးသော
သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမှ၊ ဂိဟိ၊ လူသည်၊ အသံယတော၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိ၊ သောလုဒ္ဓကော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်၍၊ ပရ
ပါဏရောဓာယ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊
တေသံပါဏာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေါ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို
ဖြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဝါစာဝိတ္တေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ အသံယ
တော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိ၊ နိစ္စံ၊ အခြေ၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ပါဏိနေ၊ သတ္တ

၁၃၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝါဒ်၊ ယက္ခော၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်
၏၊ ဣတရောပန၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝိကာသဝမုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်
သောမုနိသည်၊ ကာယဝါစာဝိက္ခေတိ၊ ဘိုလ်နှုတ်ပိတ်တို့ဖြင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊
ယက္ခော၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါဒ်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
ရှောက်၏၊ ဇေသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သမာနဇိဝိကာ၊ တူသောအသက်မွေးခြင်း
ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

သိဝိယထာတိဇ္ဈေ၊ သိဝိယထာဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပိ
လဝတ္ထုသို့၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့အား၊ ကထာ၊ ပြောဆိုကြသော
စကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ကံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှား
စွာဖြစ်သနည်း၊ ပဌမ သောတာပန္နံ၊ ရှေးဦးစွာ သောတာပန် ဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ သောတာပတ္တိပတ္တဿ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗတရော၊ အထူး
သဖြင့်ကြီးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပစ္ဆိမသောတာပန္နေန၊ နောက်မှသောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ပဌမသောတာပန္နဿ၊ ရှေးဦးစွာသောတာပန် ဖြစ်သော၊
ဂိဟိနော၊ လူအား၊ အဘိဝါဒနာဒီနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော ဝတ်ကြီးဝတ်
ငယ်တို့ကို၊ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထာ၊ တရားစကား
သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ကံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ အညတရော၊
တယောက်သော၊ ဝိဇ္ဇာစာရိကော၊ ဆွမ်းခံသွားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေ
သိ၊ ကြားလျှောက်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိဝိသေသော၊
အထူးကား၊ အပဿိကထာ၊ ဤရှိခိုးထိုက်၏ဟုပြောဆိုကြသောစကားသည်၊
ဇာတိပူဇနေယျံ၊ အမျိုးဇာတိ အားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထုလိင်္ဂံ၊ အကြောင်းလိင်္ဂအသွင်အားဖြင့်ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်
ခြင်းလည်းကောင်း၊ အညာဝေ၊ တပါးမိသားတည်း၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့
သောစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂါဝိပိ၊ အနာ
ဂါဝိလည်းဖြစ်သော၊ ဂိဟိ၊ လူသည်၊ စေပေသတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊

တေန၊ ထိုအနာဂါမ် ဖုရိလ်သည်၊ တဒဟုပဗ္ဗဇိတဿာပိ၊ ထိုနေ့ရှင်ပြု
သည်သာလည်းဖြစ်သော၊ သာမဏေရုဿ၊ သာမဏေအား၊ အဘိဝါဒနာ
ဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို၊ ကတ္တဗ္ဗာနေဝ၊ ပြုအပ်
ကုန်သည်သာသျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
ပစ္ဆာသောတာပန္နဿာပိ၊ နောက်မှသောတာပန်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ပဌမသောတာပန္နဂဟဋ္ဌတော၊ ရှေးဦးစွာသောတာပန်
ဖြစ်သောလူထက်။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်မြတ်သော၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောတရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသိဒ္ဓိယထာ
အစရှိသောဂါထာကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မတ္ထကော၊ ဦးခေါင်း
၌၊ ဇာတာယ၊ ရောက်သော၊ သိခါယ၊ ဦးစွန်းသည်၊ သမ္ဘဝေန၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သိဒ္ဓိ၊ ဦးစွန်းရှိသော၊ မဏိဒဏ္ဍသဒိဿာယ၊ ပတ္တမြားညှိ
ထွက်ကန်နှင့်တူသော၊ ဂိဝါယ၊ လည်ဖြင့်၊ နိလဂိဝေါ၊ ညိုသောလည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ ယွာယံပေစာအပံမယုရော၊ အကြင်ဥဒေါင်းဌာကို၊ ဝိဟာဂံ
မောတိ၊ ဝိဟာဂံမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောမယုရော၊ ထိုဥဒေါင်းဌာ
မင်းသည်။ ဟရိတဟံသဒိရဟံသကာဠဟံသပါဓာဟံသသုဝဏ္ဏဟံသော
သု၊ ဟရိတဟင်္သာဒိရဟင်္သာကာဠဟင်္သာပါဓာဟင်္သာသုဝဏ္ဏဟင်္သာမျိုး
တို့တွင်၊ ယွာယံယောအံယံ သုဝဏ္ဏဟံသော၊ အကြင်ရွှေဟင်္သာသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿဟံသဿ၊ ထိုရွှေဟင်္သာ၏၊ ဇဝေန၊ လျင်သွားခြင်းဖြင့်၊
သောဠသိစ္စိကလံ၊ တဆွဲခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်ကိုမျှလည်း၊ နဥပေတိ၊
မတူမဖြစ်နိုင်၊ သုဝဏ္ဏဟံသော၊ ရွှေဟင်္သာသည်၊ မဟုတ္တေန၊ တမဟုတ် ကာ
လဖြင့်၊ ယောဇနသဟဿာပိ၊ ယူဇနာတထောင်ရှိသောအရပ်သို့လည်း၊
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်နိုင်ပျံနိုင်၏၊ ဣတရော၊ ရွှေဟင်္သာမှတပါးသောဥဒေါင်းမင်း
သည်၊ ယောဇနဓိ၊ တယူဇနာရှိသောအရပ်သို့လည်း၊ အသမတ္ထော၊ မတွင်း
နိုင်လေ၊ ဥဘောပိ၊ ဥဒေါင်းမင်းရွှေဟင်္သာတို့သည်လည်း၊ ဒဿနိယတ္ထာ
ပန၊ ကြည့်ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဒဿနိယာ၊ ဒဿနိယ
မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဂိဟိ၊ လူသည်၊ ပဌမသောတာပန္နဿာပိ၊ ရှေးဦးစွာသောတာပန် ဖြစ်သော်
လည်း၊ မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ်တည်းဟူသောအမြင်ဖြင့်၊ ဒဿနိယော၊ ဒဿနိ
ယမည်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ အထခေါ၊ ထို့

သို့မဂ်တည်းဟူသော အမြင်ရှိငြားသော်လည်း။ သော။ ထိုလူဖြစ်သော
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစ္ဆိမသောတာပန္နဿ၊ နောက်မှသောတာပန်
ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ်တည်းဟူသော အမြင်
နှင့်။ တုလျော။ သဘောတူကြ၏။ ဒဿနိယတာဝဿာပိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်း
တူသောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဇဝေန၊
အထက်မဂ်၏ လျင်ခြင်းဖြင့်။ နာနုကရောတိ၊ မတူသာချေ၊ ကတမေန၊
အဘယ်မည်သော။ ဇဝေန၊ လျင်ခြင်းဖြင့်။ နာနုကရောတိ၊ အတူမပြုသာ
သနည်းဟူမူကား။ ဥပရိမဂ္ဂဝိပဿနာ ဥာဏဇဝေန၊ အထက်မဂ်ဥာဏ်
ဝိပဿနာဥာဏ်၏လျင်ခြင်းဖြင့်။ နာနုကရောတိ၊ အတူမပြုနိုင်ချေ။ ဂိဟိနံ၊
လူဖြစ်သောသူတို့အား။ တံဥာဏံ၊ ထိုအထက်မဂ်ဥာဏ် ဝိပဿနာဥာဏ်
သည်။ ဇန္တံ၊ နို့နို့နှေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား။ ပုတ္တဒါရာဒိဇဉာဏံ၊ သားမယားအစရှိသော အနှောင့်အရှက်ဖြင့်။
ဇဉ်တတ္ထာ၊ နှောက်ရှက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇန္တံ၊ နို့နို့နှေးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနောပန၊ ရဟန်း၏ကား။ တံဥာဏံ၊ ထိုအထက်မဂ်
ဥာဏ်ဝိပဿနာဥာဏ်သည်။ တိက္ခံ၊ ထက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဇဉ်တတ္ထာ
သားမယားအစရှိသော အနှောင့်အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိက္ခံ၊
ထက်မျက်လျင်လျားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယွာယံယောအယံအတ္ထော၊
အကြင်အနက်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မုနိနောဝိဝိတ္တဿဝန
မှိဗျာယတောတိဣဓိနာပဇေန၊ မုနိနောဝိဝိတ္တဿဝနမှိဗျာယတောဟူသော
ဤဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဒိဝိတော၊ ပြအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သေခမုနိ၊ သေခမုနိဖြစ်သော၊
အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကာယဝိတ္တဝိဝေကေန၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တ
ဝိဝေကဖြင့်လည်း။ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လက္ခဏူပ
နိဇ္ဈာနေနစ၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဖြင့်လည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝနသ္မိံ၊ တောအရပ်၌၊
ဗျာယတိ၊ ရှုအပ်၏။ ဂိဟိနော၊ လူဖြစ်သောသူအား။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊
ဇေဉ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဝေကောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဗျာနံဝါ၊ ဗျာနိတရားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိလေအံ့နည်း။
အယံဟိ၊ ဤသည်လျှင်။ ဇေတ္ထ၊ ဤဝါသာ၌။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကားမုနိသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပရမတ္ထဇော
တိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိ
ကာယံအဋ္ဌကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တန်ပါတ်ဝဏ္ဏနာယ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌက

ထသန္တိ၊ မုနိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မုနိသုတ်န္တိအပ္ပင်္ဂသည၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ အတ္တဝဏ္ဏနတော၊ အနက်အဖွင့်အားဖြင့်၊ ဥရုဂဝဂ္ဂေါနာ
မ၊ ဥရုဂဝဂ်မည်သည်၊ သမေတ္တာ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီး ။

၂-စူဠဝဂ်-၁-ရတနသုတ်။

ယာနိတုတာနိတိအာဒိဂါတာပဒံ၊ ယာနိတုတာနိဤသ္မိအစရှိသော
ဂါထာပုဒ်သည်။ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်။ ကာ၊ အတတ်နည်းဟူမူကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌၊
ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဒုန္တိ၊ ကွာအယော၊ ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိသော
ဘေးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ၊ သုကိရ၊ ဖြစ်လေကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုငတ်မွတ်
ခြင်းအစရှိသော ဘေးတို့ကို။ ဂူပသမဗ္ဗာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ လိန္တဝိ
ယော၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တိ၊ သွားကုန်
၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဂိတွာ၊ တောင်းပန်ကုန်၍၊ ဝေသာလိံ၊
ဝေသာလီပြည်သို့၊ အာနယိံ၊ သု၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာနိတော၊
ပင့်ဆောင်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ဥပ္ပဒ္ဒဝါနံ၊ ထို
ဘေးရန်တို့ကို၊ ဂူပသမဗ္ဗာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဣမံ၊ သုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်
တော်ကို။ အဘာသိ၊ ပောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား။
တတ္ထ၊ ထိုရတနသုတ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ပေါရာဏကာပန၊
ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရတနသုတ်တော်၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်း
ကို၊ ဝေသာလိဝတ္ထုတော၊ ဝေသာလီဝတ္ထုမှ၊ ပာသုတိ၊ အစပြု၍၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
ဖွင့်ကြကုန်၏။ သာဝဏ္ဏနာ၊ ထိုအကျယ်အဖွင့်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏။ ကိရုအနုသဝန၊ အဆင့်ဆင့်ကြားရဘူးသည်ကား၊ ဗာရာဏသီယံ
ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရုညော၊ မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိ
မ္ပိ၊ ဝမ်း၌၊ ဝဇ္ဇော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ သာ၊ ထို
မိဖုရားကြီးသည်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီးအား၊ နိဝေဓေ
တိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂတ္ထဿ၊ ကိုယ်ဝန်အား၊ ပရိဟာရံ၊ အ
စောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
စွာ၊ ပရိဟာရိယမာနဂတ္ထာ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဝတ္ထုပရိပါကကာလေ၊ ကိယံဝနရန္တိသောကာလန္တု၊ ဝိဇာယစာရံ၊ သားဖွား
 ရာအိမ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ပုညဝတီနံ၊ ဘုန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ပစ္စုသသမယေ၊ မိနင်းသောကာလ၌၊ ဝတ္ထုပုဋ္ဌာနံ၊ ကိယံဝနမှထခြင်းသည်
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ဟာသံ၊ ထိုသားဖွားသောမိန်းမ
 တို့တွင်၊ အညတရာ၊ တယောက်သောမိန်းမတည်း၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်၊ ပစ္စုသသမယေ၊ မိနင်းသောကာလအခါ၌၊ အလတ္တကပဋုလဗန္ဓု၊
 ဇိဝကသုပ္ပသဒိသံ၊ ချိပ်အရမ်းစွပ်နပ်ပွင့်နှင့်တူသော၊ မံသပေသိ၊ သားတစ်
 ကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏၊ တတောတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အညာဒေဝိယော၊
 တပါးသောမိဖုရားတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသေ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊
 ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ဝိဇာယန္တိ၊ ဖွားမြင်ကုန်၏၊ အဂ္ဂမဟောသိ၊ မိဖုရားကြီး
 သည်၊ မံသပေသိ၊ သားတစ်ကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊
 မင်းကြီး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့အပြင်မှ၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ တေနအဝဏ္ဏတယေန၊ ထို
 အကျော်အစောမဲ့ဘေးမှကြောက်သဖြင့်၊ တံမံသပေသိ၊ ထိုအသားတစ်
 ကို၊ ဧကသ္မိံ၊ ဘာစနေ၊ တလုံးသောအိုး၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပဋိကုဇ္ဇိတွာ၊
 တဖန်ပိတ်ပြန်၍၊ ရာဇမုဒ္ဒိကာယ၊ မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္စိတွာ၊ တံဆိပ်ထိုး၍၊
 ဗန္ဓိတွာ၊ မွဲ၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌၊ ပက္ခိပါပေသိ၊
 ချစေ၏၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ခဋ္ဌိတမတ္ထေ၊ စွန့်ကာမျှ၍၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိဒဟံ၊ သု၊ စီရင်ကုန်၏၊
 ဧတ္ထေ၊ ဤအိုး၌၊ သုဝဏ္ဏပဋိကဉ္စ၊ ရွှေပြားကိုလည်း၊ ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ဆေး
 ဒန်းမြင်းသီလာဖြင့်၊ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟောသိ
 ယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ပဇာတိ၊ သားဖြစ်သောသတ္တဝါတည်းဟု၊ လိဝိတွာ၊
 ရေး၍၊ ဗန္ဓိသု၊ မွဲကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘာဇနံ၊ အိုးသည်၊ ဗြိမိဝေဂ
 ဘယာဒိဟိ၊ တံဝိုးအဟုန်ဘေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုပ္ပဒ္ဒုတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ပါယာ
 သိ၊ သွားလေ၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အညတရာ၊ တ
 ယောက်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဂေါကုလံ၊ နွားကျောင်းသားအ
 မျိုးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝသတိ၊
 နေ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
 သို့၊ ဩတိဏ္ဏော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်၊ တံဘာဇနံ၊ ထိုအိုးကို၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 လာလတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပံသုကူလသညာယ၊ ပံသုကူဟူသောအ

မှတ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူလေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုအိုး၌၊
 တံအက္ခရပဋိကံ၊ ထိုအက္ခရာရှိသောရွှေပြားကို၊ ရာဇမုဒ္ဒိကာယ၊ မင်း၏တံ
 ဆိပ်ဖြင့်၊ လညွှန်၊ နှိပ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေသည်ရှိသော်၊
 တံမံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသွာန၊ မြင်ရပြီး၍၊
 တဿ၊ ထိုရသေ့အား၊ ဧတံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဂစ္ဆော၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓပုတိဘာဝေါ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ပျံ့သော ဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊
 အဿမံ၊ နေရာကျောင်းသစ်မ်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်
 သန့်ရှင်းသော၊ သြကာသေ၊ အရပ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
 အဘုမာသတ္တယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်၊ ဧဝံသပိဏ္ဍိယော၊ နှစ်ကွဲသောသား
 တစ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ တံ၊ ထိုနှစ်ကွဲ
 သောသားတစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်လေ၍၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ဘာဇနံ၊
 အိုးကို၊ ဗလကန္တဇေ၊ ပျဉ်ချစ်၏အတွင်း၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အဘုမာသတ္တယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်၊ ဧကမေကိသာ၊
 တခုတခုသော၊ မံသပေသိယာ၊ အသားတစ်မွှားဟတ္ထပါဒသိသာနံ၊ လက်
 ခြေဦးခေါင်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အယိုဌ၊ ပဉ္စဝိဇ္ဇကာ၊ ငါးခုသောအဖိုတို့သည်
 အဋ္ဌသုံ၊ ပေါက်ကုန်တည်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 အဘုမာသတ္တယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ မံသပေသိ၊ သား
 တစ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊ ဒါရကော၊ သတို့
 သားငယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တခုသောသားတစ်သည်၊ ဒါရိ
 ကာ၊ သတို့သမီးငယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုသူငယ်တို့၌၊
 တာပသဿ၊ ရသေ့အား၊ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ အင်္ဂုဋ္ဌတောစ၊ လက်ချောင်းမှလည်း၊ ဝီရံ၊ နို့ရည်
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမျှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ၌၊ ဝီရတက္ကံ၊ နို့ထမင်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တတ္ထံ၊
 ထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ ဝီရံ၊ နို့ဝဏ္ဏာကို၊ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏၊ မုခေ၊
 ခံတွင်း၌၊ အာသိဉ္ဇတိ၊ လောင်း၏၊ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းတွင်း
 သို့၊ ယံ၊ အကြင်နို့ဝဏ္ဏာသည်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သောနို့ဝဏ္ဏာသည်၊ မဏိဘာဇနဝတံပိယ၊ ပတ္တမြားခွက်၌တည်သကဲ့သို့၊

ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်။ အရေမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရေ၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်။ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍။ ဌဝိတာဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ နေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ လိနာ၊ တွန့်သော။ ဆဝိ၊ အရေသည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့တွန့်သော အရေရှိသဖြင့်။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနိတာယဝါ၊ အရေမရှိသကဲ့သို့ရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လိနာဆဝိတာယဝါ၊ တွန့်သော အရေ ရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လိဗ္ဗာနိတိ၊ လိဗ္ဗာနိဟူ၍။ ပညာယိ၊ သု၊ ထင်ရှားခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ တာပသောပန၊ ရသေ့သည်ကား။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ပေါသေန္တော၊ ကျွေးမွေးသည်ဖြစ်၍။ ဥဿုရေ၊ နေမြင့်မှ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌။ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏။ အတိဒ္ဓါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ ပဋိနိက္ခမတိ၊ ကျောင်းသို့ပြန်၏။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ တံဗျာပါရံ၊ ထိုသို့သော အကြောင့်ကြကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ၊ အဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရေသ့ရဟန်းတို့အား။ ဒါရကေ၊ ပေါသကံ၊ သူငယ်ကို ကျွေးမွေးရခြင်းသည်။ ဗလိဗောဓေဝ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းဗလိဗောဓ်ရှိရသည်သာတည်း။ အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒါရကေ၊ သူငယ်မောင်နှမတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပေါသိဿာမ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်ပါကုန်အံ့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိသုဏ္ဍိ၊ ဝန်ခံလေ၏။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ဂါမာ၊ ရွာမှ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိုးဇာယသောကံသောနေဋ္ဌံ၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍။ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်။ ဩကိရိတွာ၊ ကြ၍။ ဓေပဇာကာ၊ တံခွန်ကုက္ကားတို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ဆောက်စေ၍။ ဝဇ္ဇမာနေဟိ၊ တီးမှုတ်အပ်ကုန်သော။ တူရိယေဟိ၊ ပဉ္စင်တူရိယာတို့ဖြင့်။ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခန်းသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့သည်။ မဟာပုညာ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေထ၊ ကြီးရင့်စေကုန်လော။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြီးရင့်စေပြီးသော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဝါဟာဝိဝါဟံ၊ ပေးစားထိမ်းမြားခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်။

ပဉ္စဂေါရသေန၊ ငါးပါးသောနွားနို့ အရသာဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ တော
သေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဘူမိကာဝံ၊ မြေအဘို့အပိုင်းအခြားကို၊ ဂဟေတွာ
ယူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေထ၊ ဘန်ဆင်းစီရင်လေကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ ကုမာရံ
မင်းသားကို၊ အဘိသိဉ္ဇေထ၊ အဘိသိက်သွန်းလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ
ဆို၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့
သည်၊ သာဓူဟိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ နေတွာ၊
ဆောင်ယူ၍၊ ပေါသေသံ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ဝဇိံ၊
ကြီးပွားသောအရွယ်သို့၊ အနွာယ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကစား
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝါဒဋ္ဌာနေသု၊ ငြင်းခုံကြသောအရပ်ဌာနတို့၌၊ အညေ၊
တပါးကုန်သော၊ ဂေါပါလကဒါရကေ၊ နွားကျောင်းသား သူငယ်တို့ကို၊
ဟတ္ထေနပိ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနပိ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟ
ရန္တိ၊ ရိုက်ခတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတပါးသော သူငယ်တို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊
ငိုကြွေးကုန်၏၊ ကိဿ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဘုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ရောဒထ၊
ငိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ မာတာပိတုဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့
သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာတာပိတိကာ၊ အမိအဘမရှိ
ကုန်သော၊ ကာပသပေါသိကာ၊ ရသေ့သည်ကျွေးမွေးအပ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ဤမောင်နှမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အဌေ၊ ငါတို့ကိုအတိဝ၊ အလွန်တရာ
လျှင်၊ ပဟရတိ၊ ရိုက်ခတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ မာတာပိတရော၊
အမိအဘတို့သည်၊ ဣမေဒါရကာ၊ ဤသူငယ်မောင်နှမတို့သည်၊ အညေဒါ
ရကေ၊ တပါးသော သူငယ်တို့ကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ နက္ခာပေန္တိ
ဆင်းရဲစေကုန်၏၊ ဣမေသံ၊ ဤသူငယ်မောင်နှမတို့အား၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊
အပြစ်ကိုမယူအပ်ကုန်၊ ဣမေ၊ ဤသူငယ်မောင်နှမတို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ရှောင်
ကြဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါ
မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊ သောပဒေသော၊ ထိုအရပ်ကို၊ ယောဇနသတပရိမာ
ဏေန၊ ယူဇနာတရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဂေါပါလကာ၊
နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်
စေ၍၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ သိမ်းယူကြကုန်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ နဂရံ၊
မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ သောဇ္ဇသဝသသုဋ္ဌေသိကံ၊ တဆဲ့မြှောက်နှစ်
ရှိသော်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိဉ္ဇိသု၊ အဘိသိက် သွန်းကြကုန်၏။

၁၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဂါရတ္တန္တရေန၊ တဂါရုတ်အပိုင်း အခြားရှိသော၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိ သု၊ ခြံရံကုန်၏၊ တဿနဂရဿ၊ ထိုမြို့၏၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝေဿာလိကတ္တာ၊ အကျယ်ချဲ့၍ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဿာလိတွေဝနာမံ၊ ဝေဿာလိဟူသော အမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်၊ ဝေဿာလိဝတ္ထု၊ ဝေဿာလိပြည်ဖြစ်ကြောင်းဝတ္ထုတည်း။ ။

အယံပနဝေဿာလိ၊ ဤဝေဿာလိမြို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ ဣဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဝေပုလ္လပ္ပတ္တာ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဿာလိမြို့၌၊ ရာဇုနံယေဝ၊ မင်းတို့၏လျှင်၊ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစသတာနိ၊ ခုနစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သောမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယုဝရာဇသေနာပတိဘဏ္ဍာဂါရိကပ္ပဘူတိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းစစ်သူကြီး ဘဏ္ဍာစိုးအစရှိသော သူတို့၏လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟကိ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဿာလိ၊ ဝေဿာလိပြည်သည်၊ ဣဒ္ဓါစေဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဝိတာစ၊ ဝလည်းဝပြော၏၊ ဗဟုဇနာစ၊ များစွာသောလူလည်းရှိ၏၊ အာကိဏ္ဏမနုဿာစ၊ ငြိမ်းသောလူမျိုးလည်းရှိ၏၊ သုဘိက္ခာစ၊ ဝပြောစည်ပင်လည်းစည်ပင်၏၊ သတ္တပါသာဒသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောပြာသာဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောပြာသာဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒါ၊ ခုနစ်ဆောင်သော ပြာသာဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစကုဋ္ဌဂါရသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သော ဂုလစ်တပ်သောနန်းအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစကုဋ္ဌဂါရသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောဂုလစ်တပ်သောနန်းအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစကုဋ္ဌဂါရနိ၊ ခုနစ်ဆောင်သောဂုလစ်တပ်သောနန်းအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစအာရာမသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောဥယျာဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစအာရာမသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောဥယျာဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစအာရာမာနိ၊ ခုနစ်မြို့သော ဥယျာဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပေါက္ခဋ္ဌဇ္ဇီသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သော ရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပေါက္ခဋ္ဌဇ္ဇီသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောရေကန်တို့

သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါပေါက္ခရဏိယော၊ ခုနစ်အိုင်သောရေကန်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ သာဝေသာလီ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊
သမယေန၊ အခါ၌၊ ဒုပ္ပိက္ခာ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒုပ္ပုပ္ပိကာ၊ ချိမ်းခေါင်သည်၊ ဒုဿဿာ၊ ရေခဲသောစပါးရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမနုဿာ၊ လူဆင်းရဲတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေ
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအသေကောင်တို့ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ သဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ မတမနုဿာနံ၊ သေသောအကောင်တို့
၏၊ ကုဏပဝဇ္ဇေန၊ ယုပ်သောအနံ့ဖြင့်၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ နဂရံ၊
မြို့သို့၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဘီလူးဝင်သောကြောင့်၊
ဗဟုကဿာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ မိယန္တိ၊ သေကုန်၏၊ တာယပဋိကူလ
တာယ၊ ထိုအကောင်ယုပ်၏စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟိ
ဝါတရောဇဂါ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးတတ်သောယင်းအနာသည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ခဲ့
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုပ္ပိက္ခာ၊ အမနုဿာရောဂဘယောဟိ၊
ငတ်မွတ်သောဘေး၊ ဘီလူးဘေးယင်းအနာဘေးတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာယ၊
နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေသာလီနဂရဝါသိနေသော၊ ဝေသာလီ
ပြည်၌နေကုန်သောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ စုဝေးချဉ်းကပ်
၍၊ ရာဇာနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
နဂရေ၊ မြို့တော်၌၊ ဟိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဘယံ၊ တေးသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
ခဲ့ပြီ၊ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ယုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ယာဝသတ္တမာကုလပရိဝဇ္ဇာ၊
အမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘေးသည်၊
အနုပ္ပန္နယုဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စတုန်းသည်မရှိပါ၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့အား၊ အဓမ္မိ
ကေန၊ တရားမစောင့်သဖြင့်၊ ဇေတရဟိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုဘေးသည်၊
ဥပ္ပန္နံမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ
လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောလူတို့ကို၊ သန္ဓာဂါရေ၊ မင်းကွန်းဟု
ခေါ်အပ်သောလွှတ်ရုံးတော်၌၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ မယံ၊
ငါ၏၊ အဓမ္မိကတာဝံ၊ တရားမစောင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဝိနထာတိ၊ ရှေး
ချယ်စိစစ်ကုန်လောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထို
ပြည်သူတို့သည်၊ ပဝေဏိဝိစိနန္ဒာ၊ အစဉ်အဆက်ကျင့်ရိုးတရားကိုစိစစ်
ရှာဖွေသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုမျှတရားပျက်သည်ကို၊ နအဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ကုန်း
တုတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရညော၊ ပြည်ရှင်မင်း၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အဒိသ္မာ၊

၁၄၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- နုတိယတွဲ။

မမြင်ကြသည်ရှိသော်။ ဣဒံဘယံ၊ ဤသို့သောဘေးသည်။ အမှတ်၊ ငါတို့
အား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဂူပသမေယျ၊ ငြိမ်းရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောသူတို့
သည်၊ သသတ္ထာရေ၊ မကွလိဂေါသာလအစရှိသောခြောက်ဦးသောဆရာ
တို့ကို၊ အပဒိသိံသု၊ ပြည့်ကုန်၏။ ဟိံ အပဒိသိံသု၊ အဘယ်သို့ညွှန်ကြ
ကုန်သနည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုမကွလိဂေါသာလအစရှိသောခြောက်ဦးသော
ဆရာတို့သည်၊ ဩက္ကန္တမတ္တေ၊ သက်ခါမျှ၌၊ ဂူပသမိသန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပဒိသိံသု၊ ညွှန်းကြကုန်၏။ ဧကေစ္စ၊ အချို့သော
သူတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဟိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်
သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်၊ ဣလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊
ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
သဗ္ဗသတ္တဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားအလို၌၊
^၈ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသော
တန်ခိုးရှိတော်မူပေ၏။ မဟာနုဘာဂေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူ
ပေ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှင်အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဘယာနိ၊ အလုံး
စုံဘေးတို့သည်၊ ဩက္ကန္တမတ္တေ၊ ဘုရားသက်တော်မူခါမျှ၌၊ ဂူပသမေယျ၊
ငြိမ်းကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊
တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌ကား၊ သောဘဂဝါ၊ ကိုသဗ္ဗညုဘုရားသည်၊
ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊
ပေလိတော၊ ပင့်ဘိတ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ကြွတော်မူလာ
ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရေ၊
တပါးသူတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဟိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆို
ကြကုန်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ်
အတိုင်းကရုဏာရှိတော်မူကုန်၏။ ဟိံ သာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နာဂစ္ဆေယျ၊
ကြွတော်မူရှိလေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော
ပနဘဂဝါ၊ ထိုဘုန်းတော်ကြီးထွသောဘုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ ထိုတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာ
ရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း၊ ဟိံ၊ ထိုဘုရားရှင်
ကို၊ ဥပဋ္ဌဟာဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ကဒါမိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း
သည်၊ အာဂန္တု၊ ငါတို့မြို့သို့လာတော်မူမိမ့်သော၌၊ နုဒဗေယျ၊ မပေးရ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဘဝော၊ အိုအချင်းတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 တပြီးကား၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ အကြောင်းကိုသိစေ
 ဤ၊ အနေယျာထာတိ၊ ပဋိဆောင်ခဲ့ကြကုန်လောဟု။ နေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
 သော၊ လိစ္ဆဝိရာဇာနေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊
 ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်အပေါင်းဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊
 လက်ဆောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ တံဗိမ္ဗိသာရံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊
 အကြောင်းကိုသိစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာနေထာတိ၊ ပဋိ
 ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လောဟု၊ ပေသေသုံ၊ ရေလွှတ်ကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုစေ
 သော၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 အား၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တံပဝတ္တံ၊ ထိုဘေး
 ရန်ရှိသော၊ အကြောင်းကို၊ နိဝေဒေတွာ၊ သိကြားစေ၍၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရံ၊ ဝေသာ
 လီမြို့သို့၊ ပေသေဟိ၊ လွှတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နသမ္ပဒိန္တိ၊ ဝန်မခံ၊ တုမေဇေ၊
 သင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနထာတိ၊ သိကုန်လေလောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်လေ၍၊ ဝန္တတွာ၊ ခိုခိုး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆို
 ကြလေကုန်၏၊ ကိံ၊ အာဟံသု၊ အာဟံသုလျှောက်ဆိုကြလေကုန်သနည်း၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရေ၊ ဝေသာလီမြို့၌၊ တိ
 ကိဘယာနိ၊ သုံးပါးသောဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သစေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူပါအံ့၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြားကြလေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဝေသာလီယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊
 ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ
 ခုက္ခာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောဓိသတသဟဿ
 စက္ကဝါဠာနိ၊ စကြာဝဠာကုဋေတသိန်းတို့တိုင်တိုင်၊ ဖရိဿတိ၊ နှိုလတ္တံ့၊
 သုတ္တဿ၊ ရတနသုတ်တော်၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိ
 ပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား၊ မြွေ
 တိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မနုဿိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဿနတ္ထာယ၊ သိတင်းသုံးတော်မူမိန့်သောငှါ၊ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာခြားရာအရပ်၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းစီရင်၍၊ ဝေသာလိဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ကြွတော်မူခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသိတန္တိ၊ သည်းခံတော်မူအပ်၏ဟု၊ နဂရေ၊ ရာဇပြိုဟ်မြို့၌၊ ဧသာသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဝေသာလိဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ကြွတော်မူခြင်းကို၊ သဗ္ဗဒ္ဓိန္ဒြိယ၊ ဝန်ခံတော်မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ၊ ကြော်ဝန်ခံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗိယာဒေမိ၊ စီရင်ဘန်ဆင်းပါဦးအံ့၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အာဂမေထ၊ ငုံ့လင့်တော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ရာဇဂဟဿစ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်၏ လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါယစ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဘူမိ၊ မြေကြီးကို၊ သမိကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာအရပ်၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝမနကာလံ၊ ကြွတော်မူအံ့သောအခါကို၊ ပဗ္ဗိဝေဒေတိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိတိက္ခ၊ သတေဟိ၊ ငါးရာသော နဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ပဉ္စယောဇနမဂ္ဂံ၊ ငါးယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဇာနုမတ္တံ၊ ဝုဆစ်ခူးအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကို၊ ဩကိရာပေတွာ၊ ကြံစေ၍၊ ဓဗပဋ္ဌာကကဒလိအာဒိနိ၊ တံခွန်ကုက္ကားဌက်ပျောပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ဆောက်စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ခွေသေတစ္ဆတ္တာနိ၊ ဝမ်းဖြူစင်စင်းတို့ကို၊ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ မိုးကာစေ၍၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော၊ သိက္ခ၊

နော၊ ရဟန်းအား၊ ကောမေကံ၊ တစင်းတစင်းသော ထိပြီးကို၊ ဥက္ခိပါ
 ပေတွာ၊ မိုးကာစေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ယုဗ္ဗဝန္ဓာဒီဟိ၊ ပန်းနံ့သာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ကောကသ္မိံ၊ ဝိဟာရေ၊ တဆောင်တဆောင်သော
 ကျောင်း၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဿာပေတွာ၊ သီတင်းသုံးစေ၍၊
 မဟာဒါနာနိ၊ အလှူကြီးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်တို့ဖြင့်၊
 ဂင်္ဂါတိရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားသို့၊ နေံတိ၊ ဆောင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်၌၊
 နာဝံ၊ လှေဘောင်ကို၊ သဗ္ဗလင်္ကာရေန၊ အသုံးစုံသောတန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာ
 ရောဇ္ဇော၊ တန်ဆာဆင်လျက်၊ ဝေဿာလိကာနံ၊ ဝေဿာလီပြည်သူတို့အား
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂဟော၊ ရောက်တော်မူလာပြီ၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စုပ္ပန်မနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊
 ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊
 ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ဧတ၊ ထိုလိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ဒိဂုဏံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 ၏နှစ်ဆတက်သော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမာ
 တိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု၊ ဝေဿာလိယာ၊ ဝေဿာလီပြည်၏လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါယာ
 စ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ စိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာ
 ရှိသော၊ ဘူမိံ၊ မြေအရပ်ကို၊ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ စတ္တာရိသေတတ္ထတ္တာနိ၊ လေးစင်းသောထီးဖြူတို့ကို၊
 ကောကသစဘိက္ခုဿ၊ တပါးတပါးသောရဟန်းအားလည်း၊ ဧန္တေသေ
 တတ္ထတ္တာနိ၊ နှစ်စင်းနှစ်စင်းသောထီးဖြူတို့ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ ပူဇံ၊
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုရုမာနံ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ကမ်းနား၌၊
 အာဂက္ခိာ၊ လာကုန်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 သည်၊ ဧန္တနာဝါယော၊ နှစ်စင်းသောလှေတို့ကို၊ သံဃာဓဇေတွာ၊ ဘောင်ဖွဲ့၍၊
 မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယုဗ္ဗဒါမာဒီဟိ၊ ပန်းဆိုင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလှေဘောင်၌၊ ရတနမယံ၊ ရတနာ
 ဖြင့်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်နေရာကို၊ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုရတနာဖြင့်ပြီးသောနေရာတော်၌၊ နိဝိဒိ၊
 နေတော်မူ၏၊ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊
 နာဝံ၊ လှေထက်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ ယထာနုဇ္ဈပံ၊ ထိုက်လျောက်
 သည်အားလျော်စွာ၊ နိဝိဒိံ သု၊ နေကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။

ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပို့တော်မူလိုက်သည်ရှိသော်၊
 ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်တင်းပမာဏရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩရောဟိတွာ၊
 သက်ဆင်း၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝ၊
 အကြင်ရွှေလောက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဓေဝဂင်္ဂါတိရေ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝသိဿာမိ၊
 ငုံ့လင့်၍နေပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဝတ္တော၊ နေရာမှဆုတ်၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ယာဝအကနိဋ္ဌဘဝနံ၊
 အကနိဋ္ဌဗြဟ္မဉ္စတိုင်အောင်၊ ပူဇန္တု၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း၊ အကံသု၊ ပြုကြ
 ကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌာဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ၏အောက်၌၊ နိဝါသိနော၊ နေကုန်သော၊ ကမ္မလ
 သာတရာဒယော၊ ကမ္မလသာတရာအစရှိကုန်သော၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်
 ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးမြတ်
 သော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ
 မြစ်၌၊ သောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ အခွန်သို့၊
 ဂစ္ဆာ၊ ရောက်တော်မူလာ၍၊ ဝေသာလိကာနံ၊ ဝေသာလီပြည်သားတို့၏၊
 ဘိမန္တရံ၊ နိုင်ငံအတွင်းသို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်လေ၏၊ တတောတတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ထို
 အခါ၌၊ လိစ္ဆဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ တေနမိဗ္ဗိသာရေန၊ ထိုမိဗ္ဗိ
 သာရမင်းသည်၊ ကတပူဇာယ၊ ပြုအပ်သောပူဇော်ခြင်းထက်၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်သ
 တက်၊ ကရာဇန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂလပ္ပမာဏေ၊ လည်တင်းပမာဏ
 ရှိသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နိ သု၊ ခရီးဦး
 ကြိုဆိုကြကုန်၏၊ တေနဝေဏေန၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ တေနမုဟုတ္တေနဝ၊
 ထိုတမုဟုတ်ကာလ၌လျှင်၊ ဝိဇ္ဇူ၊ ပဘာဝိနန္ဒန္တာရဝိသုကုဇော၊ လျှင်စစ်
 ရောင်ဖြင့် မှေးရှက်ခြင်းရှိသောအရိက်တိုက် ကျယ်ပြန့်သော တိမ်ထွန်
 သည်၊ ဂဠုဂဠုယန္တော၊ ထစ်ကြိုးလျက်၊ စတုသုဒိသာသု၊ လေးပါးသော
 အရပ်တို့၌၊ မဟာမေဃော၊ မိဗန်းကြီးသည်၊ ဂဠုသိ၊ တက်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋ္ဌမပါဒံ၊ ဧေးဦးစွာ လကျောမြေ
 တော်ကို၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါကမ်းနား၌၊ နိက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ချတော်မူကာမျှ၌၊
 ပေါက္ခရဝဿံ၊ ပေါက္ခရဝဿမည်သောမိဗန်းသည်၊ ဝသိ၊ ရွာ၏၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့ကို၊ တေမိတုကာမာ၊ စွတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ တေန
 ဝ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊ တေမေန္တိ၊ စွတ်ကုန်၏၊ အတေမိတုကာမာ၊ စွတ်
 စေခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နတေမေန္တိ၊ မစွတ်ကုန်၊ သပ္ပတ္တံ၊
 အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ဇာဏူမတ္တံ၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်၊ ဥရမတ္တံ၊ ရင်

အတိုင်းအရှည်၊ ကမ္ဘိမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်၊ ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်အတိုင်းအရှည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝဟတိ၊ စီး၏၊ သဗ္ဗဏုဏပါနိ၊ အလုံးစုံသော အကောင်ပုပ်တို့သည်၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ပဝေသိတာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအတို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ လိန္တဝိရာဇာနော၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တရံ၊ ခရီးအကြား၌၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ တပူဇနာတယူဇနာအရပ်၌၊ ဝါသေတွာ၊ နေစေ၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ ကြီးစွာသောအဇ္ဈတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိဟိဒိဝသေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဒိဂုဏပူဇံ၊ နှစ်ဆတက်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ နယိ၊ သူပင့်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်တော်မူသည် ဟိသေ၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ဘိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝသံဃာပုရက္ခတော၊ နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂန္တိ၊ လာ၏၊ မဟေသက္ခာနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္နိပါတေန၊ စည်းဝေး သောကြောင့်၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ပလ္လာယိ၊ သူ၊ ပြေးကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂရေန္တိရေ၊ မြို့တံခါးဝ၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အာမရတနသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်တော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြား၍၊ ဗလိကဗ္ဗ၊ ပကာရုဏာ၊ ပူဇော်သကာအဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လိန္တဝိရာဇကုမာရေဟိ၊ လိန္တဝိမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေသာလီယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏၊ တိသုပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်းသုံးထပ်တို့၏အကြားအလယ်တို့၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ပတ်သွားလာ၍၊ ပရိတ္တံ၊ အရံအဟာသကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကေနပန၊ အဘယ်သူသည်၊ တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်လေသနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်ကာလ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်လေသနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ကယျာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေကို၊ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝေသာလီဝတ္ထုတော၊ ဝေသာလီဝတ္ထု

၁၅၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မှ၊ ပထုတိ၊ စ၍၊ ပေါရာဏောဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇယန္တိ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်
 ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီ
 ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တဒိဝသေယေဝ၊ ရောက်တော်မူသောနေ့၌ပင်လျှင်၊ ဝေသာ
 လီနဂရန္တိ၊ ရေ၊ ဝေသာလီမြို့တံခါးဝ၌၊ တေသံဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ထိုဥပဒ္ဒဝါတို့ကို၊
 ပဋိဃာတတ္ထာယ၊ ပယ်ဖျောက်မိင့်သောငှါ၊ ဣဒံရတနသုတ္တံ၊ ဤရတန
 သုတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဥက္ကဟေတွာ၊ သင်ကြားပြီးသော်၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပရိတ္တတ္ထာယ၊ အရံအတားအလို့
 ငှါ၊ ဘာသမာနော၊ ရွတ်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပတ္တေန၊ သမိတ်တော်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗနဂရံ၊ တမြို့
 လုံးကို၊ အဗ္ဘုက္ခိရန္တော၊ သွန်းဖျန်းသည်ဖြစ်၍၊ အနုဝိစရိ၊ အစဉ်အတိုင်း
 လှည့်ပတ်သွားလာ၏၊ ထေရေန၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ယံကိဉ္ဇိတိ၊ ယံ
 ကိဉ္ဇိဟူ၍၊ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊ ဆိုခါမျှ၌ပင်လျှင်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးတန်ခိုးကြီးသော
 နတ်တို့ရောက်သောကာလ၌၊ အပလာတာ၊ မပြေးကုန်သေးသော၊ သံကာရ
 ကုဋတိတ္ထိပ္ပဒေသာဒိနိဿိတာ၊ တံမြက်ချေးရရာအရပ် တိုက်နံရံအရပ်
 အစရှိသည်တို့ကိုရှိ၍ နေကုန်သော၊ ယေအမနုဿာ၊ အကြင်ဘီလူးတို့
 သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေအမနုဿာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ စတုဟိ
 န္တိရေဟိ၊ မြို့လေးမျက်နှာတံခါးဝတို့ဖြင့်၊ ပလာယိံ၊ သု၊ ပြေးလေကုန်၏၊ န္တိရာ
 နံ၊ မြို့တံခါးတို့သည်၊ အံနောကာသာနိ၊ အခွင့်မရနိုင်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောဘီလူးတို့သည်၊ န္တိ
 ရေသု၊ တံခါးတို့၌၊ ဩကာသံ၊ ထွက်ပြေးအံ့သောအခွင့်ကို၊ အလဘမာနာ၊
 မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါကာရံ၊ မြို့တံတိုင်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ပလာတာ၊
 ပြေးလေကုန်၏၊ အမနုဿေသု၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဂတမတ္တေသု၊ သွားကာမျှ
 တို့၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဂတ္တေသု၊ ကိုယ်တို့၌၊ ရောဂါ၊ အနာတို့သည်၊ ဝူပ
 သန္တော၊ ငြိမ်းကုန်၍၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ သဗ္ဗ
 ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိဟိ၊ အလုံးစုံနဲ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
 ပူဇေသံ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ နဂရမတ္တေ၊ မြို့၏အလယ်
 ၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာလွတ်သဘင်ကို၊ သဗ္ဗဝန္ဓေဟိ၊
 အလုံးစုံသောနံ့သာမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဝိလိမ္ဘိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဝိတာနံ၊ ဗိတာနံကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
 ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်အားထိုက်
 သောနေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာ

နေသိ၊ ပဋိဆောင်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓာဂါရုံ၊ စည်းဝေးရာ
သဘင်သို့၊ ပရိသီတု၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊
နေရာ၌၊ နိဝီဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃေဝာပိခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်
လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတိဂ္ဂပေ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော၊ ဩကာသေ၊ နေရာ၌၊ နိဝီဒိံ သု၊ နေကြကုန်၏၊ ဒေဝါန
မိန္ဒေ၊ နတ်တို့ကိုအမျိုးရသော၊ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း၊ ဧဝံ
ဒေဝလောကေသု၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်
နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ဥပနိဝီဒိ၊ အနီး၌နေလာ၏၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေ
ဝါစ၊ ဗြဟ္မာနတ်တို့သည်လည်း၊ ဥပနိဝီဒန္တိ၊ အနီးသို့ရောက်လာကုန်၏၊
အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်ကား၊ သဗ္ဗိံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ ဝေဿာလိံ၊ ဝေဿာလိမြို့ကို၊ အနုရိစရန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းလှည့်
ပတ်သွားလှာသည်ဖြစ်၍၊ အာရေက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဝေဿာလိနဂရဝါသီဟိ၊ ဝေဿာလိမြို့သားတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ အာဂတိံ၊
လာ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝီဒိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအစည်း
အဝေး၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
အား၊ တမေဝရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုရတနသုတ်၌၊ ယာနိဘူတာနိတိပဋ္ဌမဂါထာယ၊ ယာနိဘူ
တာနိအစရှိသောပဋ္ဌမဂါထာ၌၊ ယာနိတိ၊ ယာနိဟူသည်ကား၊ ယာနိသာနိ
အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အပ္ပေသက္ခာနိဝါ၊ နည်းသောတန်ခိုးရှိ
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသက္ခာနိဝါ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံပဓေသေ၊ ဤ
အရပ်၌၊ တသ္မိံခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ သန္နိပါတဋ္ဌာနံ၊ တပေါင်းတည်း စုဝေး
သောအရပ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဘူတာနိတိတ္ထေ၊
ဘူတာနိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘူတသဒ္ဓေါ၊ ဘူတသဒ္ဓါသည်၊ ဘူတသ္မိံပါမိတ္တိ
ယန္တိဝေမာဒိသု၊ ဘူတသ္မိံပါမိတ္တိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊
ထင်ရှားရှိသည်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘူတသ္မိံ၊ ဟုတ်မှန်သည်ရှိသော်၊
ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေပဿထာတိဝေမာဒိ
သု၊ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေပဿထဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓပဉ္စကေ၊ ခန္ဓငါး
ပါးအပေါင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဘူတံ၊ ဤခန္ဓာ
ငါးပါးကို၊ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့၊ စတ္တာရောခေါဘိက္ခု၊ မဟာဘူ

၁၅၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ...ဒုတိယတွဲ၊

တာဟေတုတိဇေမာဒီသု၊ စတ္တာရောခေါတိက္ခမဟာတုတာဟေတုဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ စတုဗ္ဗိဇေ၊လေးပါးအပြားရှိသော၊ ပထဝီဓာတွာဒိဗ္ဗပေ
 စ၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိသော ရုပ်၌လည်း၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊မဟာတုတာ၊မဟာဘုတ်တို့သည်၊
 ဟေတု၊ အကြောင်းမည်ကုန်၏၊ ယောစကာလဗသသောဘူတောတိ ဇေ
 မာဒီသု၊ ယောစကာလဗသသောဘူတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိတာသ
 ဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ယောစဘူတော၊ အကြင်
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ကာလဗသသော၊ လာလတ္တံ့သောကာလကို
 ဖျက်ဆီး၏၊ သဗ္ဗေဝနိက္ခိဝိဿန္တိဘူတာလောကေသမုဿယန္တိ ဇေမာဒီ
 သု၊ သဗ္ဗေဝနိက္ခိဝိဿန္တိဘူတာလောကေ သမုဿယံဤသို့ အစရှိသည်
 တို့၌၊ သဗ္ဗသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ၌၊ အာဂတော၊လာ၏၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘူတာ၊သတ္တဝါ
 တို့သည်၊သမုဿယံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နိက္ခိဝိဿန္တိ၊ပစ်ချရကုန်လတ္တံ့၊ဘူ
 တဂါမပါတဗျတာယာတိဇေမာဒီသုပန၊ဘူတဂါမပါတဗျတာယဤသို့အ
 စရှိသည်တို့၌ကား၊ရုက္ခာဒိကေ၊သစ်ပင်အစရှိသည်၌၊အာဂတော၊လာ၏၊
 ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ဘူတဂါမိဇဂါမိကိုဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်၊ဘူ
 တံဘူတတောပဇာနာတိဇေမာဒီသု၊ဘူတံဘူတတောပဇာနာတိဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့၌၊စတုမဟာရာဇိကာနံ၊စတုမဟာရာဇ်၌နေကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့၏၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ သတ္တနိကာယံ၊သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ဥပါဒါယ၊
 အစွဲပြု၍၊ဘူတသဒ္ဓေါ၊ ဘူတသဒ္ဓါသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဝတ္တတိ၊အကယ်၍ကား
 ဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပြားသော်လည်း၊ ဣမေ၊ဤရတနသုတ်၌၊
 ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အမနုဿေသု၊ ဘိလူးနတ်တို့၌၊ ဘူတ
 သဒ္ဓေါ၊ဘူတသဒ္ဓါကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊သမာဂတာနီတိ၊သမာဂတာ
 နိဟူသည်ကား၊ သန္နိပတိတာနိ၊အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ဘူမာ
 နိသိ၊ ဘူမာနိဟူသည်ကား၊ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဝါတိ
 ဣဒံပဒံ၊ဝါဟူသောဤပုဒ်သည်၊ဝိကပ္ပတ္ထေ၊အထူးကြံခြင်းဟူသောအနက်
 ၌၊ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုဝိကပ်အနက်ရှိသော ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣမေ၊ဤ
 အရပ်၌၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်သော၊ ဘူမာနိ၊
 မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယံနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧကံ၊တခုသော အထူးကြံခြင်းကို၊ ဣပိကပ္ပံ၊ဤ
 အထူးကြံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ပုန၊တဖန်၊ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊

ဝိကပ္ပံ၊ အထူးကြံခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ယာနိဝါအန္တလိက္ခေတိ၊
ယာနိဝါအန္တလိက္ခေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အန္တ
လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိ၊ အကြင်
နတ်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်
ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထမ၊ ဤအန္တလိက္ခ
သဒ္ဓါ၌ကား၊ ယာမာတော၊ ယာမာတုံမှ၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အက
နိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌသုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပါတုဘူတမိမာ
နေသု၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်သောမိမာန်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အန္တလိက္ခေဘူတာနိတိ၊ အန္တလိက္ခေဘူတာနိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုယာမာတုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သိနေရူတော၊
မြင့်မိုရ်တောင်မင်းမှ၊ ပာဘုကိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဘူမိယဉ္ဇူ၊
မြေ၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခလာတာဒိသုစ၊ သစ်ပင်နွယ်အစရှိသည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ အမိဝတ္ထာနိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ပထဝိယဉ္ဇူ၊ မြေ၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုနတ်တို့
ကို၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိပဗ္ဗိဗဒ္ဓေသု၊ မြေနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊
ရုက္ခလာတာပဗ္ဗတာဒိသု၊ သစ်ပင်နွယ်တောင်အစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘူမာနိဘူတာနိတိ၊ ဘူမာနိဘူတာနိဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာနေ
ဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူမာနိ၊ မြေတည်ကုန်သော၊ ယာနိအမ
နုဿဘူတာနိဝါ၊ အကြင်လူမှတပါးသောနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တ
လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးကြံ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
ဧကေနပဒေန၊ တခုသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဒေဿတုံ၊
ပြောတော်မူအံ့သောငှါ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာသုမနာတာဝန္တုတိ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာသု
မနာတာဝန္တုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗေဝဘူတာအစ
ရှိသောပါဌ၌၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနဝေသဿာ၊ အကြွင်းမရှိ
ကုန်သော၊ ဧဝါတိပဒံ၊ ဧဝဟူသောပုဒ်သည်၊ အဝေသေဇာ၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်း
ခြားသောအနက်၌၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဧကံပိ၊ တယောက်မျှကို
လည်း၊ အနုပနေတွာ၊ မပယ်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အမိပ္ပါယော၊

၁၅၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ အမနုဿာ၊ လူမှတပါး
ဘူမဝိုး အာကာသဝိုးနတ်တို့သည်၊ သုမနာဘဝန္တုတိ၊ သုမနာဘဝန္တု
ဟူသည်ကား၊ သုနိတမနာ၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ပီတိ
သောမနဿဇေတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အထောပီတိ၊ အထောပီဟူသည်ကား၊ ကိစ္စန္တရ
သန္နိယောဇနတ္ထံ၊ ကိစ္စအထူးကိုယှဉ်စေခြင်းငှါ၊ ဝါကျောပါဒါနေ၊ စကား
ကိုစွဲလမ်းရာ၌၊ နိပါတဒ္ဒယံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းတည်း။ သက္ကစ္စံ
သုဏန္တုဘာသိတန္တိ၊ သက္ကစ္စံသုဏန္တုဘာသိတံ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိ
ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
တရားကို၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊
ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိလောကုတ္တရသုခါဝဟံ၊ နတ်ချမ်းသာလောကုတ္တရာချမ်းသာကို
ဆောင်တတ်သောမမ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘူတာ၊
နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤဂါ
ထာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနီ၊ ခဘူတာနိသမာဂတာနိတိ၊ အနိ
ယမိတဝစနေန၊ ယာနီ၊ ခဘူတာနိသမာဂတာနိဟူသောအနိယမသဒ္ဓါဖြင့်၊
ဘူတာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းတော်မူ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊
ဘူမာနိဝါယာနိဝါအန္တလိက္ခေတိ၊ ဘူမာနိဝါယာနိဝါ အန္တလိက္ခေဟူ၍၊
ဧဝေ၊ နှစ်ဖြာ၊ ပိကပ္ပေတွာ၊ အထူးပြုတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ
ဝဘူတာနိတိ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာနိဟူ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း။
ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုမနာဘဝန္တုတိ၊ ဣမိနာဝစနေန၊ သုမနာဘဝန္တုဟူသော
ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာသယသမ္ပတ္တိယံ၊ ပတိဈပနေရာ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌၊ နိယော
ဇေန္တော၊ ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံသုဏန္တုဘာသိတန္တိ ဝစနေန၊
သက္ကစ္စံသုဏန္တု ဘာသိတံဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပယောဂသမ္ပတ္တိယံ၊
လုံ့လ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်တော် မူစေ၏။
တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရသမ္ပတ္တိ
ယဉ္စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပရတောစောသသ
သမ္ပတ္တိယဉ္စ၊ ပရတောစောသသ ပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၌ လည်းကောင်း၊
နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤယာနီ၊
ဘူတာနိအစရှိသော ဂါထာကို၊ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
တော်မူစေ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိသပ္ပုရိသုပနိဿယ

သမ္ပတ္တိသု၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိ၏ပြည့်စုံခြင်းသပ္ပုရိသုပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သမာဓိပညာဟေတု သမ္ပတ္တိသု၊ သမာဓိပညာအကြောင်းတရား၏ပြည့်စုံခြင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ နိယောဇဇန္တော၊ ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤယာနိဘူတာနိအစရှိသော ဂါထာကို၊ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်တော်မူစေ၏။ ။

တသ္မာဟိဘူတာတိအယံဂါထာ၊ တသ္မာဟိဘူတာဟူသောဤဂါထာသည်၊ နုတိယဂါထာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကသ္မာဟိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ အာမန္တနဝစနံ၊ အလုပ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ နိသာမေထာတိ၊ နိသာမေထဟူသည်ကား၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ကိံ ကောအက္ခော၊ အတယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တောဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟုဌေး၊ သင်နတ်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗဋ္ဌာနာနိစ၊ နတ်တို့၏ နေရာတို့ကို၎င်း၊ တတ္ထ၊ ပဘောဂသမ္ပဒန္တ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ အသုံးအဆောင်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ ငါဘုရား၏တရားတော်ကို နာအံ့သောငှါ၊ ဣမ၊ ဤဝေသာလီပြည်အရပ်သို့၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးရောက်လာကုန်ပြီ၊ နုနုနုကာခိဒဿနတ္ထံ၊ ရွှမ်းသမားကချေသည်အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအာဂတာ၊ မလာကြလေကုန်၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာ၊ အိုနတ်အပေါင်းတို့၊ ဟုဌေး၊ သင်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ မှတ်နာကြကုန်လော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုမနာဘဝန္တ၊ သက္ကစ္စံသုဏန္တ၊ တိဝစနေန၊ သုမနာဘဝန္တ၊ သက္ကစ္စံသုဏန္တ၊ ဟူသောဤစကားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ သုမနာဘဝံစ၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေပြု၍၊ သောတုကာမတဉ္စ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဟုဌေး၊ သင်နတ်တို့သည်၊ သုမနာဘဝေန၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိယောနိသော မနသိကာရာသယ သုဒ္ဓိဟိစ၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိ၏စင်ကြယ်ခြင်း ယောနိသောမနသိကာရ၏ စင်ကြယ်ခြင်း အာသယ၏ စင်ကြယ်ခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယုတ္တ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သောတုကာမျှတာယ၊

၁၅၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထမ္ပကုန်နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယပရတော
စောသပဒဋ္ဌာနတော၊ သူတော်ကောင်းကိုအမှီရသဖြင့် ပရတောစော
သပစ္စည်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပယောဂ
သုဒ္ဓိဟိတ၊ ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့နှင့်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ယုတ္တ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတာ၊ အိုနတ်အပေါင်းတို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဿ
မေထ၊ နာကြကုန်လော့၊ အထဝါ၊ တံနည်းကား၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်ဘူတာနိ
ဿမေထသဗ္ဗေဟူသောစကားကို၊ ပုရိမဂါထာယ၊ ရှေးယခင်နိဘူတာနိ
အစရှိသော ဂါထာ၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊
ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
တသ္မာဟူသော သဒ္ဓါကို၊ ကာရုဏာဘာဝေန၊ အကြောင်းကို ဟောသော
သဒ္ဓါ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အပဒိသန္တော၊ ပြည့်စုံတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူပေ၏၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဘာသိတံနာမ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
တရားစကားမည် သည်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတိဒုလ္လတံ၊
အလွန်ရခဲ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗက္ခဏပရိ
ဝဇ္ဇိတဿ၊ ရှစ်ပါးသောအရပ်ပြစ်အလုံးကိုကြည့်သော၊ ခဏဿ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ
ဒခဏ၏၊ ဒုလ္လဘတာ၊ ရခဲဟူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အနေကာ
နိသံသည၊ တပါးမကများသော အကျိုးရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပညာကရုဏာဂုဏာနု၊ ပညာ
ကရုဏာဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ ပဝတ္ထတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ တည၊ ထိုတရားကိုလျှင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုကာမော၊
ဟောခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၏၊ ဘာသိတံ၊ ငါဟောအပ်သော တရားကို၊
ဘူတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်
လျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတာ၊ အိုနတ်တို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊
နိဿမေထ၊ မှတ်နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊
ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ နိရောဓေန္တော၊ နှစ်သက်တော်
မူစေ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော
တရားတော်ကို၊ နိဿမနေ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ နိယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ နိဿ
မေတဗ္ဗဝတ္ထု၊ နှလုံးသွင်းအပ်သောအကြောင်းဝတ္ထုကို၊ အာရုဇ္ဈေါ၊ အား

ထုတ်တော်မူလိုသော သုရားသည်။ မေတ္တိကရောထ မာနုသိယာပဇာ
ယာတိ။ မေတ္တိကရောထမာနုသိယာပဇာယဟူ၍၊ အာ၊ ဘ။ မိန့်တော်မူ
၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိဟိဥပဒ္ဒဝေဟိ၊ သုံးပါးသောဥပဒ္ဒဝေဟိတို့သည်၊ မာနုသော၊ လူ
ဖြစ်သော၊ ယာယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါကို၊ ဥပဒ္ဒုတာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ခဲ့ပြီ၊
မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော၊ တဿာပဇာယ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ မိတ္တဘာဝံ၊
အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဟိတဣာသယတံ၊ အစီးအပွားကိုလိုသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ကောပိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ မာနုသိတံပဇန္တိ၊
မာနုသိတံပဇံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ တံပဋ္ဌံ၊ ထိုသို့မာနုသိတံပဇံဟူ၍
ရှုတ်ခြင်းသည်၊ ဘုဇ္ဇဋ္ဌသမ္ဘဝါ၊ မြေ၌တည်၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မ
သင့်၊ အညော၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ယဒ္ဓိဝအတ္တံ၊ အကြင်အနက်ကို
လည်း၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ သောပိအတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်လည်း၊ န
ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယောပန၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သုရားဟူ၍၊ ဣဿ
ရိယပလေန၊ အစိုးတာရအစွမ်းသတ္တိဖြင့်၊ နဝဒါမိ၊ မဆို၊ အဝိစပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ တုဗ္ဗာကဉ္စ၊ သင်နတ်တို့၏လည်း၊ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော၊ ဣ
မိဿာယပဇာယ၊ ဤသတ္တဝါ၏လည်း၊ ဟိတတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားအလို၌၊
မေတ္တိကရောထမာနုသိယာပဇာယာတိ၊ မေတ္တိကရောထ မာနုသိယာပဇာ
ယဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤမေတ္တာစကား၌လည်း၊
ယော၊ အကြင်မင်းတို့သည်၊ သတ္တသဏ္ဌာ၊ သတ္တဝါတို့၏တည်ရာဖြစ်သော
ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ အောင်၍၊ ရာဇိဿရော၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်အ
စိုးရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဇမာနံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသားတို့၏ပူဇော်ကိုခံကုန်လျက်၊
သဿမေဓံ၊ ယဇ်ခိုင်တခိုင်စပါးယူခြင်းကို၎င်း၊ ပုရိသမေဓံ၊ ခြောက်
လတကြိမ်သုရဲကောင်းတို့အားပြီးမြောက်ပေးကမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
သဗ္ဗာပါသံ၊ တိုင်းတပါးတို့မှရောက်လာသောသူတို့အား တပါးအရပ်သို့
မသွားစေခြင်း၌ပေးကမ်းပြီးမြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဝပေယျံ၊
ချစ်ခွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိမ္မဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တံခါးမပိတ်ဘဲ
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊ အနုပရိယဂါ၊
အစဉ်အတိုင်းထူညှပ်ပတ် သွားလာကုန်၏၊ မေတ္တဿ ဝိတ္တဿ၊ မေတ္တု

၁၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မိတ်ရှိသော။ သုဘာ သိတဿ။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ် သောစကား၏။
သောဇ္ဇထိကလံပိ။ တဆွဲခြောက်မိတ်မိတ်၍ တမိတ်သောအကျိုးမျှကို
လည်း။ တေ။ ထိုအစိုးရသောမင်းတို့သည်။ နာနူဘဝန္တိ။ မခံစားရကုန်။
ပဒုဋ္ဌမိတ္တော။ ပြစ်မှားလိုသောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေမိပါတံ။ တခု
တည်းဖြစ်သောသတ္တဝါကိုလည်း။ မေတ္တာယတိ။ မေတ္တာမျှ၏။ တေန။ ထို
ကြောင့်။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေစ။ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏေ။ သတ္တဝါတို့ကို။ မနဿ။ မိတ်ဖြင့်။ အနုကမ္ဘိ။ အစဉ်
သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အရိယော။ မြတ်သော။ သောဝုပ္ပလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ပဟုတံ။ များစွာသော။ ပုညံ။ ကောင်းမှုကို။ ကရောတိ။ ပြုသည်မည်
၏။ ။ ဣတိဝေမာဒိနံ။ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနံ။ ပါဠိတော်တို့၏။
အတ္ထေ။ အနက်၌။ ကောဒဿနိသံသဉ္စ။ တဆွဲတပါးသောအကျိုးရှိသည်
လည်းဖြစ်သော။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ မေတ္တံ။ မေတ္တာကို။ ကရောန္တိ။
ပြုကုန်၏။ တေသံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေတ္တာဟိတာတိ။ မေတ္တာ၏အစီး
အပွားဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဒေဝတာနုကမ္ဘိတောပေါသောသဒါ
ဘဒြာနိပဿတိတိဝေမာဒိနံ။ ဒေဝတာနုကမ္ဘိတောပေါသောသဒါဘဒြာနိ
ပဿတိဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနံ။ သုတ်တို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။
ယေသု။ အကြင်သတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တံ။ မေတ္တာကို။ ကယိရတိ။ ပြုအပ်၏။
တေသမ္ဘိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ ဟိတာတိ။ အစီးအပွားဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဥဘယေသံ။ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ ဟိတ
ဘာဝံ။ အစီးအပွား၏အဖြစ်ကို။ ဒသေန္နော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
မေတ္တံကရောထ မာနုသိယာပဇာယာတိ။ မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ
ပဇာယဟူ၍။ ဝတွာ။ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဥပကာရံ။ နတ်တို့
အားကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေန္နော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
ဒိဝါစရေတ္တာစဟရန္တိ ယေဗလိံ တဿ္ဿဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာတိ။ ဒိဝါ
စရေတ္တာစဟရန္တိ ယေဗလိံ တဿ္ဿဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာဟူ၍။ အာဟာ။
ဟောတော်မူ၏။ တဿာ။ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝေ
ဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဘူတာ။ အိုနတ်တို့။ ယေမနုဿာ။ အကြင်လူတို့သည်။
စိတ္တကမ္မဉ္စပကမ္မာဒိဟိပိ။ ဆန်းကြယ်သောပန်းချီဆေးဖြင့် ပြီးသောအရုပ်
သစ်သားဖြင့်ပြီးသောအရုပ်အမှုအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဒေဝတာ။ နတ်
ရုပ်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ စေတိယရက္ခာဒိနိစ။ အတိကရသောသစ်ပင်အစရှိ
သည်တို့သို့လည်း။ ဥပသကံပိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဒေဝတာ။ နတ်တို့ကို။

ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဗလိံ၊ ဗလိနတ်စာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ကာဠုပက္ခာဒိသု၊ လဆုတ်ပက္ခအစရှိသည်တို့၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ကရော
န္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သလ္လကဘတ္တာဒိနိဝါ၊ စာရေးတံဘတ်အစရှိသည်တို့ကို
လည်း၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါ
ယ၊ အစပြု၍၊ ယာဝဗြဟ္မဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာနတ်တိုင်အောင်၊ ပတ္တိဒါနနိယျာ
တနေန၊ ကောင်းမှု၏အတို့ကိုဆောင်နှင်းပေးသဖြင့်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဗလိံ၊
ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဆတ္တာရောပနဒီပမာလာသဗ္ဗရတ္တိ
ကဓမ္မသာနာဒိနိ၊ ထီးဆောင်းခြင်းသီမီးထွန်းခြင်းဘညဉ်ပတ်လုံးတရားနာ
ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပတ္တိဒါနနိယျာတနေနစ၊
ကောင်းမှု၏အတို့ကို ပေးဝေဆောင်နှင်းသဖြင့်လည်း၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့ကို၊
ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နက္ခိတဗ္ဗာ၊ မစောင့်
အပ်လေကုန်သနည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဝါစ၊ နေ၌
လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း၊ တုဌေ၊ သင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်၍၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည် သာလျှင်
တည်း၊ ဘသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်၊ နေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊ ရက္ခထ၊ စောင့်
ရှောက်ကြကုန်လော့၊ တသ္မာဗလိကဗ္ဗကာရဏာပိ၊ မရှိပူဇော်သကာပြုသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တုဌေ၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ နေမနုဿေ၊
ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊ ရက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့၊ ဂေါပါယထ၊
လုံခြုံစေကုန်လော့၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွားမရှိသည်ကို၊
အပနေထ၊ ပယ်လေကုန်လော့၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသည်ကို၊ ကတညဘာ
ဝံ၊ သူ၏ ကျေးဇူးရှိသည်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဥပနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာသု၊ နတ်တို့၌၊ မနုဿာ
နံ၊ လူတို့၏၊ ဥပကာရဘာဝံ၊ ကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတွာ၊
ပြတော်မူပြီး၍၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဥပဒ္ဓဝဂ္ဂပသမနတ္ထံ၊ တေးဥပဒ္ဓဝေါ
ကိုငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏ္ဏပ္ပကာသနေနစ၊ ဘုရားအစရှိသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးဘုံပြသဖြင့်လည်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊
တရားတော်ကိုနာမိမ့်သောငှါ၊ ယံကိပ္ပိဝိတ္တန္တိ အာဒိနာ၊ ယံကိပ္ပိဝိတ္တံဤသို့
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ဥပယုတ္တိတု
အားထုတ်အံ့သောငှါ၊ အာရက္ခေါ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ယံကိဉ္ဇိတိပဒေန၊ ယံကိဉ္ဇိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အနိယ
 မိတဝသေန၊ အမှတ်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်
 မရှိသည်ကို၊ ပရိယာဒိယတိ၊ သိမ်းယူ၏၊ ယံကိဉ္ဇိတိ၊ ယံကိဉ္ဇိဟူသည်ကား၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်ဌာနတို့၌၊ ဝေါဟာရူပင်၊ ရောင်းခြင်းဝယ်
 ခြင်းငြါလောက်သောဘာဏ္ဍာတည်း၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ ခန့်၊ ဥစ္စာ
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တမည်၏၊ ဣဝေါတိပဒေ
 န၊ ဣဝေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်ကို၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏
 ဟုရံဝါတိပဒေန၊ ဟုရံဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ပရံ၊
 တပါးသော၊ သေသလောကံ၊ ကြွင်းသောလောကကို၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏၊
 တေနစ၊ ထိုဟုရံဝါဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ မနုဿ၊ လူသတ္တဝါတို့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သမ္ပလောကဂ္ဂဟဏေ၊ အလုံးစုံသောလောကကိုယူခြင်း
 သို့၊ ပက္ခေ၊ ရောက်သည်တို့ကို၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏၊ သဂ္ဂေသုဝါတိ၊ သဂ္ဂေ
 သုဝါဟူ၍၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 မနုဿစ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေစ၊ နတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသနာဝ သုပဏ္ဏာဒိနံ၊ ကြွင်းသောနဂါးဂဠုန်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဣမေဟိန္ဒိဟိပဒေဟိ၊ ဤဣဝေါဟုရံဝါဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊
 လူတို့အား၊ ဝေါဟာရူပင်၊ ရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းငြါလောက်သော၊ အလင်္ကာ
 ရပရိဘောဂူပင်၊ တန်ဆာယင်ယင်ခြင်းငြါလောက်သော၊ ယဉ္ဇဇာတရူပ
 ရတမုတ္တမဏိဇ္ဈေရိယပဝါလလောဟိတင်္ဂမသာရဂဏ္ဌာဒိကံ၊ အကြင်
 ရွှေငွေပုလဲပတ္တမြားကျောက် ကျောက်မျက်ရွဲသန္တာ ပတ္တမြားနိပတ္တမြား
 ပြောက်အစရှိသည်၎င်း၊ ယဉ္ဇမုတ္တမဏိ၊ အကြင်ပုလဲပတ္တမြားရတနာ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝါလုကတ္တတာယ၊ သဲအခင်းရှိသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ
 ၌၊ ရတနုပိမာနေသု၊ ရတနာပိမာနံဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကယောဇနသတ
 ဝိတ္တတေသု၊ ယူဇနာတရေမကအပြောကျပ်ကုန်သော၊ ဘဝနေသု၊ ထုံနေ
 ရာဖြစ်သောပိမာနံတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိနံ၊ နဂါးဂဠုန်
 အစရှိသည်တို့၏၊ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထို
 ဥစ္စာကို၊ နိဇ္ဈိဉ္ဇံ၊ ညွှန်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂေသုဝါတိ၊ သဂ္ဂေသုဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရူပါဝစရေဒေဝလောကေသုစ၊ ကာမာဝစရ
 နှုတ်ပြည်ရူပါဝစရနတ်ပြည်တို့၌လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိ

သဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ သောတာဏေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံတရားသည်၊ အာဒိယန္တိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဂါမေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂါ၊ သဂ္ဂမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဠ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိပိတဿ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သဂ္ဂါ၊ သဂ္ဂမည်ကုန်၏၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ သဿမိကံဝါ၊ အရှင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿမိကံဝါ၊ အရှင်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရတနန္တိ၊ ရံတနံဟူသည်ကား၊ ရတီ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကို၊ နယတိဝပာတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဇနယတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ယံကိဉ္စိတိဇေတံဝစနံ၊ ယံကိဉ္စိဟူသောဤစကားသည်၊ ဖိတ္တိကတဉ္စ၊ အရိအသေပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟန္တဉ္စ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတုလဉ္စ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊ တွေ့မြင်ရခဲသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏အသုံးအဆောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿရတနဿ၊ ထိုရတနာ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဖိတ္တိကတဉ္စ၊ အရိအသေပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟန္တဉ္စ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတုလဉ္စ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊ တွေ့မြင်ရခဲသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏အသုံးအဆောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဏီတန္တိ၊ ပဏီတံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ ခြီးပွားအပ်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ အနုတ္တံ၊ အဘိုးများထိုက်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဂါယာပဒေန၊ ဤဂါယာပုဒ်ဖြင့်၊ သက္ကေသုနတ်ပြည်တို့၌၊ အနေကယောဇနသတဗ္ဗမာဏသဗ္ဗရတနမယဝိမာနသုဓမ္မဝေဇယန္တပသုတိသု၊ ယူဇနာတရာမကအလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်အစရှိသည်တို့၌၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ သဿမိကံ၊ အရှင်ရှိသောရတနာမည်၏၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဝိရဟေန၊ ဟုရားဖြစ်သောကာလမှကင်းသဖြင့်၊ အပါယမေဝ၊ အပါယ်တုံသို့သာလျှင်၊ ပရိပူရေန္တေသု၊ ပြည့်စုံသော၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့ကြောင့်၊ သုညဝိမာနပဋိဗန္ဓံ၊ သုညဗိမာန်နှင့်စပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊

အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသောရတနာ
မည်၏၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပထဝီသမုဒ္ဒဟိမဝန္တာဒိနိသမိတံ၊
မြေသမုဒ္ဒရာဟိမဝန္တာ အစရှိသည်တို့ကိုဆိုသော၊ နိဿာမိကံ၊ အရှင်မရှိ
သော၊ ယံဝါပနရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊
ထိုရတနာကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နနောသမံအတ္တိ
တထာဂတေနာတိဇ္ဈေ၊ နနောသမံအတ္တိတထာဂတေနဟူသောဤပုဒ်၌၊
နတ္ထတိဇ္ဈေသောသဒ္ဓေါ၊ နဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဋိသေဓေ၊ တားမြစ်ခြင်း၊
အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါပုဒ်တည်း၊ နောတိဇ္ဈေသောသဒ္ဓေါ၊ နောဟူသောဤ
သဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
သမန္တိ၊ သမံဟူသည်ကား၊ တုလံ၊ အတူတည်း၊ အတ္တိတိ၊ အတ္တိဟူသည်
ကား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တထာဂတေနာတိ၊ တထာဂတေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓ
န၊ သဗ္ဗညုဘုရားနှင့်၊ ကိံကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ယံဇေတံဝိတ္တုဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ယံဇေတံရတနဉ္စ၊ အကြင်ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ပကာ
သိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဇ္ဈေဇေတသုရတနေသု၊ ထိုရတနာ အပေါင်းတို့တွင်၊
ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားတည်းဟူသောရတနာနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူမျှသော၊ ဧကန္တိ
ရတနံ၊ တခုသော ရတနာ သည်လည်း၊ နေဝတ္ထိနေဝအတ္တိ၊ မရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံဝိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ စိတ္တိကတံဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကို
ပြုတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤနှစ်သက်သွယ်ကို
ပြုတတ်သောရတနာသည်၊ သေယျဿကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊
ရညောစက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနဉ္စ၊ စကြာရတနာ
သည်လည်းကောင်း၊ မဏိရတနဉ္စ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်လည်းကောင်း၊
စိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတ
နာမည်၏၊ ယမိ၊ အကြင်စကြာရတနာပတ္တမြားရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်
ပေါ်လာသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အညတ္ထံ၊ တပါး
ရတနာ၌၊ စိတ္တိကာရံ၊ နှစ်သက်ခြင်းအလေးအမြတ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊
ကောပိ၊ တရံတယောဂ်သောသူသည်၊ ပုပ္ဖဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံ၊ သာအစရှိသည်
တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ယက္ခဋ္ဌာနံဝါ၊ တိလူးရှိရာအရပ်သို့လည်း
ကောင်း၊ ဘူတဋ္ဌာနံဝါ၊ နတ်ရှိရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ နာန္တတိ၊ မသွား၊
သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ စက္ကရတန

မဏိရတနမေဝ။ ပတြာရတနာပတ္တမြားရတနာကိုသာလျှင်။ ဗိတ္တိကရော
 တိ။ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်၍ဟု။ ပူဇော်တီးပူဇော်၏။ တံတံဝရံ။ ထိုထိုလို
 အပ်သောသူကို။ ပတ္တေတိ။ တောင့်တ၏။ ပတ္တိတပတ္တိတဉ္စ။ တောင့်တတိုင်း
 တောင့်တတိုင်းတည်း။ အဿ။ ထိုသူအား။ ဧကန္တံ။ တပေါင်းတည်း။ သ
 မိဏ္ဍိတိ။ ပြည့်စုံ၏။ တမ္ဘိရတနံ။ ထိုစကြာရတနာပတ္တမြားရတနာသည်
 တည်း။ ဗုဒ္ဓရတနေန။ ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာနှင့်။ သမံ။ တူမျှသော
 မည်သည်။ နတ္ထိမေရှိ။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန။ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြု
 တတ်သောအနက်ဖြင့်။ ရတနံ။ ရတနာမည်သည်။ ယဒိဟောတိ။ အကယ်၍
 ဖြစ်လေအံ့။ ဧဝံသတိပိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ တထာဂတောဝ။
 လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ရတနံ။ ရတ
 နာမည်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တထာဂတော။ လာခြင်းကောင်းသော
 ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယေကေစိ။ ခင်သိမ်းကုန်သော။ မဟာ
 သက္ခာ။ ကြီးသောတန်ခိုးအနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဧဝမနုဿာ။ နတ်လူတို့
 သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တေ။ ထိုနတ်လူတို့သည်။ အညတ္ထံ။
 ဘုရားမှတပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဗိတ္တိကာရံ။ ရှိသောကောင်းညွတ်နှစ်သက်ခြင်းကို
 နုကရောန္တိ။ မပြုကြကုန်။ အညံ။ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိပ္ပိ။ တစုံတခုမျှကို
 နပူဇေန္တိ။ မပူဇော်ကုန်။ တထာဟိတတောဝေ။ ထိုစကြာငွေသာလျှင်။ ဗြဟ္မာ
 သဟံပတိ။ သဟံပတိဗြဟ္မာမင်းသည်။ သိနေရမတ္တေန။ မြင့်မိုရ်တောင်မျှ
 လောက်သော။ ရတနဒါမေန။ ရတနာပန်းကုံးဖြင့်။ တထာဂတံ။ လာခြင်း
 ကောင်းသောဘုရားရှင်ကို။ ပူဇေတိ။ ပူဇော်၏။ အညေ။ တပါးကုန်သော။ ဧဝ
 မနုဿာစ။ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗိသာရကောသလရာဇအနာ
 ထဝိဏ္ဍိကာဒယောစ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကောသလမင်းအနာထဝိဏ်သူဌေးအ
 စရှိသောသူတို့သည်၎င်း။ ယထာဗလဉ္စ။ အားနှင့်လျော်စွာလျှင်။ တထာဂ
 တံ။ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသောဘုရားရှင်ကို။ ပူဇေန္တိ။ ပူဇော်ကုန်
 ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတမ္ဘိ။ ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂဝန္တိ။ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်မှတ်၍။ ဆန္ဒဝတိကောဋီဓနံ။ ကိုးဆွဲခြောက်ကု
 လေ့ဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ စွန့်၍။ အသောကမဟာရာဇာ။ အသောကမင်း
 မြတ်သည်။ သကလဇမ္ပုဒိပေ။ အလုံးစုံသောဇမ္ပုဒိပါကျွန်း၌။ စတုရာသီတိ
 ဝိဟာရေသဟာဿာနိ။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောဝံကျောင်းတို့ကို။ ပတိဋ္ဌာ
 ပေသိ။ တည်စေ၏။ အညေသံ။ တပါးကုန်သော။ ဗိတ္တိကာရာနံ။ အရိုအသေ
 နှစ်သက်စွာပြုကုန်သော သူတို့အား။ ကောပနဝါဒေါ။ အဘယ်ဆိုသူပင်

၁၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ

မှီအံ့နည်း၊ ဗိတ္တိကာရာဇေ၊ အရိအသေပြုကုန်သည်သာတည်း၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော၊ တဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ဇာတိဗောဓိဓမ္မစက္ကပရိနိဗ္ဗာနဋ္ဌာနာနိ၊ ဗ္ဗာတော်မူသောအရပ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရတော်မူသောအရပ်ဓမ္မစကြာဟောတော်မူသောအရပ်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအရပ်ဋ္ဌာနရှိကုန်သော၊ ပဋိမာစေတိယာဒိနိဝါ၊ ဆင်းတုစေတီတော်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တိကာရဂရုကာရော၊ အရိအသေ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏၊ ဇေံတထာ၊ ထိုခြင်းဖြင့်၊ ဗိတ္တိကာတဋ္ဌေနဝိ၊ အရိအသေ အလေး အမြတ်ပြုအပ်သောအနက်ဖြင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင် ရတနာ သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ မဟာဥဇ္ဈေန၊ အဘိုးများထိုက်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သော ရတနာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ကာသိကဝတ္ထံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးတည်း၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖိဇ္ဈမ္ပိ၊ ဆွေးမြေ့အစိုမင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာသိကဝတ္ထံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်သောပုဆိုးသည်၊ ဝဇ္ဈဝန္တဉ္စေဝ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခသမ္ပဿန္တ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဥဇ္ဈေန၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုသို့သောကိသိကရာဇ်ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟာဥဇ္ဈေန၊ အဘိုးများစွာထိုက်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားသည်၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပံသုကူလမ္ပိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ဧတံသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တံ၊ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းသည်၊ မဟာဥဇ္ဈေန၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏၊ မဟာနိသံသံ၊ များသောအကျိုးဆက်ရှိ၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အသေ

ကရုဉ္ဇော၊ အသောကမင်းအား၊ မဟာနိဿိသော၊ များသောအကျိုးဆက်
ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ တထာ ဂတဿ၊ ထိုလာခြင်းကောင်း
တော်မူသောဘုရားရှင်အား။ မဟာဗ္ဗတာယ၊ များစွာသောအဘိုးထိုက်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဗ္ဗတာ
ဝစနေနစ၊ မဟာဗ္ဗတာသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ခေါသင်တာဝသ
ကံ၊ အပြစ်ခေါသမရှိသည်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ဣဒံသုတ္တပဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သောယေသံခေါပနပဋိဂ္ဂဏှာကိအစရှိသောပါဠိတော်ပုဒ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ စိဝရပရိက္ခာရံခေါပန၊ သင်္ကန်းအစရှိ
သောပရိက္ခရာကိုကား။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဘုရားရတနာသည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာကိ၊ ခံ
တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ တံ၊ ထိုပရိက္ခရာအလှူသည်။ မဟာဗ္ဗလံ၊
ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိဿိသံ၊ များသောအကျိုး
ဆက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဿဗုဒ္ဓရတနသံ၊
ထိုဘုရားရတနာအား။ မဟာဗ္ဗတာယ၊ များစွာအဘိုးထိုက်သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ငါဟောတော်မူ၏။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်နည်းဟူမူ
ကား။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာသိကဝတ္ထံ၊ ကာသိကရာဇ်ပုဆိုးသည်။
မဟာဗ္ဗံယထာ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထိုကာသိကရာဇ်
ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဗ္ဗဋ္ဌေနာပိ၊
အဘိုးများစွာထိုက်သောအနက်ဖြင့်၎င်း၊ တထာဂတသမံ၊ လာခြင်းကောင်း
သောဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ယဓိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံ၊ ထိုရတနာသည်။ အတုလဋ္ဌေန၊ အတုမရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအတုမရှိသောရတနာဟူသည်။ သေယျထာကတ
မံ၊ အဘယ်နည်း။ ရုဉ္ဇောစက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးမင်းအား။ စက္ကရတ
နံ၊ စကြာရတနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒနီလမဏိနာဘိ၊ ဣန္ဒနီလာပတ္တ
မြားညှိဖြင့်ပြီးသောဝုံးတောင်ရှိ၏။ သတ္တရတနမယသဟဿာရံ၊ ရတနာ
ခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသောတထောင်သောအကန့်လည်းရှိ၏။ ပဝါဠနေမိ၊ သန္တာ
ဖြင့်ပြီးသောအကွပ်လည်းရှိ၏။ ရက္ခာသုဝဏ္ဏံသန္တိ၊ နိသောရွေလျှင်အစပ်ရှိ
၏။ ယဿစက္ကရတနဿ၊ အကြင်စကြာရတနာ၏။ ဒသန္တံဒသန္တံ၊ ဆယ်ခု
ဆယ်ခုကုန်သော၊ အရာနံ၊ အကန့်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
ပဏ္ဏံရံ၊ အပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါတံ၊ လေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဒ္ဓ

၁၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ကရုဏတ္ထံ။ အသံကိုပြုမိမ့်သောငှါ။ ယေန။ အကြင်လေသည်။ ကတော။ ပြု
အပ်သော။ သဒ္ဓေါ။ အသံသည်။ သုကုသလပတာလိတပစ္ဆိမိကတုရိယ
သဒ္ဓေါဝိယ။ ကောင်းစွာတတ်လိမ္မာသော ယောက်ျားသည်ခတ်အင်တီး
အပ်သော ပဉ္စင်တုရိယအသံကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယဿစက္ကရတ
နဿ။ အကြင်စကြာရတနာ၏။ နာဘိယာ။ ပုံးတောင်၏။ ဥတတောပဿ
တိ။ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ။ သိဟမုခါနိ။ ခြင်္သေ့ခံတွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ အန္တန္တရံ။ အတွင်း၌။ သကဓူစက္ကသေဝ။ တွင်းသီးစက်ကဲ့သို့။
သုသိရံဝိးအခေါင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဿ။ ထိုစကြာရတနာ
ကို။ ကတ္တာဝါ။ ပြုတတ်သောသူသည် လည်းကောင်း။ ကရေတာဝါ။ ပြုစေ
တတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ကမ္မပစ္စယေန။ ကံတရားလျှင်
အထောက်အပံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥတုတော။ ဥတုကြောင့်။ သရဋ္ဌာတိ။ ဖြစ်စေ
၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဒသဝိဓံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ ယံစက္ကဝတ္ထိဝတ္ထံ။
အကြင်စကြာဝတေးမင်းတို့၏ ကျင့်ရာဝတ်တရားကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စုံ
စေ၍။ တဒဟုဥပေါသထေ။ ထိုဥပုသ်ဆောက်တည်အံ့သောနေ့ဖြစ်သော။
ပုဏ္ဏမဒိဝသေ။ လပြည့်နေ့၌။ သိသန္နာတော။ ဦးခေါင်းဆေးပြီးသော်။ ဥပေါ
သထိကော။ ဥပုသ်ဆောက်တည်ပြီးသော်။ ဥပရိ ပါသာဒဝရဂတော။
မြတ်သောပြာသာဒ်တက်၌နေလျက်။ သီလာနိ။ သီလတို့ကို။ အာဝဇ္ဇန္တော။
ဆင်ခြင်၍။ နိသိန္ဓော။ နေစဉ်။ ပုဏ္ဏစန္ဒဝိယစ။ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၎င်း။ သူရိယံ
ဝိယစ။ နေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗဟန္တိ။ စကြာတက်လတ်သည်ကို။ ပဿ
တိ။ ဖြစ်၏။ ယဿစက္ကရတနဿ။ အကြင်စကြာရတနာ၏။ သဒ္ဓေါ။ အသံကို။
ဒွါဒသယောဇနတော။ ကဆုန်ယူဇနာအရပ်မှ။ ဌိတော။ တည်သော။ ဇနော
လူအပေါင်းသည်။ သုယျတိ။ ကြားအပ်၏။ ယောဇနတော။ တယူဇနာအရပ်
မှ။ ဝဇ္ဇော။ အဆင်းကို။ ဒိဿတိ။ မြင်အပ်၏။ တံ။ ထိုစကြာရတနာကို။
မဟာဇနေန။ လူအပေါင်းသည်။ ဒုတိယော။ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဥဋ္ဌိတော။
ပေါ်လာခြင်းသည်။ စန္ဒောဝါမညေ။ လမင်းကိုလည်းထင်၏။ သူရိယောဝါ
မညေ။ နေမင်းကိုလည်းထင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတိဝိယ။ အလွန်လျှင်။ ကော
တုဟလဇာတေန။ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သဖြင့်။ ဒိဿမာနံ။ ထင်မှီး
ကြံစဉ်။ နဂရဿ။ မြို့၏။ ဥပရိ။ အထက်သို့။ ရညော။ မင်း၏။ အန္တပုရဿ။
နန်းတွင်း၌။ ပါစိနပဿေ။ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌။ နာတိဥဇ္ဇနိဓံ။ မြင့်
လည်းမမြင့်လွန်း နိမ့်လည်းမနိမ့်လွန်းသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မဟာဇနဿ။
လူအပေါင်းအား။ ဝဇ္ဇပုပ္ဖာဒိဟိ။ နံသာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇိတု။ ပူဇော်

စိန္တသောဌ၊ ယုတ္တဌာနေ၊ သဏ္ဌတဏှိယောကံပတ်သောအရပ်၌၊ အက္ခာ
ဟတံဝိယ၊ ဝင်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုဝကြာရတ
နာသို့သာလျှင်၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့အပ်သော၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်
ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ရတ္တပါ
ဒေါ၊ နီသောခြေရှိသော၊ သတ္တဗ္ဗတိဋ္ဌေ၊ ခုနစ်ပါးသောအရပ် တည့်မတ်
သော၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်ယုံနိုင်
သောဆင်သည်၊ ဥပေါသထကုလဝါ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးမှလည်းကောင်း၊
ဆဒ္ဓန္တကုလဝါ၊ ဆဒ္ဓန်အမျိုးမှလည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏၊
ဥပေါသထကုလ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိ
သော်၊ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့ထက်ကြီးသော ဆင်သည်၊
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဆဒ္ဓန္တကုလ၊ ဆဒ္ဓန်မျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်
ရှိသော်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံအောက်ငယ်သော၊ သိက္ခိတသိက္ခော၊ သင်
ကြားအပ်သော အကျင့်ရှိသော၊ ဒေဝေပတော၊ ယဉ်ကျေးခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သောဆင်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ သော၊ ထိုဆင်ဖြူရတနာသည်၊ ခွါဒာ
ယောဇနံ၊ တဆယ်နှစ်ယူစနာရှိသော၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
သိမ်းယူ၍၊ သကလဓမ္မဒီပံ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပါကျွန်းကို၊ အနုယာယိတွာ
အစဉ်အတိုင်းထူည့်၍၊ ဝုရေပါတရာသမေဝနံ၊ နက်စာမစားမီစောစောက
လျှင်၊ သကလရာဇဋ္ဌာနိံ၊ အလုံးစုံသောမင်းနေပြည်ကို၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
နိုင်၏၊ တမ္ဗိ၊ ထိုဆင်ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့သော၊
အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏၊ သဗ္ဗသေ
တော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ရတ္တပါဒေါ၊ နီသောခြေရှိသော၊ ကာကဝိသော၊
ဦးခေါင်းကျိုးကဲ့သို့ မြည်းသော၊ မုဉ္ဇကေသော၊ ရှည်သော ဦးစွန်းရှိသော
မြင်းသည်၊ ဝလာဟကအဿရာဇကုလ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်း၏အမျိုး
မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းဖြစ်
သောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြင်းရတနာ၌၊ ဟတ္ထိရတနသဒိသမေဝ၊ ဆင်
ရတနာနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ တမ္ဗိ၊ ထိုမြင်းရတနာသို့လည်း၊ အနု
ဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့အပ်သော၊ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမဏိ၊ ထိုပတ္တမြားရတနာသည်၊ ဝေဠုရိယော၊ ဝေဠု
ရိယအမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဘော၊ ကောင်းမွန် တင့်တယ်၏၊
ဇာတိမာ၊ ကျောက်ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌိသော၊ ရှစ်မြောင်းရှိ၏၊
သုပရိကမ္ပကတော၊ ကောင်းစွာအပြေအပြစ်ပြုအပ်သောအမှုရှိ၏၊ အာယသ္မ

၁၇၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ...ဒုတိယတွဲ။

မတော။ အလျားအားဖြင့်။ စက္ကနာဘိသဒိသော။ ပုံးတောင်းစက်နှင့်တူသောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတာ။ ဝေပုလ္လတောင်မှ။ အာဂစ္ဆတိ။ လာ၏။ သော။ ထိုဝေပုလ္လရိယပတ္တမြားရတနာသည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂဟေပိ။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော။ အန္ဓကာရေ။ အရိက်တိုက်၌။ ရညော။ စကြာမင်း၏။ ဓဇ္ဇဂတော။ တံခွန်ဖျား၌ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ယောဇနံ။ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဩဘာသေတိ။ အရောင်ထွန်းပေါ်၏။ ယဿ။ အကြင်ပတ္တမြားရတနာ၏။ ဩကာသေန။ ထွန်းပသောအရောင်တော်ဖြင့်။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ ဒိဝါတိမညမာနာ။ နေ့ဟုအောက်မေ့မှတ်ကုန်လျက်။ ကမ္မန္တေ။ အမှုတို့ကို။ ပယောဇေန္တိ။ ယှဉ်ကြကုန်၏။ အန္တမသော။ အယုတ်အားဖြင့်။ ကုန္တကိပိလ္လိကံ။ ပိုးချခြင်းကို။ ဥပါဒါယ။ အစပြု၍။ ပဿန္တိ။ မြင်ကုန်၏။ တမ္ပိ။ ထိုပတ္တမြားရတနာသို့လည်း။ အနုဗန္ဓမာနံ။ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့အပ်သော။ ဣတ္ထိရတနံ။ မိန်းမရတနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ပကတိအဂ္ဂမဟေသီဝါ။ ပကတိသော။ မိဖုရားကြီးသည်လည်း။ ဣတ္ထိရတနံ။ မိန်းမရတနာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရကုရုတောဝါ။ ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှလည်း။ အာဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ မဒ္ဒရာဇကုလတောဝါ။ မဒ္ဒရာဇမင်း၏အမျိုးမှလည်း။ အာဂစ္ဆတိ။ ရောက်လာ၏။ တံဣတ္ထိရတနံ။ ထိုရောက်လာသောမိန်းမရတနာသည်။ အတိဒိဗ္ဗာဒိဒေါသဝဇ္ဇိတာ။ အလွန်မြင့်ခြင်းအစရှိသော ဒေါသမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ မနုဿဝဏ္ဏံ။ လူတို့၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို။ အတိက္ကန္တာ။ လွန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ။ နတ်တို့၏အဆင်းသဏ္ဌာန်သို့။ အပ္ပတ္တာ။ မရောက်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ။ ရောက်လာ၏။ ယဿ။ အကြင်မိန်းမရတနာ၏။ ဂတ္တာနိ။ ကိုယ်တို့သည်။ ရညော။ စကြာမင်း၏။ သီတကာလေ။ ချမ်းသောကာလ၌။ ဥဏ္ဍာနိ။ ပူကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဏ္ဍကာလေ။ အိုက်ပူသောကာလ၌။ သီတာနိ။ ချမ်းအေးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သတဓာပေါဒ္ဓိတတုလပိရနောပိယ။ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်ပြီးသောလဲဝါဝွမ်းဆိုင်ရကဲ့သို့။ သမ္ပဿော။ ကောင်းသောအတွေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကာယတော။ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော။ စန္ဒကူးနံသာနံ။ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါယတိ။ လှိုင်၏။ ရတော။ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော။ ကြာညှိပန်း၏အနံ့သည်။ ဝါယတိ။ လှိုင်၏။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိတာဒိအနေကုဏသမန္ဓာဂဟေပိ။ စကြာမင်း၏ရှေးဦးစွာထင်ရှားခဲ့ခြင်းအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံပိ။ ထိုမိန်းမရတနာသို့လည်း။ အနုဗန္ဓမာနံ။ အစဉ်အတိုင်းဖွဲ့အပ်သော။ ဂဟပတိရတ

နံ၊ သူကြွယ်ရတနာသည်။ ရုညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိကမ္မကရော၊ ပြက
တော့အမှုကို လုပ်ဆောင်သော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဂဟပတိ ရတနံ၊
သူကြွယ်ရတနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ၊ အကြင်သူကြွယ်ရတနာ
အား။ စက္ကရတနေ၊ စကြာရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နမက္ခေ၊ ဖြစ်ခါမျှသောနေ့၌၊
ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင်
ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာ
အတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်၊ သဿမိကမ္ပိ၊ အရှင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
အဿမိကမ္ပိ၊ အရှင်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗိ၊ ရွှေခိုးကို၊ ပဿတိ၊
မြင်နိုင်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်ရတနာသည်။ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပ
သကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့။
အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အပ္ပေါဿုက္ခော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
တော်မူလေသူ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ခနေန၊ ဥစ္စာ
ဖြင့်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြာဥပတ်ဘိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေ
တိ၊ ဘိတ်၏။ တံပိ၊ ထိုသူကြွယ်ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်
အတိုင်းဖွဲ့အပ်သော၊ ပရိတာယကရတနံ၊ ရှေ့ဆောင်သားကြီး ရတနာ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရုညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိဇေဋ္ဌဝုက္ခော၊
ပြကတော့သားကြီးသည်။ စက္ကရတနေ၊ စကြာရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နမက္ခေ၊
ဖြစ်ခါမျှသောကာလ၌၊ အဘိရေကဝေယျတ္တိကေန၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ
သောပညာလိမ္မာခြင်းနှင့်၊ သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒွါဗသယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊
မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားသိ၍၊ နိဂ္ဂဟ
ပဂ္ဂဟသမက္ခော၊ နှိပ်ခြင်းခြီးခြောက်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုသားကြီးရတနာသည်။ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ချဉ်းကပ်၍၊ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏။ ဒေဝ၊ သခင်မင်းကြီးတို့၊ သင်ဘခင်မင်း
ကြီးသည်၊ အပ္ပေါဿုက္ခော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ
လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သားတော်သည်၊ တေ၊ သင်ဘခင်မင်းကြီး၏၊ ရန္တံ၊
ပြည့်တိုင်းကားကို၊ အနုသာယိသာမိ၊ ဆုံးမစီရင်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါ
ရေတိ၊ ဘိတ်၏။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံဝါပနရတနံ၊ အကြင်
ရတနာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရတနံ၊
ရတနာသည်။ အတုံ၊ လဋ္ဌေန၊ အတုမရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်
၏။ ယဿရတနဿ၊ အကြင်ရတနာအား။ သတသဟသံ၊ တသိန်းသော

ဥစ္စာသည်၊ အန္တိဝါ၊ အတိုးထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောမိ၊ ကုဋေ
သောဥစ္စာသည်၊ အန္တိဝါ၊ အတိုးထိုက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
တုလယိတွာဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်၍ လည်းကောင်း၊ တိရယိတွာဝါ၊ ချိန်၍လည်း
ကောင်း၊ အန္တိ၊ အတိုးကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊
တတ္ထ၊ ထိုရတနာအပေါင်းတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားဟူသောရတနာ
နှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတုလဋ္ဌေန၊
အတုမရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝံ၊ လာခြင်း
ကောင်းသော ဘုရားရှင်သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာ မည်တော်မူ၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်ကို၊ သီလ
တောဝါ၊ သီလအားဖြင့်၎င်း၊ သမာဓိတောဝါ၊ သမာဓိအားဖြင့်၎င်း၊ ပညာဒီ
နံ၊ ပညာကွန်အစရှိသောကျေးဇူးတို့တွင်၊ အညတရတော၊ တူပါးပါးသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ကေနမိ၊ တရံတယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တုလ
ယိတွာ၊ နှိုင်းယှဉ်၍၊ တိရယိတွာ၊ ချိန်နှိုင်း၍၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်သော
ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤမည်သောသူနှင့်၊ သမောဝါ၊ တူ
သည်လည်း၊ သပ္ပဒူတာဂေါဝါ၊ တူသောအတို့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတုံ၊ ပိုင်းခြားအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတုလဋ္ဌေနာပိ၊ မတူနိုင်သောအနက်ရှိသဖြင့်လည်း၊ တထာ
ဂတသမံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်နှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာ
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယဒိရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်
လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲလှသော
အနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
ကား၊ ဒုလ္လဘပါတုဘာဂေါ၊ ရခဲလှသည်ဖြစ်၍ထင်ရှားစွာဖြစ်သော၊ ရာဇာ
စက္ကဝတ္တိစ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၎င်း၊ တဿ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း
၏၊ စက္ကာဒိနိစ၊ စကြာရတနာအစရှိတုန်သော၊ ရတနာနိစ၊ ရတနာတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲလှသော အနက်ဖြင့်၊ တံ၊ ထို
စကြာမင်း၏ရတနာသည်၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားဟူသောရတနာနှင့်၊ သမံ၊
တူမျှသောရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊
မြင်ရခဲလှသော အနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ တထာဂတော
ဝံ၊ လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားရှင်သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်

တော်မူ၏။ စက္ကဝတ္တိအာဒိနိဝါ။ စကြာဝတေးမင်း အစရှိသည်တို့အား
လည်းကောင်း၊ တဿ၊စကြာဝတေးမင်း၏၊ ရတနာနိဝါ။ ဆင်ဖြူအစရှိ
သောရတနာ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုတောနာမ၊ အဘယံကြောင့်
ရတနာမည်ကုန်အံ့နည်း။ တာနိဝိ၊ထိုရတနာတို့သည်လည်း။ ကေသ္မိံဝ၊
တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကပ္ပေ၊ကပ်ကမ္ဘာ၌၊အနေကဝနိ၊အကြိမ်များစွာ
တို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အသန္တေယျပိကပ္ပေ၊အသန္တေယျကပ်ကာ
လပတ်လုံးလည်း၊တထာဂတသုညော၊လာခြင်းကောင်းသောဘုရားမှဆိတ်
သော၊လောကော၊လောကသည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောဝေ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရား
သည်သာလျှင်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ကရဟမိ၊ တမိုးတစဉ်းသာလျှင်၊
ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ဖြစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ နုလ္လဘဒဿနော၊ မြင်ရခဲလှသော
သဘောရှိ၏။ ဧတံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပရိနိဗ္ဗာနဿမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူအံ့သောအခါ၌၊ ဒေဝတံအနတ်တို့
သည်၊ အာနန္တ၊ရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိံဥဇ္ဈာယန္တိ၊
အဘယံသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်း
ကောင်းသောဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ နုရော၊ ဝေးသော
အရပ်မှ၊အာဂတာ၊လာခဲ့ကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။အရဟန္တာ၊ပစ္စည်း
လေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊သစ္စာလေးပါးတရား
တို့ကိုကောင်းစွာအကြွင်းမရှိသိတော်မူကုန်သော၊တထာဂတာ၊လာခြင်း
ကောင်းသောဘုရားတို့သည်၊ကဒါမိ၊တရံတခါကာလ၌၊ကရဟမိ၊တမိုး
တစဉ်းအနီးငယ်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ အဇ္ဈဝရတ္တိယာ၊
ဤညဉ့်၌လည်း။ ပစ္စု၊သဿမယေ၊ မိနင်းသောကံထ၌၊ တထာဂတဿ၊
ဘုရားရှင်အား၊ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်
လတ္တံ့၊မဟေသက္ခော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်လည်း၊ဘဝဝတော၊ဘုရားရှင်၏၊ ဝုရေတော၊ရှေ့တော်အပြင်မှ၊နိဝါ
ရေန္တော၊ ပိတ်ပင်ဆီးတား၍၊ ဌိတော၊တည်ရပ်ခဲ့၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ပန္နိမကာလေ၊အဆုံးစွန်ဖြစ်သောကာလ၌၊တထာဂတံ၊လာခြင်းကောင်း
သောဘုရားရှင်ကို၊ ဒဿနာယ၊ဖူးမြော်အံ့သောငှါ၊ နုလဘာမ၊ မရကြပါ
ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊နုလ္လဘဒဿနဌာပိ
မြင်ရခဲလှသောသံဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တထာဂတဿမံ၊
ဘုရားရှင်နှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တထာ၊ထိုမှ

၁၇၄ သုတ္တနိပါတ်အဓိကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တပါး၊ ယဓိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန၊ မြတ်သောသတ္တဝါသည်သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သောသတ္တဝါသည်သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ဖြင့်ရတနာမည်၏ဟူသည်၊ သေဃုယာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနာနိ၊ စကြာရတနာအစရှိသည်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံရတနံ၊ ထိုစကြာမင်း၏ ရတနာသည်၊ ကောဋီသတ သဟဿနောနံပိ၊ ကုဋေတသိန်းဥစ္စာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဘူမိကပါသဒဝရတလေတံ၊ ခုနစ်ဆင့်ရှိသောမြတ်သောပြာသာဒ်အပြင်၌၊ စဏ္ဍာလဝေဏနဿာဒရထကာရပုတ္တုဿဒိနံ၊ နွန်းစဏ္ဍားဒေါင်းရွှေမုဆိုးသရေနယ်ပန်းမျှက်သွန်အစရှိကုန်သော၊ နိစကုလိကာနံ၊ နိမ့်သောအမျိုးရှိကုန်သော၊ ဩမကပုရိသာနံ၊ ယုတ်သောယောကျ်ားတို့အား၊ သုဝိနန္တေနပိ၊ အိမ်မက်ဖြင့်လည်း၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ အသုံးအဆောင်အလို၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်ချေ၊ ဥဘတော၊ မိခင်ဘခင်နှစ်ပါးစုံမှ၊ သုဇာတဿ၊ ကောင်းစွာမွေးဖွားသော၊ ပရိပူရိတဒဿဝိစက္ကဝတ္တိဝတ္ထဿ၊ ဖြည့်အပ်သောဆယ်ပါးအပြားရှိသောစကြာဝတေးမင်း၏အကျင့်ရှိသော၊ ရညောစက္ကယသေဝ၊ စကြာဝတေးမင်းအားသာလျှင်၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တနတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂံယေဝ၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏အသုံးအဆောင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသ္မိံပိ၊ ထိုစကြာရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသောရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်သည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဩမကသတ္တသမ္မတာနန္တိ၊ ယုတ်သော သတ္တဝါဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အနုပနိဿယ သမ္ပန္နာနံ၊ ဥပနိဿယကုသိုလ်နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိပရိတဒဿနာနံ၊ ဖောက်ပြန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော၊ ပုရာဏကဿပါဒိနံ၊ ပုရာဏကဿပအစရှိကုန်သော၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနုဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေသိ၊ ပုရာဏကဿပအစရှိသည်တို့မှ တပါး

ကုန်သော၊ ဝေဠုပါနုဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
ကောင်းသုဝိနန္ဒေဝိ၊ အိပ်မက်၌လည်း၊ အပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ
မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နသံပန၊ ဥပနိဿယ
ကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ စတုပ္ပဒါယမိ၊ လေးပါ
ဒရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရအံ့သောငှါ၊ သမက္ခာနံ၊
စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗဓိကဉ္စာဏဒဿနာနံ၊ ထိုးထွင်း၍သိသောဉာဏ်
အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရဒါရုဗိအာဒိကပ္ပတုတာနုဉ္စ၊ ဗာဟိရဒါရုဗိအစရှိ
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာကုဿပသုတာနံ၊ မြတ်သောအမျိုး
သားဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာသာဝကနံ၊ မဟာသာဝက ဗုဒ္ဓိလ်တို့သည်၊
ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဥပနိဿ
ယကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မြတ်သောဗုဒ္ဓိလ်တို့သည်၊ နံဇာထာဂ
တံ၊ ထိုသာခြင်းကောင်းသောဘုရားရတနာကို၊ ဒဿနာနုတ္တရိယပပါရိစရိ
ယာနုတ္တရိယာဒိဟိ၊ ဖူးမြင်သဖြင့်အတုမရှိကြားနာရသဖြင့်အတုမရှိဆည်း
ကပ်ရသဖြင့်အတုမရှိခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေလျက်၊
တထာဂတဿ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနောမသုတ္တပရိဘောဂဓဉ္စနာပိ၊ မြတ်သော သတ္တဝါတို့
သည်သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ဖြင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊ လာခြင်း
ကောင်းသောဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယမ္ဗိရတနံ
အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ အဝိ
သေသတော၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်၊ ရုတိဇနနဓဉ္စန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်
သို့နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သနည်းဟူမူကား၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊
စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ရုတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနတိ၊ ဖြစ်စေ
တတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊ ရာဇာ၊ စကြာ
မင်းသည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ စကြာမင်းအား၊ ရုတိံ၊ နှစ်သက်
ခြင်းကို၊ ဇနတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဗုဒ္ဓစ၊ တဖန်လည်း၊ အပရံ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊
ရာဇာရက္ခဝတ္ထိ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဝါမေနုဟဗ္ဘေန၊ လက်ဝဲ လက်ဖြင့်၊
သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဂိုင်၍၊ ဒက္ခိဏေနုဟဗ္ဘေန၊

၁၇၆ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လကျာလက်ဖြင့်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်
စကြာရတနာသည်၊ ပဝတ္တဝ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်စေလော၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊
အရှင်စကြာရတနာသည်၊ အဘိဝိဒိနာတု၊ ရန်သူကိုနှိပ်စက်၍ အထူးသ
ဖြင့်အောင်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ အတ္တုတ္တိရတိ၊ အဘိသိက်
သွန်း၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ပဉ္စဂီကတူ
ရိယံဝိယ၊ ငါးပါးသောပဉ္စင်တူရိယာအသံကဲ့သို့၊ မရရသရံ၊ သာယာစွာ
သောအသံကို၊ နိစ္ဆရန္တော၊ မြည်လျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊
ပုရုတ္တိမဒိသံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ယွှား၏၊ အနံ၊ အစဉ်
အတိုင်းသာလျှင်၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ စက္ကာနူဘာဝေ
န၊ စကြာ၏အနုဟော်ဖြင့်၊ ခွါဒသယောဇနဝိတ္တိဏ္ဏာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ
အပြောကျပ်သော၊ စတုရင်္ဂနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေနာ
ယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ နာတိဥစ္စံ၊ မြင့်လည်းမမြင့်လွန်းသော၊ နာတိနိဗ္ဗံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်း
မနိဗ္ဗာန်လွန်းသော၊ ဥစ္စရုက္ခာနံ၊ မြင့်သော သစ်ပင်တို့၏၊ ဥပရိတာဝေသု၊
အထက်အတို့တို့၌၊ ပုပ္ဖပလပလ္လဝါဒိပဏ္ဏာကာရံ၊ အပွင့်အသီးအညွန့်အစ
ရှိသောလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတောနံ၊ လာကုန်သောသူ
တို့၏၊ ဟတ္ထဇော၊ လက်မှ၊ ပဏ္ဏာကာရန္တု၊ လက်ဆောင်ကိုလည်း၊ ဂဏ္ဍုန္တော
ယူခဲ့လျက်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဇေယျိ၊ စင်စစ်
ရောက်လာပေပြီတကား၊ ဣတိဝေမာဒိပရမ နိပစ္စကာရေန၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်မြတ်သော အရိအသေကျိုးနဲ့၊ တုတ်ကွဲခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊
ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ပဋိရာဇာနော၊ ရန်သူမင်းတို့ကို၊ ပါဏေ၊ သတ္တ
ဝါကို၊ နဟန္တဗ္ဗော၊ မသတ်အပ်၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ အနုသာသန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းဆုံးမလျက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊
ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သုဗ္ဗိတုကာမော
ဝါ၊ သုံးဆောင်စားသော ဘ်လိုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျံဝါ၊ အိပ်
ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကပ္ပေတုကာမော၊ ပြုခြင်း၌အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အာကာသာ၊ ကောင်း
ကင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဥဒကာဒိသဗ္ဗကိစ္စက္ခမေ၊ သောက်ရေအစရှိ
သည်ဖြင့်အလုံးစုံသောကိစ္စခန့်ရာဖြစ်သော၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ ဘူမိ
ဘာဝေ၊ မြေအတို့၌၊ အက္ခာဟာတံဝိယ၊ ဝင်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရပ်၏၊
ပုန၊ တဖန်၊ ရုညော၊ စကြာမင်း၏၊ ဂမနမိတ္တေ၊ သွားလိုသော စိတ်သည်၊
ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်၊ သဒ္ဓံ၊ ပဉ္စင်

တူရိယာအသံကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ယံသန္တံ၊ အကြင်
ပဉ္စင်တူရိယာအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ခုဒ္ဒယောဇနပရိယာ၊ တဆဲ့
နှစ်ယူဇနာရှိသောပရိသတ်သည်။ အာကာသေနေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ
သွား၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အဝဉ်သဖြင့်၊ ပုရတ္ထိမ
သမုဒ္ဒံ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာသို့၊ အန္တောဂါဟတိ၊ ဆင်း၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုစကြာရတ
နာသည်။ အန္တောဂါဟန္တေ၊ ဆင်းသည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ယောဇ
နပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ အပဂစ္ဆံ၊ ဆုတ်ဖဲ
၍၊ ဘိတ္တိကတံဝိယ၊ တိုက်နံရံပြုသကဲ့သို့၊ ဘိဠတိ၊ တည်၏၊ မဟာဇနော၊ လူ
အပေါင်းသည်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ သတ္တရတနာနိ၊ ခနစ်ပါးသော
ရတနာတို့ကို၊ ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူကြ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။
သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ နိုင်ငံတည်းဟု၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အတ္တု၊ ကြို
ရိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ နိဝတ္တိ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခဲ့၏၊ သေန၊ စစ်သည်
အပေါင်းသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဖော်ခံတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာ
ရတနာသည်။ ပစ္ဆိတော၊ ပရိသတ်၏နောက်ဆုံးမှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊
စကြာမင်းသည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
စက္ကရတနာယ၊ စကြာရတနာ၏၊ ဩသတ္တိတော၊ သတ္တိတဌာနံ၊ ဆုတ်ရာ
ဆုတ်ရာအရပ်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပရိပူရေတိ၊ တဖန်ပြည့်မြဲပြည့်လေ
၏၊ ဧတေနောဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဒက္ခိဏပစ္ဆိမဥတ္တရေဝိ၊
တောင်အရပ် အနောက်အရပ်မြောက် အရပ်လည်းဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒေ၊
သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုဒ္ဓိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာသို့။
အနုယာယိတွာ၊ လှည့်ပတ်ပြီးသော်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။
တိယောဇနသတပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာသုံးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာကာ
သံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အာရာဟတိ၊ တက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်၌၊
ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ စက္ကရတနာ နုဘာဝေန၊
စကြာရတနာ၏အနုဘောအားဖြင့်၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ဩလောကေ
တိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စသတပရိတ္တဒီပပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ငါးရေသောကျွန်းငယ်
တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ သတ္တယောဇန သဟဿပရိမဏ္ဍလံ၊
ယူဇနာခုနစ်ထောင် အဝန်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဉ္စ၊ အရှေ့ကျွန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ တထာ၊ ဟိုမှတပါး၊ အဋ္ဌယောဇနသဟဿပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာ
ရှစ်ထောင် အဝန်းရှိသော၊ ဥတ္တရကုရုဉ္စ၊ မြောက်ဥတ္တရ ကုရုကျွန်းကို

၁၇၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ခုတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ နဝယောဇနသဟဿ ပရိမဏ္ဍလံယေဝ။ ယူဇနာကိုး
ထောင်အဝန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အပရဂေါယာနဉ္စ၊ အဂရဂေါယ
အမည်ရှိသောအနောက်ကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ နဝယောဇနသဟဿ
ပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာတသောင်းအဝန်းရှိသော၊ ဓမ္မုဒိပဉ္စ၊ ဓမ္မုဒိပါတောင်
ကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စတုမဟာဒိပဒိသဟဿ ပရိတ္တဒိပ
ပဒိမဏ္ဍိတံ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်
ခြင်းရှိသော၊ ဧကံစက္ကဝါဠံ၊ တတိုက်သောစကြာဝဠာကို၊ သုဗလ္လပုဏ္ဏရိ
ကံဗိယ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောပုဏ္ဏရိကံကြာကဲ့သို့၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်
တော်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဩလောကယတောစ၊ ကြည့်တော်မူသည်လည်းဖြစ်
သော၊ အဿရုညော၊ ထိုစကြာမင်းအား၊ အနုပ္ပကာ၊ အတိုင်းမသိသော၊
ဝိကိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တံစက္ကရတနံ၊
ထိုစကြာရတနာသည်၊ ရုညော၊ စကြာမင်းအား၊ ရတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တဓိ၊ ထိုစကြာရတနာသည်လည်း၊ ‘ဗုဒ္ဓရတန
သမံ၊ ဘုရားရတနာနှင့်တူသော မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရတိ
ဇနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာ
မည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်သည်သာလျှင်၊
ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ တံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ ကိံက
ရိယတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်း
ကောင်းသောဘုရားရှင်သည်၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ယာယရတိယာဝါ၊
အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စက္ကရတနာဒိနိ၊ စကြာရတနာ
အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိဝိ၊ အလုံးစုံသောနှစ်သက်ဖွယ်ရတနာတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရတိ၊ စကြာဝတေး
မင်း၏နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ သင်္ခိဓိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ကလမ္ပိ၊
အစိတ်သို့ လည်းကောင်း၊ ကလဘာဂမ္ပိ၊ အဘို့အရသို့ လည်းကောင်း၊
နဉ္စပတိ၊ မရောက်၊ တတောရတိတော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏ နှစ်သက်
အပ်သောရတနာထက်၊ ဥတ္တရိတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သောရတနာသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောရတနာ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဩဝါဒပနိကာ
ရာနံ၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာ၍ကျင့်ကုန်သော၊ အသင်္ချယျဝနမ္ပိ၊ မရေတွက်
နိုင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန

ရတိဉ္စပဌမဈာန်တရား၌ နေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိယတကိယ
တတုတ္ထပဉ္စမဈာန်ရတိဉ္စ၊ ရတိယဈာန် တတိယဈာန်တတုတ္ထဈာန်ပဉ္စမဈာန်
၌ နေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ အာကာသာ
နဉ္စာယတနရတိဉ္စ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၌ နေ့လျော်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနအာကိဉ္စညာယတနနေဝသညာနာသညာယ
တနရတိဉ္စ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နေဝသညာ
နာသညာယတနဈာန်၌ နေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိ
မဂ္ဂရတိဉ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌ နေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သောတာ
ပတ္တိဖလရတိဉ္စ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ နေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
သကဒါဂါမိအနာဂါမိအရဟတ္တမဂ္ဂဖလရတိဉ္စ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်အနာ
ဂါမိမဂ်ဖိုလ်အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်တို့၌ နေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ
တတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရတိဇနနဋ္ဌေနာပိ၊ နေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
အနက်ဖြင့်လည်း၊ တတာဂတသမံ၊ လာခြင်းကောင်းသော၊ ဘုရားရှင်
နှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပိစအပရောနယော၊
နည်းတပါးကိုလည်းမယော၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတံရတနံနာမ၊
ထိုနှစ်သက်အပ်သော ရတနာမည်သည်ကား၊ သဝိညာဏကဉ္စ၊ အသက်
ရှိသော သဝိညာဏကရတနာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝိညာဏကဉ္စ၊ အ
သက်မရှိသော အဝိညာဏကရတနာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဇ္ဇံ၊ နှစ်ပါးအ
ပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဝိညာဏကံ၊
အဝိညာဏကရတနာသည်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ လည်းကောင်း၊
မဏိရတနဉ္စ၊ ပတ္တမြားရတနာ လည်းကောင်း၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ ယံဝါပနအနိန္ဒြိယဗဒ္ဓသုဝဏ္ဏရဇတာဒိ၊ အကြင်အသက်မရှိသည်
နှင့်စပ်သော ရွှေငွေ အစရှိသောရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဝိညာဏကံ၊
အသက်ရှိသော၊ ဟတ္ထိရတနာဒိပရိဏာယကရတနပရိယောသာနံ၊ ဆင်
ရတနာအစ သားကြိုးရတနာ အဆုံးရှိသော ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣန္ဒြိယပဉ္စ
ဗဒ္ဓံ၊ အသက်ရှိသော ဣန္ဒြိယနှင့်စပ်သော၊ ယံဝါပနရတနံ၊ အကြင်ရတနာ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဧတ္ထေ၊ ဤရတနာ
တို့တွင်၊ သဝိညာဏကရတနံ၊ သဝိညာဏကရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍
အက္ခာယတိ၊ နဟာအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အ
ဝိညာဏကံ၊ အသက်မရှိသော၊ သုဝဏ္ဏရဇတာရက္ခာဒိရတနံ၊ ရွှေငွေ ပုလဲ

၁၇၇ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အစရှိသော ရတနာသည်။ သဝိညာဏက ဟတ္ထိရတနာဒိနံ။ အသင်္ကရိ
သောဆင်ရတနာအစရှိသည်တို့၏။ အလင်္ကာရတ္ထာယ။ တန်းဆာအလှိုငြါ၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပနိယတိ။ ဆောင်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သဝိညာဏကံ၊ သဝိညာဏကရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယာတိ၊
ဟောအပ်၏။ သဝိညာဏကရတနံ၊ သဝိညာဏကရတနာသည်လည်း၊
တိရစ္ဆာနရတနဉ္စ၊ တိရစ္ဆာနရတနာဟူ၍လည်းကောင်း၊ မနုဿရတနဉ္စ၊
လူရတနာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ မနုဿရတနံ၊ လူရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
အက္ခယာတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာ
နရတနံ၊ တိရစ္ဆာနရတနာသည်၊ မနုဿရတနဿ၊ လူရတနာ၏၊ ဩပ
ဂုပ္ပံ၊ စီးနင်းသောဥစ္စာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿရတနံ၊ လူရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခ
ယာတိ၊ ဟောအပ်၏။ မနုဿရတနဉ္စ၊ လူရတနာသည်လည်း၊ ဣတ္ထိရတနဉ္စ၊
မိန်းမရတနာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုရိသရတနဉ္စ၊ ယောကျ်ားရတနာဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
ရတနာတို့တွင်၊ ပုရိသရတနံ၊ ယောကျ်ားရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
အက္ခယာတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတ္ထိ
ရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ ပုရိသရတနဿ၊ ယောကျ်ားရတနာ၏၊ ပရိဝာ
ရိကတ္တံ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာ
ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသရတနံ၊ ယောကျ်ားရတနာ
ကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယာတိ၊ ဟောအပ်၏။ ပုရိသရတနဉ္စ၊
ယောကျ်ားရတနာသည်လည်း၊ အဂါရိကရတနဉ္စ၊ အဂါရိကရတနာဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အနဂါရိကရတနဉ္စ၊ အနဂါရိကရတနာဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အနဂါရိက
ရတနံ၊ အဂါရိကရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယာတိ၊ ဟောအပ်
၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဂါရိကရတနေသု၊ အဂါရိ
ကရတနာတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ စက္ကဝတ္တိပိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်
လည်း၊ သီလဝဒီရုဏယုတ္တံ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော၊
အနဂါရိကရတနံ၊ အနဂါရိကရတနာကို၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတနံ၊ ငါးပါးသော
အရပ်ကိုတည်စေသဖြင့်၊ ဝဗ္ဗတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဥပဋ္ဌဟံတွာ၊ လုပ်ကျွေးမွေး၍၊
ပယိဂ္ဂပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ ဒိဗ္ဗမာနုသိကာသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်ချမ်းသာ

၂-ရူပဝဂ်-၁-ရတနသုတ်။

၁၈၁

လူချမ်းသာသမ္ပတ္တိတရားတို့သို့၊ ပါပုဏ်တွာ၊ရောက်၍၊အန္တေဝိ၊အဆုံး၌
လည်း၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပါပု
ဏာတိဇေ၊ရောက်သည်သာလျှင်တည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနဂါရိက
ရတနံ၊ အနဂါရိကရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ဟော
အပ်၏၊အနဂါရိကရတနမ္ပိ၊အနဂါရိကရတနာသည်လည်း၊အရိယပုထုဇ္ဇ
နဝသေန၊အရိယာရတနာပုထုဇဉ်ရတနာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ဒုရိဝံ၊နှစ်ပါးအ
ပြားရှိ၏၊အရိယရတနမ္ပိ၊အရိယာရတနာသည်လည်း၊ သေခါသေခဝသေ
န၊ သေက္ခရတနာအသေက္ခရတနာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ဒုရိဝံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ
၏၊ အသေခရတနမ္ပိ၊အသေခရတနာသည်လည်း၊သုက္ခဝိပဿကသမထ
ယာနိကဝသေန၊ သုက္ခဝိပဿကရတနာ သမထယာနိက ရတနာတို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ဒုရိဝံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊သမထယာနိကရတနမ္ပိ၊သမထယာနိ
ကရတနာသည်လည်း၊ သာဝကပါရမီပတ္တဉ္စ၊ သာဝကပါရမီသို့ရောက်
သောရတနာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အပတ္တဉ္စ၊မရောက်သောရတနာဟူ၍
လည်းကောင်း၊ဒုရိဝံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊သာဝက
ပါရမီပတ္တိ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်သို့ရောက်သောရတနာကို၊အဂ္ဂန္တိ၊မြတ်
၏ဟူ၍၊အက္ခာယတိ၊ဟောအပ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ဂုဏမဟတ္တတာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အဂ္ဂံ၊မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ သာဝကပါရမီပတ္တိရတန
တောပိ၊ သာဝကပါရမီသို့ရောက်သောရတနာထက်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ
ရတနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရတနာကို၊အဂ္ဂံ၊မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ဟောအပ်
၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟတ္တတာယ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးအထူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂံ၊မြတ်၏ဟူ၍၊အက္ခာယ
တိ၊ဟောအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနသဒိဿာပိ၊ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့်တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကသတာ၊
အရာမကများကုန်သော၊သာဝက၊တပည့်သားတော်တို့သည်၊ဇေကဿ၊
တဆူသော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရား၏၊ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်တို့၏၊ ကလဘာဂမ္ပိ၊ တရအဘို့ကိုမျှလည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနတောပိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရတနာတို့ထက်လည်း၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
ရတနံ၊တရားသဗ္ဗညုတရတနာကို၊ အဂ္ဂံ၊မြတ်၏ဟူ၍၊အက္ခာယတိ၊ဟော
အပ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဂုဏမဟတ္တတာယ၊ဂုဏ်
ကျေးဇူး အထူးမြတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓရတနံ၊

၁၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဘုရားသဗ္ဗညုတရကနာကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယယတိ၊ ဟောအပ်၏၊
 ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ သကလဓမ္မဒီပံ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းအလုံးကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ
 ၍၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ စာဒေန္တန္တံ၊ စင်ကုန်
 လျက်၊ နိသိန္နံ၊ သီတင်းသုံးနေကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
 သဗ္ဗညုတဘုရား၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တော်တို့၏၊ သင်္ချိံ၊ အရေ
 အတွက်သို့၊ နေဝဥပေန္တိ၊ မရောက်မီရှိနိုင်ကုန်၊ ကလမ္ပိ၊ အစိတ်မျှကိုလည်း၊
 နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလတာဂမ္ပိ၊ အစိတ်အရအဝတ် ကိုလည်း၊
 နဥပေန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယာဝတာတိက္ခဝေ သတ္တာအပဒါဝါ (ပ) တထာဂတော
 တေသံ၊ အဂ္ဂမက္ခယယတိတိအာဒိ၊ ယာဝတာတိက္ခဝေသတ္တာအပဒါဝါ (ပ)
 တထာဂတော တေသံ၊ အဂ္ဂမက္ခယယတိတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တမ္ပိ
 စ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပဒါဝါ၊
 အခြေမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ တထာ
 ဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယယတိ၊
 ဟောအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကေနပိမရိယာယေန၊ တရံတရသောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ တထာဂတဿမံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊
 ရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 နနောသမံ၊ အတ္ထိတထာဂတေနာတိ၊ နနောသမံ၊ အတ္ထိတထာဂတေနဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓရတ
 နဿ၊ ဘုရားရတနာအား၊ အညေဝိ၊ တပါးကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာ
 တို့နှင့်၊ အသမံ၊ အတူမရှိသည်ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 နှ့်၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပဒ္ဒဝဂ္ဂပဿမနတ္ထံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကင်း
 ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးကို၊ နိဿာယ၊ မြှီ၍၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ နိဿာယ၊ မြှီ၍၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကောလဝုတ္တိယံ၊ အမျိုး
 သားကို၊ နိဿာယ၊ မြှီ၍၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာဒိ၊ အဆင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ကို၊ နိဿာယ၊ မြှီ၍၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်
 စင်သော်ကား၊ အဝိစိ၊ အဝိစိရေကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဘဝဂ္ဂပရိယန္တေ၊
 အထက်ဘဝကံအဆုံးတိုင်အောင်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သီလသ
 မာမိက္ခန္ဓာဒီတိ၊ သီလသမာမိက္ခန္ဓာကျေးဇူးအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်တို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓရတနဿ၊ ဘုရားရတနာ၏၊ အသမိယာဘာ

ဝံ၊ မတူနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ ဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ ဣဒ္ဓိဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ ဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဝေါ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ နဂါးဝဠုန်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ သစ္စေသုဝါ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်ဟောပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယံ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဝိတ္တံဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယံဝါရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရတနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ တေဟိတေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကြောင့်၊ အသမိတံ၊ မတူနိုင်သောသဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဘုရားရတနာသည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်စွာပါ၏၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ ယဒိသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှန်သည်၊ သတိံ၊ ရှိသော်၊ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့သစ္စာဖြင့်၊ ဣမေသံပါဏီနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သောဘဏာနံ၊ ကောင်းသည်ကိုအလိုရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထိတာ၊ ရှိသည်အဖြစ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အရောဂတာ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ နိရုပ္ပဒ္ဓဝဏှာ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဗုဒ္ဓရတနံပဏီတံဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ ယထာ၊ ဥဒါဟရုဏ်အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ အတ္တေနဝါ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တဘောမှလည်းကောင်း၊ သုညံ၊ ခပ်တိ၏၊ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တဘာဝေနဝါ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယဘာဝေနဝါ၊ အတ္တဘော၏အဖြစ်မှ လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတရေထာ၊ ဤမှတစ်ပါးဖြင့်၊ ဂစ္ဆေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ အတ္တာဝါ၊ အတ္တ၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယာဝါ၊ အတ္တဘော၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုရှိခြင်းသည်၊ အပ္ပဋိသိဒ္ဓမေဝ၊ မပြီးသည်သာလျှင်၊ သိယာယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတနံပဏီတံ ဣတ္ထေ၊ ရတနံပဏီတံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ရတနဘာဝေါ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်။

၁၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ

ပဏီတော၊ မြတ်သောသဘောရှိ၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတရထာ၊ ဤတပါးဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ရတနန္တိနာမံ၊ ရတနာဟူသောအမည်သည်၊ နေဝ
သိဇ္ဈေယျ၊ မပြီးရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တစုံတခုသောဝတ္ထု၌၊
ရတနံ၊ ရတနာဟူသော အမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊
ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူသောအမည်သည်၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ယတ္ထပန၊ အကြင်
တစုံတခုသောဝတ္ထု၌ကား၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားဖြင့်
လည်း၊ ယေနဝါဝိမိနာ၊ အကြင်အစီအရင်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗန္ဓဂတံ၊ စပ်၍
ဖြစ်သောသဘောရှိသော၊ ဝိတ္တိကတာဒိအတ္ထသင်္ခါတံ၊ ဆန့်ကျင်စွာပြုခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြီးခြင်းသဘောဟုဆိုအပ်သော၊ ရတနတ္ထံ၊ နှစ်သက်
ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရတနတ္ထံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ပညာပိယတိ၊ မှတ်အပ်ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသရတ
နဿ၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ဝတ္ထု၏၊ အတ္ထိတံယ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောဝတ္ထုသည်၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ
၏အဖြစ်သည်၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တေနေ
ဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပကာရေန၊ အပြား
အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓေရတနန္တိ၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊
ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓေရတနံ ဟူသော ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတ
ဘုရားသည် သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာစစ် မည်တော်မူ၏။ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တ
မတ္တာယ၊ ရွတ်တော်မူကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလဿ၊ လိစ္ဆဝိ
မင်းမျိုးအပေါင်းအား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောသည်၊ ဇာတာ၊
ဖြစ်၏။ တယံ၊ တေးသည်၊ နိဝုပသန္တံ၊ ငြိမ်း၏။ ဂါထာယဝိ၊ ဂါထာ၏လည်း၊
အာဏာ၊ တန်ခိုးအာဏာစက်ကို၊ ကောဋိသတသဟဿ၊ စက္ကဝါဠေသု၊
ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော၊
အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊
ဗုဒ္ဓဂုဏေန၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဓက္ခာ၊ ဆိုပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဂုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

တော်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ အာရမ္မေ၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ခယံဝိရာဂန္တိ၊ ခယံဝိရာဂံအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုခယံဝိရာဂံအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ယိအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက် မှောက်ပြုသဖြင့်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့သည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိကာ၊ ပရိက္ခိကာမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုရာဂအစရှိ သောကိလေသာတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေနိရောဓက္ခယံ၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းတို့၏ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ သမ္ပယောဂတော စ၊ သမ္ပယောဂအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိဝိပ္ပယုတ္တံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့နှင့်မပွဉ် ယသ္မာဝါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တမိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သန္တိကံတေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာ တို့သည်၊ အစ္စန္တိဝိရုတ္တော၊ စင်စစ်လျှင်တပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိဂတော၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာ တို့ကိုမျက်ဆီးတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခယန္တိစ၊ ခယံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂန္တိစ၊ ဝိရာဂံဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အသေ နိဗ္ဗာနသ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားအား၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်းတရားသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဌိတဿ၊ တည်ခြင်း၏၊ အညထတ္တံ၊ ဖောက်ပြန်သော အဖြစ်သည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ နဇေယတိ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေ၊ နဇိရတိ၊ မအို၊ နမိယျတိ၊ မသေ၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း ၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမတန္တိ၊ အမတံဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥတ္တမဋ္ဌေ နစ၊ ဖြတ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတဠကဋ္ဌေနစ၊ မရောင့်ရဲသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏၊ ယဒဇ္ဈဂါတိ၊ ယဒဇ္ဈဂါ ဟူသည်ကား၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂါဝိဒ္ဓိပဋိလသိ၊ ရေတော်မူ ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဥာဏဗလေန၊ ဥာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်၊

၁၈၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သန္တောကာသိ။ မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏။ သက္ခမနိတိ။ သက္ခမနိဟူသည်
ကား။ သက္ခမကုလပသုတတ္တာ။ မိမိ၏အမျိုး၌သာကုင်လည်လေ့ကျက်များ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ခေယ။ သာကီဝင်မည်၏။ မောနေယျဓမ္မသမန္နာ
ဂတတ္တာ။ မောနေယျတရားနှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ မနိ။ မနိမည်တော်မူ၏။ သက္ခေယဇေ။ သာကီဝင်မင်း၏ အမျိုး
သည်သာလျှင်။ မနိ။ မနိမည်တော်မူ၏။ သက္ခမနိ။ သာကီဝင်မင်း၏အမျိုး
သားဖြစ်သောရဟန်း။ သမာဟိတောတိ။ သမာဟိတော ဟူသည်ကား။
အရိယမဂ္ဂသမာဓိနာ။ အရိယမဂ်၌ရှိသောသမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတဓိက္ခော။
တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူသော။ နတေနဓမ္မနသမတ္ထိကိဉ္စိတိ။ နတ
နဓမ္မနသမတ္ထိကိဉ္စိဟူသည်ကား။ သက္ခမနိနာ။ သာကီဝင်မင်းသားတရား
တည်းဟူသောမုနိသည်။ အဓိဂတေန။ ရတော်မူအပ်သော။ ခယောဒိနာမ
ကေန။ ခယအစရှိသောအမည်ရှိသော။ တေနဓမ္မေန။ ထိုအရိယမဂ်ရှိသော
သမာဓိတရားနှင့်။ သမံ။ တူသော။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသော။ ဓမ္မဇာတံ။ တရား
သဘောသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
သုတ္တန္တရေဝိ။ တပါးသောသုတ္တန်၌လည်း။ ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသင်္ခ
တာဝါ အသင်္ခတာဝါပိရာဂေါ တေသံဓမ္မာနံ အဂ္ဂမက္ခာယတိတိအာဒိ။
ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသင်္ခတာဝါ အသင်္ခတာဝါပိရာဂေါတေသံဓမ္မာ
နံအဂ္ဂမက္ခာယတိဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။
ရဟန်းတို့။ ယာဝတာ။ အကြင်ရွှေ့လောက်။ သင်္ခတာဝါ။ သင်္ခတတရား
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသင်္ခတာဝါ။ အသင်္ခတတရားလည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာ။ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာဝတာ။ ထိုရွှေ့
လောက်။ တေသံဓမ္မာနံ။ ထိုတရားတို့တွင်ပိရာဂေါ။ ရာဂကင်းခြင်းတရား
ကို။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ။ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဇေံ။
ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ။ နိဗ္ဗာန်တရားအား။
အညေဟိ။ တပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ။ တရားတို့နှင့်။ အသမတံ။ မတူသည်
၏အဖြစ်ကို။ ဝတော။ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ တေသံသတ္တာနဉ္စ။
ထိုသတ္တဝါတို့အားလည်း။ ဥပ္ပန္နုပဒ္ဒဝဂ္ဂပဿမနတ္ထံ။ ဖြစ်သောဥပဒ္ဒဝေါတို့
ကိုငြင်းစိမ့်သောငှါ။ ခယပိရာဂါမတပဏီတတာ ဂုဏေဟိ။ ရာဂအစရှိ
သောကိလေသာတို့၏ အပြစ်ကင်းသည်၏အဖြစ် မသေသည်၏ အဖြစ်
မြတ်သည်အဖြစ်တည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဓမ္မရတနဿ။
နိဗ္ဗာန်တရား တည်းဟူသော ရတနာ၏။ အသဒိသဘာဝံ။ တပါးသော

တရားမတူနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မရတနံပဏီတံ
 ဇေတနသစ္စေနသုဝတ္ထိဟောတူတိ။ ဣဒ္ဓိဓမ္မရတနံပဏီတံဇေတနသစ္စ
 နသုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ သမ္ပယုဉ္ဇေတိ၊ ကောင်း
 စွာယှဉ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဣဒ္ဓိအစရှိသော ဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ပုရိမဂါထာယ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဗုတ္တဝစနေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သံလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိဿာယဂါထာယ၊
 ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်တော်ကို၊ ကောဗ္ဗိသတသကဿ
 စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊
 နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဂုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်ဟရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊
 သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဂ္ဂဓမ္မ
 ဂုဏေန၊ မဂ္ဂင်တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုမိမ့်သောငှါ၊
 ယံဗုဒ္ဓသေဠောဘိအာမိံ၊ ယံဗုဒ္ဓသေဠောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာ
 ရေန္တိ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓါတာသစ္စာနိတိအာဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓါတာသစ္စာနိအစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမောစ၊ မြတ်လည်း
 မြတ်၏။ ပသံသနိယောစ၊ ခြီးလည်းခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သေ
 ဠော၊ သေဠမည်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေါစ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူ
 သောတရားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား
 ကိုသိကော်မူသောတရားသည်၊ သေဠောစ၊ မြတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသေဠော၊ ဗုဒ္ဓသေဠမည်တော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အနုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ သုတဗုဒ္ဓသင်္ခါတေသု၊ သာဝကဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 သုတဗုဒ္ဓဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သေဠော၊
 အထူးသဖြင့် မြတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသေဠော၊ ဗုဒ္ဓသေဠ
 မည်တော်မူ၏။ သောဗုဒ္ဓသေဠော၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ္ဂင်တရားတို့
 တွင်၊ အဋ္ဌာဝိကောတိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂင်ဟူ၍၊
 ဟံမဂ္ဂံ၊ အကြိမ်အရဟတ္တမဂ်သမာဓိတရားကို၊ ပရိဝဏ္ဏယိ၊ အထူးသဖြင့်
 ခြီးမွမ်းစတင်မူပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ သဥပနိသံ၊ အမှီနှင့်တကွသော၊ သပရိက္ခယံ၊ အမြဲအစုံနှင့်

တက္ကသော၊ အရိယံ၊ ခြိတ်သော၊ သမ္ဗာသမာဓိ၊ သမ္ဗာသမာဓိတရားကို၊
 ဒေသေသာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ၊ ဣတိဝေမာဒိနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်၊ ကတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောမဂ္ဂင်၌၊ ပသံသိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏၊
 ပကာသယိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏၊ သုမိန္ဒ၊ သုမိဟူသည်ကား၊ ကိလေသ
 မလသမုန္တေဒကရဏတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
 ၏ပြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်၊ အစ္စန္တဝေါဒါနံ၊ စင်စစ်ဖြူစင်သော
 သဘောရှိကုန်သော၊ သမာဓိမာနန္တရိကညမာဟူတိ၊ သမာဓိမာနန္တရိက
 ညမာဟူသည်ကား၊ ယံသမာဓိ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်၌ရှိသောသမာဓိ
 ကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သမနန္တရံ၊ ကောင်းစွာအခြားမရှိသောကလေး၊ နိယ
 မေနေဝ၊ မြဲသောအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဗလဒါနတော၊ အကျိုးကိုပေးတတ်
 သောကြောင့်၊ အနန္တရိကသမာဓိတိ၊ အနန္တရိက သမာဓိဟူ၍၊ အာဟု
 ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဟောတော်
 မူကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိမ္ပိ၊ မဂ္ဂသမာဓိသည်၊
 ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမဂ်တရား၏၊ ဗလုပ္ပတ္တိနိသေခကော၊
 ဖိုလ်တရား၏ ဖြစ်ခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ အန္တ
 ရေယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာဟာကံ၊ အာဟံ၊ ဘုရား
 အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အယဉ္ဇပုဂ္ဂလောကျာဒိ၊
 အယဉ္ဇပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ပေ၏၊ အယဉ္ဇပုဂ္ဂလော၊ ဤပုထုဇဉ်ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းသော
 တာပတ္တိဗလသန္တိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း
 ဌ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ကပ္ပဿစ၊ ကမ္ဘာ၏
 လည်း၊ ဥဒ္ဒယနဝေလော၊ မီးလောင်သောအခါသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာ
 ပတ္တိဗလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ နသန္တိ၊ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုရသေး
 တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ကပ္ပေါ၊ အာယုကပ်အသက်အပိုင်းအခြားသည်၊ နေ
 ဝဥဒ္ဒဟေယျ၊ မလောင်ကျွမ်းရာ၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဌိတကပ္ပိတိ၊
 ဌိတကပ္ပိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 မဂ္ဂသမာဓိနော၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဌိတကပ္ပိနော
 တိ၊ ဌိတကပ္ပိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သမာဓိနာယောနသမောန
 ဝိဇ္ဇတိတိ၊ သမာဓိနာယောနသမောနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသေဌပရိဝဏ္ဏိ
 တေန၊ ဘုရားမြတ်သည်ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ သုမိနာ၊ စင်ကြယ်စွာထ

သော၊ တေနအနန္တရိကသမာဓိနာ၊ ထိုအနန္တရိကသမာဓိ အမည်ရှိသော
 အရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော၊ ရူပါဝစရသမာဓိဝါ၊ ရူပါဝစရ
 ဈာန်ရှိသောသမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ အရူပါဝစရသမာဓိဝါ၊ အရူပါ
 ဝစရသမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ ကောဝိ၊ တရုံတရသောသမာဓိသည်၊
 နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ပွားစေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တတ္ထတတ္ထဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုထိုသောဗြဟ္မပြည်၌၊
 ဥပပန္နဿာဝိ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ပုန၊ တာဝန်၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲ
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ သမ္ဘ ဝတော၊ ဖြစ်သောအား
 ဖြင့်၊ ကောဝိ၊ တရုံတရလောကီသမာဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣမဿစအရ
 ဟတ္တသမာဓိဿ၊ ဤအရိယမဂ်သမာဓိ၏လည်း၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗ၊ ပ
 ပတ္တိသမုပ္ပါဒုသမ္ဘ ဝတော၊ အလုံးစုံသောပဋိသန္ဓေနေခြင်း တရားကို
 ကောင်းစွာခွဲ၍ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ သမော၊ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်တူ
 သော၊ ကောဝိ၊ တရုံတရသောသမာဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်
 သုတ္တန္တရေဝိ၊ တပါးသောသုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတောဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခတာ
 ဝါအသင်္ခတာဝါအရိယောအဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ
 အာဒိ၊ ယာဝတောဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခတာဝါအသင်္ခတာဝါအရိယောအဋ္ဌကိ
 ကောမဂ္ဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတော၊
 အကြင်ရှေ့လောက်၊ သင်္ခတာဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အသင်္ခတာဝါ၊ ပစ္စည်းတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ တေသံ၊ ထိုတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ အရိယော၊
 မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို၊
 အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနန္တရိကသမာဓိဿ၊ အနန္တရိကသမာ
 ဓိအမည်ရှိသောအရဟတ္တသမာဓိ၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အညေဟိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမာဓိဟိ၊ သမာဓိ
 တရားတို့နှင့်၊ အသမတံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ လာရအခါ၌၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးဂါထာ၌လာသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနဿ၊ မဂ်တရားတည်းဟူသော ရတနာ၏၊ အသဒိသ

သာဝံ၊ အတူမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဗ္ဗိဓမ္မေတိ၊ ဣဒဗ္ဗိဓမ္မေ
 အစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ
 ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိ
 ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို၊ ကောနိဿတ
 သဟဿ စက္ကဝါဗ္ဗေသု၊ ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ တိုက်တို့၌၊
 အမနုဿာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဓမ္မဂုဏေနာပိ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ သစ္စံ၊ သစ္စာစကား
 ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဃာဂုဏေန၊ သံဃာတော်
 ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယေပုဂ္ဂလာတိအာဒိ၊ ယေပုဂ္ဂလာ
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ယေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ညွှန်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ပုဂ္ဂလာတိ၊
 ပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌာဏိ၊ အဋ္ဌဟူသည်
 ကား၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေအတွက်ကိုပိုင်း
 ခြားသောပုဒ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊
 လေးယောက်သားတို့သည်၊ ပဋိပန္နိ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရောစ၊ လေး
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်တရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သတံပသတ္တာတိ၊ သတံပသတ္တာဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူ
 တော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိစ၊ တရား ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓ၊ သာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝ
 မနုဿေဟိစ၊ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏
 ကသ္မာ၊ အကယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်တို့သည်၊ သဟဇာတဝီလာဒိဂုဏယောဂါ၊ အတူတကွဝီလအစရှိ
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်ယှဉ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့အား၊ စမ္ပကမကုလကုသုမာဒိနံ၊ စကားချရားမလေး
 စံမွယ်အစရှိသောပန်းတို့၏၊ သဟဇာတဝဏ္ဏဂန္ဓာဒယောပိယ၊ အတူတကွ
 ဖြစ်သောအဆင်းအနံ့အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ သဟဇာတဝီလသမာမိအာ
 ဒိယော၊ အတူတကွဖြစ်သောဝီလသမာမိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်

သောအရိယာတို့ကို၊ ဝဏ္ဏဝန္ဓာဒိသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ အစရှိသည်တို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓာနိဝိယ၊ ပန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။
 သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိယာစ၊ ချစ်အပ် ကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနာပါစ၊ နှစ်လိုအပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ပသံသာစ၊ ပြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်။ ယေဝုပ္ပလာ အဋ္ဌသတံပသတ္ထာကိအာဒိ၊ ယေဝုပ္ပလာ အဋ္ဌ
 သတံပသတ္ထာ ဤသို့အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယေတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ယေဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်းအနိယမေတွာ၊ အမှတ်မရှိမှု၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ညွှန်ပြသောသဒ္ဓါတည်း။
 ဝုပ္ပလာတိ၊ ဝုပ္ပလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌသတန္တိ၊
 အဋ္ဌသတံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာဝုတ္တုလ်တို့ကို၊ ဂဏနုပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ အရေအတွက်ကိုပိုင်းခြားသောသင်္ချာသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊
 ထိုဝုတ္တုလ်တို့သည်၊ ဧကမိဇိ၊ ဧကမိဇိသောတာပန်လည်းကောင်း၊ ကောလံ
 ကောလော၊ ကောလံကောလ သောတာပန်၎င်း၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမေ၊
 သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်
 သော၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့လည်းကောင်း၊ ကာမရူပါဏှပဘဝေ
 သု၊ ကာမရူပအရူပဘုံတို့၌၊ အဓိဂတဗလာ၊ ရအပ်စောဖိုလ်တရားရှိကုန်
 သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိ
 ဝုတ္တုလ်တို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ခြောက်ယောက်သောဝုတ္တုလ်တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိပဒါ
 နံ၊ ပဋိပဒါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်တို့
 လည်းကောင်း၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါမ်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါမ်လည်းကောင်း၊
 သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ် လည်းကောင်း၊
 အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါမ်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိ
 သောတအက္ကနိဋ္ဌဂါမိ၊ ဥဒ္ဓိသောတအက္ကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါမ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောအနာဂါမ်
 တို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ အတပ္ပာသုဒဿာသုဒဿိသု၊ အတပ္ပာ
 သုဒဿာသုဒဿိသုတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သောအနာဂါမ်ဝုတ္တုလ်
 တို့လည်းကောင်း၊ *အက္ကနိဋ္ဌေသုပန၊ အက္ကနိဋ္ဌဘုံတို့၌ကား၊ ဥဒ္ဓိသောတ
 ဝဇ္ဇာ၊ ဥဒ္ဓိသောတအနာဂါမ်ကို ကြဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော၊ လေး

၂၈၂

ယောက်သောအနာဂါမ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်
ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော၊ အနာဂါမ်နော၊ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
ကောင်း၊ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာလည်းကောင်း၊
သမထယာနိကော၊ သမထယာနိကရဟန္တာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧန္တရိယောကကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊
စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုပညာသ၊ ပါးကျိပ်လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
ငါးကျိပ်လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဒ္ဓါရူပညာရူပာနံ၊ သဒ္ဓါရူ
ပုဂ္ဂိုလ်ပညာရူပပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗ္ဗိဂ္ဂတာ၊ နှစ်ခုတို့ဖြင့်
မြှောက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ စတ္တာ
ရိတောနိယုဂါနိဟောန္တိတိ၊ စတ္တာရိတောနိယုဂါနိဟောန္တိ ဟူသည်ကား
သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌဝါ၊
ရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံဝါ၊ တရားရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တာရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်
ဥဒ္ဓိဋ္ဌပုဂ္ဂလာနံ၊ ပြည့်စုံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သင်္ခပဝသေန၊ အကျဉ်းရုံး
ရသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနပုဂ္ဂိုလ်
၎င်း၊ ဗလဋ္ဌော၊ သောတာပတ္တိဗလဋ္ဌာနပုဂ္ဂိုလ်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံ၊ တခု
သော၊ ယုဂံ၊ အစုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေဝအရဟတ္တမဂ္ဂ
ဋ္ဌော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌာနတိုင်အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယုဂံ၊ အစုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက်အစုံတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဒက္ခိဏေယျာတိဧတ္ထ၊ တေဒက္ခိဏေယျာ
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ တေတိပဒေန၊ တေဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ယေပုဂ္ဂလာဟူ
သောရှေးပုဒ်၌၊ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ညွှန်ပြအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊
ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိတ္တာရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံ
ဝါ၊ တရားရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံခေပဝသေန၊ အကျဉ်းရုံး
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက်အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့သည်။ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အရ
 ဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့သည်၊ ဒက္ခိ
 ဏေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ဒက္ခိဏာနာမ၊ မြတ်သောအလှူ
 မည်သည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံတရားကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါကဉ္စ၊ ကံတရား
 ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ သေသောဒက္ခိဏေ
 ယော၊ ဤမြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။
 ဣမံဝေဇ္ဇကမ္ဘဝါ၊ ဤသို့သောဆေးကုသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံဗေဉ်
 ပေသနိကံဝါ၊ ဤသို့သော မြင်းခေါင်းအစေအပါးအမှုကို လည်းကောင်း၊
 ကရိယသတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုတို့ကို၊ အန
 ပေက္ခိတွာစ၊ မငဲ့မူ၍လည်းကောင်း၊ ဒိယျမာနော၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒေယျ
 ဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဒက္ခိဏာနာမ၊ မြတ်သောအလှူမည်၏။ တံ၊ ထို
 အလှူကို၊ အံရဟန္တိနာမ၊ ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား၊ သီလဝါဒိ
 ဂုဏယုတ္တံ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေစ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တို့သည်
 လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒက္ခိဏေယျာတိ၊ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သုဂတဿသဝကာတိ၊ သုဂတဿ သာ
 ဝကာဟူသည်ကား၊ တင်ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောတဏှာန၊ ကောင်း
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်၊ ယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောတဏှာဉ္စ၊ တင့်တယ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဝတတ္တာ၊ သွားတော် မူတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သုဠုဝေ၊ ကောင်းသော
 စကားကိုသာလျှင်၊ ဝဒတ္တာ၊ ဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ တဿသုဂတဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊
 ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 တပည့်ရဟန်းတို့သည်၊ သုဏန္တိ၊ နာကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝ
 ကာ၊ သာဝကမည်ကုန်၏။ အညေဝိ၊ တပည့်ရဟန်းတို့မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဝစနံ၊ အမိန့်တော်စကားကို၊ ကာမဉ္စသုဏန္တိ၊
 အကယ်၍ကား နာကုန်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့အမိန့်တော်ကို နာကြကုန်
 သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ သုတ္တံ၊ ကြားရကုန်၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊

၁၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ နိဿယတွဲ

ပြုအပ်သော ကိသေသာကိုပယ်ခြင်းကိစ္စကို နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣမေ
 ပန၊ ဤတပည့်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ သုတ္တ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိံ၊ တရားတရားအားလျော်သော အကုဋ်ကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂဗလသနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သာဝ
 ကာတိ၊ သာဝကတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတေ သုဒ္ဓိန္နာနိမဟာပု
 လာနိတိ၊ ဧတေ သုဒ္ဓိန္နာနိမဟာပုလာနိဟူသည်ကား၊ ဧတေ သု၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိကုန်သော၊ သုဂတ သာဝကေသု၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်သား
 တော်တို့၌၊ အပ္ပကာနိပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိန္နာနိ၊ ယူအပ်
 ကုန်သော၊ ဒါနာနိ၊ အယူတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟတော၊ ခံတတ်သောအားဖြင့်၊
 ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဘာဝံဝါ၊ အယူ၏အထူးစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း၊
 ဥပဂတတ္တာ၊ ကပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာပုလာနိ၊ ကြီးမြတ်သော
 အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သုတ္တန္တိ၊ ရေဝိ၊ တပါးသော သုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ
 သံဃာဝါဂဏာဝါတထာဂတံ၊ သာဝကသံဃော တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယ
 တိတိ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ သံဃာဝါဂဏာဝါတထာဂတံ သာဝကသံ
 ဃောတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ သံဃာဝါ၊ သံဃာတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဂဏာဝါ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအရတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုရွှေလောက်၊ တေသံ၊ ထိုဂိုဏ်းအရအ
 ပေါင်း သံဃာတို့တွင်း တထာဂတသံဂကသံဃော၊ လာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားတပည့်သားအပေါင်းကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာ
 ယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ယဒိဒံယံ ဣဒံယေ ဣမေ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂတာ၊ အကြင်ရှစ်
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ စတ္တာရိပုရိသယုဂါနိ၊ လေးယောက်
 အစုံဖြစ်သောယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာဝတော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧသေသော သာဝကသံဃော၊ ဤတပည့်သားသံဃာ
 တော်အပေါင်းသည်၊ (ပ)၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဗ္ဗဗလဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနိဗလဋ္ဌာနံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊ သံဃာတော်ရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမမေဝံဂုဏံ၊

၁၆၄

ဤသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိသံဃောတိ၊ ဣဒ္ဓိသံဃောအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုတ္တတိ၊ သွဉ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧဝံ၊ ရတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို၊ ကောဋိသတ သဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ ကုဓူတသိန်းသောစကြာဝဠာတို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂဋ္ဌဗလဋ္ဌသံဃာရဏေန၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ဗလဋ္ဌာန်သံဃာတော်၏၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ်ချင်းသာကို၊ အနုဘဝန္တရနံ၊ ခံစားကုန်သော၊ ဧကမ္ဘိယာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝိကာသဝဂ္ဂလာနံယေဝ၊ ခုဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့၏လျှင်၊ ရဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာတိအာဒိ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိပဒံ၊ ယေဟူသောပုဒ်သည်။ အနိယမိတုဇ္ဈသဝစနံ၊ အနိယတ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ သုပ္ပယုတ္တာတိ၊ သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ သွဉ်ကုန်သော၊ အနေကပိတိတံ၊ တပါးမကများသော သဘောရှိသော၊ အနေသနံ၊ မရှာပြီးအပ်သောအသက်မွေးခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သုဒ္ဓဇိပိတံ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿကော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္ပယုဇ္ဈိတုံ၊ ကောင်းစွာသွဉ်မိန့်သောငှါ၊ အာရဇ္ဈ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုပ္ပယုတ္တာတိ၊ သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓကာယဝစိပယောဂသမန္နာဂတာ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်နှုတ်လုံ လန့်ငြိည့်စုံကုန်သော၊ တေန၊ ထိုသုပ္ပယုတ္တာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ မနဿဒဠေနာတိ၊ မနဿဒဠေနဟူသည်ကား၊ ဝိရိယသမာဓိ ယုတ္တေန၊ ဝိရိယသမာဓိနှင့် သွဉ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုမနဿဒဠေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ နိက္ကာမိနောတိ၊ နိက္ကာမိနောဟူသည်ကား၊ ကာယစ၊ ကိုယ်၌ရင်း၊ ဇီဝိတစ၊ အသက်

နှိရင်း၊ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပညာရနေ၊
 ပညာလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းအမွန်ရှိသော၊ ဝိရိယန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသ
 တိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသတို့သည်၊ ကတနိက္ကာမိနော၊ ပြုအပ်သော
 တပ်ခြင်းသန္တရာဂမရှိကုန်သော၊ တေန၊ ထိုနိက္ကာမိနောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိရိယသမ္ပန္နံ၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညက္ခန္ဓံ
 ပညက္ခန္ဓံကျေးဇူးကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဂေါတမသာသနမ္ပိတိ၊ ဂေါတမသာ
 သနမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တတော၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမသာ၊
 ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ တထာဂတဓသဝ၊ လာခြင်းကောင်းသော
 ဘုရား၏သာလျှင်၊ သာသနမ္ပိ၊ သာသနာတော်၌၊ တေန၊ ထိုဂေါတမသာ
 သနမ္ပိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပဉ္စ၊ နာနပ္ပကာရမ္ပိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ
 ရာတပံ၊ အပရာတပဒိဋ္ဌိအကျင့်ကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ သုပ္ပယောဂါဒီရုဏာဘာဝတော၊ ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ယှဉ်ခြင်း
 အစရှိသောရုဏ်ကျေးဇူးတို့၏မရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေသတိ၊ ကိလေ
 သတို့မှ၊ နိက္ခမနာဘာဝံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊
 ပြု၏၊ တေတိပဒံ၊ တေဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာနံ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောပုဒ်တို့၏၊ နိဗ္ဗေသဝစနံ၊ ညွှန်ပြသောပုဒ်တည်း၊ ပတ္တိပတ္တာတိတ္ထေ၊
 ပတ္တိပတ္တာ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပတ္တိ၊ ပတ္တိမည်၏၊ ပတ္တဗ္ဗာနာမ၊ ရောက်အပ်သောတရားမည်သည်
 ကား၊ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ အရဟာ၊ ထိုက်၏၊ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်၊ ယောဂက္ခေမိနော၊ ယော
 ဂတရား၏ကုန်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပတ္တိဟူ
 သောစကားသည်၊ အရဟတ္တဖလဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊
 အမည်တည်း၊ တံပတ္တိ၊ ထိုရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တိပတ္တာ၊ ရောက်အပ်သောအရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ အမတန္တိ၊ အမတံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂ္ဂဟ္တာတိ၊ ဝိဂ္ဂဟ္တာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံပြု
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ လဒ္ဓိတိ၊ လဒ္ဓိဟူသည်ကား
 လက်တွာ၊ ရ၍၊ မုခေတိ၊ မုခေဟူသည်ကား၊ အဗျယေန၊ မပျက်မစီးသဖြင့်၊
 ကာကဏိကမ္ပိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်း၊ ဗျယံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ အကကွာ၊ မပြု
 မူ၍၊ နိဗ္ဗုတိန္တိ၊ နိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊ ပရိပ္ပဿန္တကိလေသဒေသံ၊ ငြိမ်း

သောကီလေသတည်းဟူသော ပုပနိခြင်းရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလ
သမာပတ်ချင်းသာကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ဘုဉ္ဇမာနာဟူသည်ကား၊ အနုဘဝန
မာနာ၊ အစဉ်အတိုင်းခံစားကုန်သည်၊ ကိံကောအတ္တော၊ အဘယ်အနက်
ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမဒ္ဓါဂေါတမသောသနမ္ဘိ၊ ဤဂေါတမတရားရှင်သာသ
နာတော်၌၊ သီလသမ္ပန္နတ္တာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာ
ဓိသမ္ပန္နတ္တာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဋ္ဌေန၊ မြဲမြံသော၊
မနဿ၊ စိတ်ကြောင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းသော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးနှင့်ယှဉ်
ကုန်၏၊ ပညာသမ္ပန္နတ္တာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ကာမိ
နော၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဣမာယ သမ္မာပဋိပဒါယ၊ ဤကောင်းသော အကျင့်တရား
ဖြင့်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂဟ္တ၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်သက်ဝင်၍၊ မုခေ၊
မပျက်မစီးသော၊ သမာပတ္တိသည်တံ၊ သမာပတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တိပတ္တာနာ
မ၊ ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် မည်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗလသမာ
ပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တာနံ၊ ခံစားကုန်သော၊
ဝိဇာသဝပုဂ္ဂလာနံ၊ ယေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊ သံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတော၊
မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာ
လျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဓိသံဃောတိ၊ ဣဒဓိသံဃောအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊
သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္တော၊
အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
အာဏာစက်ကို၊ ကောဋိသတသဟာသာစက္ကဝါဠေသု၊ ကုသိုလ်သိန်းသော
စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံသင့်
အပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာသဝပုဂ္ဂလာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂုဏေန၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊
သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုဇန
ပစ္စက္ခေန၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏မျက်မှောက်ဖြင့်၊ သောတာပန္နဿ
ဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုအံ့

၀၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောဌ၊ ယထိန္ဒရိယောတိ၊ ယထိန္ဒရိယော အစရှိသောဂါထာကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာတိဣဒံပဒံ၊ ယထာဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာဝုဒ်တည်း၊ ဣန္ဒရိယောတိဇေတံဝစနံ၊ ဣန္ဒရိယောဟူသော ဤစကားသည်၊ နဂရန္တိရထိရကရဏတ္ထံ၊ မြို့တံခါးကိုမြဲမြံသည်ကို ပြုခြင်း အကျိုး၌၊ ဥဗ္ဗာရဗ္ဗန္တရေ၊ တံခါးခုံ၏အတွင်း၌၊ အဋ္ဌဝါဟတ္ထေ၊ ရှစ်တောင် သောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဒသဝါဟတ္ထေ၊ ဆယ်တောင်သောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ နိက္ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ အာကောဒ္ဓိတဿ၊ စိုက်အပ်သော၊ သာရုဒါရုမယထ ဖွဲ့ သာ၊ သစ်သားနှစ်ဖြင့်ပြီးသောသည် တိုင်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပထဝိန္ဒြိယ၊ ပထဝီ ဟူသည်ကား၊ တူမိ၊ မြေကို၊ သိတောတိ၊ သိတောဟူသည်ကား၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိသေတွာ ဝင်၍၊ နိသိတော၊ မြီသော၊ သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား၊ ဘူဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စတုတ္ထိဝါတေဟိတိ၊ စတုတ္ထိဝါတေဟိဟူသည်ကား၊ စတုဟိ ဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတဝါတေဟိ၊ လာသောလေတို့ ဖြင့်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယောတိ၊ အသမ္ပကမ္ဘိယောဟူသည်ကား၊ ကမ္မေတုံ၊ လှုပ် စိမ့်သောဌ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စာလေတုံ၊ ရွှေ့စိမ့်သောဌ၊ အသတ္တုတေ ယျော၊ မတတ်နိုင်သည်၊ ဟောကိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထူပမန္တိ၊ တထူ ပမံဟူသည်ကား၊ တထာဝိမံ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ဥပမာရှိသော၊ သပ္ပုရိ သန္တိ၊ သပ္ပုရိသံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမပုရိသံ၊ မြတ်သောယောကျ်ားကို၊ ဝဒါမိတိ၊ ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ ဘဏာမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏၊ ယော အရိယသစ္စာနိအာဝဇ္ဇပဿတိတိ၊ ယောအရိယသစ္စာနိ အာဝဇ္ဇပဿတိ ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စက္ခုရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဇ္ဈော ဝါဟေတွာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထ၊ ထို စကား၌၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိကဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အဟံပနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဂန္တိရနေမိတာယ၊ နက်စွာသောအကွပ်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပထဝိနိသိတော၊ မြေကြီးကိုမှီ၍စိုက်အပ်သော၊ ဣန္ဒရိယော၊ မြို့ တံခါးတိုင်သည်၊ စတုတ္ထိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှလာသောလေတို့ ဖြင့်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယောယထာ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဣမံသပ္ပုရိသံ၊ ဤ

သုတေသ်ကောင်းကို၊ တထူပမမေဝ၊ ထိုတုရင်းတိုင်လျှင် ဥပမာရှိသည်ဖြစ်
၍သာလျှင်၊ ယောအရိယသစ္စာနိအာဝဇ္ဇပဿတိတိ၊ ယောအရိယသစ္စာနိ
အာဝဇ္ဇပဿတိဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သောသပ္ပုရိသော၊ ထိုအရိယသစ္စာကိုမြင်သော
သုတေသ်ကောင်းသည်၊ စတုဟိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှလှသော
လေတို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယော၊ မြို့တုရင်းတိုင်သည်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယောပိယ၊ မလွှပ်
ရှားနိုင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗဟိတ္ထိယဝါဒဝါတေဟိ၊ အလုံးစုံ
သောဟိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒတည်းဟူသောလေတို့ဖြင့်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယော၊
မလွှပ်ရှားနိုင်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗ္ဗာဒဿ
နာ၊ ထိုသို့အရိယသစ္စာကို မြင်သောကြောင့်၊ ကေနိပိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်လည်း၊ ကမ္မေတုံဝါ၊ လွှပ်မိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ စာလေ
တုံဝါ၊ ရွှေမိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသက္က
ဏေယျော၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေပိ၊ ဟုပါးသော
သုတ္တန်၌လည်း၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝေတုာမိ၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝေအစ
ရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယော
ဝိလောဝါ၊ သံတိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယောဝါ၊ မြို့တံခါးတိုင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝန္တိ၊ ရေးနက်သောအရပ်၌၊ နေမော၊ အကွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုနိခါ
တော၊ ကောင်းစွာစိုက်အပ်သောတိုင်သည်၊ အစလော၊ မရွှေ့၊ အသမ္ပကမ္ဘိ
မလှန်လွှပ်၊ ဝုရုတ္တိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်း၊ ဘူသာ၊
ပြင်းစွာသော၊ ဝါတဝုပ္ပိ၊ လေပြင်းသည်၊ စေအာဂန္တေယျံ၊ အကယ်၍လာ
သည်ဖြစ်အံ့၊ နေဝသမ္ပကမ္ဘေယျ၊ မလွှပ်နိုင်ရာ၊ နသမ္ပဝါလေယျ၊ မရွှေ့နိုင်လေ
ရာ၊ ပန္တိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိ
တာယ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာယ၊
မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဘူသာ၊ ပြင်းစွာ
သော၊ ဝါတဝုပ္ပိ၊ လေပြင်းသည်၊ စေအာဂန္တေယျံ၊ အကယ်၍လာအံ့၊ နသမ္ပ
စာလေယျ၊ မလွှပ်ရှားနိုင်ရာ၊ တံ၊ ထိုမလွှပ်ရှားနိုင်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေ
တု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝန္တိ၊ ရုတ္တံ၊ နက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေမဿ၊ အကွပ်ရှိသော၊ ဣန္ဒြိယလဿ၊ မြို့တံခါးတိုင်
၏၊ သုနိခါတုတ္တံ၊ ကောင်းစွာစိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နသမ္ပစာ
လေယျာယထာ၊ မလွှပ်ရှားနိုင်လေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူလျှင်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေပိ၊ တစုံတယောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာ

၂၀၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဝါ၊ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣဒံ၊ဤတရားသည်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခသစ္စာဟူ၍၊ (ပ)၊ဒုက္ခနိရောဓ
ဂါမိနိပဋိပဒါတိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ပ
ဇာနန္တိ၊အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏၊တေ၊ထိုသစ္စာတရားကိုသိသောရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အညဿ၊ သစ္စာတရား၏ အပိုင်းအခြားကို သိသော
ပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
ဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏ လည်းကောင်း၊ မုခံ၊မျက်နှာကို၊ နဉ္ဇလ္လောကေန္တိ၊
မကြည့်ကုန်၊ အယံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ တဝံ၊တဝကို၊ ဇာနံ၊ဇာနန္တော၊
သိသည်ဖြစ်၍၊ဇာနာတိနနု၊သိသည်မဟုတ်လော၊ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်
သည်ဖြစ်၍၊ပဿတိနနု၊ မြင်သည်မဟုတ်လော၊တံ၊ထိုသို့မြင်ခြင်းသည်၊
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
စတုန္တံ၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊အရိယသစ္စာတို့၏၊သုဒ္ဓိဋ္ဌတ္တာ၊
ကောင်းစွာမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗဟုဇနဿ၊များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ပစ္စက္ခဿ၊
မျက်မှောက်ဖြစ်သော၊ သောတာပန္တံသောဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သာ
လျှင်၊ဝေသန၊အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊သံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို၊ဝတွာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ထို
သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ ဣဒမ္ပိသံဃောတိ၊
ဣဒမ္ပိသံဃောအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊အပြား
အားဖြင့်ယဉ်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌၊ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ဤဂါထာ၏လည်း၊အာဏာ၊အာဏာစက်
ကို၊ကောဓိသတသဟသစက္ကဝါဠေသု၊ ကုရေတသိန်းသောစကြာဝဠာ
တိုက်တို့၌၊အမနုဿေတိ၊နတ်ဘီလူးတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ခံလင့်အပ်၏၊
ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ အဝိသေသတော၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်၊ သောတာ
ပန္တဿ၊သောတာပန်၏၊ ဂုဏေန၊ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊သံဃာ
တော်ကိုပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သစ္စံ၊သစ္စာစကားကို၊ ဝတွာ၊မိန့်တော်မူ၍၊
ဧကမိဇိ၊ဧကမိဇိသောတာပန်လည်းကောင်း၊ကောလံကောလော၊ကောလံ
ကောလသောတာပန်လည်းကောင်း၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တု
ပရမသောတာပန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တယော၊ နည်းယောက်ကုန်
သော၊ ယေတေသောတာပန္နာ၊ အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊

အတ္ထိသန္တိ၊ ဂိက္ခုနိဇ္ဈိ၊ ယထာကိံ အာဟ၊ ဘုရားအာဟံကဲ့သို့ဟောတော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယော
ဇဉ်တရားတို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ
ပန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံယေ
ဝ၊ တကြိမ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ဒုက္ခသန္တိ၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဧကမိဇ္ဈိ၊ ဧကမိဇ္ဈိသောတာပန်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နွေတိဏိ
ဝါကုလသနိ၊ နှစ်မျိုးသုံးမျိုးတို့သို့လည်း၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြောင်း၍၊ သံသရိတွာ၊
ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခသန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤ
သောတာပန်သည်၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလ သောတာပန်
မည်၏၊ တုထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်၌
လည်းကောင်း၊ မနုလော၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြောင်း
၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခသန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊
ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တု၊
ပရမသောတာပန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထို
သုံးယောက်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌဿ၊ အလုံးစုံ
အောက်ငယ်သော၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ပရမသောတာပန်
၏၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယေအရိယသစ္စာနိတိ၊
ယေအရိယသစ္စာနိ အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်
မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေအရိယသစ္စာနိတိဧတံပဒံ၊ ယေအရိယသစ္စာနိ
ဟူသောဤဂါထာပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဝိဘာဝယန္တိတိ၊ ဝိဘာဝယန္တိဟူသည်ကား၊ ပညာဩ
ဘာသေန၊ ပညာဟူသောအရောင်ဖြင့်၊ သစ္စပနိစ္ဆာဧကကိလေသန္ဓါကာရံ
သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သောကိလေသာတည်းဟူသော အဓိက
ကို၊ ဝိမိတော၊ ဖျောက်လွှင့်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ သင်္ကာသနိ၊ ယုံမှား
သင်္ကာသောတရားတို့ကို၊ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ယင်ရှားသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ ဂန္တိရပညေနာကိ၊ ဂန္တိရပညေနဟူသည်ကား၊ သဒေဝကဿ၊
နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြစ်သော
အလောဘယုပတိဥပပညေန၊ ဆောက်တည်ရာကိုမရနိုင်သော ပညာဖြင့်။

၂၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ...ဒုတိယတွဲ။

အပ္ပမေသုပညတာယ။ မန္တိင်းယှဉ် အပ်သောပညာတော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုနာ၊
သဗ္ဗညုဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သုဒ္ဓေသိတာနိတိ၊ သုဒ္ဓေသိတာနိဟူသည်ကား၊ သမာသဗျာသသာကဏ္ဍာ
ဝေကဏ္ဍာဒီဟိ။ အကျဉ်းအကျယ်အပေါင်းအစိတ် ခွဲဝေခြင်းအစရှိကုန်
သော၊ တေဟိတေဟိနယေဟိ။ ထိုထိုသောနည်းတို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊
ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇာပိတေဟောန္တိ ဘူသမ္ပမတ္တာ
တိ။ ကိဉ္ဇာပိတေဟောန္တိ ဘူသမ္ပမတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိဘာဝိတအရိယ
သစ္စာ၊ ပွားစေအပ်သောအရိယသစ္စာရှိကုန်သော၊ တေသုဂ္ဂလံ၊ ထိုသော
တာပနံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေဝဓမ္မစက္ကဝတ္တိဓမ္မာဒိနံ၊ နတ်မင်း စကြာမင်း
အစရှိသည်တို့၏၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းအရာကို၊ အာ
ဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘူသံ၊ ပြင်းပြစွာ၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ
တေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏ရှင်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ သော
တာပတ္တိဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိဉာဏ်ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊
ကုသိုလ်တရားသင်္ခါရသည် ပြုပြင်အပ်သောပဒိုသန္ဓေဝိညာဉ်၏၊ နိရော
ဓေန၊ ချုပ်သောအားဖြင့်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
အနမတဗ္ဗေ၊ အစမထင်သော၊ သံသာရေယေဝ၊ သံသာရာ၌ သာလျှင်၊
ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပနံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တရားသည် လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရား
သည် လည်းကောင်း၊ နိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ချုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တင်္ဂ
တတ္တာ၊ ပျောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊
ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နအာဒိယန္တိ၊ မယူလေကုန်၊ သတ္တမဘဝေ ဇေပန၊ ခုနစ်
ကြိမ်မြောက်သောဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရောပိတွာ၊
အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တက္ခတ္တပရမဝသေန၊
သတ္တက္ခတ္တ ပရမသောတာပနံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဂုဏံ၊ သံဃာ
ရတနာ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေ
ဝဂုဏံ၊ ထိုသံဃာဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဓိသံဃော
တိ၊ ဣဒဓိသံဃောအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ ယှဉ်
တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာဝုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တ
နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတာဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဣဒိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်သည်။

ကောနိသတသဟဿစက္ကဝါဠေသု။ ကုရေတသိန်းသော စကြာဝဠာတို့
 နှိုးအမနုဿဟိ၊နတ်တို့သည်၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ခံလင့်အပ်၏။ ဣတိဇေ၊ဤသို့၊
 သတ္တက္ခတ္တုပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်၏။ အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ကြိမ်
 ဖြောက်သော၊ဘဝံ၊ဘဝကို၊အာနိယနဂုဏေန၊မယူအပ်သောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးဖြင့်၊သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်ကို မိဋ္ဌာန်ခြင်းရှိသော၊ သစ္စံ၊သစ္စာ
 စကားကို၊ဝတ္ထု၊ဆို၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တသေဝ၊ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ
 သောတာပန်အားသာလျှင်၊သတ္တဘဝေ၊ရန်ဘဝတို့ကို၊အာနိယတောပိ၊
 ယူငြားသော်လည်း၊ အညေပိ၊တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊
 မပပံအပ်သောဘဝရှိသည်ဖြစ်၍ဘဝသစ် နိစ္စလင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ
 ဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ပိသိဠေနစ၊ ထူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂုဏေန၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ဆိုအံ့သောဌ၊သဟာဝဿာဟိ၊ သဟာဝဿ
 အစရှိသောဂါထာကို၊တရဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရုဇ္ဈေ၊အားထုတ်
 တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါတာ၌၊သဟာဟိ၊သဟဟူသည်ကား၊ သန္တိယေဝ၊တကွ
 သာလျှင်၊အဿာဟိ၊အဿဟူသည်ကား၊ တေ၊ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ကြိမ်ဖြောက်သော၊ ဘဝံ၊ဘဝကို၊ နအာနိယန္တိ၊မယူ
 လေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုဏေသု၊ဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊အညတရဿ
 တယောက်ယောက်သောသောတာပန်အား၊ဒဿနသမ္ပဒါယာဟိ၊ဒဿ
 နသမ္ပဒါယဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်ကို၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စသမ္ပဒါယ၊ပြုအပ်သော
 ကိစ္စ၏ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊အလုံးစုံမဂ်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊ နိဗ္ဗာနဒဿ
 နက္ကာ၊နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ဒဿနန္တိ၊ဒဿနဟူ၍၊ ဂုဏတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊အတ္တနိမိမိ၌၊ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား
 စွာဖြစ်ခြင်းသည်၊သမ္ပဒါ၊သမ္ပဒါမည်၏၊တယဒဿနသမ္ပဒါယ၊ထိုသော
 တာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊သဟဇေဝ၊အတူတကွသာလျှင်၊တယ
 သုဓမ္မာဇဟိတာဘဝန္တိ၊ကိဇ္ဈေ၊တယသုဓမ္မာဇဟိတာဘဝန္တိဟူသော
 ဤပါဌ်၌၊ သုဇ္ဈတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ သုဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဒပူရဏ
 မက္ခေ၊ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊နိပါယော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ကိမိဝ၊ အဘယ်ပုဒ်တို့
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဣဒံသုမေသာရိပုတ္တမဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ဟော
 ကိတိဇေဝ၊မာဒိသုပိယ၊ ဣဒံသုမေသာရိပုတ္တမဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ဟော

တိဗျိသ္ဓိအစရှိသော ပါဠိဝိည္ဇာကဲ့သို့၊ ပဒပုရဏမတ္တေ၊ ပုဒ်၏ပြည့်ကာမျှ၊
 နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံမဟာ
 ဝိကဉ္စ၊ ဤမဟာဝိကဉ္စဆေးသည်၊ ဘောဇနသ္မိ၊ ဘောဇဉ်၌၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဿ၊ ထိုသောတာပန်အား၊
 ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်နှင့်၊ သဟာဝ၊
 တကွသာလျှင်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဇဟိတာ၊
 စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ တဝန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တ၊ ဤတယ်သခုဓမ္မာဇဟိတာတဝန္တိ ဟူသော
 ပုဒ်၌၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌
 ဇဟိတာဓမ္မဒဿနတ္ထံ၊ စွန့်ပယ်အပ်သောတရားကိုပြအံ့သောငှါ၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိဝိမိကိန္တိ၊ တဉ္စသီလဗ္ဗတံဝါဝိယဒတ္တိကိဉ္စိတိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိမိကိန္တိ၊ တဉ္စ
 သီလဗ္ဗတံဝါဝိယဒတ္တိကိဉ္စိဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပစ္စကသင်္ခါတေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟုဆိုအပ်
 သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သောအကြောင်းရင်းရှိ
 သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ကာယော၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကိုယ်၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 မည်၏၊ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိ
 သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယော၊
 ကိုယ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်
 လည်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ အကြင်အ
 ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှား
 ရှိသော၊ ရူပါဒိသင်္ခါတေ၊ ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသောတရားအရသည်၊ အတ္တာ၊
 ကိုယ်တည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿာစ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏
 လည်း၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဝတာနိ၊ အလုံး
 စုံသောဒိဋ္ဌိအယူဝါဒသဘောတို့ကို၊ ပဟိနာနိယေဝ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊
 တေသံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းတရားတည်း

သဗ္ဗဗျာဓိဂူပသမနုတော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတည်းဟူသောအနာ
 ကိုငြိမ်းစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာတရားကို၊ စိကိန္နိတန္တိ၊
 ကုစားတတ်သောဆေးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပညာ၊ ပညာတရားသည်၊
 တံ၊ ထိုကိလေသာဟူသောအနာကို၊ စိကိန္နိတံ၊ ကုစားတတ်၏၊ ဣတော၊
 ဤသို့ကုစားခြင်းမှ၊ ဝိဂတံ၊ ကင်း၏၊ တိကိန္နိတံ၊ ကုစားတတ်သောဆေး
 မည်သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောပညာစိကိန္နိတော၊
 ထိုသို့သောပညာဟူသောဆေးမှ၊ ဣဒံ၊ ဤယုံမှားခြင်းလက္ခဏာရှိသောဝိစိ
 ကိန္နိသသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်း၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိစိကိန္နိတံ၊ ဝိစိကိန္နိတ
 မည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝိစိကိန္နိသသည်၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား
 ၍၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ အဋ္ဌ
 ဝတ္ထုကာယ၊ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ဝိမတိယာ၊ ယုံမှားတွေ
 တောခြင်း၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တဿ၊ ယုံမှားခြင်းတရား
 ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 တရားတို့၌၊ ဝိစိကိန္နိတာနိ၊ ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဝိစိကိန္နိသသည်၊ နေသံ၊ ထို
 ဘုရားကိုယုံမှားခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတော၊
 ဤဘုရားရှင်သာ သနာထောအဆုံးအမတရားမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော
 အကျင့်တရားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့
 ၍၊ သီလေန၊ အလေ့တရားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိဝတေန၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ဖြင့်၊
 သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း၏ဟု၊ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာ
 ဂတံ၊ လာသော၊ ဂေါသီလကုက္ကု၊ ဂေါသီလာဒိကံ၊ နွားတို့၏အလေ့ခွေးတို့၏
 အလေ့အစရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ အလေ့ကို၊ ဂေါတကုက္ကု၊ ရ
 ဝတာဒိကဉ္စ၊ နွားတို့၏အကျင့်ခွေးတို့၏အကျင့်အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော
 ဝတံ၊ အကျင့်ကို၊ သီလဗ္ဗတန္တိ၊ သီလဗ္ဗတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊
 ထိုသီလဗ္ဗတပရာမာသ အကျင့်တရားကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ နဂ္ဂိယမုဏ္ဍိယာဒိအပရ
 တပံ၊ အဝတ်ကိုမဝတ်သောအကျင့် ဦးခေါင်းပြည်းကာမျှသော အကျင့်
 အစရှိသောသာသနာတော်မှတစ်ပါးဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုသီလဗ္ဗတပရာမာသအကျင့်
 သည်၊ ဇာဿ၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ မူလံ၊ အကြောင်း
 တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာဝသာနေ၊ အလုံးစုံ၏အဆုံး၌၊ ယဒတ္ထိကိန္နိ

တိယဒတ္တိကိဋ္ဌိယူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါး
သောတရားတို့တွင်၊ ဒုက္ခဒဿနသမ္ပဒါယစ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်
စုံသဖြင့်လည်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမုဒယဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သမုဒယသစ္စာကို
မြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဝိစိကိန္တိတံ၊ ဝိစိကိန္တိာကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဂ္ဂနိဗ္ဗာနဒဿနသမ္ပဒါယ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
နိရောဓသစ္စာကိုမြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သီလဗ္ဗတံ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ
အကျင့်တရားကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိလေသဝဋ္ဋပဟာနံ၊
ကိလေသာဝဋ်တရားကို ပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တထိ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကိလေသဝဋ္ဋေ၊ ကိလေသာဝဋ်
တရားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယေနိပါကဝဋ္ဋေန၊ အကြင်ဝိပါကဝဋ်တရား
သည်၊ ဟဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဝိပါကဝဋ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊
ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟာပါယေဟိစ ဝိပ္ပမုတ္တောတိ
အာဒိ၊ စတုဟာပါယေဟိစ ဝိပ္ပမုတ္တော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာဝုန်ကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စတ္တာရောအပါယာနာမ၊ လေးပါး
သောအပါယ်တို့မည်အည်ကား၊ နိရယတိန္ဒြေန္တာနဝိတ္တိဝိသယအသုရကာ
ယာ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာအသုရကာယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေဟိ၊ ထိုလေးပါးသောအပါယ်၌ ဖြစ်ခြင်းဝဋ်တရားတို့မှ၊ အဿ၊ ထို
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ္တတဝေ၊ ခုနစ်ဘဝ၌၊ ဥပါဒိယန္တော၊ ဥပါဒါန်
တရားဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ တေ၊ ထိုသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဗ္ဘမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သောဘဝကို၊ နအာဒိယန္တိ၊ မယူ
လေကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပါကဝဋ္ဋပဟာနံ၊ ဝိပါကဝဋ်
တရားကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဣမဿဝိပါကဝဋ္ဋဿ၊ ဤဝိပါကဝဋ်တရား၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းမူင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ်ကို၊ တဿပိ၊ ထိုကမ္မဝဋ်ကိုလည်း၊ ပဟာ
နံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆတ္တာဘိဋ္ဌာနာနိ
အဘဗ္ဗကာတုန္တိ၊ ဆတ္တာဘိဋ္ဌာနာနိအဘဗ္ဗကာတုံ အစရှိသောစကားကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ လှောင်း
တို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရာပေယျ၊

ချရာ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ချခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်။ အနဝကောသော၊ အ
အရာအခွင့်မဟုတ်၊ ဣတိအာဒိနာနယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဧက
နိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ မာတုဃာတဝိတု
ဃာတအရဟန္တဃာတလောဟိတုပ္ပါဒ သံဃာသောဒအညသတ္တရာဋ္ဌေသ
ကမ္မာနိ၊ အမိကိုသတ်သောကံ အဖကိုသတ်သောကံ ရဟန္တာကိုသတ်
သောကံ သုရားကိုသွေးစိမ်းတည်အောင်ကျင့်သောကံ သံဃာတော်ကို
သင်းခွဲသောကံ ရတနာသုံးပါးတို့မှတစ်ပါးသောဝုဂ္ဂိုလ်ကိုဆရာဟူ၍ညွှန်း
သောကံတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သီအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမာတု
ဃာတကအစရှိသောကံတို့ကို၊ ဗိဗ္ဗိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သည်၊ ကုန္တကိပိလ္လိကံ
ပိ၊ ပိုးရွခြံပုန်းကိုမျှလည်း။ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ကိဉ္ဇာဝိနဝေါရောပေတိ၊
အကယ်၍ လည်းမချသည်မှန်အံ့၊ ဖနတထာပိ၊ ထိုသို့သူ၏ အသက်ကို
မချလေသော်လည်း၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနဘဝံသ၊
ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဂရဟတ္ထံ၊ အထူးကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသော
ဌ၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗိဗ္ဗိသမ္ပန္နတ္တာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် မပြည့်စုံချေ
သောကြောင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာ သာဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိကုန်
သော၊ ဆအဘိဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အကုသိုလ်အရာ ဌာနတို့ကို၊
ကရောတိ၊ ပြုမိတတ်ချေ၏၊ ဒဿနသမ္ပန္နောပန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုမာတုဃာတကအစရှိသည်တို့
ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗေ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာနိ၊ ထိုမာတုဃာ
တကအစရှိသော အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ အဘဗ္ဗဂဟဏာဉ္စ၊ စွဲယူခြင်းငှါ
မထိုက်သည် ဟိုလည်းကောင်း၊ ဧတ္ထဘဝန္တရေပိ၊ ထိုဖြစ်လတ္တံ့ သောဘဝ
သစ်၌လည်း၊ အကရဏဒဿနတ္ထဉ္စ၊ မပြုမလွန်ကျူးသည်ကို ပြအံ့သောငှါ
လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်
ကုန်၏၊ ဧသဧသောဒဿနသမ္ပန္နော၊ ဤသောတာပန်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝန္တ
ရေပိ၊ ဘဝသစ်၌လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရိယသာဝကဘာဝံ၊ အရိယာ
တို့၏တပည့်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တောပိ၊ မသိငြားသော်လည်း၊ ဓမ္မတာယ
ဇေဝံ၊ ဓမ္မတာယဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပါပကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
တာနိပါဏာတိပါဏာဒိပဉ္စဝေရာနိ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောငါးပါး
သောရန်သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညသတ္တရာဋ္ဌေသေန၊ ရတနာသုံးပါးတို့

တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆရာညွှန်ပြခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ဆဋ္ဌာနာနဝါ၊
ခြောက်ပါးသောအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နကရောတိ၊ မပြုချေ၊ ယာနိ၊
အကြင်ခြောက်ပါးသောအရပ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်မှတ်၍၊ ဧကစ္စ၊ အချို့
သောဆရာတို့သည်၊ ဆတ္တာဘိဋ္ဌာနာနိတိ၊ ဆတ္တာဘိဋ္ဌာနာနိဟူ၍လည်း၊
ပဋိန္ဒ၊ ရှစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောတာပန်၏အဖြစ်၌၊ မတမန္တ၊ ဂါဟာဒယော
စ၊ သေသောငါး၏ အကောင်ကိုကိုင်ယူခြင်း၊ အစရှိသည်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အရိယာသာဝက ဂါမဒါရကာ၊ အရိယာတို့၏ တပည့်ရွာသူ
သားငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယတော
ပိ၊ ပဋိသန္ဓေ ယူငြားသော်လည်း၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာတို့၏
တပည့်အား၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊ ဘဝ
သစ်ကိုမပယ်သည်ဖြစ်၍စွဲလမ်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌ
ဂုဏဝသေန၊ ထူးသော ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊
သံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊
ဣဒိဓိသံဃေဟိ၊ ဣဒိဓိသံဃေအစရှိသောပုဒ်ဖြင့်၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကား
ကို၊ ပယုတ္တဟိ၊ အပြားအားဖြင့် ဟင်္တတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
အာဏာတော်ကို၊ ကောဒိသတသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ စကြာဝဠာကုဋေ
တသိန်းတို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း
တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူသိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တ
ဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယတောပိ၊ ပဋိသန္ဓေယူသော သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊
မပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဘဝသစ်ကိုစွဲလမ်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌဂုဏဝသေန၊ ထူးသောဂုဏ်ကျေးဇူး၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာမိ
ဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ သော
တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဆတ္တာဘိဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဋ္ဌာနတို့
ကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗေ၊ မထိုက်လေ၊ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်သို့ကား၊
အပ္ပမတ္တမိ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတ္ထု၊ ပြုလိ

သည့်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအနည်းငယ်သောမကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆာဒနာ
ဝိ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါလည်း၊ အတဗ္ဗော၊ မထိုက်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာဒ
ဝိဟာရိနောပိ၊ မေ့လျော့၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊
သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတပဋိစ္ဆာဒနာ ဘာဝဂုဏေန၊ ပြုမိသော
မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သော
ငှါ၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိဉ္ဇာပိသောကမ္ပိကရောတိပါပကန္တိ၊
ကိဉ္ဇာပိသောကမ္ပိကရောတိပါပကံ အစရှိသောစကားကို၊ အာရဇ္ဈေ၊ အား
ထုတ်တော်မူပေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါယာပုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧံ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်
အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိသမ္ပော
သေန၊ သတိမေ့လျော့သဖြင့်၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့လျော့၍နေမိခြင်းကို၊ အာ
ဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ ထပည့်တို့အား၊ ယံ
သိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုန်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ကံသိက္ခာ
ပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုန်ကို၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ ထပည့်တို့သည်၊ ဇိဝိတ
ဟေတုပိ၊ အသက်မွေးလိုသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နာတိက္ကမန္တိ၊
မလွန်ကျူးလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ဘိစ္စံ၊
လွန်ကျူးလိုသော ဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းရှိသော၊
ယံတံလောကဝဇ္ဇံ၊ အကြင်လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုန်ကို၊ သန္ဓာယာ၊ ရည်၍၊
ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံလောကဝဇ္ဇံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုန်ကို၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုန်မှတပါးသော၊ ကုဋိကာရ
သဘာဝေယျဒိဝါသေယျပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇဝိတိက္ကမသင်္ခါတံ၊ ကုဋိကာရသိက္ခာ
ပုန်သဘာဝေယျသိက္ခာပုန် ဒိဝါသေယျသိက္ခာပုန်ဟုဆိုအပ်သောပဏ္ဍတ္တိ
ဝဇ္ဇသိက္ခာပုန်ကိုလွန်ကျူးမိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို
၎င်း၊ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌိပိ၊ ဘုရားရှင်သည်စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သည်လည်းဖြစ်
သော၊ ပါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ၊
အကယ်၍ပြုမိအံ့၊ ပဒေသာဓမ္မံ၊ ပဒေသာဓမ္မသိက္ခာပုန်ကို၎င်း၊ ဥတ္တရိဆ
ပဉ္စဝါစာဓမ္မဓေသနသမ္ပပ္ပလာပဗရသဝါစနာဒိနာ၊ ဥတ္တရိဆပဉ္စဝါစာဓမ္မ
ဓေသနာသိက္ခာပုန် သမ္ပပ္ပလာပရသဝါစာအစရှိသောသိက္ခာပုန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ၊
အကယ်၍တည်းပြုမိလေအံ့၊ ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊ စေတသဝါ၊ နှလုံးဖြင့်လည်း
ကတ္တပိ၊ တရံတရဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဗောဓိသုပ္ပါဒနဇာတရူပါဒိသဒ္ဓိ

၂၁၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ

ယနစိဝရာဒိပရိဘောဂေသု၊ လောဘာဒေါသကိဖြစ်စေတတ်သောရွှေငွေ
အစရှိသည်ကိုသာယာခြင်းသင်္ကန်းအစရှိသည်ကို သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌၊
အပစ္စဝေက္ခနာဒိပါပကမ္မံ၊ မဆင်ခြင်မိခြင်းအစရှိသော မကောင်းမှုကို၊
ကိစ္ဆာပိကရောတိ၊ အကယ်၍တည်းပြုမိလေအံ့၊ သော၊ ထိုသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆာဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သော
ဌ၊ အာဇ္ဇော၊ မထိုက်သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုပြုမိသောမကောင်း
မှုကို၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ အကပ္ပိယံ၊ ငါတို့အားမအပ်ချေ၊ အကရုဏီယံ၊ ငါ
တို့အားမပြုအပ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ မဟုတ္တံပိ၊ မဟုတ်မျှသော
ကာလကိုလည်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ တံခဏံယေဝပန၊ ထိုခဏ၌
ပင်လျှင်၊ သတ္တရိဝါ၊ ဆရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော၊
သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌လည်းကောင်း၊ အာဝိ၊ ထင်ရှား
စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နကရိဿာမိတိ၊ မပြုအံ့ဟု၊
ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်ရာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သံဝရိ
တဗ္ဗံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တရားကို၊ သံဝရတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဇ္ဇတာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဇေဝုပ္ပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊
ကတွာ၊ ပြုမိသည်ရှိသော်၊ ပဋိစ္ဆာဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်ဝှက်အံ့သောဌ၊
ဒိဋ္ဌနိဗ္ဗာနပဒဿ၊ မြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဇ္ဇ
တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းဌ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ
အပ်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထံဟောတိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပ
မာသော်ကား၊ မန္ဓော၊ နည်းသောအားရှိသော၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ အိပ်
ရာ၌ ပက်လက်အိပ်သော၊ ဒဟရော၊ သူငယ်ဖြစ်သော၊ ကုမာရော၊ သတို့
သားသည်၊ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနဝါ၊ ခြေဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အင်္ဂါရံ၊ မီးကျိုးစုကို၊ အတ္တမိတွာ၊ နင်းမိသည်ရှိသော်၊ ခိပ္ပမေဝ၊
လျှင်မြန်စွာလျှင်၊ ပဋိသံဘရတိ ယထာ၊ တွန့်လေသကဲ့သို့၊ ဇေဝေဇေဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သော၊ ဤမကောင်းမှု၌
တွန့်သောသဘောသည်၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊ တထာဂူပံ၊

၂၁၀

ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ ကိဉ္ဇာဝိအာပတ္တိ၊ အကယ်
၍ရောက်၏။ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယံ၊ အာ
ပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိပညာယတိ၊ အကယ်၍လင်၏၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို၊ ခိပ္ပမေဝ၊ ယှဉ်စွာသာလျှင်၊ သတ္ထရိဝါ၊
ဆရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဝိညာဿ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ သဗြဟ္မ စာရီသုဝါ၊
သီတင်းသုံးတော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေသသိ၊ ဒေသနာကြား၏၊ ဝိဝရတိ၊
ဖွင့်၏၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်ပေါ်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဒေသေတွာ၊ ဒေသ
နာကြား၍၊ ဝိဝရေတွာ၊ ဖွင့်ထွက်၍၊ ဥတ္တာနိ၊ အထင်အရှားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပတ္တိ၊ ရောက်၏၊
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမာဒဝိဟာရိနောပိ၊ ဓမ္မေလျော့
၍နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိဉာဏ်အမြင်
နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတပဋိစ္ဆာဒနဘာဝဂုဏေန၊ ပြုမိသောအ
ကုသိုလ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာရတနံ၊ သံ
ဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊
ဣဒဗ္ဗိသံဃာရတနန္တိ၊ ဣဒဗ္ဗိသံဃာရတနံအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
စကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ အပြာအားဖြင့် ယှဉ်စေတော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ ထို
ဂါယာပုဒ်၏၊ အတ္ထာ၊ အနက်ကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာဝိဂါယာယ၊ ဤဂါ
ယာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို၊ ကောဋိသတသဟသစက္ကဝါဠေ
သု၊ ကုမူ တသိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော၊
အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ သံဃာပရိယာပန္နာနံ၊ သံဃာတော်၌
အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တေနဂုဏံပကာသနေန၊
ထိုသို့သော ဂုဏ်ကိုပြသဖြင့်၊ သံဃာဝိဇ္ဇာနံ၊ သံဃာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ
သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရတနတ္ထယ
ဂုဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဒီပေန္တေန၊ ပြကော်မူသော၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမ၊ ဤရတနသုတ်၌၊ သံဓေပေန၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်၊ အညတြိစ၊ တပါးသောသုတ္တန်၌လည်း၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်၊ ယွာယံဇံယာအယံပရိယတ္တိဓမ္မော၊ အကြင်ပရိယတ္တိတရားတော်
ကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တစ္စ၊ ထိုပရိယတ္တိတရားကိုလည်း၊

၂၁၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နိဿယ၊ ဖြို၍၊ ဝုန်း၊ တဖန်၊ ဗုဒ္ဓါဝိဇ္ဇာနံ၊ တရားရှင်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သစ္စံ၊ သံစွပစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗယထာဗုသိတဂ္ဂေတိ၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗယထာဗုသိတဂ္ဂေအစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝနသောဏ္ဍသန္နိဝေသေန၊ တောအုပ် ထုးဒိုင်အညီအညွတ်စုဝေးနေသဖြင့်၊ ဥဗ္ဗိတာနံ၊ ပေါက်ကုန်သော၊ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ဝနံနာမ၊ တောအုပ်မည်၏၊ မူလသာရ၊ ဖေဂ္ဂ၊ တစသာခါပံလာသေတိ၊ အမြစ်အနှစ်အကာအခေါက်အပွေးတို့ဖြင့်၊ ပဗဇ္ဇော၊ တစပ်တည်းဖြစ်သော၊ ဂုဗ္ဗော၊ ချုံသည်၊ ပရုဗ္ဗော၊ ပရုဗ္ဗမည်၏၊ ဝနေ၊ တောအုပ်၌၊ ပရုဗ္ဗော၊ တစပ်တည်းထွေးရှက်ခြင်းသည်၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗော၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗမည်၏၊ သွာယံသောအယံပရုဗ္ဗော၊ ထိုသို့သော အထွေးအရှက်ကို၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗေတိ၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သဝိတက္ကသဝိစာရေ၊ သဝိတက္က သဝိစာရတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တေ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သုခေန၊ သုခသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခသည် လည်းကောင်း၊ ဇီဝေ၊ အသက်ကိုရှည်စေတတ်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗေတိ၊ ဝနပ္ပရုဗ္ဗဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယထာတိပဒံ၊ ယထာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာသဒ္ဓါတည်း၊ အဿ၊ ထိုတောအုပ်အား၊ ဗုသိတာနိ၊ ပွင့်ကုန်သော၊ အဂ္ဂါနိ၊ အဖူးအညွန့်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုသိတဂ္ဂေ၊ ဗုသိတဂ္ဂမည်၏၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ သာခါ ပဿာစေသု၊ ခက်မ ခက်ငယ်တို့၌၊ သဇ္ဇာတ၊ ပုဗ္ဗော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍ပွင့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သော၊ ထိုနဲ့သောပန်းသစ်ပင်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဗုသိတဂ္ဂေတိ၊ ဗုသိတဂ္ဂေဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဂိဗ္ဗာနမာသေပဌမသ္မိံ၊ ဂိဗ္ဗေတိ၊ ဂိဗ္ဗာနမာသေပဌမသ္မိံ၊ ဂိဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးလဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဂိဗ္ဗာန မာသာ၊ အကြင်နွေလတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးလဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံဂိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနွေလတို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ၊ မာသေ၊ တလ၌၊ ကတမသ္မိံ၊ အသယ်လ၌၊ ဗုသိတဂ္ဂေ၊ အဖျားသို့တက်၍ပွင့်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပဌမသ္မိံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဂိဗ္ဗေ၊ နွေဖြစ်သော။

၁၁

ဝိတြမာသေ၊ တနိရူးလန္တ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်လျှင်၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုတနိရူးလကို၊ ပဌမဂိဋ္ဌောတိစ၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့လ
 ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗာလဝသန္တောတိစ၊ သူမိက်တို့၏မိဗန်းဦးလဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုပုဒ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော
 ပုဒ်သည်၊ ပဒတ္ထတော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ ပါကခုမေဝ၊ ထင်ရှားသိလွယ်
 သည်သာတည်း၊ အယံပနဇေသဇေသော၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပုဒ်၌၊ ဝိဗ္ဗုတ္ထော၊ အပေါင်းအရဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာ
 သော်ကား၊ ပဌမဂိဋ္ဌာမကော၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့လအမည်ရှိသော၊ ဗာလ
 ဝသန္တေ၊ သူမိက်တို့သည်မိဗန်းဦးဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော တနိရူးလန္တ၊
 နာနာဝိရေဂက္ခဂဟာနေ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော သစ်ပင်ချုံရှိသော၊ ဝ
 နေ၊ တောအရပ်၌၊ သုပုဗ္ဗိတဂ္ဂသာခေါ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အညွန့်အခက်
 ရှိသော၊ တရုဏရုက္ခဂစ္ဆ ပရိယာယနာမော၊ နှုသောသစ်ပင်ချုံ ပရိယာယ
 အမည်ရှိသော၊ ပရုဗ္ဗော၊ တောချုံသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သသိရိ
 ကော၊ အသရေရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇေတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ခန္ဓာယတနာဒိဟိ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာန
 သမ္ပပ္ပဓာနာဒိဟိ၊ သတိပဋ္ဌာနသမ္ပပ္ပဓာန် အစရှိကုန်သော၊ သီလသမာ
 ဖိက္ခန္ဓာဒိဟိ၊ သီလက္ခန္ဓ သမာဖိက္ခန္ဓ အစရှိကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထဘေဒပုဗ္ဗေဟိ၊ အနက်သတော
 အပြားရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သသိရိကတ္တာ၊ အသ
 ရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်လျှင် ဥပမာရှိသော၊
 နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂဒိပနဟော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းခရီးကို ပြတတ်သော
 အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ
 ဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားမြတ်ကို၊ လာဘဟေတု၊ လာဘ်သပ္ပကာ ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ နေဝအဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၊ သက္ကာရာဒိဟေတု၊ အ
 ရှိအသေကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊ နဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊
 အတ္တုဿာဟိတဟဒယော၊ အလွန်တိုက်တွန်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့အား၊ ယခုမဟိတာယ၊ မြတ်သောအကျိုး
 စီးပွားအလို့ငှါ၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရမံဟိတာယာတိဧတ္ထစ၊ ပရမံဟိတာယဟူ
 သောဤပုဒ်၌လည်း၊ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဖွဲ့ခြင်း၌လွယ်စိမ့်သောငှါ။

၂၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ

အနုနာသိကော။ နိဂ္ဂဟိတံယှဉ်သော အားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပရမဟိတာယ၊ မြတ်သောအစီးအပွားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ အဒေသပိ၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပုပ္ဖိ တဂ္ဂဝနပ္ပရမ္မသဒိသံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောတောအုပ်နှင့်တူသော၊ ဣမံပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ဤပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ထိုပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သောကား၊ ယထာဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မသင်္ခါတံ၊ ပရိယတ္တိတရားဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်စွာထသော၊ ဣဒဗ္ဗိရတနံ၊ ဤရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်၌၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို၊ ကောဋိသတသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ ပရိယတ္တိတရားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သစ္စံ၊ စကားကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မေန၊ လောကုတ္တရတရားဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုတော်မူအံ့သော၌၊ ဝရောဝရညူတိအာဒိ၊ ဝရောဝရညူအစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာရုဒ္ဓါ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝရောတိ၊ ဝရောဟူသည်ကား၊ ပဏီတာမိရတ္တကေဟိ၊ မြတ်သောတရားသို့ညွတ်သောစိတ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဣန္ဒြိယဗ္ဗတော၊ အသိုရှိအပ်သောအားဖြင့်၊ မယဗ္ဗိငါတို့သည်လည်း၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ အဿာမ၊ ဖြစ်ရကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွတာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရဂုဏယောဂတောဝါ၊ မြတ်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်လည်း၊ ဝရော၊ ဝရမည်၏၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ သေဠော၊ အထူးသဖြင့်ပြီးစွမ်းထိုက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဝရညူတိ၊ ဝရညူဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနညူ၊ နိဗ္ဗာန်ကို

သိတော်မူသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့သက်၊ ဥတ္တမဋ္ဌေန၊ မြတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဝရံ၊ ဝရမည်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားမြတ်ကိုသာလျှင်၊ သေသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အရင်း၌၊ သဿံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ ပဒိုဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဝရဒေါတိ၊ ဝရဒေါဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယဇေဒ္ဓိလာနဉ္စ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိဘဒ္ဒဝဂ္ဂိရသေတို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနဉ္စ၊ နတ်လူတို့အားလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေတဘဂိယံဝါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအဘို့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါသနဘာဂိယံဝါ၊ ဝါသနာထုံမွန်းကာမျှအဘို့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူလေပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝရဟရောတိ၊ ဝရဟရောဟူသည်ကား၊ ဝရမဂ္ဂဿ၊ မြတ်သောမဂ်တရားကို၊ အာဟရတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပင်္ဂရတော၊ ဒိပင်္ဂရာဘုရားခြံတော်ရင်းမှ၊ ပဘူတိ၊ အစပြု၍၊ တိသပါရမိယော၊ သုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူလျက်၊ ဂုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးလွန်လေ ပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ဂုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဝရံ၊ မဂ်တည်းဟူသော တရားမြတ်ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရဟရောတိ၊ ဝရဟရဟူ၍၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဗ္ဗတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗညုတဉာဏပဒိုလာတေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရတော်မူသဖြင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညုမည်တော်မူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိမုတ္တိသုခဒါနေန၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဝရဒေါ၊ ဝရဒေမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမပဒိုပဒါဟရဏတော၊ မြတ်သောအကျင့်တရားကိုဆောင်တော်မူတတ်သောအားဖြင့်၊ ဝရဟရော၊ ဝရဟရမည်တော်မူ၏၊ ဇေတဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ လောကုတ္တရဂုဏေဟိ၊ လောကုတ္တရာဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အဓိကဿ၊ လွန်ကဲသော၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူ၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဗ္ဗတေ၊

၁၁

ဆိုပြီးအံ့၊ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို ဆောက်တည်ခြင်း
၌ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ ပညာဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏ
န၊ ပညာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဝရညှ၊ ဝရညှမည်
တော်မူ၏၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ စာဂတရားကိုဆောက်တည်ခြင်း၌
ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဝရဒေါ၊ ဝရဒမည်တော်မူ၏၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာနပရိပူရ
ဏေန၊ သစ္စာတရားကိုဆောက်ခြင်း၌ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊
မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ အာဟာရိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝရာဟဇော၊ ဝရာဟရမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပုညဿ
ယေန၊ တုန်းအာနုတော်များသဖြင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ ပညဿယေ
န၊ ပညာတော်များသဖြင့်၊ ဝရညှ၊ ဝရညှမည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝတ္ထိကာနံ၊
တရား၏အဖြစ်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ တဒုပါဒါယ၊ ထိုသို့သော
နည်းကိုအစပြု၍၊ သမ္ပဒါနေန၊ ကောင်းစွာအပြည့်အစုံ ပေးကမ်းသဖြင့်၊
ဝရဒေါ၊ ဝရဒမည်တော်မူ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာဝတ္ထိကာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏
အဖြစ်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ တဒုပါဒါယ၊ ထိုသို့သောနည်းကို
အစပြု၍၊ ဟရဏေန၊ ဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဝရာဟဇော၊ ဝရာဟရမည်တော်
မူ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ အသဒိသတာယ၊ တူသော
သူမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိ
သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အာစရိယဘာဝေန၊ ဆရာ၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ ဓမ္မဝရံအဒေသယိတိ၊
ဓမ္မဝရံအဒေသယိဟူသည်ကား၊ သာဝကာဘာဝတ္ထိကာနံ၊ တပည့်အဖြစ်
ကိုခံလိုသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုတပည့်ဖြစ်
စိင့်သောဌ၊ သွာချာတတာဒိဂုဏယုတ္တဿ၊ သွာချာတော အစရှိသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော တရားမြတ်ကို၊ ဒေသနတော၊ ဟောတော်မူ
တတ်သောကြောင့်၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊
ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝရိနေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊
လောကုတ္တရဓမ္မေန၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်
၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊
ဘုရားလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေအစရှိသော၊ သစ္စဝ

စနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူပေ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗုတ္တနပေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယံလောကုတ္တရဓမ္မံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားကို။ ဧသံဇေသာဝဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်တရားကိုလည်း။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်တရားကိုလည်း။ အဓေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒမ္ဘိ၊ ဤသည်လျှင်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော။ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဣမိဿာဝဂါယာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း။ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို။ ကောဋိသတသဟဿကတ္တဝါဇ္ဇေသု၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော။ အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိယတ္တိဓမ္မဉ္စ၊ ပရိယတ္တိတရားကိုလည်း။ ကောင်း၊ လောကုတ္တရဓမ္မဉ္စ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း။ ကောင်း၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ဒွိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို။ ဝတွာ၊ ခန့်တော်မူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို။ အဿေသသုံ၊ ကြားနာရကုန်၏။ သုတာနုဿာရေနစ၊ ကြားနာရဘူးသည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ နဝပ္ပကာရမ္ဘိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားတော်ကို။ အဓိဂမိ' သု၊ ရလေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ သံဃာဓိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ဝိဏံပုရာဏန္တိ၊ ဝိဏံပုရာဏံအစရှိသော။ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝိဏန္တိ၊ ဝိဏံဟူသည်ကား။ သမုန္တိန္တိ၊ ကောင်းစွာပြတ်၏။ ပုရာဏန္တိ၊ ပုရာဏံဟူသည်ကား။ ပုရာဏဋ္ဌာနံ၊ ရှေးအဟောင်းကံတရားသည်။ နဝန္တိ၊ နဝံဟူသည်ကား။ သမ္ပတ္တိဂုတ္တမာနံ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်လတ္တံ့သော၊ နတ္ထိသန္တိ၊ နတ္ထိသန္တံဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇမာနပါတုဘဝံ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍ထင်ရှားဖြစ်သောအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ။ ဝိရတ္တမိတ္တာတိ၊ ဝိရတ္တမိတ္တာဟူသည်ကား။ ဝိရာဂမိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းရာဂ

မိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထိကောဘဝသို့န္တိ၊ ယထိကောဘဝသို့ ဟူသည်ကား အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အဋ္ဌါနံ၊ အစွန့်ကာလ၌၊ ပုနုန္တဝေ၊ တဖန်တဝ သစ်၌၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ကံတရားသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်လေပြီ၊ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ သမ္ဘဝံ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြန်ခြင်း သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ ယေစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဘဝသို့၊ ဘဝ၌၊ ဝိရတ္တမိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော မိတ်ရှိကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိကုန်သော၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာမိဇာတံ၊ ဝိဇ္ဇာမိဇာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိန္ဒမိဇာ၊ ပြတ် သောကံတရားတည်းဟူသောမျိုးရေရှိကုန်၏၊ အဝိရုဋ္ဌိသန္ဓာ၊ ဝဋ်တရား ၏ပွားစီးခြင်းကိုအလိုမရှိကုန်၊ ပတိရုဋ္ဌသန္ဓဝိရဟိတာ၊ တဖန်ပွားသောသန္ဓ ဌကင်းကုန်၏၊ နိဗ္ဗန္တိတိ၊ နိဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာယန္တိ၊ ပြီးကုန်၏၊ ဝိရာ တိ၊ ဝိရာဟူသည်ကား၊ မိတိသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယထာယံ ပဒီပေါတိ၊ ယထာယံပဒီပေါဟူသည်ကား၊ အယံပဒီပေါဝိယ၊ ဤဆီမီးငြင်း သကဲ့သို့၊ ကိံကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်၍၊ နိရုဋ္ဌံ၊ ချုပ်လေပြီးသော၊ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ယန္တံ၊ အတိ တကာလိကကမ္မံ၊ အကြင်လွန်လေပြီးသောကာလနှင့်ယှဉ်သောကံသည်၊ တဏှာသိနေဟဿ၊ တဏှာဟူသောအစေးကို၊ အပဟိနတ္တာ၊ မပပံသေး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိအာဟာရဏသမတ္ထတာယ၊ ပဋိသန္ဓေကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အခိဏံယေဝ၊ ကံတရား မကုန်သေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပုရာဏကမ္မံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ ကိုပေးလတ္တံ့သောကံဟောင်းတရားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တဏှာသိနေဟဿ၊ တဏှာ ဟူသောအစေး၏၊ သောသိတတ္တာ၊ ခန်းခြောက်လေ ပြီးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဗ္ဗမိဇမိဝ၊ လောင်သောမျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သောပဋိသန္ဓေကို၊ အသမတ္ထတာယ၊ မပြီး စေနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်ခန်း၏၊ နေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ ဗုဒ္ဓပူဇာဒီဝင်သန၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း ဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌၊ ယဉ္စပဝတ္တမာနကမ္မံ၊ အကြင်ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သောကံ တရားကို၊ နဝန္တိ၊ နဝံ၊ ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုကံတရားကိုလည်း၊

တဏှာပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကိုပယ်သဖြင့်လျှင်၊ ဆိန္ဒူမူလပါဒပုပ္ဖဝိဝ၊
 အမြစ်ခြေရင်းပြတ်သောသစ်ပင်၏ပန်းပွင့်ကဲ့သို့၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊
 ဗလဒါနံ၊ အကျိုးပေးခြင်းကို၊ အသမတ္တတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သမ္ဘဝံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေ
 နေပြန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ယေဝ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊
 တဏှာပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကို ပယ်သဖြင့်လျှင်၊ အာယတိကေ၊ လာ
 လတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဘဝသို့၊ ဘဝသစ်၌၊ ဝိနတ္တဝိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော
 စိတ်ရှိကုန်၏၊ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိကုန်သော၊ တေတိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မံ၊ ကံတရားသည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေနှင့်တူ၏၊ ဝိညာ
 ဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့နှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိတ္ထေ
 ဤစကား၌၊ ဝုတ္တပဋိသန္ဓိဝိညာဏဿ၊ ဆိုအပ်သောပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်၏၊
 ကမ္မက္ခယေနော၊ ကံတရားကုန်သဖြင့်လျှင်၊ ဝိဏတ္တာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိဏဗိဇော၊ ကုန်ပြီးသောမျိုးစေ့ရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ၌၊ ဝုနန္တဝသင်္ခါတာယ၊ တဖန်ဘဝသစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရုဠိယာ၊ ပွားခြင်း
 ၌၊ ယောဆန္ဓော၊ အကြင်ဆန္ဒသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿပိ၊ ထိုဆန္ဒကို
 လည်း၊ သမုဒယပဟာနေနေဝ၊ သမုဒယဟုဆိုအပ်သောလောဘတဏှာ
 ကိုပယ်သဖြင့်လျှင်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေ
 ဝိယ၊ ရှေးကာလကဲ့သို့၊ ဓုတိကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရတိ၌၊ အသမ္ဘဝေ
 န၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေမနေသဖြင့်၊ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ အထက်သို့မပွားသောဆန္ဒရှိ
 ကုန်၏၊ ဝိတိသမ္ဘန္တော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာ၊ ဝိရ
 မည်ကုန်၏၊ စရိမဝိညာဏနိရောဓေန၊ အဆုံးစွန်သောဝိညာဉ်၏ချုပ်သော
 အားဖြင့်၊ အယံပဒိပေါ၊ ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတောယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဇေ
 တထာ၊ ထိုအဘူ၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဝုနန္တ၊ တဖန်၊ ရူပိနောဝါ၊ ရုပ်ရှိသော
 သတ္တဝါဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အရူပိနောဝါ၊ နာမ်ရှိသော သတ္တဝါဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဣဟိဇေဝမာဒိပညတ္တိပထံ၊ ဤသို့အစရှိသောခေါ်ဝေါ်ပညတ်
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အစ္စေန္တိ၊ လွန်လေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဒိတဗ္ဗံ၊
 ထိအပ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရဒေဝတာနံ၊ မြို့စောင့်နတ်တို့
 အား၊ ပူဇနတ္ထာယ၊ ပူဇော်အံ့သောဌာ၊ ဇလိတေသု၊ ထွန်းအပ်ကုန်သော၊ ပဒိ
 ပေသု၊ ဆီမီးခွက်တို့၌၊ ပဒိပေါ၊ ဆီမီးသည်၊ ဇေကော၊ တပြိုင်နက်၊ ဝိဇ္ဇာယတိ
 ကိရ၊ ငြိမ်းလေသတိတံ၊ တံ၊ ထိုဆီမီးငြိမ်းသည်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ယထယံပဒိပေါတိ၊ ယထယံပဒိပေါဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်

မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပုရိ
မာဟိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ နိပင်္ဂါယာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
မူအပ်သော၊ တံပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ထိုပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ အသောသယံ၊
ကြားနာရကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုတာနုသာရေနော၊ ကြား
ရသည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်ကြံကုန်၍၊ နဝပ္ပ
ကာရမ္ဘိ၊ ကိုးပါး၊ အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လော
ကုတ္တရာတရားကို၊ အဓိဂမိ' သု၊ ရလေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတရားကိုရသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မစရုပ်အကြွင်း
မရှိနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿယ
မိ၍၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင် ဖြည့်နိုးခြင်းရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊
သစ္စာစကားကို၊ ပယုတ္တန္တော၊ ယှဉ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒဓိသံဃေကိ၊
ဣဒဓိသံဃေအစရှိသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ကောင်း
စွာဆောက်တည်တော်မူစေ၏။ တသံ၊ ဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကောဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဏာသဝဘိက္ခူ
နံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန္တာနိုးတို့အား၊ နိဗ္ဗာနသင်္ချံ၊ နိဗ္ဗာန်အရေအတွက်
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣဒဓိသံဃေရတနံပဏိတန္တိ၊ ဣဒဓိသံဃေရတနံပဏိ
တံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ ဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣမိဿိယပိဂါထာယ၊ ဤဂါ
ထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာစက်ကို၊ ကောဓိသတသဟဿစက္ကဝါဠေ
သု၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေကုန်သော၊
အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပရိဝုဟိတာ၊ ခံလင့်အပ်၏၊ ဒေသနာပရိ
ယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုးအား၊
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝါ၊ ခပ်သိမ်း
သောဥပဒ္ဒဝါတို့သည်၊ ဝုပသမိ' သု၊ ငြိမ်းကုန်၏။ စတုရာသီတိယံပါဏ
သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမ
ယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါန
ဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
နိဿယမိ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုတ္တမာနေန၊ ယှဉ်တော်မူ

သဖြင့်၊ နာဂရသေ၊ မြို့သူအပေါင်းကို၊ သောတ္တိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ ကတ၊ ပြုအပ်လေပြီ၊ မယာဝိ၊ ငါသိကြားသည်လည်း၊ နာဂရသေ၊ မြို့သူအပေါင်း၏ သောတ္တိတံ၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ရတနတ္ထယဂုဏ်၊ ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောသတ္တဝါကို၊ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်၏ဟု၊ ဝိနန္ဒတွင်၊ ကြံ၍၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဂါယတ္တယံ၊ ဂါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ လောကဟိတတ္ထာယ၊ လောကသုံးပါးတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပန္နေဟိ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဇီတေဟိ၊ ထိုဘုရားတို့သည်၊ ဂန္တဗ္ဗံယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတေဟိ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိတော်မူရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဇာနနတော၊ သိတော်မူအပ်သောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံတံ၊ အကြင်မှန်သောတရားစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထေဝ၊ ထိုမှန်သောတရားစကား ရှိတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဟုတ်တိုင်းသောတရားစကားကို၊ ဂဓနတော၊ ဟောတော်မူသောအားဖြင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိနာ၊ ပန်းနံသာအစရှိသော၊ ဗာဟိ၊ အပ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ ဥပကရဏာနစ၊ အဆောက်အဦဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တာဒိနာ၊ တရား၏ အစဉ်သို့လိုက်၍ ကျင့်ခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေနစ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒေဝပရိသံ၊ နတ်ပရိသတ်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အတူတကွ၊ သမ္ပိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ တထာ

၁၁

ဂတံဒေဝမနုဿပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတုတိ၊ တထာဂတံဒေဝ
မနုဿပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဓမ္မောမဂ္ဂ
ဓမ္မော၊ မဂ်တည်းဟူသောတရားတော်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ယုဂနန္ဒသမထဝိပဿနာဗလေန၊ အစုံဖြစ်သောသမထဝိပဿနာအစွမ်း
သတ္တိဖြင့်၊ ကိလေသပက္ခံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အဘို့အရကို၊
သမုခ္ခိန္ဒန္တော၊ ကောင်းစွာဖြတ်လျက်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအံ့သော နိဗ္ဗာန်သို့၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂ
တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗာနဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ယာထာ
ဂတော၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇေါ၊ ထိုးထွင်း၍
သိအပ်၏။ နိဗ္ဗာနဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိဃာတာယ၊ အလုံး
စုံသောဆင်းရဲကို ပျောက်အံ့သောငှါ၊ သမ္ပန္နတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါဒိ
တိ၊ ဘုရားအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ တထာ၊ မဘောက်မပြန်၊ အာ
ဂတော၊ လာတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံစောဝပိ၊ သံစာတော်ကိုလည်း၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ၊ ပဋိပန္နေဟိ၊
ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
ဂတေန၊ ရောက်အပ်သော၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်ဖြင့်၊ တထာ
ဂတောထေဝ၊ ကထာဂတဟူ၍သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တတိ၊
ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝသေသဂါယာနွယေပိ၊ ကြွင်းသော
ဂါယာနှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ တထာဂတံ၊ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်
မဘောက်မပြန်နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊
သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တထာ
ဂတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုမဘောက်မပြန်ကျင့်တတ်သော၊
သံစာ၊ သံစာတော်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေ
သံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောသည်၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို
အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဣမံဂါယတ္တယံ၊ ဤဂါယာသုံးခု
၏အပေါင်းကို၊ တာသိတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒကန္တိတံ

လကျာရပ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝဝုရုမေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်
ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊
ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ တဒေဝရတန
သုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်တော်ကိုပင်လျှင်၊ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌လည်း၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြန်၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ စတုရာဝီတိ
ယာပါဏသဟံသာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား၊
ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝသတ္တမဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ တထေဝ၊
ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားတော်ကိုရခြင်းသဘောရှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမာသေ၊ လခွဲ
ကာလပတ်လုံး၊ ဧဝံသာလိယံ၊ ဧဝံသာစီပြည်၌၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊
ရာဇုနံ၊ လိန္တိဝိမင်းတို့အား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂန္ထာမီတိ၊ သွားတော်
မူအံ့ဟု၊ ပဋိဝေဒေတိ၊ ပန်ကြား၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇဝနော၊ မင်းတို့
သည်၊ ခွီဂုဏေန၊ နှစ်ဆတက်သော၊ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်၊ ဝုန၊
တဖန်၊ တိဟိဒိဝသေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့၊ နယိံ၊ သု၊ ပို့လေကုန်၏၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဗိန္ဓေသုံ၊ ကြံကြ
ကုန်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္ဓေသုံ၊ အဘယ်သို့ကြံကုန်သနည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်
သက္ကာကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
နကရိဿာမ၊ မပြုဘဲနေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏၊
ဗိန္ဓေတွာ၊ ကြံကြကုန်ပြီး၍၊ သုဝဏ္ဏရုဇတမဏိမယာ၊ ရွှေငွေပတ္တမြား
တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ နာဂါယော၊ လှေတို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏ
ရုဇတမဏိမယေဝ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားတို့ဖြင့်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်တို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒု
မသဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးသောပဒုမ္မာကြာမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊
အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုပ္ပဟံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထာတိ၊
ပြုတော်မူပါကုန်လောဟု၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတာ၊ ချဉ်း
ကပ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဝါသေတွာ၊ သည်းခံတော်
မူ၍၊ ရတနနာဝံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောလှေထက်သို့၊ အာရုဠော၊ တက်တော်

၂၂၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မူပြီးသော်၊ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ သကံသကံနာ
ဝံ၊ မိမိမိမိတို့၏ထွေထွေသက်သို့၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တက်ကုန်ပြီးသော်၊ နာဂရာဇာနော
နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘိက္ခုသံစောနံ၊ ရဟန်း
သံဃာတော်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ အတူတကွ၊ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့၊ ပဝေသေသံ၊
သွင်းလေကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုနဂါးပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ
ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ နာဂပရိသာယ၊ နဂါးပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ချီစဉ်းသောကံ
သောနေ၌၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခါဒနိယဘောဇနိယေဟိ၊ ခဲဘွယ်
စားဘွယ်တို့ဖြင့်၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူတော်ကြီးကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၍၊ နာဂ
ဘဝနာ၊ နဂါးပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော
ဒေဝါ၊ ဘူမဇိုးနတ်တို့သည်၎င်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နာ
ဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသော
ဘုရားရှင်အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ ဂံ၊ အဘယ်ကို၊ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်းဟု၊
ဝိန္တေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍၊ ဝနဂုဗ္ဗရက္ခပဗ္ဗတာဒိသု၊ တောချုံသစ်ပင်တောင်
အစရှိသည်တို့၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဆတ္တာနိ၊
ထီးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိံသု၊ ချီကြကုန်၏၊ ဇေတနေဝဉ္စပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်လျှင်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အက္ကနိဋ္ဌဗြဟ္မတာဝနာ၊ အက္ကနိဋ္ဌဘုံ
တိုင်အောင်၊ မဟာသက္ကာရ ဝိသေသော၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရ
အထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ မဟာသက္ကာရဝိသေ
သော၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရအထူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဗိမ္ဗိ
သာရောပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း၊ လိန္တဝိဟိ၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊
အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောကာလ၌၊ ကတသက္ကာရတောပိ၊ ပြု
အပ်သောပူဇော်သက္ကာရထက်လည်း၊ ဇိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သည်ကို၊ အကာ
သိ၊ ပြုလင့်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧကန်၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ပဉ္စဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရာဇ
ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာနေသိ၊ ပင့်ဆောင်၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူပြီး
သော်၊ ပစ္ဆိမာတ္တံ၊ နေမွန်းလွဲသောအခါ၌၊ မဏ္ဍလမာဏံ၊ တလင်းပြင်၌၊
သမ္ဘိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့

အား။ အယံအန္တရကထာ။ သို့ဤသောအကြားစကားပြောခြင်းသည်၊ ဥဒ
ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ အဟော၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွာ၊
ယံအာနုဘာဝံ၊ အကြင်အာနုဘော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
၏၊ ဩရတောစ၊ ဤမှတစ်ဖန်လည်း။ အဋ္ဌယောဇနော၊ ရှစ်ယူဇနာအရပ်
တိုင်တိုင်၊ ဘူမိဘာဝေါ၊ မြေအပေါ်သည်။ နိန္ဒိဉ္စ၊ ရှိုင်းသောအရပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ထလဉ္စ၊ ကုန်းအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမံ၊ ညီစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်၊ ကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဉ္စန္ဓော၊ ကောင်း
စွာဖုံးလွှမ်း၏၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နာနာဝဇ္ဈေဟိ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဒုမေ
ဟိ၊ ကြာပဒုမ္မာတို့ဖြင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အက္ကနိဋ္ဌဘဝနာ၊ အက္က
နိဋ္ဌသုံတိုင်အောင်၊ ဆက္ကာတိဆက္ကံ၊ အဆင့်ဆင့်သောတီးသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဆက္ကာတိဆက္ကာနိ၊ အဆင့်ဆင့်သောတီးတို့ကို
ဥဿိတာနိ၊ ဆောင်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံပဝတ္ထံ၊ အကြင်စကားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊
သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊
တင်္ဂဏာနုဉ္စပေန၊ ထိုဓဏအားလျော်သော၊ ပါဠိဟိ၊ ရိယေန၊ တန်ခိုးပြာဋိ
ဟာတော်ဖြင့်၊ မဏ္ဍလမာလေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာကလင်းပြင်၌၊
ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိဝိ
ဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ နေတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုငါသာတော်မူသောအခါ၌၊ ကာယကထာယ၊ အဘယ်
မည်သောစကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးပြောဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောစကားကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ
ပူဇာဝိသေသော၊ ဤပူဇော်အထူးသည်၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
ဘုရား၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ နာဂဒေဝဗြဟ္မာနုဘာဝေန၊
န၊ နဂါးနတ်ဗြဟ္မာတို့၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်
စစ်သော်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ အပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂါနုဘာဝေန၊

၂၂၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ဒုတိယတွဲ

အနည်းငယ်မျှသောပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူလေ
၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပရိစ္ဆာင်၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတော်မူခြင်း
ကို၊ နဇာနာမ၊ မသိရပါကုန်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနေယျာမ၊ သိချင်ပါကုန်အံ့၊ တထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကရောတု၊ ထင်ရှားစွာပြုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်
ဆိုကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ
အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊
ရှေးသံသရာဘဝ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ တက္ကသိလ္လာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌၊
သင်္ခါနာမ၊ သင်အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ဘူး၏၊ တဿ၊ ထိုသင်ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ယုသိမောနာ
မ၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ဝယေန၊ အရွယ်အား
ဖြင့်၊ သောဇ္ဇသဝသုဒ္ဓေသိကော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်သားရှိ၏၊ သော၊ ထို
သုသိမလူလင်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပိတရံ၊ အဘသို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုသားလူလင်ကို၊ ပိတာ၊ အဘပုဏ္ဏား
သည်၊ တာတသုသိမ၊ ချစ်သားသုသိမ၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသုသိမလူလင်သည်၊ တာတ၊ တခင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီသို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊
ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်အံ့သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တာတသုသိမ၊ ချစ်သားသုသိမ၊ အသု
ကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာ
ယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ ဝတံ၊ သွားလေ၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်ယူလေ
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တဿ၊ ထိုသားသုသိမလူလင်အား၊ ကဟာ
ပဏသဟာသံ၊ အသပြောတထောင်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုသုသိမ
လူလင်သည်၊ တံ၊ ထိုအသပြောတထောင်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မာတာဝိတ
ရာ၊ အမိအဖတို့ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဝတံ၊ သွားလေ၍၊ ပိတရာ၊ အဖသည်၊

ဝုတ္တေန၊ ပြောဆိုလိုက်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီရင်ဖြင့်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီးသော်၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ အတ္တဗ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဝေဒေတိ၊ ဆောင်ရှင်း၏၊ အာစရိယော၊ တက္ကသိုလ်ဆရာ
 သည်၊ မမေဝါ၏၊ သဟာယဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဝုတ္တောတိ၊ သားတည်း
 ဟု၊ မာဏဝံ၊ လူလင်ကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ပါဟုဏေယျံ၊ ဧည့်သည်တို့
 အား ကျွေးမွေးရသောဝတ်ကို၊ အကောသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသုသိမလူလင်
 သည်၊ အဒ္ဓါနကိလမထံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကိုသွားခြင်းကြောင့် ပင်ပန်း
 ညောင်းညာခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနော ဒေတွာ၊ ပျောက်ပြီးသော်၊ ကဟာပဏ
 သဟဿံ၊ အသပြာထောင်ထုပ်ကို၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ ပါဒမူလေ၊
 ခြေရင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်အံ
 သောဌ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊ အာစရိ
 ယော၊ ဆရာဝုဏ္ဏားသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဂ္ဂဏှာပေ
 သိ၊ သင်ယူစေ၏၊ သော၊ ထိုသုသိမလူလင်သည်၊ လဟံစ၊ လျှင်စွာလျှင်၊
 ဂဏှန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်၊ ဗဟံစ၊ များစွာလျှင်၊ ဂဏှန္တော၊ သင်ယူ
 သည်ရှိသော်၊ ဂဟိတဂဟိတဉ္စ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းလည်း၊ သုဝဏ္ဏသာဓ
 နေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တတေလံဝိယ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့မင်း၏အစီကဲ့
 သို့၊ အဝိနဿမာနံ၊ မပျောက်မပျက်၊ ဓာရေန္တေ၊ ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊
 နှိဒသဝသယိကံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်ကာလပတ်လုံး၊ သိပ္ပံ၊ သင်ရအတတ်ပညာကို
 ကတိပ္ပယမာသေနေဝံ၊ နှစ်လသုံးလဖြင့်လျှင်၊ ပရိယောသာပေတိ၊ အပြီး
 အဆုံးသို့တိုင်စေ၏၊ သော၊ ထိုသုသိမလူလင်သည်၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံ
 ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာဒိမဏ္ဍိယေဝ၊ အစအလယ်ကို
 သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်
 လေ၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
 ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤအ
 တတ်၏၊ အာဒိမဏ္ဍိယေဝ၊ အစအလယ်ကိုသာလျှင်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏၊ ပရိ
 ယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမဿာမိ၊ မမြင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
 အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း
 တာတ၊ အိုလင်းအဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝေမေဝဇေတယာ၊ ဤသင်မြင်
 သည်နှင့်အတူသာလျှင်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤ
 အတတ်ပညာ၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ ဇာနာတိ၊ သိလေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊

၂၂၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဣသိပတန၊ ဣသိပတန
တောအရပ်၌၊ ဣသယော၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနေယျ၊ သိတော်မူ
ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း
တွံ၊ သင်သည်၊ ဝုစ္ဆာမေ၊ လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
သော၊ ထိုသုခိမလုလင်သည်၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန တောအရပ်သို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း
ကပ်၍၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောဿာနံ၊ အစအလယ်အဆုံးကို၊ ဝုဓေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်၊ ဇာနာထ၊ သိတော်မူပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆာမေ၊
လျှောက်၏၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာမယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနာမာတိ၊ သိကြ
ကုန်၏ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မိမိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ သိက္ခာပေထ၊
သင်ကြားတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အာဝုသော၊
ဒါယကာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို၊
တွံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အပဗ္ဗဇိတေန၊
ရဟန်းမပြုသဖြင့်၊ သိက္ခာစု၊ သင်ကြားအံ့သောဌ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်
လေကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ မိ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ဇာနားပြုတော်မူပါကုန်
လော၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ယံဝါ၊ အကြင်အလိုကိုလည်း၊ ဣစ္ဆိ
ထ၊ အလိုတော်ရှိကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိယော
ဿာနံ၊ အဆုံးတရားကို၊ ဇာနာပေထ၊ သိပါစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊
ရဟန်းပြုကြကုန်ပြီးသော်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နိယောဇေတုံ၊ ယှဉ်အံ့
သောဌ၊ အသမက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊
သင်သည်၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ ရုံအပ်
၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊
အာဘိသမာစာရိကသိက္ခာကို၊ သိက္ခာပေသုံ၊ ကျင့်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုသု
ခိမလုလင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဘိသမာစာရိကသိက္ခာပုဒ်၌၊ သိက္ခန္တော၊
ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နက္ကာ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည်ရံသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိရေနော၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗော

မိဉ္ဇာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဘုဏ္ဍိ။ ထိုးထွင်း၍သိလေ၏။ သကလဗာရာဏသိယံ။
အလုံးစုံသောဗာရာဏသိပြည်၌။ သုသိမော။ သုသိမလှလင်သည်။ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတုရားဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပါကဇ္ဇော။ ထင်ရှားသည်။ အ
ဟောသိ။ ဖြစ်၏။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပစ္စေကာ။ လာဘသပ္ပကာကေချင်စေခြင်းသို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သမုပ္ပန္နပရိဝါရော။ ပြည့်စုံသောအခြံအရံရှိ၏။ သော။
ထိုသုသိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အပ္ပဗုဒ္ဓကသံတ္တနိယဿ။ အသက်၏ကုန်ခြင်း
ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မဿ။ ကံ၏။ ကတတ္တာ။ ပြုအပ်သောအခွင့်ကိုရ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နမိရသေဝ။ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ၏။ တဿ။ ထိုသုသိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သရိရံ။ အလောင်း
ကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၎င်း။ မဟာဇနကာယောစ။ လူများ
အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သရိရကိစ္စံ။ အကောင်ဖုတ်သောကိစ္စကို။
ကတော။ ပြု၍။ ဓာတုယော။ ဓာတ်တော်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူကြ၍။ နဂစ္ဆေ
ရေ။ မြို့တံခါးဝ၌။ ထူပံ။ စေတီတော်ကို။ ပတိဗ္ဗာပေသံ။ တည်ထားရေကုန်၏။
အထ။ ထိုနောင်မှ။ သင်္ခေ။ သင်္ခအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော။ ဝုဏ္ဏားသည်။
မေ။ ငါ၏။ ဝုတ္တော။ သားသည်။ စိရဂတော။ သွားလေသည် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး
အဿ။ ထိုငါ့သား၏။ ပဝတ္တိံ။ ဖြစ်ကြောင်းကို။ အဟံ။ ငါသည်။ နဇာနာမိတိ။
မသိရပါဟု။ ဝုတ္တံ။ သားကို။ ဒဠုကာမော။ မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။
တက္ကသိလဿ။ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်ခဲ့၍။ အနုဝုဗ္ဗေန။ အစဉ်
သဖြင့်။ ဗာရာဏသိ။ ဗာရာဏသိပြည်သို့။ ပတွာ။ ရောက်လေ၍။ မဟာ
ဇနကာယံ။ လူများအပေါင်းကို။ ဧသွာ။ မြင်၍။ အဗ္ဗါ။ မချွတ်။ ဗဟူသု။ များစွာ
သောလူတို့တွင်။ ဧကောပိ။ တယောက်မျှသည်လည်း။ မေ။ ငါ၏။ ဝုတ္တဿ။
သားသုသိမလှလင်၏။ ပဝတ္တိံ။ အကြောင်းအရာကို။ ဇာနိဿတိ။ သိရာ
လေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တန္တော။ ကြံလျက်။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်လေ၍။
သုသိမောနာမ။ သုသိမအမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ။ လှလင်သည်။ ဣဓေ။ ဤ
ဗာရာဏသိမြို့သို့။ အာဂတော။ ရောက်လာသည်။ အတ္ထိ။ ရှိပါ၏လော။ အပိ
စခေါ။ စင်စစ်။ တဿ။ ထိုသုသိမလှလင်၏။ ပဝတ္တိံ။ အကြောင်းအရာကို။
ဇာနာယ။ သိကြပါကုန်၏လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိ။ မေးလေ၏။ တေ။ ထို
လူအပေါင်းတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏ။ အိုအာဝုဏ္ဏား။ မယံ။ ငါတို့သည်။ အာမ
ဇာနာမ။ ဩဌာသိကြပါကုန်၏။ တတ္ထိ။ နဂရေ။ ထိုမြို့၌။ ဗြာဟ္မဏဿ။ ဆရာ
ဝုဏ္ဏား၏။ သန္တိ။ ကေ။ အထံ၌။ တိဏ္ဏံပေဒါနံ။ ပေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါဂူ။ အဆုံး
သို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ။ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။

၁၁

သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပါဒိသေသ၊ နိဗ္ဗာန ခေတုယာ၊ ကမ္မဇရုပ်
 အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။
 ပတိဋ္ဌာမိတော၊ ယခုတည်ထားစေအပ်သော၊ အယံထူပေါ၊ ဤစေတီတော်
 သည်၊ အဿ၊ ထိုသုသိမအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ထူပေါ၊ စေတီတော်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအဘယုဏ္ဏားသည်၊
 ဘူမိ၊ မြေကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဗံဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ရောဒိတွာစ၊
 ပိုကြွေး၍လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝိတွာစ၊ မြည်တမ်း၍လည်းကောင်း၊ တံစေ
 တီယဂံဏံ၊ ထိုစေတီပြင်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွားလေ၍၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊
 ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဥတ္တရဿာဓုကေန၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့်၊ ဝါလုကံ၊ သဲကို၊
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓစေတီယဂံဏော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏စေတီပြင်
 ၌၊ အာကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ကမဏ္ဍလုတော၊ နေကရားမှ၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိ
 ဗောသိတွာ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍၊ ဝနပုဗ္ဗေဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာဓုကေန၊ ပုဆိုးဖြင့်၊ ပဇာကံ၊ တံခွန်ယှားကို၊ အာရောပေတွာ၊
 တင်၍၊ ထူပဿ၊ စေတီ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဆတ္တံ၊
 ဆောင်းအပ်သောတီးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့
 အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊
 အတိတဇာတကံ၊ လွန်လေပြီးသောဇာတ်တော်ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဇာတ်တော်ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗာဓုဇ္ဇော၊ စပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟောတော်မူ
 ၍၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခေါ၊ သင်္ခါ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အညော
 တပါးသောသူသည်၊ နုနု၊ စင်စစ်၊ သိယံတိ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ တကားဟု၊ ဧဝံ၊
 ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နခေါပနဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခေါ၊ သင်္ခါအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုသိမဿ၊ သုသိမအမည်ရှိ
 သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၏၊ စေတီယဂံဏော၊ စေတီပြင်၌၊
 တိဏာနိ၊ မျက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓတာနိ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္မဿ၊
 ထိုကံ၏၊ နိဿဇ္ဇေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌဟောဇနမဂ္ဂံ၊ ရှစ်ယူဇနရှိသော
 ခရီးကို၊ ဝိဟတခါဏုကဏ္ဍကံ၊ ပယ်အပ်သောသစ်ပုတ်ဆူးပြောင်းရှိသည်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမံ၊ ညီစွာ၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊

အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုသိမစေတီ၌၊ ဝါလုကာ၊
 သဲတို့ကို၊ ဩကိန္တု၊ ကြိအပ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသဲကြသောကုသိုလ်ကံ၏၊
 နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဓနမဂ္ဂေ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီး၌၊
 ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဩကိရိသု၊ ကြိကုန်၏၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ကုသုမေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊
 တဿ၊ ထိုပန်းလှသောကုသိုလ်ကံ၏၊ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ နဝ
 ယောဓနမဂ္ဂေ၊ ကိုးယူဇနာရှိသောခရီး၌၊ ထလေစ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌
 လည်းကောင်း၊ ဥဒကေစ၊ ရေ၌လည်းကောင်း၊ နာနာဝုဠေဟိ၊ အထူးထူး
 သောပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝုပ္ပပုဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုသိမစေတီ၌၊ ကမဗ္ဗာလောဒကေန၊ ကရား၌ရှိသောရေ
 ဖြင့်၊ ဘူမိ၊ မြေကို၊ ပရိယောသိတာ၊ ဖျန်းအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊
 နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ပေါက္ခရ
 ဝသံ၊ ပေါက္ခရဝသမည်သောမိဗန်းသည်၊ ဝသိ၊ ရွာ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသုသိမရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ စေတိယေ၊ စေတီ၌၊ ပဇ္ဇာကာ၊ ကုက္ကာ
 တံခွန်ကို၊ ဧရာဝိတာ၊ စိုက်အပ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊
 နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ယာဝအတ္တနိဋ္ဌ ဘဝနာ၊ အတ္တနိဋ္ဌသုံတိုင်
 အောင်၊ ပဇ္ဇာကာစ၊ တံခွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တာတိ ဆတ္တာနိစ၊
 အဆင့်ဆင့်သောထီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥသိတာနိ၊ ဆောင်းအပ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပူဇာ
 ဝိသေသေန၊ ပူဇော်အထူးဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားအာ
 နုဘော်အားဖြင့်၊ နေဝနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ နာဂဒေဝဗြာဟ္မာနုဘာဝေန၊ နဂါး
 နတ်ဗြဟ္မာတို့၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ အပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂါနုဘာဝေန၊ အနည်းငယ် လှူဒါန်းခြင်း၏
 အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဓမ္မကထာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဣဒံ၊ ဤ
 ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ ဖိရော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော
 စွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သံပဿံသံပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်
 ဖြစ်၍၊ မတ္တာသုခံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်လွယ်သောအလှူကို၊ စေစစေ၊ အကယ်၍
 ပေးလှူစွန့်ကြဲအံ့၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊ သုခပရိစ္စာဂါ၊ ဖြစ်လွယ်
 သောအလှူကို ပေးလှူစွန့်ကြဲခြင်းကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာထသော၊

၂၃၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ။

သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပဿေပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ရတနသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာဖြစ်သော သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရတနသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ရုဋ္ဌဝဂ်-အာမဂန္ဓသုတ်။

သာမကမိဂ်လကာစိနကာနိစာတိဣဒံသုတ္တံ၊ သာမကမိဂ်လ ကာစိနကာနိစာစရှိသောဤသုတ်သည်။ အာမဂန္ဓသုတ္တံ၊ အာမဂန္ဓသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မမူမီ၊ အာမဂန္ဓာနာမ၊ အာမဂန္ဓအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဉ္စဟိမာဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောတပည့်လုလင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊ ပဝီသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ပဗ္ဗတုန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသစ်င်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝနမူလပယောဟာရော၊ တောသစ်ဖြစ်သစ်သီးလျှင်အစာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသစ်င်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါမျှ၊ မန္တမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ နခါဒတိ၊ မစား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံတာပသာနံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ လောဏမ္ဗိလာဒိနိ၊ ချဉ်ဆားအစရှိသည်တို့ကို၊ အပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ မစားရကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍုရောဂေါ၊ ဖျော့တော့သောအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ထိုအနာကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ လောဏမ္ဗိလာဒိနိ၊ ချဉ်ဆားအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိသေဝနတ္ထာယ၊ ဖြစ်လိုသောငှါ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မနုဿပထံ၊ လူပြည်သွားအံ့သောခရီးကို၊ ဂစ္ဆမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု၊ ပစ္စန္တဂါမိ၊ အစွန်ဖြစ်သောရွာတရွာသို့၊ သဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တေသု၊ ထိုရသေ့တို့၌၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဆိတ်၍၊ ဘောဇေသုံ၊ စားစေကုန်၏၊ ကတဘတ္တကိစ္စာနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးကုန်ပြီးသော်၊ နေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌပရိဘောဂဘာဇနပါဒမက္ခနာဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်ပျဉ်းအသုံးအဆောင်အိုး

ခွက်ခြေသုတ်ပုဆိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနေတွာဆောင်၍၊ တန္တေ၊ ရှင်
ရသေ့တို့၊ ဧတ္တ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝသထ၊ နေတော်မူကုန်လော၊ မာဥက္ကဏ္ဍိတ္တ၊
မဆန်ကျင်ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝသနဗ္ဗာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဒဿတွာ၊
ပြ၍၊ ပက္ကမံ၊ သု၊ ဖဲသွားကြကုန်၏၊ ဒုတိယဒိဝဿစာပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌လည်း၊ နေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပုန၊
တဖန်၊ စာရပဋိပါဒိယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ ဧကကဒိဝသံ၊ တနေ့တနေ့
စီ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံ၊ သုလ္လကုန်၏၊ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်၊ စတုမာသံ၊
လေးလပတ်လုံး၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ လောဏမ္ဘိလာဒိသေဝ
နာ၊ ချဉ်ဆားအစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရဘာဝပတ္တာ၊ ခိုင်ခံ့
သောသဘောသို့ရောက်ကုန်သော၊ သရိရာ၊ ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အာရသော၊ ဒါယကာတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ တေလတတ္ထုလ္လာဒိနိ၊
ဆီဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဒံ၊ သုလ္လကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊
တာနိ၊ ထိုဆီဆန်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏၊
အဿမမေဝ၊ ကျောင်းသင်္ခင်းသို့သာလျှင်၊ အာဂမံသံ၊ သွားကြလေကုန်၏၊
တဗ္ဗဂါမံ၊ ထိုရွာသို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ သံဝစ္ဆရေသံ၊ ဝစ္ဆ
ရေ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသွားကာလေး၊ အခါကာလ၌၊ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်
၏၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ အာဂမနကာ
လံ၊ ရောက်လာသောအခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဒါနတ္ထာယ၊ ပေးလှူစရာအလို
ငှါ၊ တတ္ထုလ္လာဒိနိ၊ ဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ သန္ဓေတွာဝ၊ စီရင်ကုန်၍သ
လျှင်၊ အတ္တန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ အာဂထေစ၊ ရောက်နေကြလည်းဖြစ်ကုန်သော
နေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ တထေဝ၊ ရှေးကာလအတူလျှင်၊ သဗ္ဗာနေန္တိ၊ မြတ်နိုး
ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်ထွန်းဖြစ်ပေါ်လာတော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝရေဗ္ဗစက္ကော၊ ဖြစ်စေ
အပ်သောမြတ်သောဓမ္မစကြာတရားရှိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနု
ပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊
တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ တေသံတာပသာနံ၊
ထိုရသေ့တို့၏၊ ဥပနိဿာယသမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၊
ဒိသွာ၊ ဖြင်တော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိမြို့မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူခဲ့၍၊
ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်းဖြစ်လျက်၊ စာရိကံ၊

၂၃၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဒေသစာရီကို၊ စရမာနော၊ ဩတော်မူသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ တံဂါဓံ၊ ထိုရွာသို့၊ အနုပုဗ္ဗတ္ထော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ၏၊ မနုဿာစ၊
လူတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ မဟာဒါ
နာနိ၊ များစွာသောအလှူတို့ကို၊ အဒံသုလ္လကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ တာယဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်
ကြောင့်၊ အပ္ပေကဓမ္မံ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်
တို့သည်၊ ဧကဓမ္မံ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်
တို့သည်၊ ဧကဓမ္မံ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမ်တို့
သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကဓမ္မံ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုနဒေဝံ၊ တဖန်သာလျှင်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမာသိ၊ တဖန်ပြန်တော်မူလေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေတာ
ပဿ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ တံဂါဓံ၊ ထိုရွာသို့၊ အာဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တာပဿ၊ ရသေ့တို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုဗ္ဗသဒိသ
ကောတုဟလံ၊ ရှေးကာလနှင့်အတူအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ နအကံသုံ၊
မပြုကြကုန်၊ တာပဿစ၊ ရသေ့တို့သည်၊ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ပုဏ္ဏိံသု၊ မေး
ကုန်၏၊ ကိံပုဏ္ဏိံသု၊ အဘယ်သို့မေးကုန်သနည်း၊ အာရသော၊ ဒါယကာ
တို့၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗသဒိသာ၊ ရှေး
ကာလနှင့်တူကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ အယံ
ဂါမော၊ ဤရွာကို၊ ရာဇဇေယျန၊ မင်းဒဏ်သည်၊ ဥပုဗ္ဗတော၊ နှိပ်စက်အပ်
လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဒုတ္တိက္ခေန၊ ငတ်မွတ်သောဘေး
သည်၊ ဥပုဗ္ဗတော၊ နှိပ်စက်အပ်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
အဓမ္မဟံ၊ ငါတို့ထက်၊ သိလာဒိဂုဏေဟိ၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့ဖြင့်၊ သမ္ပန္နတရော၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ ကောစိ၊ တစ်တယောက်
သော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်းသည်၊ ဣမံဂါဓံ၊ ဤရွာသို့၊ အနုပုဗ္ဗတ္ထော၊
ရောက်များ ရောက်လာကြလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိံသု၊ မေးကုန်၏၊
တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အိရှင်ရသေ့တို့၊
အယံဂါမော၊ ဤရွာကို၊ ရာဇဇေယျန၊ အစိုးရမင်းဒဏ်သည်၊ နဥပုဗ္ဗတော၊
မနှိပ်စက်လေအပ်၊ ဒုတ္တိက္ခေန၊ ငတ်မွတ်သောဘေးသည်၊ နဥပုဗ္ဗတော၊
မနှိပ်စက်လေအပ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သောကား၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊

၁၁

ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရား
သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွား အကျိုးငှါ၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤ
အကျွန်ုပ်တို့ရှာသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသောပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုလူတို့ပြောဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ အာမဂန္ဓတာပသော၊ အာမဂန္ဓရသောသည်၊ ဂဟပတယော၊ ဒို
သူကြွယ်တို့၊ တုမှေသင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကြ
ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝဒေမ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုပြီးသော်၊ လောကသ္မိံ၊
လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံယောဇေယျာဇောသောပိ၊
အကြင်ကျော်စောခြင်း အသံတို့လည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲလှပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းသာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနဝါမံ၊ နှစ်လို
သောစကားကို၊ နိစ္ဆာရေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်
သို့နည်း၊ ဂဟပတယော၊ ဒိုသူကြွယ်တို့၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရားဟုဆိုအပ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓကို၊ တုဉ္ဇတိ၊ စားသလော၊ နာဘုဉ္ဇ
တိ၊ မစားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသော၊ အာမ
ဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောအစာသည်၊ ကော၊ အဘယ်အစာနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တော၊ မေးအပ်သောရသောသည်၊ ဂဟပတယော၊ ဒို
သူကြွယ်တို့၊ အာမဂန္ဓောနာမ၊ အာမဂန္ဓမည်သည်ကား၊ မစ္ဆ မံသံ၊ ငါးအမဲ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသော၊
ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ မစ္ဆ မံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်စား
သောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊
ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ တာပသော၊ ရသောသည်၊
ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မာဟောဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝိန္တေသိ၊
ကြံပြန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏၊ ပါတုတာဝေါနာမ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းမည်
သည်ကား၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲလှ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာ
သွား၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပုစ္ဆိ၊ တွာ၊ မေးပြန်ရသည်ရှိသော်၊ ဇာ
နိဿာမိ၊ သိရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊

ထိုသို့ကြံပြီးသည်နောက်မှ။ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တော၊ ကြွတော်မူ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊
ဝတ္ထုဂိဒ္ဓိနိ၊ နွားငယ်၌မက်မောခြင်းရှိသော၊ ဂါဝိဝိယ၊ နွားမကဲ့သို့၊ ပုစ္ဆိတွာ
မေး၍၊ တုရိတတုရိတော၊ အဆာတလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောလမ်းခရီး
ရှာ၌၊ ဧကေတ္ထိဝါသေန၊ တညဉ့်မျှသာနေသဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊
အနုပ္ပတွာ၊ ရောက်၍၊ စေတဝနမေဝ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်
သကာယပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်၊ သံဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ
၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မ
ဒေသနတ္ထာယ၊ တရားတော်ကိုဟောအံ့သောဌ၊ အာသနေ၊ နေရာတော်၌၊
နိသိန္ဓောဝေ၊ နေတော်မူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပသသာ၊ ရသေ့
တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တုဏှိတူ
တာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်၊ အနုတိဝါဒေတွာ၊ ရှိမခိုးဘဲလျှင်၊ ဧကမန္တံ၊
လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံသု၊ နေကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့၊ ကတ္ထိ၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းသာပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုရသေ့တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊
အတူတကွ၊ ပဋိသမ္ပေဒနိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစကားဆိုတော်မူ၏။ တေ၊
ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းသာ
ပါပေ၏။ ဣတိအာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓရသေ့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၍၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊ ရှင်ဂေါတမ
သည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓအမည်ရှိသောအစာကို၊ ဘုဉ္ဇယိ၊ စားသလော၊
နဘုဉ္ဇယိ၊ မစားဘဲနသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၍၊ ပြာဟ္မဏ၊ အို
ပုဏ္ဏား၊ အာမဂန္ဓောနာမ၊ အာမဂန္ဓအမည်ရှိသောသော၊ ထိုအစာသည်၊
ကော၊ အဘယ်အစာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တေ၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊
ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ မစ္ဆ ဖံသံ၊ ငါးအမဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး
ဖြစ်သောရသေ့၊ မစ္ဆ ဖံသံ၊ ငါးအမဲသည်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓမည်
သည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ အပိမခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗကိလေသာ၊
အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါပကာယုတ်မှုကုန်
သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်လည်း

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံသဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ အာမဂန္ဓာနာမ၊
အာမဂန္ဓမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓအစာကို၊
ပုစ္ဆသိ၊ မေးမြန်းသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အတိတေဝိ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော
အခါ၌လည်း၊ တိသောနာမ၊ တိသံအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ကဿပံ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဘဂဝ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဗျာကာသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသောန၊ တိသံ
အမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏေနစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ကဿပေန၊
ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း
ကောင်း၊ ပုတ္တဂါထာယောဇေ၊ မေးအပ်ဖြေအပ်သော ဂါထာတို့ကိုပင်
လျှင်၊ အာနေတွာ၊ သောင်တော်မူ၍၊ တာဟိဂါထာဟိ၊ ထိုဂါထာတို့ဖြင့်၊
ပြာဟ္မဏံ၊ အာမဂန္ဓပုဏ္ဏားကို၊ သညာပေန္တော၊ သိတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်
၍၊ သာမာကဗိဂိုလကဗိနကာနိစာတိ၊ သာမာကဗိဂိုလကဗိနကာနိစအစ
ရှိသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဘ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဓ၊ ဤရှင်ဂေါတမလက်ထက်တော်၌၊ ဣမဿ
သုတ္တဿ၊ ဤအာမဂန္ဓသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ။

အတိတေဝေန၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလ၌ကား၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ
အမည်ရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဋ္ဌသင်္ချေယျာနိစ၊
ရှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကပ္ပသတသိန်း
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဗာရာ
ဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ပြဟ္မဒတ္တဿ၊ ပြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊
ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဓနဝတိနာမ၊ ဓနဝတိအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏိ
ပုဏ္ဏားမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုစ္ဆိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိ
သန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိကိရ၊ ယူလေသတတ်၊ အဂ္ဂသာဝကောဝိ၊
အဂ္ဂသာဝက အလောင်းသည်လည်း၊ ဘိဒိဝသမေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်း
ပဋိသန္ဓေနေသောနေ၌ပင်လျှင်၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ စုတ
ခဲ့၍၊ အနုပရောဟိတ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပရောဟိတ်ငယ်ဖြစ်သောပုဏ္ဏား၏။
ပဇာပတိယာ၊ မယားပုဏ္ဏားမ၏။ ကုစ္ဆိမိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအလောင်းတော်တို့အား၊ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တနေ့ခြင်း၌ပင်
လျှင်၊ ပဋိသန္တိဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုပုဏ္ဏာ

၁၁

နဉ္စ၊မိခင်ဝမ်းမှ ဖွားမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
ကောဓိဝသမေဝ၊ တနေ့ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ ဧတေသံ၊ထိုအလောင်းတော်တို့
တွင်၊ ကေဿ၊တယောက်သောသူအား၊ကဿပေါတိနာမံ၊ကဿပဟူ
သော အမည်ကို၊ကေဿ၊ တယောက်သောသူအား၊တိဿောတိနာမံ၊
တိဿဟူသောအမည်ကို၊အကံသု၊မှည့်ကြကုန်၏၊သဟာပံသုကိဇ္ဇာ၊အတူ
တကွမြေမှုန့်ကစားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊တေဒွေသဟာယာ၊ထိုနှစ်ယောက်
သောသူငယ်ခြင်းတို့သည်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဓုမ္ပိ၊ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊
အာဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ တိဿဿ၊ တိဿပုဏ္ဏားလုလင်၏၊ ပိတာ၊
အဘပုဏ္ဏားသည်၊ပုတ္တံ၊သားကို၊အာဏာပေသိ၊စေ၏၊တာတာ၊ချစ်သား
တိဿ၊ အယံကဿပေါ၊ ဤကဿပလုလင်သည်၊နိက္ခမ္မ၊တောထွက်၍၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသောဘုရားသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံပိ၊သင်ချစ်သားသည်လည်း၊အဿ၊ထိုကဿ
ပဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဘဝနိဿရဏံ၊ဝင့်
ဆင်းရဲဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊စေခြင်း၏၊ သော၊ထိုသားတိဿလုလင်သည်၊ သာ
ရုတိ၊ကောင်း၏ဟု၊ပဋိသုဏိတွာ၊ဝန်ခံ၍၊ဗောဓိသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း
၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ ဂက္ခိာ၊သွား၍၊ဥဘောပိ၊နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့ဟု၊အာဟ၊
ဆို၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ သာရုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊
ပဋိသုဏိ၊ဝန်ခံ၏၊တေတာ၊ထိုအခါမှ၊ဓုမ္ပိ၊ကြီးသောအရွယ်သို့၊အနုပုတ္တ
ကာလေပိ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်သောကာလ၌လည်း၊ တိဿော၊တိဿ
လုလင်သည်၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ဘုရားလောင်းကို၊ အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ၊အာဟ၊
အာပာသိဆိုသနည်း၊ သမ္မ၊အိုသွေးသောက်၊ဧဟိ၊လာလှည့်၊မယံ၊ငါတို့
သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့ဟု၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ဗောဓိ
သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊နနိက္ခမတိ၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၊ဘောင်
မှထွက်၊ သော၊ထိုတိဿလုလင်သည်၊အဿ၊ထိုကဿပလုလင်အား၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥာဏံ၊ဥာဏ်သည်၊ ပရိပါကံ၊ရင့်ကျက်ခြင်းသို့၊ နဂ
တန္တိ၊မရောက်ချေလေးဟု၊ သယံ၊မိမိသည်၊နိက္ခမ္မ၊အိမ်ရာထောင်သော
လူဘောင်မှထွက်၍၊ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရသေ့
ရဟန်းပြု၍၊အရညံ၊တောသို့၊ပဝိသေတွာ၊ဝင်၍၊ပဗ္ဗတံပါဒေ၊တောင်မြေ
ရင်း၌၊အဿမံ၊ကျောင်းသစ်ကို၊ကာရာပေတွာ၊ပြုစေ၍၊ဝသကိ၊နေ၏၊

ဗောဓိသက္ကောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ အပရေနသမယေန၊ တပါး
သောအခါ၌၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဌိတောယေဝ၊ တည်လျက်ပင်လျှင်၊ အာနာပါ
နဿတိ၊ အာနာပါနဿတိကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ စက္ကာရိဈာ
နာနိစ၊ ရူပါဝစရဈာန်လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဘိညာယောစ၊
အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပါသာဒေန၊
နန်းပြာသာဒ်ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍလသဒိပံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၏အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
ရောက်၍၊ ဝုန်းတဖန်၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ ယထာဋ္ဌာနေယေဝ၊
တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပတိဋ္ဌာတူတိ၊ တည်စေသတည်းဟု၊
အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍၊ သောပါသာဒေါ၊ ထိုပြာသာဒ်သည်၊ သကဋ္ဌာနေ
ယေဝ၊ မိမိနေရာဟောင်းတည်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏
အပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းမပြုသေးသဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အပြင်သို့၊
ဥပဂန္တု၊ ချဉ်းကပ်အံ့သောငှါ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း
လေသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ ဂတွာ၊ ရောက်၍၊
နိဝေဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်သုံး၊ ပဝေန
ယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တဟိဒိဝသေဟိ၊ ခုနစ်
ရက်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဗာသဗ္ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ သန္တကာသိ၊
မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတော
၌၊ ဝိသတိသဟဿပဗ္ဗဇိတာ၊ နှစ်သောင်းသောသူတို့ရဟန်းပြုကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေလင်းကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ
အမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ထိုနှစ်သောင်းသော
ရသေ့တို့ကို၊ အာမဇ္ဇေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်
ကို၊ ပဝက္ကေသိ၊ လည်စေ၏၊ သုတ္တပရိယောသာနေစ၊ သုတ္တန်ကိုဟောသည်
၏အဆုံး၌လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည်သာလျှင်၊ အရ
ဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေါဘဂဝါ၊ ထိုကဿပ
ဘုရားသည်၊ ဝိသတိတိက္ခ၊ သဟဿပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသောရဟန်း
တို့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိ၍၊ တက္ကေ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို၊ ထိုဣသိပတနတောအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ကိကိစ၊ ကိကိအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော
ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်၊ နံကဿပဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကဿပဘုရား
ကို၊ စတူဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေးမွေး၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗာရာဏသိဝါတိ၊ ဗာရာဏသိ

ပြည်၌နေသော၊ ကော၊ တထောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ပဗ္ဗ
တစန္ဒနဿာရာဒီနိ၊ တောင်၌ရောက်သောစန္ဒကူး၌အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဝေ
သန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ တိဿတာပသဿ၊ တိဿရသေ့၏၊ အသမံ၊
နေရာသစ်မ်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တံ၊ ထိုတိဿရသေ့ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ
ရိသေ့စွာရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ ဝေဍ္ဎာက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊
တာပသော၊ တိဿရသေ့သည်၊ တံဝုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
စုံ၊ သင်သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဗာရာဏသိတော၊
ဗာရာဏသိပြည်မှ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်၌၊ ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊
တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်၌၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိ
သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုအကြွင်းမဲ့ သိတော်မူသော
ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာပ
သော၊ တိဿရသေ့သည်၊ ဒုလ္လဘသဝနံ၊ ကြားရခဲထွသော စကားကို၊
သုတွာဝ၊ ကြားရ၍သာလျှင်၊ ဝီတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ
သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ ဝုန္တိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း
ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုကဿပဘုရားသည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓ
အစာကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စားသလော၊ နဘုဇ္ဇတိ၊ မစားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊
မေး၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောအစာသည်
ကော၊ အဘယ်မည်သောအစာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ မစ္ဆမံသံ၊ ငါးအမဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပဘုရားသည်၊ မစ္ဆမံသံ၊
ငါးအမဲကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စားချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံဝ
စံနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တာပသော၊ တိဿရသေ့သည်၊ ဝိပ္ပဋိ
သာရိ၊ နှလုံးမသာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ကိံ
ဝိန္တေ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ တံ၊ ထို
ကဿပဘုရားကို၊ ဝုန္တိ၊ သာမိ၊ မေးအံ့၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကဿပေါ၊
ကဿပအမည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိ
ဘုဇ္ဇာဒိတိ၊ သုံးဆောင် စားသောက်၏ဟု၊ ဝက္ခတိ၊ ‘ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊
တတော၊ ထိုသို့ဆိုပြီးသောနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုကဿပဘုရားကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်

ဘုရား၊ ဇေတံအာမဂန္ဓံ၊ ဤငါးအမဲဟုဆိုအပ်သောအာမဂန္ဓအစာကို၊ ဘုရား
ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဇာတိယာစ၊ ဇာတ်အားလည်းကောင်း၊ ကုလဿစ၊
အမျိုးအား လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တဿစ၊ အနွယ်အား လည်းကောင်း၊
အနန္တရိကံ၊ လျော်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုကဿပဘုရားကို၊
နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုကဿပဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ချောန်းပြု၍၊ တဝနိဿရဏံ၊ ဝန့်ဆင်းရဲတမ္ပထွက်မြောက်ခြင်း
ကို၊ ကရိဿာဒိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ သဗ္ဗဟုကံ၊ အပေါ့အပါးဖြစ်သော၊ ဥပကရဏံ၊
အဆောက်အဦကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံလမ်းခရီးရွာ၌၊ ဧက
ရတ္တိဝါသေန၊ တညဉ့်မျှတည်းနေသဖြင့်၊ သာယန္တဿမယေ၊ ညချမ်းအခါ
၌၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဣသိပတနမေဝ၊
ဣသိပတနတောအရပ်သို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဓေသနတ္ထာယ၊ တရား
ဒေသနာတော်ကိုဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိန္နော
ယေဝ၊ နေတော်မူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာပသော၊ တိဿရသေ့
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ချဉ်းကပ်လေ၍၊
အနဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိမခိုးဘဲ၊ တုဏှိဟူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပ
ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုတိဿရသေ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးစကား
၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအံ့ဘဲပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ပဋိသမ္ပောဒိ၊ ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောတော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထိုတိဿ ရသေ့သည်
လည်း၊ ဘောကဿပ၊ အိုအရှင်ကဿပ၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျင်းပါ၏လော၊ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်
ပတ်စွာ၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေပြီးသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဘောကဿပ၊ အိုအရှင်ကဿပ၊ တံ၊ အရှင်ကဿပသည်၊ အာမဂန္ဓံ၊
အာမဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောအစာကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊
မေး၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓဟုဆို
အပ်သောအစာကို၊ နဘုဉ္ဇာမိ၊ စားတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ ဘောကဿပ၊ အိုအရှင်ကဿပ၊ အခါဒန္တော၊ အာမဂန္ဓ
အစာကိုမစားခြင်းသည်၊ သာရသာရ၊ ကောင်းထွ်၏ကောင်းထွ်၏၊ ဇေတံ၊
ဤသို့သောအကျင့်သည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်ထွ်ပါပေ၏၊ ဘောဘောကဿပဿ၊
ရှင်ကဿပ၏၊ ဇာတိယာစ၊ ဇာတ်အားလည်းကောင်း၊ ကုလဿစ၊ အမျိုး

အားလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တဿစ၊ အနုပင်အား လည်းကောင်း၊ သုန္ဒရံ၊
ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပ
ဘုရားသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
မှတ်၍၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓအတို၊ နာသုဗ္ဗာမိတိ၊ ငါမစားဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို
တော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားရသောသည်၊ မစ္ဆိမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ အာမ
ဂန္ဓန္တိ၊ အာမဂန္ဓဟူ၍၊ ပစ္စေသိ၊ ပရိုကြည်မှတ်ထင်၏၊ ယံနုနယဒိပနံ၊
အကယ်၍ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သွေ၊ နက်ဖန်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ကိကိရညော၊ တိကိ
မင်း၏၊ ဂေဟာ၊ နန်းအိမ်မှ၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
ပရိဘုဇ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊
အာမဂန္ဓံ၊ ငါးအမဲကို၊ အာရုက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကဿ၊ ကောင်းသည်၊
ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်ပွားလတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဗြာဟ္မ
ဏံ၊ ရသောပုဏ္ဏားကို၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာဖြင့်၊ သညာပေဿ၊
မိမိ၊ သိတော်မူစေအံ့ဟု၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိလားသောကံသောနေံ၌၊ ကာ
လသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ သရိရပရိကမ္ဘံ၊ ကိုယ်တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်း
ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပါပိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်၊ ဂန္ဓကုဋိန္ဒါရံ၊ ဂန္ဓကုဋိတံခါးဝကို၊ ပိဒဟိတံ၊ ပိတ်တော်မူ
သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကြကုန်သော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဇ၊
ယနေ၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းသံဃာတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ အတူတကွ၊ ပရိသိတုကာမော
ဝင်ခြင်း၌၊ အလိုတော်ရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိကြကုန်၍၊
ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊
ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပါပိသိသံ၊ ဝင်လေကုန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊
ကဿပဘုရားသည်လည်း၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ၊ နိက္ခမ္ဘ၊
ထွက်တော်မူခဲ့၍၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ နေတော်
မူ၏၊ တာပသောပိခေါ၊ တိဿရသောသည်လည်း၊ ပတ္တသခံ၊ သစ်ရွက်
သစ်ခက်ကို၊ ပရိတွာ၊ ကျိုချက်၍၊ ခါဒိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ နိသီဒိ၊ နေလေ၏၊ ကိကိကာသိရာဇာ၊
ကိကိမည်သောကာသိကရာဇ်မင်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရေန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်တို့ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိ၊

ရှိတော်မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေးမြန်း၍။ မဟာရာဇမင်းကြီး။
ဝိဟာရေ။ ကျောင်းတော်၌။ အတ္ထိ။ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဝစနံ။ ဤသို့သောစကား
ကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ နာနာဗျဉ္ဇနရသံ။ အထူးထူးသောလက်သုတ်ဟင်းလျာ
အရသာရှိသော။ အနေကမံသမိကတိသမ္ပန္နံ။ ဗျားစွာသော အမဲအထူး
စိရင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘောဇနံ။ ဘောဇဉ်ကို။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ပါဟေသိ။ ပို့စေ၏။ အမတ္တာ။ အမတ်တို့သည်။ ဝိဟာရံ။ ကျောင်း
တော်သို့။ နေတွာ။ ဆောင်၍။ ဘဂဝတော။ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအား။
အာရောစေတွာ။ အကြောင်းကိုကြားလျှောက်၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ။ အလှူရေ
စက်ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ပရိဝိသန္တော။ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ ပဌမံ။ ရှေးဦး
စွာ။ နာနာမံသမိကတိသမ္ပန္နံ။ အထူးထူးသောအမဲအထူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော
ယာဂုံ။ ယာဂုကို။ အဒံသု။ ယူကုန်၏။ တာပသော။ ရသေ့သည်။ ဒိသွာ။ မြင်ရ
၍။ ခါဒတိနုခေါ။ ခဲလတ္တံ့လော။ နာခါဒတိနုခေါ။ မခဲလတ္တံ့လော။ ဣတိ။ ဤသို့
ဝိန္တေန္တော။ ကြံလျက်။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်လေ၏။ ဘဂဝါ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
သည်။ တဿ။ ထိုတိဿရသေ့၏။ ပဿာတာယေဝ။ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ ယာဂုံ
ယာဂုကို။ ပိဝန္တော။ သောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ မံသက္ခန္ဓံ။ အမဲဝံ့ကို။
မုခေခံတွင်းတော်သို့။ ပက္ခိပိ။ သွင်းတော်မူ၏။ တာပသော။ တိဿရသေ့
သည်။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဒုဋ္ဌော။ ပျက်သောစိတ်ရှိ၏။ ဝုနံ။ တဖန်။ ယာဂုံ။ ယာဂုကို။
ပိတဿ။ သောက်တော်မူသော ဘုရားအား။ နာနာရသဗျဉ္ဇနဘောဇနံ။
အထူးထူးသောအရသာရှိသောအမဲဟင်းလျာဘောဇဉ်ကို။ အဒံသု။ ကပ်
ယူကုန်၏။ တတ္ထိံ။ ယိုဘောဇဉ်ကိုလည်း။ ဝဟေတွာ။ ကိုင်၍။ ဘုဉ္ဇန္တာနံ။ စား
သည်တို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ အတိဝိယ။ အလွန်လျှင်။ ဒုဋ္ဌော။ ပျက်သောစိတ်ရှိ၏။
မစ္ဆမံသံ။ ငါးအမဲကို။ ခါဒန္တောယေဝ။ စားလျက်လျှင်။ နခါဒိတိ။ ငါးစား
ဟု။ ဘဏတိ။ ဆိုဘိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဋ္ဌော။ ပျက်သောစိတ်ရှိ၏။ အထ။ ထို
အခါ၌။ ဘဂဝန္တံ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို။ ဘတ္တကိစ္စံ။ ဆွမ်းစားခြင်း
ကိစ္စပြီးပြီးသော်။ ဟတ္ထပါဒေ။ လက်ခြေတို့ကို။ ဓောမိတွာ။ ဆေးလျှော်တော်
မူ၍။ နိသိန္နံ။ နေတော်မူသည်ကို။ ဥပသင်္ကမ္မံ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဘောကဿပ။ ရှင်
ကဿပ။ တံ။ အရှင်သည်။ မုဿာ။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏတိ။ ဆို၏
တေံ။ ဤသို့သောစကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတကိစ္စံ။ ပညာရှိတို့၏ကိစ္စ
သည်။ န။ မဟုတ်။ မုဿာဝါဒေါ။ မုဿာဝါဒစကားသည်။ နုဿာရ။ မကောင်း။
ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားတို့သည်။ ဝရဟိတော။ ကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်၏။ ပဗ္ဗတပါဒေ။
တောင်ခြေရင်း၌။ ဝနုမူလဗလသဒိဟိ။ တောသစ်မြစ်သစ်သီးအစရှိသည်

တို့ဖြင့်၊ ယာပေတွာ၊မျှတ၍၊ယေဝိတေဇ္ဇသယော၊အကြင်ရေသွေတို့သည်လည်း။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တေဝိ၊ထိုရေသွေတို့သည်လည်း။ မုသော၊ မုသောဝါဒကို၊ နာဏန္တိ၊မဆိုကြလေကုန်၊ဇူတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊ဆို၍၊ပုန၊ တဖန်၊ဇူသိနံ၊ ရေသွေတို့၏၊ဂုဏေ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ဝဏ္ဏန္တော၊ဦးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊သာမာကမိဂုံလကာမိနကာနိစာတိ၊ သာမာကမိဂုံလကာမိန ကာနိစအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊သာမာကာတိ၊ သာမာကဟူသည်ကား၊ရနိတွာဝါ၊ ခါ၍၎င်း၊သိသာနိ၊ အနံတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာဝါ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း၊ ဂယျ၊ပဂါ၊ယူခြင်းငှါသောက်သော၊ တိဏဓညဇာတိ၊ မြက်စပါးမျိုးတို့တည်း။တထာ၊ထိုအတူ၊ မိဂုံလကာကဏာဝိရပုပ္ဖသဏ္ဌာနာသိသာ၊ဆောင်းမေးခါးပွင့်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သောအနံတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မိနကာနိတိ၊ မိနကာနိဟူသည်ကား၊ အခုပိပဗ္ဗတ ပါဒေသု၊ တောအုပ်၊တောင်ခြေရင်းတို့၌၊ အရောပိတဇာတာ၊ လူတို့မိပျိုးမစိုက်အလိုလိုရောက်ကုန်သော၊ မိနမုတ္တိ၊ဝဲနောက်တို့ကို၊ ခါဒိတာ၊စားအပ်ကုန်၏၊ပတ္တပလန္တိ၊ပတ္တပလံဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊ ဟရိတပဏ္ဍိ၊စိမ်းသောအရွက်ကို၊မူလပလန္တိ၊မူလပလံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊ကဏ္ဍမူလံ၊သစ်ဥသစ်ဖုကို၊ဂဝိပ္ပလန္တိ၊ဂဝိပ္ပလံဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခဝလ္လိပလံ၊ သစ်ပင်နွယ်သီးကို၊ဝါ၊ တနည်းကား၊မူလဂဟဏေန၊မူလသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကဏ္ဍမူလံ၊သစ်ဥသစ်ဖုကို၊ ခါဒိတဗ္ဗံ၊စားအပ်၏၊ပလဂဟဏေန၊ပလသဒ္ဓါဖြင့်၊ရုက္ခဝလ္လိပလံ၊သစ်ပင်နွယ်သီးကို၊ ခါဒိတဗ္ဗံ၊စားအပ်၏၊ ဂဝိပ္ပလဂဟဏေန၊ ဂဝိပ္ပလသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ဇာသိဗာတာကသေရုကာဒိပလံ၊ ရောက်သော ရှည်သော ဝက်မြေအစရှိသောအသီးကို၊ ခါဒိတဗ္ဗံ၊စားအပ်၏၊ ဓမ္မေနလဒ္ဓန္တိ၊ဓမ္မေနလဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ခူတေယျပဟိနဂမနာဒိမိစ္ဆာဇီဝံ၊ တမန်စေခိုင်းခြင်းအစရှိသောမိစ္ဆာဇီဝကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ ဝနေ၊တောအရပ်၌၊ဥဉ္ဇ္ဇာစရိယာယ၊ ချွန်းတောင်းလက်စွဲသဖြင့်၊လဒ္ဓံ၊ရအပ်သောအစာကို၊သတန္တိ၊ သတံဟူသည်ကား၊သန္တော၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊အရိယာ၊အအရိယာတို့သည်၊အသမာနာတိ၊အသမာနာဟူသည်ကား၊ဘုရားမာနာ၊သုံးဆောင်းစားသောက်ကြကုန်၏၊နကာမကာမာအလိကံဘဏန္တိတိ၊ နကာမကာမာအလိကံဘဏန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ဇေံ၊ဤသို့ဝါးအမဲတည်းဟူသောအစာကို၊အမမာ၊မမြတ်

နိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပရိဂ္ဂဟာ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တောနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သာမကာဒိနိ၊ သမန်းအစရှိသောမြက်
သီးတို့ကို၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ စားကြကုန်၏၊ တံ၊ အရှင်
ကဿပဘုရားသည်၊ သာဓူရသာဒိကော၊ ကောင်းသောအရသာအစရှိကုန်
သော၊ ကာမေ၊ လောဘတဏှာ၏အာရုံဖြစ်သောကာမတို့ကို၊ ပတ္တယန္တော၊
တောင့်တလျက်၊ အာမဂန္ဓံ၊ ငါးအမဲတည်းဟူသော အာမဂန္ဓအစာကို၊
ဘုဉ္ဇန္တောယေဝ၊ စားလျက်လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးရသေ့၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ ငါးအမဲကို၊ နဘုဉ္ဇာမိတိ၊ မစားဟု၊ ဘဏန္တော၊
ဆိုလျက်၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ ဘဏသိယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာမကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိုအလိုရှိသော သူတို့သည်၊
ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကာမေ၊ လောဘ၏အာရုံဖြစ်သော ကာမ၌၊ ပတ္တ
ယန္တော၊ တောင်းတကုန်လျက်၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ မုဿ၊ ချွတ်
ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏန္တိ၊ မဆိုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့
တို့အား၊ ပသံသာယ၊ ခြီးမွမ်းသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ နိန္ဒ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့အား၊ ပသံ
သပဒေသန၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကိုပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
နိန္ဒိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်
သော၊ နိန္ဒဝတ္ထု၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဒေသထွာ၊ ပြု၍၊ နိပ္ပရိယာယမေ
ဝ၊ ရချအားဖြင့်လျှင်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိန္ဒန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယဒဿမာနောတိ၊ ယဒဿမာနောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယဒဿမာနောဟူသောဝုန်၌၊ ဒကာရော၊ ဒအက္ခရာသည်၊
ပဒသန္တိကာရော၊ ဝုန်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံကိပ္ပိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊
သသမံသံဝါ၊ ယူန့်၏အသားကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္ထိရမံသံဝါ၊ ခေါ်၏အသား
ကိုလည်းကောင်း၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဓောဝနန္တေ၊ နာဒိနာ၊ ဆေး
ကျောခြင်းအတစ်ပြုခြင်းအစရှိသော၊ ပုဗ္ဗပရိကမ္မေန၊ ငှေးအစီအရင်ဖြင့်၊
သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ပစနဝါသနာဒိနာ၊ ချက်ခြင်း၊ ရှေ့ချင်း
တို့ဖြင့်ထုံးမွန်းခြင်းအစရှိသော၊ ပစ္ဆာပရိကမ္မေန၊ နောက်စီရင်အပ်သော
အမှုဖြင့်၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာပြီးပြီးသောငါးအမဲကို၊ အသမာနော၊ စား၏၊
မာတရော၊ အမိသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဝိတရော၊ အဘသည်၊ နကတံ၊ မပြု
အပ်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိစိတကာဉ္ဇကံ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သော

ဗုဒ္ဓမည်းရှိသော၊ သာလိတဏှုလောဒနံ၊ သလေးဆန်ထမင်းဖြစ်သော၊
 သာလိနံ၊ သလေးဆန်တို့၏၊ ဣဒံအန္တံ၊ ဤသို့သောထမင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာ
 နော၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ၊ သောတုံ၊ ထိုအရှင်
 ကဿပရဟန်းသည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓအစာကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စားခဲ့၏။
 သောတုံ၊ ထိုအရှင်သည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ မံသံ၊ အမဲကို၊
 ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားလျက်၊ သာလိနံ၊ သလေးဆန်တို့၏၊ ဣဒဉ္စအန္တံ၊ ဤထမင်း
 ကိုလည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ၊
 အာမဂန္ဓံ၊ ငါးအမဲဟုဆိုအပ်သော အာမဂန္ဓအစာကို၊ ဘုဉ္ဇံသိ၊ စားခဲ့၏
 တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကဿပဘုရားကို၊ ဂေါတ္ထေန၊ အမျိုးအား
 ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရဖြင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဗ္ဗိတော၊ ကွဲရဲ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မုသာဝါ
 ဒံ၊ မုသာဝါဒသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နိန္ဒန္တော၊ ကွဲရဲလိုသည်ဖြစ်၍၊
 နအာမဂန္ဓော(ပ) သုသင်္ခတေတိတိဂါထံ၊ နအာမဂန္ဓော(ပ)သုသင်္ခတ
 တိဟူသော ဂါထာကို၊ ပြောဟောသော၊ ထိုသဘောသို့သည်၊ အာဟာရဆို၏။
 တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကာလ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တိတော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာ
 နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓအစာသည်၊ မမ၊ ငါအား၊
 နကပ္ပတိတိ၊ မအပ်ဟု၊ ဣစ္စေဝ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကိုသာလျှင်၊ တုံ၊
 အရှင်ကဿပသည်၊ ဘာသသိ၊ ဆိုလေဘူး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကံသေနဝ၊
 စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ တုံ၊ အရှင်ကဿပသည်၊ ဘာသသိ၊ ဆို၏၊ ပြောဟော
 ဗန္ဓု၊ ဝုဏ္ဏား၏ အနွယ်မျှသာဖြစ်၍၊ ပြောဟောကုဏ္ဍိရဟိတာ၊ ဝုဏ္ဏား၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းသောကြောင့်၊ ဇာတိမတ္တပြောဟော၊ ဖြစ်ခါမတ္တသာ
 ဖြစ်၍ ဝုဏ္ဏားဟုဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဘာသန္တော၊ ကွဲရဲဆဲရေးလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ သာလိနမန္တန္တိ၊ သာလိနမန္တဟူသည်ကား၊ သာလိ
 တဏှုလောဒနံ၊ သလေးဆန်ဖြင့်ချက်အပ်သောထမင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနော
 တိ၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနောဟူသည်ကား၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားလျက်၊ သကုန္တမံသေတိ
 သုသင်္ခတေတိတိ၊ သကုန္တမံသေတိသုသင်္ခတေတိဟူသည်ကား၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 အဘိဟတံ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော၊ သကုဏမံသံ၊ ငှက်သားကို၊
 နိဗ္ဗိသန္တော၊ ပြည့်စုံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တော
 ဧဝံ၊ ကွဲရဲစကားကိုဆိုပြီးသော်လျှင်၊ ဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား

၏၊ဟောဠာပါဒတဿ၊အောက်ခြေပဝါးတော်အပြင်မှ၊ပထုတိ၊စ၍၊ယာဝ
ဥပရိကေသဂ္ဂသရိရံ၊အထက်ဆံတော်များတိုင်အောင်သောကိုယ်တော်
ကို၊ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်၍ကြည့်လိုက်သည်ရှိသော်၊ဒုတ္တိံသလက္ခဏာ
သိက္ခိအနုဗျဉ္ဇန သမုပ္ပါဒဉ္စ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး ၅၈
ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဗျာမပ္ပဘာယပရိက္ခေပဉ္စ၊တလံမျှသောရောင်ဝန်းတော်ဖြင့်မြီရံ
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ဒိသွာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်၊ဧဝရူပေါ၊ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာဒိမဏ္ဍိတကာယော၊ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
လက္ခဏာတော်အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသောကိုယ်တော်
သည်၊မုဿ၊မုဿဝါဒစကားကို၊ဘဏိတုံ၊ပြောဆိုအံ့သောငှါ၊နအရပာ
တိ၊ မထိုက်မတန်ချေ၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အဿ၊ထိုကဿပ ဘုရားရှင်၏၊
ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ သစ္စဝါဒိနိသန္ဓေန၊ မှန်သောစကားကို
ဆိုလေ့ရှိသော အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ အယံဥဏ္ဍာ၊ဤဥဏ္ဍလုံမွေတော်သည်၊
ဘမုကန္တရေ၊မျက်မှောင်တော်၏အကြား၌၊ဇာတာ၊ပေါက်ရောက်လာပေ
၏၊ ဩဒါတမုဒုတုလသန္နိဘာ၊ ဖြူစင်နူးညံ့သော လဲဝါဝွမ်းဆိုင်ရကဲ့သို့
ဖြစ်၍ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော အရောင်တော်ရှိ၏၊ လောမက္ခပေသု၊
အမွေးတွင်းတို့၌၊ဧကေကာနိစ၊တံချောင်းတချောင်းစီသာဖြစ်ကုန်သော၊
လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ သွာယံသောအယံဘဂဝါ၊
ထိုသို့သောဘုရားသည်၊ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ဣဒါနိ၊ယခုဘဝ၌၊မုဿ
မုဿဝါဒစကားကို၊ ဘဏိဿတိ၊ ဆိုပေလတ္တံ့နည်း၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊
ဣမဿ၊ဤကဿပဘုရားအား၊ အညော၊တပါးသော၊အာမဂန္ဓော၊အာမ
ဂန္ဓအစာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ယံဝစနံ၊ အကြင်အာမဂန္ဓဟု
ဆိုအပ်သောစကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧတံ၊ထိုစကားကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သောရေသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊အာမဂန္ဓံ၊
အာမဂန္ဓအစာကို၊ နဘုဉ္ဇာမိ၊မစား၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊
ယံနုနယဒိပန၊ အကယ်၍ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဟန္တု၊ယခု၊တံအာမဂန္ဓံ၊
ထိုအာမဂန္ဓအစာကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊မေးရမူကား၊သာရ၊ကောင်းလေစွ၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊သဉ္ဇာတဗဟုမာနော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောများစွာ
မြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝါတ္တေနပ၊ အမျိုးအားဖြင့်လျှင်၊ အာလ
ပေန္တော၊ခေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆာမိတံကဿပဇေတမတ္ထံကထံပကာရော
တဝအာမဂန္ဓောတိ၊ ပုစ္ဆာမိတံကဿပဇေတမတ္ထံ ကထံပကာရောတဝ

၂၄၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အာမဂန္ဓောဟူသော၊ ဣဓံဂါထာသေသံ၊ ဤဂါထာအကြွင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုတိဿခုသောအား၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပ ဘုရားသည်။ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောအစာကို၊ ဝိဿန္ဓေတုံ၊ ဖြေတော်မူအံ့သောငှါ။ ပါဏာတိပါတောတိဇေမာဒိ၊ ပါဏာတိပါတော ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပါဏာတိပါတောတိ၊ ပါဏာတိပါတဟူသည် ကား၊ ပါဏဝဇေ၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်ခြင်းတည်း။ ဝဇေဒနဗန္ဓနန္တိ ဧတ္ထံ၊ ဝဇေဒနဗန္ဓနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဒဏ္ဍာဒိ ဟိ၊ ထုံကန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကောဋ္ဌနံ၊ ရိုက်ခတ်ခြင်းသည်။ ဝဇေ၊ ဝဇေ မည်၏။ ဟတ္ထပါဒါဒိနံ၊ လက်ခြေအစရှိသည်တို့ကို၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်း သည်၊ ဆေဒေါ၊ ဆေဒမည်၏။ ရဇ္ဈ၊ အာဒိဟိ၊ ကြိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဗန္ဓနံ၊ ဗန္ဓနမည်၏။ ယေယျမုသာဝါဒေါတိ၊ ယေယျ မုသာဝါဒေါဟူသည်ကား၊ ယေယျဉ္စ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း လည်း ကောင်း၊ မုသာဝါဒေါစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ နိကတိတိ၊ နိကတိဟူသည်ကား၊ ဒဿာမိ၊ ငါပေးအံ့၊ ဘရိဿာမိ၊ ငါပွေးပြုအံ့၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာသံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိရာသာကရဏံ၊ တပ်ရာမဲ့ကိုပြုခြင်း တည်း။ ဝဉ္ဇနာတိ၊ ဝဉ္ဇနာဟူသည်ကား၊ အသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေမဟုတ်သည်ကို၊ သုဝဏ္ဏန္တိ၊ ရွှေဟူ၍၊ ကဟာပဏာဒိနိ၊ အသပြာအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရ ဏာနိ၊ ပြုခြင်းတို့တည်း။ အဇ္ဈေနကုဋ္ဌန္တိ၊ အဇ္ဈေနကုဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ နိရတ္တကအနေကဂန္တ ပရိယာဇဝဏနံ၊ အကျိုးမရှိများစွာသော ကျမ်းကို သင်ကြားခြင်းတည်း။ ပရဒါရသေဝနာတိ၊ ပရဒါရသေဝနာဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတာသု၊ သူတပါးတို့သိမ်းဆည်းအပ်သောမယားတို့၌၊ စာရိတ္တာ ပဇ္ဇနံ၊ ကျင့်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ ဧသောအာမဂန္ဓောနဟိမံသတောဇ နန္တိ၊ ဧသောအာမဂန္ဓောနဟိမံသတောဇနံဟူသည်ကား၊ ဧသဧသောပါဏာ တိပါတာဒိအကုသလဓမ္မသမုဒါစာရာ၊ ဤပါဏာတိပါတာ အစရှိသော အကုသိုလ်တရားကိုကျင့်ခြင်းသည်။ အာမဂန္ဓော၊ မိမ်းသောအနံတရား တည်း။ ဝိသဂန္ဓော၊ အဆိပ်ဖြစ်သောအနံတရားတည်း။ ကုဏပဂန္ဓော၊ အပုပ်ဖြစ်သော အနံတရားတည်း။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အမနုညတ္တာ၊ နှစ်သက်အပ်သောတရားမဟုတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ကိလေသအသုစိမိဿတ္တာ၊ ကိလေသတည်းဟူသော မစင်

၂၄၀

ကြယ်သောဝတ္ထုနှင့်ရောနှောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တိဇိဂုန္တိတတ္ထာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဘာဝါဝဟတ္ထာ၊ လွန်စွာမကောင်းသော အနံ့ကိုဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပ္ပန္နကိလေသာ၊ ဖြစ်သောကိလေသာရှိကုန်သော၊ ယေသတ္ထာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသတ္ထာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တေဟိ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော မကောင်းသော အနံ့တို့ကြောင့်၊ အတိဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ အလွန်မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မတသရိရမ္ပိ၊ သေသောအကောင်သည်လည်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသေ၊ ဤကိလေသာသည်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓမည်၏၊ မံသဘောဇနမ္ပန၊ အမဲကိုစားခြင်းမည်သည်ကား၊ အဒိဋ္ဌဉ္စ၊ မမြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အသုတဉ္စ၊ မကြားသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပရိသင်္ကိတဉ္စ၊ မခွဲရှာသည်လည်းဖြစ်သော၊ မံသံ၊ ငါးအမဲသည်၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မံသဘောဇနံ၊ ငါးအမဲကို စားခြင်းသည်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓအစာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာယ၊ တရားသဘောသျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၌၊ ဇေတနနယေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓအခြင်းအရာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေတေသတ္ထာ၊ ထိုထိုသို့သောသတ္တဝါတို့သည်၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ အာမဂန္ဓေဟိ၊ အာမဂန္ဓတရားတည်းဟူသော ကိလေသာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဇေကာဇေ၊ တယောက်တည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာသျှင်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသောအာမဂန္ဓကိလေသာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်န၊ မဟုတ်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇေကာဇေ၊ တခုတည်းသောအာမဂန္ဓကိလေသာနှင့်သာသျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေတေအာမဂန္ဓေ၊ ထိုထိုသောအာမဂန္ဓတို့ကို၊ ပကာသေတုံ၊ ပြောတော်မူအံ့သောငှါ၊ ယေဣဓကောမေသုအသံယတာဇနာတိအာဒိနာ၊ ယေဣဓကောမေသု အသံယတာဇနာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသ

နာဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာမဂန္ဓေ၊ အာမဂန္ဓတရားတို့ကို၊ ဝိဿန္ဓန္တော၊
ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နွေဂါထာယော၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယေဇ္ဇကောမေသုအသံယတာဇနာတိ၊ ယေဇ္ဇက
ကောမေသု အသံယတာဇနာဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇကလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊
ယေကေမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူတို့သည်၊ ကာပေဇ္ဇိသေဝနသင်္ခါတေသု၊
ကာမဂုဏ်ကို ဖြစ်လိုခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမတရားတို့
တွင်၊ မာတာပိတုန္တောဒိသုပိ၊ မိခင်အရီး အစရှိသောသူတို့၌ လည်း၊ မရိ
ယာဒါ၊ အပိုင်း အခြားမှ၊ ဝိရဟောန၊ ကင်းသဖြင့်၊ ဘိန္နသံဝရတာယ၊
အစောင့်အရှောက်ကြည့်ရှောင်အပ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
အသံယတာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ရသေသုဂိဒ္ဓါတိ၊ ရသေသုဂိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဇိဝှာဝိညေယေသု၊
ဇိဝှာဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ရသေသု၊ ရသေအုံတို့၌၊ ဂိဒ္ဓါဂမိတာ၊
တောင့်တအပ်ကုန်သော၊ မုန္တိတာ၊ မက်မောအပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈော
သန္တာ၊ သက်ဝင်ကုန်သော၊ အနာဒိနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်မရှိဟုရှုလေ့ရှိ
ကုန်သော၊ အနိဿရဏပညာ၊ ဝရိုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း ပညာ
မရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်
ကုန်၏၊ အသုစိတာဝမသိတာတိ၊ အသုစိတာဝမသိတာဟူသည်ကား၊
တာယရသဂိဒ္ဓိတာယ၊ ထိုရသေအုံ၌ တပ်မက်မောသဖြင့်၊ ရသပဋိလာ
ဘတ္ထာယ၊ ရသေအုံကိုရခြင်းအကျိုးငှါ၊ နာနပ္ပကာရမိန္တောဇိဝ သံခါတံ၊
အထူးထူးအပြားပြားသောမိန္တောဇိဝဟုဆိုအပ်သော၊ အသုစိတာဝမသိ
တာ၊ မစင်ကြယ်သောအဖြစ်ကိုမှီကုန်၏၊ နုတ္ထိကဒိဋ္ဌိတိ၊ နုတ္ထိကဒိဋ္ဌိဟူသည်
ကား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ နုတ္ထိ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစ
ရှိကုန်သော၊ ဒသဝတ္ထု၊ ကမိန္တောဒိဋ္ဌိသမန္နာဂတာ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်
ကမ္မပထတရားတို့၌မှားသောမိန္တောဒိဋ္ဌိအယူတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိဿမာ
တိ၊ ဝိဿမာဟူသည်ကား၊ ဝိဿမေန၊ မညီမညွတ်သော၊ ကာယကမ္မာဒိနာ၊
ကာယကံအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဒုရန္တယာတိ၊
ဒုရန္တယာဟူသည်ကား၊ ဒုဝိညာပယာ၊ သူတပါးသိစေခြင်းငှါခက်ကုန်သော
သဒ္ဓိဋ္ဌိပရာမာသာ၊ ဗျုပ္ပန်အမြင်ဖြင့်မှားသော သုံးသပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊
အဗ္ဗာနဂါဟိ၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်သည်ကိုယူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဒုပ္ပနိ
ဋ္ဌိသုဂ္ဂိတာ၊ အယူကိုပစ်စွန့်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္နာဂတာ၊ မှားသောမိန္တော

အယုဒ္ဓံပြည့်စုံကုန်၏။ သောမဂန္ဓောတိ။ သောမဂန္ဓော ဟူသည်ကား။
သေသောသောအာမဂန္ဓော။ ဤအာမဂန္ဓကို။ တောယဂါထာယ။ ထိုဂါထာ
ဖြင့်၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိလ်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ပဋ္ဌာနုပြု၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့
၌၊ အသံယတတာ၊ မစောင့်စည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
ရသဂိဋ္ဌတာ၊ ရသာရုံ၌တပ်မက်မောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
အာဇီဝဝိပတ္တိ၊ အာဇီဝ၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်၏၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဇ္ဈ
၏အကျိုးမရှိအစရှိသည်ဖြင့်မကောင်းသောမှားသောမိစ္ဆာအယုဒ္ဓိသည်
လည်းကောင်း၊ ကာယဒုက္ခရှိတာဒိဝိသမတာ၊ ကာယဒုက္ခရှိက်အစရှိသည်
တို့၏မညီညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒုရန္တယတာ၊ သူတပါးသိစေ
နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓကို၊
နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်၏၊ အပရောဝိနည်းတပါးကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ ဆဗ္ဗဓော၊
ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ နဟိမံသဘောဇနန္တိ၊ နဟိမံသဘောဇနံဟူသည်ကား၊ မံသဘောဇနံ
ပန၊ ငါးအမဲတို့ကိုစားခြင်းသည်ကား၊ ဘေသာဝုတ္တေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓ
မည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဒုတိယဂါထာယဝိ၊ ဒုတိယဂါထာ၌လည်း၊ ယေလူခရသာတိ၊ ယေလူခရ
သာ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လူခါ၊ ခေါင်းပါး
သော အကျင့် ရှိကုန်၏၊ နိရုသာ၊ အရသာမရှိကုန်၊ အတ္တကိလမထာနု
ပုတ္တော၊ ကိုသ်၏ပင်ပန်းခြင်း၌ယှဉ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဒါရုဏာတိ၊ ဒါရုဏာဟူသည်ကား၊ ကက္ခဋ္ဌာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဒေါဝစသတယုတ္တာ၊ ဆိုနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်တို့၌ယှဉ်
ကုန်၏၊ ပရဝိဋ္ဌမံသိကာတိ၊ ပရဝိဋ္ဌမံသိကာဟူသည်ကား၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
မရနံ၊ ကောင်းသောစကားကို၊ ဘဏိတွာ၊ ဆို၍၊ ပရိမုခေ၊ မျက်ကွယ်၌၊
အဝတ္ထော၊ ကျေးဇူးမဲ့တို့ကို၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
ဧတေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဘိမုခံ၊ မျက်နှာတူယူ၊ ဩလောကေတုံ၊
ကြည့်အံ့သောဌာ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိမုခါနံ၊
မျက်ကွယ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိဋ္ဌိမံသခါဒကာဝိယ၊ ကျောက်ကုန်းသား
ကိုစားကုန် ဘိသက္ကံသို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ပရဝိဋ္ဌ
မံသိကာတိ၊ သူတပါး၏ကျောက်ကုန်းသားကိုစားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊

၂၅၂

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရုပ္ပန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ မိတ္တဒ္ဓုနောတိ၊ မိတ္တဒ္ဓုနောဟူသည်ကား။ မိတ္တဒ္ဓုသ
ကား။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဒါရေနဇိဝိတေသု၊
သားမယား ဥစ္စာအသက်တို့၌။ ဝိသာသံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ အာပန္နာနံ၊
ရောက်ကုန်သော။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ တတ္ထ။ ထိုအဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းတို့၌။ မိစ္ဆာပဋိပဇ္ဇနကာ၊ မှားသောအကျင့်သို့ ရောက်တတ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိက္ကရုဏာတိ၊ နိက္ကရုဏာ
ဟူသည်ကား။ ကရုဏာ၊ သနားခြင်းကရုဏာမှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်းကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အနတ္တကာမော၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိ
ကုန်၏။ အတိမာနိနောတိ၊ အတိမာနိနောဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌။
ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတိယာဝါ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ကုလေနဝါ၊ အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တေနဝါ၊ အနွယ်
အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အညတရညတရေန၊ တပါးတပါးသော။ ဝတ္ထုနာ၊
အကြောင်းအရာဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ အတိမညတိ၊
မထေမဲ့မြင်အောက်မေ့တတ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော။ ယောမာ
နော၊ အကြင်မာနသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောမာနော၊ ထိုမာနသည်။ စိတ္တဿ၊
စိတ်၏။ ကောတုကာမျတာ၊ မှန်ကင်းကဲ့သို့အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။ အတိမာနေန၊ အလွန့်သော
မာနနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အဒါနသီလာတိ၊ အဒါနသီလာဟူ
သည်ကား။ အဒါနပကတိယာ၊ ပြကတေလ္လတတ်သော သတော့မရှိကုန်
သော။ အဒါနာမိမုတ္တာ၊ အလှူပေးခြင်း၌ ညွတ်သောစိတ်မရှိကုန်သော။
အသံဝိဘာဂရတာ၊ ခွဲဝေခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းမရှိကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နစဒေန္တိကဿစိတိ၊ နစဒေန္တိကဿစိဟူ
သည်ကား။ တာယစပနအဒါနသီလာတာယ၊ ထိုသို့မပေးလှူလိုသောအ
လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သန္တာ၊ သူတော် ကောင်းတို့သည်။
ယာစိတာပိ၊ တောင်းလာကုန်သော်လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူအား။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောလ္လာဘွယ်ကို။ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်။
အဒိန္နံ ဝုဗ္ဗကကုလေ၊ ရှေးကာလ မလှူဘူးသောအမျိုး၌။ မနုဿပုရိဿ၊
လူယောက်ျားတို့သည်။ နိဇ္ဈာမတဏှိကပေတပရာယဏာ၊ ဝမ်းတွင်ပြောင်
ပြောင်လောင်သောပြိတ္တာအမျိုးသို့လားရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ကေစိပန၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ အာဒါနသီလာပီတိ၊ အာဒါန
သီလာပီဟူ၍လည်း။ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏။ ကောဝလံ၊ စင်စစ်။ ဂဟဏာသိ

လသာဥစ္စာ၌တပ်မက်စွဲလမ်းခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပိပန၊ တရံ
တယောကံသောသုအားလည်း၊ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်၊ သောမဂန္ဓောနဟိ
မံသဘောဇနန္တိ၊ သောမဂန္ဓောနဟိမံသ ဘောဇနံဟူသည်ကား၊ သေ
သောအာမဂန္ဓော၊ ဤအာမဂန္ဓအခြင်းအရာကို၊ တောယဂါထာယ၊ ထို
ဂါထာဖြင့်၊ ဝုပ္ပလေ၊ ဝုပ္ပုလ်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ပဋ္ဌာနပြု၍၊ လူခဒါရုဏတာ၊
ကြမ်းတန်းရုန်ရင်းသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိဋ္ဌိမံသိကတာ၊ သူ
တပါး၏ကျောက်ကုန်းသားကိုစားသော သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မိတ္တ
ဒုန္တိတာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို ပြစ်မှားသောသူ၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ နိက္ကရုဏတာ၊ ကရုဏာကင်းသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
အတိမာနိတာ၊ အလွန်မာန်ခက်ထန်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဒါ
နာဘိလတာ၊ အလှူပေးလေ့မရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်ပြအပ်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အတ္တေန၊ အနက်ဖြင့်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓကို၊ အဋ္ဌပိဓေ
တိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မံသဘောဇနံ၊ ငါးအမဲ
ကိုစားခြင်းသည်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
ဝုပ္ပလေ၊ မိဋ္ဌာနာယ၊ ဝုပ္ပုလ်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ
ဖြင့်၊ ဧဂါထာယော၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဝန၊ တဖန်၊
တဿတာပသဿ၊ ထိုတိဿရသေ့၏၊ အာသယပရိဝတ္တနံ၊ အလိုဆန္ဒ
ပြောင်းလဲခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာယေဝ၊ တရားလျှင်
ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဂါထံ၊ ဂါ
ထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောဓေ၊ ဒေါသကို၊ ဥရဂသုတ္တေ၊ ဥရဂသုတ်၌၊ ဝုတ္တ
နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မဒေါ
တိ၊ မဒေါဟူသည်ကား၊ ဇာတိမဒေါ၊ အမျိုးမာန်ယစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊
ဂေါတ္တမဒေါ၊ အနွယ်မာန်ယစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အာရောဂျမဒေါ၊ အနာ
မရှိဟူသောမာန်ယစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစ
ရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်းကျမ်း၌၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေါ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားရှိသော၊ ဝိတ္တဿ၊ ဖိတ်၏၊ မဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ယစ်ခြင်း၏အဖြစ်တည်း၊
ထဒ္ဓေါတိ၊ ထဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ထဒ္ဓဘာဝေါ၊ ခက်ထန်သောသဘော
တည်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနာတိ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကပဋ္ဌာနာ၊ ဆန့်
ကျင်ဘက်အားဖြင့် ရှေးရှုတည်ခြင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားသော၊ နယေန၊ နည်း

၁၁

ဖြင့်၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ပဋိဝိရုဏ္ဏိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊
 ဌာနံ၊ တည်ခြင်းတည်း၊ မာယာတိ၊ မာယာဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်
 ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
 ဒုစရိုက်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ဝိဘင်းကျမ်း၌၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်သော၊ ကတပဋိစ္ဆာဒန
 တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအမှုကို၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဥဿယျာတိ၊
 ဥဿယျာဟူသည်ကား၊ ပရေသာတသတ္တာရာဒိသု၊ သူတပါး၏ရအပ်သော
 လာဘ်သပ္ပကာအစရှိသည်တို့၌၊ ဣဿ၊ ဤစူခြင်းတည်း၊ ဘဿသမုဿ
 ယောတိ၊ ဘဿသမုဿယောဟူသည်ကား၊ သမုဿိတံ၊ မိမိကိုယ်ကို
 ထောင်လွှားသည်ဖြစ်၍၊ ဘဿံ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုအဖျင်းဖျင်းပြု၍၊
 အတ္တုက္ကံသနတာ၊ မိမိကိုယ်ကိုထောင်လွှားသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနာတိ၊ မာနာတိ၊ မာနာ
 တိမာနောဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေ
 န၊ တပါးတပါးသော၊ ဝတ္ထုနာဝါ၊ ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗကာလေ၊ ရှေး
 ကာလ၌၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်၊ သမိသံ၊ တူစွာ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒ
 ဟတိ၊ ထား၏၊ အပရကာလေ၊ နောင်ကာလ၌လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 သေယျံ၊ အမြတ်အရာ၌၊ ဒဟတိ၊ ထား၏၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟိနေ၊ ယုတ်
 သည်၌၊ ဒဟတိ၊ ထား၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယောမာနော၊
 အကြင်မာနသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ကေတုကယျတာ၊ မှန်ကင်းကဲ့သို့အလို
 ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ဝိဘင်းကျမ်း၌၊
 ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်၏၊ အသပ္ပိသန္ဓဝေါတိ၊ အသပ္ပိသန္ဓဝေါဟူသည်
 ကား၊ အသပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့နှင့်၊ သန္ဓဝေါ၊
 ရောနှောပေါင်းစပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောမဂန္ဓေနဟိမံသဘော
 ဇနန္တိ၊ သောမဂန္ဓေန ဟိမံသဘောဇနံ ဟူသည်ကား၊ ကောဓာဒိနဝပိ
 ဓော၊ ကောဓအစရှိသော ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ သေသေသော အကုသ
 လရာသိ၊ ဤအကုသိုလ်တရားအစုကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တေနော၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တေန၊ အနက်အားဖြင့်၊ အာမဂန္ဓော၊
 အာမဂန္ဓကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မံသဘောဇနံ၊ ငါး
 အမဲစားခြင်းသည်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဓမ္မမိဋ္ဌာနာယ၊ တရားကိုပဋ္ဌာနပြုအပ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ

တော်ဖြင့်၊ နဝဝိဓ်ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ အာမဂန္ဓ၊ အာမဂန္ဓတရားကို၊
ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ပုနိ၊ တဖန်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တနယေနဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်ပြဋ္ဌာန်း
ခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အာမဂန္ဓ၊ အာမဂန္ဓကို၊
ဝိဿန္တန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဿောဂါထာယော၊ သုံးဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယေပါပသီလာတိ၊ ယေပါပသီ
လာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါပသမာစာရတာယ၊ မ
ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပသီလာတိ၊ မကောင်း
သည်ကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူတို့ဟူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်
ရှားကုန်၏၊ ဣဏဗာတသုစကာတိ၊ ဣဏဗာတသုစကာ ဟူသည်ကား၊
ဝသလသုတ္တံ၊ ဝသလသုတ်၌၊ ဝတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်လျှင်၊ ဣတံ၊ သူတပါး၏မြီကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿ၊ ထိုမြီရှင်အား၊
အပဒါနန၊ တဖန်မပေးလိုသဖြင့်၊ ဣဏဗာတသုစ၊ သူတပါး၏မြီကိုဗျက်
ဆီးတတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပေသုညေန၊ ချောပစ်သော
စကားဖြင့်၊ သုစကာစ၊ ထင်ရှားစွာပြုကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဝေါဟာရကုဇ္ဇာ ဣပေါဒ္ဓိဇ္ဈိကာတိ၊ ဝေါဟာရကုဇ္ဇာဣပေါဒ္ဓိဇ္ဈိကာဟူ
သည်ကား၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ ဓမ္မဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌၊ ဌိတော၊
တည်လျက်၊ လန္တံ၊ တံစိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို၊
ပရာဇေန္တော၊ ရှုံးစေလျက်၊ ကုဇ္ဇေန၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သော၊ ဝေါဟာ
ရေန၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝေါဟာရ
ကုဇ္ဇာ၊ စဉ်းလဲ၍တရားကိုဆုံးဖြတ်ကုန်၏၊ ဓမ္မဋ္ဌပတ်ိရူပကတ္တော၊ တရား၌
တည်၍ အတုပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ်ိရူပကာ၊ တရားမဟုတ်ဘဲ
လျက်တရားရှိဟန်အတုပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထ
ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌၊ ပါတိဇ္ဈိကာတိ၊ ပါတိဇ္ဈိကာဟူသည်ကား၊ ဒုသီလာ၊ သီလမရှိ
သောရဟန်းတို့ကည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုသီလမရှိသောရဟန်းတို့
သည်၊ နေသံ၊ ထိုသီလရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဣရိယာပထသမ္ပဒါဒိဟိ၊ ဣရိယာ
ပုထ်၏ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သီလဝန္တပတ်ိရူပံ၊ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်
တို့နှင့်တူသောအသွင်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပတ်ိရူပိကာ၊ ပတ်ိရူပိကမည်

ကုန်၏။ ပတိရူပိကာဝေ။ ပတိရူပိကသညပင်လျှင်။ ပါတိရူပိကာ၊ ပါတိရူပိ
ကပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ နုရာဓဗ္ဗာယေစကရောန္တိ ကိဗ္ဗိသန္တိ၊ နုရာဓဗ္ဗာယေစ
ကရောန္တိ ကိဗ္ဗိသံဟူသည်ကား။ ဣဓေလောကေ။ ဤလူ့ပြည်၌။ အဓဗ္ဗာ၊
မတရားကုန်သော၊ ယေနုရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ မာတာပိတုသုစ၊ မိခင်
ဘခင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒိသုစ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအစရှိ
သည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တသည်တံ၊ မှားသောအကျင့်နှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ကိဗ္ဗိသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
သောမဂန္ဓောနုဟိမံသဘောဇနန္တိ၊ သောမဂန္ဓောနုဟိမံသဘောဇနံဟူ
သည်ကား။ ဧတာယဂါထာယ၊ ထိုဂါထာဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဓိ
ဋ္ဌာယ၊ ပဋ္ဌာနပြု၍၊ ပါပသီလတာ၊ မကောင်းသောအမှုကိုလေ့ကျက်သည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣဏာဃာတတာ၊ သူတပါး၏ ကျွေးမြီကိုယူ၍
မပေးလိုသဖြင့် ဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သူစကတာ၊ ချော
ပစ်စကားကိုဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝေါဟာရကုသုတာ၊
တံဝိုးစား၍ တရားဆုံးဖြတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါတိရူပကာတာ၊
သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တူသောအသွင်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကိဗ္ဗိသကတာ၊ ကြမ်းတမ်းရုန်းရင်းသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနုယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ပြအပ်သော၊ ခဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်
ပါးအပြားရှိသော၊ ဧသဧသောအာမဂန္ဓော၊ ဤအာမဂန္ဓကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ယေဣဓပါဏေသုအသံယတာဇနာတိ၊ ယေဣဓပါဏေသုအသံ
ယတာဇနာဟူသည်ကား။ ဣဓေလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ယေဇနာ၊ အကြင်
လူတို့သည်၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ယထာကာမစရိယာယ၊ အလိုရှိတိုင်း
ကျင့်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သတတ္ထိ၊ တရာမျှလောက်ကိုလည်းကောင်း၊
သဟသတ္ထိ၊ တထောင်မျှလောက်ကိုလည်းကောင်း၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊
အနုဗ္ဗယာမတ္တဿာပိ၊ သနားခြင်းကရုဏာမျှကိုလည်း၊ အကရုဏေန၊ မပြု
ခြင်းကြောင့်၊ အသံယထာ၊ အသံယတမည်ကုန်၏၊ ပရေသမာဒါယဝိဟေ
သရယျူတာတိ၊ ပရေသမာဒါယဝိဟေသရယျူတာဟူသည်ကား၊ ပရေ
သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခနံဝါ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဝိဇိတံဝါ၊ တိုင်းနိုင်ငံကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ သိမ်းယူ
ခဲ့၍၊ တတော၊ ထိုသိမ်းယူခဲ့ပြီးသည်နောင်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့
သည်၊ မာကရောထာတိ၊ မပြုကုန်လင့်ဟူ၊ ယာစန္ဒာနံဝါ၊ တောင်းပန်ကုန်

သောသုတ္တိအားလည်းကောင်း၊ နိဝါရေန္တနံဝါ၊ တားမြစ် ကုန်သော
သုတ္တိအားလည်းကောင်း၊ ပါဏိလဒ္ဓုဒဏ္ဍာဒိတိ၊ လက်ခံလှံကန်အစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဥယျုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ သိမ်းပိုက်
ယူပြီး၍၊ အန္တယဓုနေ၊ ဒသ၊ တကျိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တယနေ၊ ဝိသံ၊
နှစ်ကျိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သမာဒိယိတွာ၊ သိမ်းပိုက်ယူငင်
ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝဗေဇ္ဇာဒိတိ၊ သံတံခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဥယျုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဒုသ္မိလာ
လုဒ္ဓါတိ၊ ဒုသ္မိလာလုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိသ္မိလာစ၊ သိလလည်းမရှိကုန်၊
ဒုရာစာရတ္တာ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လုဒ္ဓါစ၊ ရုန့်
ရင်းကြမ်းတန်းလည်းရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းကုန်၏၊ ကုရုရကမ္မန္တာ၊ မကောင်း
မှုကို ပြုတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောဟိတပါဏိတာယ၊ သွေးလိမ်းကျံ
သောလက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မစ္ဆာစာတကမိဂဗန္ဓိကဿကုဏိ
ကာဒယော၊ တံငါရဆိုးငှက်ရဆိုးအစရှိသော လူတို့ကို၊ ဣဓ၊ ဤလုဒ္ဓါဟူ
သောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်ကုန်၏၊ ဖရုဿတိ၊ ဖရုဿဟူသည်
ကား၊ ဖရုဿဝါစာ၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်၏၊ အနာဒရာတိ၊
အနာဒရာဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နကဇိဿာမိ၊ ငါမပြုတော့အံ့
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိရမိဿာမိ၊ ကြဉ်ပါအံ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝရူပါတိ
ဧဝရူပါဟူသည်ကား၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အာဒရိယတိတာ၊ ရိုသေခြင်းတရားမှ
ကင်းကုန်၏၊ သောမဂန္ဓေနဟိမံသဘောဇနန္တိ၊ သောမဂန္ဓေနဟိမံသ
ဘောဇနံဟူသည်ကား၊ ဧတာယဂါထာယ၊ ထိုဂါထာဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ပြဋ္ဌာန်း၍၊ ဝဗေဇ္ဇာဒနဗန္ဓနန္တိ၊ အာဒိနာနယေန၊ သံတံခြင်း
ဖြတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧ၌၊ ပုတ္တောစ၊ ဆို
အပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါဏာတိပါတော၊ သူတပါး၏အသက်ကို
သတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အသံယတာ၊ စောင့်ရှောက်
ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝိဟေ
သာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုသ္မိလာတာ၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ လုဒ္ဓတာ၊ မကောင်းသောအမှုအရာရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဖရုဿတာ၊ ကြမ်းတန်းရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ အနာဒရာ၊ ရိုသေခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြအပ်သော၊ ဆဗ္ဗေ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊

အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓတရားကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ နဟိမံသဘောဇနန္တိ၊ အနိစ္စသဘောဇနံ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိဟိဝုတ္တံပိဇော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုနဟိမံသဘောဇနံ ဟူသောစကားကို၊ သောတုကာမတာ၊ နားထောင် ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝဓာရဏတာယ၊ အဝဓာရဏ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဠိကရဏတာယ၊ ခြံစွာပြုလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒိပမိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧတေနဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဣစ္စေတမတ္ထံဘဝဝါပုနပ္ပုနံ၊ အကွာသိတံဝေဒယိမန္တပါရုဂ္ဂတိ၊ ဣစ္စေတမတ္ထံဘဝဝါပုနပ္ပုနံ၊ အကွာသိတံဝေဒယိမန္တပါရုဂ္ဂဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဧတေသုဂိဇ္ဈာဝိရုဇ္ဈာတိပါတိနောတိ၊ ဧတေသု ဂိဇ္ဈာဝိရုဇ္ဈာတိပါတိနော ဟူသည်ကား၊ ဧတေသုပါဏေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဂေဓေန၊ တပ်မက်သောအားဖြင့်၊ ဂိဇ္ဈာ၊ တပ်မက်မောကုန်၏၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်၊ ဝိရုဇ္ဈာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏၊ မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အဇ္ဈာစာရာပတ္တိယာ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အတိပါတိနော၊ အတိဝါတ မည်ကုန်၏၊ ပါဏာတိပါတော၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျင်စွာချသောသူသည်၊ ဝဇ္ဇေဒနန္တိ၊ အာဒိနာ၊ သတ်ခြင်းဖြတ်ခြင်း၌သို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကမ္မေသု၊ မကောင်းမှုတို့၌၊ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဂေဓဝိရောဓာတိပါတသင်္ခါတာ၊ တပ်မက်ခြင်းဆန့်ကျင်ခြင်း သုအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေရာဂဒေါသမောဟာ၊ အကြင်ရာဂဒေါသမောဟတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုရာဂဒေါသမောဟတို့ဖြင့်၊ ဂိဇ္ဈာ၊ တပ်မက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝိရုဇ္ဈာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အတိပါတိနောစ၊ လျင်စွာ ချတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ နိစ္စယျုတတိ၊ နိစ္စယျုတာဟူသည်ကား၊ အတုသလကရဏေ၊ အကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၌၊ နိစ္စံ၊ အမြဲဥယျုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါမျှ၊ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အပ္ပမူဝိရတာ၊ မရှောင်ကြဉ်ကုန်၊ ပစ္စာတိ၊ ပစ္စဟူသည်ကား၊ အသွားလောကား ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ပရတ္ထံ၊ လာလတ္တံ့သောဓာမလွန်ဘဝ၌၊ တမံဝဇ္ဇန္တိ၊ ယေစပတန္တိ၊ သတ္တာနိရသံအဝံသိရာတိ၊ တမံ

ဇေတဝန်၊ ယေဝပတန်၊ သတ္တန်၊ နိရယံ၊ အဝံသိရာဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တာ၊
 အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အတ္တနိကာရန္တကာရာဒိ
 သင်္ခါတံ၊ မိမိ၌ရှိသည်ဖြစ်၍ အဓိကံကို ပြုတတ်ခြင်းအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ တမံ၊ မောဟသို့၊ ဝဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်လိန
 တာဒိဘောဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြားသော၊ တမံ၊
 မောဟသို့၊ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ယေဝသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်
 လည်း၊ အဝိဝိအာဒိဘောဒံ၊ အဝိဝိအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြားသော၊ နိရယံ၊ ငရဲ
 သို့၊ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ အခေဝဂတာသိရာ၊ အောက်သို့ထား
 အပ်သော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ သောမဂန္ဓောတိ၊
 သောမဂန္ဓောဟူသည်ကား၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တမ
 ဝဇန္တိရယပတနဟေတု၊ အဓိကံသို့သွားရခြင်း၊ ငရဲသို့လားရခြင်း၊ ကျခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂေဝေရောဓာတိပါတ ဘောဒေါ၊ တပ်မက်သော
 လောကဆန်ကျင်သောဒေါသ သတ္တဝါ၏ အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အာမဂန္ဓမူလဘူတော၊ အာမဂန္ဓ၏အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဇေယေသောသဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ယထာဝရတ္ထေန၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ အာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓ
 တရားသည်၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ နဟိမံယံဘောဇနန္တိ၊ နဟိမံသ
 ဘောဇနံ ဟူသည်ကား၊ မံသဘောဇနာနိပန၊ ငါးအမဲကို စားခြင်းတို့ကို
 ကား၊ အာမဂန္ဓောတိ၊ အာမဂန္ဓဟူ၍၊ နဝုစ္ဆန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပဘုရားသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အာမ
 ဂန္ဓံ၊ အာမဂန္ဓတရားကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ ဒုဂ္ဂတိမဂ္ဂဘာဝဉ္စ၊
 အပါယ်လေးပါးသို့လားကြောင်းခရီး၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဿ၊ ထိုတိဿ
 ရသေ့အား၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မိံ၊ မစ္ဆ
 မံသဘောဇန၊ အကြင်ငါးအမဲကိုစားခြင်း၌၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊
 အာမဂန္ဓသညီစ၊ အာမဂန္ဓအစာဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဒုဂ္ဂတိမဂ္ဂသညီစ၊ အပါယ်သို့လားကြောင်းခရီးဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုငါးအမဲကို၊ အဘောဇနေန၊ မစားသဖြင့်၊ သုဒ္ဓိကာ
 မော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဘုဉ္ဇတိ၊ မစား၊ တဿ
 ဝ၊ ထိုငါးအမဲကို မစားသောအကျင့်၏လည်းကောင်း၊ အညဿစ၊ တပါး
 သောအကျင့်၏လည်းကောင်း၊ တတာဝိဓဿ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်၏
 သောစောသုံ၊ သုတ်သင်စင်ကြယ်စိမ့်သောငှါ၊ အသမတ္ထတာဝံ၊ မစွမ်းနိုင်

သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒေသသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နမန္တမံသန္တိ၊ နမန္တမံသံအစရှိသော၊ ဆပွဒံ၊ ခြောက်ပုဒ်ရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ သိန္နိတော်မူပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ကို၊ အန္တိမပဒေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောပုဒ်၌၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယဉ်စေအပ်ကုန်၏၊ အဝိတိဏ္ဏကဏ်၊ ယုံမှားသင်္ကာမကင်းသော၊ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို၊ မန္တမသံ၊ ငါးအမဲသည် နသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ အာဟုတိ၊ အာဟုတိဟု ဆိုအပ်သော၊ ယညဝုထုသေဝနာ၊ များစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမှီဝဲခြင်းသည်၊ အဝိတိဏ္ဏကဏ်၊ ယုံမှားခြင်းသင်္ကာ ဝိစိကိစ္ဆာမကင်းသော၊ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို၊ နသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသပဒါနိပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့ကိုလည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤ ဂါထာတို့၌လည်း၊ နမန္တမံသန္တိ၊ နမန္တမံသံဟူသည်ကား၊ မန္တမံသံ၊ ငါး အမဲကို၊ အခါဒိယမာနံ၊ မစားဘဲနေခြင်းသည်၊ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို၊ နသောဓေတိ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနာသကတ္တံ၊ ငါးအမဲကိုမစားသော သူ၏အဖြစ်သည်၊ နသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံပန၊ ဤဆရာတို့အယူသည် ကား၊ သုန္ဒရတရံ၊ အတူ၊ သဖြင့်ကောင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မန္တမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ အနာသကတ္တံ၊ မစားသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မန္တမံသံနာနာသကတ္တံ၊ ငါးအမဲကိုမစားသောသူ၏အဖြစ်မဟုတ်၊ မန္တမံသံနံ၊ ငါးအမဲတို့ကို၊ အနာသကတ္တံ၊ မစားသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို၊ နသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထာဝရိယာ၊ အကယ်၍ငါးအမဲကိုမစားသည် ၏အဖြစ်သည်သတ္တဝါကိုမစင်ကြယ်စေနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့ မစင်ကြယ်စေနိုင်သည်ရှိသော်၊ အနာသကတ္တံ၊ ငါးအမဲကိုမစားသောသူ ၏အဖြစ်သည်၊ ဩဟိယတိ၊ သူယုတ်ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ တစ္ဆ၊ ထိုသူယုတ်ဖြစ်၏ဟူသော စကားကိုလည်း၊ အမရာတပေန၊ အမရာတပအကျင့်ဖြင့်၊ သံဂဟိတတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဩဟိယတိ၊ မယုတ်၊ ယေစာပိယောကေအမရာ ဗဟူတပါတိတ္ထော၊ ယေစာပိယောကေအမရာဗဟူတပါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိပိသေသော၊ အထူးကား၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝုတ္တာဝ သေသော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ အကြွင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်၊ အတ္တ

၂-ရူပဝဂ်-၂-အာမဂန္ဓသုတ်။

၂၆၀

ကိလမထော၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြစ်၍၊ သင်္ခဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့၊
ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤကားအဖြေတည်း၊ နဂ္ဂိယန္တိ၊နဂ္ဂိယံဟူသည်
ကား၊ အဝေလကတ္တံ၊အဝတ်မဝတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊
နသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊မုဏ္ဍိယန္တိ၊မုဏ္ဍိယံဟူသည်ကား၊မုဏ္ဍ
ဘာဝေါ၊ဦးခေါင်းပြည်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊နသောဓေ
တိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ဇေဋ္ဌာရဇောဇလ္လန္တိ၊ဇေဋ္ဌာရဇောဇလ္လံဟူသည်ကား၊
ဇေဋ္ဌာစ၊ ဆံကျစ်ထုံးခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဇောစ၊မြို့မှန်ကပ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဇလ္လာစ၊ညွှန်လူးခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မစ္စံ၊
သတ္တဝါကို၊ နသောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊ခရာဇိနာတိ၊ခရာဇိနာ
ဟူသည်ကား၊ ခရာဇိနစမ္မာနိ၊ ကြမ်းတန်းသော သစ်နက်ရေတို့သည်၊
မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊ နသောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊ အဂ္ဂိဟုတသုပ
သေဝနာတိ၊ အဂ္ဂိဟုတသုပသေဝနဟူသည်ကား၊အဂ္ဂိပါရိဝယာ၊မီးကို
လုပ်ကျွေးခြင်းတို့သည်၊မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊နသောဓေန္တိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်
ကုန်၊အမရာတိ၊အမရာဟူသည်ကား၊ပရာသာဝပတ္တနတာယ၊တပါးသော
ကိုယ်၏အဖြစ်ကို တောင့်တသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ဗဟူတိ၊ဗဟုဟူသည်ကား၊ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပ
ခာနာဒိတောဒတော၊ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သောအမြွှစ်ကိုဆောက်တည်ခြင်း
အစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ အနုကော၊များစွာကုန်သော၊တပါတိ၊တပါ
ဟူသည်ကား၊ သရိရသန္တာပါ၊ကိုယ်၏ပူပန်သောအကျင့်တို့သည်၊ မစ္စံ၊
သတ္တဝါကို၊နသောဓေန္တိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊မန္တာတိ၊မန္တာဟူသည်
ကား၊ ဗေဒါ၊ဗေဒင်အတတ်တို့သည်၊မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊နသောဓေန္တိ၊မစင်
ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊အဟူတိ၊အဟုဟူသည်ကား၊အဂ္ဂိဟောမကမ္မံ၊မီးပူဇော်
သောအမှုသည်၊မစ္စံ၊သတ္တဝါကို၊ နသောဓေတိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ယည
မုတူပသေဝနာတိ၊ ယညမုတူပသေဝနာဟူသည်ကား၊ အဿမေမောဒိ
ယညဉ္စ၊အဿမေမေအစရှိသောယဇ် သည်လည်းကောင်း၊ ဥတုပသေဝ
နာစ၊အချင်းအပူကာလဥတုကိုမှီဝဲခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊မစ္စံ၊သတ္တ
ဝါကို၊နသောဓေန္တိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊ ဥတုပသေဝနာနာမ၊ဥတုကို
မှီဝဲခြင်းတို့မည်သည်ကား၊လိမ္မေ၊ဥတုနွေကာလ၌၊ အာတပဋ္ဌာနသေဝနာ၊
ပူသောနေရာကို မှီဝဲခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝသေ၊ မိဗင်းဥတု၌၊
ရုက္ခမူလသေဝနာ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုမှီဝဲခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ဟေ
မန္တေ၊ဆောင်းဥတု၌၊ဇလပ္ပဝေသသေဝနာ၊ရေကိုမှီဝဲခြင်းတို့သည်လည်း

၂၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကောင်း၊ နသောဓဇန္တိ မစ္ဆံအဝိတိဏ္ဏကံခန္တိ၊ နသောဓဇန္တိ မစ္ဆံအဝိတိဏ္ဏကံ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသာသုဒ္ဓိ ဘဝသုဒ္ဓိယာဝါ၊ ကိလေသာဇာတိစင်ကြယ်ခြင်းဘဝ၏ စင်ကြယ်ခြင်း၌လည်း၊ အဝိတိဏ္ဏဝိစိကိန္တိ၊ ယံမှားသင်္ကာဝိစိကိန္တိကို မကူးမြောက်နိုင်သော၊ မစ္ဆံသတ္တဝါကို၊ နသောဓဇန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်၊ ဟိသစ္စံမှန်၏၊ ကင်္ခါမလေ၊ ယံမှားခြင်းအညစ်အကြေးသည်၊ သတိရှိသော်၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်သည်၊ နပောတိ၊ မဖြစ်၊ တွံစ၊ သင်ရသောသည်ကား၊ သကင်္ခါယေဝ၊ ယံမှားသင်္ကာရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအာမဂန္ဓအစာ၌လည်း၊ အဝိတိဏ္ဏကင်္ခါန္တိတေဝစနံ၊ အဝိတိဏ္ဏကင်္ခါဟူသောဤစကားကို၊ နမစ္ဆမံသန္တိ အာဒိနံ၊ နမစ္ဆမံသံအစရှိသောစကားတို့ကို သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ကိန္နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ မစ္ဆမံသနံ၊ ငါးအမဲတို့ကို၊ အဘောဇနာဒိနာ၊ မစားခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ယိယာ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာပသဿ၊ ရသောအား၊ ကင်္ခါယ၊ ယံမှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတာ၊ ကဿပဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ယိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေ၊ ငါတို့အား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ အဿ၊ ထိုရသောအား၊ သေဓဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရားသည်၊ မစ္ဆမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ယာစကင်္ခါ၊ အကြင် ယံမှားခြင်းသည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ကံကင်္ခါ၊ ထိုယံမှားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တေ၊ ထိုနမစ္ဆမံသံအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မစ္ဆမံသနာနာသကတ္တာဒိနံ၊ ငါးအမဲကိုမစားမဟုတ်စားသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသောဓေတု၊ ယံမှားသင်္ကာကိုသုတ်သင်အံ့သောငှါ၊ အသမတ္တဘာဝံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိသောဓေတု၊ ယံမှားသင်္ကာကိုသုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောတေသုဂုတ္တောတိ ဣမံဂါထံ၊ ယောတေသုဂုတ္တောအစရှိသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောတေသုတိ၊ ယောတေသုဟူသည်ကား၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံ၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဂုတ္တိယာ၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤသုဂုဏ္ဏာဟူသောစကားဖြင့်၊
 ဣန္ဒြိယသံဝရပရိဝါရံ၊ စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအဖြစ်
 အရံရှိသော၊ သီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဝိဒိတိ၊ မြို့ယော
 စရေတိ၊ ဝိဒိတိ၊ မြို့ယောစရေဟူသည်ကား၊ ဥာတပရိညာယ၊ ဥာတပရိညာဉ်
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗိန္ဒြိယာနိ၊ ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဝိဒိဟ္မာ၊ သိ၍၊ ပါကဋသနိ၊
 ထင်းရှားသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဝိဒိတိ၊ မြို့
 ယောစရေဟူသောဤစကားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိသီလဿ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာမဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒံ၊ နာမ်ရပ်အပိုင်းအခြားကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြု၏၊ ဓမ္မဋ္ဌိတောတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
 ဖြင့်၊ အဘိသမေတဗ္ဗစတုသစ္စဓမ္မေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောသစ္စာလေး
 ပါးကရား၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဧတေန၊ ဤဓမ္မဋ္ဌိတောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 သောတာပတ္တိဘူမိံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သောအရာကို၊ အဇ္ဇဝ
 မဒ္ဒဝေရတောတိ၊ အဇ္ဇဝမဒ္ဒဝေရတောဟူသည်ကား၊ ဥဇာဘာဝေစ၊ ဖြောင့်
 မတ်သည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ မုဒုဘာဝေစ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်၌
 လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဧတေန၊ ဤအဇ္ဇဝမဒ္ဒဝေရတောဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ သကဒါဂါမိဘူမိံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သော အရာကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကာယာတိ၊ နာမဂ္ဂ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောက်ကျစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုပြု
 တတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတ္တန္တဘာဝကရေနန္ဓ၊ စိတ်ကိုမှေးရှက်ဖွဲ့
 သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂဒေါသနံ၊ ရာဂ
 ဒေါသတို့၏၊ တနုဘာဝါ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇ္ဇဝမဒ္ဒဝေ၊
 ဖြောင့်မတ်နူးညံ့သည်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ဂါတိ
 ဂေါတိ၊ သင်္ဂါတိဂေါဟူသည်ကား၊ ရာဂဒေါသသင်္ဂါတိဂေါ၊ ကာမရာဂ
 ဗျာပါဒတရားတို့ကိုလွန်၍သွားတတ်၏၊ ဧတေန၊ ဤသင်္ဂါတိဂေါဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ အနာဂါမိဘူမိံ၊ အနာဂါမ်ဖိုလ်၌ တည်သော အရာကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခပဟိနောတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခပဟိနောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿ၊
 အလုံးစုံသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇ်ဆင်းရဲ၏၊ ပောတုပဟာနေန၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောအာကုသိုလ်ကို ပယ်သဖြင့်၊ ပဟိနသဗ္ဗဒုက္ခော၊ ပဟိနသဗ္ဗဒုက္ခ
 မည်၏၊ ဧတေန၊ ဤသဗ္ဗဒုက္ခပဟိ နောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တဘူမိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်သောအရာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ နုလိမ္ပတိ၊ နိဗ္ဗာသု

၂၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

တေသုမိရောတိ၊ နလိမ္ပတိဒိဋ္ဌသုတေသုမိရောဟူသည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ မိတိ သမ္ပဒါယ၊ သမာဓိတရားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သောမိရော၊ ထိုပညာရှိ သည်၊ ဒိဋ္ဌသုတေသု၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းတို့၌၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ကိလေသေန၊ ကိလေသာဖြစ်သော၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်း ကျံ၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဒိဋ္ဌသုတေသု၊ ဒိဋ္ဌသုတတို့၌၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ မုတပိညာတေသုစ၊ မုတပိညာတ တို့၌လည်း၊ ကိလေသေန၊ ကိလေ သာဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရမ ဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောစင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခဒေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေ သနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူပေ၏၊ ဣသော၊ ဤဆို အပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဣစ္စေတမတ္တန္တိန္ဒေဂါယာ၊ ဣစ္စေတမတ္တံ အစရှိသောနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ သံဝိတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့ သည်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်တုန်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည် ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုသို့သော အနက်ကို၊ ဝုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အနေကာဟိ၊ ဂါယာဟိ၊ များစွာသောဂါယာတို့ ဖြင့်၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာယ၊ တရားလျှင်ပဋ္ဌာနရှိသော၊ ဒေသနာယစ၊ ဒေသနာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်ပဋ္ဌာနရှိသော၊ ဒေသနာယ စ၊ ဒေသနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောတာပသော၊ ထိုတိဿရသေ့သည်၊ အညာသိ၊ သိလေ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အက္ခာသိကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ဝိတ္တာရေသိ၊ ဖွင့်ထွက်တော်မူပေ၏၊ နံဝေဒယိမန္တပါရဂူတိ၊ နံဝေ ဒယိမန္တပါရဂူဟူသည်ကား၊ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုအာမဂန္ဓတရားသတောကို လည်း၊ မန္တပါရဂူဝေဒပါရဂူ၊ သိခြင်းအဆုံးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သော ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားရသေ့သည်၊ ဝေဒယိအညာသိ၊ သိလေ၏၊ ကိံ၊ ကာရ ဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သဒ္ဓတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနုသာရတော စ၊ ဒေသနာတော်ကိုအစဉ်လျှောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိတြိဟိ ဂါယာဟိ၊ ဆန်းကြယ်သောဂါယာတို့ဖြင့်၊ မုနိ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပကာသယိ၊ ထင်ရှား၊ ပြတော်မူပေ၏၊ ဣသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရာမဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောကိလေသာမရှိ

သော၊ အသိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုမရှိသောတရားသည်၊ ကိဒိသော၊ အတပယ်
တရားနည်း၊ ဒုရန္တယော၊ သိမည်ခဲတွ၏၊ အာမဂန္ဓကိလေသာတာဝေါ၊ အာမ
ဂန္ဓဟုဆိုအပ်သောကိလေသာ၏မရှိခြင်းသည်၊ နိရာမဂန္ဓော၊ နိရာမဂန္ဓ
မည်၏၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယာတာဝေါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကိုမှီ၍မဖြစ်ခြင်းသည်၊
အသိတော၊ အသိတမည်၏၊ ဗာဟိရုဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဗာဟိရုအယူ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ သေယျော၊ အထူးသဖြင့်ပြီးပွမ်းအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
တရားသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေနပိ၊ တစ်စုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝိနေတုံ၊ အထူးအခြားသိအံ့သောငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတ္တာ၊ မတတ်
နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရန္တယော၊ သူတပါးသိနိုင်ခဲ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အက္ခာ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဿဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုကဿပဘုရား၏၊ သုဘာသိတံ၊
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပဒံ၊ အကြောင်းတရား စကားကို၊
ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ သုတွာ၊ ကြားခဲ့၍၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟော
အပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရပြီးသော်၊ နိရာမ
ဂန္ဓံ နိက္ကိလေသယောဂံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအာမဂန္ဓနှင့်မယှဉ်သော
သဗ္ဗဒုက္ခပနုဒနံ သဗ္ဗဝဋ္ဋဒုက္ခပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကိုပစ်ခွါ
တော်မူအပ်သောကဿပဘုရားကို၊ နိစမနောနိစစိတ္တော၊ နှိမ်ချသောစိတ်
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ တထာဂတဿိတိ၊ တထာဂတဿ
ဟူသည်ကား၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုကိဿရသေ့ဝုဏ္ဏားသည်၊ တထာဂ
တဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပဉ္စပတိဗ္ဗိတံ၊ ငါး
ပါးသော တည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ တတ္ထေဝပဗ္ဗဇ္ဇမရောစ
ယိတ္တာတိဝစနံ၊ တတ္ထေဝပဗ္ဗဇ္ဇမရောစယိတ္တဟူသောစကားကို၊ အာသနေ
နေရာ၌၊ နိသိန္တံ၊ နေထုက်၊ ကဿပဘဂဝန္တံ၊ ကဿပဘုရားကို၊ တိသော၊
တိဿအမည်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊
အာရောစယိတ္တံ၊ ကြားလျှောက်လေ၏၊ အာယာမိ၊ တောင်းပန်လေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတိဿရသေ့ကို၊ ဘဂဝါ၊
ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဟိဘိက္ခုတိ၊ ဧဟိဘိက္ခုဟူ၍၊ အာဟ၊ ခေါ်
ဝေါ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုတိဿရသေ့သည်၊ တံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌
ပင်လျှင်၊ အဗ္ဗပရိက္ခာရယုတ္တော၊ ရှစ်ပါးသောရဟန်းပရိက္ခရာနှင့်ယှဉ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အဝဂတ္တံ၊ လာခဲ့၍၊ ဝဿ
သဗ္ဗိကတ္ထေရောဝိဿ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသောမထေရ်ကြီးကဲ့သို့၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်

၂၆၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြင့်လျှင်၊ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး
ထွင်းသိ၍၊ တိဿောနိမ၊ တိဿအမည်ရှိသော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝ
ကသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊
အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဘာရန္တ၊ ဇောနာမ၊ ဘာရန္တ၊ ဇမည်၏၊
ဝေ၊ ဤသို့၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားအား၊ တိဿဘာ
ရန္တ၊ ဇနာမ၊ တိဿအမည်ဘာရန္တ၊ ဇ အမည်ရှိကုန်သော၊ သာဝကယုဂါ၊
တပည့်သားမြတ်အစုံတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊
ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ တိဿောနိမ၊ တိဿအမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏေန၊ ဝုဏ္ဏားရသေ့သည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ တိဿော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ယာစဂါယာ၊ အကြင်ဂါယာတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏၊ ကဿပေန၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ယာစဂါယာ၊ အကြင်ဂါယာ
တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဂိတိ
ကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနံတင်ဆရာတို့သည်၊ အဇ္ဈေ၊ အဆုံး၌၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ယာစဂါယာ၊ အကြင်ဂါယာတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏၊ ခုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးပါးကုန်သော၊ တံသဗ္ဗာပိဂါယာ၊ ထိုအဆုံးစုံ
သောဂါယာတို့ကိုလည်း၊ ပရိဝုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမံအာမ
ဂန္ဓသုတ္တံ၊ ဤအာမဂန္ဓသုတ်ကို၊ အာစရိယပရခါနံ၊ ဆရာရသေ့လျှင်အမှူးရှိ
ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒိတာပဿသတာနံ၊ ငါးရာသောရသေ့တို့အား၊ အာမဂန္ဓံ၊
အာမဂန္ဓတရားဒေသနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုအာမဂန္ဓ
လက္ခဏာရှိသောတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်၊ သော
ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဝုဏ္ဏားရသေ့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်လက်
ထက်တိဿရသေ့နှင့်အတူ၊ နိမမေနာ၊ နှိမ်ချသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ
ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊
ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဘိက္ခဝေါတိ၊ ဧတ
ဘိက္ခဝေါဟူ၍၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုဆရာတပည့်တို့သည်၊
တထေဝ၊ ထိုရှေးရသေ့တို့နှင့်အတူလျှင်၊ ဧဟိဘိက္ခုတာဝံ၊ ဧဟိဘိက္ခု
ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ပတံတွာ၊ ရောက်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာ
ဂက္ခိတွာ၊ လာကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကလိပါဟေ
ဉ္စနဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အဆုံး၌သော ရဟန်းတို့သည်

၂-ပုဇွန်ဝဂ်-၂-အာမဂန္ဓသုတ်။

၂၆၇

လျှင်၊ အဂ္ဂမဇ္ဈေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တညံလေကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာမဂန္ဓသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာဖြစ်သော သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ အာမဂန္ဓသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ အာမဂန္ဓသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-ပုဇွန်ဝဂ်-၃-ဟိရိသုတ်။

ဟိရိန္ဒရန္တန္တိ၊ ဟိရိန္ဒရန္တိ အစရှိသောစကားသည်၊ ဟိရိသုတ္တံ၊ ဟိရိ သုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မမူမီ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာ လော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်၊ အဒ္ဓေါ၊ ချားသောဥစ္စာရှိသည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊ အသီတိကောဗ္ဗိဓနဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ သည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿစ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားလည်း၊ ဧကပုတ္တကော၊ တယောက်သော သားရှိသည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိယော၊ ချစ်အပ် သည်၊ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသားကို၊ ဒေဝကုမာရောပိယ၊ နတ်သား လုလင်ကဲ့သို့၊ နာနုပ္ပကာဇေဟိ၊ အထူး ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ သုဠုပကာရဏေဟိ၊ ကောင်းသောအထောက် အပံ့ အလုပ်အကျွေးတို့ဖြင့်၊ သံဝဇ္ဇန္တော၊ ကြီးရင့်စေပြီးသော်၊ တံသာပ တေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို၊ တဿ၊ ထိုသားအား၊ အနိယျာဒေတွာဝ၊ မဆောင် နှင်းခင်ဘဲလျှင်၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏား မှနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကလံ၊ ရတခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထို နောင်မှ၊ တဿမာဏဝကဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်အား၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင် ဘခင်တို့၏၊ အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာရိုးသည်၊ သာရဂတ္တံ၊ ဥစ္စာနှစ်ထားရာတိုက်ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာ နှစ်ကို၊ နိယျာဒေန္တော၊ ဆောင်နှင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာမိ၊ အရှင်သား၊ တေ၊ အရှင်သား၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာ လည်း၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘခင်တို့၏၊ သန္တကံ၊ လက်ထက်ပွားဥစ္စာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ အယျ၊ အယျိကာနံ၊ အဘိုးအဘွားတို့၏၊ သန္တကံ၊ လက်

ထက်ဖြစ်သော ဥစ္စာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ သတ္တကုလပရိဝတ္တေန၊
အမျိုးချစ်ဆက်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသောဥစ္စာဟောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ မာတာဝေါ၊ လူလင်သည်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗိန္ဒေသိ၊
ကြို၏။ ကိံ၊ ဗိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ ဣဒံ၊ ခနံ၊ ယေဝ၊ ဤဥစ္စာပုံသည်
သာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယေဟိပန၊ အကြင်သူတို့သည်
ကား။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာပုံကို။ သဗ္ဗိတံ၊ ဆည်းပူးရုံးရအပ်၏။ တေ၊ ထိုဆည်းပူး
ရုံးရသောသူတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
သောသူတို့သည်သာလျှင်။ မစ္စ၊ ဝသံ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဂတာ၊ သွားကြလေ
ကုန်ပြီ။ ဂန္တန္တံ၊ သွားကြကုန်သော်လည်း။ ဣတော၊ ဤဥစ္စာပုံမှ၊ ကိဉ္စိ၊
တစ်စုံတစ်ရာမျှသောဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူငင်၍။ နအဂမံသု၊ မသွားကြ
ကုန်။ ဧဝံ၊ နာမဘောဝေ၊ ဤမည်သောဥစ္စာတို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဂန္တဗ္ဗော၊
ရောက်အပ်သွားအပ်သော။ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကကို။ သုစရိ
တေန၊ ကောင်းသောအကျင့်တရားကို။ အညတြိပ္ပပေတွာ၊ ထား၍။ ကိဉ္စိ၊
တစ်စုံတစ်ခုသောဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တ၊ သွားအံ့သောငှါ။ နသက္ကာ၊
မတတ်နိုင်ရာချေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ခနံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ပရိစ္စုဇိတွာ၊ ပေးလှူ
စွန့်ကြဲပြီး၍။ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ ခနံ၊ အကြင်ကုသိုလ်တည်း
ဟူသောဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တ၊ သွားအံ့သောငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်
၏။ တံ၊ ခနံ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စာကို။ ဂဏှယျံ၊ ယူရပါမူကား။
ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို၏။ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊
ထိုပုဏ္ဏား လူလင်သည်။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ သတသ
ဟသံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဝိဿန္တန္တော၊ စွန့်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။
ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံပြန်၏။ ကိံ၊ ဗိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံပြန်သနည်း။ ဣဒံ၊ ခနံ၊ ဤဥစ္စာ
သည်။ ပဟုတံ၊ များစွာရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပကေန၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော။
ဣမိနာပရိတာဝေန၊ ဤသို့သော စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။
အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒဇေယျံ၊ ပေးလှူရပါမူကား။
ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို၏။ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍။
သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလူလင်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ အာရောစေ
သိ၊ ကြား၏။ ကိံ၊ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စာရေ၊ အိမ်၌။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောက်သော။
ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။
ဒါတု၊ ပေးအံ့သောငှါ။ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။

၃

သာဓုအာယာစာမိ၊ အက္ခန္တိတောင်းပန်ပါ၏၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌၊ ဗောဓသံ
 နံ၊ ကြွေးကြော်ဟစ်ခြင်းသို့၊ ကာရာပေဟိ၊ ပြုတော်မူစေချင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ ကောသလင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုတောင်း
 ပန်သောအတိုင်း၊ ဗောဓသံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏၊
 သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်၊ အာဂတာဂတာနံ၊ လာကုန်လာကုန်သော
 သူတို့အား၊ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သတ္တဟိဒိဝ
 သေဟိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဓနံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
 ၏၊ ဒတွာစ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာပရိစ္စာဂံ၊ များစွာသောစွန့်ကြဲခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြုပြီးသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်း
 လေစွ၊ ဝသိဝံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတောင်၌နေခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်
 ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရိဇနဿ၊ အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်သောသူအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုရဟန်းပြုအံ့သော အကြောင်းကို၊
 အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏၊ ဧတေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ သာမိ၊ အ
 ရှင်သား၊ တံ၊ အရှင်သားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ပရိက္ခိတာန္တိ၊ ကုန်
 ခဲ့ပြီဟု၊ မာစိန္တယိ၊ မကြံပါလင့်၊ မယံ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၊ အပ္ပကေနေဝ၊
 အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ ကာလေန၊ ကာလဖြင့်၊ နာနာဝိဇေဟိ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဓနသဉ္ဇယံ၊ ဥစ္စာ
 ရုံးရဆည်းပူးခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခို၍၊
 နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်ကို၊
 ယာဝိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်၊ တေသံ၊ ထို
 အလုပ်အကျွေးတို့၏၊ ဝစနံ၊ ဝကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍၊ တာပသ
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုလေ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုရသေ့၏
 အဖြစ်ကိုပြု၏ဟူသောစကား၌၊ တာပသ၊ ရသေ့တို့သည်၊ အဠာပိဓာ၊ ရှစ်
 ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ သပုတ္တဘရိယာ၊ သားမယားနှင့်တကွသော သပုတ္တ
 ဘရိယာရသေ့တို့သည်၎င်း၊ ဥဇ္ဈာစရိကာ၊ လူတို့ကိုမြီ၍ အသက်မွေးသော
 ဥစ္စာရိယာရသေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တကာလိကာ၊ အချိန်ကာလ
 သို့ရောက်မှအစာကိုရှာယူ၍ အသက်မွေးသောသမ္ပတ္တကာလိကာရသေ့တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အနဂ္ဂိပတ္တိကာ၊ မီးဖြင့်မချက်ဘဲအရွက်အသီးအစရှိ
 သည်တို့ကို စားသောအနဂ္ဂိပတ္တိကာရသေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ အယ
 မုပ္ဖိကာ၊ အုတ်ခဲကျောက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ထုရိုက်၍ သစ်သီးသစ်ရွက်

၂၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အစရှိသည်တို့ကို စားသော အယမုတ္တိကရသေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဒန္တလုယျကာ၊ အုတ်ခဲဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့် မခွဲမထုတ် ငတ်မွတ်သော
 ကာလ၌ ရောက်အပ်သော သစ်ပင်မှ အခေါက်အခွန်တို့ကို သွားတို့ဖြင့်
 ကိုက်ခဲ၍ ဥပုသ်ဆောက်တည်သော ဒန္တလုယျကရသေ့တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဝတ္ထပလိကာ၊ ထုံးအိုင်ကိုဖြို၍ နေလျက်ထိုထုံးအိုင်၌ကြာစွယ်
 ကြာရင်းတောအုပ်၌ရှိသော သစ်သီးသစ်ခေါက်တို့ကိုစားသော ပဝတ္ထ
 ပလိကရသေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမုတ္တိကာ၊ အညှာမှကြွေ၍မြေ၌
 ကျသော သစ်ရွက်တို့ကိုစားသော ဝဏ္ဏမုတ္တိကရသေ့တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာပသာ၊ ရသေ့မျိုးတို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသောရသေ့မျိုးတို့တွင်၊ သပုတ္တက
 ဘာရိယာတိ၊ သပုတ္တကဘာရိယာဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဒါရေန၊ သားမယား
 နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ကသိဝါဏိဇာဒိဟိ၊
 လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပယ
 မာနာ၊ မွေးမြူကုန်သော၊ ကေဏိယဇနိလာဒယော၊ ကေဏိယဇနိလအစရှိ
 သော ရသေ့တို့သည်၊ သပုတ္တကဘာရိယာ၊ သပုတ္တကဘာရိယာရသေ့မည်
 ကုန်၏။

ဥဇ္ဈာစရိကာတိ၊ ဥဇ္ဈာစရိကာ ဟူသည်ကား၊ နဂရန္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌၊
 အသာမံ၊ ကျောင်းသစ်မ်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း
 သစ်မ်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ ကုမာရာဒယော၊ မင်းသား
 ပုဏ္ဏားသားအစရှိသည်တို့ကို၊ သိပ္ပါဒိနိ၊ အတတ်ပညာအစရှိသည်တို့ကို၊
 သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေ၍၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊
 တိလတဏှုလာဒိ ကပ္ပိယာတဏှံ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသောကပ္ပိယာတဏှာကို၊
 ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ ခံယူနေသာရသေ့တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာစရိယာ၊ ဥဇ္ဈာစရိယရသေ့
 တို့မည်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုဥဇ္ဈာစရိယရသေ့တို့သည်၊ သပုတ္တကဘာရိယေဟိ၊
 သပုတ္တကဘာရိယရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သော
 ရသေ့မည်ကုန်၏။

သမ္ပတ္တကာလိကာတိ၊ သမ္ပတ္တကာလိကာဟူသည်ကား၊ အာဟာရဝေ
 လာယ၊ အစာစားအုံသောအခါ၌၊ အာဟာရံ၊ အစာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 ယာပေန္တိ၊ မျှတကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာစရိယကေဟိ၊ ဥဇ္ဈာ
 စရိယရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောရသေ့တို့မည်
 ကုန်၏။

အနုဂ္ဂိပတ္တိကာတိ၊ အနုဂ္ဂိပတ္တိကာဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ အပတ္တိ၊ မချက်အပ်သော၊ ပတ္တပလာနံ၊ အရွက်အသီးတို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ယာပေန္တိ၊ မျှတကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ အနုဂ္ဂိပတ္တိကာ၊ အနုဂ္ဂိပတ္တိကရသေ့တို့မည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအနုဂ္ဂိပတ္တိကရသေ့တို့သည်၊ သမ္ပတ္တကာလိကေ၊ သမ္ပတ္တကာလိက ရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောဟိ၊ ရသေ့တို့မည်ကုန်၏။ ၊

အယမုဋ္ဌိကာတိ၊ အယမုဋ္ဌိကာံ ဟူသည်ကား၊ မုဋ္ဌိပါ သာဏံ၊ ဆောက်ပုတ်ကျောက်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အညံဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ ဝါသိသတ္တကာဒိ၊ ဝဲခွပ် ခားလပ်အစရှိသည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝိစရန္တော၊ တည့်လည်ကုန်လျက်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဆာတာ၊ ငတ်မွတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပတ္တရက္ခတော၊ ရောက်သောသစ်ပင်မှ၊ တစံ၊ အခေါက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို၊ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအယမုဋ္ဌိကရသေ့တို့သည်၊ အနုဂ္ဂိပတ္တိကေဟိ၊ အနုဂ္ဂိပတ္တိကရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောရသေ့တို့မည်ကုန်၏။ ၊

ဒန္တလုယျကာတိ၊ ဒန္တလုယျကာဟူသည်ကား၊ မုဋ္ဌိပါသာဏာဒိနိပိ၊ ဆောက်ပုတ် ကျောက်ခဲ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမကိုင်မူ၍၊ စရန္တော၊ အစာရှာစားကုန်သည်ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကာလေ၊ ငတ်မွတ်သောကာလ၌၊ သမ္ပတ္တရက္ခတော၊ ရောက်အပ်သော သစ်ပင်မှ၊ တစံ၊ အခေါက်ကို၊ ဒန္တယိ၊ သွားတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပါဓေတွာ၊ ခွါ၍၊ ခါဒိတွာ၊ စားပြီးသော်၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒန္တလုယျကရသေ့တို့သည်၊ အယမုဋ္ဌိကေဟိ၊ အယမုဋ္ဌိကရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သောရသေ့တို့မည်ကုန်၏။ ၊

ပဝတ္တပလိကာတိ၊ ပဝတ္တပလိကာ ဟူသည်ကား၊ ဇာတဿရုံဝါ၊ ဇာတဿရအိုင်ကို လည်းကောင်း၊ ဝနသဗ္ဗံဝါ၊ တောအုပ်ကို၎င်း၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဝဿန္တော၊ နေကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ တတ္ထသရေ၊ ထိုဇာတဿရအိုင်၌၊ ဟံတိသမူဠာလာဒိ၊ အကြင်ကြာစွယ်ကြာရင်းအစရှိသည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝနသဗ္ဗေ၊ တောအုပ်၌၊ ပုပ္ဖကာလေ၊ ပွင့်သောကာလ၌၊ ဟံဝါ

၂၂၂ သုတ္တန်ပါတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပနပုပ္ဖံ၊ အကြင်အပွင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဖလကာလေ၊ ဝါးသောအခါ၌၊
 လံဝါပနပလံ၊ အကြင်သစ်ဝါးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တမေဝ၊
 ထိုအသီးကိုသာလျှင်၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ပုပ္ဖပလေ၊ အပွင့်အသီးသည်၊
 အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတွေရာ
 သစ်ပင်၌၊ ရုက္ခပပ္ဖုကမ္ပိ၊ သစ်ပင်၏ အပွေးကိုလည်း၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊
 ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဟာရုတ္တာယ၊ အစာအာဟာရအလို၌၊ အညတ္ထ၊
 တပါးသောသစ်ပင်သို့၊ နတွေဝဂန္တန္တိ၊ မသွားကုန်သည်သာတည်း၊ ဥပေါ
 သထင်္ဂါမိဋ္ဌာနံ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါကိုဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရတာဝနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကိုပွားစေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပဝတ္ထပလိကရသေ့တို့သည်၊ ဒန္တလုယျကေ
 ဟိ၊ ဒန္တလုယျကရသေ့တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတရ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်ကုန်၏၊

ဝဏ္ဏမုတ္တိကာနာမ၊ ဝဏ္ဏမုတ္တိကရသေ့တို့မည်သည်ကား၊ ဝဏ္ဏမုတ္တိ
 ကာနိ၊ အညွှာငှလွတ်ကုန်သော၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာနိ၊ ကျံကုန်သော၊
 ပဏ္ဏာနိယေဝ၊ သစ်ရွက်တို့ကိုသာလျှင်၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနည်းနှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တေ၊ ထိုဝဏ္ဏမုတ္တိကရသေ့တို့သည်၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌာ၊
 အလုံးစုံသောရသေ့တို့ဖက်မြတ်ကုန်၏၊

အယမ္ပနုဗြာဟ္မဏကုလပုတ္တော၊ ဤပုဏ္ဏားအမျိုးသားသည်၊ တာပသ
 မဗ္ဗဇ္ဇာသု၊ ရသေ့ရဟန်းရှစ်မျိုးတို့တွင်၊ အပ္ပပဗ္ဗန္တံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော
 ရသေ့ရဟန်းကို၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုအံ့ဟု၊ ဝဏ္ဏမုတ္တိကပဗ္ဗန္တံယေ
 ဝ၊ ဝဏ္ဏမုတ္တိကရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဧတယောပဗ္ဗတေ၊ နှစ်လုံးသုံးလုံးသောတောင်
 တို့ကို၊ အတိက္ကမ၊ လွန်ကျော်၍၊ အသမံ၊ သစ်မ်းကျောင်းကို၊ ကာရာ
 ပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝံရမ္မေ
 စက္ကော၊ မြတ်သောဓမ္မစကြာတရားကိုဖြစ်စေပြီးသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဈိ
 သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ချော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝ
 နေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဖောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိမြို့နေသော၊ ဇေကာ၊ တယောက်
 သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ စန္ဒနသာရာဒိနိ၊

စန္ဒကူးနှစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရာသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထို
ရသေ့၏၊ အဿမံ၊ သစ်မီးကျောင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
အရိုအသေရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဗ္ဗာသိ၊ ရပ်၏၊
သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊
ကုတော၊ အတတ်အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာဝတ္ထိ
တော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်
ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတတ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အပ္ပ
မတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနဒီဒီ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်
သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကဿ၊ အတတ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကိုးသုတွာ၊
ကြားနာရ၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကိုး
သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒါနဒီဒီ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိ
ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓသဝနေန၊ ဘုရား
ဟူသောအသံကို ကြားရသဖြင့်၊ ဝိမိတော၊ အံ့ဘွယ်သရဲ ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဝေဒ
ထိ၊ ဆိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရား
ဟူ၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာမဝဒါမိ၊ ဩော်ဆိုသည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေနယေနေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊
ပုန္နိတွာ၊ မေးမြန်းပြီး၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧသောစောသောဝိ၊ ဘုရားဟူသော
ဤအသံကိုလည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲစွဲပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ဂန္တု၊ ကာမော၊ သွားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊
ကိံ၊ ဝိန္တေ၊ အတတ်သို့ကြံသနည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ကုတ္တေ၊ အချည်းနှီးသက်သက်လျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂန္တု၊
သွားခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်ချေ၊ ကိံ၊ ခေါ၊ အတတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊

ဂစ္ဆေယျန္တိ၊ သွားရာအံ့နည်းဟု၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ
ပြန်၏၊ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်
ကား၊ အာမိသဂုရုကာ၊ အာမိသကိုအလေးအမြတ်ပြုကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊
မမြတ်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မပဏ္ဏာကာရံ၊ တရားတည်းဟူသော လက်
ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆေသိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊
ကြံ၍၊ စတ္တာရောပဉ္ဇေ၊ လေးပါးသောပြဿနာတို့ကို၊ အဘိသင်္ခရိ၊ ပြုပြင်
ကြံစည်၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ အိုဘုရား၊ ကိံ၊ ဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊
မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲအပ်သနည်း၊ ကိံ၊ ဒိသော၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နသေဝိတဗ္ဗော၊
မမှီဝဲအပ်သနည်း၊ ကိံ၊ ဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ပယောဂေါ၊
လုံ့လကို၊ ပယုတ္တိတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်သနည်း၊ ကိံ၊ ရသံ၊ အတယ်အရသာ
သည်၊ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန
သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးချက်ကုန်သော၊ ပဉ္ဇေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ အဘိ
သင်္ခရိ၊ ကြံစည်ပြုပြင်၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေပဉ္ဇေ၊ ထိုပြဿနာတို့
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ မဏ္ဍိမဒေသာတိ၊ ရခေါ၊ မဏ္ဍိမဒေသာအရပ်သို့ရှေးရှု၊
ပက္ကမိတွာ၊ ဖဲခဲ့လေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်ဖြင့်၊ သာဝဏ္ဏိ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်လေ၍၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊
ဝင်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တသ္မိံ၊ သမယ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ တရားဒေသနာဟောတော်မူလိုသောငှါ၊ အာသနေ၊
နေရာ၌၊ နိသိန္နောယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရသေ့
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသော၊ မြင်၍၊ အဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိမခိုးဘဲ၊
ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣသိ၊ ရသေ့၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏
လော၊ ဣတိ၊ အာဒိနာနံ၊ ယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပုဒ္ဓိသဗ္ဗောဒိတွာ၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စကားတို့ ပြန်ဆိုပြီးသော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဉ္ဇေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊
ပုစ္ဆိတေ၊ မေးလိုက်သည်ရှိသော်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်မြွက်သဖြင့်၊ ဝိဿန္တိဿ
တိ၊ ဖြေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသာဝေ၊ စိတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဉ္ဇေ၊ လေးချက်သော ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗော၊ မေး
အပ်သော၊ အာဒိပဉ္စံ၊ အစဖြစ်သောပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတုံ၊ ဖြေတော်မူအံ့

သောဌ၊ ဟိရိန္ဒရန္တန္တိ အာဒိ၊ ဟိရိန္ဒရန္တိ အစရှိသော စကားကို၊ အာရံ
ဘိက္ခဝ၊ အားထုတ်လေင်မူ၍၊ အမုတေယျဂါထာယော၊ နှစ်ဂါထာနှင့်အခွဲ
ရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တာသံ၊ လိုဂါထာတို့၏၊ အတ္ထဝ၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ဟိရိန္ဒရန္တန္တိ၊ ဟိရိန္ဒရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရားကို၊
အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်ကျူးသော၊ အဟိရိကံ၊ ဟိရိတရားမရှိသော၊ နိလ္လဇ္ဇာ၊
မကောင်းမှုမှရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိဇိဂုစ္ဆမာနန္တိ၊ ဝိဇိဂုစ္ဆမာနံ ဟူသည်
ကား၊ အသုစိဝိဝ၊ မစင်ကဲ့သို့၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရားကို၊ ပဿမာနံ၊ ရှုလေ့ရှိသော
အဆွေခင်ပွန်းကို၊ အဟိရိကော၊ ဟိရိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိ
တရားကို၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏၊ အသုစိဝိဝ၊ မစင်ကဲ့သို့၊ ပဿတိ၊
ရှု၏၊ တေ၊ အင်၏၊ နံ၊ ထိုဟိရိကတရားကိုလွန်ကျူး၍ အဟိရိကတရားကို
ကျင့်သောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ နာတတိ၊ မဆည်းကပ်အပ်၊ နအလ္လိယတိ၊
မငြိတွယ်အပ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဂုစ္ဆမာနန္တိ၊ ဟိရိတရားကိုမစင်ကဲ့သို့
ရှုလေ့ရှိသော အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တဝါဟမသ္မိဇ္ဈတိ
တာသမာနန္တိ၊ တဝါဟမသ္မိဇ္ဈတိတာသမာနံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ၊ အ
ချင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊
ဟိတကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ၏၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ ဝုယျံ၊
သင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုဌ၊ ဇိဝိတဓိ၊ အသက်ကို စင်လျက်လည်း၊
ပရိဂ္ဂတ္တံ၊ စွန့်အပ်၏၊ ဣတိဇေမာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
တာသမာနံ၊ နှုတ်ဖြင့်သာ ဆိုလေ့ရှိသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ သေယျာနိ
ကမ္မာနိ အနာဒိယန္တန္တိ၊ သေယျာနိကမ္မာနိ အနာဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊
ဇေံ၊ ထိုသို့သောနှုတ်ချိုသောစကားကို၊ တာသိတွာပိစ၊ ဆိုပြီးသည်ဖြစ်
၍လည်း၊ မိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ သေယျာနိ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်ကောင်း
ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ အနာဒိယန္တိ၊ နားမထောင်သည် ဖြစ်၍၊
ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ သက္ကာနိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏၊ သေယျာနိ၊ အပ်၍နေကုန်
၏၊ ကရုဏတ္ထာယ၊ အမှုကိုပြုအံ့သောငှါ၊ အသမာဒိယန္တိ၊ ကောင်းပြီဟုဝန်
မခံမဆောက်တည်သောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ မိတ္တပတိရူပကောတိ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းတူသာဟူ၍၊ ဝိဇညာ၊ သိရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်
ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၌၊ အာဒေမတ္တံပိ၊ အရှိအသေမျှကို လည်း၊
အကရောန္တိ၊ မပြုသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ မိတ္တပတိရူပကောတိ၊ အဆွေခင်
ပွန်းတူသာဟူ၍၊ ဝိဇညာ၊ သိရာ၏၊ အပိစခေါပန၊ စင်စင်သော်ကား၊ ကိစ္စေ

သု၊ အမှုကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗျဿနမေဝ၊
 အပျက်အစီးအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ နေသောမမန္တိနိ
 ဗညာတိ၊ နေသောမမန္တိနိဗညာဟူသည်ကား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ မိတ္တပတိရူပ
 ကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတူသာတည်း၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တော
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
 ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝိဗညာဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ အတ္တ
 န္ဒယန္တိ၊ အတ္တန္ဒယံဟူသည်ကား၊ ယံအတ္တံ၊ အကြင်အနက်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထိုဆိုသောအနက်နှင့်၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်
 အတိုင်းလျော်သော၊ ဝိယံဝါစံယောမိတ္တေသုပကုဗ္ဗတ္တိတိ၊ ဝိယံဝါစံယော
 မိတ္တေသုပကုဗ္ဗတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အတိ
 တာနာဂတေတိ၊ အတိတ်အနာဂတ်စကားတို့ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓါရဇ်ကာ၊ အစေ့
 အစပ်ကိုပြောဆို၏၊ နိရုတ္တကေန၊ အကျိုးမရှိသောစကားဖြင့်၊ သံဂဏ္ဌန္တော
 သဗြိုဟ်ပြောဆို၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဗျဉ္ဇနန္တောယာမတ္တေနဝ၊ ချစ်သော
 အသွင် အရိပ်မျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယမိတ္တေသု၊ ထိုသူချစ်ကျွမ်း စင်သော
 အဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ ဝါစံ၊ ချစ်သောစကားလက္ခဏာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏၊ အကရောန္တဘာသမာနံပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ၊ အကရောန္တဘာသမာ
 နံပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဟူသည်ကား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသော၊ တံ၊ ထိုသူ
 ကို၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ဘာသမာနံ၊ ဆိုသောအဆွေခင်
 ပွန်းကို၊ ဧသေသော၊ ဤသူသည်၊ ဝစိပရမောနာမ၊ ဝစိပရမအဆွေခင်ပွန်း
 မည်၏၊ အမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမဟုတ်၊ မိတ္တပတိ ရူပကော၊
 အဆွေခင်ပွန်းတူသာတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဏ္ဍိ
 တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ နသောမိတ္တောယောသဒါအပ္ပ
 မတ္တောဘေဒါ သံကိရန္တမေဝါနုပသတိတိ၊ နသောမိတ္တော ယောသဒါအပ္ပ
 မတ္တောဘေဒါသံကိရန္တမေဝါနုပသတိဟူသည်ကား၊ ယောမိတ္တော၊ အကြင်
 အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဘေဒမေဝ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုသာလျှင်၊ အာသကံမာ
 နော၊ အလိုဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထာမရဓရေန၊ စကားမျိုးသဖြင့်၊ ဥပစာရေး၊
 အနီးဥပစာရ၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယံကိန္တိ၊ တစ်
 တစ်ခုသောအမှုကို၊ အသတိယာဝါ၊ မအောက်မေ့မိသဖြင့် လည်းကောင်း၊

အမနသိကာရေနဝါ၊ နှလုံးမသွင်းမိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သောအမှုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အညာဏကောနဝါ၊ မေ့လျော့သဖြင့်လည်း၊ အက
 တံ၊ မပြုမိသောအမှုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ယော
 မိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဂရဟိဿတိ၊ ကဲ့ရဲ့လတ္တံ့၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဇေတနံ၊ ထိုမေ့လျော့၍ပြုမိသောအမှုစ
 သည်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိစောဒိဿာမိ၊ တပန်စောဒနာအံ၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ ရန္တမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်၊ အနုပဿတိ၊ အစဉ်အတိုင်းရှုလေ့ရှိ၏၊
 သောမိတ္တော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မရှိဘဲအပ်၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံဒိသောမိတ္တောနုသေဝိတဗ္ဗောတိ
 ဣမံအာဒိပဉ္စံ၊ ကိံဒိသောမိတ္တောနုသေဝိတဗ္ဗောဟူသော ဤအစပြုဿနာ
 ကိုးဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေ၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်သောပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတံ၊
 ဖြေတော်မူအံ့သောငှါ၊ ယသိပ္ပသေတိတိဣဇံဥပစုဂါတံ၊ ယသိပ္ပသေတိ
 အစရှိသောဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ယသိပ္ပမိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်း၌လည်း၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်
 ပွန်းသည်၊ တဿာ၊ ထိုသူ၏၊ ဟဒ္ဒယေ၊ နှလုံး၌၊ အနုပဝိသိတွာ၊ အစဉ်
 အတိုင်းဝင်၍၊ သယနေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်၊ ယဇာနာမ၊ ဥပမာသော်ကား
 ပိတု၊ အဘ၏၊ ဥပရိ၊ ကိုယ်၏အထက်၌၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဣမဿ၊ ဤ
 ငါ၏အဘ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မယိ၊ ငါ့သားသည်၊ သယန္တေ၊ အိပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနတ္တမနတာဝါ၊ နှလုံး
 မသာသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအာဒိ
 နိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုတို့ကို၊ အပရိသင်္ကမာနော၊ တွန့်တိုရှုံ့ရှားခြင်းမရှိ
 သည်၊ နိဗ္ဗိဿကော၊ ခြံသောအကျုံးဝင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေ
 တိယထာ၊ အိပ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇေံတထာ၊ ထိုအတို၊ ဒါရေနဇိဝိတာဒိသု၊
 သားမယားဥစ္စာအသက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဿာသံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကို၊
 ကရာန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တဘာဝေန၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိဿကော၊ ခြံသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ အိပ်၏၊ ယော
 စ၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ကာရဏ
 သတံပိ၊ အရာမျှလောက်သော အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ကာရဏ
 သဟသံပိ၊ အနုထာဝ် မျှလောက်သော အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝဟ္တာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဘိဇ္ဇော၊ မပျက်မစီးသော၊ သ သောမိတ္တော၊

၂၇၇ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထိုအဆွေငွေပွန်းကို၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်အပ်၏၊
ဇေ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိ'ဒိသောမိတ္တောသေဝိတဗ္ဗော
တိ၊ကိ'ဒိသောမိတ္တောသေဝိတဗ္ဗောဟူသော၊ ဒုတိယစွဲ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်
လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ဝိဿန္တိတွာ၊ဖြေတော်မူ၍၊ တတိယစွဲ၊
သုံးကြိမ်မြောက်သောပြဿနာကိုလည်း၊ဝိဿန္တေတုံ၊ဖြေတော်မူအံ့သော
ငှါ၊ပါမုဇ္ဈကာရဏန္တိ၊ပါမုဇ္ဈကာရဏံအစရှိသော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ
ယောတော်မူ၏၊

တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဇေ၊ဤသို့၊ဇေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ယံဓမ္မဇာတံ၊အကြင်လုံ့လ၏သဘောသည်၊ပါမုဇ္ဈံ၊ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ထို
လုံ့လ၏သဘောသည်၊ ပါမုဇ္ဈကာရဏံ၊ပါမုဇ္ဈကာရဏမည်၏၊ ဇေ၊ထို
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုပြုတတ်သောတရားသည်၊ ကိ'အဘယ်တရားနည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့မေးငြားအံ့၊ဝိရိယံ၊ဝိရိယတည်း၊ဟိသန္တံ၊မှန်၏၊ဓမ္မောပသဋ္ဌိတံ၊
ဝိရိယတရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝီတိပါမုဇ္ဈံ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော၊
တံသုခံ၊ထိုသုခတရားကို၊သုခမုပါဒနတော၊ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်သော
အားဖြင့်၊ပါမုဇ္ဈကာရဏန္တိ၊ပါမုဇ္ဈကာရဏဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယထာ
ဟ၊ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့စောသနည်းဟူမူကား၊ သွာချာတေဘိက္ခဝေဓမ္မ
ဝိနယေယောအာရန္တဝိရိယောသောသုခံဝိဟရတိတိ၊ သွာချာတေဘိက္ခဝေ
ဓမ္မဝိနယေယောအာရန္တဝိရိယောသောသုခံဝိဟရတိဟူ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊အာဟာ၊ဟောတော်မူပေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သွာချာတေ၊
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊
ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊အာရန္တဝိရိယော၊အားထုတ်ခြင်းလုံ့လ
ရှိ၏၊သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊
ပသံသံ၊ဦးပွင်းအပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပသံသာဝဟနံ၊ပသံသာဝဟနမည်၏၊ ဝိရိယံ၊
ဝိရိယသည်၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ ဒိဗ္ဗမာနုဿကသုခါနံ၊ နတ်လူတို့၏ဖြစ်
သောချမ်းသာတို့ကို၊ အာဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ပရိ
ယောသာနေ၊အဆုံး၌၊နိဗ္ဗာနသုခဿ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊အာဝဟနတော
ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဖလူပစာရေန၊ဖလူပစာရအားဖြင့်၊ သုခံ၊သုခ
မည်၏၊ဖလံ၊အကျိုးကို၊ပဒိုကနိမာနေ၊တောင်းတအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဖလော
နိသံသော၊ အကျိုးဆက်ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိ

ဟူသည်ကား၊ ဝဒ္ဓေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝဟန္တောပေါရိသံမုရန္တိ၊ ဝဟန္တောပေါရိသံမုရံဟူသည်ကား၊ မုရိသာနုန္တဝိကံ၊ ယောကျ်ားအား လျော်သော၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယသင်္ခါတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုပြဋ္ဌာန်းသောဝိရိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်သနည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဟတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတုံ၊ ဖြေတော်မူအံ့သောငှါ၊ ပဝိဝေကရသန္တိအာဒိ၊ ပဝိဝေကရသံဤသို့အစရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဝိဝေကောတိ၊ ပဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ ကိလေသပဝိဝေကံတော၊ ကိလေသာ၏ဆိတ်ငြိမ်သောအားဖြင့်၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဗလံ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊ ပဝိဝေကောတိ၊ ပဝိဝေကတရားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တရား၏၊ ရသောတိ၊ ရသောဟူသည်ကား၊ အဿာဒနဋ္ဌေန၊ ဘာယာခြင်းရာဂရှိသော အနက်ဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တသုခံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောသုခသည်၊ ဥပသမောဝိ၊ ကိလေသာမုငြိမ်းသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ရသော၊ ရသမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသုပသမန္တေ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်၏အဆုံး၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသံခါတဥပသမာရမ္ပဏတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောငြိမ်းရာတရားကိုအာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒေဝဓမ္မပီတိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ရသောပိ၊ ရသမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယဓမ္မတော၊ အရိယာတို့၏သဘောအားဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နတာယစ၊ မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ အာရုံပြုသဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပီတိယာ၊ ပီတိ၏၊ ရသတ္တာ၊ ရသ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒေဝပဝိဝေကရသဉ္စ၊ ထိုကိလေသာမှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းရသကို လည်းကောင်း၊ တံဥပသမရသဉ္စ၊ ထိုဥပသမရသ ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ တဒေဝဓမ္မပီတိရသံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောတရားအရသာကို၊ ပိဝံ၊ သောက်ရခြင်းသည်၊ နိဒ္ဒရော၊ ကိလေသာ

၂

ဟူသောပူပန်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာပေါ၊ ယုတ်မာသောဒုက္ခ
သိုလ်တရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဒီတိရသံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားတည်း
ဟူသောပီတိအရသာကို၊ ပီဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ကိလေသပရိဋ္ဌာဟာဘာ
ဝေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒရော၊
ပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိဝေန္တု၊ ပီသောက်သည်ရှိသော်လည်း
ပဟိနပါပတ္တာ၊ ပပင်အပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ
ပေါ၊ မကောင်းမှုမရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ ဧတဉ္စ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်လျှင်၊ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်၊
အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေစိပန၊
အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဈာနနိဗ္ဗာနပစ္စဝေက္ခနာနဉ္စ၊ ဈာနနိဗ္ဗာန်ကို
ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကာယစိတ္တ ဥပမိဝေကဉ္စ၊
ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကဥပမိဝေကတို့၏ရင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝိ
ဝေကရသာဒယော၊ ပဝိဝေကရသာအစရှိကုန်သော၊ တယောဇေ၊ သုံးပါး
သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မာတိ၊ ထိုတရားတို့ဟူ၍၊ ယောဇေန္တိ၊ ဟူ၍
ကုန်၏၊ ပုရိမမေဝ၊ ရှေ့စကားသည်သာလျှင်၊ သန္တရံ၊ ကောင်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုတ္ထပဉ္စ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောပြဿနာ
ကို၊ ပိဿန္တန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊ အရဟတ္တ
ဒိုလ်အဆုံးရှိသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊
ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပြာဟ္မကော၊ ရသေ့
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတိပါပောနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်၊
ပဋိသန္တိဒပ္ပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဟိရိသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
ပရမတ္ထဇောတိကာယံ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊
ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ၌၊ ဟိရိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဟိရိသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ရူဇေဝဂါ၊ ၄-မဂ်လသုတ်။

၂-ရူဇေဝဂါ၊ ၄-မဂ်လသုတ်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊
မဂ်လသုတ္တံ၊ မဂ်လသုတ်တော်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊

အဘယံနည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ တတ္ထတတ္ထနဝရန္တိရသန္တိ၊
ဂါရသဘာဒီသု၊ ထိုထိုသော၊ မြို့တံခါးအညီအညွတ်စည်းဝေးရာသဘင်
အစရှိသည်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဗာဟိရကာဒိနံ၊ ဗာဟိရကအ
စရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာနပ္ပကါရသိတာဟရဏာဒိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
သောသိတာမိဗျာရားကိုဆောင်ခြင်းအစရှိသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ မနုဿာ
လူတို့သည်၊ ကထာပေန္တိ၊ ပြောဆိုစေကုန်၏၊ ဧကေကာ၊ တခုတခုသော၊
ကထာ၊ စကားသည်၊ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်၊ နိဋ္ဌာတိ၊ အပြီး
သို့ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလူလူဝေး၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မင်္ဂလာကထာ၊
မင်္ဂလာစကားသည်၊ သမုဋ္ဌာသိကိရ၊ ဖြစ်ကြလေသတတ်၊ ဘောန္တော၊
အိုလူများတို့၊ နိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ သုတံ၊
ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ မုတာ၊ ဝေဇ္ဇအပ်သော
ရုဏာရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်
ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မင်္ဂလာက
ထာ၊ မင်္ဂလာနှင့်စပ်သောစကားသည်၊ သမုဋ္ဌာသိကိရ၊ ဖြစ်ကြလေသတတ်
အသ၊ ထိုအခါ၌၊ နိဋ္ဌမင်္ဂလိကောနာမ၊ နိဋ္ဌမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောစဉ်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိန္နုခေါ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊
လောကေ၊ လောက၌၊ နိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊
နိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော၊ ရူပနာမ၊ ရူပါရုံမည်သည်ကို၊ အဘိမင်္ဂလ သဗ္ဗတံ၊
အလွန်သောမင်္ဂလာဟူသမုတ်အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသည်၊ သေယျထာ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ဧကေစ္စာ၊ အချို့သောသူသည်၊
ကာသသေဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ စာတာကသကုဏံဝါ
ဝိနိညဉ်းဌက်ကိုသော်လည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်ရအံ့၊ ဝေဇ္ဇု၊ လတ္တီဝါ၊ ဝါးတောင်
ဌေးကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်ရအံ့၊ ဝုတ္တိနိဝါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမကို
လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတပဋိယတ္တေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်
သော၊ ကုမာရကေဝါ၊ သတို့သားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမာရိကာ
ယောဝါ၊ သတို့သမီးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဗာရံဝါ၊ ပျော်ပြည်အိုး
ကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လရောဟိတ မန္တဝါ၊ မိုသောငါးကြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ အာဇာညံဝါ၊ အာဇာနည်မြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဇာညရထံဝါ၊
အာဇာနည်မြင်းကံသောရထားကိုလည်းကောင်း၊ ဥသဘံ၊ နွားလားဥသဘာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါဝိဝါ၊ နွားမကိုလည်းကောင်း၊ ကပိလံဝါ၊ အကြောင်

ကိုလည်းကောင်း၊ အညဋ္ဌိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံဝါပနကိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 အမှတ်မရှိသော၊ ဇေတုပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဘိမင်္ဂလ သမ္ပတံ၊
 အလွန်ထူးသောမင်္ဂလာဟုသမုတ်အပ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿတိ၊ မြင်
 အံ၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလန္တိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 တဿစပန၊ ထိုယောကျ်ား၏ကား၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော
 သူတို့သည်၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကြကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊
 နဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြ
 ကုန်၊ တေ၊ လူတို့သည်၊ တေန၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအယူရှိသောယောကျ်ားနှင့်၊
 သဟ၊ အတူတကွ၊ ဝိဝဇိ သု၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သုတမင်္ဂ
 လိကောနာမ၊ သုတမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
 ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အတယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းယောကျ်ား၊ ဧတံစက္ခုနာမ၊ ဤမျက်စိမည်သည်
 ကား၊ သုစိဋ္ဌိ၊ စင်ကြယ်သောအာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အသုစိဋ္ဌိ
 မစင်ကြယ်သော အာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ သုန္နရစ္စိ၊ ကောင်းသောအာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အသုန္န
 ရစ္စိ၊ မကောင်းသောအာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ မနာပဋ္ဌိ၊ နှစ်
 သက်တွယ်အာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အမနာပဋ္ဌိ၊ မနှစ်သက်
 တွယ်အာရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ တေန၊ ထိုစင်ကြယ်သည်မစင်
 ကြယ်သည်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
 မည်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံရှိသမျှရူပါရုံသည်
 လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်
 နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော
 သဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ သုတံနာမ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ
 မည်သည်ကား၊ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတော၊ အလွန်ထူးသောမင်္ဂလာဟုသမုတ်
 အပ်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရုံပေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါရုံသည်၊ သေယျထာ၊
 အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဓေ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်
 ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဝစာတိဝါ၊ တိုးပွားပြီဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဝစမာနာတိဝါ၊ တိုးပွားဆဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုဠာတိဝါ၊
 ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗုဿာတိဝါ၊ ဝေ့၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 သုမနာတိဝါ၊ နှစ်လိုတွယ်ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သိရိတိဝါ၊ အသရေရှိ၏

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သိရိဝဇာတိဝါ၊ အသရေတိုးပွားစေ၏ ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သောအခါ
တည်း၊ သုမုဟုတ္တံ၊ ကောင်းသော မဟုတ်နှင့်ယှဉ်သောအခါတည်း၊ သုဒ္ဓိ
ဝသံ၊ ကောင်းသောနေ့တည်း၊ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာတည်း၊
ဣတိဝေဓူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအသံကိုလည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတံ၊ အလွန်ထူးသော မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်
သော၊ သဒ္ဓိ၊ အသံကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားရ၏၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ သုတ
မင်္ဂလန္တိ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံသည်မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောလူ
တို့သည်၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကြကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ နအဂ္ဂ
ဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊
တေ၊ ထိုမယူသောသူတို့သည်၊ တေန၊ ထိုသုတမင်္ဂလာဟုအယူရှိသော
ယောကျ်ားနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ဝိဝဇိ သု၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မုတမင်္ဂလိကောနာမ၊ မုတမင်္ဂလိကအမည်
ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧတံသောတစ္ဆိနာမ၊ ဤသဒ္ဓါရုံ
မည်သည်ကား၊ သာဓုမ္ဘိ၊ ကောင်းသောသဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊ အသာ
ဓုမ္ဘိ၊ မကောင်းသော သဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊ မနာပမ္ဘိ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော
အသံကိုလည်းကောင်း၊ အမနာပမ္ဘိ၊ နှစ်လိုဘွယ်မရှိသော အသံကိုလည်း
ကောင်း၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားရတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်
သောသဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ ကြားနာတိုင်းသောသဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်
သည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မုတံ၊ တွေ့အပ်
သောဂန္ဓာရုံ ရသေ့ရုံဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့သည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ မုတံ
နာမ၊ တွေ့အပ်သော မုတမင်္ဂလာမည်သည်ကား၊ အဘိသမ္ပတံ၊ အလွန်
အထူး သမုတ်အပ်သော၊ ဂန္ဓရသဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဂန္ဓာရုံရသေ့ရုံ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမုတာရုံမင်္ဂလာသည်၊ သေယျဿ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ
ကား၊ ဣမ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူသည်၊ ကာလသေဝ၊
စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ပဒုမဂန္ဓာ ဒိဝုပ္ပဂန္ဓံ ဝါ၊ ကြာပဒုမ္မာအ
စရှိသောပန်း၏အနံ့ကိုလည်း၊ ဣယံ၊ နင်းရ၏၊ ဗုဿဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကောင်း
သောအတွေ့ရှိသော တန်ပူကိုလည်း၊ ခါဒတိ၊ စားရ၏၊ ပယဝိ ဝါ၊ မြေကြီး

ကိုလည်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်ရ၏၊ ဟရိတ သသံဝါ၊ စိမ်းရှင်သော
 ကောက်ပင်ကို လည်းကောင်း၊ အလ္လဂေါမယံဝါ၊ စိုသောနွား ချေးကို
 လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘပံဝါ၊ လိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိလံဝါ၊ နှမ်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေဟံဝါ၊ ကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗံဝါ၊ ပန်းပွင့်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဗလံဝါ၊ သစ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်ရ၏၊ ဗုဿ
 မတ္တိကာယဝါ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိသောမြေဖြင့်လည်း၊ သမ္မာလိမ္မတိ၊
 ကောင်းစွာလိမ်းကျံရ၏၊ ဗေဿသာဓုံကံဝါ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိသောပု
 ဆိုးကိုလည်း၊ နိဝါသတိ၊ ဝတ်ရ၏၊ ဗုဿဝေဠုနံဝါ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိ
 သောဥရေကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်ရ၏၊ အညစ္စိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝေဠုပံဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတံ၊ အလွန်ထူးသောမင်္ဂလာဟုသမုတ်
 အပ်သော၊ ယမ္မနဂန္ဓံဝါ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံကိုလည်း၊ စာယတိ၊ နှမ်းရ၏၊
 ရသံဝါ၊ ရသာရုံကိုလည်း၊ သာယတိ၊ လျက်ရ၏၊ ဖောဠုဗ္ဗံဝါ၊ ဖောဠုဗ္ဗာရုံ
 ကိုလည်း၊ ဗုဿတိ၊ တွေ့ရ၏၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ မုတမင်္ဂလန္တိ၊ မုတ
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿစ၊ ထိုယောက်ျား၏လည်း၊ ဝစ
 နံ၊ စကားကို၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကြကုန်၏၊
 ဧကစ္စေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံး
 ယောက်သော် လူတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကော၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ အယူရှိသော
 ယောက်ျားသည်၊ သုတမုတမင်္ဂလိကော၊ သုတမင်္ဂလာမုတမင်္ဂလာအယူ
 ရှိသော ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိမိမ့်သောဌ၊ နာ
 သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သောယောက်ျားတို့တွင်၊
 အညတရော၊ တယောက်သောယောက်ျားသည်၊ အညတရေ၊ တယောက်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧန္တု၊ နှစ်ယောက်သောယောက်ျားတို့ကို၊ သညာပေတုံ၊ သိ
 မိမ့်သောဌ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တေသုစမနူဿသု၊ ထိုလူအပေါင်း
 တို့တွင်လည်း၊ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဿ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိက
 ယောက်ျား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဏှိံသု၊ ယူကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့
 သည်၊ ဒိဋ္ဌယေဝ၊ ရှုပါရုံကိုသာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂတာပဝတ္တာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သုတမုတမင်္ဂလိကာနံ၊ သုတမင်္ဂလိ
 ကမုတမင်္ဂလိက ယောက်ျားတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဏှိံသု၊ ယူကြကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သုတံယေဝ၊ သဒ္ဓါရုံကိုသာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂ
 လာဟူ၍၊ ဂတာပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မုတံ၊ မုတာရုံကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ

ဟူ၍၊ ဂတာပဂတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံမင်္ဂလကဿ၊ ဤမင်္ဂလသ
 စကားသည်၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းအလုံး၌၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား
 စွာ၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်း
 အလုံး၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂုမ္မာဂုမ္မာ၊ အရအရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ ကိန္နဝေါ၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာမည်ရာလေ
 သနည်းဟု၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ဗိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏၊ တေ
 သံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်ကိုစောင့်သောနတ်တို့
 သည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ တထေဝ၊ ထိုလူတို့
 အတူပင်လျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဗိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏၊ တာသံ
 ဒေဝတာနံ၊ ထိုကိုယ်စောင့်နတ်တို့၏၊ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်တို့သည်၊
 မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 တတော၊ ထိုကိုယ်စောင့်နတ်တို့မှ၊ မင်္ဂလကထံ၊ မင်္ဂလာစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြားရ၍၊ ဘုမ္မဒေဝတာပိ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ
 သာလျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဗိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏၊ တာသမ္ပိဒေဝ
 တာနံ၊ ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်တို့၏လည်း၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာ
 ကာသဠဒေဝတာ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အာကာသဠဒေဝတာနံ၊ အာကာသဠနတ်တို့၏၊ မိတ္တာ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကဒေဝတာ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနဝဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်
 လျှင်၊ ယာဝသုဒဿိ၊ သုဒဿိဘုံတိုင်အောင်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ အက
 နိဋ္ဌဒေဝတာ၊ အကနိဋ္ဌ နတ်တို့သည်၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မင်္ဂလဗိန္တနံ၊
 မင်္ဂလာအကြံအစည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အကနိဋ္ဌဒေဝတာပိ၊ အကနိဋ္ဌ
 နတ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနတ်တို့အတူသာလျှင်၊ ဂုမ္မာဂုမ္မာ၊
 အရအရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဗိန္တယိံသု၊
 ကြံကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ စကြာဝဠာ
 တသောင်းတို့တိုင်တိုင်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတသောင်းသောသောကဓာတ်
 တို့၌၊ မင်္ဂလဗိန္တာ၊ မင်္ဂလာအကြံအစည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
 ဥပ္ပန္နာစ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆယမာနာပိ၊ ဆုံးဖြတ်ငြားသော်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်
 အပြီးသို့၊ အပတ္တာဝေ၊ မရောက်ကြဘဲလျှင်၊ ဣဒသဝဿာနိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်

တို့ပတ်လုံး၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မနုဿာစ၊ လူတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနော
စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတို့၏တပည့်
တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝသေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကသုတမင်္ဂလိက
မုတမင်္ဂလိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဓာသုံးပါးအပြားဖြင့်၊ ဘိန္နာ၊
တွဲပြားကုန်၏၊ ကောဝိ၊ တယောက်သော သူသည်မျှလည်း၊ ဣမေဝ၊
ဤအယူဝါဒစကားသည်လျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာပစ္စု၍၊ ယထာဘူစ္စတော၊
ဟုတ်မှန်သော အားဖြင့်၊ နိဋ္ဌံ၊ အပြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်နိုင်သောသူမည်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လေ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ မင်္ဂလကောသာဟလံ၊
မင်္ဂလကောသာဟလသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကော
သာဟလံနာမ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကျော်စောခြင်း၊ ကောသာဟလ
မည်သည်ကား၊ ကပ္ပကောသာဟလံ၊ က မ္ဘာပျက်အံ့သောကောသာဟလ
လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိကောသာဟလံ၊ စကြာမင်းဖြစ်အံ့သောကောသာ
ဟလ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကောသာဟလံ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သောကောသာဟ
လလည်းကောင်း၊ မင်္ဂလကောသာဟလံ၊ မင်္ဂလာတရား၏ကောသာဟလ
လည်းကောင်း၊ မောနေယျကောသာဟလံ၊ မောနေယျအကျင့်၏ကောသာ
ဟလ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ငါးပါးသောကောသာဟလတို့တွင်၊ ကာမာဝစရဒေဝါ၊ ကာမာဝစရနတ်
တို့သည်၊ မုတ္တသီရာ၊ ဖြေချသောရှောင်ထုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိဏ္ဏက
သာ၊ ဆံဖရိုဖရဲရှိကုန်လျက်၊ ရုဒမုခ၊ ဝိုသောမျက်နှာရှိကုန်လျက်၊ အသုနိ၊
မျက်ရေတို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ပုဉ္ဇမာနာ၊ သုတ်ကုန်လျက်၊ ရတ္ထ
ဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ နီသောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိရူပ
ဝေသာမာရိနော၊ အဆင်းမလှသော အလွင်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ မာရိသ၊ အိုအချင်းလူအပေါင်းတို့၊ ဝဿသတသဟဿအစွ
ယေန၊ အနှစ်တသိန်း လွန်သဖြင့်၊ ကပ္ပုဋ္ဌာနံ၊ က မ္ဘာပျက်ခြင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံလောကော၊ ဤလောကကြီးသည်၊ ဝိနသိဿ
တိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မဟာသမုဒ္ဒေါစ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်လည်း၊ ဥဿသ
တိ၊ ခြောက်လတ္တံ့၊ အယဉ္စမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည် လည်းကောင်း၊
သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာစ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တေလောကဓာတုယော၊ ထိုလောကဓာတ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒယိဿန္တိ၊
လောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိနသိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ ယာဝဗြဟ္မလော

ကာ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ လောကဝိနာသော၊ လောက၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မာရိယ၊ အိုအချင်းလူအပေါင်းတို့၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်၊ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်၊ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်၊ မာတရံ၊ မိခင်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟထ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူကြလေကုန်၊ ပီတရံ၊ ဘခင်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟထ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူကြလေကုန်၊ ကုလေ၊ အမျိုးကြီး၌၊ ဇေဋ္ဌပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အား ရိုသေကုန်သည်၊ ဟောထံ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၊ ဇာဂရထ၊ နိုးကြားလျှံ့လပြုကြလေကုန်၊ မာပမာဒတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကြလေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထေ၊ လူပြည်လင်းခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ လူးလာသွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဧဟံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ ကပ္ပကောလာဟလံနာမ၊ ကပ္ပကောလာဟလမည်၏။

ကာမာဝစရုဒေဝါဇေ၊ ကာမာဝစရုနတ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ မာရိယ၊ အိုလူအပေါင်းတို့၊ ဝဿသဟဿအစ္စယေန၊ အနှစ်တရာလွန်သဖြင့်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ထိုမှဤမှသွားလာ၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံကောလာဟလံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ စံက္ကဝတ္တိကောလာဟလံနာမ၊ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလမည်၏။

သုဒ္ဓါဝါသ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါပန၊ ဗြဟ္မာတို့သည်ကား၊ ဗြဟ္မာဘရဏေန၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့၏တန်ဆာဖြင့်၊ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဗြဟ္မဝေဠုနံ၊ ဗြဟ္မာနတ်တို့၏ဥရစ်ကို၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပီတိသော၊ မနုဿဇာတာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာဝါဒိနော၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ပြောဆိုကုန်လျက်၊ မာရိယ၊ အိုအချင်းလူအပေါင်းတို့၊ ဝဿသဟဿအစ္စယေန၊ အနှစ်တထောင် လွန်သဖြင့်၊ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံကောလာဟလံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံနာမ၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလမည်၏။

သုဒ္ဓါဝါသဒေဝါဇေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာနတ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မာရိယ၊ အိုလူအပေါင်းတို့၊ နှိဒသဝဿာနံ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ဣဒံမဂ်

၂၀၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂၀၀

လံ၊ ဤမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ကထေသတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ထုည့်လည်သွားလာ၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံကောလာဟလံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ မင်္ဂလကောလာဟလံနာမ၊ မင်္ဂလကောလာဟလမည်၏။

သုဒ္ဓါဝါသာဝေဒေါ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာနတ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ မာရိသ၊ အိုလူအပေါင်းတို့၊ သတ္တန္တံဝဿာနံ၊ ခုနစ်နှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ တိက္ခံ၊ ရဟန်းသည်၊ တဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ယံမောနေယျပဋိပဒံ၊ အကြင်မောနေယျအကျင့်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပုန္တိဿဟိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ထုည့်လည်သွားလာ၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံကောလာဟလံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ မောနေယျကောလာဟလံနာမ၊ မောနေယျကောလာဟလမည်၏။

ဣမေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသုကောလာဟလေသု၊ ငါးပါးသောကောလာဟလတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာဒိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဓာတိန္ဒေသု၊ သုံးစုသုံးကွဲပြားကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ မင်္ဂလကောလာဟလံနာမတိ၊ မင်္ဂလကောလာဟလ မည်၏ဟူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ အံထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးချယ်စိစစ်ကြကုန်၍၊ အလဘမာနေသု၊ မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ခွါဒသန္တံဝဿာနံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တာဝတိံသကာယိကာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သံဂမ္မ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ သမာဂမ္မ၊ အညီအညွတ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သမဓိန္ဒေသု၊ အညီအညွတ် ကြံကြကုန်၏၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မာရိသ၊ အိုအချင်းနတ်များတို့၊ စာရသမိကော၊ အိမ်၏အရှင်သည်၊ စာရဇနာနံ၊ အိမ်၌နေသောလူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်သည်၊ သေဋ္ဌောစ၊ ကြီးလည်းကြီးသည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂါမသမိကော၊ ရွာသူကြီးသည်၊ ဂါမဝါတိနံ၊ ရွာ၌ နေသောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်သည်၊ သေဋ္ဌောစ၊ ကြီးလည်းကြီးသည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သဗ္ဗမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်သည်၊ သေဋ္ဌောစ၊ ကြီးလည်းကြီးသည်၊ ဟောတိ

ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေဝမေဝဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒေဝါ
နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ ယဒိဒံသံဇ္ဈဒံ ယောဇေသော သက္ကော၊
အကြင်သိကြားမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံသက္ကော၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊
အမှောက်၊ ငါတို့ထက်၊ ဝုညေနစ၊ ဘုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတဇေနစ၊ တန်ခိုး
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဿရိယေနစ၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာ
ယစ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခွိန္နံဒေဝလောကောနံ၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့ကို၊
အဓိပတိ၊ အစိုးရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏၊ သေ
ဋ္ဌာစ၊ ကြီးလည်းကြီး၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုး
ရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊ ဇေတံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာ
ရောစေယျာမ၊ ကြားရကုန်မူကား၊ ယိန္နန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္နောတွာ၊ ကြံကုန်၍၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊
သွားကြလေ၍၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊
တံခဏာမူရူပံ၊ ထိုခဏအား လျော်သော၊ နိဝါသနာဘရဏသုသယိရိက္ခာ
သရိရံ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့်တင့်တယ်သောအသရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊
အနုတယျကောဋိအန္တရာဂဏပရိဝုတံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကုဋေသော နတ်သွီး
အပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော၊ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လုပ်ကသပ်ပင်၏
အရင်းဖြစ်သော၊ ပဏ္ဍုကမ္မလဝရာသနေ၊ မြတ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလသ
ကျောက်နေရာ၌၊ နိယိန္နံ၊ နေသည်ကို၊ အဘိဝါဒေတွင်း၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊
ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစ
ကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မာရိသ၊ အိုသိကြားမင်း၊ ယဋ္ဌေ၊ အကျွန်ုပ်
တို့တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်၊ ဇာနေယျာယိ၊ သိရ
အောင်ပြုပါလော၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မင်္ဂလပညာ၊ မင်္ဂလာနှင့်စပ်သော
ပြဿနာသည်၊ သမုဋ္ဌိတာ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခဲ့၏၊ ဧကေ၊ အချို့သောနတ်လူ
တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ရူပါရုံကို၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့
သောနတ်လူတို့သည်၊ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြ
ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့သောနတ်လူတို့သည်၊ မုတံ၊ မုတာရုံကို၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဆိုကြသောစကား၌၊ မယဉ္ဇ၊ ငါတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ ငါတို့မှတပါးသောနတ်လူတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အနိဋ္ဌင်္ဂတာ၊ အပြီးသို့မရောက်လေကုန်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သာဓု၊
တောင်းပန်ပါ၏၊ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ယာထာဝ
တော၊ ဟုတ်သောသဘောအားဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂၉၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ခုတိယတွဲ၊

အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ပကတိယာဝိ၊
ပြကတော့အားဖြင့်လည်း၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယံမဂ်လကထာ၊
ဤမဂ်လာစကားသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမု
ဗ္ဗိတာ၊ အစဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ ရှင်သိကြား
မင်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့
၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ အဿုမှ၊ ကြားရပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို
ဆိုကြကုန်၏။ ကတော၊ ထိုနောင်မှ၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်
နတ်တို့သည်၊ အာကာသဌဒေဝတာနံ၊ အာကာသဌနတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊
အထံမှ၊ အဿုမှ၊ ကြားရပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
အာကာသဌ ဒေဝတာ၊ အာကာသဌ နတ်တို့သည်၊ ဘုမ္မဌဒေဝတာနံ၊
ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဿုမှ၊ ကြားရ
ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဘုမ္မဌဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်
တို့သည်၊ မနုဿာရက္ခဒေဝတာနံ၊ လူစောင့်နတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
မှ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဿုမှ၊ ကြားရပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို
ကြကုန်၏၊ မနုဿာရက္ခဒေဝတာ၊ လူစောင့်နတ်တို့သည်၊ မနုဿလောကေ
လူပြည်၌၊ မဂ်လပဌာ၊ မဂ်လာပြဿနာသည်၊ သမုဗ္ဗိတာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်၍၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အေထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်
တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်းသည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားသည်၊ ဝသတိ၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌၊
ဝသတိ၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တံ
ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုန်းတော်ကြီးထွေသောဘုရားကို၊ ကောဝိတရံတယောကံ
သောသူသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ဘူးလေပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်၊ ကောဝိဒေဝါ၊ တရံတယောကံသောနတ်သည်၊ ပုစ္ဆိတိ၊
မေးလျှောက်ဘူးလေပြီဟု၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို၊ နဒေဝံ၊ မပေး၊ မာရိသ၊
အိုအချင်းနတ်တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ နှစ်ခါနာမ၊ အဘယ်မည်သော
အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တိ၊ မီးကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ခဇ္ဇောပနကံ၊ ပိုးရုန်းကြွေး
ကို၊ ဥဇ္ဇာလေထ၊ မီးဟုမှတ်ထင်၍မှတ်လေကုန်အံ့နည်း၊ လေတုဌေ၊ အကြင်
သင်နတ်တို့သည်၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ မဂ်လဒေသကံ၊ မဂ်လာ
တရားကို ဟောတော်မူတတ်သော၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
အပုစ္ဆိတွာ၊ မမေးမူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပုစ္ဆိ တဗ္ဗံ၊ မေးရာ၏ဟု၊ မညထ၊ မှတ်ထင်

၂

အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ မာရိသာ၊ အိုအချင်းနတ်တို့၊ တုဇေ၊ သင်တို့သည်၊
အာဂစ္ဆိယ၊ လာလှည့်ကြကုန်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ၊ အဇ္ဈ၊ မချွတ်၊ သဿိရိကံ၊ အသရေရှိ
သော၊ ပဉ္စာဗျာကရဏံ၊ ပြဿနာ၏အဖြေကို၊ လဘိသံဃာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊
တံ၊ သင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆာမေးလျှောက်ပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏၊ ဒေဝပုတ္တော၊ စေခိုင်းအပ်သော
နတ်သားသည်၊ တံဇဏာနုရူပေန၊ ထိုဇဏအားလျော်သောတန်ဆာဖြင့်၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဝိဇ္ဇာရိဝ၊ လျှပ်စစ်
နွယ်ကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဒေဝဂဏပရိဂုတော၊
နတ်အပေါင်းမြီရံလျက်၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
မြတ်သို့၊ အာဂစ္ဆိယ၊ လာခဲ့ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်
၍၊ မင်္ဂလပဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
ဂါထာယ၊ ဗဟူဒေဝ၊ မနုဿာစအစရှိသောဂါတာပုဒ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
လျှောက်ထားရှုတ်ဆိုလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
နတ်သား၏၊ တံပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်
၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိနံ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသောပုဒ်
တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ကသိဘာရ
နုစသုတ္တဝဇ္ဇနာယံ၊ ကသိဘာရနုစသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်လေ
ပြီ၊ ဝိတ္ထာရံ၊ အကျယ်ကို၊ ဣန္ဒန္တေတိ၊ အသိရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပပဉ္စ
သုဒနိယာ၊ ပပဉ္စသုဒနိအမည်ရှိသော၊ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယံ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်
အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဂဟေတဇ္ဈော၊ ယူ
အပ်၏၊ ကသိဘာရနုစသုတ္တဝ၊ ကသိဘာရနုစသုတ်၌ကား၊ မာဂဓေသု
ဝိဟရတိ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့ ဧကနာဠာယံ ပြာဟူဏဂါမေတိ၊ မာဂဓေသု
ဝိဟရတိဒက္ခိဏာဂိရိသို့ ဧကနာဠာယံ ပြာဟူဏဂါမေဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်
တော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိဇေတဝနေ
အနာထပိဗ္ဗိကဿအာရာမေတိ၊ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဇေတဝနေအနာထ
ပိဗ္ဗိကဿအာရာမေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တဿော၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ
ယန္တိ ဣဒံပဒံ၊ သာဝတ္ထိယံဟူသောဤပုဒ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဣမ၊

ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ အဝုပ္ပပဒဝဏ္ဏနံ၊ အသင်ဖြစ်သောပုဂံအဖွင့်ကို၊ ကရိဿာ
မ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအသင်ဖြစ်သောပုဂံအဖွင့်သည်၊ သေယျတာကတမံ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သာဝတ္ထိယန္တိ ဧဝံနာမကော၊ သာဝတ္ထိဟု ဤသို့အ
မည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့သည်၊ သာဝတ္ထဿနာမ၊ သာဝတ္ထ
အမည်ရှိသော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊ နိဝါသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ အ
ဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသမ္ဘဿ၊ ကုသမ္ဘ၏၊ ဝါ
သော၊ နေရာသည်၊ ကောသမ္ဘိ၊ ကောသမ္ဘိမည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ ကာကဏ္ဍဿ၊ ကာကဏ္ဍ၏၊ ဝါသော၊ နေရာသည်၊ ကာကဏ္ဍိ၊ ကာ
ကဏ္ဍိမည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိကိ၊
သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပေါရာဏကာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်
ကား၊ တသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ သတ္တသမာယောဂေ၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသော
လှည်းကုန်သည်တို့ကို၊ ကိံကဏ္ဍံ၊ အဘယ်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
စုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သာဝတ္ထိ
တိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊
တိဿံသာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧတေန၊ ဤသာဝတ္ထိဟူသောစကား
ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ ဂေါစရဂါမော၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ဒိပိတော၊ ပြ
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတောနာမ၊ ဧတအမည်ရှိသော၊ ရာဇ
ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ရောပိတ
သံဝနိတတ္တာ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သဖြင့်ပွားစီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊
ထိုဧတမင်းသား၏၊ ဝနံ၊ တောဥယျာဉ်တည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
ဧတဝနံ၊ ဧတဝနံမည်၏၊ တသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ထိုဧတဝနံကျောင်း
တော်၌၊ ဧတသ္မိဋ္ဌံ၊ ထိုသူဌေး၌၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့အား၊
ပိဏ္ဍံ၊ ပေးအပ်သောထမင်းခဲသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကမည်၏၊ တဿအနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊
ထိုအနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော၊
ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်၊ စတုပဏ္ဏာသ ကောဋိပရိစ္စာဂေန၊ ငါးဆဲ့
လေးကုဋေသောဥစ္စာကိုစွန့်သဖြင့်၊ နိဌာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ အာရာမေ၊
အရာ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ထို

အာရာမေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အဿ၊ထိုဘုရားရှင်အား၊ ပဗ္ဗဇိတာနုရူပါဝါ
သော၊ ရဟန်းတို့အားလျော်သောနေရာကို၊ ဒီပိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ အထာတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊အထဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊အဝိဇ္ဇေ
ဒတ္တေ၊ ကာလမခြားသောအနက်၌၊ နိပါတော၊နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ခေါတိ
ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ခေါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊အဓိကာရန္တရနိဒဿနတ္ထေ၊ဆုံး
ဖြတ်ပိုင်းခြား၍အထူးကိုပြသောအနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်ဝုန်တည်း၊တေ
န၊ထိုအထခေါသဒ္ဓါဖြင့်၊အဝိဇ္ဇေန္တေယံဝ၊မပြတ်နေတော်မူသောစောင့်ပင်
လျှင်၊တတ္ထ၊ထိုကျောင်းတော်၌၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝိဟာရေ၊
နေတော်မူရာ၌၊ဣဒံအဓိကာရန္တရံ၊ဤသို့သောအဆုံးအဖြတ်အထူးသည်၊
ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေဿတိ၊ပြ၏၊တံထို၊ထူးသောအဆုံး
အဖြတ်သည်၊ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
အညတရားဒေဝတာစဟိအာဒိ၊အညတရားဒေဝတာအစရှိသောစကားကို၊
ဒေဿတိ၊ပြ၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ အညတရတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊- အည
တရဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အနိယာမိတနိဒ္ဒေသော၊အမှတ်မရှိသည်ကို
ပြကြောင်းဖြစ်သောဝုန်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သား
သည်၊နာမဂေါတ္တတော၊ အမည်အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၊ ယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊အပါကဋ္ဌာ၊မထင်ရှား၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အညတရတိ၊အည
တရဟူ၍၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ဒေဝါဝေ၊နတ်သည်ပင်လျှင်၊ဒေဝတာ၊ဒေဝ
တာမည်၏၊ဇေတံ၊ဤဒေဝတာဟူသောဝုန်သည်၊ ဣတ္ထိဝရိသသာဓာရဏံ၊
နတ်မိန်းမ နတ်ယောက်ျားတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဝုန်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤ
အရာ၌ကား၊ သောဒေဝ ဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဝရိယော ဝေ၊
ယောကျ်ားပင်လျှင်တည်း၊ကိန္တု၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဒေဝတာတိ၊ဒေ
ဝတာ ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်သနည်း၊ သာဓာရဏနာ မဂ္ဂဟဏေန၊
ဆက်ဆံသောအမည်ကိုယူသဖြင့်၊ ဒေဝတာတိ၊ဒေဝတာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိ
ယာဟူသောဤဝုန်၌၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊အဘိက္ကသဒ္ဓါသည်၊ ခယသုန္ဒရာ
ဘိရူပအတ္ထာနုမောဒနာဒိသု၊ကုန်သောအနက်ကောင်းသောအနက်အလွန်
အဆင်းလှသောအနက်အလွန်ဝမ်းမြောက်သော အနက်အစရှိသည်တို့၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ထိုလေးပါးသော အနက်အစရှိသည် တို့တွင်၊
အဘိက္ကန္တာ ဘန္တေရတ္တိနိက္ခန္တော ပဌမောယာမော ဝိရနိဘိဇ္ဇောဘိက္ခု၊
သံဃောဥဒ္ဓိသတုဘဂဝါဘိက္ခု၊နိပါတိမောက္ခန္တိဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တာ

၂၆၃

၂၆၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ

ဘန္တေရတ္တိနိက္ခန္တော ပဌမောယာမော ဗိရုနိသိန္ဓောဘိက္ခုသံဃောဥဒ္ဓိသ
တုဘဂဝါဘိက္ခုနံ၊ ပါတိမောက္ခံသိသ္မိအစရှိသည်တို့၌၊ ခယော၊ ကုန်သော
အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊
အဘိက္ကန္တော၊ ကုန်ပါပြီ၊ ပဌမောယာမော၊ ပဌမညဉ့်ယာမ်သည်၊ နိက္ခန္တော၊
ထွက်ပြီ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဗိရုနိသိန္ဓော၊ နေရသည်ကား
ကြာပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပါတိမောက္ခံ၊
ပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသတု၊ ပြတော်မူပါလော၊ အယံဣမေသံစတုန္ဒီပုဂ္ဂလာနံ
အဘိက္ကန္တ တရောစာတိ ဝေမာဒိသု၊ အယံဣမေသံ စတုန္ဒီ ပုဂ္ဂလာနံ
အဘိက္ကန္တ တရောစတိသိသ္မိအစရှိသည်တို့၌၊ အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တ
သဒ္ဓါသည်၊ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံပုဂ္ဂ
လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္ဒီ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တ တရောစ၊ အလွန်လည်းကောင်း၏။ ကောမေ
ဝန္တတိမါဒါနိ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇေလံ အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန သဗ္ဗာဩဘာ
သယံဒိဿတိ ဝေမာဒိသု၊ ကောမေဝန္တတိမါဒါနိ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇေလံ
အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန သဗ္ဗာဩဘာ သယံဒိဿတိသိသ္မိ အစရှိသည်တို့၌၊
အဘိရူပေ၊ အလွန် အဆင်း လှသော အနက်၌၊ အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓေါ၊
အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ယသသာစ၊ အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇေလံဇ
လန္တော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော၊
ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိဿ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကို၊ ဩဘာသယံ
ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ မြေ
တော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘိက္ကန္တ
ကောဂေါတမာတိ ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တ ဘောဂေါတမတိသိသ္မိအစရှိသည်
တို့၌၊ အဗ္ဘာနုမောဒေန၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သော အနက်၌၊ အဘိက္ကန္တ
သဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်
ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရှိပေ၏။ ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလ
သုတ်၌ကား၊ ခယော၊ ကုန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တောယရတ္တိယာတိ၊ အဘိက္ကန္တောယရတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ရတ္တိ
ယာ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်သည်၊ ပရိက္ခိတာယ၊ လွန်ပြီးသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာတိဇ္ဇေ၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာဟူ
သောဤပါဌ၌၊ အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓါသည်၊ အဘိရူပေ၊

အလွန်အဆင်းထူးသောအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါပန၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဆဝိထုတိကုလဝဂ္ဂကာရဏသဏ္ဌာနပဝေဏာရူပါယတနာဒိသု၊ အရေဟူသောအနက် ခြီးမွမ်းအပ်သောအနက် အမျိုးစုဟူသောအနက် အကြောင်းဟူသောအနက် သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက်အတိုင်းအရှည်ဟူသောအနက်ရူပါယတနအစရှိသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တက္က၊ ထိုချနစ်ပါးသောအနက်တို့တွင်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဝိဘဂဝါတိဇေမာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဝိဘဂဝါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ဆဝိယာ၊ အရှေ့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဝိ၊ ရှေ့၏အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းတော်လည်းရှိ၏။ ကဒါသံယုဇ္ဇာပနတေဂဟတေသမဏဿဂေါတမဿ ဝဏ္ဏောတိဇေမာဒိသု၊ ကဒါသံယုဇ္ဇာပနတေဂဟပတိသမဏဿ ဂေါတမဿ ဝဏ္ဏောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ထုတိယံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တေ၊ သင်အား။ ကဒါ၊ အတယ်ကာလ၌၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ ဝဏ္ဏော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းသည်၊ သံယုဇ္ဇာပန၊ ကောင်းစွာနှုတ်တက်သနည်း၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏောတိဇေမာဒိသု၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏောအစရှိသည်တို့၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုး၏အပေါင်းအစု၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးအစုတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေန ဂန္ဓထေနောတိဝုစ္စတိတိဇေမာဒိသု၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဂန္ဓထေနောတိဝုစ္စတိဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ကာမဏေ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အတယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဂန္ဓထေနောတိ၊ အနံကိုခိုးသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ မဟန္တံ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာတိဇေမာဒိသု၊ မဟန္တံဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ သဏ္ဌာနေ၊ သဏ္ဌာန်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်း၏သဏ္ဌာန်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ တယောပတ္တဿဝဏ္ဏောတိဇေမာဒိသု၊ တယောပတ္တဿဝဏ္ဏောဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ပမာဏေ၊ အတိုင်းအရှည်ပမာဏအနက်၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မုတ္တဿ၊ သိပ်တိ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ပမာဏတို့သည်၊ တယော၊ သုံးလုံးတို့တည်း။

၂၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝဏ္ဏောဂဓန္ဓာရသော ဩဇာတိဇေမာဒိသု။ ဝဏ္ဏောဂဓန္ဓာရသောဩဇာ
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ရူပါယတနသု၊ ရူပါ
ယတနအစရှိသော အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝဏ္ဏော၊ ရူပါယတန၎င်း
ဂဓန္ဓာ၊ ဂဓန္ဓာယတနလည်းကောင်း၊ ရသော၊ ရသာယတနလည်းကောင်း၊
ဩဇာ၊ ဩဇာ၎င်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ သောဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ထိုဝဏ္ဏသဒ္ဓါကို၊ ဘ
ဝိယာ၊ အရေဟူသော အနက်၌၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိ
ရူပသဝိ၊ အလွန်လှသော အရုပ်အရည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝလကပ္ပန္တိ ဧတ္ထ၊ ဧကဝလကပ္ပံဟူသော
ဤပုန်၌၊ ဧကဝလသဒ္ဓေါ၊ ဧကဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသယေဘုယျအ
ဗျာမိဿာနတိရေကဓဋ္ဌတ္ထဝိသံယောဂါဒိအနေကတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိသော
အနက်များသောအနက် မရောနှောသောအနက် မလွန်သောအနက် ဖြ
သောအနက်တပါးနှင့်မရောသောအနက်အစရှိသောများသောအနက်ရှိ၏၊
တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿဧကဝလသဒ္ဓဿ၊ ထို
ဧကဝလသဒ္ဓါ၏၊ ဧကဝလပရိဝုဏ္ဏံပရိသုန္ဓုဗြဟ္မစရိယန္တိဇေမာဒိသု၊ ဧက
ဝလပရိဝုဏ္ဏံပရိသုန္ဓုဗြဟ္မစရိယံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အနဝသေသတော
အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝ
လပရိဝုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓု၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်
သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာမသတိ၊ ပြတတ်၏။ ဧကဝ
လာအင်္ဂမာဂဓပဟုတံခါဒနိယံဘောဇနိယံ အာဒါယဥပသင်္ကမိဿန္တိ
တိဇေမာဒိသု၊ ဧကဝလာအင်္ဂမာဂဓပဟုတံခါဒနိယံဘောဇနိယံအာဒါယ
ဥပသင်္ကမိဿန္တိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဧကဝလသဒ္ဓေါ၊ ဧကဝလသဒ္ဓါ
သည်၊ ယေဘုယျတာ၊ များသောအနက်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧကဝလာ၊ များသောအားဖြင့်၊ အင်္ဂမာဂဓ၊ အင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်း၌နေကုန်
သောသူတို့သည်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ
ကပ်ကုန်လတ္တံ့။ ဧကဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိတိဇေမာ
ဒိသု၊ ဧကဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့
၌၊ ဧကဝလသဒ္ဓေါ၊ ဧကဝလသဒ္ဓါသည်၊ အဗျာမိဿတာ၊ ချမ်းသာအစရှိ
သည်နှင့်မရောသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝလဿ၊ ချမ်းသာ
နှင့်မရောသက်သက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဒုက္ခအရ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်

ကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကေဝလံသဒ္ဓါမတ္တကံနုန အယံမာယသ္မာ
တိဝေမာဒီသု၊ ကေဝလံသဒ္ဓါမတ္တကံနုနအယံမာယသ္မာဤသို့ အစရှိသည်
တို့၌၊ကေဝလသဒ္ဓေါ၊ကေဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနုတိရေကတာ၊မလွန်သည်
၏အဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အယံအာယသ္မာ၊ဤအရှင်သည်၊ကေဝကံ၊
မလွန်မကျူးသော၊ သဒ္ဓါမတ္တကံနုန၊သဒ္ဓါတရား၏အတိုင်းအရှည်လော၊
အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿဗဟိကောနာမသဒ္ဓိဝိဟာရိကောကေဝလကပ္ပံ
သံဃဘောဒါယဋ္ဌိတောတိ ဝေမာဒီသု၊ အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿဗဟိ
ကောနာမသဒ္ဓိဝိဟာရိကောကေဝလကပ္ပံသံဃဘောဒါယဋ္ဌိတော ဤသို့အ
စရှိသည်တို့၌၊ကေဝလသဒ္ဓေါ၊ ကေဝလသဒ္ဓါသည်၊ဗုဋ္ဌတ္ထတာ၊ ဖြစ်သော
အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ၊
အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏၊ ဗဟိကောနာမ၊ဗဟိကအမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိ
ကော၊အတူအနုတပည့်သည်၊သံဃဘောဒါယ၊သံဃာတော်ကိုသင်းခွဲသော
ကြောင့်၊ကေဝလကပ္ပံ၊တကမ္မ ဘပတ်လုံးဖြောင့်ဋ္ဌိတော၊တည်၏၊ကေဝလီ
ဝုထိတဝါဥတ္တမဝုရိသောတိဝုစ္စတိတိဝေမာဒီသု၊ ကေဝလီဝုထိတဝါဥတ္တ
မဝုရိသောတိဝုစ္စတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ကေဝလသဒ္ဓေါ၊ကေဝလသဒ္ဓါ
သည်၊ဝိသံယောဂေါ၊သူတပါးနှင့်မရောနှောသော၊အတ္ထော၊အနက်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥတ္တမဝုရိသော၊မြတ်သောယောကျ်ားသည်၊ ကေဝလီ၊
သူတပါးနှင့်မရောသည်ဖြစ်၍၊ ဝုထိတဝါ၊မြတ်သောသီတင်းကို သုံးလေ့
ရှိ၏၊ဣဒပန၊ဤအရာ၌ကား၊အဿကေဝလသဒ္ဓဿ၊ ဤကေဝလသဒ္ဓါ၏၊
အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊အနက်၊အဓိဓ္ဌေ
တော၊အလိုရှိအပ်၏၊ အယံကပ္ပသဒ္ဓေါ၊ဤကပ္ပသဒ္ဓါသည်လည်း၊ အဘိ
သဒ္ဓဟနဂေါဟာရ ကာလပညတ္တိဆေဒနဝိကပ္ပလေသ သမန္တဘာဝါဒီ
အနေကတ္ထော၊အလွန်ယုံကြည်သောအနက်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအနက်ကာလအ
နက်ပညတ်ဟူသောအနက်ဖြတ်ခြင်းဟူသောအနက်အထူးကြံခြင်းအနက်
အမြွက်ဟူသောအနက် ထက်ဝန်းကျင်နှံ့၍ဖြစ်သော အနက်အစရှိသော
အနက်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တယာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊အဿကပ္ပသဒ္ဓဿ၊ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဩကပ္ပနိယမေတံဘောတော
ဂေါတမဿ ယထာတံအရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ ဝေမာဒီသု၊
ဩကပ္ပနိယမေတံ ဘောတောဂေါတမဿယထာတံ အရဟတောသဗ္ဗ
သမ္ဗုဒ္ဓဿဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိသဒ္ဓဟန၊အလွန်ယုံကြည်သော၊
အတ္ထော၊အနက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အရဟတော၊ပစ္စည်းလေးပါးကို၌

တော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ တောတောဂေါတမဿ၊ ရှင်ဂေါတမ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဩကပ္ပနိယံ၊ အလွန်ယုံကြည်သဒ္ဓါလောက်ပေ၏။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိဖလံပရိဘုဉ္ဇိတုန္တိ ဧဝမာဒိသု၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိဖလံပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဿကပ္ပသဒ္ဓဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဝေါဟာရဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော သမဏကပ္ပေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်အပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ယေနသုဒ္ဓံနိစ္စကပ္ပံဝိဟ ရာမိတိ ဧဝမာဒိသု၊ ယေနသုဒ္ဓံနိစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဿကပ္ပသဒ္ဓဿ၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ကာလုလ၊ ကာလဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣစ္စာယသ္မာကပ္ပေါတိ ဧဝမာဒိသု၊ ဣစ္စာယသ္မာကပ္ပေါ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဿကပ္ပသဒ္ဓဿ၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပသည်။ အလင်္ကတောကပ္ပိတ ကေသမဿူတိ ဧဝမာဒိသု၊ အလင်္ကတောကပ္ပိတကေသမဿ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဿကပ္ပသဒ္ဓဿ၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဆေဒနံ၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသောသူသည်။ ကပ္ပိတကေသမဿူ၊ ဖြတ်အပ်သော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိ၏။ ကပ္ပတိန္ဒရိလကပ္ပေါတိ ဧဝမာဒိသု၊ ကပ္ပတိန္ဒရိလကပ္ပေါ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊ အထူးအခြားကြံခြင်းအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ န္ဒရိလကပ္ပေါ၊ နေလက်နှစ်သစ်ပွန်းလွှဲသောကာလ၌၊ တောဇနံ၊ ဆွမ်းမားခြင်းသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတုန္တိ ဧဝမာဒိသု၊ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတုံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ လေသော၊ အမြွက်ဟူသော အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်၍နေခြင်းငှါ၊ ကပ္ပေါ၊ အမြွက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကေဝလကပ္ပံဝေဇ္ဇုဝနံ ဩဘာသေတွာတိ ဧဝမာဒိသု၊ ကေဝလကပ္ပံဝေဇ္ဇုဝနံဩဘာသေတွာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သောအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဝေဇ္ဇုဝနံ၊ ဝေဇ္ဇုဝနံကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့်ထွန်းလင်းတောက်ပ၍၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊

သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်နံ၍ ဖြစ်သောအနက်ကို။ အဓိပ္ပေတော၊
 အလိုရှိအပ်၏။ ယတောယသ္မာကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ကေ
 ဝလကပ္ပံဇေတဝနန္တိ ဧတ္ထ၊ ကေဝလကပ္ပံဇေတဝနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ အဝ
 သေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန
 ကျောင်းတော်ကို၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ဩဘာသေတွာတိ၊ ဩဘာသေတွာဟူသည်ကား၊ အာဘာယ၊ အရောင်
 ဖြင့်၊ ဗရိတွာ၊ နံ၍၊ စန္ဒိမာဝိယစ၊ လက္ခသို့၎င်း၊ သူရိယာဝိယစ၊ နေက္ခသို့၎င်း
 ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အရောင်ကို၊ ဧကပဇ္ဇောတံ၊ တပြိုင်နက်ထွန်းပ
 ခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိတိဧတ္ထ၊ ယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိဟူသော
 ဤပါဌ်၌၊ ဘုမ္မံတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊
 ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဒေဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိဏဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်အပ်၏၊
 တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကေနစကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်အပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အံ့နည်း၊ နာနပ္ပကာရဂုဏာဝိသေသမိပ္ပါယေန၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးကို အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊
 ချဉ်းကပ်အပ်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာဒုပလူပတော
 ဝါမိပ္ပါယဟိ၊ ချိုသောအသီးကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊
 ဒိဇဂဏေဟိ၊ ဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ နိစ္စဗလိတမဟာရုက္ခော၊ အမြဲလျှင်
 အသီးရှိသောသစ်ပင်ကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောဝိယ၊ ချဉ်းကပ်ကြလေသ
 ကဲ့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဂတာ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းသို့
 ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဂတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာတိပဒံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဥပသင်္ကမနပရိ
 ယောသပနဒီပနံ၊ ချဉ်းကပ်ပြီးသည်၏အဆုံးကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ အထ
 ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်လေ၏၊ တတော၊ ထိုသို့

ရောက်ပြီးသည်မှ၊ အာသန္နတရံ၊ အလွန်နီးသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပသင်္ခါတံ၊ အနီးဟုဆိုအပ်သောအရပ်သို့၊ ဂတ္တံ၊ သွားလေ၍၊ ဣကိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ အဘိဝါဒေတွာတိ၊ ဘဂဝန္တံ၊ အဘိဝါဒေတွာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဏာမိတွာ၊ ညွှတ်၍၊ နမသမိတွာ၊ ကိုင်း၍၊ ဧကမန္တန္တိ၊ ဧသေသဒ္ဓေါ၊ ဧကမန္တန္တိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝနယုံသကနိဇ္ဈေသော၊ ဘာဝနယုံကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ ဧကောကာသံ၊ တခုသောအခွင့်၊ ဧကပသံ၊ တခုသောနံပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယသင်္ခါတတည်း၊ အဋ္ဌာသိတိ၊ အဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ နိသဇ္ဇပဋိက္ခေပေါ၊ ထိုင်ခြင်း၊ ဣရိယာပုတ်ကိုပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်၊ အယောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထံဌိတာပန၊ အဘယ်သို့ ရပ်သနည်းဟူမူကား၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်တော်တည့်တည့်မှ၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့တော်တည့်တည့်မှ၊ န၊ မဟုတ်၊ အာသန္နဒူရတော၊ နီးလွန်းဝေးလွန်းသည်မှ၊ န၊ မဟုတ်၊ ပသေ၊ နံပါးတော်၌၊ န၊ မဟုတ်၊ ပဋိဝါတေ၊ လေညာအရပ်၌၊ န၊ မဟုတ်၊ ဩဏတုဏ္ဏတေ၊ နိမ့်လွန်းမြင့်လွန်းသောအရပ်၌၊ နဝာပိဌိတာ၊ မရပ်၊ ဣမေဒေါသေ၊ ဤအပြစ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇိတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အပံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်သနည်း၊ နနိသိဒတိ၊ မထိုင်လေသနည်း၊ လဟုနိဝတ္တိတုကာမတာယ၊ လျှင်စွာပြန်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ နနိသိဒတိ၊ မထိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရံတခုသာဖြစ်သော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးတရား၏ အလိုကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲမှီ၍၊ အသုပ္ပိပူရိတံ၊ မစင်အတိပြည့်သော၊ ဝစ္စဋ္ဌာနံဝိယ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်ကဲ့သို့၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ မကတိယာပန၊ ပြကတောအားဖြင့်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ယောဇနသဏ္ဍာတုတိ၊ ယူဇနာတရာမှစ၍၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ ဒုဂန္ဓတာယ၊

မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိကူလော၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်
သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလူ၊ ပြည်၌၊ နအတိရတိ၊ မမွေ့လျော်မပျော်၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂတကိစ္စံ၊ လာရောက်သောကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
လဟံ၊ လျှင်စွာ၊ နိဝတ္တိတုကာမတာယ၊ ပြန်သွားခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ နနိသီဒတိ၊ မထိုင်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်လူ၊ ပြည်၌လည်း၊ ဂမနာဒိ
ဣရိယာပထပရိသာမသမ္ပိနောဒနတ္ထံ၊ သွားခြင်းအစရှိသောဣရိယာပုထ်
၏ပင်းပန်းခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၍၊ သောပရိသာ
မော၊ ထိုသို့သော ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသီဒတိ၊ မထိုင်၊ ယေစ
မဟာသာဝကာ၊ အကြင်မဟာသာဝကတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမဟာသာ
ဝကတို့ကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိမာနေ
သိ၊ မြတ်နိုး၏၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသီဒတိ၊ မထိုင်လေ၊ အပိစ
အပရောနုလော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဠတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝ
တိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂါရဝေနော၊ ရိုသေလှသဖြင့်လျှင်၊ နနိသီဒတိ၊ မထိုင်၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိသီဒိတုကာမာနံ၊ ထိုင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနေရာအခင်းဖြစ်
သည်ကို၊ အနိစ္ဆမာနာ၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသဇ္ဇာယံ၊ ထိုင်ခြင်း၌၊
ဝိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ အံကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧကမန္တံဌိတာခေါသာဒေဝတာတိ၊ ဧကမန္တံဌိတာခေါသာဒေဝ
တာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာ၊ ရပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယအဇ္ဈိတာသီတိ၊ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယအဇ္ဈိ
တာသီဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အက္ခရပဒံ၊ အက္ခရာ
ပုဒ်ကို၊ နိယမိတကတိတေန၊ မှတ်၍ဆိုအပ်သော၊ မဂဓေန၊ မဂဓဘာ
သာဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ဗဟုတိဇေသာသဒ္ဓေါ၊ ဗဟုဟူသောဤသဒ္ဓါ
သည်၊ အနိယမိတသင်္ချာနိဒ္ဒေသော၊ အမှတ်မရှိသောအရေအတွက်သင်္ချာ
ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုဗဟုဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊

၂၀

အနေကသတတ၊ အရာမကများကုန်သော၊ အနေကသဟဿာ၊ အထောင်
မကများကုန်သော၊ အနေကသတသဟဿာ၊ အသိန်းမကများကုန်သော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ ဗိဗ္ဗန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူ
တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဧဝံမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊
ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇန္တိ၊ ပျော်ပါးကုစားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊
ဧဝံမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိရိယာ၊ အသရေအား
ဖြင့်၊ ဇောတန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့သည်၊ သမ္ဗုတိဥပပတ္တိဝိသုဒ္ဓိဧဝံဝသေန၊ သမ္ဗုတိ
နတ်ဥပပတ္တိနတ်ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏၊
ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဧဝံ၊
ဧဝံဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုတိဧဝံ၊ သမ္ဗုတိ နတ်၎င်း၊ ဥပပတ္တိဧဝံ၊ ဥပပတ္တိ
နတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဧဝံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တ
ယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံယော
မိဇရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမာရာ၊ မင်းသား တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ သမ္ဗုတိဧဝံ၊ သမ္ဗုတိနတ်တို့မည်
ကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇိကေ၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ ဘုံ၌နေကုန်သော၊ ဧဝေ၊
နတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ တဒုတ္တရိဧဝံ၊ အထက်အထက်နတ်တို့
သည်၊ ဥပပတ္တိဧဝံ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဝိဇာသဝါ၊ ကုန်ပြီး
သော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဝိသုဒ္ဓိဧဝံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသောနတ်တို့တွင်၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ဥပပတ္တိဧဝံ၊
ဥပပတ္တိနတ်တို့ကို၊ အဓိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ မနုနော၊ မနုအမည်ရှိ
သောသူ၏၊ အပစ္စာ၊ သားတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿာ၊
မနုဿအမည်ရှိသောသူ၏သားတို့မည်ကုန်၏၊ ပေါရာဏကာပန၊ ရှေးဆရာ
တို့သည်ကား၊ မနုဿ၊ စိတ်၏၊ ဥဿန္တုတ္တာ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မနုဿာတိ၊ မနုဿဟူ၍၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သေး၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်
ဓမ္မဒီပကာ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းလူတို့လည်းကောင်း၊ အပရဂေါယဒနိကာ၊ အပရ
ဂေါယဒကျွန်းလူတို့လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရကုရုကာ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းလူတို့
လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကာ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းလူတို့ လည်းကောင်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိမ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဗုဒ္ဓဒိဝိ
ကာ၊ ဗုဒ္ဓဒိဝါက္ခန်း၌ နေသောလူတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။
ဣမေဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ ပွားများ
ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာမည်ကုန်
၏။ ဣဒ္ဓိ၊ စ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိ၊ စ၊ ပွားများခြင်းသို့ လည်း
ကောင်း။ ပါယုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အဓိန္တယုန္တိ၊ အဓိန္တ ဟံဟူသည်ကား၊ စိန္တသံ၊ ကြံကြကုန်
၏။ အာကင်္ခမာနာတိ၊ အာကင်္ခမာနာဟူသည်ကား၊ ဣန္တမာနာ၊ အလိုရှိကုန်
သည်။ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောတ္ထာ
နန္တိ၊ သောတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သောတ္ထိဘဝံ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို၊
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
ဘဝနှစ်ပါးတို့၏ အကျိုးရှိကုန်သော၊ သောဘဏာနံ၊ တင့်တယ်သော
သဘောရှိကုန်သော၊ သုန္ဓရာနံ၊ ကောင်းကုန်သော၊ ကလျာနံ၊ ကောင်း
ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထိတံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြူဟိတိ၊ ဗြူဟိဟူသည်
ကား၊ ဒေသေဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ပကာသေဟိ၊ ပြတော်မူပါလော၊
အာပိက္ခ၊ ကြားတော်မူပါလော၊ ဝိဝရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော၊ ဝိဘဇ၊ ဝေဘန်
တော်မူပါလော၊ ဥတ္တာနိ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြတော်မူ
ပါလော။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိကာရဏံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၏အ
ကြောင်းကို၊ ဝုဒ္ဓိကာရဏံ၊ ပွားစီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိကာရ
ဏံ၊ အလုံးစုံသောသမ္ပတ္တိ၏အကြောင်းကို၊ ဥတ္တမန္တိ၊ ဥတ္တမံဟူသည်ကား၊
ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗသောကဟိတသုခေါဝဟံ၊ ခပ်သိမ်း
သောသူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသည်ကား၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏။ အနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ အံစဉ်အတိုင်းသော
ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိဏ္ဏတ္ထော၊ ပေါင်းအပ်
သောအနက်တည်း၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဒေသသကသာ
စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာတို့ကိုတို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်၊ မင်္ဂလပဉ္စံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊ သေတုကာမတာယ၊ နာခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣမတ္ထိ၊ စက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြာဝဠာတို့ကို၌၊ သန္တိ
ပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ဧကဝါလဂ္ဂကောနိ၊ ဩကာသမတ္တေန၊ တချောင်း
သော သားမြီးဖျားအစွန်းမျှလောက်သော အရပ်ဖြင့်၊ ဒသံဝိ၊ တကျိပ်တို့

လည်းကောင်း၊ ဝိသမ္ဘိ၊ ရှစ်ကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ တိသမ္ဘိသုံးကျိပ်တို့
လည်းကောင်း၊ စက္ကာလီသမ္ဘိ၊ လေးကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ ပညာသမ္ဘိ၊ ငါး
ကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိပိ၊ ခြောက်ကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ သတ္တတိပိ၊
ခုနစ်ကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ အသိတိပိ၊ ရှစ်ကျိပ်တို့လည်းကောင်း၊ သုခု
မတ္တဘာဝေ၊ သိမ်မွေ့လှသောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိနံတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊
သဗ္ဗဝေဒဝမာရုပ္ပိဟ္မာနော၊ အလုံးစုံသောနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို၊ သိရိ
ယာစ၊ အသရေဖြင့် လည်းကောင်း၊ နေတဿာစ၊ ဘန်ခိုးအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အတိက္ကမ၊ လွန်၍၊ ဝိရောစမာနံ၊ တွန်းတောက်ပလျက်၊ ပညတ္တဝရ
ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သော ဘုရား၏နေရာ၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူ
သော၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ပန်းရံ၍၊ ဝိတံ၊ တည်
သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တသ္မိံ စသမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အနာဂတာနန္တံ၊
မရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သကလဓမ္မုဒိပကာနံ၊ အလုံးစုံသော
ဓမ္မုဒိပါကျွန်း၌နေကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ မိတ်
၏အကြံအစည်ကို၊ စေတဿာ၊ မိမိမိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ လိ၍၊ သဗ္ဗဝေ
မနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်လူတို့၏၊ ဝိမိကိန္တုသလ္လံ၊ ယုံမှားတွေးတော
ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ သမုဒ္ဓရဏတ္ထံ၊ ကောင်းစွာနှုတ်မိမ့်သောငှါ၊
ဗဟူဒေဝါမနုဿာစ (ပ) ပြုဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗဟူဒေဝါမနုဿာစ (ပ)
ပြုဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို လျှောက်ထား
လေ၏။ ဘေန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သောတ္ထာနံ၊ သောတ္ထိ
ဘာဝေါ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခမာနာန္တုန္တိန္တာ၊ အလိုရှိကုန်
သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ စိန္တယံ၊
ကြံကြပါကုန်၏။ တံ၊ အရှင်ကိုယ်တော်ဘုရားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ပြုဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ တေသံဒေဝါ
နံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ မနုဿာနုဉ္ဇ၊ လူတို့အားလည်း၊
အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်ပါလိုသဖြင့်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ မေး
အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်၊ သဗ္ဗေသမေ၊ အလုံးစုံသောဖြစ်ကုန်
သော၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဧကန္တဟိတသုခဝဟတော၊ စင်စစ်
စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်သောအားဖြင့်၊ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာတရား
တော်သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း

ပြု၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 ဒေဝဓုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဇေတဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ
 ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသေဝနာစပါလာနန္တိ၊ အာဒိ၊ အသေဝ
 နာစပါလာနံအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသေဝနာတိ၊ အသေဝနာဟူသည်ကား၊ အာဇာ
 မာနာ၊ မဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ အပယိရူပါသနာ၊ မတုတ်ဝပ်ခြင်းသည်၊
 ဗာလာနန္တိ၊ ဗာလာနံ ဟူသည်ကား၊ ဗလန္တိ၊ မိက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလာ၊ ဗာလမည်ကုန်၏၊ အသောသိတ ပသော
 သိတမဇ္ဈေန၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုရှုခါမျှဖြင့်၊ ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေး
 တတ်ကုန်၏၊ ပညာဇီဝိတေန၊ ပညာကိုရှိ၍အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ နဇီဝန္တိ၊
 အသက်ကိုမမွေးကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 ကည်း၊ တေသံဗာလာနံ၊ ထိုသူမိက်တို့သို့၊ ပဏ္ဍိတာနန္တိ၊ ပဏ္ဍိတာနံဟူ
 သည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍန္တိ၊ လိမ္မာကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍိတမည်ကုန်၏၊ သန္တိဗြူကာ
 သမ္ပရာယိကေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါးတို့၌ဟည်ကုန်သော၊ အတ္ထေ
 သု၊ အကျိုးတို့၌၊ ဥာဏဂတိယာ၊ ဥာဏ်အလားဖြင့်၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေသံပဏ္ဍိတာ
 နံ၊ ထိုပညာရှိတို့သို့၊ သေဝနာတိ၊ သေဝနာဟူသည်ကား၊ ဘဇနာ၊ ဆည်း
 ကပ်ခြင်းသည်၊ ပယိရူပါသနာ၊ ကျိုးနွံခြင်းသည်၊ သဟာယတာ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းဖွဲ့သည်၏အဖြစ်သည်၊ တံသမ္ပဝကံတာ၊ ထိုပညာရှိသို့ညွတ်သည်
 ၍အဖြစ်သည်၊ ပူဇာတိ၊ ပူဇာဟူသည်ကား၊ သက္ကာရဂရုကာရမာနနဝန္ဓနာ
 အရိအသေပြုခြင်း၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိနိုးခြင်းတည်း၊ ပူဇ
 နေယျာနန္တိ၊ ပူဇနေယျာနံဟူသည်ကား၊ ပူဇာရဟာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူ
 တို့အား၊ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဗာလာနံ၊ သူ
 မိက်တို့သို့၊ ယါအသေဝနာစ၊ အကြင်မမြီခြင်းသည်ပုင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာ
 ရှိတို့သို့၊ ယာသေဝနာစ၊ အကြင်မြီခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ၊
 ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့အား၊ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ သမ္ပိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်းတော်မူ၍၊
 ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ တဂံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တယာ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဖြူဟိမင်္ဂလမုတ္တ
 မန္တိ၊ ဖြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်ပြီ၊

ဧတ္ထာဝတာဝ၊ ဤမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားကို၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်သော၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်
 ယူလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတိ သာဝဂါယာယ၊ ဤအသေဝနာစအစရှိသောဂါ
 ထာ၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
 ပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဒေဝသုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤလျှောက်ချက်စကားကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤအသေဝနာစအ
 စရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားဖြစ်ရာ၌၊ အယံ
 ကထာ၊ ဤစကား၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတကထာ၊ သူတပါးမေးသော
 ကြောင့်ပြောဆိုသောစကားလည်းကောင်း၊ အပုစ္ဆိတကထာ၊ သူတပါး
 မမေးဘဲပြောဆိုသောစကားလည်းကောင်း၊ သာနုသန္တိကထာ၊ အနုသန္ဓေ
 စပ်လျက်ရှိသောစကားလည်းကောင်း၊ အနုသန္တိကထာ၊ အနုသန္ဓေအစပ်
 မရှိသောစကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိခ၊ လေးပါးအပြားရှိ
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ တူရိပည၊ မြေကြီးအထူးတူသောပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊ ရှင်ဂေါတမကို၊ ပုစ္ဆာ
 မိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ကဗဟံကရော၊ အဘယ်သို့လိုက်နာ၍ပြုသော၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ သာဓု၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဣတိအာဒိသုစ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မာရိသ၊
 အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကထံနု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဩစံ၊ ဩစာကို၊ အတရိ၊
 ကူးသနည်း၊ ဣတိဝေမာဒိသုစ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိ
 တေန၊ သူတပါးမေးသောကြောင့်၊ ကထိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကား
 သည်၊ ပုစ္ဆိတကထာနာမ၊ မေးသည်ဖြစ်၍ပြောဆိုအပ်သောစကားမည်၏၊
 ယံဇနံ၊ အခြင်သူကို၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာသော
 အားဖြင့်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အပုစ္ဆိတေန၊ သူတပါးမမေးသဖြင့်၊ အဇ္ဈာသယ
 ဝသေန၊ အလိုဆန္ဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား
 သည်၊ အပုစ္ဆိတကထာ၊ သူတပါးမမေးဘဲလျက်ပြောဆိုအပ်သောစကား
 မည်၏၊ ပုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗာဗိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
 ကထာ၊ စကားတော်တို့သည်၊ သနိဒါနာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သာဓု၊
သဒ္ဓိကထာနာမ၊ အနုသန္ဓေစပ်လျက်ရှိသော စကားမည်၏၊ အနုသန္ဓိ
ကထာနာမ၊ အနုသန္ဓေအစပ်မရှိသောစကားမည်သည်ကား၊ သာသနေး၊
ဘုရားရှင်ပိဋကတ်တော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောသုကထာသု၊ ထို
စကားတို့တွင်၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဒေဝဝုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊
ပုစ္ဆိတေန၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
တတ္ထာ၊ ဟောပြောအပ်သောစကားတော်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆိ
တကထာနာမ၊ သူတပါးမေးသောကြောင့်ပြောဆိုအပ်သောစကားမည်၏၊
ပုစ္ဆိတကထာယစ၊ သူတပါးမေးသောကြောင့် ပြောဆိုအပ်သောစကား၌
လည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီးသည်သည်၊ ပုဇ္ဈော၊ မေးအပ်
သော၊ ဆေကောကုသလော၊ ခရီး၌လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊
အမဂ္ဂဿ၊ ခရီးမှားသောယောက်ျားအား၊ မဂ္ဂံ၊ လိုအပ်သောခရီးကို၊ အသု
ကတ္ထိ၊ နာမဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ နေဓာပထော၊ ခရီးနှစ်မြွှာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်မြွှာသောခရီးတို့တွင်၊ ဝါမံ၊ လက်ဝဲခရီးကို၊
မုပ္ဖိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ လက်ဝဲခရီးကို၊ ဂဏှာထ၊ ယူလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဝိဇဟိတဗ္ဗံ၊ ပစ်စွန့်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊
ကြား၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဂဟတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သောခရီးကို၊ အာစိက္ခတိ
ယထာ၊ ပြောကြားလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ သေဝိ
တဗ္ဗေသု၊ မြှဲအပ်သောသူ မမြှဲအပ်သောသူတို့တွင်၊ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှဲ
အပ်သောသူကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သောသူကို
လည်း၊ မဂ္ဂကုသလပုရိသသဒိသေါ၊ ခရီး၌လိမ္မာသောယောက်ျားနှင့်တူတော်
မူသော၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ
ပေ၏၊ ယထာဟင်္ဂံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူ
မူကား၊ မဂ္ဂကုသလော၊ ခရီး၌လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊ ထိဇေတံစနံ၊ ယောက်ျား
ဟူသောဤစကားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်း
တော်မူသော၊ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာ
သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုတဘုရား၏၊ အဝိဝံစနံနာမံ၊ အမည်တော်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူသော၊ သေဝိတထာဂတော၊ ထိုလာ
ခြင်းကောင်းတော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
လောက၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ပရဿ၊

၂၀

တပါးသော၊ လောကဿ၊ တမလွန်လောကဏ္ဍိ၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ မစ္စုဗေယျဿ၊ သေခြင်းနှင့်စပ်သောသုန္ဒါ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ မာရဗေယျဿ၊ မာရ်နှင့်စပ်သည်၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ အမာရဗေယျဿ၊ မာရ်နှင့်မစပ်သည်၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မရှိဘဲအပ်သောသူကို၊ အာရိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသောဘုရားသည်၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မရှိဘဲအပ်သောသူကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသေဝနာစဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စသေဝနာတိ၊ အသေဝနာစဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စသေဝနာအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိဇဟိတမဂ္ဂေါဝိယ၊ ကြည်ဖဲအပ်သောခရီးကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလာ၊ သူရိက်တို့ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိဘဲအပ်ကုန်၊ နပယိရူပါသိတဗ္ဗာ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဂဟတဗ္ဗမဂ္ဂေါဝိယ၊ ယူအပ်သောခရီးကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ မရှိဘဲအပ်ကုန်၏၊ ပယိရူပါသိတဗ္ဗာ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘဲ၊ ကြောင့်ကား၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ကထေန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မရှိဘဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ မရှိဘဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာဒိဋ္ဌာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဣမံမင်္ဂလာဒိဋ္ဌာ၊ ဤမင်္ဂလာဟူသောအယူကို၊ ဗာလသေဝနာ၊ သူရိက်တို့ကို မှီဘဲကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိံ၊ သုယုကြလေကုန်၏၊ သာမမင်္ဂလာဒိဋ္ဌာ၊ ထိုရူပါရုံကိုမင်္ဂလာဟုအယူရှိခြင်းသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ ဣမလောကပရလောကတ္ထဘဉ္စနကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌ အကျိုးကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ တံအကလျာဏမိတ္တသံသစ္စံ၊ ထိုအဆွခင်ပွန်းကောင်းမဟုတ်သောသူတို့နှင့် ရောနှောပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ဂရဟန္တေန၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူသဖြင့်၊ ဥတယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌၊ သာမကဉ္စ၊ အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံကလျာ

ဏသိတ္တသံသဂ္ဂံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်ပေါင်းတော်မိခြင်းကို၊ ပသံ
သန္တေန၊ ခြီးမွမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မမှီဝဲခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ မှီဝဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊
အဖြေတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗာလာနာမ၊ သူမိုက်တို့မည်သည်ကား၊
ယေကမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒိအကုသလကမ္မပထ
သမန္နာဝတာ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်ကမ္မပထတို့နှင့်ပြည့်
စုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း၊ တေ၊ ထိုသူမိုက်တို့ကို၊ ဖိတိအာ
ကာရေဟိ၊ သုံးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
ယထာဟာကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား
တိဏိမာနိဘိက္ခဝေဗာလဿဗာလလက္ခဏာနိတိသုတ္တံ၊ တိဏိမာနိဘိက္ခ
ဝေဗာလဿဗာလလက္ခဏာနိအစရှိသောသုတ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏၊ ဗာလလက္ခဏာနိ၊ သူမိုက်၏
လက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ အပိစ အပရောန
ယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုရဏကဿပါ
ဒယော၊ ဝုရဏကဿပအစရှိကုန်သော၊ သသတ္တာရောစ၊ ခြောက်ယောက်
သောဆရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝဒတ္တ ကောကာလိက ကဋ္ဌမောဒ
ကတိဿ ခဏ္ဍဒေဝိယာ၊ ဝုတ္တသမုဒ္ဒဒတ္တမိဉ္စမာဏဝိကာဒယော၊ ရှင်ဧဝ
ဒတ်ကောကာလိက ကဋ္ဌမောဒကတိဿခဏ္ဍမိဇုရား၏သား သမုဒ္ဒဒတ္တ
မိဉ္စမာဏဝိကအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိတကာလေ
စ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း၊ ဒိဃမိတ္တဿ၊ ဒိဃမိတ္တ၏၊ တာတာ၊ အစ်ကိုသည်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေစ၊ ဤသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊
တပါးသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝဗ္ဗပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗာလာနာမ၊ သူမိုက်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧဝဒတ္တ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူမိုက်တို့သည်၊ အဂ္ဂိပဒိတ္တံ၊ မီးသည်
ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ အဂါရုံဣဝ၊ အိမ်ကဲ့သို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသောအစွဲအယူဖြင့်၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနုကာရကေစ၊ စကားကို လိုက်နာသော
သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏၊ ယထာဟိ၊
ဥပမာအဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဒိဃမိတ္တဿ၊ ဒိဃမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်၏၊

ဘာတာ။ အစ်ကိုသည်။ စတုဗ္ဗန္တရံ။ ဘုရားလေးဆူ၏အကြား၌။ သမ္ဗုဒ္ဓယော
 ဇနမတ္တေန။ ယူဇနာခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အတ္တဘာဝေန။
 ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥတ္တာနော။ ပက်လက်။ ပတိတော။ လည်းသည်ဖြစ်၍။
 မဟာနိရယေ။ ငရဲကြီး၌။ ပစ္စတိ။ ကျက်ရ၏။ ယထာကံ။ ဥပမာအဘယ်နည်း
 တဿ။ ထိုဒီဗာမိတ္တအစ်ကို၏။ ဗိဗ္ဗိ။ အယူဝါဒကို။ အဘိရုစိတာနံ။ ကြိုက်
 နှစ်သက်ကုန်သော။ ပဉ္စကုလသတာနိ။ ငါးရာသော အမျိုးသားတို့သည်။
 တသေဝစ။ ထိုဒီဗာမိတ္တအစ်ကို၏လျှင်။ သဟဗျကံ။ အတူတကွအပေါင်း
 အဘော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပန္နာနိ။ ဖြစ်ရောက်ကြကုန်၍။ မဟာနိရယေ။ ငရဲကြီး
 ၌။ ပစ္စန္တိ။ ကျက်ရကုန်၏။ ဧတံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ သေ
 ယူထာပိ။ ဥပမာသော်ကား။ နဠာဂါရာဝါ။ ကျူးရိုးသောအိမ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ တိဏဂါရာဝါ။ မြက်ရိုးသောအိမ်တို့ကို၎င်း။ အပ္ပိရုပ္ပတ္တာ။ မီးရှို့
 သောယောကျ်ားသည်။ ဥဗ္ဗိတ္တာဝလိတ္တာနိ။ အတွင်းအပလိမ်းကျံအပ်
 ကုန်သော။ ဇုသိတဂ္ဂဋ္ဌာနိ။ ပိတ်အပ်သောမင်းတုံးသံကောက်ရှိကုန်သော။
 ဝါတာနိ။ လေတို့ကို။ ပိဟိတဝါတပါနာနိ။ ပိတ်အပ်သောလေသာတံခါးရှိ
 ကုန်သော။ ကုဇ္ဈာဂါရာနိ။ ရုလစ်တပ်သောအိမ်တို့ကို။ ဝိဒဟတိယထာ။
 ပိတ်သက္ကသို့။ ဧဝမေဝဧဝံတထာ။ ထိုအထူးခေါ်စင်စစ်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ ယာနိတာနိစတယာနိ။ အကြင်ဘေးတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
 ၍။ သဗ္ဗာနိ။ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ။ ထိုဘေးတို့သည်။ ဗာလတော။ သူ
 မိုက်ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဏှိတတော။ ပညာရှိကြောင့်။ နုဥပ္ပန္နန္တိ။
 မဖြစ်ကုန်။ ယေကေစိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥပသဝ္ဋါ။ အနှောင်အရှက်တို့
 သည်။ ဗာလတော။ သူမိုက်ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဏှိတတော။
 ပညာရှိကြောင့်။ နောဥပ္ပန္နန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါဗာ
 လော။ ဤသို့သောသူမိုက်သည်။ သပ္ပုဗ္ဗိတယော။ ဘေးရှိ၏။ ပဏှိတော။
 ပညာရှိသည်။ အပ္ပုဗ္ဗိတယော။ ဘေးမရှိ။ ဗာလော။ သူမိုက်သည်။ သဥပဒ္ဓ
 ဝေါ။ ဥပဒ္ဓဝေါရှိ၏။ ပဏှိတော။ ပညာရှိသည်။ အနုပဒ္ဓဝေါ။ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိ
 ဗာလော။ သူမိုက်သည်။ သဥပသဝ္ဋေါ။ ငြိတွယ်ခြင်းရှိ၏။ ပဏှိတော။ ပညာ
 ရှိသည်။ အနုပသဝ္ဋေါ။ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ မိန့်တော်မူအပ်
 ၍။ အပ္ပိစပရောနယော။ နည်းတပါးကိုလည်း။ မယာ။ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ။ ဆို
 အပ်၏။ ဗာလော။ သူမိုက်သည်။ ပူတိမန္တသဒိသော။ ဝပ်သောငါးနှင့်တူ
 သောသဘောရှိ၏။ ပဏှိတော။ သူမိုက်နှင့်ပေါင်းတော်သောပညာရှိသည်။
 ပူတိမန္တဗန္ဓပတ္တပုဗ္ဗသဒိသော။ ငါးဝပ်ကိုထုပ်အပ်သောသစ်ရွက်ခွက်နှင့်

တူသောသဘောရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဒုပသေဝီ၊ထိုသူမိက်ကိုမှီဝဲ
 ခြင်းသည်၊ဝိည္ဇနံ၊ပညာရှိတို့အား၊ဆန္ဒနိယတဉ္စ၊စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့
 လည်းကောင်း၊ ဇိဂုစ္ဆနိယတဉ္စ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း
 ကောင်း၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ဇေတံ၊ဤအကြောင်းကို၊ ပူတိမန္တိကုသဂ္ဂေန
 ယောနရောဥပနယတိ ကုသာဝိပူတိဝါယန္တိဇေဗာလုပသေဝနာတိ၊ ပူတိ
 မန္တိကုသဂ္ဂေန၊ယောနရောဥပနယတိကုသာဝိပူတိဝါယန္တိဇေဗာလုပသေ
 ဝနာဟူ၍၊ဝုတ္တံဝိစ၊ ဘောတေတိမူအပ်သည်သာတည်း။ ယောနရော၊
 အကြင်သူသည်၊ပူတိမန္တိ၊ငါးပုဂံကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊သမန်းမြက်ဖြင့်၊ဥပနယ
 တိ၊ဖွဲ့ထုပ်၏၊ကုသာဝိ၊ သမန်းမြက်တို့သည်လည်း၊ပူတိ၊ အပုပ်တို့သည်၊
 ဝါယန္တိယထာ၊အနံ့လှိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ ဗာလုပသေ
 ဝနာ၊သူမိက်ကိုမှီဝဲကုန်သော၊တေပဏ္ဍိတာဝိ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်လည်း၊
 ပူတိ၊မကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်းအနံ့တို့သည်၊ ဝါယန္တိ၊လှိုင်ကုန်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ၊

အကတ္တိပဏ္ဍိတောစာဝိ၊ အကတ္တိပညာရှိသည်လည်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒေ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊သက္ကေန၊သိကြားမင်းသည်၊ဝရေ၊ဆုကို၊ ဒိယျမာ
 နေ၊ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ဇေတံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း၊သက္ကံ၊သိကြားမင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗာလံ၊သူမိက်ကို၊နပသော
 နပသေပသျ၊မမြင်ရလိုပါ၊ ဗာလံ၊သူမိက်ကို၊နသုဏေ၊ မကြားရလိုပါ၊ဗာ
 လေန၊သူမိက်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊နစသံဝါသေ၊ အတူမနေရလိုပါ၊ဗာလေန၊
 သူမိက်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ အလ္လှာပသလ္လှာပံ၊ စကားတုံ့ပြန်ပြောဟောခြင်း
 ကို၊နကရေ၊မပြုရလိုပါ၊နစရောစယေ၊မနှစ်သက်လိုပါ၊ ကသပ၊ကသပ
 အမျိုးဖြစ်သောပညာရှိ၊ ဗာလေသ၊သူမိက်သည်၊ ကိံနုခေါ၊အဘယ်အမှု
 ကို၊အကရိ၊ပြုလေသနည်း၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ဝဒေ၊ဆိုလေဦး၊ကသပ
 ပ၊ ကသပအမျိုးဖြစ်သောပညာရှိ၊ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗာလသ၊
 သူမိက်ကို၊ဒသနံ၊မြင်ခြင်းကို၊နာဘိကနိသိ၊အလိုမရှိအပ်လေသနည်း၊ ၊
 သက္ကံ၊သိကြားမင်း၊ဒုဗ္ဗေခေ၊ပညာမရှိသောသူမိက်သည်၊အနယံ၊အကျိုး
 မရှိသည်နှင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ နယတိ၊ဆောင်တတ်၏၊ အရရာယံ၊အငွေ
 ရှည်စွာမတည်သောနေရာ၌၊ နိယုဇ္ဇတိ၊ယှဉ်တတ်၏၊ ဒုန္နယော၊မကောင်း
 သောအမှုကို၊ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊ သေယျသေ၊ ကောင်းမြတ်၏ဟု
 ခြီးမွမ်းလှူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ပကုပ္ပတိ၊အမျက်လွက်တတ်၏၊ဝိနယံ၊အဆုံးအမဖြစ်သော

၃၁၂ သုတ္တ နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စကားကိုသော။ ထိုသူမိက်သည်။ နဇာနာတိ။ မသိ။ ကဿ။ ထိုသူမိက်ကို။ အဒဿနံ။ မမြင်ရခြင်းသည်။ သာရ။ ကောင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗာကာရေန။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗာလူပသေဝနံ။ သူမိက်တို့ကိုမှီဝဲခြင်းကို။ ဂရဟန္တောကဲ့ရဲ့ဘော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗာလသနံ။ သူမိက်တို့သို့။ အသေဝနံ။ မမှီဝဲခြင်းသည်။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တာ။ ဆို၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပဏ္ဍိတဿစ။ ပညာရှိသောသူအားကား။ ပဏ္ဍိတသေဝနံ။ ပညာရှိတို့သို့မှီဝဲခြင်းကို။ ပသံသန္တော။ ငြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ။ ပညာရှိတို့သို့လည်း။ သေဝနာ။ မှီဝဲခြင်းသည်။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ ပဏ္ဍိတောနာမ။ ပညာရှိမည်သည်ကား။ ယေကေစိ။ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ပါဏာတိပါတာ။ ဝေရမဏီအာဇာနိ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီအစရှိကုန်သော။ ဒဿကမ္မပထသမန္နာဂတာ။ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ သတ္ထာသတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ တိဟိအာကာရေဟိ။ သုံးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဟထာဟာကိံ။ အာဟ။ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ တိဏိမာနိဘိက္ခဝေပဏ္ဍိတဿပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိတိသုတ္တံ။ တိဏိမာနိဘိက္ခဝေပဏ္ဍိတဿပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိအစရှိသောသုတ်ကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတဿ။ ပညာရှိအား။ ပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိ။ ပညာရှိတို့၏လက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ။ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ အဝိစအပရောနယောနည်းတပါးကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဂစ္ဆတေ။ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ။ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၎င်း။ အသီတိမဟာသာဝကောစ။ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ကို၎င်း။ အညေစ။ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တထာဂတဿ။ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောဘုရား၏။ သာဝကာစ။ တပည့်တို့ကို၎င်း။ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိန္ဒဝိရုသရဘင်္ဂမဟာသဓဿတသောမနေမိရာဇာစ။ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဝိရုပညာရှိသရဘင်္ဂရာသုမဟာသပညာရှိသုတသောမပညာရှိနေမိမင်းတို့ကို၎င်း။ အယောစာရကုမာရအကတ္တိပဏ္ဍိတာဒယော။ အယောစာရကုမာရအကတ္တိပညာရှိအစရှိကုန်သောသူတို့ကို။ ပဏ္ဍိတာတိ။ ပညာရှိတို့ဟူ၍။ ဝေဒိတုဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုပညာရှိတို့သည်။ သယေရိုးသူတေးကြိပ်သော ကုလသန္ဓိ။ ရုက္ခာဝိယ။ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောသူတို့ကဲ့သို့။ အန္ဓကာရေ။ အမိက်

၂၁

တိုက်၌၊ ပဒိပေါဝိယ၊ ဆိမီးကဲ့သို့၊ ခုပ္ပိပါသာဒိဒုက္ခဘိဘဝေ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း
အစရှိသော ဆင်းရဲနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ အန္တပါနာဒိ ပဋိလာဘောဝိယ၊
ထမင်းအဖျော်ကိုရအပ်သောအခါကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနကရာနံ၊
စကားကို လိုက်နာကုန်သောသူတို့အား၊ သဗ္ဗဘယ ဥပဒ္ဒူပသပ္ပဝိဒ္ဓံသန
သမတ္ထာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးဥပဒ္ဒူပေါငြိတွယ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာဟိတဇောဝေ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောဘုရားကို၊ အာဂမ္မ၊
အကြောင်းပြု၍၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ အပရိမာနာ၊
အတိုင်းမသိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာ
သဝေါ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မ
ပြည်၌၊ ပဿိဋ္ဌိတာ၊ တည်လေကုန်၏၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊
ဖြစ်လေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တထေရေ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ပဿာဒိတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ဗတူဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ထေ
ရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ အသိတိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်
သောင်းသောအမျိုးတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
မဟာမောဂ္ဂလာနမဟာကဿပပထုတိသု၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမဟာကဿပ
အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗမဟာသဘဝကောသု၊ ခပ်သိမ်းသောမဟာသဘဝက
တို့၌၊ ပဿာဒိတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအထူးဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုနေတ္တသေဝ၊
သုနေတ္တမည်သည်သာဖြစ်သော၊ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်
တို့သည်၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊
ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ပရနိဋ္ဌိတဝသ
ဝတ္တိနံ၊ ပရနိဋ္ဌိတဝသဝတ္တိ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊
အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ (ပ)၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့
သောသူတို့သည်၊ ဂဟပတိမဟာသာလာနံ၊ ဂဟပတိမဟာသာလတို့၏၊
သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤ
အကြောင်းကို၊ နုတ္တိ ဘိက္ခဝေ ပဏှိတတော ဘယံ နုတ္တိ ပဏှိတတော
ဥပဒ္ဒူပေါနုတ္တိပဏှိတတောဥပသပ္ပေါတိ၊ နုတ္တိဘိက္ခဝေပဏှိတတောဘယံ
နုတ္တိပဏှိတတောဥပဒ္ဒူပေါနုတ္တိပဏှိတတောဥပသပ္ပေါအစရှိသောစကား
ကို၊ ဝုတ္တံပိစ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပဏှိတတော၊ ပညာရှိကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပဏှိတတော၊

၃၀၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ...ဒုတိယတွဲ

ပညာရှိကြောင့်၊ ဥပဒ္ဒေါ၊ ဥပဒ္ဒေါသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိ
 ကြောင့်၊ ဥပသစ္စေါ၊ ဗြိတွယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝိစအပရောနယော၊
 နည်းတပါးကို၊ မဟာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည်။ တဂ္ဂရမာလာဒိဂန္ဓဘဏ္ဍာသဒိသော၊ တောင်စလပ်ပန်းအစရှိသော
 ပန်းအနံ့ဥစ္စာနှင့်တူသောသဘောရှိ၏။ ဗာလော၊ ပညာရှိကိုမှီဝဲသောသူမိတ်
 သည်။ တဂ္ဂရမာလာဒိတဏ္ဍပလိဝေဋ္ဌနပတ္တသဒိသော၊ တောင်စလပ်ပန်း
 အစရှိသောပန်းဥစ္စာကို ရစ်ပတ်သော သစ်ရွက်နှင့်တူသော သဘောရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့အား။ တဒုပသေဝိတာဝေနိယတံ၊
 ထိုသူတော်ကောင်းကိုမှီဝဲခြင်းသဘောဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ မနုညတံ၊
 ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧတံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းသည်။ တဂ္ဂရဉ္စပလာသေန ယောနရောဥပနယတိ ပတ္တာပိသုရတိ
 ဝါယန္တိ ဧဝံမိရူပသေဝနာတိဂါထံ၊ တဂ္ဂရဉ္စပလာသေန ယောနရောဥပ
 နယတိပတ္တာပိသုရတိဝါယန္တိ ဧဝံမိရူပသေဝနာဟူသောဂါထာကိုဝုတ္တုဉ္စ
 ဟောတော်မူအပ်သည် သာတည်း။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။
 တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်စလပ်ပန်းကိုလည်း။ ပလာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊ ဥပနယ
 တိ၊ မွှေထုပ်အပ်၏။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ရွက်တို့သည်လည်း။ သုရတိ၊ ကောင်း
 သောအနံ့ တို့သည်။ ဝါယန္တိ ယတာ၊ မွေးကြိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ မိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိကိုမှီဝဲဆည်းကပ်သောသူတို့သည်၊ သုရ
 တိ၊ ကောင်းသောတန်းခိုသတင်းကျော်စောခြင်းအနံ့ တို့သည်။ ဝါယန္တိ၊
 အလွန်မွေးကြိုင်ရန် လှိုင်ကုန်၏။ ။

အကတ္တိပဏ္ဍိတောဝိ၊ အကတ္တိပညာရှိသည်လည်း။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်
 တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝရေ၊ ဆုကို၊ ဒိယယမာနေ၊
 ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ' အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မိရံ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ ပသေပသေယျ၊ မြင်
 ရပါလို၏။ မိရံ၊ ပညာရှိကို၊ သုဏေ၊ ကြားရပါလို၏။ မိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊
 အတူတကွ၊ သံဝါသေ၊ ပေါင်းတော်ရပါလို၏။ မိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊
 အတူတကွ၊ အလ္လှာပသလ္လှာပံ၊ စကားတုံ့ပြန်ပြောဟောရသော၊ တံ၊ ထို
 အမှုကို၊ ကရေ၊ ပြုရပါလို၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိဆိုသောစကားကို၊ ရောစယေ၊
 နှစ်သက်ရပါလို၏။ ။

ကဿပ၊ ကဿပအမျိုးဖြစ်သောပညာရှိ၊ တေ၊ သင်အား၊ မိရော၊ ပညာ
 ရှိသည်၊ ကိ' န၊ အဘယ်သို့၊ အကရိ၊ ပြုဘူးလေသနည်း၊ ကေနကာရဏေန၊

အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ကဿပ၊ ကဿပအမျိုးဖြစ်သော ပညာ
 ရှိ၊ ဖိရဿ၊ ပညာရှိကို၊ ဒဿနံ၊ များမြင်ရခြင်းကို၊ အဘိကင်္ခသိ၊ အလိုရှိသိ၊
 သနည်း၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မေဓဝီ၊ ပညာရှိသည်၊ နယံ၊ သောင်အပ်
 သောနည်းကို၊ နယတိ၊ သောင်တတ်၏၊ အရရာယံ၊ အစွန့်ရှည်စွာမတည်
 သောအမှု၌၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မလျှဉ်၊ သုံနယော၊ ကောင်းသည်ကိုသောင်ရွက်လေ့
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျသော၊ ကောင်းမြတ်၏ဟုမြီးမွမ်းလေ့ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နက္ခဗ္ဗတိ၊
 အမျက်မထွက်သော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏
 တေန၊ ထိုသူတော်ကောင်း၌၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊
 သာရ၊ ကောင်းလှပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပဏ္ဍိတူပဿဝနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့အားမြှီဝဲခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီး
 မွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ သေဝနံ၊ မြှီဝဲခြင်းသည်၊ မင်္ဂ
 လံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား၊ ကာယအသေဝနာယ၊ ထိုသို့သော မမြှီဝဲခြင်း
 ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ကာယဓေဝနာယ၊ ထိုသို့သောမြှီဝဲ
 ခြင်းကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပူဇနေယျတာဝံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်
 သောသဘောရှိသောသူတို့သို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သောသူတို့အား၊
 ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပူဇာစပူဇနေယျာနံ
 ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဣဒံဂါထာပဒံ၊ ပူဇာစပူဇနေယျာနံဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ
 သောဤဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၂

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ပူဇနေယျာနာမ၊ ပူဇနေယျ မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗဒေါသဝိရဟိ
 တတ္တာစ၊ အလုံးစုံသော အပြစ်တင်ဘွယ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂုဏသမန္နာဂတတ္တာစ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကျေးဇူး
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သာဝကာစ၊ ဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပူဇနေယျာနာမ၊ ပူဇနေယျမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတသံ၊ ထို
 ဘုရား အစရှိသော သူမြတ်တို့အား၊ အပ္ပကာဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်

သောပူဇောပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊
 ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၌၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ
 ဝစနေ၊ ဤစကားရပ်၌၊ သုမနမာလာကာရာဒယော၊ သုမနပန်းသည်အစရှိ
 သောသူတို့ကား၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 သက်သေတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ နိဒဿနမတ္ထံ၊ သက်သေမျက်၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ တကာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ တဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ ပုပ္ဖန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုဖြင့်ဝတ်
 တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာစာ၊ ဆွမ်းအဖို့၌၊ ပါဝိသိကိရ၊ ဝင်တော်မူ
 သတတ်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမနမာ လာကာရော၊ သုမနအမည်ရှိ
 သောပန်းသည်သည်၊ ရညောမာဂဓဿ၊ မာဂဓရေဇ်မင်း၏၊ အတ္ထာယ၊
 အလို၌၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊
 တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿာနနိယံ၊ ကြည်ညိုခွယ်နှစ်သက်ဘွယ်
 ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အသရေတော်ဖြင့်၊ ဇေလန္တံ၊ ထွန်း
 တောက်ပသျက်၊ နဂုရုန္ဒါရံ၊ မြို့တံခါးသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ
 သည်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသွာနံ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသုမန
 ပန်းသည်အား၊ ဧတံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး
 သည်၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတံဝါ၊ အရာသောအသပြာ
 ကို လည်းကောင်း၊ သဟသံဝါ၊ အထောင်သော အသပြာကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဒယျ၊ ပေးရာ၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊ ပူဇော၊
 ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အသင်္ချေယျဗလော၊ မရေတွက်နိုင်သောအကျိုးရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတသုခါဝဟာ၊ စီးပွား
 ချမ်းသာကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ
 ဟိပုဗ္ဗေဟိ၊ ဤပန်းတို့ဖြင့်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်လှူဒါန်း
 ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊
 တဆုပ်သော၊ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊ ပန်းဆုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ အဘိမုခံ၊ မျက်နှာတော်ရှေးရှု၊ ဝိဝိ၊ ပစ်လိုက်၏၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့
 သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ပျံသွားလေ၍၊ တဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ ကိုယ်တော်၏အပေါ်၌၊ မာလာဝိဘာနံ၊ ပန်းဗိတာနံ
 သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်လေကုန်၏၊ မာလာကာရော၊ သုမနပန်း

သည်သည်၊ တမာကာရံ၊ ထိုအံ့သွယ်ကောင်းသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်ရ၍၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧက
မုဋ္ဌိ၊ တဆုပ်သောပန်းကို၊ ဗိဝိ၊ ပစ်ပြန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊
သွားပြန်လေ၍၊ မာလာကန္တုကာ၊ ပန်းသင်းတိုင်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အဋ္ဌဿ၊ တည်လေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌပုပ္ဖမုဋ္ဌိ၊ ရှစ်ဆုပ်သောပန်းကို၊
ဗိဝိ၊ ပစ်လေ၏၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊
ဂစ္ဆာ၊ ယုံသွားလေ၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ရုယ်တပ်သော အိမ်၏ အထွဋ်နှင့်တူ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌဿ၊ တည်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အန္တောကုဋ္ဌာဂါရေ၊ ပန်းအိမ်၏အတွင်း၌၊ ဥတော၊ တည်တော်မူသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိ၊
စည်းဝေး၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာလာကာရံ၊ သုမနပန်းသည်
ကို၊ မဿန္တော၊ မြင်ဟော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပတွာ
ကာသိ၊ ထင်ရှားစွာပြုတော်မူ၏၊ အာနန္ဒာတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဟောတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲ၊ အပစ္စယာ၊
အထောက်အပံ့ မရှိကုန်ဘဲ၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ နုကာရောန္တိ၊ ပြုတော်
မမူကုန်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ရှုလုံးသွင်း၍၊ သိတကာရေတံ၊ ပြုံးတော်မူ
ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧသောမာလာကာရော၊ ဤသုမန
ပန်းသည်သည်၊ ဣမိဿာပူဇာယ၊ ဤသို့ပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေန၊
အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သတသ၊ ဘဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ ပတ်လုံး၊
ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သုမနိဿ
ရောနာမ၊ သုမနိဿရ အမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေနပရိယောသာနေ၊ ဗျာဓိတ်တော်
စကား၏အဆုံး၌၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာတော် ဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ကိံ အဘာသိ၊
အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ယဿဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ သုမနော၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ ပတိ
တေ၊ ပစ်ချလိုက်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊
ခံတော်မူ၏၊ ယံဗုပ္ပဒါနံ၊ အကြင်ပန်းအလှကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နာနုတပုတိ၊
မပူပန်၊ ကတံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသော၊ တဉ္စကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုသည်လည်း၊ သာဓု၊

ကောင်း၏။ သုမနော၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဝေ
 ဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာပရိ
 ယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌၊ စတုရသီတိယာပါဏ သဟဿာနံ၊
 ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာတိ သမယော၊
 သစ္စာ လေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အား၊ အပ္ပကံဝိ၊ အနည်းငယ်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဗီဇာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်တို့
 ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သာစ၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်း
 သည်လည်း၊ အာမိသပူဇာဝ၊ အာမိသပူဇော်ခြင်းသာတည်း၊ ပဋိပတ္တိ
 ပူဇာယ၊ ပဋိပတ္တိအကျင့်တရားဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်
 ဆိုသူပင်ရှိအံ့နည်း၊ ယေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်၊ သရ
 ဏာမနေနစ၊ သရဏဂုံကို ဆောက်တည်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ ပဉ္စင်အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေနစ၊ ခံယူသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပေါသထသမာဒါနေနစ၊ ဥပုသ်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာဒိဟိစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေဟိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယတောယသ္မာကာရ
 ဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပူဇာပလံ၊ ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကို၊ ဝဏ္ဏယိဿန္တိ၊
 မြိုးမွှေးတော်မူကုန်လတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တထာ
 ဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားကို၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ပူဇာယ၊
 ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇေန္တိတိ၊ ပူဇော်ကုန်၏ဟု၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယထာ
 ဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ ယောဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာဘိက္ခု
 နိဝါ၊ အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် လည်းကောင်း၊ ယောဥပါသကောဝါ၊
 အကြင်ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ ယာဥပါသိကာဝါ၊ အကြင်ဥပါသိ
 ကာမသည်လည်းကောင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ တရားအား
 လျော်သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သာသိဝိပ္ပဋိပန္နော၊
 အရိုအသေကျင့်၏။ အနုဓမ္မစာရီ၊ တရားအားလျော်စွာကျင့်၏။ သောဇနော
 ထိုကျင့်သောသူသည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားကို။

သက္ကရာဇ်၊ အရိအသေပြုသည်မည်၏။ ဂရုကရာဇ်၊ အလေးအမြတ်
ပြုသည်မည်၏။ ပရမာယ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ မာနေတိ၊
မြတ်နိုးသည်မည်၏။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ဧတေနာနုသာရေန၊
ဤသို့သောနည်းကိုအစဉ်အမျှောက်သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယသမာဝကော
နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယသမာဝကတို့အား၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ဟိတ
သုခါဝဟတာ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အဝိစုအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ပုစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား၊ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီအငယ်သည်၊
ဇေဋ္ဌဘာတာဝိ၊ အစ်ကိုကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂိနိပိ၊ အစ်မကြီးကိုလည်း
ကောင်း၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားသည်၊ မာတာ
ဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်၏၊ ကုလဝ
ရနံ၊ အမျိုးချွေးမတို့သည်၊ သာမိကသဿသုသဿရာ၊ မိမိလင်ယောက္ခမ
ယောကျ်ားသို့တို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပူဇော်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သော
သူတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတသစ္စံ၊ ထိုမိခင်
ဘခင်အစရှိသောသူတို့အားလည်း၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကုသလဓမ္မ
သင်္ခါတတ္တာစ၊ ကုသိုလ်တရားဟူသောအရေးအတွက်သို့ရောက်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အာယုအာဒိ ဝုဒ္ဓိဟေတုတ္တာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
အစရှိသော အစီးအပွား၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
မဂ်လမေဝ၊ မဂ်လာ မည်သည်သာတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တေ
မေတ္တေယျာ ဘဝိဿန္တိ (ပ) ဝဓိဿန္တိတိ အာဒိ၊ တေမေတ္တေယျာ
ဘဝိဿန္တိ (ပ) ဝဓိဿန္တိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဧဝ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
မေတ္တေယျာ၊ အမိ၌ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
ပေတ္တေယျာ၊ အဘ၌ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်၊ သာမညာ၊ ရဟန်းတို့၌
ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်၊ ဗြဟ္မညာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သည်၊
ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌပစာယိနော၊ ကြီးသောလူတို့ကို အရိအသေပြုကုန်
သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဣဒမ္မေ၊
ဤတရားကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝုတ္တိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့၊
တေ၊ ထိုပုစာယနတရားကိုကျင့်သော သူတို့သည်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်တည်ခြင်း

တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာယုနာပိ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်
လည်း၊ ဝနိဿန္တိ၊ ပွားများကုန်လတ္တံ့၊ ဝဇ္ဈန္တနပိ၊ အဆင်းဖြင့်လည်း၊
ဝနိဿန္တိ၊ ပွားများကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊
ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာ၊ မရှိဘဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊
ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာ၊ ရှိဘဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်
သောသူတို့အား၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံး
ပါးသောတရားတို့သည်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာမည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး
သောမင်္ဂလာတို့တွင်၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာ၊ မရှိဘဲခြင်း
မင်္ဂလာကို၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနပစ္စယာ၊ မရှိဘဲခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယာဒိပရိတ္တာနေန၊ ဘေးအစရှိသည်ကို
တားမြစ်သဖြင့်၊ ဥဘယလောကဟိတဟေတုတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာတဝ
နှစ်ပါးစီးပွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ ရှိဘဲခြင်း
မင်္ဂလာကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ပူဇာစ၊
ပူဇော်ခြင်းမင်္ဂလာကို လည်းကောင်း၊ တာသံ၊ ထိုပူဇော်ခြင်းတို့၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးကို၊ ဝိဘူတိဝဇ္ဈန္တနာယ၊ ထင်ရှားစွာ သုမနဝတ္ထုကို ဖွင့်ရာ၌၊ ဝတ္ထ
နပေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ နိဗ္ဗာနသုဂတိ ဟေတုတ္တာ၊
နိဗ္ဗာနသုဂတိ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရိတု၊ နောက်ဂါထာကိုကား၊ မာတိ
ကံ၊ မာတိကာကို၊ အဒသိတွား၊ မပြုမူ၍သာလျှင်၊ ပပံ၊ အကြင်တရားသည်၊
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာမည်သောတရားကို၊ ဝဝတ္ထပေဿာ
မိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုတရား၏၊ မင်္ဂလတ္တံ့၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊
ဝိဘာဝယိဿာမိ၊ ထင်စွာပြအံ့၊ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်
အသေဝနာစ ဗာလာနန္တိ ဣမိဿာဂါထာယ၊ အသေဝနာစ ဗာလာနံ
ဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဇ္ဈန္တနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၉ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝဗုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊
ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသောမ လာ
မည်သော စကားကို၊ အဇ္ဈေသိတောပိ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ရှိသော်
လည်း၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သောလိုဘွယ်ပစ္စည်းကို၊ ယာဝိကောယာစန္ဒာယာ
တောင်းလာသောသူအား၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ဒေါယကော၊ ပေးတတ်သော၊ ဥဇ္ဇာ

ရပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကဲ့သို့၊ ဧကာယဂါထာယ၊ တခုသော
 ဂါထာဖြင့်၊ တိဏိမင်္ဂလာနိသုံးပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ
 ပြီး၍၊ တတောထိုထက်၊ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊
 သောတုကာမတာယစ၊ နာခံတော်မူစေလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မင်္ဂလာနံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်တို့၏၊ အတ္ထိတာယစ၊ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယေသံယေသံ၊ အကြင်အကြင်သူတို့အား၊
 အနုကုလံ၊ ကောင်းစွာလျော်သော၊ ယံယံမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင်အကြင်မင်္ဂလာ
 သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိလေသေး၏၊ တေတေသတ္ထေ၊ ထိုထိုသို့သောသတ္ထ
 ဝါတို့ကို၊ တတ္ထတတ္ထမင်္ဂလေ၊ ထိုထိုသောမင်္ဂလာတရား၌၊ နိယောဇေတု
 ကာမတာယစ၊ ယှဉ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစာတိ အာဒိတိ၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစ
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုနရိ၊ တစ်နိလည်း၊ အနု
 ကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအံ့
 သောငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထက်ဂါထာတို့
 တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပတိရူပေါတိ၊ ပတိ
 ရူပဟူသည်ကား၊ အနုန္တမိကော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဩကာ
 သော၊ အရပ်တည်း၊ ဒေသောတိ၊ ဒေသ ဟူသည်ကား၊ ဂါမောဝိ၊ ရွာ၊
 လည်းကောင်း၊ နိဂမောဝိ၊ နိဂုံးလည်းကောင်း၊ နဂရံ၊ မြို့လည်းကောင်း၊ ဇန
 ပဒေါပိ၊ ဇနပုဒ်လည်းကောင်း၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဩကာသော၊ နေရာတည်း၊ ဝါသောတိ၊ ဝါသောဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်း
 တည်း၊ ဝုဗ္ဗေတိ၊ ဝုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ပုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အတိတာ
 သုဇာတိသု၊ လွန်လေပြီးသောအဝတို့၌၊ ကတပုညတာတိ၊ ကတပုညတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥပစိကကုသလတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်တည်း၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကလောအတ္တဘာဝေါ၊ အလုံးစုံသော အတ္တ
 ဘောသည်၊ အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏၊ သမ္မာပဏိဓိတိ၊ သမ္မာပဏိဓိဟူသည်
 ကား၊ တဿအတ္တနော၊ ထိုမိမိစိတ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဓာနံ၊
 ဆောက်တည်ခြင်းတည်း၊ နိယုဉ္ဇနံ၊ အမြဲယှဉ်ခြင်းတည်း၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ

အပင်၊ ဤသည့်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပဒေဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ္ဓ၏အဖွင့်တည်း၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပတိရူပဒေသ ဝါသောနာမ၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသ မည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဌာန၌၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်သွားလာကြကုန်၏၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ဝုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ သတ္တုဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းတောက်ပ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်ထွန်းတောက်ပရာအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေရခြင်းကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝုညကိရိယာယ၊ ဝုညကိရိယာ၏၊ ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ သီဟဋ္ဌေဒိပပဝိဋ္ဌကေဝန္တာဒယောစ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝင်၍နေသောတံငါတို့သည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌၊ နိဒဿနံ၊ သွက်သေတည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပတိရူပဒေသဝါသောနာမ၊ ပတိရူပဒေသဝါသမည်သည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍပဒေသော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတ ပဒေသော၊ ဓမ္မစက္ကတရားလည်စေရာအရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒွါဒသယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တိတ္ထိယဝါဒံ၊ တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၍၊ ယမကပါဒိုဟာရိယဒသိကကဏ္ဍမ္ပရုက္ခမူလ ပဒေသော၊ အလုံးစုံသောယမိကံပြာဒိုဟာကို ပြတော်မူရာဖြစ်သော ကဏ္ဍအမည်ရှိသောသရက်မြူပင်အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါရောဟနပ္ပဒေသော၊ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်မှသက်တော်မူရာဖြစ်သော သင်္ကဿနဂိုဏ်းပြည်အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယောပနသာဝတ္ထိရာဇကဟာဒိဗုဒ္ဓါမိဝါသနပ္ပဒေသော၊ အကြင်သာဝတ္ထိပြည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အစရှိသော ဘုရားရှင်သည်းခံ၍နေတော်မူသောအလုံးစုံသောအရပ်သည်၊ ပတိရူပဒေသောနာမ၊ ပတိရူပဒေသမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်တို့၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဆအနုတ္တရိယပစ္စယတော၊ ခြောက်ပါးသောအတုမရှိသော လောကုတ္တရာတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဝုရတ္ထိ

မာယာ၊ အရှေ့၊ ဖြစ်သော၊ ဒိသာယာ၊ အရပ်၌၊ ဂဇင်္ဂလောနာမ၊ ဂဇင်္ဂလအမည်
 ရှိသော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုနိဂုံးမှ၊ ပရံ၊ ပြင်တပါး
 ဖြစ်သော အရပ်၌၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းမှ၊ ဒေသော၊ အရပ်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ
 ဒေသအရပ်မည်၏၊ ဒက္ခိဏပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာ
 ယ၊ အရပ်၌၊ သလ္လဝတီနာမ၊ သလ္လဝတီမည်သော၊ နဒီ၊ မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသလ္လဝတီမြစ်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်တပါးသောအရပ်၌၊ ပစ္စန္တိမာ၊
 ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩရတော၊
 အတွင်းမှ၊ ဒေသော၊ အရပ်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်မည်၏၊ ဒက္ခိဏာ
 ယ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ သေတကဏ္ဍိကံနာမ၊ သေတ
 ကဏ္ဍိကမည်သော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုနိဂုံးမှ၊
 ပရံ၊ ပြင်တပါးဖြစ်သောအရပ်၌၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊ ဇနပဒါ၊
 ဇနပုဒ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းမှ၊ ဒေသော၊ အရပ်သည်
 မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်မည်၏၊ ပစ္စိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊
 အရပ်၌၊ ဝုနံနာမ၊ ဝုနအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုဝုနမည်သောရွာမှ၊ ပရံ၊ ပြင်တပါးဖြစ်သောအရပ်
 ၌၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဩရတော၊ အတွင်းမှ၊ ဒေသော၊ အရပ်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်မည်
 ၏၊ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဥသိရုဒ္ဓဇောနာမ၊ ဥသိ
 ရုဒ္ဓဇအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထို
 တောင်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်တပါးဖြစ်သောအရပ်၌၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊
 ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းမှ၊ ဒေသော၊
 အရပ်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်မည်၏၊ အယံမဇ္ဈိမ ဒေသော၊ ဤ
 မဇ္ဈိမဒေသအရပ်သည်၊ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်၊ တိဏိယောဇန
 သတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံ
 အားဖြင့်၊ အဘုတေယျာနိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်သောယူဇနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိက္ခေပန၊ လုံးပတ်အဝန်းအားဖြင့်၊ နဝယောဇနသတာနိ၊
 ယူဇနာကိုးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်
 သည်၊ ပတိဂ္ဂပဒေသနာမ၊ ပတိဂ္ဂပဒေသအရပ်မည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဇ္ဈိမ
 ဒေသအရပ်၌၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဒီပါနဉ္စ၊ ကျွန်းကြီးတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗြိဟတဿာနံ၊ နှစ်ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပရိတ္တ

ဒီပါနဉ္စ၊ ရံသောက္ခန်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဿရိယာဓိပစ္စ ကာရ
ကော၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊
ဥပ္ပန္နသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေအသင်္ချေယျဉ္စ၊ တသင်္ချေပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပ
သတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊
ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သာရိပုတ္တ ခောဂ္ဂလာနာဒယော၊ ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် အစရှိကုန်သော၊ မဟာသာကော၊ တပည့်သား
တော်ကြီးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နွေအသင်္ချေယျာနိ၊ ရှစ်သင်္ချေပတ်
လုံးတို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရိအဋ္ဌ သောဋ္ဌသ
အသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေ ရှစ်သင်္ချေ တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေ ပတ်လုံးတို့
လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ သဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ပတ်လုံး လည်း
ကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သဗ္ဗာ
သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊
ဓာတ္တ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာ
ဝတေးမင်း၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စသု သိ
လေသု၊ ငါးပါးသောသီလဇ္ဈိန္ဒ၊ ပတိဋ္ဌာယံ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာ
သို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊
ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဘုရားတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယာ၊ တည်၍၊
သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ
သမ္ဗုဒ္ဓသေဝကာနံပန၊ ဘုရားရှင်တပည့်သားတော်တို့၏ကား၊ ဩဝါဒေ၊
အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယာ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာသို့ လားကုန်
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနပရာယနာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လားကုန်
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓာတ္တ၊ ထိုမဇ္ဈိမ
ဒေသ၌၊ ဝါသော၊ နေရခြင်းကို၊ ဣမာသံ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိ
နဉ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့၏လည်း၊ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊
မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုဗ္ဗေကတပုညတာနာမ၊ ဝုဗ္ဗေ
ကတပုညတာမည်သည်ကား၊ အတိတဇာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောတဝ၌၊
ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓိကာသဇေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို၊
အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပစိတကုသလတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော
ကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေကတပုညတာနာမ၊ ဝုဗ္ဗေကတပုည

တာမည်၏။ သာဝိ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်း၊
 မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သနည်း
 ဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့ကို ရှေးရှု၊
 ဒေသတော၊ ဖူးမျှော်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံဝါ၊ ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာဝ
 ကာနံဝါ၊ တပည့်သားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်၊
 သုတာယ၊ ကြားအပ်သော၊ စတုပ္ပဒိကာယဝိ၊ လေးပဒေသသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပရိယေခသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးငိုက်၍၊
 ယောစမနူဿော၊ အကြင်လူသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာ၌၊ ကတာမိ
 ကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော၊ ဥဿန္တကုသလမူလော၊
 များသောကုသိုလ်တည်းဟူသောအရင်းရှိသောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောမနူဿော၊ ထိုလူသည်၊ တေနော၊ ကုသလမူလေန၊ ထိုသို့သော
 ကုသိုလ်အရင်းရှိသောကြောင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
 ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ယိဝုဏာ
 တိ၊ ရောက်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ရာဇာမဟာကပ္ပိနောစ၊ မဟာကပ္ပိ
 န မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တမဟေသိစ၊ အနောဇာ မိဖုရားကြီး
 သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊
 ကတပုညတာ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ မင်္ဂလံ၊
 မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္တသမ္ဗာပဏိမိနာမ၊ အတ္တ
 သမ္ဗာပဏိမိမည်သည်ကား၊ ဣ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ
 သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒုသိလံ၊ သိလမရှိသည်ကို၊ သိလေ၊ သိလ၌၊
 ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အသန္တံ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်ကို၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ
 တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ မန္တရိ၊ ဝန်တိုလ်စွာရှိသည်ကို၊ စာဝ
 သမ္ပဒါယ၊ စာဝ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အယံ၊ ဤသူကို၊
 အတ္တသမ္ဗာပဏိမိတိ၊ အတ္တသမ္ဗာပဏိမိဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောစ၊
 ထိုကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်သောသူသည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
 မည်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဝေ
 ရပ္ပဟာနဝိဝိဓာနိသံသာမိကမ ဟေတုတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှင့် စပ်၍
 သောရန်ကိုပယ်သောအားဖြင့် အထူးထူးသောအကျိုးဆက်ကိုရခြင်း၏

၁

အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣ

၉၂၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပဏိရူပဒေသဝါသောစ၊ ပဏိရူပဒေသဝါသလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေကကတပုညတာစ၊ ပုဗ္ဗေကကတပုညတာလည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိမိစ၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိမိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိယေဝ၊ သုံးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မင်္ဂလတ္တန္တ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထဘတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဂါထာပုဒ်တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားစွာပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ပဏိရူပဒေသဝါသောတိ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ပဏိရူပဒေသဝါသောဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဗဟုသစ္စဉ္စာတိဇ္ဇေ၊ ဗဟုသစ္စဉ္စဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဗဟုသစ္စန္တိ၊ ဗဟုသစ္စဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတဘိဝေပါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ ဘိပ္ပန္တိ၊ ဝိပုံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခုအမှတ်မရှိသော၊ ဟတ္ထသိပ္ပါဒိကောသလ္လံ၊ လက်အဝတ်အစရှိသည်တို့၌လိမ္မာသော၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာစိတ္တဝိနယနံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းသည်၊ သုဝိက္ခိတောတိ၊ သုဝိက္ခိတောဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သိက္ခိတော၊ သင်ကြားခြင်းရှိသော၊ သုဘာသိတတိ၊ သုဘာသိတာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုရခြင်းသည်၊ ယာတိဇေသောသန္ဓေ၊ ယာဟူသောဤသန္ဓါသည်၊ အနိယမုဒ္ဒေသော၊ အမှတ်မရှိသည်ကိုညွှန်းသောသန္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူသည်ကား၊ ဂိရာဗျပထော၊ နှုတ်မြွက်၍ဆိုခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်းဇ္ဇေ၊ ဤဗဟုသစ္စဉ္စဟူသောဂါထာ၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဗဟုသစ္စနာမ၊ ဗဟုသစ္စမည်သည်ကား၊ ယန္တံ၊ အကြင်ကြားအပ်သောတရားစကားကို၊ သုတဓရော၊ ကြားတိုင်းဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတသန္တိစယောစ၊ အကြားအမြင်ကိုရဝေးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိစဝေဝာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်း

ဖြင့်၊ သတ္တု၊ သာသန၊ ရေတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကိုဆောင်ရွက်
 စိမ့်သောငှါ၊ ဝိဇ္ဇိတံ၊ ဖွင့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဗဟုသစ္စဟူသော တရားကို၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ကုသလ၊ မဂ္ဂမဟေတုတော
 စ၊ ကုသိုလ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနု
 ဝုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထသန္တိ၊ ကိရိယမဟေတုတောစ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ
 တရားကိုမျှော်မှောက်ပြုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုတဝါစ၊ အကြားအမြင်
 နှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယာတို့၏တပည့်သည်၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊ ပဗဟကံ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
 တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကို၊
 ပဗဟတိ၊ စွန့်တတ်၏၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား
 စေတတ်၏၊ သဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရေတိ၊ ဆောင်
 နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပရစ္စိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဓာတာနံ၊ ဆောက်ရွက်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ အဖန်တလဲလဲကပ်၍ရှုနိုင်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ဥပပရိက္ခတော၊ ကပ်၍ရှုဆင်ခြင်လေ့ရှိသောဝုတ္တိုလ်အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ နိဇ္ဈာနက္ခမန္တိ၊ ကပ်၍ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ခံကုန်၏၊ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ ယာ
 တရားကိုကပ်၍ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ခံခြင်းသည်၊ သတိယာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဆန္ဒဖြစ်သောသူသည်၊
 ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဥဿဟန္တော၊ အားထုတ်သောသူသည်၊ ထု
 လေတိ၊ ချိန်နှိုင်း၏၊ ဟုလယန္တော၊ ချိန်နှိုင်းခြင်း သဘောရှိသောသူသည်၊
 ပဒယတိ၊ စီးဖြန်း၏၊ ပဒဟန္တော၊ စီးဖြန်းသောသူသည်၊ ကာယေနစေတံ၊
 ကိုယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၏၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ ပဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်
 ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဂါရိယဗဟုသစ္စမ္ပိ၊ လူတို့၏အကြားအမြင်
 သည်လည်း၊ ယံ၊ အကြင်အကြားအမြင်သည်၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံ၊ ထို
 အပြစ်မရှိသောသူတို့၏အကြားအမြင်ကို၊ ဥဘယလောကဟိတသုခါဝဟ
 နတော၊ နှစ်ပါးသောလောက၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်သောအား
 ဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သိပ္ပံနာမ၊ သိပ္ပမည်
 သည်ကား၊ အဂါရိယသိပ္ပဉ္စ၊ လူတို့၏အတတ်လည်းကောင်း၊ အနဂါရိယ

၂

ထိပ္ပဉ္စရဟန်းတို့၏အတတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြား
ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အတတ်တို့တွင်၊ အဂါရိယသိပ္ပံနာမ၊ အိပ်ရာ
ထောင်သောလူတို့၏အတတ်ပညာမည်သည်ကား၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အတတ်
သည်၊ ပရပါဏုပရောဓိရဟိတံ၊ သူတပါး၏ အသက်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းမှ
ကင်းသော၊ အကုသလဝဇ္ဇိတံ၊ အကုသိုလ်မှကြဉ်အပ်သော၊ မဏိကာရ၊
သုဝဏ္ဏကာရာဒိ၊ ပတ္တမြားပွတ်သောအတတ် ရွှေပန်းထိပ်အတတ်အစရှိ
သောအတတ်တည်း၊ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပတ္တမြားပွတ်အစရှိသောအတတ်ကို၊ ဣဓ
လောကတ္ထဝဟနတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်ရွက်
သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနဂါရိယသိပ္ပံ
နာမ၊ ရဟန်းတို့၏အတတ်မည်သည်ကား၊ စိဝရိစာရဏသိပ္ပနာဒိ၊ သင်္ကန်း
စီရင်ခြင်းချုပ်ခြင်းအစရှိသော၊ သမဏပရိက္ခရာဘိသင်္ခဏံ၊ ရဟန်းတို့၏
ပရိက္ခရာကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်းအတတ်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ
ငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်း
သုံးသော်တို့အား၊ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေနိတာနိ
ကိံကရဏီယာနိ၊ အကြင်သို့သော ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော ကိစ္စတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမှု၌၊ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိအာဒိနာနယောန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယန္တိ၊ အကြင်ပြုတွယ်
ကိစ္စကို၊ သံဝဏ္ဏိတံ၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ပြု
အပ်သောအတတ်ကို၊ နာထကရဏီယဓမ္မာတိစ၊ ကိုးကွယ်ဆောက်တည်
ရာအမှုကို ပြုအပ်သော တရားဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယံသိပ္ပံ၊
အကြင်သင်္ကန်း၏ ဖြတ်ခြင်းချုပ်ခြင်းအစရှိသောအတတ်ကို၊ အတ္ထနော
စ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဥဟ
ယလောကဟိတသုခဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသောတဝ၌အကျိုးစီးပွားချင်း
သာကိုဆောင်ရွက်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။ ဝိနယောနာမံ၊ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ အဂါရိယဝိနယောစ၊ လူတို့
သည်ကျင့်အပ်သော အဆုံးအမဝိနည်းတရားလည်းကောင်း၊ အနဂါရိယ
ဝိနယောစ၊ ရဟန်းတို့သည်ကျင့်အပ်သောအဆုံးအမဝိနည်းတရားလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
အဂါရိယဝိနယော၊ လူတို့၏ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ ဒသအကုသလကမ္မ
ပထဝီရမနံ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတရားမှစ၍စွာကြဉ်ခြင်း
တည်း၊ သော၊ ထိုလူတို့ကျင့်အပ်သောဝိနည်းတရားကို၊ တတ္ထ၊ ထိုအိပ်ရာ

ထောင်၍ နေသောလူတို့၌၊ အဝံကိလေသာပစ္စုနေနစ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသို့
မရောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာစာရဂုဏဝဝတ္ထာနေနစ၊ ကျင့်အပ်
သောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပိုင်းခြား၍ ဖွတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သု
သိက္ခိတော၊ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဥဘယသောကဟိတသုခါ
ဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသောတာဝန်စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်သောအားဖြင့်၊
မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနဂါရိယဝိနယောနာမ၊ ရဟန်း
တို့၏ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ သတ္တပတ္တိက္ခန္ဓ၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်
အစုတို့သို့၊ အနာပတ္တိနံ၊ မရောက်စေခြင်းတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏
ဝိနည်းတရားကိုလည်း၊ ဂုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊
သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကျင့်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုပါ
ရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ အနဂါရိယဝိနယော၊ အနဂါရိယ
ဝိနည်းမည်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့၏ ဝိနည်းတရား
၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏
အဖြစ်သို့၊ ပါဂုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သိက္ခနေန၊
သင်ကြားသဖြင့်၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းကို၊ လောကီယ
လောကုတ္တရာသုခါဓိကမဟေတုတော၊ လောကီလောကုတ္တရာချမ်းသာကို
ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာနာမ၊ စ
ကားမည်သည်ကား၊ မုအာဝါဒါဒိဒေါသဝိရဟိတာ၊ မုသာဝါဒအစရှိသော
အပြစ်ဒေါသမှကြဉ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ယထာဟင်္ဂိ၊ အာဟ၊ သုရား
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတု
ဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊
ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အသပ္ပပလာပါ၊ အပြန်အဖျင်းမဟုတ်သော၊ ဝါစာဧဝံ၊ စကားသည်
သာလျှင်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်၏၊ ယထာဟ
င်္ဂိ၊ အာဟ၊ သုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သန္တော၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား
ကို၊ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်သောစကားဟူ၍၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သောစကားကို၊
ဘဏေ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား

၃၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည်။ အခမ္ဘံ၊ တရားနှင့်မလျော်။ တံ၊ ထိုတရားနှင့်မလျော်သောစကားကို။ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ၊ ဝိယံ၊ ချစ်သွယ်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အဝိယံ၊ ချစ်သွယ်မရှိ၊ တံ၊ ထိုချစ်သွယ်မရှိသောစကားကို။ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ပြောဆိုရာ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အဝိကံ၊ မမှန်သော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ။

။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယဒ္ဓိဝါစံ၊ ဤအင်္ဂါထေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသုဘာသိတစကားကိုလည်း။ ဥဘယလောကဟိတသုခါဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသောလောက၏စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်ရွက်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အယံသုဘာသိတာ၊ ဤသုဘာသိတစကားသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌။ ပရိယာပန္နာဝေ၊ အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိနယသင်္ဂဟဏေန၊ ဝိနည်းဆိုသဖြင့်။ သဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤသုဘာသိတမင်္ဂလာကို။ အသင်္ဂဟိတွာ၊ အထူးအခြားမသဖြင့်မဟူ၍။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို။ သံဂဟေတဗ္ဗော၊ သဖြင့်မဟူ၍။ အတဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ဣမိနာပရိယာပေန၊ ဤသို့ဝိနယောစသုခိက္ခိတောဟူသောမင်္ဂလာ၌သုဘာသိတာစသာဝါစာဟူသောပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ ကိံပယောဇနံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ပဓေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မဧသနာ၊ တရားဟောသော။ ဝါစာ၊ စကားကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သုဘာသိတဝါစာတိ၊ သုဘာသိတဝါစာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာဝါစာ၊ ထိုသုဘာသိတစကားကို။ ပတိရူပဒေသဝါသော၊ ပတိရူပဒေသဝါသောဟူသောဝန်သည်မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဥဘယလောကဟိတသုခနိဗ္ဗာနာပိဂမနမတ္တယတော၊ နှစ်ပါးသော ဘဝ၌ စီးပွား ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသူတပါးအား တရားဒေသနာဟောခြင်းစကားသည် သုဘာသိတမင်္ဂလာမည်ကြောင်းကို။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်။ အာဟာစ၊ ဟောတော်မူသည်သာတည်း။

။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သုရားရှင်သည်။ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဟော၏။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားသည်။ ဧဝံ၊ တေးမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။

အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဝါ
 စာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားမျိုးတို့တွင်၊ ဥတ္တမာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်
 သောစကားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဣဒိ၊ သာဝါထာယ၊ ဤဗာဟုသစ္စဉ္စဟူသောဝါထာ၌၊ ဗာဟုသစ္စံ၊ အကြား
 အမြင်များသည်၏၊ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်လည်းကောင်း၊
 သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရာလည်း
 ကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာစ၊ အကြင်
 စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊
 မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ မင်္ဂ
 လတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထဗာတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောမင်္ဂလာပုဒ်
 တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စာတိ
 ဣဒိ၊ သာဝါထာယ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စဟူသောဤဝါထာ၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ
 ဟူသောဤဝါထာ၌၊ မာတုစ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ပိတုစ၊ အဘလည်း
 ကောင်း၊ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့၊ ဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊
 ဥပဋ္ဌဟနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊ ဝုတ္တာနုဉ္စ၊ သားတို့အားလည်းကောင်း၊
 ဒါရာနုဉ္စ၊ မယားတို့အားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဒါရသား၊ သား
 မယား တို့အား၊ သင်္ဂဟနံ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်း၊ သင်္ဂဟော၊
 သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အာကုလာ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်
 ကုန်၊ အနာကုလာ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိကုန်၊ ကမ္မဇေ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်
 ပင်လျှင်၊ ကမ္မန္တော၊ ကမ္မန္တမည်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော
 စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဟဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇနိ
 ကာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောမိန်းမတို့၊ မာတာနာမ၊ မာတုမည်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇနကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ယောကျ်ားကို၊
 ပိတာတိ၊ ပိတုဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းမည်
 သည်ကား၊ ပါဒဓောဝနသမ္ဘာဟန္တောဒနန္နာပိနေဟိစ၊ ခြေဆေးခြင်းခြေ
 လက်ဆုပ်နယ်ခြင်း အဝတ်ဖုံးဖွမ်းခြင်း ရေချိုးခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 စတုပစ္စယ သမ္ပဒါနေနစ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်

၃၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ ဥပကာရကရဏံ၊ ကျေးဇူးတုံ့ ကိုပြုခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ လုပ်ကျွေးသည်မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလုပ်ကျွေးခြင်း၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တဒါနံ၊ သားသမီးတို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များစွာကျေးဇူးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကိုသာအလိုရှိကုန်၏။ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ်အတိုင်းသနားခြင်းရှိကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို၊ ဗဟိ၊ ပြင်အပ၌၊ ကိဉ္စိတွာ၊ ကစားသည်ဖြစ်၍၊ ပံသုမက္ခိတသရိရကေ၊ မြေမှုန့်အလိမ်းအလိမ်းကပ်သောကိုယ်ရှိကုန်လျက်၊ အာဂတေ၊ လာသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ပံသုကံ၊ စက်ဆုပ်သွယ်ရှိသောမြေမှုန့်ကို၊ ပုဉ္စိတွာ၊ သုတ်၍၊ မတ္ထကံ၊ ထိပ်ပြင်ကို၊ ဥပသိဃံ၊ ယန္တာ၊ နင်းရှုပ်ကုန်လျက်၊ ပရိရမ္ပန္တာစ၊ ရုပ်ကုန်၍သာလျှင်၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဝဿသတံပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်းမာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ပရိဟရန္တော၊ သွားရာဆောင်လျက်၊ ပုတ္တဒါ၊ သားသမီးတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုမိခင်ဘခင်အား၊ ပဋိကာရံ၊ ကျေးဇူးတုံ့ ကို၊ ကာတုံ့၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထာ၊ မတွင်းနိုင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အသပါဒိကာ၊ နို့ချိုကျွေး၍မွေးမြူကုန်၏။ ပေါသကာ၊ ကျွေးမွေးကြီးရင့် စေတတ်ကုန်၏။ ဣမဿလောကဿ၊ ဤလူအပေါင်းကို၊ ဒသေသတာရော၊ ပြည့်စုံတတ်ပေကုန်၏။ ဗြဟ္မသမ္ပတာ၊ ဗြဟ္မာဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယသမ္ပတာ၊ ရှေးဦးစွာသောလက်ဦးဆရာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်၊ ဣခ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တဝဋ်၊ ပသံသနံ၊ ငြီးမွမ်းထိုက်သောဂုဏ်ကို၊ အာဂတေ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ပစ္စ၊ တမလွန်တဝဋ်၊ သစ္စေ၊ နတ်ပြည်၌၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကိုလည်း၊ အာဂတေ၊ ရွက်ဆောင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးဟူ၍ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗာစရိယာတိ၊ လက်ဦးဆရာဟူ၍၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုတ္တဒါနံ၊ သားသမီးတို့၏၊ အာဟုနေယျာစ၊ ပူဇော်သကာတို့ကိုခံထိုက်ပေ၏။ ပဇာယ၊ သားသမီးဖြစ်သောသတ္တဝါအပေါ်၌၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ်အတိုင်းသနားမြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာစေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောအမျိုးသားသည်၊ နမသေယျ၊ ရိုသေကိုင်း

ညွတ်ရှိခိုးရာ၏။ အနွေနဝ၊ ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊
ပါနေနဝ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထေနဝ၊ အဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သယနေနဝ၊ အိပ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သက္ကဋေယျ၊ ပြုစုခါသာအရိအသေ
ပြုရာ၏။ မာတာပိတုသု၊ မိခင်ဘခင်တို့၌၊ ဥစ္ဆာဒနေနဝ၊ အညစ်
အကြေးကိုပွတ်တိုက်သဖြင့်၎င်း၊ နှာပနေနဝ၊ ရေမျိုးသဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပါဒါနံ၊ ခြေလက်တို့ကို၊ ခေဝနေနဝ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်သဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကာယပါရိစုရိယာယ၊ ထိုအို့လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းကြောင့်၊ ဣဓေဝ၊
ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား လုပ်ကျွေးသောသူကို၊
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွင်းကုန်၏၊ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊
သက္ကေနုတံပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံ
ဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊
နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ မိခင်ဘခင်တို့အား
လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်ကား၊ ဘရဏကိစ္စကရဏကုလဝံသဋ္ဌပနာဒိပဉ္စဝိ
ဝံ၊ ကျွေးမွေးသောကိစ္စကိုပြုခြင်း အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအစရှိ
သောငါးပါးအပြားရှိသောဝတ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ တံပါပနိဝါရဏာဒိ
ပဉ္စဝိဝံ၊ ထိုမကောင်းမှုမှတားမြစ်ခြင်းအစရှိသော ငါးပါးသောဝတ်တရား
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဟိတဟောတုတော၊ ပစ္စုပ္ပန် မျက်မှောက်၌စီး
ပွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝဟ
ပတိဝုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား၊ ပဉ္စဟိဗ္ဗာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ဝုတ္တေန၊ သားသည်၊ ဝုရုတ္တိမာဒိသာ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္တဗ္ဗာ၊ လုပ်ကျွေးမွေး
အပ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘတော၊ ကျွေးမွေးတုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသံ၊ ထို
မိခင်ဘခင်တို့အား၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ နေသံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့၏၊ ကိစ္စံ၊ အမှု
ကိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ဌပိဿာမိ၊
တည်ထားစေအံ့၊ ဒါရန္တံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ခံထိုက်အောင်ကျင့်အံ့၊
အထဝါပန၊ ထနည်းသော်ကား၊ ပေတာနံ၊ ကာလကံတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့
သွားလေသောမိခင်ဘခင်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူချေ
စက်ကို၊ အနုပဒေဿာမိ၊ ငါပေးအံ့၊ ဝဟပတိဝုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား၊ ဣဓေဟိ
ပဉ္စဟိဗ္ဗာနေဟိ၊ ဤငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တေန၊ သားသည်၊
ဝုရုတ္တိမာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်

၃၃၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဘခင်တို့ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ လုပ်ကျွေးပွေးအပ်ကုန်၏၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနေဟိ၊ ငါးပါး
သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ သားကို၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့
သည်၊ အနုကမ္မန္တိ၊ အစဉ်သနားကုန်၏၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ နိဝါရေန္တိ၊
မြစ်ကုန်၏၊ ကလျာဏေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၌၊ နိဝါသေန္တိ၊ ခြံဝဲနေစေ
ကုန်၏၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ သင်ကြားစေကုန်၏၊ ပတိဂူ
ဇေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဒါရေန၊ မယားနှင့်၊ သံယောဇေန္တိ၊
ကောင်းစွာယှဉ်စေကုန်၏၊ သမယေ၊ အခါရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒါယန္တံ၊
အမွေဥစ္စာကို၊ နိယျာဇေန္တိ၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တမ္ဘိစ၊ ဟော
တော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယောဗုဒ္ဓော၊
အကြင်သားသည်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ တိသ္မဝတ္ထု၊ သူ၊
ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ ပဿာဒုပ္ပါဒနေနဝါ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သီလသမာဒါပနေနဝါ၊ သီလကိုဆောက်တည်စေသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာယဝါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာ
ဟတိ၊ လုပ်ကျွေးပွေး၏၊ အယံ၊ ဤသို့လုပ်ကျွေးပွေးခြင်းသည်၊ မာတာ
ပိတုပဋ္ဌာနာနံ၊ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးပွေးခြင်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်
သောကျွေးပွေးခြင်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုသားဖြစ်သောဂုရိုလ်အား၊ တံမာ
တာပိတုပဋ္ဌာနံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား လုပ်ကျွေးပွေးခြင်းကို၊ မာတရာ၊
အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပိတရာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ကတဿ၊
ပြုအပ်သောဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးကို၊ ပစ္စုပကာရဘူတံ၊ တာဝန်ကျေးဇူး
ဆပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနေကေသံ၊ တပါးမကများကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနုဉ္စ၊
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းယှဉ်ကုန်သော၊ သမ္ပရေပိကာနုဉ္စ၊ သံသရာ၌လည်း
ယှဉ်ကုန်သော၊ အတ္တာနံ၊ အကျိုးစီးပွားတို့၏၊ ပဒဋ္ဌာနတော၊ အကြောင်း၏
တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂုတ္တ
ဒါရဿသင်္ဂဟောတိဇေတ္ထ၊ ဂုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟောဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ဇာတဂုတ္တာပိ၊ မွေးမြင်အပ်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း၊
မိတရောပိ၊ သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တာတွေသင်္ချ်၊ သားဟူသော
အရေအတွက်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဒါရာတိ၊ ဒါရာဟူသည်
ကား၊ ဝိသတိတရိယာနံ၊ နှစ်ကျိပ်ကုန်သောမယားတို့တွင်၊ ယာကာပိ၊ အမှတ်
မရှိတယောက်ယောက်သောမယားသည်၊ ဘရိယာဝ၊ မယားမည်သည်
သာတည်း၊ ဂုတ္တာစ၊ သားတို့လည်းကောင်း၊ ဒါရာစ၊ မယားတို့လည်း
ကောင်း၊ ဂုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့၊ တဿဂုတ္တဒါရဿ၊ ထိုသားမယား

တို့အား၊ သင်္ဂဟောတိ၊ သင်္ဂဟောဟု သည်ကား၊ သမ္မာနနာဒီဟိ၊ ကောင်း
 စွာမြတ်နိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသားမယားကို၊ ဥပကာရ
 ကရဏံ၊ အထောက်အပံ့ကိုပြုခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထိုမြတ်နိုးတနာထောက်ပံ့
 ခြင်းကို၊ သုသံဝိဟိတကမ္မန္တတ၊ ကောင်းစွာသမ္ပာယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း
 အမှုကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဟောတုတော၊ ပဋ္ဌ၊ ပြန်၍
 အကျိုးစီးပွားရှိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထို့အကြောင်းကို၊ သဂဝတ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပန္တိမဒိသာ၊ ပုတ္တဒါရာဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ပန္တိမဒိသာပုတ္တ
 ဒါရာဝေဒိတဗ္ဗာဟုသော စကားကို၊ ပုတ္တဉ္စ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာ
 တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနောက်အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော သားမယားကိုဆိုရာ၌၊
 ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊ ဘရိယာသဒ္ဓေန၊ ဘရိယသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ သင်္ဂဏိတော၊ တပေါင်းတည်း သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၍၊ ဂဟပတိပုတ္တံ၊
 သူကြွယ်သား၊ ပဉ္စဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သာမိကေ
 န၊ လင်သည်၊ ပန္တိမဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟုဆိုအပ်သောမယားကို၊ ပစ္စ၊
 ပဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ထောက်ပံ့သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏၊ သမ္မာနနာစ၊ မြတ်နိုးသနားချစ်ခင်
 သောစကားကိုဆိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝမာနနာယစ၊ အထူးအခြား
 တောက်ပြန်၍ချစ်သောမိန်းမမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝိစရိယာယ
 စ၊ မိမိ၏မယားမှ တပါးကို မလွန်ကျူးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣသရိယံ
 ဝေါဿဂ္ဂေနစ၊ တအိမ်လုံးကိုအစိုးတရဆောင်နှင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အလင်္ကာရုပ္ပါဒနေနစ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဂဟပတိပုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤငါးပါး
 သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သာမိကေန၊ လင်သည်၊ ပန္တိမဒိသာ၊ အနောက်
 အရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားကို၊ ပစ္စ၊ ပဋ္ဌိတံ၊ ထောက်ပံ့သင်္ဂြိုဟ်
 အပ်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ပဉ္စဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသော အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အနုကမ္ပတိ၊ အစဉ်အတိုင်းစောင့်ရှောက်၏၊
 သုသံဝိဟိတကမ္မန္တစ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အမှုရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသံဂဟိတပရိဇနာစ၊ ကောင်းစွာအမှုလုပ်ဆောင်သော
 သူတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဝိ
 စရိနိစ၊ မိမိလင်မှတပါးသော ယောက်ျားသို့လွန်ကျူး၍ မကျင့်သည်၊
 သမ္မတဉ္စ၊ စည်းဘူးအပ်သောဥစ္စာကိုလည်း၊ အနုရက္ခတိ၊ အစဉ်အတိုင်း
 စောင့်ရှောက်၏၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသောပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌၊ ဒက္ခာစ၊

လိမ္မာသည့်ဖြစ်၍လည်း၊ အနုထဿာစယျင်းရိခြင်းမရှိသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္မတိ၊ အစဉ်အတိုင်း ချစ်ခင်စောင့်ရှောက်
၏၊ အယံဝါ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်း
ကို၊ သင်္ဂဟောတိ၊ သင်္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မိကာဟိ၊ တရားနှင့်လျော်ကန်
သော၊ ဒါနုပိယဝါ၊ စက္ခုစရိယာဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်းချစ်သွယ်သော၊ စကားကိုဆို
ခြင်းအကျိုးကိုကျင့်ခြင်းကိုဖြင့်၊ သင်္ဂဏ္ဍနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည်၊ သင်္ဂဟောနာ
မ၊ သင်္ဂဟမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည်၊ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း
ဟူမူကား၊ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌၊ ပရိဗ္ဗယဒါနံ၊ မျိုးရိက္ခာကို
ပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ ပွဲသဘင်ခံသောနေ့၌၊ နက္ခတ္တ
ဒဿာပနံ၊ ပွဲသဘင်ကိုကြည့်ရှုစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလဒိဝ
သေ၊ လူတို့ပေးစားလိမ်းမြားခြင်းလောကီမင်္ဂလာကိုပြုသောနေ့၌၊ မင်္ဂလ
ကရဏံ၊ လောကီမင်္ဂလာကိုပြုစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇန္တိဓမ္မိကာသမ္ပ
ရာယိကေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်စီးပွားသံသရာစီးပွားတို့နှင့်ယှဉ်သောအမှုတို့၌၊ ဩဝါ
ဒါနုဿာသနံ၊ အဆုံးအမကို အစဉ်အတိုင်း သွန်းသင်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ သင်္ဂဏ္ဍနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊
တံ၊ ထိုတရားနှင့် လျော်သောသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဗိဇ္ဇန္တိကဟိတဟေတုတောစ၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ယှဉ်သော
စီးပွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိက
ဟိတဟေတုတောစ၊ သံသရာနှင့်ယှဉ်သော စီးပွားခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာဟိပိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊
နမသိယဘာဝဟေတုတောစ၊ ရှိခိုးအပ်သောသဘော၏အဖြစ်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယထာ
ကိဝစနံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့သောစကားကို၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါ
နမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာတလိ၊
မာတလိနတ်သား၊ ဝဟဋ္ဌာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်၌နေကုန်
သော၊ ပုညကရားကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ သီလဝန္တာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ယေဥပါသကာ၊ အကြင်ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်ကုန်သော
ဒါယကာတို့သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့် လျော်သဖြင့်၊ ဒါရံ၊ သားမယားကို၊
ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ တေးထိုတရားနှင့်လျော်စွာသားမယားတို့
အား လုပ်ကျွေးမွေးသော ဒါယကာယောကျာ်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
နမဿာမိ၊ ရှိသေကောင်းညွတ်ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို၏၊

အာကုလသ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ အနာကုလသ၊ နှောင့်
ရှက်ခြင်းမရှိကုန်၊ အနာကုလသ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ကမ္မန္တာနာမ၊ အမှုတို့မည်သည်ကား၊ ကာလညတာယ၊ ပြုအပ်သော
ကာလ၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပတိရူပကာရိတာယ၊
လျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနလ
သတာယ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဠာနဇိရိယံ
သမ္ပဒါယ၊ ထကြွလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗျာသနိယ
တာ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာလသတိက္ကမန
အပ္ပတိရူပကာရဏအကာရဏ သိဝိသကရဏာဒိအကုသလတာဝဝိပေတိ
တာ၊ ကာလကိုလွန်မှအမှုကိုပြုခြင်း မလျော်မသင့်သောကာလကိုပြုခြင်း
အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုပြုခြင်း လုံ့လကိုလျော့၍ပြုခြင်း အစရှိသော
နှောင့်ရှက်ခြင်းသဘောမှ ကင်းလွတ်ကုန်သော၊ ကသိဂေါရက္ခဝါဏိဇာ
ဒယော၊ လယ်ထွန်းခြင်း နွားကျောင်းခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊
ကမ္မန္တာ၊ ပြုအပ်သောအမှုကိုစွဲတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုစာရား
တို့ကို၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပုတ္တဒါရသဝါ၊ သားမယား၏
လည်းကောင်း၊ ဒါသကမ္မကရာနံဝါ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့၏လည်း
ကောင်း၊ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဗျတ္တတယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပယောဇိတာ၊ အပြားအားဖြင့်သွဉ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေဝ
ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ နေဓညဝုဒ္ဓိပဋိလာဘဟေတုတော၊
ဥစ္စာဝပါး အစီးအပွားကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတိရူပကာရိဓူရဝါဥဠာတာဝိန္ဒတေနန္တိ၊ ပတိရူပ
ကာရိဓူရဝါဥဠာတာဝိန္ဒတေနံဟူ၍၊ ဝုတ္တဉ္စ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာ
တည်း။ ပတိရူပကာရိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကိုပြုလေ့ရှိ၏၊ ဓူရဝါ၊
အကြံရှိ၍အမြဲနေလေ့ရှိ၏၊ ဥဠာတာ၊ ထကြွလုံ့လရှိ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ နံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ သောပ္ပသီလေန၊ အိပ်
လေ့ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဥဠာနဓေသိနာ၊ လုံ့လ
ကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်၎င်း၊ နိစ္စမတ္တေန၊ အမြဲမပြတ်ယစ်မူးသော၊ သောဓမ္မော
န၊ သေသောကံကြူးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာရစာဇရ၊ အိမ်၌၊ အာဝယိဝံ၊
နေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဒံကာလံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိသိ
တံ၊ အလွန်ချမ်းသည်၊ အတိဥဏ္ဍံ၊ အလွန်ပူသည်၊ အတိသာယံ၊ အလွန်

၃၃၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ရတိယတွဲ

မိုးချုပ်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်
 သောအမှုရှိကုန်သော၊ မာဏဝေ၊လှလင်တို့ကို၊ အတ္ထာ၊အကျိုးစီးပွားတို့
 သည်၊ အစွေန္တိ၊ လွန်လေကုန်၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊
 သိတဉ္စ၊ အချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍဉ္စ၊ အပူကို လည်းကောင်း၊ တိဏာ
 တိယေျာ၊ မြက်မျှလောက်၊ နမညတိ၊ မအောင်မှေ၊ ပုရိသကိစ္စာနိ၊ ယောကျ်ား
 တို့သည် ပြုအပ်သော ကိစ္စတို့ကို၊ ကရံ၊ပြုသော၊ သောပုရိသော၊ ထို
 ယောကျ်ားသည်၊ သုခါ၊ချမ်းသာမှ၊ နပိဟာယတိ၊ မယုတ်မလျော့၊
 ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ဥစ္စာတို့ကို၊ သံဟရမာ နဿ၊ ရရုံးရှာ
 ဖွေသောသူအား၊ တမရဿ၊ ပျားပိတုံး၏၊ ဣရိယတောဣဝ၊ ပန ဝတ်ရက်
 ကိုဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ သံဟရေယျ၊ ကောင်းစွာရရုံးရာ၏၊ ယတိ၊လုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသောယောကျ်ားသည်၊ ဘောဂါ၊ဥစ္စာကို၊ သန္နိစ္စယံ၊ ဆည်းဘူးရုံးရ
 ခြင်းသည်၊ ဝမ္မိကောဝ၊ ခြုံးတောင်ရှိကဲ့သို့၊ ဥပပိယတိ၊ ဆည်းဘူးရုံးရ
 အပ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊
 အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော၊ သား
 မယားတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း လည်းကောင်း၊ အနာကုလာစ
 ကမ္မန္တာ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသောအမှုတို့ကိုပြုကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
 မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟံ၊ ဝုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟ
 ကိုးခွဲခားနှစ်ဖြားကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊မိန့်
 အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေး
 ခြင်းကို၊ ဧကမေဝ၊ တပေါင်းတည်းကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိဏိမင်္ဂလာ
 နိ၊ သုံးပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊
 မင်္ဂလတ္ထဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဂါထာ
 တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားပြီအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ မာတာ
 ဝိတုဥပဋ္ဌာနံဟူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ
 တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒါနဉ္စတိဧတ္ထ၊ ဒါနဉ္စဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဣမိနာ၊ဤသို့
 လှူငွေပံ့ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဒိယတေ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါနံ၊ ဒါန
 မည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ပရိပါဒိ

ယတော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို။ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဓမ္မာ၊
 တရားတော်မှ။ အနုပေတာ၊ မကင်းမကွာသော။ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။
 ဓမ္မစရိယာ၊ တရားမှမကင်းသဖြင့်ကျင့်ခြင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ အဋ္ဌာကံ၊
 ငါတို့သည်။ ဥာယန္တေ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဉာတကား၊
 ဉာတကမည်ကုန်၏။ အဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ အနဝဇ္ဇာ၊
 အပြစ်မရှိကုန်။ အနိဗ္ဗိတာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်။ အဂရဟိတာ၊ မရှုတ်ချအပ်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ အသံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ပဒဝဇ္ဇန္တနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။
 အတ္ထဝဇ္ဇန္တနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၏။ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။
 ဝုဒ္ဓိပုဗ္ဗိကာ၊ ပွားစီးခြင်းလျှင် ရှေးရှိကုန်သော။ အန္ဓာဒိဒဿ ဝတ္ထုကာ၊
 ထမင်းအစရှိသော ဆယ်ပါးသောလှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ကို။ ဒါနပရိစာဂစေ
 တနာ၊ ပေးလှူစွန့်ကြဲခြင်းစေတနာသည်။ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား။ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထိုစေတီနာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော။ အသော
 သော၊ အသောတစေတီသိက်သည်။ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 တေန၊ ထိုသောတစေတီသိက်ဖြင့်။ တံဝတ္ထု၊ ထိုလှူငွယ်ဝတ္ထုကို။ ပရဿ၊
 သူတပါးအား။ ပဋိပါဒတိ၊ ပေးစွန့်တတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဒိယတေ
 ဣမိနာတိဒါနန္တိ ဝစနတ္ထံ၊ ဒိယတေဣမိနာတိဒါနဟူသောဝစနတ္ထကို။ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံ၊ ထိုအလှူပေးခြင်းတရားကို။ ဗဟုဇနိယတာဒိနံ၊
 များစွာသောလူတို့ ချစ်ခင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ
 သမ္ပရာယိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှင့်စပ်ယှဉ်သည်တို့၏ လည်းကောင်း၊
 ပထဝိသေသံ၊ အကျိုးအထူးကို။ အမိဝမဟေတုတော၊ ရခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ သိဟ၊
 အိုသိဟ။ ဒါယကော၊ အလှူပေးသော။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ကို။ ဗဟုဇနဿ၊
 များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေမာဒိနိစ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားတို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဒါနဉ္စဟူသောပုဒ်၌၊ သုတ္တာနိ၊ ပါဠိတော်
 တို့ကို။ အနုဿရိတဗ္ဗာနိ၊ အစဉ်အတိုင်းနှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏။ အပရော၊
 တမီးသော၊ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့။ ဒါနံနာမ၊

၃၄၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အလ္လမည်သည်ကား၊ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသဒါနလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ ဓမ္မဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဒါနတို့တွင်၊ အာမိသဒါနံ၊ အာမိသဒါနသည်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာတည်း၊ ဣလောကပရလောကဒုက္ခက္ခယ သုခါဝဟဿပန၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက၌ ဆင်းရဲခြင်း၏ ကုန်သဖြင့် ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတဿ၊ သဗ္ဗညုတတရားသည်သိတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဿ တရားတော်ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဟိတကာမတာယ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်းသည်၊ ဓမ္မဒါနံနာမ၊ ဓမ္မဒါနမည်၏၊ ဣမေသဉ္စ၊ ဤသို့သတောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဋီန္ဒဒါနာနံ၊ နှစ်ပါးသောဒါနတို့တွင်၊ ဧတမေဝဓမ္မဒါနံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားအလ္လသည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအတယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအလ္လကို၊ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားဟူသောအလ္လသည်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်လေ၏၊ သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရသာကို၊ ဓမ္မရသော၊ တရားတည်းဟူသောအရသာသည်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်လေ၏၊ သဗ္ဗရတိံ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မလျော်ဘွယ်ကို၊ ဓမ္မရတိ၊ တရားဟူသောဓမ္မလျော်ဘွယ်သည်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်လေ၏၊ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒါနဉ္စဟူသောဝုဒ်၌၊ အာမိသဒါနဿ၊ အာမိသဒါန၏၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မဒါနံပန၊ ဓမ္မဒါနကိုကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထပနိသံဝေဒိနံ၊ အနက်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်တို့၏၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးသောအကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယထာသုတံ၊ ကြာ၊ မြဲတိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်မြဲတိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေတိ၊ ဟောပြော၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား၌၊ အတ္ထပနိသံဝေဒိစ၊ အနက်ကိုထိုး

တွင်း၍သိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဓမ္မပဒိုသံဝေဒိစ၊သဒ္ဓါကိုထိုးထွင်း
၍သိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဝေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ဝုတ္တံ
ဟိဝုတ္တံဝေ၊ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဓမ္မစရိယာနာမ၊တရားကို
ကျင့်ခြင်းမည်သည်ကား၊ဒသကုသလကမ္မပထစရိယာ၊ဆယ်ပါးသော
ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားကိုကျင့်ခြင်းတည်း၊ယထာဟာကိံအာဟ၊တရား
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ဂဟပတယော၊ဒိုသုတြွယ်
တို့၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဓမ္မစရိယာ၊တရားကိုကျင့်ခြင်းသည်၊သမစရိ
ယာ၊တရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်းသည်၊တိပိဋံသုံးပါးအခြားရှိသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဝေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏၊သမ္ပန္နသာသာပနဇေသ၊ဓမ္မစရိယာ၊ထိုတရားတော်ကို ကျင့်ခြင်း
ကို၊သတ္တလောကုပပတ္တိဟေတုတော၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်သို့ဖြစ်ခြင်းပဋိသန္ဓေ
နေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊တေ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည်၊ဂဟပတယော၊ဒိုသုတြွယ်တို့၊ဓမ္မစရိယာ၊တရားကိုကျင့်
ခြင်းရှိသော၊သမစရိယာ၊တရားနှင့်အညီ ကျင့်ခြင်း ရှိသော၊ဟေတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ဣမ၊ဤလူ့ပြည်၌၊ဧကစ္ဆေ၊အချို့ကုန်သော၊သတ္တော၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ကာယဿ၊ကိုယ်၏၊တေဒါ၊ယူက်စီးသည်မှ၊မရဏာ၊
သေပြီးသည်မှ၊ပရံ၊နောက်ကာလ၌၊သုဂတိံ၊ကောင်းသောသူတို့၏လား
ရာဖြစ်သော၊သင်္ဂုနတ်ပြည်ဖြစ်သော၊လောကံ၊လောကသို့၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဝေ၊ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်
တည်း၊ဥာတကာနာမ၊အဆွေအမျိုးတို့မည်သည်ကား၊မတိတောဝါ၊
အမိမှလည်းကောင်း၊ပိတိတောဝါ၊အဘမှလည်းကောင်း၊ယာဝသတ္တမာ၊
အမျိုးချစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ပိတာမဟာယုဂါ၊အဘိုးအဘွား အစုံတို့
သည်၊သမ္ပန္နာ၊စပ်ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုအမျိုးတို့အား၊ဘောဂပါရိဇုညေနဝါ
စည်းစိမ်ဥစ္စာဆုံးရှုံးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗျာဓိပါရိဇုညေနဝါ၊ရောဂါနှိပ်
စက်၍ယူက်စီးဆုံးရှုံးသဖြင့်လည်းကောင်း၊အဘိဘူတာနံ၊နှိပ်စက်ခြင်းရှိ
ကုန်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သမိပံ၊အနီးသို့၊အာဂတာနံ၊ရောက်လာကုန်
သောအမျိုးတို့အား၊ယထာဗလံ၊အစွမ်းသတ္တိအားလျော်စွာ၊ဃာသန္တာ
ဒနဉ္စောဒိဟိ၊အစားအဝတ်စပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သင်္ဂဟော၊သင်္ဂြိုဟ်
ထောက်ပံ့ခြင်းတရားကို၊ပသံသာဒိနံ၊သူတပါးခြီးမွမ်းခြင်း အစရှိကုန်
သော၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနုဉ္စ၊ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ယှဉ်သော အကျိုးတရားတို့၏ လည်း

၃၄၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကောင်း၊ သုဂတိဂမာနာဒိနဉ္စ၊ သုဂတိသို့လားခြင်းအစရှိသည်တို့၏လည်း
ကောင်း၊ သမ္မရာယိကာနံ၊ သံသရာနှင့်ယှဉ်သောအကျိုးတရားတို့၏၊ ဝိ
သေသာမိဂမဟေတုတော၊ အထူးကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအား
ဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိနာမ၊
အပြစ်မရှိသောအမှုတို့မည်သည်ကား၊ ဥပေါသထဝိသမာဒါနဝယျာဝုတ္တ
ကရဏအာရာမဝနရောပနသေတုကရဏာဒိနိ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်း
အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်းဥယျာဉ်ပိုက်ပျိုးခြင်းတံတားခင်းခြင်းအစရှိသည်
တို့ကိုပြုခြင်းတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိနာမ၊ အမှု
တို့မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအမှုတို့ကို၊ နာနပ္ပကာရဟိတသုခါ
မိဂမဟေတုတော၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော စီးဝှားချမ်းသာကိုရ
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်
အပ်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်း
ကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂိသမန္နာဂတံ၊
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိတွာ၊ သုံး
သောကြောင့်၊ ကာယသမ္ပ၊ ကိုယ်၏၊ ဟေဒါ၊ ယျက်စီးသည်မှ၊ မရဏာ၊ သေ
ပြီးသည်မှ၊ ပရိနောဓိကာသန္တံ၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်
ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဇျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏
အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျာတိ၊ ရောက်ရာ၏ဟု၊ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊
ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဝေမာဒိနိစ၊ ဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာ
နိ၊ ပါဠိတော်သုတ်တို့ကို၊ အနုဿရိတဗ္ဗာနိ၊ အောက်မေ့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဥာတကာနံ၊
အဆွေအမျိုး တို့အား၊ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း လည်း
ကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ၊ အပြစ်မရှိသောအမှုတို့ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
ဟောထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏
အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပုဒ်တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊
ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဒါနဉ္စ၊
တိဣမိဿာဂါထာယ၊ ဂါနဉ္စဟူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်၏
အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာရုတိဝိရတိတိဇ္ဈေ၊ အာရုတိဝိရတိဟူသောဤ
 ဝါထာ၌၊ အာရုတိတိ၊ အာရုတိဟူသည်ကား၊ အာရမနံ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
 ဝိရတိတိ၊ ဝိရတိဟူသည်ကား၊ ဝိရမနံ၊ အထူးရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဇေယျာယ၊ ဤသမ္ဗာဝါစာအစရှိသောစေတသိက်ဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဝိရမန္တိ၊ ကြဉ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုသမ္ဗာဝါစာအစရှိသောစေတသိက်သည်၊ ဝိရတိ၊ ဝိရ
 တိမည်၏၊ ပါပါတိ၊ ပါပါဟူသည်ကား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်မှ၊ မဒန္တိ
 ယဇ္ဇေန၊ ယစ်တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ မဇ္ဇံ၊ မဇ္ဇမည်၏၊ မဇ္ဇဿ၊ ယစ်မျိုးကိုး
 ပါနံ၊ သောက်ခြင်းသည်၊ မဇ္ဇပါနံ၊ မဇ္ဇပါနမည်၏၊ တတောမဇ္ဇပါနာ၊ ထိုယစ်
 မျိုးကိုသောက်ခြင်းမှ၊ သံယမနံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သံယမော၊ သံယမ
 မည်၏၊ အပ္ပမဇ္ဇနံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းသည်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒမည်၏၊ ဓမ္မေ
 သူတိ၊ ဓမ္မသူဟူသည်ကား၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ သေသံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ပဒ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဇေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အာရုတိနာမ၊ အာရုတိမည်သည်ကား၊ ပါပေ၊
 မကောင်းမှု၌၊ အာဒိနဝဒသိနော၊ အပြစ်ကို ရှုစေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 မနုဿာဇေ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အနရတိ၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ အာရုတိနာ
 မ၊ အာရုတိမည်၏၊ ဝိရတိနာမ၊ ဝိရတိမည်သည်ကား၊ ကမ္မဒ္ဓါရဝသေန၊ ကမ္မ
 ဒ္ဓါရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရမနံ၊ ကြဉ်ခြင်း
 သည်၊ ဝိရတိနာမ၊ ဝိရတိမည်၏၊ သာစေသာ သာစေသာဝိရတိနာမ၊ ထို
 ဝိရတိမည်သည်ကား၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ သမ္ပတ္တဝိရတိလည်းကောင်း၊ သမာ
 ဒါနဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိလည်းကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ၊ သမုစ္ဆေဒ
 ဝိရတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဝိဇေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝိရတိတို့တွင်၊ ကုလဝုတ္တဿ၊ အမျိုးသား
 အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိံ ဝါ၊ ဇာတိကိုလည်းကောင်း၊ ကုလံ ဝါ၊ အမျိုး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တံ ဝါ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ ဇွဲ၍၊ ယွာဟံ
 ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဣမံပါဏံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ပာနေယျံ၊ သတ်
 လေအံ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူတပါးဥစ္စာကို၊ အာဒိယေယျံ၊ ရိုးယူလေအံ၊
 ဇေတံ၊ ဤအမှုသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နပတိရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်ချေ၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ
 နယေနော၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပတ္တဝဏ္ဏတော၊ မိမိ

၃၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လက်သို့ရောက်သောဝတ္ထုမှ၊ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ကြည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အယံဝိရတိ၊ ဤဝိရတိသည်၊ သမ္ပတ္တိဝိရတိနာမ၊ သမ္ပတ္တိဝိရတိမည်၏၊
 သိက္ခာပဒသမာဒါနဝသေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုဆောက်တည်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ဝိရတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ
 ဝိရတိ၊ ဤဝိရတိသည်၊ သမာဒါနဝိရတိနာမ၊ သမာဒါန ဝိရတိမည်၏၊
 ယသ၊ အကြင်ဝိရတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်ပြီးသောကာလမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊
 ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ နသ၊ စာရတိ၊ မကျင့်၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယမဂ္ဂ
 နှင့်ယှဉ်သော၊ အယံဝိရတိ၊ ဤဝိရတိသည်၊ သမုန္တေ ဝိရတိနာမ၊ သမုန္တေ
 ဝိရတိမည်၏၊ ယသ၊ အကြင်သမုန္တေ ဝိရတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်သော
 အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အရိယသာဝကသ၊ အရိယာတို့၏တပ်ညွှံ့အား၊
 ဘယာနိ၊ ဘေးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝေရာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ရန်
 တို့သည်၊ ဝုပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါပံနာမ၊
 မကောင်းမှုမည်သည်ကား၊ ဘောဂဟပတိပုတ္တ၊ အိုသူကြွယ်သား၊ ပါဏာ
 တိပါတော၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းသည်၊ ကမ္မကိလေသော၊
 ညစ်နွမ်းသော အကုသိုလ်တရားမည်၏၊ အဒိန္နဒါနံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို
 ခိုးယူခြင်းသည်၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ သူ့သားမယားကို မှားသော
 အကျင့်သည်၊ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ ကမ္မကိ
 လေသော၊ ညစ်နွမ်းသော အကုသိုလ်တရားမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယန္တံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်၏၊ ပါဏာတိပါ
 တော၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နဒါနံ၊
 သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသား
 စကားကိုလည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့် ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ပရဒါရေမနဉ္စေ၊
 သူတပါး၏မယားကို သွားလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏှိတာ၊
 ပညာရှိဘို့သည်နံ၊ ထိုသူကို၊ နပသံသန္တံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မမူကုန်၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ထိင်၊ လောဝါဒသုတ်၌လာသောဂါထာဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတံ၊
 သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော၊ ကမ္မကိလေသသင်္ဂဟိတံ၊ ကမ္မကိလေသဟု ဆိုအပ်
 သော၊ စတုဗ္ဗိဓံလေးပါးအပြားရှိသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ တတော
 ပါပါ၊ ထိုမကောင်းမှုမှ၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သောပါပါ၊ ထို
 မကောင်းမှုမှ၊ အာရတိစ၊ ဝေးစွာကြဉ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိရတိစ၊
 အထူးသဖြင့် ကြဉ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရေယိကာဘယ

ဝေရပ္ပဟာနာဒိနာနပ္ပကာရုပိသေသာမိဂမဟေတုတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
ဘဝန္တိပါး၌ဘေးရန်ကိုပယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်အထူးထူးအပြားပြား
ထူးသောတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂဟပတိဗုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊ အရိယသာဝကော၊
အရိယာတို့၏တပည့်သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
မှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
သုတ္တာနိစ၊ ပါဠိတော်သုတ်တို့ကိုလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အနုဿရိတဗ္ဗာနိ၊
မိအောက်မေ့အပ်ကုန်၏။ မဇ္ဇပါနာစသံယမောနာမ ဇေတံနာမံ၊ မဇ္ဇပါနာစ
သံယမောမည်သော ဤစကားသည်၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာစ၊ မေ
လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှလည်း။ ဝေ
ရမဏိယာ၊ ကြဉ်ခြင်း၏အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်
ကြောင့်ကား။ မဇ္ဇပါယီ၊ သေအရက်ကို သောက်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊
အကျိုးတရားကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ နဇာနာတိ၊
မသိ၊ မာတု၊ မိခင်အား။ အန္တရာယ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊
ပိတုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာဂတ သာဝကာနံ၊ ဘခင် သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊
သုရားတပည့်သားတော်တို့အားလည်း။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရော
တိ၊ ပြုတတ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချက်မှောက်၌၊ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ သမ္ပ
ရာယေ၊ တမလွန်သံသရာဘဝ၌၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ အပရာပရိယာယေန၊
အပရာပရိယာယကံဖြင့်၊ ဥဗ္ဗာဒံ၊ ရူးခြင်းသို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရေဝံတတ်၏၊ မဇ္ဇပါနာ
ပန၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှကား၊ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊
တေသံဒေါသာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအဖြစ်တို့၏၊ ဂူပသမံစ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့
လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိပရိတဂုဏ ကုသလသမ္ပဒဉ္စ၊ မတောက်ပြန်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏ကောင်းသော ပြည့်စုံခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဇပါ
နာစသံယမော၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှစောင့်စည်းခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ
မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါနာမ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းမည်သည်ကား၊
ကုသလသနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အသတ္တဗ္ဗကိရိယ
တာ၊ အရိအသေမပြုသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အသာတစ္စကိရိ
ယတာ၊ အမြဲမပြုသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အနဝဇီတကိရိယ
တာ၊ ပွားစီးအောင်မပြုသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩလိနုရတ္ထိ

တာ၊ လုံ့လကိုလျော့၍နေသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နိက္ခိတ္တဆန္ဒ
 တာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကိုချသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နိက္ခိတ္တဓုရ
 တာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောဝန်ကိုချသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
 အနာသေဝနာ၊ ကုသိုလ်ကိုမရှိစွဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဘာဝနာ၊
 ကုသိုလ်ကိုမပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဗဟုလိကမ္ဘွံများစွာကုသိုလ်
 အမှုကို မပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနိဗ္ဗာန်၊ ကုသိုလ်ကိုမဆောက်
 တည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနန္တယောဂေါ၊ အကန်လဲလဲကုသိုလ်ကို
 မယှဉ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သော၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ယောပမာဒေါ၊ အကြင်ပမာဒတရားသည်၊ ယံပမန္တနာ၊
 အကြင်မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ယံပမန္တိတတ္ထံ၊ အကြင်မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ အယံ၊ ဤသို့မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပမာဒတရား၌၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 ပမာဒဿ၊ ပမာဒတရား၏၊ ပဋိပက္ခနယေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်း
 ဖြင့်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သတိယာ၊ သတိ၌၊ အဝိပ္ပဝါသော၊ မကွာမကွင်း
 နေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏ သော၊ ထိုအပမာဒတရားကို၊ နာနပ္ပ
 ကာရကုသလသမိဂမဟေတုတောဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောကုသိုလ်
 ကိုရခြင်း၏လုံ့လရှိသောအကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမ
 တာမိဂမဟေတုတောဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမာဒ
 တရား၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကို
 ပူပန်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဒေါ၊
 မမေ့မလျော့သောသူသည်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဒံအမိဂမုပါယော၊ ရခြင်း
 ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ သတ္တုသာသနံ၊ ဘုရားရှင်အဆုံးမတော်ကို၊ အနုဿရိတမ္ပံ၊ အောက်
 မေ့အပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာဂါယာယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ ပါပဝိ
 ရတိ၊ မကောင်းမှုကြံ၍ခြင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာသံယမော၊ သေအရက်
 ကိုသောက်ခြင်းမှ စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊
 ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ တိဏိမင်္ဂလာနိ၊ သုံးပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊

တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောဂါထာတို့၌၊ဝိဘာဝိတမေဝ၊ထင်ရှားစွာပြအပ်
ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အာရုတိ
ဝိရုတိပါပါတိ၊ဣဒိသောဂါထာယ၊ အာရုတိဝိရုတိပါပါဟူသောဤဂါထာ
၌၊အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊အနက်၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ဤယခုအခါ၌၊ဂါရဝေါစာတိတ္ထေ၊ဂါရဝေါစဟူသောဤဂါထာ
၌၊ဂါရဝေါတိ၊ဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ ဂရုဘာဝေါ၊လေးမြတ်ရှိသောသော
သဘောရှိ၏၊နိဝါဇောတိ၊ နိဝါဇောဟူသည်ကား၊နိစရတ္တိ၊နှိမ့်ချသော
သဘောရှိသည်ဖြစ်၍နေခြင်းတည်း။ သန္တုဋ္ဌိတိ၊သန္တုဋ္ဌိဟူသည်ကား၊
သန္တောသော၊ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ကတဿ၊ဤဘူးသောအမှုကို၊ဇာနနတော၊
ထိတတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ကတညတော၊ကတညတောမည်၏၊ ကာလေ
နာတိ၊ကာလေနဟူသည်ကား၊ခဏေန၊ခဏ၌၊ သမယေန၊အခါ၌၊ ဓမ္မဿ၊
တရားကို၊ သဝနံ၊နာခြင်းသည်၊ ဓမ္မသဝနံ၊ ဓမ္မသဝနမည်၏၊ သေသံ၊
အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ပုဒ်၏အဖွင့်
တည်း။ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ဇေ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ဂါရဝေါနာမ၊ဂါရဝမည်သည်ကား၊ဂရုကာရပ္ပယောဂါရဟဟေ
တု၊အရိအသေအလေးအမြတ်သို့ လပြုခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓသာဝကာစရိယံ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာမတာပိ၊ဓမ္မတာတိကတဂိနိအာဒိသု၊
ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သာဝကဆရာဥပဇ္ဈာယ် မိခင်ဘခင်အစ်ကိုကြီးအမ
ကြီးအစ်မရှိသောသူတို့၌၊ယထာနုရူပဂရုကာရော၊လျော်စွာအလေးအမြတ်
ကိုပြုခြင်းတည်း။ ဂရုကာရတံ၊အလေးအမြတ်ကိုပြုခြင်းသည်၊သဂါရဝတာ
ရိသေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ အယံဂါရဝေါ၊ဤဂါရဝတရားသည်၊
သစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ သုဂတိဂမနုဒိနံ၊ သုဂတိသို့လား
ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ဟေတု၊အကြောင်း တရားသည်၊ ယသ္မာ၊အကြွင်း
ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ဂုစ္စတိ၊
မိန့်တော်မူအပ်၏၊ယထာဟကံ၊အာဟ၊တရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ
သနည်း ဟူမူကား၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂရုကာတဗ္ဗံ၊ အရိ
အသေပြုအပ်သောသူကို၊ ဂရုံကရောတိ၊ အရိအသေပြု၏၊ မာနေတဗ္ဗံ၊
မြတ်နိုးအပ်သောသူကို၊မာနေတိ၊မြတ်နိုး၏၊ပူဇေတဗ္ဗံ၊ပူဇော်အပ်သောသူ
ကို၊ ပူဇေတိ၊ပူဇော်၏၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ တေနကဋ္ဌေန၊ ထိုဂါရ
ဝတရားကိုပြုသဖြင့်၊ ဇေ၊ဤသို့၊ သမ္ပတ္တေန၊ ဂါရဝတရားကိုပြည့်စုံစေ

၁၄၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-နိပါတ်

သဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာဓိန္ဒေန၊ ဂါရဝတရားကိုကောင်းစွာဆောက်တည်
သဖြင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ
လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
စီးသည်မှ၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
သောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နောစေဥပ
ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍တည်းမဖြစ်လေအံ့၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ သစေအာ
ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ရောက်လာအံ့၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်တဝတို့၌၊
ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဥစ္စာကုလိနော၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယထာစအာဟ၊ ထုရား
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပရိ
ဟာနိယာ၊ အပရိဟာနိယဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေသတ္တံ၊
ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေသတ္တံ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား၊
သတ္တု၊ ဂါရဝတာ၊ ထုရားကိုရှိသေသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဂါရဝေါ၊ ဂါရဝတရားကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ နိဝါ
တောနာမ၊ နိဝါတမည်သည်ကား၊ နိဝေဒနာ၊ နှိမ်ချသောစိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိမ်ချသောဖြစ်ခြင်း၊ တာယနိဝါဟဝုတ္တိတာယ၊ ထိုသို့
နှိမ်ချ၍နေသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ဝုပ္ပုလ်
သည်၊ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်သောဒါဏ် လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒ
ဝုပ္ပနစောဠသမော၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးနှင့်တူသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိန္န
ဝိသာဏသုသတသမော၊ ကျိုးသောဦးချိုရှိသော နွားဥသတနှင့် တူသည်
ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓုဒါဠသပ္ပသမော၊ နှုတ်အပ်သော အစွယ်ရှိသော မြွေနှင့်တူ
သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌော၊ သိမ်မွေ့သည်၊ သနိလော၊ ပြေပြစ်သည်၊
သုခသမ္ဘာသော၊ ချမ်းသာစွာ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဝုပ္ပုလ်သည်၊ နိဝါတော၊ နှိမ်ချသောဝုပ္ပုလ်မည်
၏၊ သွာယံသောအယံနိဝါတော၊ ထိုနှိမ်ချခြင်းရှိသောသူကို၊ ယသာဒိဂုဏ
ပဋိလာဘဟေတုတော၊ အခြံအရံအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
စ၊ တနည်းလည်း၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိမ်ချ၍နေလေ့ရှိသော၊ အထဋ္ဌေါ၊ မာန်မာန
မခက်ထန်သောဝုပ္ပုလ်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ယသံ၊ အခြံ

အရံကို၊ လဘတေ၊ ရရာဇိ၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သန္တုဋ္ဌိနာမ၊ သန္တုဋ္ဌိမည်
 သည်ကား၊ ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသော၊ ရတိုင်းရတိုင်းသောပစ္စည်း
 ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ သော၊ ထိုသန္တောသတရားသည်၊ ဒွါဒသဝိသော၊
 တဆဲနှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတဆဲနှစ်ပါးသော
 သန္တောသမည်သည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း
 ဦး၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ယထာလာဘသန္တောသလည်းကောင်း၊
 ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသလည်းကောင်း၊ ယထာ
 သာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိဝိသော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ ပိဏ္ဍပါတာဒိသ၊
 ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ တိဝိသော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသန္တောသတရား၏၊ ပဟေဒ
 သံဝဏ္ဏနာ၊ အပြားကိုဖွင့်ခြင်းတည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သုန္ဓရံဝါ၊ ကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ အသုန္ဓရံဝါ၊
 မကောင်းသည်ကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဇ၊ ထိုရအပ်သောသင်္ကန်းဖြင့်လျှင်၊ ယာ
 ပေတိ၊ မျှတ၏၊ အညံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို၊ နပတ္တေကိ၊ မတောင့်တ၊
 လဘန္တောဝိ၊ ရသည်ရှိသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ အယံသန္တောသော၊
 ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာ
 လာဘသန္တောသော၊ ရတိုင်းသောပစ္စည်းကိုရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ အထဝါ
 ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အာဗာမိကော၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသောရဟန်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဉ္စစိဝရံ၊ လေးသောသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေန္တော၊ ရုံ
 သည်ရှိသော်၊ ဩဏမတိ၊ ကိုင်းညွတ်ခဲ့၏၊ ကိလမတို့ဝါ၊ ပင်ပန်းမူလည်း
 ပင်ပန်းခဲ့၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဝေန၊ သဘာဝတူသော၊
 ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံ၊ ထိုလေးသော သင်္ကန်းကို၊ ပရိ
 ဝတ္တေတွာ၊ ဗလယံ၍၊ သလ္လဟုကေန၊ ပေါ့သောသင်္ကန်းဖြင့်၊ ယာပေန္တောဝိ
 မျှတသော ရဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌေဝ၊ ရောင့်ရဲခြင်း သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊
 အားနှင့်တံရံရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ပဏိတပစ္စယလာဘိ၊ မှန်မြတ်သော ပစ္စည်းကို ရခြင်းရှိသည်၊

၃၅၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပတ္တဝီဝရာဒိနံ၊ သပိတ်
သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မဟန္တဝီရိ
ရံ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းရှိ၏၊ ဣဒံမဟန္တဝီရိရံ၊
ဤအဘိုးများစွာ ထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်
သော၊ ပိရပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတာနံ၊
ဗဟုဿုတအကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းတို့အား၊ အနုရူပန္တိ၊ ဝေဈာက်ပတ်
လေကုန်၏ဟု၊ တေသံ၊ ထိုဗဟုဿုတအစရှိသောရဟန်းတို့အား၊ ဒေဝော၊
ပေးလှူ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သင်္ကာရကုဋ္ဌာဝါ၊ တံမြက်ချေးရရာမှလည်း
ကောင်း၊ ကုတောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအရပ်မှ၊ နန္ဒကာနိ၊ ဂုဏ်းပိုင်းတို့ကို၊
ဥပ္ပိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ခနိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မေရန္တောဝိ၊
ဆောင်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ ဝီရိယေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာသေဝရုပ္ပသန္တောသောနာမ၊ ယထာ
သေဝရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတံဝါ၊ မွန်မြတ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ သောတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
တေနော၊ ထိုရဟန်းသောဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ ပျတ၏၊ အညံ၊
တပါးသောဆွမ်းကို၊ နပတ္တေကိ၊ မတောင်းတ၊ လောကီန္တောဝိ၊ အသစ်ရသော်
လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပိဏ္ဍုပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသေဝရုပ္ပသန္တော
သော၊ ယထာသေဝရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊
အာဗာမိကော၊ အနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတံဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍုပါတံ၊
ဆွမ်းကို၊ သုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊ ဗာဠရောဂါတံ၊ ပြင်းထန်သော ရောဂါ၏
အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်ခဲ့၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတာ
ဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊
ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ သပ္ပိဒမိမရစိ၊ ခုဒ္ဒိနိ၊ ထောပတ်နို့၊ ငမ်းပျား
နို့၊ ရည်အစရှိသည်တို့ကို၊ သုပ္ပိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
ကို၊ ကရောန္တောဝိ၊ ပြုသောရဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊
အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပိဏ္ဍုပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသေဝရုပ္ပသန္တောသော

နာမယထာဗလသန္တောသမည်၏။ အပရောတယောကိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အယံဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်၊ ယေရာ
နံ၊ သီတင်းကြီးကုန်သော၊ စိရပဗ္ဗဇိတာနုစ္ဆရဟန်းပြု၍ကြာမြင့်ကုန်သော
သူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသန္တတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏိတ
ဝိဇ္ဇာပါတဝိနာ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းနှင့်ကင်း၍၊ အယာပေန္တာနံ၊ မျှကုန်
သော၊ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ ဘိဘင်းသုံးတော်တို့အား၊ အနုဇ္ဈပေါတိ၊ လျောက်
ပတ်၏ဟု၊ တေသံ၊ ထိုဘိတင်းသုံးတော်တို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ မိဿကာဟာ
ရံ၊ အရောရောရှိသော အာဟာရကို၊ ဘုဇ္ဇန္တောပိ၊ စားသောဟောင်းသည်
လည်း၊ သန္တုဇ္ဈေဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံသန္တော
သော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အယံ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊
ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ ဣပေန၊
ဤတရား သာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းသည်၊ ပါဝုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထို
ရောက်သောကျောင်းဖြင့်လျှင်၊ သန္တုဿတိ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲ၏၊ ပုန၊ တဖန်
အညံ့ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုန္နရတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသော၊
ပါဝုဏန္တံ၊ ရောက်ပြန်သောကျောင်းကို၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ၊ အယံသန္တော
သော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အယံဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
သနံ၊ ကျောင်း၌၊ ယထာသာတသန္တောသော၊ ယထာသာတသန္တောသ
မည်၏၊ အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ အာဗာမိ
ကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝါတသေနာသနံ၊ လေအောင်
ဖြစ်သောကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေရသည်ရှိသော်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
ဝိတ္တရောဂါဒိဟိ၊ သည်းခြေပျက်ခြင်းအနာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာတုရိ
ယတိ၊ နာကျင်ခဲ့၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဝဿ၊ သဘော
တူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊
တဿ၊ ထိုတယောက်သောရဟန်းအား၊ ပါဝုဏန္တံ၊ ရောက်သော၊ သမ
ဝါတဝိတသေနာသနံ၊ ညီမျှသောလေ ချမ်းအေးသောကျောင်းအရပ်၌၊
ဝထိတွာ၊ နေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောရဟန်း
သည်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈေဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ
သန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အယံ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနံ၊

ကျောင်း၌။ ယထာဗလသန္တောသောနာမ၊ ယထာဗလသန္တောသမည်၏။ အပရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ ပတ္တမြားရောက်သော်လည်း။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ နသမ္ပဒိန္နတိ၊ ဝန်မခံ၊ တကြံ၊ ထိုကျောင်း၌၊ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်နေသောကာလ၌၊ ထိနိဋ္ဌံ၊ ပိုက်မျှည်းခြင်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ နိဒ္ဒါတိတူတဿ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပဋိဗုဒ္ဓတော၊ နိုးလတ်သော်၊ ကာမဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက်တို့သည်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ အန္တောကာသရုက္ခမူလာဒိသု၊ လွင်တီးကောင်သစ်ပင်ရင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသောအရပ်၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသည်ရှိသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသည်၊ အသောဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနော၊ ကျောင်း၌၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တေသန္တံ၊ ဆေးဖြစ်သော၊ ဟရိတကံဝါ၊ သဖန်းခါးသီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမလကံဝါ၊ မီးဖြူသွပ်ရှားသီးကိုလည်းကောင်း၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တေနော၊ ထိုရအပ်သောဆေးဖြင့်လျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှတ၏၊ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့မှ၊ လဒ္ဓသပ္ပိမရဟဏိတာဒိနိပိ၊ ရအပ်သောထောပတ်များတင်လဲအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ သတန္တောပိ၊ ရသည်ရှိသော်လည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသည်၊ အသော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂီလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ယထာလာဘသန္တောသမည်၏၊ အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အာမာမိကော၊ အနာရှိသောရဟန်းသည်၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိ၏၊ ဗာဏိတံ၊ တင်လဲကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဗာဏိတံ၊ ထိုတင်လဲကို၊ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုသဘောတူရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ တေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ဂာတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ

ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တော
သသည်၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏
ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာဗလ သန္တောသောနာမ၊ ယထာဗလသန္တောသ
မည်၏၊ အပရော၊ တပေသကံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကသ္မိံဘာဇ
နော၊ တခုသောခွက်၌၊ မုတ္တဟရိတကံ၊ နွားသေးဖြင့်မိမိအပ်သောသျှစ်ရှား
ဖန်းခါးသီးဆေးကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧကသ္မိံဘာဇနော၊ တခုသောခွက်၌၊
စတုမရနံ၊ စတုမရဆေးကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ
ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုတော်ရှိအံ့၊ ဂဗ္ဘထ၊ အလှူခံတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စမာ
နော၊ ဆိုအပ်သည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေသံဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊
ထိုနှစ်ပါးသောဆေးတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသောဆေးဖြင့်၊ ဗျာဓိ၊
အနာသည်၊ ဝူပသမတိ၊ ပြင်း၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မုတ္တဟရိတကံနာမ၊
နွားသေးဖြင့်မိမိအပ်သော သဖန်းခါးသီး ဆေးမည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊
ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်
၏၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း၊ ပူတိမုတ္တဘေသန္တံ၊ နွားသေးပုပ်ဖြင့်မိမိသော
ဆေးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်ခဲ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနွားသေး
ပုပ်တည်းဟူသောဆေး၌၊ တေတွယာ၊ သင်ပဉ္စင်းသစ်သည်၊ ယာဝဇိဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုကျင့်
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို၊ စိန္တန္တော၊
ကြံလျက်၊ စတုမရဘေသန္တံ၊ စတုမရဆေးကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ မုတ္တ
ဟရိဘကေန၊ နွားသေးပုပ်ဖြင့်ဝံ့အပ်သောသဖန်းခါးဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေး
ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊ ပရမသန္တုဋ္ဌော၊ မြတ်သောရောင့်ရဲ
ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံသန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊
အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာ
သာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတေ
ဒေါ၊ ပြားသော၊ သဗ္ဗေဝရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧသောသန္တောသော၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသန္တောသကို၊ သန္တုဋ္ဌိတိ၊ သန္တုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ သာသန္တုဋ္ဌိ၊ ထိုသန္တုဋ္ဌိမင်္ဂလာကို၊ အတြိန္ဒြိယတမဟိန္ဒြိယတ
ပါရိန္ဒြိယတဒိန္နံ၊ လွန်သောအလိုကြီးခြင်းများသောအလိုကြီးခြင်းယုတ်မာ
သောအလိုကြီးခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်
တရားတို့ကို၊ ပဟာနာမိဂမဟေတုတောစ၊ ပယ်၍ချာန်မင်္ဂလကိုရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဂတိတောစ၊ သုဂတိ

၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အရိယမဂ္ဂသန္တာရောဝ
တောစ။ အရိယမဂ္ဂတာရား၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်း
ကောင်း။ စတုမ္ဘိသမာဓိဘာဝဟောတုတောစ။ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ ရန်မရှိ
သည်ဖြစ်၍ရခြင်း အစရှိသည်တို့၏အဖြစ်အပျက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ မင်္ဂ
လန္တိမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ဣတရိတရေနရရသမျှသော
ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲသောရဟန်းသည်။ စတုမ္ဘိသော၊
အရပ်လေးမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋ္ဌိယောစ။ ထိပါးသော ခိုက်ရန်မရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိဖြစ်၏။ ဣတိဝေမာဓိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကတညတနာမ၊
ကတညတနမည်သည်ကား၊ ယေနကေမိ၊ တရံတယောကံသောသုသည်။
အပ္ပဿဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုဿဝါ၊ အများလည်းဖြစ်
သော။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးကို၊ ပုနိပ္ပုနံ၊ အဖန်
တလဲလဲ၊ အနုဿရဏဘာဝေန၊ အစဉ်မပြတ်အောက်မေ့သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ ဇနနတာ၊ သိတတ်သောသူ၏အဖြစ်တည်း။ အဝိစ၊ တနည်းသော်
ကား၊ နေမယိကာဒိဒုက္ခပရိတ္တာဏတော၊ ရေ၌ဆင်းရဲခြင်း အစရှိသော
အပြစ်တို့ကိုတားဝိတ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ပုညာနိဝေ၊ ကောင်းမှုတို့သည်
သာလျှင်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟုပကာရေန၊ များစွာကုန်သော
အထောက်အပံ့၊ ကျေးဇူးတရားမည်ကုန်၏။ ယတေ၊ အကြင်ကြောင့်၊
တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပကာရနုဿရဏတာ၊ အထောက်အပံ့
ကောင်းမှုတည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးကို အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့အပ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတညတနာမ၊ ကတညတဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်
၏။ သာ၊ ထိုကတညတကို၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
ပသံသနိယာဒိနာနပ္ပကာရိသေသာဝိဂမဟောတုတော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းအစ
ရှိသောအထူးထူးအပြားပြားဂုဏ်အထူးကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ကတမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ယောက်
တို့နည်းဟူမူကား၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပုဗ္ဗကာရိ
ယောစ၊ သူတပါးကိုအလှူတဆောင်တင်၍ အမှုကြီးငယ်ပြုခြင်းရှိသည်
လည်း။ ဟောတိဖြစ်၏။ ကတညကတဝေဒိစ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိ၍
ကျေးဇူးကိုဆုတ်တတ်သော၊ ပုဂ္ဂလောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ ဣမေဒန္တပုဂ္ဂလော။ ဤနှစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲလှကုန်၏။
 ကာလေနဓမ္မသဝနံနာမ။ ကာလေနဓမ္မသဝနမည်သည်ကား။ ယသ္မိံသမ
 ယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမဝိတက္ကာဒိနံဝါ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့
 တွင်လည်း။ အညတရေန၊ တပါးပါးသောဝိဘက်သည်၊ အဘိဘူတံ၊
 နှိပ်စက်အပ်၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ထို့ကာလ၌၊ တေသံ၊ ထိုကာမဝိတက်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဖျောက်မိဉ်သောငှါ၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်
 ကိုနာခြင်းသည်၊ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ ဓမ္မသဝနမည်၏။ အပရေ၊ တပါးသောရာ
 တို့သည်၊ ပစ္ဆမေပစ္ဆမေဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်ငါးရက်မြောက်သောနေ့
 ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်းသည်၊ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော
 အခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ တရားတော်ကိုနာသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်၏။ ယထာဟကိံအာဟ၊ ရှေးမထေရ်ကြီးတို့အဘယ်ကဲ့သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၊
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပစ္ဆဟိကံ၊ ငါးရက်မြောက်သော
 နေ့၌၊ သဗ္ဗေတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္တိ
 သိန္နာနာမ၊ စည်းဝေးပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အဝိတ၊ တနည်း
 သော်ကား၊ ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အစေ့ခင်
 ပွန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အတ္တနောမိမိန္တိ၊ ကပ်၊ ယံမှား
 သင်္ကာကို၊ ပဋိဝိနောဒေတု၊ ဖျောက်မိဉ်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သာတု၊
 နာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တသ္မိံဝိကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကာလေန
 ဓမ္မသဝနန္တိ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံပဉ္စ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယထာဟ
 ကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ကာလေ
 နကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပရိပုဗ္ဗတိ၊ မေး၏။
 ပရိပုဗ္ဗတိ၊ နှိုးနှော၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 တဒေတံတံဒေတံကာလေနဓမ္မသဝနံ၊ ထိုအခါခပ်သိမ်း တရားနာခြင်းကို၊
 နိဝရဏပဟာနစတုရာနံသံသာအသဝက္ခယာမိ၊ မနာဒိနာနပ္ပကာရေဝိသေ
 သာမိဂမဟေတုတော၊ နိဝရဏတရားကိုပယ်သည်ဖြစ်၍ သေးပါးသော
 အကျိုးတို့ကိုရခြင်း အာသဝက္ခယဉာဏ်ကိုရခြင်းအစရှိသောအထူးတူး
 အပြားပြားသောထူးသောဂုဏ်တို့ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂ
 လန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သိက္ခဝေ

ရဟန်းတို့၊ ယထိ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတို့
 ၏တပည့်သည်၊ အဋ္ဌိ ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
 သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသ၊ မိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်
 ၍၊ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သောနားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ တထိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဉ္စနိ
 ဝရဏာနိ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သောတာနုဂတာနံ၊ သောတဒွါရသို့ အစဉ်လျှောက်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါနံ၊ ထိုးထွင်း၍သိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဘုံအား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့
 ကို၊ ပါနိကံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊
 ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာဝိယမာနာ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုပရိဝတ္တိယမာနာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်စေ
 ဇော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုပဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ကတမေ
 စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်
 သောအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကိုနာရခြင်းတည်း၊ ဣတိစဝေမာဒိနိ၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဂါရဝေါစဟူသောဤဂါထာဖြင့်၊
 ဂါရဝေါ၊ ကြီးသောသူတို့အားရိုသေခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဝါတော၊ နှိမ့်ချ
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ သန္တုဗ္ဗိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ကတညုတာ၊
 သူ့ကျေးဇူးကို ထိခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာလေန ဓမ္မသဝနံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအခါ၌တရားနာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ
 မင်္ဂလာနိ၊ ငါးပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊
 ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
 ဂါထာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားစွာပြအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစာတိ
 ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဂါရဝေါစနိဝါတောစဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခန္တိစာတိဇ္ဇေ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါထာ၌၊ ခမနံ၊
 သည်းခံခြင်းသည်၊ ခန္တိ၊ ခန္တိမည်၏၊ အထိ၊ ပုဂ္ဂလေးထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပဒက္ခိ

ဏဂ္ဂါဟိတာယ။ ကောင်းမြတ်သောအယူကိုယူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
သုခံ၊ လွယ်သော၊ စေတ၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်
သော၊ ဝုတ္တလော၊ ထိုဝုတ္တလ်သည်၊ သုဝစော၊ သုဝစသည်၏၊ သုဝစဿံ၊
ကောင်းစွာဆိုလွယ်သောသူ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုသည်၊ သောဝစဿံ၊ သောဝ
စဿံမည်၏၊ သောဝစဿတာဝေါ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏အဖြစ်
သည်၊ သောဝစဿတာ၊ သောဝစဿတာမည်၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာ
တို့၏၊ သမိတတ္တာ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်
၏၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနံဟူသည်ကား၊ ပေက္ခံ၊ ကြည့်ရှု ဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊
ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊ သာကန္တာ၊ အတူတကွဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခြင်း
သည်၊ ဓမ္မသာကန္တာ၊ ဓမ္မသာကန္တာမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောကောင်း
ရပ်သည်၊ ဓုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ခန္တိနာ
မ၊ သည်းခံခြင်းမည်သည်ကား၊ အဓိဝါသနခန္တိယာ၊ သည်းခံ၍ နှစ်ခြင်း
ခန္တိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဟိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒဿဟိ၊
ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊ အက္ခောသ ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊
အက္ခောသန္တေ၊ ဆဲရေးကုန်သော၊ ဝဗေန္ဓာဒီဟိဝါ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲခြင်း
အစရှိသည် တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိဟေသန္တေ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်သော၊ ဝုတ္တလော၊
ဝုတ္တလ်တို့ကို၊ အသုဏန္တော ဝိယစ၊ မကြား သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
အပဿန္တော ဝိယစ၊ မမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခန္တိ ဝါဒိဝိယ၊ ခန္တိဝါ
ဒီရသောကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်း မရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ သုရားအဆယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်ဟု
မူကား၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ အတ္တိန္ဒ၊ ခန္တိ ဒီပနော၊ ခန္တိတရား
ကိုပြတတ်သော၊ သမဏော၊ ရသောသည်၊ ခန္တိ ယာယေဝ၊ ခန္တိ တရား၌သာ
လျှင်၊ ဌိတံတည်သော၊ တံ၊ ထိုရသောကဲ့ကား၊ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း
သည်၊ အဆေဒယိ၊ ဖြတ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အာယသ္မာဝုဏ္ဏတ္ထရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုဆဲရေး
သောထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အပရာဓဘာဝေန၊ ရိုက်ခတ်ခြင်းအပြစ်ကို
မဖြစ်စေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓိကတောဝါ၊ ကောင်းသည်ကို ပြုပေ၏
ဟူ၍လည်း၊ မနသိကရာဇာတိဝိယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ မနသိ
ကရေယျ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်

အဘယ်ကဲ့သို့ ဘုရားအား လျှောက်လေဘူးသနည်းဟူမူကား၊ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ငါ့အကျွန်ုပ်ကို၊ သုနာပရန္တကာ သုနာပရန္တတိုင်း၌နေကုန်
 သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သစေအက္ကောသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ဆဲရေး
 ကုန်အံ့၊ သစေပရိဘာသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ရေးရှုတ်ကုန်အံ့ တတ္ထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ တဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တတိုင်း၌နေကုန်သော၊ ဣမေမနုဿာ၊
 ဤလူအပေါင်းတို့သည်၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပဟာရံ၊
 ဝတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နဒေန္တိ၊ မပေးပေကုန်၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊
 ဘဒ္ဒိဿတ၊ ကောင်းမွန်ပေစွ တကား၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ယာယစ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းခန္တိ၊ တရား
 နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဣသိနံဝိ၊ ရသေ့တို့၏လည်း၊
 ပသံသနိယော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊
 အဘယ်ရသေ့တို့ ဟောသနည်း ဟူမူကား၊ သရေတင်္ဂေ၊ သရေတင်္ဂ
 အမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ရသေ့သည်၊ ပသံသနိယော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်ရသည်
 ရှိသော်၊ ကဒါဝိ၊ တရံတခါမျှ၊ နသောစုတိ၊ မစိုးရိမ်ရလေ၊ မက္ခပဟာနံ၊
 ဒေါသကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ခြီးမွမ်း
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သော၊ ဗရသံ၊ ရှုန့်
 ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားကို၊ ခမေထ၊ သည်းခံကုန်ရာ၏၊ ဧတံခန္တိ၊
 ဤခန္တိတရားကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်၏
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝတာ
 နံပိ၊ နတ်တို့၏လည်း၊ ပသံသနိယော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာဟကို၊ အာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဧဝါန
 မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဗလဝါ၊ အား
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောသန္တော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်
 စစ်၊ ဗုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူအား၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏၊ တဿ၊ ထို
 အားနှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ တံ၊ ထိုသည်းခံခြင်းကို၊ ပရေခံ၊ မြတ်သော၊
 ခန္တိတိ၊ ခန္တိ ဟူ၍၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗုဗ္ဗလော၊
 အားနည်းသောသူသည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒိ၊ တရားရှင်တို့၏လည်း၊ ပသံသနိယော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဟကို၊ အာ

ဟ။ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 အက္ခောသဉ္စ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗေဒဉ္စ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍၊ တိတ်ကွတိ၊
 သည်းခံ၏၊ တံဿ၊ ထိုသူ၏၊ ခန္တိ၊ ဗလံ၊ သည်းခံခြင်းအားသည်၊ ဗလောနိကံ၊
 ဗလောနိကမည်၏၊ တံ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်း
 မှုမှ အပဂြိုဦးသောသူဟူ၍၊ ဗြူဒိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ သာပနေသာသာမနုဿော၊ ထိုခန္တိတရားကို၊ ဣမ၊
 ဤအရာ၌၊ သံဝဏ္ဏိတာဝံ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်သော၊ ဧတေသဉ္စ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဂုဏာနဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂမဟေတုဟော၊ ရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သောဝစဿတာ
 နာမ၊ သောဝစဿတာမည်သည်ကား၊ သဟဓမ္မိကေ၊ သိတင်းသုံးဘော်
 သည်၊ ဂုဏ္ဏမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိက္ခေဝံဝါ၊ ပျံလွင့်ခြင်းသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဟုဏ္ဍိဘူတံဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဂုဏာဒေါသ
 စိန္တနံဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌အပြစ်ကိုကြံခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊
 မရောက်စေမူ၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သာဒရဉ္စ၊ ရှိသေခြင်းရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဂါရုဉ္စ၊ လေးမြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိစမနတဉ္စ၊ နှိဋ်
 ချသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဂုရုက္ခိတွာ၊ ဧေးရှုပြု၍၊
 သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဝစံနကရတာ၊ စကားကိုလိုက်နာသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ သောဝစဿတာနာမ၊ သောဝစဿတာမည်၏၊ သာ၊ ထိုသော
 ဝစဿတာကို၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်း သုံးဘော်တို့၏၊ သန္တိကာ၊
 အထံမှ၊ ဩဝါဒါနုဿာသန ပဒိုလ္လာဘဟေတုတောစ၊ ဆုံးမအပ်သော
 စကား၏အစဉ်ကို ရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဒေါသပ္ပဟာနဂုဏာဓိဂမဟေတုတောစ၊ ဒေါသကိုပယ်ရဲခြင်းကျေးဇူး၏
 ရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ
 ၍၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမဏာနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဒဿနံနာမ၊ မှူးမြင်
 ရဲခြင်းမည်သည်ကား၊ ဥပသင်္ဂတကိလေသာနံ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာ
 ရှိကုန်သော၊ ဘာဝိတကာယသီလဝိတ္တပညာနံ၊ ပွားစေအပ်သော ကိုယ်
 သီလစိတ်ပညာရှိကုန်သော၊ ဥတ္တမသမထ သမန္တာဂတာနံ၊ မြတ်သော
 သမထတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဥပသင်္ဂ
 မနုပညာနုအနုဿရဏာယဝနဒဿနံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်း အစဉ်

မပြတ် အောက်မေ့ခြင်း ဖူးမြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗန္ဓိ၊ အလုံးစုံကို
လည်း၊ ဝိလောသိကဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏တင့်တယ်သောအားဖြင့်၊
ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုလည်းကပ်ခြင်းအစရှိသည်
ကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဗဟုပကာရတ္တာ၊ များစွာသော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒဿနံ၊ ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
ဒဿနန္တိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗဟုပကာရန္တိ၊ များ
သောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟစ၊ ဟောလည်းဟောတော်
မူပေ၏၊ ယတောယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်ကာလ၌၊ ဘိတကာမေန၊ အစီး
အပွားကိုအလိုရှိသော၊ ကုလဝုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ ဝိလဝုတ္တေန၊ ဝိလ
နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုယံ၊ စာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို၊ ဃာရန္တိ၊ အိမ်
တံခါးဝဲသို့၊ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်လာသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
ဒေယျမေဓော၊ ဣတ္တံသံဝတ္ထုသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ ယထာဗလံ၊
အားနှင့်လျော်စွာ၊ ဒေယျမေဓေန၊ ဣတ္တံသံဝတ္ထုဖြင့်၊ ပဋိမာနေတဗ္ဗာ၊ မြတ်နိုး
အပ်ကုန်၏၊ ယဒိနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတံ၊ ငါးပါးသော
အရပ်ကိုထိုစေသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ၊
ထိုသို့ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အာသမ္ပန္နမာနေ၊ မပြည့်စုံနိုင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အဉ္ဇလိံ၊
လက်အုပ်ကို၊ ပစ္စဟေတွာ၊ ချီ၍၊ မနသိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ထို
လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုးခြင်းသည်လည်း၊ အာသမ္ပန္နမာနေ၊ မပြည့်စုံနိုင်ခဲ့သည်
ရှိသော်၊ ပသန္တိ၊ ဣတ္ထံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ပိယစက္ခုနာ၊ ချစ်သော
မျက်စိဖြင့်၊ သမ္ပသိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒဿနမူလကေနာပိ၊ မြင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊
ဝုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ အနကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသဟဿာ
နိ၊ အဖြစ်တယောင်သော ဘဝတို့ပတ်လုံး၊ စက္ခုဒြိ၊ မျက်စိ၌၊ ရောဂါဝါ၊
အနာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေါသာဝါ၊ အပြစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဥဿဒါဝါ၊ မျက်သားတက်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပိယကာဝါ၊
မွှေ့စွန်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့
သည်၊ ရတနပိမာနေ၊ ရတနာမိမာန၌၊ ဥဒ္ဓာမိတမဏိကဝါ၊ ဓူသဒိသာနိ၊
ခွါအပ်သော ပတ္တမြားတံခါးရွက်နှင့် တူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊

သတသဟဿမတ္တံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူ ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိနံ၊ ခပ်သိမ်း
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရဲခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော်၊ သပ္ပညဇာတိယော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
သောသဘောရှိသောသူသည်၊ သမ္မာပဝတ္တိတေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်
သော၊ သမဏဒဿနမယေန၊ ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရဲခြင်းဖြင့် ပြီးသော၊
ပုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ ယံဇေဝဇ္ဈပံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါက
သမ္ပတ္တိံ၊ အကျိုးတရား၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘဝေယျံ၊ ခံစားသည်ဖြစ်အံ့၊
ဇေတံ၊ ဤသို့လူဖြစ်၍ ချမ်းသာကံခံစားရခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်
မရှိသေး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရဟန်းကို ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ တိရစ္ဆာန်နဂဏာနံ၊
တိရစ္ဆာန်အံ့မျိုးတို့အားလည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓါမတ္တကဇနိတဿ၊
သဒ္ဓါကြည်ညို ကာမျှကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သမဏဒဿနဿ၊ ရဟန်းကို
ဖူးမြင်သေအပ်ပုဂံဌက်အား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သော၊ ဝိပါကသမ္ပတ္တိံ၊ အကျိုးတရား
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူကုန်၏၊ ကိံ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
အဘယ်သို့ခြီးမွမ်းကုန်သနည်း၊ ဝေဒိသကေ၊ ဝေဒိသကတောင်၌၊ မိဒေယ
ဝါသိကော၊ ကြွေးမြင့်စွာ ကာလအရှည်နေသော၊ မဏ္ဍလက္ခိကော၊ ဝန်း
သောမျက်စိရှိသော၊ ဥလုကော၊ ခင်ပုဂံဌက်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝရံ၊ တရားမြတ်ကို၊
ကာလုဗ္ဗိတံ၊ သင့်ထံ၌လျောက်ပတ်ရာ အရပ်၌တည်လျက်၊ ပဿတိ၊ ဖူး
မြင်၏။ ကောသိယော၊ ခင်ပုဂံဌက်သည်၊ သုခိတောဝတ၊ ချမ်းသာကံ
ရဲခြင်းရှိလေစွတကား၊ သောဥလုကော၊ ထိုခင်ပုဂံဌက်သည်၊ မပယိ
စ၊ ငါတုရား၌ လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရေ၊ မြတ်သော၊ သိက္ခသံစောစ၊
ရဟန်းသံဃာတော်၌ လည်းကောင်း၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်
ညိုစေသောကြောင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿာနိ၊ တသိန်း
တို့ပတ်လုံး၊ နုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော အပါယ်
သို့၊ နဂန္တတိ၊ မသွားလေ၊ သောဥလုကော၊ ထိုခင်ပုဂံဌက်သည်၊
ဒေဝလောကာစ၊ နတ်ပြည်မှလည်း၊ စဝိတွာ၊ စုတခွဲ၍၊ ကုသလကဓ္မေ
န၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
အနန္တဉာဏော၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိသုတော၊
ကျော်စောသော၊ သောမနသော၊ သောမနဿအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေါ၊ ပုစ္ဆေကံဗုဒ္ဓါသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ကာလေနုဓမ္မဿကမ္ဘာနာမ၊ ကာလေနုဓမ္မဿကမ္ဘာမည်

၃၆၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ၊

သညကား။ ပဒေါသေဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း။ ပစ္စုသေဝါ၊ ခိုဗား
သောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ကိုတတ်ကုန်
သော၊ ဧဒေါက္ခန္တိ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ သာကန္တန္တိ၊ အတူတကွ၊ ပြောဆို ဆွေးနွေးကြကုန်
၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဧဒေါက္ခန္တိ၊ နှစ်ပါးသောရဟန်း
တို့သည်၊ ဝိနယံ ဝိနည်းကို၊ အဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကိုဆောင်ကုန်သော
၁၁ ဧဒေါက္ခန္တိ၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို၊ ဇာတက
ဘဏိ ကာ၊ ဇာတ်ကိုတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်
တော် ကို၊ အဋ္ဌကထိကာ၊ အဋ္ဌကထာကိုတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။
အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ သာကန္တန္တိ၊ အတူတကွဆွေးနွေးပြောဆိုကြ
ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ လိနုဒ္ဓစ္စဝိစိကိန္တ၊ ပရေတံ၊ တွန့်တိုမျှလွင့်ယံမှား
သင်္ကာနိ၊ စက်ခြင်းရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိသောဓနတ္ထံ၊ ထုတ်သင်စင်
ကြယ်စိတ် သာဌ၊ တသ္မိံတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုထိုသောကာလ၌၊ သာ
ကန္တန္တိ၊ အတူတကွဆွေးနွေးပြောဆိုကြကုန်၏။ အယံသာကန္တ၊ ဤသို့
အတူတကွ ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြခြင်းသည်။ ကာလေနသာကန္တ၊ နာမ၊
ကာလေနဓမ္မသာကန္တ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုတရားစကား ဆွေးနွေးပြောဆို
ခြင်းကို၊ အာဂမယျတ္ထိအာဒိနံ၊ အာဂံယျတ္ထိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့၏၊ ဟေတုတော၊ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂ
လာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဝဂါယာယ၊ ဤခန္တိစ
အစရှိသောဂါယာဖြင့်၊ ခန္တိ စ၊ သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ သောဝစသ
တစ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမဏာနဉ္စ
ဒဿနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာလေနဓမ္မသာ
ကန္တ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားကိုဆွေးနွေး ရခြင်း၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာမိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏။ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏
အဖြစ်ကိုလည်း။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဂါယာတို့၌၊ ဝိဘဝိတမေဝ၊
ထင်ရှားစွာပြအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ခန္တိစတိဣသိသံဝဂါယာယ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါယာ၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
အနာဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တပေါစဗြဟ္မစရိယဉ္စအရိယ သစ္စာနဒဿနံနိဗ္ဗာ
နသန္တိကိရိယာစာတံဧတ္ထ၊ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ အရိယသစ္စာနဒဿ

နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာစဟူသော ဤဝါတာဌ်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရား
 သည်၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တို့ကို၊ တပတိ၊
 ပူပန်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘော
 တရားသည်၊ တပေါ၊ တပမည်၏၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ စရိယံ၊ အကျင့်တည်း။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မြတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စရိယံ၊ အကျင့်တည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 အကျင့်၊ သေဋ္ဌစရိယံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့နှင့်၊ ဒဿနံ၊
 မှူးမြင်ရခြင်းသည်၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနံ၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနမည်၏၊
 ဧကေ၊ ဧကေဆရာတို့သည်၊ အရိယသစ္စာနိဒဿန္တိ၊ အရိယသစ္စာနိ
 ဒဿနံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရွတ်ခြင်းသည်၊ နသန္နရံ၊
 မကောင်း၊ ယံဓမ္မစာတံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဝါနတော၊ ထုံးတမ်း
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော တဏှာမှ၊ နိက္ခန္တိ၊ ထွက်မြောက် သည်ဟည်း။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ သန္တိကေ၊ ထံ၊ မျက်မှောက်
 ပြုခြင်း၊ သန္တိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် သာ၊ နိဗ္ဗာန် ကို၊ သန္တိ
 ကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ
 ကိရိယမည်၏၊ သေသီ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့် ကို
 ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တပေါနာမ၊ ခြုံ ခြံသော အကျင့်
 မည်သည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိနံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿအစရှိသည်
 တို့ကို၊ တပနတော၊ ပူပန်စေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယ
 သံဝရသီလသည်၊ တပေါနာမ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်မည်၏၊ ပါ၊ တနည်းကား
 ကောသန္ဓဿ၊ ပျင်းရိခြင်းတရားကို၊ တပနတော၊ ပူပန်စေတတ်သောအား
 ဖြင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယတရားသည်၊ တပေါနာမ၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်မည်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုဝိရိယနှင့်၊ သမန္နာဂံတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွာယံသော
 အယံဘပေါ၊ ထိုခြိုးခြံသောတပတရားကို၊ အဘိဇ္ဈာဒိပဟာနုဗျာနာဒိပနု
 လာဘဟောတုတော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်ကိုပယ်ခြင်း ဖျာန်အစရှိသော
 တရားကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊

၃၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ။

ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ သိအင်္ဂဏီ၊ ဗြဟ္မစရိယံနာမ၊ မြတ်သော အကျင့်မည်သည်
 ကား။ မေထုနဝိရတိသမဏဓမ္မသာသနမဂ္ဂါနံ၊ မေထုနမုကြည်၍ရဟန်းတရား
 သာသနာတော်မဂ္ဂင်တရားတို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တထာဟိ
 တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဗြဟ္မစရိယံပဟာယဗြဟ္မစရိဟော
 တိဘိဝေမာဒိသု၊ အဗြဟ္မစရိယံပဟာယဗြဟ္မစရိဟောတိ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ မေထုနဝိရတိ၊ မေထုနမုကြည်ခြင်းကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သောမေထုနအကျင့်
 ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဗြဟ္မစရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘဂဝတိခေါအာရုဿောဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိဘိဝေအာရုဿောတိ ဝေမာ
 ဒိသု၊ ဘဂဝတိခေါအာရုဿောဗြဟ္မစရိယံဝုဿတိဘိ ဝေအာရုဿောဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာတရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ဝေ၊ ငြေငြိမ်းဟုတ်
 ၏၊ နတာဝါဟံပါပိမပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိယာဝနမေဣဒံဗြဟ္မစရိယံဣဒ္ဓန္ဓေဝ
 ဘဝိဿတိဗိတဉ္စ ဝိတ္တာရိကံဗဟုဇေညန္တိ ဝေမာဒိသု၊ နတာဝါဟံပါပိမ
 ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိယာဝနမေဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံဣဒ္ဓန္ဓေဝ ဘဝိဿတိ ဗိတဉ္စ
 ရိတ္တာရိကံဗဟုဇေညံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊
 ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါပိမ၊ ယုတ်မာသော
 မာရ်နတ်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ မေ၊ ငါတရား၏၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤ
 အဆုံးအမတရားတည်းဟူသောသာသနာတော်သည်၊ ဣဒ္ဓန္ဓေဝ၊ ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သတ္တံ့သေး၊ ဗိတဉ္စ၊ စိပ်သည်လည်း၊
 နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သေး၊ ဝိတ္တာရိကဉ္စ၊ အနံ့ပြန့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊
 မဖြစ်သေး၊ ဗဟုဇေညံ၊ များစွာသောလူတို့၏စိတ်၌တည်သည်၊ နဘဝိဿတိ
 မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာယိဿာ
 မိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုချေ၊ အယမေဝခေါဘိက္ခဝေအရိယောအဋ္ဌာရိကောမဂ္ဂေါ
 ဗြဟ္မစရိယံသေယျထိဒံ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိဘိဝေမာဒိသု၊ အယမေဝခေါဘိက္ခဝေ
 အရိယောအဋ္ဌာရိကော မဂ္ဂေါဗြဟ္မစရိယံသေယျထိဒံသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ ဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊
 အဋ္ဌာရိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ္ဂတရားသည်

၂-ရူပဝဂ်-၄-မင်္ဂလသုတ်။

၃၆၅

ဟျင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြတ်သော အကျင့်မည်၏။ ဣဒံ၊ ဖြတ်သော အကျင့်
 တရားမည်သည်။ သေယျထာ၊ အဘတ်နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 မဂ္ဂင်တရားလည်းကောင်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အရိယသစ္စဒဿနေန၊
 အရိယသစ္စာကိုပြသဖြင့်၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂင်တရား၏၊ ဂဟိ
 တတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗိ၊ အသုံးရံသော မဂ္ဂင်သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မြတ်၏၊ တဗ္ဗေတံ
 တံဟိဇေတံ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယတရားကို၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ နာနပ္ပ
 ကာရ၊ ဝိသေသာမိဂမ ဟေတုတော၊ အထူးတူးအပြားပြားအားဖြင့်ထူး
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အရိယသစ္စာနဒဿနံနာမ၊ အရိယသစ္စာ
 တို့ကိုသိမြင်ရခြင်းမည်သည်ကား၊ ကုမာရပဉ္ဇေ၊ ကုမာရပဉ္ဇာ၌၊ ဝုတ္တတ္ထာနံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
 သစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမယဝသေန၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ္ဂဒဿနံ၊ မဂ္ဂင်ကိုမြင်ခြင်းသည်၊ ဒဿနံ၊ ဒဿနမည်၏၊ တံ၊
 ထိုအရိယသစ္စာကိုမြင်ခြင်းကို၊ သံသာရုက္ခဝိတိက္ကမဟေတုတော၊ သံသာ
 ရာဝရ်ဆင်းရဲကိုလွန်နိုင်သည်၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကီရိယာနာမ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်
 မှောက်ပြုရခြင်းမည်သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နိဗ္ဗာ
 နန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုလည်း၊ ပဉ္စဂတိဝါနေန၊ ငါးပါးသောဂတိ၌ထုံမွန်းတတ်သော၊ နဝါ
 သင်္ခါတာယ၊ ဝါနဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာယ၊ တဏှာမှ၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊
 ထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနာဝါ၊ ဆင်ခြင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကီရိယတိ၊ သန္တိကီရိယာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဣတရဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှတပါးသော၊ နိဗ္ဗာနဿပန၊ နိဗ္ဗာန်
 တရားကိုကား၊ အရိယသစ္စာနဒဿနေန၊ အရိယသစ္စာကိုသိမြင်သဖြင့်
 ဟျင်း၊ သန္တိကီရိယာ၊ မျက်မှောက်အာရုံ ပြုနိုင်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤနိဗ္ဗာနသန္တိကီရိယာဟူသောပုဒ်၌၊ ဇေတံ၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အနဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောနိဗ္ဗာနသန္တိ
 ကီရိယာစ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်အာရုံပြုခြင်းကိုလည်း၊ ဝိဇ္ဇေယျာ

၃၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝိဟာရဟေတုတော၊ ပဉ္စုပ္ပန်၌ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာ ဝိဂါထာယ၊ တပေါစဟူသောဤဂါထာ၌လည်း၊ တပေါစ၊ ဖြူခြံစွဲ-ကျင့် ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနဒဿနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို သိမြင်ရခြင်း လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းလည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ် ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဂါထာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေ၊ ထင်ရှား စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တပေါစာတိဣမိဿာဂါထာယ၊ တပေါစဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဖုဠဿလောကဓမ္မေဟိတိတ္ထေ၊ ဖုဠဿလောက ဓမ္မေဟိတူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဖုဠဿာတိ၊ ဖုဠဿဟူသည်ကား၊ ဖုသိတဿ၊ ကိုယ်တိုင်ထွေ ထသော၊ ဆုဝိတဿ၊ ကိုယ်တိုင်ထိထသော၊ သမ္မတ္တဿ၊ ကိုယ်သို့ ရောက် လာထသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ တည်း၊ လောကဓမ္မာ၊ လောက၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ လောက်၊ လောကပဝတ္တိ၊ လောက၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထို ရွှေလောက်၊ အနိဝတ္တကာ၊ မဆုတ်နစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံဟူသည် ကား၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူသည် ကား၊ နဝဿဝါ၊ အငယ်ဖြစ်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ မန္တိမဿဝါ၊ အလတ်ဖြစ်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ထေရဿဝါ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ် သောသူ၏လည်းကောင်း၊ နကမ္မတိတိ၊ နကမ္မတိဟူသည်ကား၊ နစလတိ၊ မထွက်၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်းအသောကန္တိ၊ အသောကံဟူသည်ကား၊ နိဿော ကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ အဗ္ဗုဠသောကသလ္လံ နှုတ်အပ်ပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း တည်းဟူသော ပြောငွ်ရှိ၏၊ ဝိရဇန္တိ၊ ဝိရဇံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကင်းသောမြူရှိ၏၊ ဝိဇ္ဇံသိတရဇံ၊ ဖျက်သိမ်းအပ် သောကိလေသာတည်းဟူသော မြူရှိ၏၊ ခေမန္တိ၊ ခေမံဟူသည်ကား၊ အဘယံ၊ တေးမရှိ၊ နိရုဇ္ဈဝံ၊ ဥပဗ္ဗဝေ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။

ဝိတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏
အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လော
ကဓံတရားတို့မှ၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်။ လောဘာဒိတိ၊ လောဘအစရှိ
ကုန်သော၊ အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား
တို့မှ၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ အဇ္ဈောတ္တတဿ၊ လွှမ်းမိုးထသော၊ ယဿ၊
အကြင်ရဟန္တာ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နစလတိ၊ မရွေ
နဝေခတိ၊ မလှုပ်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံဗိတ္တံ၊ ထိုဗိတ်ကို၊ ကေ
နစိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သူသည်။ အကမ္ပနိယံ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်သည်။
ဟုတွားဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရတာဝါဝဟနတော၊ လောကုတ္တရ၏အဖြစ်
ကို ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏။ တေဟိ၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့မှ၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော၊
ကဿစ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်
သနည်း။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်ထသော၊
ဒိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ အညဿ၊ တပါးသော၊
ကဿစ၊ တစ်စုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်
လှုပ်၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကေဋ္ဌနော၊ တစ်နက်ကျောက်အတိပြီးသော၊
သေလော၊ တောင်သည့်၊ ဝါတေန၊ လေခတ်သဖြင့်၊ နသမိရတိယထာ၊
မတုန်မလှုပ်နေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေဝလော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါဝ၊
ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသာဝ၊ ရသာရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊
သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာဝ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဗဿာဝ၊ ဗောဓဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဝ၊ ဓမ္မာရုံတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဋ္ဌာဝ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
အနိဋ္ဌာဝ၊ အနိဋ္ဌာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ နပ္ပဝေဓန္တိ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်
ကုန်၊ ဝယဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလျှင်၊ အနုပဿတော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသော၊
အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာငှလွတ်သော၊ ဗိတ္တံ၊
ဗိတ်သည်။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။
အသောကံနာမ၊ မစိုးရိမ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဒိဏာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏လျှင်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ ဌိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုသောကတရားကို၊

၁၁

၃၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယောသောကော၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ယောသောစနာ၊ အကြင်စိုးရိမ်
သော သဘောသည်၊ ယံသောမိတတ္တံ၊ အကြင် စိုးရိမ်သည်၏ အဖြစ်
သည်၊ ယောအန္တောသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ယော
အန္တောပဋိလာဘော၊ အကြင်အတွင်း၌ပူပန်ခြင်းသည်၊ စေတသားမိတ်
၏၊ ပရိဗ္ဗာယိတတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူလောင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သောကော၊ စိုးရိမ်
ခြင်းကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုစိုးရိမ်သောသောက၏၊ အဘာဝ
တော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ အသောကံ၊ အသောကမည်၏၊ ကေမိ၊ အချို့
သောဆရာတို့သည်၊ အသောကံ၊ အသောကဟူသောဝုဒ်ကို၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊
နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုအသောကဟု ဆို
ခြင်းသည်၊ ဝုရိမပဒေန၊ မိတ္တံယဿနကမ္ပတိဟူသောရှေးဝုဒ်နှင့်၊ နာနုသန္တိ
ယတိ၊ မစပ်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိရုဇ်ဓေမံတိပိဇ္ဇေ၊ ဝိရုဇ်ဓေမံဟူသောဤဝုဒ်၌
လည်း၊ နိကာယဝသေဝ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊
ရာဂဒေါသမောဟရဇာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတည်းဟူသော မြို့တို့၏၊
ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရုဇ်၊ ဝိရုဇ်မည်၏၊ စတုဟိယော
ဂေဟိ၊ လေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ ဓမ္မပ္ပတ္တာ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓေမံ၊ ဓမ္မမည်၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊
ဓေမံ၊ ဘေးမရှိ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏မိတ်ကို၊
တေနတေနာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တမိတမ္ပိ
ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ထိုထိုဖြစ်သောခဏ၌၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဝသေန၊
ပြည့်နည်သည့်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိပိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော
အသောကံ ဝိရုဇ်ဓေမံဟူသောဝုဒ်ကို၊ အပဝတ္တိက္ခန္ဓတာဒိ လောကုတ္တရ
ဘာဝါဝဟနတော၊ ဝဋ်တရားဖြစ်သော ခန္ဓာအစရှိသည်တို့မှ ကောင်း
သော လောကုတ္တရာ၏ သဘောကို ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အာဟုနေယျာဒိဘာဝါဝဟနတောစ၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်
မှတ်သောအလှူကိုခံထိုက်ခြင်း အစရှိသောသဘောကိုဆောင်ရွက်သော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဣမိသဘာဝါယာယ၊ ဤဗုဒ္ဓသာဟူသောဂါယာ၌၊ အဋ္ဌဟိလောကဓမ္မေ
ဟိ၊ လောကုဓံတရား ရှစ်ပါးတို့မှ၊ အကမ္ပနမိတ္တံ၊ မတုန်လှုပ်သောမိတ်ကို
လည်းကောင်း၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်လည်းကောင်း၊

ဝိရဇံ၊ ရာဂတည်းဟူသော မြူမရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်လည်းကောင်း၊ ခေမံ၊
ယောဂတည်းဟူသော ဘေးမရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်
တော်မူအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို
လည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဂါထာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှား
စွာပြအပ်ပြီးသည့်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
ဗုဒ္ဓဿလောကဓမ္မေဟိတိ ဣမိသဘာဝါထာယ၊ ဗုဒ္ဓဿလောကဓမ္မေဟိ
ဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အသေဝနာစ ဗာ
လာနန္တိအံ၊ အသေဝနာစဗာလာနံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိ
ဂါထာဟိ၊ ဆယ်ပုဒ်သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌတိ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်
ပါးသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ တောနေဝဝုတ္တမင်္ဂလာနိ၊ ထိုဟောတော်
မူအပ်ခဲ့ပြီးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ထုနန္တော၊ ပြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
တောဒိသာနိကတွာနာတိ ဣမံအဝသာနဂါထံ၊ တောဒိသာနိကတွာနဟူ
သောအဆုံးဖြစ်သော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဘာ၊
ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်
တည်း၊ တောဒိသာနိတိ၊ တောဒိသာနိဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊
ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာဒိနိ၊ မငြိပ်ခြင်းအစရှိသော
မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကတွာနာတိ၊ ကတွာနဟူသည်ကား၊ ကရိတွာန၊ ပြုရသော
ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိ
တာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓ
ကံ၊ လသာဘိသင်္ခါရဒေဝဝုတ္တမာရုပ္ပတေဒေသု၊ ခန္ဓမာရ်၊ ကိလေသမာရ်
အဘိသင်္ခါရမာရ် ဒေဝဝုတ္တမာရ် အပြားရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေသု၊ ရန်သူတို့တွင်း၊ ဧကေနာပိ၊ တယောဂ်မျှသည်
လည်း၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊
မိမိအလိုလိုပင့်လျှင်၊ တေစက္ကာရောမာရေ၊ ထိုလေးပါးသောမာရ်တို့ကို၊
ပရာဇိတွာ၊ ရှုံးစေ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
က္ခော၊ ဤသဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာဟူသောပုဒ်၌၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊

ပဒသန္တိကရဏမက္ခောတိဝိ။ သန္တိပုန်၏စပ်ခြင်းကို ပြုကာမျှတည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝိညာယတိ။ သိအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ' ဂစ္ဆန္တိတိ။ သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ'
 ဂစ္ဆန္တိ ဟူသည် ကား၊ တောဒိသာနိ။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ။
 မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကတွာပြုရသည်ရှိသော်၊ စတုဟိမာရေဟိ။ လေးပါးသော
 မာရ်နတ်တို့သည်၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမလောကပရလောကေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက
 တမလွန်လောကတို့၌၊ ဌာနစက်မာဒိသုစ၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသည်
 တို့၌လည်း၊ သောတ္ထိ'၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ'၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗာလသေဝနာဒိ
 တိ။ သူရိက်ကိုမှီဝဲပါင်းဘော်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ အာသဝဝိသာ
 တပရိဇ္ဇာဟာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ဖြင့် ထုံမွန်းခြင်းပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မြစ်ကုန်ရာ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုပူပန်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊
 သောတ္ထိ'၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ'၊ သွားရကုန်၏၊ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဿဋ္ဌာ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမ္ဘိဘယာ၊ ရန်သူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ'၊ သွားရကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗတ္ထ
 သောတ္ထိ' ဂစ္ဆန္တိ ဟူသောပုန်၌၊ အနုနာယိကောစ၊ နိဂ္ဂဟိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍
 လည်း၊ ဂါယာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါယာဖွဲ့ခြင်း၌ လွယ်စိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံတေသံမင်္ဂလာရတ္တမန္တံ၊ ဣဒိ
 နာဂါယာပဒေနံ၊ တံတေသံမင်္ဂလာရတ္တမံဟူသောဤဂါယာပုန်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။
 ကထံနိဋ္ဌာပေသိ၊ အဘယ်သို့ပြီးဆုံးစေတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဒေဝ
 ဝုတ္တံနတ်သား၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 တောဒိသာနိ၊ ဤသုံးဆွဲရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုရကုန်၏၊ တေထိုသူတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိ'၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ'၊ သွားရ
 ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလသနံအသေဝနာဒိ၊ ဗာလသနံအသေဝနာ
 အစရှိသော၊ အဋ္ဌတိ' သဝိခတ္တိ၊ သုံးဆွဲရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 တံ၊ ထိုတရားကို၊ တောဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလာကာရ
 ကာနံ၊ မင်္ဂလာပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ သေဋ္ဌံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ ပဝရံ၊ အပြားအားဖြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလာန္တိ။

မင်္ဂလာဟူ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂဏှာသိ၊ မှတ်ယူလေလော၊ ဇေဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ နိဇ္ဈာပိတာယ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်
 သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ ပရိယောသာနော၊ အဆုံး၌၊ အနေက
 ကောဓိသတသဟ သာဒေဝတာ၊ ကုဇ္ဈတသိန်းမကများစွာသောနတ်တို့
 သည်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်လေကုန်၏၊
 သောတာပတ္တိသကဒါဂါမိ အနာဂါမိဗလပတ္တာနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 ကသဒါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဂဏ
 နာ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော်၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေတွက်နိုင်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခုတ်ယဗိဝသေ၊
 မိဗန်းသောက်သောနေ၌၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမံရတ္တိံ၊ ဤညဉ့်အခါ၌၊ အညတရ၊ မထင်
 ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း
 ကပ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သော၊ ဧဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိ၊
 မေး၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဋ္ဌတံ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆွဲ
 ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူလိုက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာ
 နန္ဒာ၊ ဣမံမင်္ဂလပရိယာယံ၊ ဤမင်္ဂလာဒေသနာတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှ၊ သင်ယူ
 လေလော၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူပြီး၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝါစေဟံ၊ ခုမို့
 စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူပြီးသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါစေ
 သိ၊ သင်စေ၏၊ တံယိဒံကံဣဒံမင်္ဂလပရိယာယံ၊ ထိုမင်္ဂလာဒေသနာတော်
 ကို၊ အာစရိယပရံပရာဘတံ၊ ဆရာအဆက်ဆက်မှဆောင်ခဲ့အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယခုခုထက်တိုင်အောင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်သည်၊ ဣဒ္ဓဇ္ဈေ၊ ပြည့်လည်းပြည့်
 စုံ၏၊ ဖိတဉ္စ၊ စည်လည်းစည်ပင်၏၊ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ ပြန့်လည်းပြန့်နှံ့၏၊ ပုထု
 ဘူဘံ၊ များစွာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ယာဝဒေဝ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သောအတိုင်းပင်လျှင်၊ သုပ္ပကာသိတန္တိ၊ ကောင်းစွာပြအပ်၏ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတေသေဝမင်္ဂလေသု၊ ထိုမင်္ဂလာ
 တရားတို့၌ သာလျှင်၊ ဥာဏပရိဝယပါဠိ ဝတ္ထံ၊ ဥာဏ်လေ့ကျက်ခြင်း၌ ထင်
 ရှားလိမ္မာစိတ်သောဌ၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊
 ပဘုတိ၊ စံ၍၊ ယေဝံနော၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣသေဝကပရလော
 ကလောကုတ္တရသုခကောမာ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကသံသရာလောကလောကုတ္တ

ရာချင်းသာကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဗာလ
 ဇနသေဝနံ၊ သူမိက်တို့အားနှိပ်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာ
 ရှိတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ပူဇနေယျံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊
 ပူဇေန္တော၊ ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတိရူပဒေသဝါသေနစ၊ ဟင်္ဇအပ်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးဘဝ၌
 သည်း၊ ကတပုညတာယစ၊ ကောင်းမှုရှိသောအဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကုသ
 လုပ္ပဒ္ဒိယံ၊ ကုသိုလ်၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ စောဒိယမာနာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏ်ဓာယံ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ ဗာဟုသစ္စသိပ္ပဝိနယေဟိ၊ များသော အကြားအမြင် အတတ်
 ပညာ ဝိနည်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတတ္ထဘာဝါ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနယာနုရူပံ၊ ဝိနည်းအားလျော်သော၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်း
 စွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဘာသမာနာ၊ ပြောဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊
 အကြွင်းရှေ့လောက်၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ နဝိဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊
 တာဝံ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနေန၊ မိခင်ဘခင်ကိုလုပ်ကျွေး
 သဖြင့်၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေးတင်ဘူးသော၊ ဣဏမူလံ၊ ကြွေးမြီရင်းကို၊ ဝိသော
 ဝေယမာနာဝ၊ သုတ်သင့်သည်ဖြစ်ကုန်၍ သာလျှင်၊ ပုတ္တဒါရဿ၊ သာ
 မယားကို၊ သင်္ဂဟေန၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းဖြင့်၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဣဏမူလံ
 မြီအတို့ကို၊ ပယောဇယမာနာ၊ ယှဉ်စေလျက်၊ အနာကူလကမ္မတာယ၊
 လယ်လုပ်ကုန်သွယ်အမှုတို့၌နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နေ
 ညောဒိသမိဒ္ဓံ၊ ဥစ္စာစပါးအစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တော၊
 ရောက်စေကုန်လျက်၊ ဒါနေန၊ အပေးအကမ်းဖြင့်၊ ဘောဂဿာရဉ္စ၊ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဇိဝိတာ
 သာရဉ္စ၊ အသက်ကည်းဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂပေတော၊
 ယူ၍၊ ဥာတိသင်္ဂဟေန၊ ဆွေမျိုးဥာတိကိုသင်္ဂြိုဟ်သဖြင့်၊ သကဇနဟိတဉ္စ၊
 မိမိ၏ဆွေမျိုးဥာတိဖြစ်သော လူတို့၏အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ အန
 ဝဇ္ဇကမ္မန္တတာယ၊ အပြစ်မရှိသော အမှုကိုပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရဇန
 ဟိတဉ္စ၊ တပါးသောလူတို့၏အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တော၊
 ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပုဝိရုတိယာ၊ မကောင်းမှုမှဝေးစွာကြဉ်သဖြင့်၊ ပရူပ
 စာတဉ္စ၊ သူတပါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနသံယမေန၊
 ယစ်မျိုးကိုသောကခြင်းမှစောင့်စည်းသဖြင့်၊ အတ္တပယာတဉ္စ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်

တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ကုသလပက္ခေ၊ ကုသိုလ်၏ အတို့၌၊ ဝဇေဇန္တော၊ ပွားစေကုန်လျက်၊ ဝဇိတကုသလတာယ၊ ပွားစေအပ်သောကုသိုလ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂိဟ်ဗျဉ္ဇနံ၊ လူ၏အသွင်ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်၌၊ ပတ်ဉ္စတာပိ၊ အမြဲတည်ကုန်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကပဏ္ဏာယာစရိယာဒိသု၊ ဘုရားဘုရားတပည့် သာဝကဥပဏ္ဏာယံ ဆရာ အစရှိသည်တို့၌၊ ဂါရဝေနစ၊ ရိုသေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါတေနစ၊ နှိမ့်ချသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ငတ္တသမ္ပဒံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ သန္တုဋ္ဌိတာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၌၊ ပစ္စယဂေဝဓံ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်မောခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ကတညူတာယ၊ သူ၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သပ္ပုရိသဘုံမိသံ၊ သူတော်ကောင်း၏အရာဌာန၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားထေရ်ကိုနာရသဖြင့်၊ ဗိတ္တလိနတံ၊ ဗိတံ၏တွန့်တိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ခန္တိယာ၊ ခန္တိတရားနှင့်၊ သဗ္ဗပရိဿယေ၊ အလုံးစုံသောဘေးတို့ကို၊ အဘိဘဝန္တော၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဝစသတောယ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သနာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ကို၊ ကဇ္ဇော၊ ပြု၍၊ သမဏဒဿနေန၊ ရဟန်းတို့ကိုဖူးမြင်ရသဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိယောဂံ၊ ပဋိပတ္တိအကျင့်တရားနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ သံပဿန္တော၊ ကောင်းစွာရှုလျက်၊ ဓမ္မသာကန္တာယ၊ တရားကိုဆွေးနွေးသဖြင့်၊ ကင်္ခဋ္ဌာနိယေသု၊ ယုံမှားသင်္ကာအရာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို၊ ပဋိဝိနာဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတပေန၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိံ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ သမဏ ဓမ္မစရိယေန၊ ရဟန်းတရားတို့ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဗိတံ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်အဖြစ်သို့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရာ၊ နောက်၌၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိယော ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနပရိယာယေန၊ အထပ်ထပ်မြင်သဖြင့်၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဥာဏ်အမြင်၏စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အရဟတ္တဖလသင်္ချံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အရေအတွက်ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မှထွက်မြောက် နိုင်ခြင်းကို၊ သန္တိကံရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုရသောကြောင့်၊ သိနေရူပဗ္ဗတော၊ မြင့်မိုရ်

၃၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတီယတွဲ

တောင်မင်းသည်၊ ဝါရုတ္တိဟိ၊ လေမုတိုင်းတို့ဖြင့်၊ အကမ္မမာနောဒိယ၊ မတုန်
 ထွက်နိုင်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မဟိ၊ လောကဓံ
 တရားတို့ဖြင့်၊ အကမ္မမာနဗိတ္တော၊ မတုန်ထွက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အသောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဝိရဇာ၊ ကိလေသာဟူသောမြူမရှိ
 ကုန်သည်၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့မအောင်
 နိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထစ၊ အရပ်စပ်သိမ်းတို့၌လည်း၊
 သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာတရားသည်၊ ဧတာဒိသာနိကာတွာန သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာသဗ္ဗတ္ထ
 သောတ္ထိ၊ ဂန္ထန္တိ၊ တံတေသံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဧတာဒိသာနိကာတွာန သဗ္ဗတ္ထ
 မပ္ပရာဇိတာသဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ၊ ဂန္ထန္တိ၊ တံတေသံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်
 ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာပင်အဋ္ဌကထာ၌၊ မင်္ဂလသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ မင်္ဂလသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိဗာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဝုဠဝဂ်-၅- သုစိလောမသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ သုစိ
 လောမသုတ္တံ၊ သုစိလောမသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အဿ၊ ထိုသုစိလောမသုတ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာန
 ယေနေဝ၊ အနက်ကိုဖွင့်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်
 အာဝိ၊ တင်ရှားစွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယစ၊ အနက်ကို
 ဖွင့်ရာ၌ကား၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသောစကား
 သည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဂယာ
 ဟံဝိဟရတိခုံကိတမဉ္ဇေ သုစိလောမဿ ယက္ခဿဘဝနေတိ ဧတ္ထပန၊
 ဂယာဟံဝိဟရတိခုံကိတမဉ္ဇေသုစိလောမဿ ယက္ခဿဘဝနေဟူသော
 ဤပါဠိ၌ကား၊ ဂယာ၊ ဂယာဟုဆိုအပ်သောစကားသည်၊ ကာ၊ အဘယ်သို့
 နည်း၊ ခုံကိတမဉ္ဇော၊ ကျောက်ဖတိုင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကသ္မာစ၊

အဘယံကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿယက္ခဿ၊
ထိုဘိလူး၏၊ ဘဝနေ၊ နေရာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂယာတိဝစနံ၊ ဂယာဟူသောစကားကို၊
ဂါမေဝိ၊ ရွာ ဘုံလည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိတ္ထန္တိ၊ ရေဆိပ်ကိုလည်း၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တဒုဘယတ္ထိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဝန္တတိ၊
သင့်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဂယာဂါမဿ၊ ဂယာရွာ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး
သော၊ ဒေသေ၊ အပေ၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ ဝိဟရတော်မူသော်လည်း၊ ဂယာယ၊
ဂယာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသည်မည်၏၊ တဿစဂါမဿ၊ ထိုဂယာ
မည်သောရွာ၏၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မဝေးလွန်းသော၊ ရွာ၊
သန္တိကေ၊ တံခါး၏အနီး၌၊ သောဇုံကိတမဉ္ဇော၊ ထိုကျောက်ဖျာတည်းဟူ
သောဖတ်ိုင်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဂယာတိတ္ထေ၊ ဂယာမည်သောရေဆိပ်၌၊
ဝိဟရန္တေ၊ ဝိဟရတော်မူသည်ကိုလည်း၊ ဂယာယံဝိဟရတိတိ၊ ဂယာ
ယံဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂယာတိတ္ထေ၊ ဂယာမည်သော ရေ
ဆိပ်၌လည်း၊ သောဇုံကိတ မဉ္ဇော၊ ထိုကျောက်ဖျာညောင်စောင်းသည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဇုံကိတမဉ္ဇောတိ၊ ဇုံကိတမဉ္ဇော ဟူသည်ကား၊ စတုန္တံ၊
လေးလုံးကုန်သော၊ ပါသာဏာနံ၊ ကျောက်ခဲတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတ္ထတံ၊
ဖြန့်ခင်းအပ်သော၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ပါသာဏမဉ္ဇော၊ ကျောက်ဖတ်ိုင်တည်း၊ တံ၊ ထို
ကျောက်ဖတ်ိုင်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ယက္ခဿ၊ သုစိလောမဘိလူး၏၊ ဘဝ
နံ၊ နေရာဝိသနည်း၊ အာဇ္ဇဝကဘဝနံဝိယ၊ အာဇ္ဇဝကဘိလူး၏ ဗိမာန်ကဲ့
သို့၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ယသ္မာဝါပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံဒီဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ပဗ္ဗုသဿမယေ၊ မိမိသောကံသော
အခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာ
ယ၊ ထ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်၊
ထောက်၊ ကျွတ်ထိုက်သောလူအပေါင်းကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ သုစိလောမယက္ခဿစ၊ သုစိလောမဘိလူး၏လည်း
ကောင်း၊ ခရလောမယက္ခဿစ၊ ခရလောမဘိလူး၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇိန္တိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မက္ခာနံ၊ ဘိလူးတို့အား၊
သောတာပတ္တိဖလုပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်
သောကံသို့လ်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူလေ၏၊

၃၇၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ
၍၊ အန္တောအရူဏေယေဝ၊ အရုဏ်အတွင်း၌သာလျှင်၊ နာနာဒိသာဟိ၊
အထူးထူးသောအရပ်တို့မှ၊ သန္တိပတိတဿ၊ စည်းဝေးရုံးရသော၊ ဇနဿ၊
လူအပေါင်း၏၊ ခေဋ္ဌသိဗ္ဗံ၊ ကာမိနာနပ္ပ ကာရာသုစိနိဿန္တကိလိနဘုဒ္ဓိ
ဘာဝံ၊ တံထွေးနှပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်အထူးထူးအပြားပြားသော မစင်
ကြယ်သည်၏ အကျိုးစက်တို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းသော မြေအပြင်ကို၊ သိတံ၊
မှီသော၊ ကိတ္တပဒေသံ၊ အများသွားရာဆိပ်အရပ်သို့၊ အာဂတ္တံ၊ ကြွတော်
မူလေ၏။ သူမိလောမဿ၊ သူမိလောမအမည်ရှိသော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊
ဘဝနေ၊ နေရာဖြစ်သော၊ တသ္မိံ၊ ချွံ့ကိတမဉ္ဇေ၊ ထိုကျောက်ပျဉ်ဖြစ်သော
ဖတိုင်၌၊ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယံ၊ တဂဝါဂယာ
ယံ၊ ဝိဟရတိ၊ ချွံ့ကိတမဉ္ဇေသုစိလောမဿယက္ခဿဘဝနေတိ၊ ဧကံသမယံ
တဂဝါဂယာယံ ဝိဟရတိ၊ ချွံ့ကိတမဉ္ဇေသုစိလောမဿယက္ခဿဘဝနေ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တေနခေါပနာတိ၊ တေနခေါပနဟူသည်
ကား၊ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ကျောက်ဖတိုင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ခရ
လောမော၊ ခရလောမမည်သော၊ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း၊
သုမိလောမော၊ သုမိလောမ မည်သော၊ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးသည်လည်း
ကောင်း၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ ကိုယ်တော်၏အနီးသို့၊
အတိက္ကမန္တိ၊ တိုးလာကုန်၏။ တေယက္ခာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ ကေ၊ အတယ်
ဘီလူးတို့နည်း၊ ကသ္မာစ၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ အတိက္ကမန္တိ၊ တိုးဝင်လာ
ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ မရိ
ဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်
ယောက်သောဘီလူးတို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
ယက္ခော၊ ခရလောမဘီလူးသည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊
သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ မက္ခေသိ၊ လိမ်း၏၊
သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနကဉ္ဇေန၊ ထိုသို့သောက်ဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
ပဗ္ဗံတွာ၊ ကျက်ရပြီးသော၊ ဂယာပေါက္ခရုဏိယာ၊ ဂယာမည်သောရေကန်
၏၊ ဘီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ယက္ခယောနိယံ၊ ဘီလူး၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
အဿ၊ ထိုခရလောမဘီလူးအား၊ တသေဝစကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်၊
ဝိပါကာဝုသေသေန၊ အကျိုးဆက်၏အကြွင်းဖြင့်၊ ဝိရူပါနိ၊ အဆင်းမဟု

ကုန်သော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣဋ္ဌကန္တဒနသဒိသဉ္စ၊ မိုးအပ်သော အုတ်ကြွပ်နှင့် တူသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ခရသမ္ဘဿစဉ္စ၊ ကြမ်းတန်းသော အတွေ့ရှိသော အရေသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ သော၊ ထိုခရသေသမတိလူးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ယဒ၊ အကြင်
အခါ၌၊ တိ၊ သာပေတုကာမော၊ ကြောက်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ
ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဆဒနိဋ္ဌကသဒိသာနိ၊ မိုးအပ်သော
အုတ်ကြွပ်နှင့်တူကုန်သော၊ စမ္ဘကပေါလာနိ၊ အရေကြမ်းတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊
မြှောက်၍၊ တိ၊ သာပေတိ၊ ကြောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဘီလူးသည်၊
ခရသမ္ဘဿတ္တာ၊ ကြမ်းသော အတွေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခရော၊ ခရ
အမည်ရှိသော၊ ယက္ခောတွေဝ၊ ဘီလူးဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊
လသာတိ၊ ရ၏။ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော ဘီလူးသည်၊ ကဿပဘဂဝ
တော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်၌၊ ဥပါသကော၊
ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော ဒါယကာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌ
ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂက္ခိ၊ ခွား၍၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာ၏။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာ
သည် ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာအံ့သော အခါကို၊ ဗောဓ
သိတ၊ ကြွေးကျော်သည်ရှိသော်၊ သံဃာ၊ ရောဇ္ဈါရေး၊ သံဃာတော်၏ အရံ
တံခါးဝ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကေလသယဇံန္တာ၊ ထွန်ယက်
စဉ်၊ ဥဋ္ဌာသနံ၊ တရားနာကြွေးကျော်ခြင်းအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သစေနာယာမိ၊ အကယ်၍ ရေချိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်
သည်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ ကိလိဋ္ဌဂတ္တောစ၊ အလိမ်းလိမ်းသော
ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့၊ ပဝိသေတွာ၊
ဝင်၍၊ မဟာဋ္ဌေ၊ အထိုးများစွာထိုက်သော၊ ဘုဗ္ဗတ္ထရုဏော၊ မြေအခင်း၌၊
အနာဒရေန၊ မရိုသေသဖြင့်၊ နိပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ လျောင်း၍၊ သုပိ၊ အိပ်မိလေ၏၊ အယံ၊
ဤသုဝိသေသမ ဘီလူးသည်၊ ဘိက္ခုဇေ၊ ဟောင်းသည်ပင်တည်း၊ ဥပါသ
ကော၊ ဥပါသကာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံယုတ္တ ဘဏ္ဍာကာ၊
သံယုတ္တနံကာယံကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တေနကဓမ္မေန၊ ထိုသို့သော အကုသိုလ်ကံဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကဓမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ နိရယေ၊ ရေ၌၊ ပမိ၊ ခွားကျက်၍၊ ဂယာပေါက္ခရုဏိယာ၊ ဂယာ
ရေကန်၏၊ တိ၊ ရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ယက္ခယောနိယံ၊ ဘီလူး၏ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊

၃၇၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ခုတ်ယတွဲ၊

ဖြစ်လေ၏။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။ တသ၊ ကမ္မသ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။
ဝိပါကဝသေသေန၊ အကျိုးဆက်၏အကြွင်းဖြင့်၊ ခုဒ္ဒသိကော၊ မြင်ခြင်း
ဌာမကောင်းသောဘုံဟုဆိုသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုဘီလူး၏။
သရိ၊ ရေ၊ ကိုယ်၌လည်း သူမိသဒိသာနိ၊ အပ်သွားနှင့်တူကုန်သော၊ လော
မာန၊ အမွှေးတို့သည် အဟောသုံဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူမိလောမဘီလူး
သည်။ ဘိံသာပေတဗ္ဗကေ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို၊ သူမိတိ၊ အပ်ဘို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ သုဝိယ၊ ထိုးဘိလေသကဲ့သို့၊ ဘိံသာ
ပေတိ၊ ကြောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော၊ ထိုဘီလူးသည်၊ သူမိသဒိသ
လောမတ္တာ၊ အပ်သွားနှင့်တူသော အမွှေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူမိ
လောမော၊ သူမိလောမအမည်ရှိသော၊ ယက္ခောတေဝ၊ ဘီလူးဟူ၍သာ
လျှင်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ လတတိ၊ ရံ၏။ တေ၊ ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည်၊
ဂေ၊ စရတ္ထာယ၊ အစာရှာအံ့သောဌာ၊ ဘဝနာ၊ နေရာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
လေ၍၊ မဟုတ္တံ၊ အဘန်ငယ်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ဂတမဂ္ဂေနေ၊ သွားသော
ခရီးဖြင့်ပင်လျှင်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်ခဲ့၍၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ဒိသာတာဂံ၊
အရပ်အဘို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသို့၊ အတိက္ကမန္တိ၊ တိုးဝင်လာကုန်၏။ အထ
ခေါ၊ ခရေတိ၊ အထခေါရေရာ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟံသု၊ ဆိုကြကုန်သောသနည်း၊ ခရေ၊
ခရသော၊ ဘီလူးသည်၊ သမဏကပ္ပံ၊ ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အာဘု၊ ဆို၍၊ သူမိလောမောပန၊ သူမိလောမ ဘီလူးသည်ကား၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ တာယတိ၊ ကြောက်၏။ သော၊ ထိုကြောက်သာသူသည်၊
သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သမဏပတိ၊ ရူပကတ္တာပန၊ ရဟန်း၏
အတုသာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သမဏကောဝ၊ ရဟန်းရှင်
ယောင်သသံသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ လဒ္ဓိကော၊ အယူရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ သော၊
ဤသူသည်၊ သမဏကောဝ၊ ရဟန်းရှင်ယောင်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မညမာနေ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၍၊ သဟသာ၊ အသောတလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊
သွားလေ၍၊ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ဝိမံသိတုကာမော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယာဝါဟံဇာနာမီ၊ ဘိအထခေါတိအာဒိ၊ ယာဝါဟံဇာနာမီတိအထ

ခေါ်၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆိုပြီး၍၊
 တတော၊ထိုနောင်မှ၊သုဝါလောမ ယက္ခော၊ဘိဇ္ဇတော၊သုဝါလောမယက္ခော
 ဟူသောဤပါဌ်မှ၊ ပတု၊ဘိ၊စ၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊အပိစခေါတေ
 သမ္ပဿေ၊ပါပကော၊ဘိအာဒိ၊ အပိစခေါတေသမ္ပဿေ၊ပါပကောဤသို့
 အစရှိသောပါဌ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်သောအနံ့ကိုရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ညွှေ၊ဤအရောင်းဟိ ချေ၍ပြပြီးအံ၊
 ကေဝလံ၊စင်စစ်၊တုတ္ထ၊ထိုစကားရပ်၌၊ဘဂဝတော၊ကာယန္တိ၊ဘဂဝတော
 ကာယံဟူသည်ကား၊ အတ္ထုနော၊မိမိ၏၊ ကာယံ၊ကြမ်းတန်းရှုန့်ရှင်းသော
 ကိုယ် ဟိ၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာယံ၊ကံ့ပင်တော်သို့၊ဥပနာမေ
 သိ၊အနီးသို့သွားလိုက်၏၊ ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊သမ္ပန္နော၊ဝုဒ္ဓိစပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊အတာယန္တိ၊မကြောက်ရွံ့သော၊
 ဘဂဝန္တိ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ပဉ္စတံသမဏာ၊ဘိအာဒိ၊ပဉ္စတံ
 သမဏအစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ကာရဏာ၊အကြောင်းကား၊
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဟိ၊ချေ၍ပြပြီးအံ၊ သောယက္ခော၊ထိုဘိလူးသည်၊ဇေံ၊
 ဤသို့၊မမ၊ငါ၏၊ ခရေန၊ကြမ်းတန်းသော၊ ဣမိနာနာမအမနူဿသမ္ပဿ
 န၊ ဤမည်သောဘိလူး၏ အတွေ့ဖြင့်၊မနူဿော၊လူသည်၊ သမာနော၊ဖြစ်
 လျက်၊အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊နဘာယတိ၊မကြောက်ချေ၊ဟန္တု၊ယချ၊အဟံ၊
 ငါသည်၊ဇေံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ဘုရားတို့၏အရာဖြစ်ကုန်သော၊
 ပဉ္ဇေ၊ပြဿနာတို့ ဟိ၊ပုစ္ဆာမိ၊မေးအံ၊ အတ္ထိ၊မချွတ်မယွင်း၊အယံသမဏော၊
 ဤရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအရာဖြစ်သော ပြဿနာတို့၌၊ နသမ္ပာ
 ယံသတိ၊အပြီးသို့မရောက်စေနိုင်သည်ဖြစ်အံ၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊နံသ
 မဏံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇေံ၊ဤသို့၊ဝိဟေဠေဿာမိ၊ဥဉ်းဆဲအံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟာ၊ဆို၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား
 တော်မူ၍၊ နန္ဒ၊ဟံတံအာရုဿေ၊ဘိအာဒိ၊နန္ဒ၊ဟံတံအာရုဿေဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ အာဠ
 ဝကသုတ္တေ၊ အာဠဝကသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္ပကာရေဟိ၊အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊သုဝါလောမော၊သုဝါလောမမည်
 သော၊ ယက္ခော၊ဘိလူးသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ရာဂေါစ ဒေါ
 သောစာတိဂါတာယ၊ ရာဂေါစဒေါသောစဟူသောဂါထာဖြင့်၊အဇ္ဈတာ
 သိ၊ရှုတ်ဆိုလေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ရာဂဒေါသ၊ ရာဂဒေါသတို့

၃၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

သည်။ ဂုတ္တနယာဇော၊ ခိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ကုတောနဒါနာတိဇ္ဇေ၊ ကုတောနိဒါနာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကိံနိဒါနာ၊ အဘယ်တရားလျှင်အကြောင်းရှိသနည်း၊ ကိံဟေတုကာ၊ အဘယ်တရားလျှင်အရင်းဖြစ်သနည်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စတ္တဝစနဿ၊ ပဌမာဓိဘတ်၏၊ တောအာဒေသော၊ တောအပြိုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမာသေစ၊ သမာသ်ပုဒ်၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုတောပစ္စည်း၏၊ လောပါဘာဝေါ၊ ကြေခြင်း၏မရှိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ နိဒါနာတိ၊ နိဒါနာဟူသည်ကား၊ ဇာတာ၊ ထင်ရှား၏၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုတောနိဒါနာကုတောဇာတာ၊ အဘယ်တရားသည်လျှင် ထင်ရှားသနည်း၊ ကုတောဥပ္ပန္နာ၊ အဘယ်တရားသည်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ခိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရုတိရုတိလောမ ဟံသောကုတောဇာတိ၊ အရုတိရုတိလောမဟံသောကုတောဇာ ဟူသည်ကား၊ ပန္နော၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသုဝါ၊ ကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ အညတနေသု၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဓိကုသလေသု၊ လွန်သောကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုဝါ၊ တရားတို့၌ လည်းကောင်း၊ အရုတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ အရုတိတာ၊ မဇ္ဈေလျော်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနဘိရုတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ အနဘိရုမနာ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ပရိတသိတာ၊ ပူပန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်သော၊ ယာယံအရုတိ၊ အကြင်မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပညသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယာစရုတိ၊ အကြင်မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ယောစ၊ အကြင်မဇ္ဈေလျော်ခြင်း မဇ္ဈေလျော်ခြင်း နှစ်ပါးသည်လည်း၊ လောမဟံသံနသမုဋ္ဌာနတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထစေတတ်သောအားဖြင့်၊ လောမဟံသောတွဝ၊ လောမဟံသဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးသော ရာဂဒေါသမောဟ တရားတို့သည်၊ ကုတောဇာတာ၊ အဘယ်တရားသည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ မေး၏၊ ကုတောသမုဋ္ဌာယာတိ၊ ကုတောသမုဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ ကုတော၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား၊ အကုသလဝိတ္တံ၊ အကုသိုလ်ပိတံ

၃

တည်း။ ဝိတက္ကာတိ။ ဝိတက္ကာဟူသည်ကား။ ဥရဝသုတ္တေ၊ ဥရဝသုတ်၌၊
 ဝုတ္တာနေဝ။ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက်
 အစရှိသော တရားတို့သည်။ ကုမာရကာကောမိဝေါသဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုမာရ
 ကာကောမိဝေါသဇ္ဇန္တိ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား။ ဂါဒေါ
 ရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ကိဇ္ဇန္တာ၊ ကစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာကံ၊
 ကျိုးကို၊ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဩသဇ္ဇန္တိ၊ ဝိပန္တိ
 ယထာ၊ ပစ်လွှတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံဟထာ၊ ထို အတူ၊ အကုသလဝိတက္ကာ၊
 အကုသိုလ်ဝိတက်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်တရားသည်။ သမုဋ္ဌာယ၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ ဩသဇ္ဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊
 မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဘီးလူအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တာ၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ရာဂေါစာတိ၊ ရာဂေါစအစရှိသော၊ ဒုတိယဂါထံ၌၊ ခုမြောက်သော ဂါ
 ထာကို၊ အဘယ်၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူသည်ကား။ အတ္တဘာဝံ၊
 အတ္တဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရာဂဒေါသ
 အရတိရတိစ၊ လောဘဒေါသ မုပ္ဖ၊ လျော်ခြင်း၊ မုပ္ဖ၊ လျော်ခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း။ လောမဟံသာစ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း။ အတ္တဘာဝနိဒါနာ၊ အတ္တဘောလျှင်ရှိကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။
 အတ္တဘာဝတော၊ ကိုယ်ဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ဇေတာဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
 သာတည်း။ ကာမဝိတက္ကာဒံ၊ အကုသလဝိတက္ကာစ၊ ကာမဝိတက်အစရှိ
 ကုန်သော အကုသိုလ် ဝိတက်တို့ကိုလည်း။ အတ္တဘာဝတော ဟေဝ၊
 အတ္တဘောတရားကြောင့်သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ ကုသ
 လမနော၊ ကုသိုလ်မိတ်ကို၊ ဩသဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်လွှတ်စေကုန်၏။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ တဒညံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ပကတိအခိုင်ကရဏံ ပြကတောအစရှိ
 သောအကြောင်းကို၊ ပဋိက္ခိပန္တော၊ ပယ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော
 ဇေဣတော သမုဋ္ဌာယတိ၊ ဣတောဇေ ဣတောသမုဋ္ဌာယ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာပုဒ်တို့၌၊ သဒ္ဓသိဒ္ဓိစ၊
 သဒ္ဓါ၏ပြီးခြင်းလက္ခဏာတို့လည်း။ ပုရိ၊ ဂါထာယ၊ ရှေးဖြစ်သောဂါထာ၌၊
 ဝုတ္တာနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယူရအခါ၌၊ ဣတောနိဒါနာတိ အာဒိသု၊ ဣတောနိဒါနာ
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယွာပံယောအယံအတ္ထော၊ အကြင်အနက်ကို၊ ဧဝံ၊

ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အတ္တဘာဝနိဒါနာ၊ အတ္တဘောသျှင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိ၏။ အတ္တဘာဝတော၊ အတ္တဘောသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်တတ်၏။
 အတ္တဘာဝတော၊ အတ္တဘောမှ၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သာဓေဇ္ဇော၊ ပြီးစေ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေ့ဟဇာ အတ္တသမ္ဘုတာတိ၊ သေ့ဟဇာ အတ္တ
 သမ္ဘုတာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
 စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသော၊ ဝိတက္က ပရိ
 ယောသာနာ၊ ဝိတက်အဆုံး ရှိကုန်သော၊ ဇေတေ၊ ထိုတရား တို့သည်၊
 တဏှာသိနေဟေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအစေးဖြင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်တတ်
 ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာယန္တာစ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
 ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓဘေဒေန၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာအပြားအားဖြင့်၊ အတ္တ
 ဘာဝပရိယာယေ၊ အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်၌၊ သမ္ဘု
 တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သေ့ဟဇာအတ္တသမ္ဘုတာတိ၊
 သေ့ဟဇာအတ္တသမ္ဘုတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒတ္တ
 ဇောတကံ၊ ထိုအနက်ကိုတွန်းစေတတ်သော၊ နိဂြောဓသေဝခန္ဓဇာတိ၊
 နိဂြောဓသေဝခန္ဓဇာဟူသော၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထံ၊
 ထိုဥပမာစကား၌၊ ခန္ဓေသံ၊ ပင်စည်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခန္ဓဇာ၊
 ပင်စည်တို့၌ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဇေတံ၊ ဤခန္ဓဇာဟူသောစကားသည်၊ ပါရော
 ဟာနံ၊ ပါးပျဉ်းတို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ကိံ၊ ကော၊ အတ္ထော၊
 အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟေ၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူ
 မူကား၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နိဂြောဓသေဝ၊ ပြည်ညောင်ပင်၏။
 ခန္ဓာ၊ ပင်စည်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါရောဟာနာမံ၊ ပါးပျဉ်းတို့မည်သည်
 ကား၊ အာပေါရသသေဝဟေ၊ ရေတည်းဟူသော အရသာအစေးသည်၊
 သတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာယန္တာစ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း၊ တသ္မိယေဝနိဂြောဓေ၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်၌သာလျှင်၊ တေ
 သုတေသု သာဓပ္ပဘေဒေသု၊ ထိုထိုသော ခက်ငယ်ခက်မ အပြားတို့၌၊
 သမ္ဘုဝန္တိယထာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဇေတပိ၊ ထိုတရားတို့သည်လည်း၊
 အတ္တက္ကတဏှာသေဝဟေ၊ အတွင်းတဏှာတည်းဟူသော အစေးသည်၊
 သတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဇာယန္တာစ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း၊ တသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသော

ကိုယ်၌သာလျှင်၊ တေသုတေသု၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ စက္ခုဒိ
ဘောဒေသု၊ စက္ခုဒါရအစရှိသည်ဖြင့်ပြားကုန်သော ဒါရာရမ္မဏဝတ္ထု၊ သုဒ္ဓါ
ရအာရုံဝတ္ထုတို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်းသန္တ ဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင်းတော်ဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ဧတေ၊ ထိုရာဂဒေါသမောဟတရားတို့သည်၊ အတ္တဘာဝနိဒါနာ၊ အတ္တ
ဘောလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏၊ အတ္တဘာဝဇောတာ၊ အတ္တဘောလျှင်ဖြစ်
စေတတ်ကုန်၏၊ အတ္တဘာဝသမုပ္ပါနာစ၊ အတ္တဘောသည် ကောင်းစွာ
ဖြ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဝသေသဒိယဗုဂါထာယပန၊ အကြွင်းဖြစ်သော
ထက်ဝက်သောဂါထာ၌ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သဗ္ဗသင်္ဂါ
ဟိကာ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊
အနက်၏အဖွင့်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တသန္တု၊ တာစဇေ၊
အတ္တဘောလျှင် ကောင်းစွာဖြစ်ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကာမေသု၊
ကာမတရားတို့၌၊ ဝုထု၊ ကျယ်ဝန်းစွာ၊ ဝိသတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်ကပ်ငြိသော
သဘောရှိကုန်၏၊ ရာဂေါပိ၊ ရာဂသည်လည်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကဝသေန၊
ငါးပါးသောကာမဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊
ထွေးရှက်၍၊ ဗြတော၊ တည်၏၊ ခေါသောပိ၊ ဒေါသသည်လည်း၊ အာဇာတ
ဝတ္ထာဒိဝသေန၊ အာဇာတဝတ္ထုအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံသိဗ္ဗိတွာ
ထွေးရှက်၍၊ ဗြတော၊ တည်၏၊ တဿတသေဝ၊ ထိုထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဘေဒဿ၊ ပြားခြင်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရုတိအာဒယော
ပိ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ ထွေးရှက်၍၊
ဗြတော၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေကိလေသာ၊ ဤကိလေသာတို့
သည်၊ ဝုထုအနေကပ္ပကာရာ၊ များစွာ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုဒါရာရမ္မဏာဒိ
ဝသေန၊ ဝတ္ထုဒါရအာရုံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသုတေသု
ဝတ္ထုကာမေသု၊ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုကာမတို့၌၊ တဿတလော၊ ထိုထိုသို့
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်ကပ်ငြိသောသဘောရှိ
ကုန်၏၊ လဝ္ဂါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းရှိကုန်သောသံတ္တဝါတို့သည်၊ လဝ္ဂိတာ၊ ငြိ
တွယ်ကုန်သည်၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ ထွေးရှက်ချုပ်ဆို၍၊ ဗြတော၊ တည်ကုန်
၏၊ ကိမိဝမာယုဝါ ဝိဝုတာဝနေတိ၊ ကိမိဝမာယုဝါ ဝိဝုတာဝနေဟူ
သည်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝနေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဝုတာ၊ ဖြန့်

၍ထွေးရှက်သော။ မာလဝါ။ မာလောနွယ်သည်။ တေသုတေသု၊ ထိုသို့သ
 ဘောဂ်ကုန်သော။ ရုက္ခသာဓဗ္ဗသာခါဒိတေဒေသု၊ သစ်ပင်၏ခက်မခက်ငယ်
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသောသစ်ပင်တို့၌၊ ဝိသတ္တံ၊ အထူးထူးတပ်ကော်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လတ္တ၊ ငြိတွယ်ခြင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့
 သည်၊ လတ္တိတာ၊ ငြိတွယ်ကုန်သည်။ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ ထွေးရှက်ချုပ်ဆိုင်း၍၊
 ဗြိတာယထာ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဓုပ္ပတေဒေသု၊ များစွာ
 ကျယ်ဝန်းသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဝုတ္ထုကာမေသု၊ ဝုတ္ထုကာမတို့၌၊
 ဝိသတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ငြိတွယ်ခြင်းရှိသော၊ ကိလေယဂဟနံ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောချုပ်ကို၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်
 အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်သော၊ နံ၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသော
 အထွေးအရှက်ကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 နံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောချုပ်ကို၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်
 ၏၊ ယက္ခ၊ သူမိလောမသီလူးတွံ၊ သင်သည်၊ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ နံယတောနိဒါနန္တိ၊ ယေသောသဒ္ဓေါ၊ နံယတောနိဒါနံ ဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝနာပုံသကနိဒ္ဓေသော၊ ကြံယာဖြစ်သောနုပုန်လိင်ကိုညွှန်း
 သော သဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုပုန်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊
 ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ယေသတ္တံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နံကိလေသ
 ဂဟနံ၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသောချုပ်ကို၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်
 အကြောင်းအားလျော်စွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊
 သိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တဏှာသိနေဟိတေ၊ တဏှာတည်း
 ဟူသောအစေးသည်၊ ဖွဲ့ရှက်အပ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံတဏှာသိနေဟံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူ
 သောအစေးကို၊ အာဒိနဝါနုပဿနာဒိ ဘာဝနာဉာဏဂ္ဂိနာ၊ အာဒိနဝါနု
 ပဿနာအစရှိသောဘာဝနာဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ ဝိသောဓေန္တော၊
 သုတ်သင်ပြင်ဆင် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနောဒေန္တိပဇာနန္တိ၊ စွန့်နိုင်ကုန်၏၊
 ဗျာန္တိ၊ ကရေန္တိ၊ ကင်းခြင်း၊ နိဗ္ဗိဘတ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတရား
 တို့၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ယက္ခ၊ တိလူး၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလောလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာပုန်ဖြင့်၊
 အတ္တဘာဝပဇာနနေန၊ အတ္တဘောကိုသိသဖြင့်၊ ဒုက္ခဝရိညဉ္ဇ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို
 မှိုင်းခြား၍သိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ တဏှာသိနေဟရာဂါဒိဂိလေသ
 ဂဟနဝိနောဒနေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအစေးရာဂကိလေသာတည်း

ဟူသောချုံအထွေးအရှက်ကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ သမုဒယပဟာနဉ္စ၊ သမုဒ
ယသစ္စာကိုပယ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ယေစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောချုံအထွေးအရှက်ကို၊ ပဇာ
နန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုကိလေသာ
တည်းဟူသောချုံပိတ်ပေါင်းကို၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပျောက်ပယ်နိုင်ကုန်၏၊ တေ။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌မကူးမြောက်ဘူးသော၊
ဒုတ္တရံ၊ ကူးခြင်းငှါခဲယဉ်းလှသော၊ ဣမံ၊ ဩဇာ၊ ဤသံသရာတည်းဟူသော
ဩဇာကို၊ အဝုနန္တ ဝါယ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေမနေခြင်းငှါ၊ တရန္တိ၊ ကူးနိုင်ကုန်
၏၊ ဧတေန၊ ဤတေဒုတ္တရံအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဘာဝနာနဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို
ပွားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓသန္တိ ကိရိယဉ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို
မျက်မှောက်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နံ၊ ကိလေသာဂဟနံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
ချုံပိတ်ပေါင်းကို၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပယ်ပျောက်နိုင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဝိဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဒုတ္တရံ၊ ကူးခြင်းငှါခဲယဉ်းလှသော၊ ကာမောဇာဒိ၊ ကာမောဇာအစ
ရှိသော၊ စတုဗ္ဗိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣမံ၊ ဩဇာ၊
ဤဩဇာတရားကို၊ ပကတိဉာဏေန၊ ပြကတို့သောဉာဏ်ဖြင့်၊ တရန္တိ၊
ကူးကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ ဩတ
ရဏံ၊ ဩဇာကိုကူးမြောက်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗန္တိ၊ ဣမံ
နာ၊ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒီဇောန၊ ရှည်လျားသော၊ အန္ဓုနာ၊ အစွန့်
ကာလအားဖြင့်၊ သုပိနန္တေပိ၊ အိပ်မက်၌လည်း၊ အတိတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ ရှေးသံသရာ
ဘဝ၌ မကူးမြောက်နိုင်ဘူးသော၊ အဝုနန္တ ဝါယာတိ၊ အဝုနန္တ ဝါယဟူ
သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်းငှါ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စတုသမ္ပိုပကံ၊
သစ္စာလေးပါးကိုပြတတ်သော၊ ဣမံ ဝါယံ၊ ဤဝါယာကို၊ သုဏန္တော၊ ကြားရ
ကုန်သောသူတို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြားရလေ၍၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ ဓာရေန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏၊ ဓာတာနံ၊ ဆောင်ကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
ဥပပရိက္ခန္တိ၊ ကပ်၍ဆင်ခြင်ခြင်း၌ ခဲယဉ်းကုန်၏၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစ
ရှိသော၊ ကထံ၊ တရားစကားတော်ကို၊ သုဘာဝနိယာ၊ ကောင်းစွာပွားစေ
အပ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အနုကမ္မမာနာ၊ အံ့စဉ်အတိုင်းသနားအပ်
ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဟာယကာ၊ အစော
စင်ပွန်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေယက္ခာ၊ ထိုသူစိလောမ၊ ခရုလောမတို့လူး

တို့သည်။ ဂါထာပရိယောသာနေယောဝ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌ပင်သျှင်၊ သော
 တာပတ္တိမလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ပထိဗ္ဗတိသု၊ တည်လေကုန်၏၊ ပါ
 သာဒိကာစ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိဗ္ဗာလကံ၊
 ရဲဝီတူသိတာ၊ နတ်တို့၏ တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ
 အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဗ္ဗကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ
 ၌၊ သုဝိလောမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သုဝိလောမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဝုဠဝဂ်-၆-ကဝိလသုတ်။

ဓမ္မစရိယန္တိ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဓမ္မစရိယံအစရှိသောသုတ်သည်။ ကဝိလသုတ္တံ၊
 ကဝိလသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဟောမဝတသုတ္တေ၊ ဟောမဝတသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ကဿပေ၊ ကဿ၊ ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ
 ပြီးသော်၊ ကုလသုတ္တော၊ အမျိုးသားဖြစ်သော၊ ဧဘာတရော၊ ညီအစ်ကို
 နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လေ၍၊ သာဝကာနံ၊ သုရားတပည့်သားတော်တို့၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊
 သောဓနောနာမ၊ သောဓနအမည်ရှိ၏၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီအငယ်သည်၊ ကဝိလော
 နာမ၊ ကဝိလအမည်ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
 သောဓနိနာမ၊ သောဓနိအမည်ရှိ၏၊ ကနိဋ္ဌတဂိနိ၊ နှမငယ်သည်၊ တာပနာ
 နာမ၊ တာပနာအမည်ရှိ၏၊ တာပိ၊ ထိုမိခင်နှမငယ်တို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနီ
 သု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိသု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြု
 ပြီးသည်နောင်မှ၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည်လည်း၊ ဟောမ
 ဝတသုတ္တေ၊ ဟောမဝတသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ခရာနိ၊
 အကြီးအမှူး ပြုသော တရားတို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှိကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယေ၊ ဆရာတို့ကို၊ ဝုဠန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ဝုဠိတွာ၊

မေးကုန်ပြီးသော်၊ သုတ္တံ၊ ကြားရ၍၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောညီအစ်
ကိုတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သောသော နေမထေရ်သည်။ ဝါ၊ ရှိ၊
တောကျောင်းဆောက်တည်သောရေကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူရေဿာမိတိ၊
ဖြည့်အံ့ဟု၊ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယာနံ၊ ဆရာ
ဥပဏ္ဏာယ်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ပဉ္စဝဿော၊ ငါးဝါရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြွင်းရွှေလောက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
သုတ္တံ၊ သင်ကြားခဲ့၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ဝါယမန္တော၊
လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ
၏၊ ကပိလော၊ ညီအငယ်ကပိလသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တရု၊ နာတာဝ၊
ငယ်နုသေး၏ထကား၊ ဂုဗ္ဘကာလေ၊ ကြီးမင့်သောကာလ၌၊ ဝါသရရံ၊ တော
ကျောင်းဆောက်တည်ခြင်း ဝါသရရကို၊ ပရိပူရေဿာမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟု၊
ဂန္ဓရရံ၊ ကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်းဂန္ဓရရကို၊ အာပေတိတွာ၊ အားထုတ်သည်
ဖြစ်၍၊ တေပိဋကော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်ရွက်သည်၊ အ၊ ဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကပိလရဟန်းအား၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ကြားခြင်းပရိယတ္တိ
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာပရိဝါရော၊ များစွာသောအခြံအရံသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လာဘော၊ လာဘ်သည်၊
ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်၊ ဗာဟုသမ္ပမဒေန၊
များသော အကြားအမြင်၏ ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊
ပဏ္ဍိတမာနိ၊ ငါပညာရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနညာတေပိ၊ မသိ
သောအရာ၌လည်း၊ အညာတမာနိ၊ သိပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ပြောဆိုအပ်သော၊ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သော
အရာကိုလည်း၊ အကပ္ပိယန္တိ၊ မအပ်ဟူ၍၊ အကပ္ပိယမ္ပိ၊ မအပ်သောအရာကို
လည်း၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ အပ်၏ဟူ၍၊ သာဝဇ္ဇမ္ပိ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကိုလည်း၊
အနဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်မရှိဟူ၍၊ အနဝဇ္ဇမ္ပိ၊ အပြစ်မရှိသော တရားကိုလည်း၊
သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
ပေဿလေဟိ၊ သိလကိုချစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊
အာရသောကပိလ၊ ငါ့ရှင်ကပိလ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထင်သည်၊ မအာဝစ၊
မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဩဝါဒိယမာ
နော၊ ဆိုခံရုံမအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိတ္တမုပ္ပိသဒိသာ၊
အချည်းနှီးသော လက်ဝါးကို ဆုပ်သည်နှင့်တူသော သဘောရှိကုန်၏။

ကိံ၊ အဘယံတရားကို၊ ဇာနည်ထ၊ သိကြလေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအာဒိတိ၊
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊
 ခံသေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ဝဇ္ဇန္တောယေဝ၊ ရှုတ်ချလျက်သာလျှင်၊ စရတိ၊
 သွားလာလေ့ကျက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုကပိလ
 ရဟန်း၏၊ ဘာတုနော၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော၊ သောနေတ္ထေရဿာပိ၊ သော
 နေ မထေရ်အားလည်း၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊
 လျှောက်ကြားကြကုန်၏၊ သောပိ၊ ထိုအစ်ကိုကြီး သောနေမထေရ်သည်
 လည်း၊ နံ၊ ထိုကပိလရဟန်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာဟ၊ ဆိုဆုံး
 မ၏၊ အာရသောကပိလ၊ ငါ့ရှင်ကပိလ၊ တုဗ္ဗာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သဗ္ဗာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း
 သည်၊ သာသနဿ၊ တရားရှင်သာသနာတော်၏၊ အာယုနာမ၊ အသက်
 ရှည်သည်မည်၏၊ အာရသောကပိလ၊ ငါ့ရှင်ကပိလ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကပ္ပိ
 ယန္တိ၊ မအပ်သည် ဟိုလည်း၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ အပ်၏ဟူ၍၊ မာဝဒေဟိ၊ မဆိုပါလင့်၊
 ကပ္ပိယန္တိ၊ အပ်သည်ကိုလည်း၊ အကပ္ပိယန္တိ၊ မအပ်ဟူ၍၊ မာဝဒေဟိ၊
 မဆိုပါလင့်၊ အနဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း၊ သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏
 ဟူ၍၊ မာဝဒေဟိ၊ မဆိုပါလင့်၊ သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကိုလည်း၊
 အနဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်မရှိဟူ၍၊ မာဝဒေဟိ၊ မဆိုပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောထေ
 ရော၊ ထိုအစ်ကိုကြီးသောနေမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆိုဆုံးမ၏၊ သော၊ ထို
 ကပိလရဟန်းသည်၊ တဿပိ၊ ထိုအစ်ကို၏လည်း၊ ဝစနံ၊ ဆိုဆုံးမအပ်
 သောစကားကို၊ အနာဒိဟိ၊ မနာယူ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုကပိလ
 ရဟန်းကို၊ သောနေတ္ထေရော၊ သောနေမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓိက္ခန္ဓာ၊ နှစ်ကြိမ်
 သုံးကြိမ်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ။ အနုကမ္မကော၊ သနားခြင်းကရုဏာရှိသော၊ ဒါ
 သော၊ ကျွန်သည်၊ အယျဿ၊ အရှင်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဧကဝါစစိ၊ တခွန်း
 သောစကားကို လည်းကောင်း၊ ဧဝါစစိ၊ နှစ်ခွန်းသော စကားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘလောယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တဒုတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်၊ နဘာသေယျ၊
 မဆိုရာ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိက္ခန္ဓာ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ ဝတွာ၊ ဆိုဆုံးမ၍၊
 ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်ဖဲ၍၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ တုမေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊
 သကေန၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော၊ ကဗ္ဗေန၊ အမှုဖြင့်၊ ပညာယိဿတိတိ၊
 ထင်ရှားလတ္တံ့ဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊
 ပတုတိ၊ စ၍၊ နံ၊ ထိုကပိလကို၊ ပေသလာ၊ သိလကိုချစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဆနေသံ၊ စွန့်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုကပိလသည်၊ ဒုရာ

၁၁

စာရော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နုရုစာရပရိ
 ဝုတော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းတို့ ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌ ဥပေါ
 သထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဩဝါဒိဿာမီတိ၊ ငါဆုံးမအံ့ဟု၊ အာသနံ၊ နေရာသို့၊
 အဘိရုဿ၊ တက်၍ ပိတြဇီဇနံ၊ ဆန်းကြယ်သောယတ်ကို၊ ဂဟေတွင်၊
 ကိုင်၍ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယခုနေ့၌၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက် ပြအံ့သော ဥပုသ်နု
 သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အာဟာ
 ဆိန္တိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းသည်
 မျှလည်း၊ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်သောဥပုသ်နေ့တည်းဟု၊ နအဝေါစ၊ မဆိုဝံ၊
 ကြပေ၊ တဿ၊ ထိုကပိလရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းသည်၊ နစ
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုကပိလ မထေရ်သည်၊
 ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက်ကို၊ သုတေဝိ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်လည်း
 ကောင်း၊ အသုတေဝိ၊ မကြားအပ်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝိနယော
 နာမ၊ ဝိနည်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာသနာ၊ နေရာ
 မှ၊ ဝုဠာသိ၊ ထ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသက္ကာ
 ပေသိ၊ ကွယ်စေ၏၊ ဝိနာသေတိဝိ၊ ပျက်လည်းပျက်ဆီးစေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ သောဓနတ္ထေရော၊ သောဓနမထေရ်သည်၊ တဒဟေဝ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌ပင်
 လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏၊ သောကပိလော၊ ထိုကပိလမထေရ်
 သည်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသက္ကာပေတွာ၊ ကွယ်
 စေ၍၊ ကာလင်္ကတော၊ ရုတမနေ သေသည်ရှိသော်၊ အင်္ဂိမိမဟာနိရယော၊
 အင်္ဂိမိရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုကပိလရဟန်း၏၊ သာဝိမာ
 တာစ၊ ထိုအမိသောဓနီသည်လည်းကောင်း၊ သာဝိဘဂိနိစ၊ ထိုနှမတာ
 ပနာသည်လည်းကောင်း၊ တသေဝ၊ ထိုကပိလရဟန်း၏သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာ
 နူဂတိ၊ မြင်ဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ပေ
 သလေ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့တို့၊ အတ္ထောသနာ၊ ဆဲ
 ရေးကုန်သည်၊ ပရိဘာသမာနာ၊ ရေရွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ကာ
 လင်္ကတွာ၊ ရုတကုန်သည်ရှိသော်၊ နိရယော၊ ရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သု၊ ဖြစ်လေကုန်
 ၍၊ တတ္ထိ၊ ယေဝကာလေ၊ ထိုအခါ၌ပင်လျှင်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊

ပုရိသား၊ ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂါမဿာတကာဒိနိ၊ ရွာကိုဖျက်ဆီးခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စောရိကာယ၊ သူခိုးခားပြတိုက်သောအမှု
 ဖြင့်၊ ဇိဝန္တာစ၊ အသက်မွေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဇနပဒ၊ နုသောဟိ၊
 ဇနပုန်လူတို့သည်၊ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ဖမ်းဆီးကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပလယမာနာ၊ ပြေးလေကုန်၍၊ အရညံ၊ တောအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
 လျှိုး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဂဟနံဝါ၊ တောချုံ
 ကို၊ လည်းကောင်း၊ ပဋိသရဏံဝါ၊ ကိုးကွယ်ရာကို လည်းကောင်း၊
 အပဿန္တာ၊ မမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော၊ ပါသာ
 ကော၊ ကျောက်ပြင်၌၊ ဝသန္တ၊ နေသော၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ အာ
 ရညကံ၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ အဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ပဋိ
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆောက်တည်ရာသည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကော်မူပ ကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊
 တောကျောင်းဆောက်တည်သောမထေရ်သည်၊ အာရုသော၊ ဒါယကာ
 တို့၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား၊ သီလသဒ္ဓိသံ၊ သီလတည်းဟူသောကိုးကွယ်ရာ
 နှင့်တူသော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ တုမ္ဘာသင်ဒါယကာတို့သည်၊ ပဉ္စသီလနိ၊ ငါးပါး
 သောပဉ္စဂံသီလတို့ကို၊ သမာဒယိထ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ကြကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သ၊ ဂူတိ၊ ကောင်း၏
 ဟူ၍၊ သမ္ပဒိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ သီလနိ၊ ပဉ္စဂံသီလတို့ကို၊ သမာဒယိံသု၊
 ဆောက်တည်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တုမ္ဘာသင်တို့သည်၊
 သီလဝန္တာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံလေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ တေသု၊ ထိုရွာသားတို့သည်၊ ဝိနာသေန္တေသုပိ၊ ဖျက်
 ဆီးကုန်သော်လည်း၊ မာမနောပဒေါသယိတ္ထ၊ နှလုံးတိုက်ခိုက်ခြင်းမရှိကြ
 ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သာဂူတိ၊
 ကောင်းပြီဟု၊ သမ္ပဒိန္တိံသု၊ ဝန်ခံကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဇန
 ပဒါ၊ ထိုဇနပုန်သားတို့သည်၊ သမ္ပတွာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောပိ
 တော၊ ထိုမှဤမှ၊ မပ္ပမာနာ၊ ရှာဖွေကုန်သည်ရှိသော်၊ တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူ
 တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောခိုးသူတို့ကိုပင်လျှင်၊ ဇိဝိတာ၊
 အသက်မှ၊ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကုန်၏၊ ကာလကံတွာ၊ ရဟေကုန်၍၊ ကာမာ
 ဝစရေဒေဝလောကေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်

၏၊တောသု၊ထိုခိုးသူတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကစောရော၊ခိုးသူအကြီးသည်၊ ဇေဋ္ဌက
ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားအကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတရော၊ဤမှ
တပါးသောခိုးသူတို့သည်၊တသေဝ၊ထိုခိုးသူကြီး၏သာလျှင်၊ ဗရိဝါရာ၊
အခြံအရံတို့သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တော၊ထိုခိုးသူတို့သည်၊ အနုဇေယ
မပဋိလောမံ၊အသွားအပြန်၊သံသရန္တာ၊ကျင်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ
ဗုဒ္ဓန္တရံ၊နှစ်ဆူသောသူရားရှင်တို့၏တရသောအကြား၌၊ ဒေဝလောကေ၊
နည်ပြင်၌၊ ခေဝိတွားကုန်စေ၍၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
သူရား၏၊ကာလေ၊ထက်ထက်တော်အခါ၌၊ ဒေဝလောကတော၊နတ်ပြည်
မှ၊စဝိတွား၊ ရတေကုန်၍၊ ဇေဋ္ဌကဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သား အကြီးသည်၊
သာဝတ္ထိဒ္ဓါရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်တံခါး၌၊ ကေဝလ္လဂါမော၊ တံငါရွာသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထံ၊ထိုတံငါရွာ၌၊ ပဉ္စသတကုလဇေဋ္ဌဿ၊ငါးရာသောတံငါ
အမျိုးထက်ကြီးသော၊ကေဝလ္လဿ၊တံငါသည်၏၊ပဇာပတိယာ၊ယေား၏၊
ကုန္တိ၊ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟောသိ၊ယူလေ၏၊ ဣတရော၊
ဤမှတပါးကုန်သောနတ်သားတို့သည်၊ အဝသေသကေဝလ္လပဇာပတိနံ၊
ကြွင်းသောတံငါယေားတို့၏၊ ကုန္တိ၊ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိယော၊ပဋိသန္ဓေတို့
ကို၊အဂ္ဂဟောသုံ၊ယူလေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေသံ၊ထိုနတ်သားတို့အား၊
ကေဒိဝသံယေဝ၊တနေ့ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ပဋိသန္တိဂမာတာဉ္စ၊ပဋိသန္ဓေယူခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊အမိဝမ်းမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ကေဝလ္လဇေဋ္ဌော၊တံငါ
အကြီးသည်၊ဣမတ္ထိ၊ဝါမေ၊ဤရွာ၌၊ အညေဝိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
အဇ္ဇတတာ၊ယခုနေ့ဖွားကုန်သော၊ဒါရကော၊သူငယ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ
နုခေါ၊ရှိလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်
သော်၊ တေဒါရကေ၊ထိုသူငယ်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဣမေ၊ဤသူငယ်တို့
သည်၊မေ၊ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊သား၏၊သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်၊
ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံသောသူငယ်တို့
အား၊ပေါသဝနိကံ၊ ကျေးမွေးထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ သဗ္ဗ
သဟာယကာ၊အလုံးစုံသွေးသောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တော၊ထိုသူတို့သည်၊
သဟပံသုကိဇ္ဇန္တာ၊အတူတကွမြေမှုန့်ကစားကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနုဝုဗ္ဗ
န၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊ယသောဇော၊ယသောဇအမည်ရှိသောသူငယ်သည်၊ တေသံ၊ထို
သူငယ်တို့တွင်၊အံဂ္ဂေါ၊ကြီးမြတ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကဝိလောဝိ၊

ကဝိလရဟန်းသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပဏ္ဏာဝသေသေ
န၊ ကျက်သောအကုသိုလ်ကံကြွင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိရဝတိယာ၊
အဓိရဝတိဖြစ်နား၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ
သော၊ နုပွင့်မူခေါ၊ ပုပ်သောခံတွင်းရှိသော၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကဝရုဒါရကာ၊ တံငါသားသုငယ်တို့သည်၊ ဇာလာ
နိ၊ ကွန်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ မဇ္ဈော၊ ငါးတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ဝဓိဿာမာတိ၊ သတ်ကုန်အံ့ဟု၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ဇာလာနိ၊
ကွန်တို့ကို၊ ပက္ခိပိသု၊ ပစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုငယ်တို့၏၊ ဇာလေ၊ ကွန်
ထည်း၌၊ သောမဇ္ဈော၊ ထိုငါးသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ တံ၊ ထိုငါးကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧကဝရုဒါမေ၊ တံငါရှာသည်၊ ဥစ္စာ
သဒ္ဓမဟာသဒ္ဓေါ၊ ကျယ်သောအသံများသောအသံရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မဇ္ဈော၊ ငါး
တို့ကို၊ ဗန္ဓန္တာ၊ ဖမ်းကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏမန္တံ၊ ရွှေအဆင်းရှိ
သောငါးကို၊ ဗန္တိသု၊ ဖမ်းမိကြကုန်၏၊ နေသံဒါရကာနံ၊ ထိုသုငယ်တို့၏၊
ဝုဒ္ဓိ၊ အစီးအပွားမင်္ဂလာနိမိတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဒါနိဝ၊ ယခု
အခါ၌လည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပဟုတံ၊
များစွာသော၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒဿတိတိ၊ ပေးလတ္တံ့ဟု၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေဝိသဟာယကာ၊ ထိုတံငါသွေးသောက်
တို့သည်၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ နာဝါယ၊ ထေ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ နာဝံ၊ ထေကို၊
ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမ၍၊ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်
သို့၊ အာဂမာသု၊ သွားလေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဒိသွာ၊
မြင်လေ၍၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းအရာသည်၊ ကိံ၊ အထံ
သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မဇ္ဈော၊ ငါးတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော် ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရသည်
ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဿ၊ ထိုငါး၏၊ ဝဏ္ဏကာရဏံ၊
အဆင်းထွသောအကြောင်းကို၊ ဇာနိဿတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိ
ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊
မန္တံ၊ သ၊ ငါး၏၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရဏကာလေ၊ ဖွင့်သောကာလ၌၊ ဧတ

ဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ အတိဝိဟ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊
မကောင်းသဖြင့်ပျက်သော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာမင်းကြီး
သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ မန္တော၊ ငါးသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ
အဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရလေသနည်း၊ အဿ၊ ထိုငါး
၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်း
သောအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လျှင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ မန္တော၊ ဤငါးသည်၊ ကဿ၊ ဘဂဝ
တော၊ ကဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ကပိလော
နာမ၊ ကပိလအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဗဟု သုဘော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ အဂတာဂမော၊ ပါဠိအာရုံ
ဆောင်ရွက်နိုင်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အဂဗျန္တာနံ၊ မနာယူ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းကောင်းတို့အား၊ အက္ကောသကပရိဘာသကော၊
ဆဲရေးရေရွက်တတ်၏၊ သော၊ ထိုကပိလမထေရ်သည်၊ တာသ၊ ဘဂဝ
တော၊ ထိုကဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံသာသနံ၊ အကြင်သာသနာတော်
ကို၊ ဝိနာသေဘိ၊ ပျက်ဆီးစေ၏၊ တေနကမ္ပေန၊ ထိုမကောင်းမှုဖြင့်၊ အဝိစိမ
ဟာနိရယေ၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဝိပါကာဝသေသေနစ၊ အကျိုး
၏အကြွင်းဖြင့်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုတဝ၌၊ မန္တော၊ ငါးသည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှေ့ညဉ့်ရည်စွာ၊ ယံသမ္ပုဒ္ဓဝစနံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
စကားတော်ကို၊ ဝါစေသိ၊ ပို့ချသင်ကြားစေ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တဿ၊ ထိုသာ
သနာတော်ကို၊ ခြီးမြှောက်သည်၏၊ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဤဒိသံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းကို၊ ပဋိလတ
တိ၊ ရှေ့လေ၏၊ ယံယေနဗရသေန၊ အကြင်ကြမ်းတမ်း ရုန့်ရင်းသောစကား
ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အက္ကောသကပရိဘာသကော၊ ဆဲရေးဆို
မည်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနဗရသေန၊ ထိုသို့သောရုန့်ရင်း
ခြင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ဤငါး၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ပျက်သောအနံ့သည်
ဝါယတိ၊ လျှင်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါးသည်၊ နံ၊
ထိုငါးကို၊ ဥလ္လပါပေမိ၊ စကားပြောစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာမ၊ ပြောပါစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အာသေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊

၃၆၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ

မြတ်စွာဘုရားသည် မန္တလေးကို အာလဝါခေါ်တော်မူ၏။ ကိ်အာလဝါ၊ အာလယ်သို့ခေါ်တော်မူသနည်း။ တွံသင်သည်။ ကပိလော၊ ကပိလရဟန်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကပိလော၊ ကပိလမည်သောရဟန်းသည်သာလျှင်။ အာမဇမ္ဗိ၊ ဩဠာရှေးကာလကဖြစ်ဘူးချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ တွံသင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဝိစိမ္မာနာနိရယတော၊ အဝိစိငဲ့ကြီးမှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ သောဓနော၊ အစ်ကိုသောဓနသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သောဓနိ၊ အမိသောဓနိသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နိရယေ၊ ငဲ့၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ တောပနာ၊ နှမငယ်တာပနာသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟာနိရယေ၊ ငဲ့ကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံသင်သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟာနိရယံ၊ အဝိစိငဲ့ကြီးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပြန်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တနားတော်လျှောက်ပြီး၍။ တာဝနေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဝိပ္ပဒိသာရိနာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်။ အသိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နာဝံ၊ ထောင့်ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ထိုက်၍။ ကာလကံတော၊ ရတလေသည်ဖြစ်၍။ မဟာနိရယေ၊ 'အဝိစိငဲ့ကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးသွင်းသောသဘောရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သမ္ပတ္တံ၊ ဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတပရိ

သယံ၊ ရောက်သောလူရဟန်းပရိသတ်အား၊ တံခဏာနုဉ္စပံ၊ ထိုခဏအား
လျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဓမ္မစရိယန္တိ၊ ဓမ္မစရိယံဟူသည့်ကား၊ ကာယသုစရိ
တာဒိ၊ ဓမ္မစရိယံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းသောအကျင့် အစရှိသော တရား
အကျင့်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည့်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂ
တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်၊ တေဒါဟုဝသုတ္တမန္တိ၊ တေဒါဟု
ဝသုတ္တမံဟူသည့်ကား၊ တေဉ္စဘယဗ္ဗိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဓမ္မစရိယမဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယတရားသည်လည်း၊ လောကီယ လောကုတ္တရသုစရိဘံ၊ လောကီ
လောဟုတ္တရာ ကောင်းသောအကျင့်တရားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂ
မောက္ခသမ္ဘာပကတ္တာ၊ နတ်ရှာမင်္ဂါလိနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော
တရားဖြစ်သသံ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝ
သုတ္တမန္တိ၊ မြတ်သောသုတ်မည်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝသုတ္တမံနာမ၊
ဝသုတ္တမေည်သည်ကား၊ ဥတ္တမရတနံ၊ မြတ်သောရတနာတရားမည်၏၊
အနုဂါမိကတ္တာ၊ သံသရာသို့ အစဉ်တစိုက်လိုက်သောတရားဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ကုသိုလ်တရားဟူသောရွှေအိုးတို့ကို၊ ရာဇာဒိနံ၊ မင်း
အစရှိသောသူတို့အား၊ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤ
မျှသာစကားဖြင့်၊ ဂဟဋ္ဌံသမဝါ၊ လူအားလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓိသမဝါ၊
ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိယော၊ ကောင်းသောအကျင့်တရား
သည် သာလျှင်၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေ တွာ၊ ပြ
တော်မူ၍၊ ဣဒါနံ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ပရိပတ္တိဝိရဟိတယံ၊ အကျင့်တရားချွတ်
ပွင်းသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗုဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ အသာရကတ္တဒဿ
နေန၊ အနှစ်သာရမရှိသည်၏အဖြစ် ကိုပြတော်မူလိုသဖြင့်၊ ကပိလဉ္စ၊ ကပိ
လရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
တထာရှုပ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လို
သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓိတေဝိစေဟောတိတိဝေမာဒိ၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓိတေဝိစေဟောတိ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဘာ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ တတြာစနေ၊ ထို
စကားရပ်၌၊ အယံ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဉ္စန္တနာ၊ အနက်၏အဖွင့်
တည်း၊ ဣဝိတ္ထာရူပိယာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ယောကောပိ၊
အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ဂိဟိဗုဒ္ဓနာနံ၊ လူ့အသွင်တို့ကို၊ အပနေတွာ၊

၃၆၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပယ်၍၊ ပဏ္ဍုကာသာဝါဒိ ဂဟဏမတ္တံ၊ ပန်ရည်စွန်းခြင်း အစရှိသော
အဝတ်ကိုယူခါဝတ်ခါမျှသို့၊ ဥပသင်္ကမနေန၊ ချဉ်းကပ်ခါမျှဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော
ဝိရဟန်းပြု သည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တတ္တံ၊
ဆို နတ်ခဲ့ပြီးသောလောကီလောကုတ္တရာအကျိုး၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
တည်ထောင်လှူအောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ဟောင်းသွား
ပဗ္ဗဇိတောဝိရဟန်းပြုသည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့သော၊
ထိုရဟန်းသည်၊ မုခရဇာတိယော၊ နှုတ်ကြမ်းတန်းသောသဘောရှိသည်၊
ဗရသဝါစာနော၊ ဆဲရေးတတ်သောအလေ့ရှိသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ နာနပ္ပကာရာယ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော၊ ဝိဟေသာယ၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်၊ အဘိဓတတ္တာ၊ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟေသာ
ဘိရတော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၌ မွေ့လျော်၏၊ ဟိရာတ္တပ္ပါဘာဝေန၊ ဟိရိ
ဩတ္တပ္ပတရားမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဂဒဒိသတ္တာ၊ တောသမင်နှင့်တူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂေါ၊ မဂမည်၏၊ ဇိဝိတံတဿပါဝိယောတိ၊ ဇိဝိ
တံတဿပါဝိယော ဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သားသမင်နှင့်တူ
သောသဘောရှိသော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
မွေးခြင်းသည်၊ အတိပါပံ၊ အလွန်မကောင်းသည်၊ အတိဟိနံ၊ အလွန်ယုတ်
မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမာ
ယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိစ္ဆာပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ မကောင်း ယုတ်မာသော
အာချဉ်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ရာဂါဒိအနေကပ္ပကာရံ၊ ရာဂအစရှိသည်
တို့ဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ ရဇံ၊ မြို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝနော
တိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတိဟိနံ၊ အလွန်ယုတ်မာ၏၊ ကေ
ဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ ဣမိနာဝကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်
လျှင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပါဝိယော၊
ယုတ်မာသည် န၊ မဟုတ်သေး၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မုခရဇာ
တိကတ္တာ၊ နှုတ်ကြမ်းတန်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကလ
ဟာဘိရတော၊ ငြင်းခုံခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်၊ သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်
ကို၊ ပိဇာနနသမ္ပေဒဟေနေဝ၊ အသိဉာဏ်ကိုဖုံးလွှမ်းသော၊ မောဟဓမ္မေန၊
မောဟတရားသည်၊ အာဝုတော၊ မွေးရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝုသော
ကဝိလ၊ ငါ့ရှင်ကဝိလ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုမပြော
လင့်၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်း တရားဖြင့်၊ တံ၊ ထို

တရားစကားကို၊ ဂဏ္ဍဟိ၊ ယူပါလော၊ ဣတိဝေမာဒိနာနယေန၊ ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပေသလေဟိ။ သိလကို ချစ်ကုန်သော၊ သိက္ခဟိ၊
ရဟန်းတို့သည်၊ အက္ခာတမ္ပိ၊ ကြားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောစဓမ္မော၊ အကြင်
တရားကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်
ကို၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုစ္စ
မာနမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သောစကားကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊
အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာ
၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝဗ္ဗပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ဝိဟေသ၊ သိရတတ္တာ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၌ မွေ့လျော်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွားစေ
အပ်သော သဘောရှိကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊
ဘာဝိတတ္ထေ၊ ပွားစေအပ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိကာသဝ၊ သိက္ခ၊
ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိသော ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော သောဓနတ္ထေရပထုတိ
ကော၊ သောဓနမထေရ်အစရှိသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
ဝိနယံ၊ ဆုံးမသွန်သင်သည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေကုန်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊
နဇာနာတိ၊ မသိလေကုန်၊ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေကုန်၊
ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌပဗ္ဗဇိတော၊ သိတင်း
ကြီးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိဟေသေ၊ နှော့ညှဉ်းဆဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပယောဂပဝတ္တိသံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်၏ဖြစ်ရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤ
ဘာဝိတတ္တာနံဟူသောဝုန်သည်၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ အထ
ဝါးတနည်းသော်ကား၊ ယထာဝုဋ္ဌေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာဖြစ်သော၊
နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွားစေ
တတ်သောရဟန်းတို့၏၊ ကရောဇ္ဇော၊ အပြုအမူကို၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသောမောဟသည်၊ ဝုရက္ခတော၊ ရှေးရှုပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိသေ
သော၊ ပါဠိကြွင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိပ္ပရိယာယမေဝ၊
မချဖြင့်သာလျှင်၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်သည်၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏၊ အဝိဇ္ဇာ
ယဝုရက္ခတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာယဝုရက္ခတောဟူသည့်ကား၊ ဘာဝိတတ္ထဝိဟေ
သေန၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပွားစေအပ်သည်ရှိသော၊ အာဒိနဝဒဿနေ၊ အပြစ်
မရှိဟူလေ့ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပိန္နာဒိကာယ၊ ယုတ်မာသောအလိုမက်

ရှိသောကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟသည်။ ဂုဏ်
 တော၊ ရှေ့သွားရှိသည်၊ ပေသိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်၊ ပယော
 ဇိတော၊ ယှဉ်အပ်သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သေသပဗ္ဗဇိတာနံ ကြွင်းသော
 ဟောင်းတို့အား၊ ဝိဟေသဘာဝေန၊ ညှဉ်းဆဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညှံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိစာတေ
 န၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ သံကိလေသံ၊ ညှစ်နှိပ်ခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အာယ
 တိ၊ နောင်အခါ၌၊ နိရယသမ္ပါပနေနစ၊ ငရဲသို့ရောက်စေတတ်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နိရယဂါမိနံ၊ ငရဲသို့လားရသောသူတို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ နဇာနာတိ၊
 မသိဘတ်၊ စတုဗြိဒေ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ တေမဂ္ဂေ၊ ထိုအကုသိုလ်
 ခရီးတို့ကို၊ အဇာနန္တောစ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အပါယဘောဒံ၊ အပါယ်
 အပြားရှိသော၊ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိုဖရဲကျရာအရပ်သို့၊ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ တတ္ထစ၊ ထိုအပါယ်ငရဲ၌ လည်း၊ ဝိနိပါတေ၊ ဖရိုဖရဲကျပြီးသော်၊
 ဂတ္ထာ၊ ပဋိသန္ဓေတတိုက်မှ၊ ဂတ္ထံ၊ ပဋိသန္ဓေတတိုက်သို့၊ တမာ၊ တခုသော
 အဓိကံတိုက်မှ၊ တမံ၊ တခုသော အဓိကံတိုက်သို့၊ ဧကေနနိကာယေ၊
 တခုတခုသောအပေါင်းအရပ်၌၊ သတက္ခတ္တုတ္တိ၊ အကြိမ်တရာလည်းကောင်း၊
 သဟသက္ခတ္တုတ္တိ၊ အကြိမ်တထောင်လည်းကောင်း၊ သတသဟသက္ခတ္တုတ္တိ၊
 အကြိမ်တသိန်းလည်းကောင်း၊ မာတုကုန္တိတော၊ မိခင်တဝင်းမှ၊ မာတု
 ကုန္တိ၊ မိခင်တဝင်းသို့၊ စန္ဒိမသုရိယေဟိပိ၊ လနေရောင်တို့သည်လည်း၊
 အဝိဇ္ဇသနိယံ၊ မထွန်းပနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အသုရကာယာ၊ အသုကောယ်
 အမျိုးဖြစ်သော၊ တမာ၊ အဓိကံတတိုက်မှ၊ တမဉ္စ၊ အဓိကံတတိုက်သို့
 လည်း၊ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာ
 ပန္နော၊ ဖြစ်ခဲ့သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ပစ္စ
 ပရသောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားရလေသော်၊ အယံကဝိလမဇ္ဈော
 ဝိယ၊ ဤကဝိလရဟန်းသည်ငါးဖြစ်သကဲ့သို့၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂတ္တတိ၊ ရောက်ရလေ၏၊ ကိံကာရတာ၊
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဂဏဝသိကော၊ အနှစ်ကာလများစွာ
 ကြာသော၊ သမ္ပုဇ္ဈော၊ မစင်အတို့ပြည့်သော ဂူထကူပေါ၊ မစင်တွင်းသည်၊
 ဒုဗ္ဗိသောစော၊ ဆေးကြော၍စင်နိုင်ခဲ့သည်၊ အသဘာဝယုယထာ၊ ဖြစ်ရာ
 သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဂဏဝသိကောဗဟု
 ကဝသိကော၊ များသောနှစ်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဂူထကူပေါဝစ္စကုဋိ၊
 မှစင်အိမ်သည်၊ ဗဟုနိဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မူတော၊

အဝမှ၊ ဂူထန၊ မစင်ဖြင့်၊ သမ္ပုဇ္ဈော၊ ပြည့်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ သာဝဇ္ဇကုဋိ၊ ထိုမစင်အိမ်ကို။ ဥဒကကုမ္ဘ သတေဟိ၊ ရေအိုးအများကို
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကကုမ္ဘ သဟာဿေဟိ၊ ရေအိုးအထောင်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ခေဝိယမာနေဝိ၊ ဆေးကြောဖွတ်လျှော်အပ်သော်လည်း၊
 ခုပ္ပန္နိဒ္ဓုပ္ပဏ္ဍိယော၊ မကောင်းသော အနံ့မကောင်းသော အဆင်းမှ၊ အနုပဂမာ၊
 မဖဲနိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခုမ္ဘိသောဓော၊ စင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်။
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧဝံဓူပါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ယေဘဝိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 နေ့ညဉ့်ပတ်သုံး ဂူထကူပါဝိယ၊ မစင်တွင်းကဲ့သို့၊ သံကိလိဋ္ဌကမ္မန္တော၊
 ညစ်နွမ်းသော အကုသိုလ်တည်းဟူသော အမှုရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဂူထန၊ မစင်နှင့်တူသော၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ သမ္ပုဇ္ဈတ္တာ၊
 ပြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပုဇ္ဈော၊ အကုသိုလ်ပြည့်သော ဝုတ္တိလ်
 သည်။ သဗ္ဗေသော၊ အချင်းချပ်သိမ်း၊ ခုမ္ဘိသောဓော၊ စင်ကြယ်နိုင်ခဲ့သည်
 ဖြစ်၍၊ အတိမိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်သုံး၊ တဿအင်္ဂဏဿ၊
 ထိုကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော ဝုတ္တိလ်အား၊ ဝိပါကံ၊
 မကောင်းသော အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော၊ ခံရသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့် နသုဇ္ဈတိ၊ မစင်ကြယ်နိုင်သော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဿ
 ဝဏနာယ၊ နှစ်၏အရေအတွက်ဖြင့်၊ အပရိမာဏမ္ဘိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်သုံး၊ တာဒိသကော၊ ထိုကပိလ
 ရဟန်းနှင့်တူသော၊ ဝိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊
 ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရလေ၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ သမ္ပုဇ္ဈာ၊
 စင်ခြင်းတည်း၊ တာဒိသကောဝိက္ခ၊ ပေစ္စဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိတိ၊ တာဒိသကော
 ဝိက္ခ၊ ပေစ္စဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌၊ ဟုဗ္ဗာကံ၊ သင်အပေါင်းတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤသို့
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 သို့၊ နိဂစ္ဆယျ၊ မရောက်လေရာ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ သက္ကာမ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊
 ဆိုလာသောသူသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ တံ၊ ထိုကယ်လာအံ့ဟု ဆိုလာ
 သောသူသည်။ နိသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်

၄၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

နည်းဟူမူကား၊ ဂူထကူပေါသမ္ပုဇ္ဈောတိ၊ ဂူထကူပေါသမ္ပုဇ္ဈောဟူ၍၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတော၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ပဋိကစ္ဆေတ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဂေဟနိသိတံ၊ အိမ်၌ရှိသော၊ ယံ၊ အကြင်ကာမနှင့်ဟည်သော အကျင့်ကို၊
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇာနာထ၊ သိကြလေကုန်၊ ဇေရူပဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သည်သည်းဖြစ်သော၊ ယံကာမဂုဏ်နိသိတံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ကို မှီ
 သော၊ အဘူတဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမထင်ရှားသော တရားကို၊ တုမှေ၊ သင်
 တို့သည်၊ ဇာနာထ၊ သိကြလေကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခြင်းအရာ၌၊ နာနပ္ပကာရ
 ပဝတ္တယ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာ
 သော၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုရမက်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပါပိစ္ဆံ၊ ပါပိစ္ဆ မည်၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒိဟိ၊ ကာမဝိတက်အစရှိ
 သည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပသင်္ကပ္ပံ၊
 ပါပသင်္ကပ္ပမည်၏၊ ကာယိကဝိတိက္ကမာဒိနိစ္စ၊ ကိုယ်ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်းအစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုဒါနာဒိဘေဒေန၊ ဝါးပေးခြင်းအစရှိ
 သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါပါစာနေ၊ မကောင်းသော အကျင့်နှင့်၊
 သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပါစာရံ၊ ပါပါစာရမည်
 ၏၊ ဝေထိယာဒိပါပဂေါစရေတော၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ အစရှိသည်တို့၌
 မကောင်းသွားလာလေ့ကျက်သောအားဖြင့်၊ ပါပဂေါစရံ၊ ပါပဂေါစရမည်
 ၏၊ သဗ္ဗေသမဂ္ဂါဟုတွာနအဘိနိဗ္ဗိယာထနန္တိတ္ထေ၊ သဗ္ဗေသမဂ္ဂါဟုတွာ
 နအဘိနိဗ္ဗိယာထနံဟူသော ဤပါဌ၌၊ အဘိနိဗ္ဗိယထာတိ၊ အဘိနိဗ္ဗိ
 ယထာဟူသည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇေယျာထ၊ ကြည်ရှောင်ကြကုန်လော၊ အဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ အဘိနိဗ္ဗိယံ မတ္တေနော၊ ကြည်ရှောင် ကာမျှဖြင့်လျှင်၊
 အပ္ပေ၊ သုက္ကဘံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 မေအာပဇ္ဇေယျာထ၊ မရောက်ကြလေကုန်လင့်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ကာရဏ္ဍံနိဇ္ဈမထကသမ္ပုအဝကသထာတိ၊ ကာရဏ္ဍံနိဇ္ဈမထ
 ကသမ္ပုအဝကသထာ ဟူသည်ကား၊ ကစဝရေတုတံ၊ အမှိုက်သဘွယ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကစဝရေဟေတု၊ အမှိုက်နှင့်တူသောအကြောင်းရှိသော၊
 တံဝုပ္ပလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကစဝရမိဝ၊ တဖြတ်ချေး အမှိုက်ကဲ့သို့၊ အန
 ပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဇ္ဈမထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်၊ ကသမ္ပု
 တဉ္စ၊ ယောက်သွားပုပ်သဖွယ်ရှိသော သူကိုလည်း၊ ခတ္တိယာဒိနံ၊ မင်း

ပရိသတ်အစရှိသည်တို့၏၊ မဇ္ဈိမအလယ်၌၊ ပရိဗ္ဗံ၊ ဝင်ရောက်လာသော၊
 ပဏိန္ဒပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ကွဲသောတစက်စက်ပေါ်သောနန္ဒာရှိသော၊ စဏ္ဍာလံ
 ဝိယ၊ နှုန်းစဏ္ဍားကဲ့သို့၊ အဝကဿထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 ၏၊ ဟဇ္ဈေဝါ၊ လက်၌လည်းကောင်း၊ ဝိသေဝါ၊ ခြီးခေါင်း၌လည်းကောင်း၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိက္ကမထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာ
 နော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပါပဓမ္မံ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်တရား
 ရှိသော၊ တံဂုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗဟာယ၊ လက်ရုံး၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 ဗဟိန္ဒါ၊ ကောဠကော၊ တံခါးရုတ်၏ပြင်အပတ်ိုင်အောင်၊ နန္ဒမေတွာ၊ နှင်ထုတ်
 ၍၊ သုစိစာဒ္ဒိကံ၊ ကျည်ငယ်ကျည်မင်းကို၊ အဓာဝိသေယျထာဝရိ၊ ပေးတူးလေ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူတူမှ၊ သင်တို့သည်၊ အဝကဿထ၊ နှင်
 ထုတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ သံဃာရာမောနာမ၊ သံဃာအရံမည်သည်ကား၊ ဝီလဝန္တာ
 နံ၊ ဝီလ၌ပြည့်စုံကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ သံဃာရာ
 မောနာမ၊ သံဃာအရံမည်သည်ကို၊ ဝီလဝန္တာနံ၊ ဝီလရှိကုန်သောရဟန်း
 တို့အား၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အာရာမော၊ အရံတည်း၊ အဝီလာနံ၊ ဝီလ
 မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နကတော၊ မပြုချေ၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသ
 မဏေ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်သော၊ သမဏမာနိနေ၊ ရဟန်းယောင်ဆောင်ကုန်
 သော၊ ဧတေဝပပါပဘိက္ခု၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ပလာ
 ပေထ၊ ပြေစေကြကုန်လော့၊ ဝါဟေထ၊ မျှောကြကုန်လော့၊ ယထာဟိ၊ ဥပ
 မာသော်ကား၊ ပလာပါအန္တောတဏှ၊ လရဟိတာ၊ အတွင်း၌ဆန်မရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ထုသေဟိ၊ ဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ဝိဘိဝိယံ၊ ပြည့်စုံသောစပါး
 ကဲ့သို့၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူပပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော
 ရဟန်းကို၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဝီလာဒိဟိ၊ ဝီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိရဟိ
 တာဝိ၊ ကင်းကုန်သော်လည်း၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ကာသာဝါဒိပရိက္ခာရေဟိ၊ ဖန်
 ရည်စွန်းခြင်းအစရှိသောရဟန်းကောင်းတို့၏ပရိက္ခရာတို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခုဝိယ၊
 ရဟန်းကောင်းကဲ့သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တသ္မာ
 ထိ၊ ကြောင့်၊ တေပါပဘိက္ခု၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်းတို့ကို၊ ပလာပါဟိ၊
 ပလာပတို့ဟူ၍၊ ဂုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေပလာပေ၊ ထိုပလာပရဟန်းတို့
 ကို၊ ဝါဟေထ၊ မျှောကြလေကုန်၊ ဩဗုနာထ၊ လွှင့်လေကုန်၊ ဝိမေထ၊ မှုတ်ကြ
 လေကုန်၊ ပရမတ္ထတော၊ မချအားဖြင့်၊ အသမဏေ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်
 သော၊ သမဏမာနိနေ၊ ရဟန်းဟူ၍ အမှတ်ထင်မှီးကုန်သော၊ ပါဝိန္ဒေ၊

ယုတ်မာသော အလိုမရမ္ဘက်ရှိကုန်သော၊ ပါပအာစာရဂေါစရေ၊မကောင်းသော ၊ ကျင့်မကောင်းသော ၊ လူကျက်ခြင်းလည်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိခမိတွာန၊ ဣဒုံလိုက်ပြီး၍၊ သုဒ္ဓါ၊ သီလစင်ကြယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ သီလစင်ကြယ်ကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သံဝါသံ၊ အတူတကွ ရောနှောပေါင်းစပ်ခြင်းကို၊ ပဋိဿတာ၊ ရှိသမျှနွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပယဌော၊ ပြုကြလေကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါသနွဲ့၊ ကပ္ပယဌောတိ၊ ကပ္ပယဌောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပယ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ကရောထ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟေသံတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိဿတာတိ၊ ပဋိဿတာ ဟူသည်ကား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဝါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းရှိကြကုန်၏၊ သပဋိဿာ၊ ကျိုးနွဲ့တုပ်ကွဲလကုန်၊ တတောသမဂ္ဂါနိပကာဒုက္ခဿန္တံ၊ ကရိယထာကိ၊ တတောသမဂ္ဂါ နိပကာဒုက္ခဿန္တံ ကရိယထဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်သီလရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သံဝါသံ၊ ကံကြီးကံငယ်သံဝါသတရားကို၊ ကပ္ပန္တာ၊ ပြုကြကုန်၍ ဗိမ္ဘိသီလသာမညတာယ၊ အယူသီလရဟန်းတို့၏တရားရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုဝုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိပါကဂတာယ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ နိပကာ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဿဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခာဒိနေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအစရှိသော၊ ဣမဿဒုက္ခဿ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိယထ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋ္ဌာနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဧတကောဝဋ္ဋဝုတ္တာ၊ ထိုတံငါသားတို့သည်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး၏၊ ပစ္ဆယမာနာ၊ တောင်းတကုန်လျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နမိရေဿဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ အာနေဉ္စဝိဟာရသမာပတ်လျာန်တရားကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဧကပရိဘောဂါ၊ တူသောသုံးဆောင်ခြင်း ရှိကုန်

၂၀

၂-စူဠဝဂ်-၆-ကပိလသုတ်။

၄၀၃

သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဧကပရိဘာဂတာ၊ တချက်
တည်းခြင်း။ သုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥဒါနေ၊ ဥဒါန်းကျင်း၌၊ ဝုတ္တ
ယသောဓသုတ္တဝသေနေဝ၊ ဆိုအပ်သောယသောဓသုတ္တန်၏ အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ၊
ခုဒ္ဒကနိကာယ် သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ကပိလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ကပိလ
သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-စူဠဝဂ်-၇-ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်။

ဇောမေသုတာန္တိ ဣဒံသုတ္တံ။ ဇောမေသုတံအစရှိသောဤသုတ်သည် ဗြဟ္မ
ဏဓမ္မိကသုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။
ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အဿသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း
၌၊ အထခေါသမ္ပဟုလ္လာတိအာဒိနန္ဒယေန၊ အထခေါသမ္ပဟုလ္လာဤသို့အစ
ရှိသောနည်းဖြင့်။ အယမေဝကထာ၊ ဤသို့သောစကားကိုလျှင်၊ ဝုတ္တဝ၊ မိန့်
အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သမ္ပဟုလ္လာတိ၊ သမ္ပဟုလ္လာဟူသည်ကား၊ ဗဟု
အနေကား။ များစွာကုန်သော၊ ကောသလကထာ၊ ကောသလကထာဟူသည်
ကား။ ကောသလရုဠဝါသိနာ၊ ကောသလတိုင်း၌ နေကုန်သော ဗြာဟ္မဏ
မဟာသာလ္လာတိ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ္လာဟူသည်ကား၊ ဇောတိယာ၊ ဇောတ
အားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာသာလေတာယ၊ များစွာ
သောဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာလ၊ မဟာသာလမည်ကုန်
၏။ ယေသံ အကြင်ပုဏ္ဏာ မျိုးတို့အား၊ နိဒဟံတွာ၊ သိမြီး၍၊ ဌဝိတံယေဝ၊
မြှုပ်ထားအပ်သည်သာဖြစ်သော၊ အသိဘိကောဇုံသင်္ချံ၊ ကုဋေရှစ်ပယ်
အရေအတွက်ရှိသော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ္လာတိ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ
တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣမေဤပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ တာဒိသာ၊
ထိုသို့သဘောရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ္လာတိ၊
ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ္လာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖိဏ္ဏာတိ၊ ဖိဏ္ဏာဟူသည်
ကား။ ဇမ္ဗူဒီဘူတာ၊ ဒဂိုင်းဆွေးမြေသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇရာယ၊

အိုခြင်းတရားနှင့်၊ ခဏ္ဍိစ္ဆာဒိဘာဝံ၊ သွားကျိုးခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
 အာပါဒိတာ၊ ထင်ရှားစွာရောက်ကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓါတိ၊ ဝုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊
 အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏၊ ဝုဒ္ဓိမရိယာဒပ္ပတ္တိ၊ ကြီးသောအပိုင်း
 အခြားအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ မဟလ္လကာတိ၊ မဟလ္လကာဟူသည်
 ကား၊ ဇာတိမဟလ္လကတာယ၊ အမျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိရကာလပ္ပသုတာ၊ ကာလကြာမြင့်စွာ လေ့ကျက်အပ်
 ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒ္ဓဂတာ
 တိ၊ အဒ္ဓဂတာဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလအခွန်ရှည်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊
 ရောက်ကုန်သော၊ ဧတယောရာဇပရိဝတ္တော၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ရှိ
 ကုန်သော၊ အတိတာ၊ ကာလလွန်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တိတိ၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ပန္နိမဝယသမ္ပတ္တိ၊ ပန္နိမအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊
 အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇိဏ္ဏာတိ၊ ဇိဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး
 သူဟောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိရကာလပ္ပဝတ္တော၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်
 လုံးဖြစ်ကုန်သော၊ ကုလန္တယော၊ အမျိုးအနွယ်သို့ အစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓါတိ၊ ဝုဒ္ဓါ
 ဟူသည်ကား၊ သီလာစာရာဒိဂုဏဝုတ္တိယုတ္တော၊ သီလအကျင့်တရားအစရှိ
 ကုန်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ မဟလ္လကာတိ၊ မဟလ္လကာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဘဝမဟန္တတာယ၊ ဥစ္စာများသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဒ္ဓနာ၊ များသောဥစ္စာရှိကုန်သော၊ မဟာဘော
 ဂါ၊ များသော အဆုံးအဆောင် ရှိကုန်သော၊ အဒ္ဓဂတာတိ၊ အဒ္ဓဂတာ
 ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ ဝုတ္တံတို့၏အကျင့်ဖြစ်ကုန်သောခရီးကို ကျင့်
 ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ဝုတ္တံတို့၏၊ ဝတ္တစရိယာဒိမရိယာဒံ၊ ဝတ်အကျင့်
 အစရှိသော တရားအပိုင်းအခြားကို၊ အဝီတိက္ကမ္မ၊ မလွန်ကျူးမှု၍၊ စရမာ
 နာစ၊ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တိတိ၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တိဟူသည်
 ကား၊ ဝုဒ္ဓကာဝဓိ၊ ကြီးသောအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊
 အန္တိမဝယံ၊ အဆုံးဖြစ်သောအရွယ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်
 ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌၊ ပါကဓမ္မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဘဂဝတာသန္တိ သမ္ဗော
 ဒိ သူတိ၊ ဘဂဝတာသန္တိ သမ္ဗောဒိ သုဟူသည်ကား၊ ခမနိယာဒိနံ၊ ခန့်ကျန်း

၂-စုံဇွန်-၇-ပြာဟ်ကမ္မိကသုတ်၊

၄၀၅

သာယာကျန်းမာခြင်းအစရှိသောစကားတို့ကို၊ ပုစ္ဆိန္ဒာ၊ မေးလျှောက်ကုန်
 လျက်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမပ္ပာတ္တမောဒေါ၊ အမျှဖြစ်သောဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ တောတော
 ဂေါတမဿ၊ ရှင်ဂေါတမအား၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊ ကမ္မိ၊ အသို့
 နည်း၊ ယာပနိယံ၊ မျှတနိုင်ပါ၏လော၊ အပ္ပါဗာသံ၊ အနာကင်းပါ၏လော၊
 အပ္ပါတကံ၊ ကြောင့်ကြကင်းပါ၏လော၊ ဗလံ၊ စွမ်းအားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏
 လော၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင့်စွာထကြွခြင်းရှိပါ၏လော၊ ဗာသုဝိဟာရော၊ ချင်းသာ
 စွာသိတင်းသုံးရပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိကာယ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ယာယ
 ကထာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ သဗ္ဗောဒိသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြော
 ဟောကုန်၏၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇသင်္ခါတံ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ သဗ္ဗောဒေနနတောစ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဒိတုံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းငှါ၊ အရဟတောစ၊ ထိုက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဒ
 နိယံ၊ သဗ္ဗောဒနိယမည်၏၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနမရေတာယ၊ အနက်သဒ္ဓါကောင်း
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိရုက္ခကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်
 လုံးလည်း၊ သာရေတုံ၊ အောက်မေ့အံ့သောငှါ၊ နိရုန္တရံ၊ ပြတ်၊ ပဝတ္ထေ
 တုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အရဟတောစ၊ ထိုက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သရိတဗ္ဗတာဝတောစ၊ အောက်မေ့အပ်သော သဘောရှိသောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သာရဏီယံ၊ သာရဏီယမည်၏၊ သုယျမာနသုစတော
 စ၊ နာကြားခြင်း၌ချင်းသာသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊
 သဗ္ဗောဒနိယမည်၏၊ တထာ၊ ထိုဝှတပါး၊ ဗျဉ္ဇနပရိသုဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၏စင်
 ကြယ်သောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ သဗ္ဗောဒနိယမည်၏၊ အတ္ထပရိသုဒ္ဓ
 တာယ၊ အနက်စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သုာရဏီယံ၊ သာရဏီ
 ယမည်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အနုကေဟိပရိယာယေဟိ၊ တပါးမကများစွာ
 သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့
 လောက်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတံသာဓရတွာ၊ လွန်စေဦး၍၊ ပရိယော
 သာပေတွာ၊ ဆုံးစေ၍၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ယေနုတ္တန၊ အကြင်အလိုဖြင့်
 အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ပုစ္ဆိတုကာမာ၊ မေးလျှောက်လို
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိသု၊ နေကြ
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုလျှောက်ပတ်သောနေရာသည်၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်အရပ်

သည်နမဟုတ်၊ ဂုရုတော၊ ရှေ့အရပ်သည်၊ နမဟုတ်၊ အာသန္နဒ္ဓုတော၊
 နိုးလွန်းဝေးလွန်းသည်၊ နမဟုတ်၊ ပဿေဝီ၊ နံပါ၊ ဌသည်၊ နမဟုတ်၊ ပဋိဝါ
 တော၊ လေညာဌ၊ နမဟုတ်၊ ဩဏတုဏ္ဏတေဝီ၊ မနိဋ္ဌလွန်း၊ မမြင့်လွန်းသော
 အရပ်ဌလည်း၊ နမဟုတ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်၏အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 နိသိန္နာခေါ၊ နေကုန်ပြီးသော၊ တေဗြဟ္မဏမဟာသာယာ၊ ထိုဗြဟ္မဏ
 မဟာသာယာတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဧတံစေတနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊
 လျှောက်ကြကုန်သနည်းဟူမူကား၊ သန္တိဿန္တိ နုခေါတိအာဒိ၊ သန္တိဿန္တိ
 နုခေါအစရှိသောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ကေဝလဉ္စ၊ စင်စင်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဗြဟ္မဏါနံ၊ ဗြဟ္မဏဓမ္မတိ၊
 ဗြဟ္မဏာနံ၊ ဗြဟ္မဏဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလာဒိဓမ္မေ၊ ဆယ်ပါး
 သောကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဆဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ယေဗြဟ္မဏ
 ဓမ္မေ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့၏တပါးသောအကျင့်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တတ္ထိ၊ ယေဝ၊ ထိုတပါးသောအကျင့်တရား၌သာလျှင်၊ သန္တိဿန္တိ၊ ထင်
 ရှားကုန်၏၊ တေနဟိဗြဟ္မဏာတိ၊ တေနဟိဗြဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ တုမှ
 သင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်၊ ကြောင့်၊ ယာဝိတ္ထံ၊ တောင်း
 ပန်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှ
 သင်တို့သည်၊ သုဏာယ၊ နာကုန်လော၊ သောတံ၊ နားကို၊ ဩဟေယ၊
 ထောင်ကြကုန်လော၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရေယ၊ နှလုံးသွင်းကြ
 ကုန်လော၊ ယောနိလော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရေယော၊ နှလုံးသွင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ လုံ့လ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ သုဏာယ၊ နာကြကုန်လော၊ အာသယသုဒ္ဓိယာ၊ အလို
 ဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရေယ၊ နှလုံးသွင်း
 လောကုန်လော၊ အဝိက္ခေပေန၊ မပျံ့လွင့်သဖြင့်၊ သုဏာယ၊ နာကြကုန်လော၊
 ပဂ္ဂဟေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရေယ၊ နှလုံး
 သွင်းကြကုန်လော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဧတေ
 သံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဂ္ဂဗျာပိ၊
 မဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ

တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သမ္ပဒိန္နန္တံ၊ ဝန်ခံလိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘော၊ အိုအရှင်ဝေါဟာ၊ ဝေံသမ္ပဒိန္နာမ၊ ဤသို့ဝန်ခံပါကုန်၏။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ ဗြာဟ္မဏ မဟာသမ္မာယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ ပစ္စသောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား ကို၊ အဘိဓမ္မခေါ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အသောသုံ၊ နာကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပဋိသုဏိံ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။ သုဏာ ထနံ၊ ဩကုန်သော၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်း ဩကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ကတ္တ၊ ကမ္မတာယ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိဇာနိသုံ၊ သိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဂတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသုဘဝတံ၊ နာခံခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူအပ်သော စကားသည်။ ကိံ၊ အဘယ် စကားနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣသယောပဗ္ဗကာတိ အာဒိ၊ ဣသယောပဗ္ဗကာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ သံယ တတ္ထာတိ၊ သံယတတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ သီလသံယမေန၊ သီလစောင့် ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သံယတစိတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းစိတ်ရှိကုန်၏။ တပသိ နောတိ၊ တပသိနောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတပယုတ္တာ၊ ဣန္ဒြိယကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျင့်နှင့်ယှဉ်ကုန်၏။ အတ္တဒတ္တမစာယေယန္တိ၊ အတ္တ ဒတ္တမစာရယုံ ဟူသည်ကား၊ မန္တုဇ္ဈေန၊ ဗေဒင်ကိုသင်ကြား သုတ္တေယံ သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာတောဝနာဒိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာတေတရားကို ပွားခြင်းအစရှိသည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာ တည်း။ ။

ဒုတိယဂါထာသုပိ၊ ဒုတိယဂါထာတို့၌လည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည် ကား၊ သံဝေပဝဏ္ဏနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအဖွင့်တည်း၊ နပသုဗြာဟ္မဏာနာ သုန္တိ၊ နပသုဗြာဟ္မဏာနာသုံဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပသု၊ နွားကျွဲအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ နအာသုံ၊ မဖြစ်လေကုန်၊ တေ၊ ထိုရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသုပရိဂ္ဂဟံ၊ နွားကျွဲအစရှိသောသတ္တဝါကိုသိမ်း

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆည်းခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြုလေကုန်၊ နဟိညေဉ်နောနိယန္တိ၊ နဟိညေဉ်နော
 နိယံဟူသည်ကား၊ ဟိရညဉ္ဇးရွှေငွေကိုလည်း၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား
 ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ အန္တမသော၊
 အယုတ်သဖြင့်၊ ဇတုမာသကောပိ၊ ချိပ်ဖြင့်ပြီးသောမာသကသည်လည်း၊
 ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်စေ၊ တယာ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ဝိဟိသာလိယဝဂေါရမာဒိ၊ စပါးသလေးရယောနတ်ကောက်အစ
 ရှိသော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရုဏ္ဏံတေဒံနိယန္တိ၊ ကောက်ပဲအပြားရှိသောသိမ့်မြှုပ်
 ထားခြင်းသည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုရှေးပုဏ္ဏားတို့အား၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုရှေးပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိက္ခန္တဇာတရူပရဇတာ၊
 ပစ်အပ်ပယ်အပ်သောရှေးငွေရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသန္နိမိ
 ကာရကောပိ၊ သိမ့်ခြင်းကိုမပြုကုန်သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကေဝ
 လံ၊ စင်စစ်၊ သဏ္ဌာယနနညာ၊ ဗေဒင်သရဏ္ဍာယ်ခြင်းတည်းဟူသောဥစ္စာ
 စပါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မန္တဇ္ဈေန၊ ဗေဒင်သရဏ္ဍာယ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော၊ သဘာဝေနော၊ သဘာဝသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇေနစ၊
 ဥစ္စာနှင့်လည်းကောင်း၊ ဧညေနစ၊ စပါးနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောစ၊ ထိုဗေဒင်သရဏ္ဍာယ်သော
 ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အယံမေတ္တာဒိ၊ ဤမေတ္တာမျှခြင်းအစရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပိသိဋ္ဌတ္တာစ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနု
 ဂါမိကတ္တာစ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မနိမိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဉ္စ
 ဗြဟ္မနိမိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သောဗေဒင်သရဏ္ဍာယ်ခြင်း
 မေတ္တာမျှခြင်းအစရှိသောဥစ္စာကိုလည်း၊ တေပေါရာဏာ၊ ထိုရှေးပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ အပါလေသံ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာအစရှိသည်
 ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂေန၊ အဘန်တလဲလဲအစဉ်အတိုင်း ဟည်သဖြင့်၊ ဧံ၊
 ဤသို့၊ ဝိဘာရိနံ၊ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ယံနေသံပကတံအာသိတိ၊ ယံနေသံပ
 ကတံအာသိဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊
 ယံဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင်လူကွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတေဗြာဟ္မ
 ဇော၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ န္ဒါရဘတ္တံဥပဋ္ဌိဘန္တိ၊ န္ဒါရဘတ္တံဥပဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊
 ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿာမာတိ၊ ငါတို့ပေးကုန်အံ့ဟု၊ သဇ္ဇေတွာ၊ မိရင်၍၊
 တေဟိတေဟိဒါယကေဟိ၊ ထိုထိုသော ဒါယကာတို့သည်၊ အတ္တနော

အတ္တနောမိမိမိန္ဒါစာရဋ္ဌါရေ၊ အိဝတံခါးဦးဌပိတဘတ္တံ၊ ထာအဝံသော
ထမင်း၊ ဘိသဋ္ဌါပကတန္တိ၊ သဋ္ဌါပကတံဟုသညကား၊ သဋ္ဌါယံယံတြည်
သဖြင့်၊ ပကတံပြုအပ်၏၊ သဋ္ဌါဒေယျံ၊ ယံတြည်သည်ဖြစ်၍ ယူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောနန္တိ၊ သောနံ
ဟုသည်ကား၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အဗြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကိုး
သေန္တိ၊ ရှာမိုးကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ သော၊ သေသည်ကုန်၏၊ သောနံသေမာနာနံ၊ ရှာမိုးကုန်သော၊
တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ ပရိယေသမာနာနံ၊ ထိုမှဤမှရှာဖွေကုန်သော
ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒါတဝေကိ၊ ဒါတဝေဟုသည်ကား၊ တဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တဒမညိ
သုန္တိ၊ တံဒမညိသံဟုသည်ကား၊ တံ၊ ထိုထမင်းလှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ အမညိ
သံ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ န္ဒါရေ၊ တံခါးဝဦး၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီချင်၍၊ ဌပိတံ၊ ထာ
အပ်သော၊ သဋ္ဌါဒေယျံ၊ သဋ္ဌါ၍ပေးလှူအပ်သော၊ တံဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကို၊
ပရိယေသမာနာနံ၊ ရှာမိုးကုန်သော၊ တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့
အား၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ပေး
အပ်၏ဟု၊ အမညိသံ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ တေတော၊ ထိုစားလောက်ရုံသော
အစာထက်၊ ပရိ၊ အလွန်ကို၊ အနုတ္တိကာ၊ အလှိုဗ်ရှိကြကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ အညေန၊ တပါးကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ နအဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကေဝ
လံ၊ စင်စစ်၊ ဗာသသတ္တ၊ နနုပရမတာယ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသာလျှင်ခြင်းကိုဦး
လွှမ်းလိုသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နာနာရုတ္တ
ဟိတိ၊ နာနာရုတ္တဟိဟုသည်ကား၊ နာနာရိရာဂရုတ္တဟိ၊ အထူးထူးတတ်
စွန်းခြင်းရှိသောဆိုးရည်တို့ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တဟိ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိစိတြတ္ထရုဏတ္ထတေဟိ၊ ဆန်းကြယ်စွာခင်း အပ်သော
အခင်းရှိကုန်သော၊ သယနေဟိ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကဘူ
မိဘဒ္ဓိဘူမိ၊ ကာဒိပါသာဒဝရေဟိ၊ တထပ်သောတုံ နှစ်ထပ်သောတုံအကြီး
သည်ဖြစ်၍မြတ်သောပြဿာန်ရှိကုန်သော၊ အာဝါသထေတိတိ၊ အာဝါသ
ထေဟိဟုသည်ကား၊ ဧဝဉ္စပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥပကရုဏ
ဟိ၊ အသောက်အဥ္စိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုန်တို့သည်၊ ဇိတာ၊
ဝပြောစုည်ပင်ကုန်၏၊ ရဋ္ဌာ၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကကပ္ပ
ဒေသဘူတာ၊ တမိတ်တဒေသဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုန်တို့

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ

သညလည်းကောင်း၊ ကေမိကေမိ၊ အချိုအချိုကုန်သော၊ သကလရဋ္ဌာစ၊
အလုံးစုံ သာတိုင်းရှိ ခံဘို့သညလည်းကောင်း၊ နမသမိ သုပ္ပါယတေတိ၊
နမသမိ သုပ္ပါယတေတု သညကား၊ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ ပြာဟ္မတေ၊
ပုဏ္ဏားတို့ ကိုးဒေဝဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့ နမသမိ သု၊ ရှိခိုးကြကုန်၏၊ တေ၊
ထိုပုဏ္ဏားတို့ ကိုး ဇေ၊ ဤသို့၊ နမသမိယမာနာ၊ ရှိခိုးအပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
လောကေန၊ လူအပေါင်းသည် ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ အဝဇ္ဈာ၊ မပြစ်
မှားအပ်ကုန်သည်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
အဝဇ္ဈာ၊ မပြစ်မှားအပ်ကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်လေသေး၊ အဇေယျာ၊
မအောင်အပ်ကုန်၊ ဝိဟိသိတုဗ္ဗိ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါလည်း၊ အနဘိဘဝနိ
ယတ္တာ၊ မရှိစက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇေယျာစ၊ မအောင်အပ်
ကုန်သည်လည်း၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏၊
ဟိသန္တံ၊ မှန် နှံ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ တေဝေရမဏိဓမ္မေ၊ ထိုကြည်ရှောင်
အပ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ရက္ခိ သု၊ စောင့်ကုန်၏၊ ဓမ္မေတရားသည်၊ ဓမ္မ
စာရိ၊ တရားကိုကျင့်သောသူကို၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်ပေ
၏၊ ဣဝိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားတို့ကိုစောင့်ရှောက်
ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်၊ အဝဇ္ဈာစ၊ မညှဉ်းဆဲအပ်
ကုန်သည်လည်း၊ အဇေယျာစ၊ မအောင်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ အဟေသုံ၊
ဖြစ်ကုန် နှံ၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နနေ
ကောစိနိဝါ၊ ခေါ်သိသိ၊ နနေကောစိနိဝါ၊ ခေါ်သိဟူသည်ကား၊ တေပြာဟ္မတေ
ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ကုသနံ၊ အမျိုးတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ခွါရေ
သု၊ တံခါးဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရေသုစ၊ အပတ်၌လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘန္တ
ရေသုစ၊ အတွင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ ပိယသဗ္ဗတေသု၊ ချစ်ခွယ်ဟုသမုတ်အပ်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝရသိသသမန္နာဂတေသု၊ မြတ်သောသိလနှင့်ပြည့်
စုံကုန်သော၊ မာတာပိတုဘုရိယ၊ မိခင်ဘဝင်တို့၌ကဲ့သို့၊ အတိဝိသ ဌာ၊
အလွန်အကျွံပင်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံနာမဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်
သောအရပ်ကို၊ တယာ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်၊ နပဝိသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပိုင်အပ်ဟူ၍
ကောမိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်၊ နနိဝါ၊ ခေါ်သိ၊ မမြစ်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မ

ရက္ခိတာ၊ တရားကိုစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုလန္ဒါရေသု၊ အမျိုးအိမ်တံခါး
ဝတို့၌၊ အနိဝါရိတာ၊ တားမြစ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရေန္တာ၊ ကျင့်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌစက္ကာဝိသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကုမာရ
တာဝတော၊ သူငယ်၏အဖြစ်မှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ စရေဏန၊ ကျင့်သဖြင့်၊ ယေဝိ
ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း စက္ကာယာ၊ ကြမ်းတန်းရုန့်ရင်း
ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝိဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်း၊ ကောမာရဗြဟ္မစရိယံ၊ သူငယ်၏အဖြစ်မှစ၍မြတ်သော အကျင့်ကို၊
စရိသု၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မသမာဒိသု၊ ဗြဟ္မသဘွယ်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်
အစရှိသည်တို့၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အတတ်ဆုံးသွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိသုဝေ၊ ကျင့်ကုန်သည်သာတည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို၊ စရေန္တာဝေ၊ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာစရေဏပရိ
ယေဋ္ဌိ၊ ဝိဇ္ဇာစရေဏကိုရှာဖွေခြင်းအကျင့်ကို၊ အစရံ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရှေး
ကာလ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဗြဟ္မစရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်
ကို မကျင့်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဇ္ဇာပရိယေဋ္ဌိ၊ အတတ်ပညာ
ပေဒင်ကိုရှာဖွေသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇာပရိယေဋ္ဌိ ဟိ၊
ဝိဇ္ဇာပရိယေဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ နမန္တန္တေန၊ ပေဒင်ကိုမသိရန္တာပင်သဖြင့်၊
တေ၊ ထိုအကြောင်းကိုသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌစက္ကာဝိသဝဿာနိ၊
လေးဆဲ့ရှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မန္တေ၊ ပေဒင်ကို၊ အဓိယမာနော၊ သရဏ္ဍာယ်
လျက်၊ ကောမာရဗြဟ္မစရိယံ၊ သူငယ်မှစ၍မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊
ကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ စရေဏပရိယေဋ္ဌိ ဟိ၊ စရေဏပရိ
ယေဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သိသရက္ခနံ၊ သိလကိုစောင့်ခြင်းတည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရေဏ
ပရိယေဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ဝိဇ္ဇာစရေဏပရိယေဋ္ဌိဟူ၍လည်း၊ ပါဠိဌာ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဝိဇ္ဇာစရ
ဏံ၊ အတတ်ပညာ သိသအကျင့်တရားကို၊ ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအံ့သောငှါ၊
အစရံ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အပ္ပော၊ အနက်တည်း၊
ယထာဝုတ္တန္တကာလံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောလေးဆဲ့ရှစ်နှစ်သောကာလပတ်လုံး
လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်တရားကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝေတော
ထိုလေးဆဲ့ရှစ်နှစ်သောကာလမှ၊ ပရိနောကံ၌၊ စံရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်
ခြင်းအမှုကို၊ ကပ္ပန္တု၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
အညံ တပ၊ သောအရပ်သို့ နအဂရံ၊ မသွားလေကုန်၊ ခတ္တယံဝါ၊ မင်းမျိုး၌

၄၁၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဇုတိဟင်္တံ။

လည်းကောင်း၊ ဝေသာဒိသျှ၊ ကုန်သည်မျိုးအစရှိသည်တို့တွင်၊ အည
 တရံဝါ၊ တပါးပါးသောအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ယေ၊ အကြင်မိန်းမတို့
 သည်၊ အဟောသျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝသမာစ၊ နတ်သွီးနှင့်တူကုန်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မရိယာဒါစ၊ အပိုင်းအခြားရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သတံဝါ၊ အရာသော အသပြောကုန်လည်း
 ကောင်း၊ သဟသံဝါ၊ အထောင်သော အသပြောကုန်လည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ နုပိကိဏိံသျှ၊ မဝယ်ကြလေကုန်၊ သေယျထာပိ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ ဧတရဟိ၊ သရအခါ၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ကိဏန္တိယထာ၊ ဝယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တေ၊ ထိုရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဘရိယံ၊ မယားကို၊ နုပိကိဏိံသျှ၊ ဝယ်၍မနေကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ပရိယေ
 သန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရိတွာပိ၊
 ကျင့်ပြီး၍လည်း၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ကထံပရိယေ
 သန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှာကုန်သနည်းဟူမူကား၊ အဋ္ဌမတ္တာလီသဝေသာနိ၊
 လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊
 ကျင့်ပြီး၍၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိဒေဝ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ ကညာ
 တိက္ကံ၊ သတို့သမီးတောင်းလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာယိဏ္ဍန္တိ၊ လှည့်
 ပတ်သွားလာကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဋ္ဌမတ္တာလီသဝေသာနိ၊ လေးဆဲ့
 ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိဏ္ဏုဗြဟ္မစရိယံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလေ့အကျင့်ကိုကျင့်
 ပြီးသော်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရှယ်သို့ရောက်သော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်၊
 ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊
 ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ တတောတသ္မိံ
 ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ယသားအကြင်မင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကြွယ်အား၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊
 အရှယ်သို့ရောက်သော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုသူကြွယ်အစရှိသောသူသည်၊ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊ အလကံရိ
 တွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ခွါရေးတံခါး၌၊ ဝိတသေဝ၊ တည်
 သည်သာဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 ကို၊ အာသိဉ္စန္တော၊ သွန်းလောင်း၍၊ ဗြဟ္မဏ၊ အိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တေ၊ သင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣမံဘရိယံ၊ ဤမယားကို၊ ပေါသာဝနတ္ထာယ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်အံ့
 သောဌ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဋ္ဌိပေးဏ္ဍိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခံရ၍၊ ဒေတိ၊ ပေး

၏။ ဧတေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို၊ စရိတွာဝိ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်သနည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်
ဆုံး၊ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်သည်၊ နဟောဒန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဌားသောအယူ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ခါရံ၊ မယားကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူဝါဒသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော
ပြာဟူဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်
စေသော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကုလဝံသန္တေဒကရော၊ အမျိုးအနွယ်၏ မြတ်
ခြင်းကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအမျိုးမြတ်သောကြောင့်၊
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဌားသောအယူ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
နာဘယိတံဗ္ဗံ၊ မကြောက်အပ်သည်ကို၊ ဘာယန္တိ၊ ကိရ၊ ကြောက်ကြလေ
ကုန်သတတ်၊ ကတမေစက္ကာရော၊ အဘယ်လေးယောက်တို့ နည်းဟူမူ
ကား၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒေါ၊ တီသတ္တဝါလည်းကောင်း၊ ကိကိ၊ တစ်တီတူးမလည်း
ကောင်း၊ ကောန္တိန္ဒိ၊ ကြိုးကြာငှက်လည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်တို့တည်း၊ ကိရ၊ အနု
သဝ၊ ကြားရတူးသည်ကား၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒေါ၊ တီသတ္တဝါသည်၊ မဟာပထဝီ
ယာ၊ မြေကြီး၏၊ ခယတဗေဒန၊ ကုန်အံ့သည်ကို ကြောက်သောအားဖြင့်၊
မတ္တဘောဇနော၊ အနည်းငယ်မျှသာမြေကြီးကိုစားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုမတ္တိကံ၊ များစွာသော၊ မြကြီးကို၊ နခါဒန္တိ၊ ကိရ၊ စောင်းကုန်
သတတ်၊ ကိကိသကုဏိကာ၊ တစ်တီတူးငှက်မသည်၊ အာကာသပတန
တယေန၊ ကောင်းကင်ပျိုကျအံ့သော ဘေးကို ကြောက်သောကြောင့်၊
အဏ္ဍဿ၊ အဥ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥတ္တာနာ၊ ပက်လက်၊ သေန္တိ၊ မြေ
ထောက်ကိုရိမ်းမျှော်၍အိပ်လေကုန်၏၊ ကောန္တိန္ဒိသကုဏာ၊ ကြိုးကြာ
ငှက်သည်၊ ပထဝီကမ္မနသယေန၊ မြကြီးတုန်လှုပ်အံ့သည်ကို ကြောက်
သောကြောင့်၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတံဖြင့်တုတ်၊ မြေကို၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ကြပ်
ကြပ်နုအတ္တမတိ၊ မနင်းဝံ၊ ပြာဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကုလဝံသန္တေဒ
ကရော၊ အမျိုးမြတ်အံ့သည်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊
ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သင်္ဂဟဂါထံ၊ သင်္ဂဟဂါထာကို၊ အာဟာစ၊ ဟောတော်မူသည်သာလျှင်

၄၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယတံ၊

တည်း။ ဂဗ္ဘုပ္ပါဒေါ၊ တိသတ္တဝါလည်းကောင်း၊ ကိကိစေတတစ်
တိတူးမလည်းကောင်း၊ ကောန္တိ၊ ဩဇာဌာနလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ
ခန္ဓိကော၊ တရားစောင့်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ အဘယံ၊ မကြောက်အပ်သောအရာကို၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်
၏၊ စတုရောဇနာ၊ လေးယောက်သော သူတို့သည်၊ သံမဋ္ဌာ၊ မိုက်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့် လျော်သဖြင့်၊
ဒါရုံ၊ မယားကို၊ ပရိယေသိတွာပိစ၊ ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သမ္ဘိယေနော၊
ချစ်ခင်ခြင်း ရှိသဖြင့်လျှင်၊ သံဝါသံ၊ အတူတကွ ပေါင်းရှက် ခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမရောစသုံ၊ အညီအညွတ် ကြိုက်နှစ်သက် ကုန်၏၊
သမ္ဘိယာယေနော၊ ချစ်ခင်ခြင်းရှိသဖြင့် သာလျှင်၊ အညမညပေမေနော၊
တယောက်သည်တယောက် မြတ်နိုးချစ်ခင်ခြင်း ရှိသော၊ ကာယေနစ၊
ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တေနစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိသိဘူတာ၊
ရောရှက်ခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်၊ သံဃဋ္ဌိတာ၊ မိုက်တိုက်ကြကုန်သည်၊
သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သံဝါသံ၊ သံဝါသ
တရားကို၊ သမရောစသုံ၊ အညီအညွတ်စိတ်တူနှစ်သက်ပျော်ရွှင်ကြကုန်
၏၊ အပ္ပိယေနစ၊ မချစ်ခင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂဟေနစ၊ နှိပ်စက်လို
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘိယေနော၊ ကောင်းစွာ
ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် သာလျှင်၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းသော် ယှဉ်တွဲခြင်းကို၊
ကရောန္တာပိစ၊ ပြုကြ ကုန်သော်လည်း၊ အညတြတမ္ဘာတိ၊ အညတြတမ္ဘာ
ဟူသည်ကား၊ ယောသောဥတုသမယော၊ အကြင်ဥတုလာသောအခါ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဒိသမယော၊ အကြင်ဥတုလာသောအခါ၌၊ ဗြဟ္မဏံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်မသို့၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဥပဂန္တဗ္ဗာ၊ မချဉ်းကပ်အပ်၊
တမ္ဘာ သမယော၊ ထိုဥတု လာဆဲ အခါကို၊ အညတြ ဌပတွာ၊ ကြဉ်
ထား၍၊ တံသမယံ၊ ထိုအခါသည်၊ ဥတုတော၊ ဥတုမှ၊ ပိတေ၊ ကင်း၏၊
ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ပုန၊ တဖန်၊ သောသမယော၊ ထိုဥတုလာသော
အခါသည်၊ နဂန္တတိ၊ မရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အန္တရယေ
ဝ၊ အတွင်းအကြားကာလ၌လျှင်၊ အကတွာဝ၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို မပြုမူ၍
လျှင်၊ ဥတုတော၊ ဥတုမှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကင်းစသော၊ တရိယံ၊ ယောသမ္ဘိယတိ၊
လင်သည်၊ ဂန္တတိ၊ သွားလာ၏၊ မေထုနံဓမ္မန္တိ၊ မေထုနံဓမ္မဟူသည်ကား၊
မေထုနာယ၊ အချင်းချင်းသဘောတူသော၊ ဓမ္မာယ၊ အကျင့်ကိုကျင့်လို

သောဌ၊ တေ၊ ဤမေထုနံဓမ္မံဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ သမ္ပဒါနဝစနပ္ပတ္တိယာ၊
 စတုတ္ထိဝိဘတ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်၊
 ဟောတိကိရုဖြစ်သတတ်၊ နာသုဂစ္ဆန္တိတိ၊ နာသုဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊
 ယေပြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဒေဝသမာစ၊ နတ်နှင့်တူကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 မေထုနာယဓမ္မာယ၊ မေထုနံအကျင့်ကိုကျင့်လိုသောဌ၊ ဟရိယံ၊ မယားကို၊
 နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်မသွားကုန်၊ မရိယာဒါစ၊ အပိုင်းအခြားကာလရှိကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဝိဿသေန၊ အထူးအခြားမရှိသောအားဖြင့်၊ ပြာဟ္မ
 ဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မေထုနံမှကြဉ်သော အကျင့်ကိုလည်း
 ကောင်း(ပ)၊ အဝဏ္ဏယျု၊ ပြီးမှင်းထိုက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မေထုနံဝိရတိ၊ မေထုနံကြဉ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသည်ကား၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ စတ္တာ
 ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာဝုဒ္ဓိတို့လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇဝန္တိ၊
 အာဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ဥဇာတာဝေါ၊ ပြောမတ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်၊
 အက္ခတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အသဋ္ဌတာ၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ အမာယာဝိတာစ၊ မတည်မြဲသည့်အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မဒ္ဒဝန္တိ၊ မဒ္ဒံဟူသည်ကား၊ မုဒုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိ
 သည်၊ အက္ခတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အထဒ္ဓတာ၊ မခက်လန့်သည်၏အဖြစ်
 သည်၊ အနတိမာနိတာစ၊ မလွန်သောမာန်မာနရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တပန္တိ၊ တပံဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယကိုစောင့်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောရုတ္တန္တိ၊ သောရုတ္တံဟူသည်ကား၊ သူရတ
 ဘာဝေါ၊ နှစ်သက်သောသူ၏အဖြစ်သည်၊ သုခသီလတာ၊ ချမ်းသာသော
 အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အပ္ပဋိကူလသမာစာရီတာ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း
 မရှိကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဝိဟိံသန္တိ၊
 အဝိဟိံသံဟူသည်ကား၊ ပါဏ်အာဒိဟိ၊ လက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဝိ
 ဟေသိကဇာတိကတာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘောအလေ့မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝရဏဘာဝေါ၊ စောင့်ရှောက်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 ခန္တိတိ၊ ခန္တိဟူသည်ကား၊ အဓိဝါသနခန္တိ၊ သည်းခံခြင်း တရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣစ္စေတဣသိဇေတဝုဇဏ၊ ဤရှစ်ပါးသောဝုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို
 အဝဏ္ဏယျု၊ ပြီးမှင်းကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊ သဗ္ဗသေ

၄၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၂၁

အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဝုဏ္ဏား၏အကျင့်တရား၌၊ အာရာ
 ဓေတု၊ သူတပါးနှစ်သက်မိမ့်သောငှါ၊ နာသက္ခိယု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေ
 ပိ၊ ထိုအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်သော သူတို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုဝုဏ္ဏား၏
 အကျင့်ကို၊ သာရဇသိနော၊ မြတ်၏ဟုအယူဝါဒရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏယိံ သု၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပသံသိံ သု၊ ထော
 မနာကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏန္တာနဉ္စ၊ ခြီးမွမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 နေသံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ဝုဏ္ဏားသည်၊ (ပ)၊
 မေထုနဓမ္မံ၊ မေထုနအကျင့်သို့၊ နာဂမာ၊ မရောက်၊ ယောဗြာဟ္မဏော၊
 အကြင်ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ပုရိမော၊
 ရှေးဦးစွာသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မ
 သမောနာမ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်တူသည်မည်သည်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဠေန၊ မြို့စွာသော၊ ပရက္က
 မေန၊ လုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဠ
 ပရက္ကမော၊ ဒဠပရက္ကမမည်၏၊ သဝါတိဇ္ဇေ၊ သဝါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝါ
 သဗ္ဗေ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဘာဝိတေ၊ ထင်ရှားသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထိုဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧဝေပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ တမေဝ၊ ထိုဝုဏ္ဏားကိုပင်လျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊
 ထင်ရှားစေ၏၊ ဧထေနဓမ္မန္တိ၊ မေထုနဓမ္မံဟူသည်ကား၊ မေထုနသမာပတ္တိ၊
 မေထုနအကျင့်သို့ရောက်ခြင်းသို့၊ သုဝိနန္တေဝိနာဓမာတိ၊ သုဝိနန္တေဝိနာဂ
 မာဟူသည်ကား၊ သုဝိနေဝိ၊ အိပ်မက်၌လည်း၊ နအဂမာသိ၊ မရောက်လေ၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာသောဝုဏ္ဏား၏၊ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်
 တရားကို၊ (ပ)၊ အဝဏ္ဏယျု၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤတစ်ဆူတစ်
 ချောက်သောဂါထာဖြင့်၊ လည်းကောင်း၊ နဝမာယ၊ ကိုးဆူမြောက်သော၊
 ဂါထာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဂါထာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဂုဏေနေဝ၊ ဆို
 အပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လျှင်၊ အာဒိအန္တဝသေန၊ အစအဆုံး၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသန္တော၊ ညွှန်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝသမေ၊ ဗြဟ္မာနတ်နှင့်
 တူကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝိညာဇေတိကာ၊ သိကြားလိမ္မာသော
 သဘောရှိကုန်၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ဗြဟ္မသမဿ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်
 တူသောသဘောရှိသော၊ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုရှေးစွာသောဝုဏ္ဏား၏၊
 ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ကုန်သော

၂-စုဇ္ဈဝဂ်-၇-ဗြာဟ္မဏဝေဒိကသုတ်။

၄၁၇

ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ဈာနဘာဝနာယစ၊ ဈာန်ကိုပွားစေခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ တေစ၊ ထိုလူတို့ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယာဒိဂုဏ်ပဋိပတ္တိယာ၊ မြတ်သောအကျင့်အစရှိသောအကျင့်တရား၌၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဈယန္တိ၊ ငြီးပွင်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဉ္စနိပါတာ၊ ပဉ္စနိပါတ်ကျမ်း၌၊ ဒေါနသုတ္တေ၊ ဒေါနသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မရိယာဒေ၊ အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြကော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဏှုလံသယန္တိ၊ တဏှုလံသယနံအစရှိသောဂါထာကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တသဒ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေကုကာမာ၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနပ္ပကာရတဏှုလဉ္စ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောဆန်ကို လည်းကောင်း၊ မဉ္ဇဝိဋ္ဌာဒိဘေဒံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်အပြားရှိသော၊ သယနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ခေါမာဒိဘေဒံ၊ ခေါမစသည်ပြားသော၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါသပ္ပိတိလ၊ တေလာဒိဘေဒဉ္စ၊ နွားထောပတ်နှင်းဆီ အစရှိသော အပြားကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပိတေလဉ္စ၊ ထောပတ်ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ယာပိယ၊ တောင်း၍၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အရိယာ၊ မြတ်သောသူတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်တည်ကုန်၏၊ သောယာစနာ၊ ဤသို့သောတောင်းခြင်းသည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း၊ ဣဝိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော၊ ဥဒ္ဓိဿဌာနသင်္ခါ၊ တေန၊ ရည်၍ရပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ယာပိတူ၊ တောင်း၍၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယံ၊ အကြင်လူသွယ်ကို၊ ဒါဝံ၊ လှူအံ့သောငှါ၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ နိန္ဒိ၊ လှူအပ်သော၊ တံတဏှုလသဒိ၊ ထိုဆန်အစရှိသည်ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ သံကုမ္ဘိတွာ၊ ရရုံး၍၊

၄၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သမုဒါနေတွာတိဝိ၊ သမုဒါနေတွာယု၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ကောယေဝ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း၊
 တတော၊ ထိုဆန်အစရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုမှ၊ ယညံ၊ ယဇ်အလှူကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တတော၊ ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထုမှ၊ ဂဟေတွာ၊ ယု၍၊ ဒါနံ၊
 အလှူပေးသည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိ
 သော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဋ္ဌိတသ္မိံ၊ ရှေးရှုတည်သော၊ ဒါနသင်္ခါတေ၊
 အလှူပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧတသ္မိံယညသ္မိံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊
 နဿဂါဝေါဟနိံသု တေတိ၊ နဿဂါဝေါဟနိံသုတေ ဟူသည်ကား၊
 တေ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည်၊ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့ကို၊ နဟနိံသု၊
 မသတ်ကြကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့အလှူပေးရာ၌၊ ဂါဝိယေနစ၊ နွားမကိုအရင်းပြု
 သဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗပါဏာ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂုတ္တာတံ၊ မိန့်
 အပ်ကုန်၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 နဟနိံသု၊ မသတ်ကြကုန်သနည်းဟုမူကား၊ ဗြဟ္မစရိယာဒိဂုဏယုတ္တတ္တာ၊
 မြတ်သောအကျင့်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 နဟနိံသု၊ မသတ်ကြကုန်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိသေသတေ၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ ဧတာယတော၊ အမိနှင့်တူကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဂါဝေါ၊
 နွားတို့ကို၊ နဟနိံသု၊ မသတ်ကြလေကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ယာသုဇာ
 ယန္တိ ဩသတေ၊ ယာသုဇာယန္တိ ဩသတေဟူသည်ကား၊ ယာသု၊
 အကြင်နွားမတို့၌၊ ဝိတ္တာဒိနံ၊ သည်းခြေအစရှိသည်တို့၏၊ ဘောသဇ္ဇာတော၊
 ဆေးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဂေါရသ၊ ငါးပါးသောနွားနို့၊ အတောတို့
 သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနုဒါတိအာဒိသု၊ အနုဒါဤသို့အစရှိသည်တို့
 ၌၊ ပဉ္စဂေါရသေ၊ ငါးပါးသောနွားနို့၊ အရသာတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တဝနံ၊ သုံး
 ဆောင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ခုဒ္ဒါ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်၊ ဂူဝသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊
 ဗလံ၊ အားသည်၊ ဝံနုတိ၊ ပွား၏၊ ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အမေအဆင်းသည်၊ ဝိပ္ပသိ
 ဒတိ၊ အထူးကြည်လင်၏၊ ကာယိကမာနသိကသုခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ချမ်း
 သာစိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာ၊ ထိုနွားမတို့ကို၊ အနုဒါ၊ ထမင်းကိုလည်းပေးတတ်
 ကုန်၏၊ ဗလဒါ၊ အားကိုလည်းပေးတတ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဈဒါ၊ အဆင်းကိုလည်း
 ပေးတတ်ကုန်၏၊ သုခဒါ၊ ချမ်းသာကိုလည်းပေးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော
 စကားသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊

၂-ပုဏ္ဏဝင်-၃-ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်။

၆၁၉

ဤသို့တော၊ ထိုအလှူပေးသောသူတို့သည်၊ ယဉ္ဇေသု၊ ယဇ်ပူဇော်သော
ကာလတို့၌၊ ဂါဝေါ၊ ခွေးတို့ကို၊ အဟနန္တံ၊ မသတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုညပ္ပ
ဘဝါနုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်အမွန်လျှင်ပြီးမြောက်အပ်ကုန်သော၊
သရိရာ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ သုရမာလာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ အယံပဇာ၊
ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ သုခံ၊ ဘေးဥပဒ္ဒဝါကင်းသည်ဖြစ်၍ အထူးထူး
သောချမ်းသာသို့၊ ဇေဋ္ဌ၊ ရောက်လေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ မုဒုတလုန
ဟတ္ထပါဒါဒိတာယ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သေလက်ဘဝါးခြေဘဝါးအစရှိသော
အင်္ဂါလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုရမာလာ၊ သုရမာလာမည်ကုန်
၏၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိယာ၊ အရပ်အလုံးသဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာကာယာ၊ ကြီးမြတ်သောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏတာယံစ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနယုတ္တတာယစ၊ သဏ္ဌာန်နှင့်ယှဉ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တမည်ကုန်၏၊ ဗုညလာ
ဘပရိဝါရသမ္ပဒါယ၊ ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်သော လာဘ်သပ္ပကာအခြံအရံနှင့်
ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယသသဝိနော၊ ယသသဝိမည်ကုန်၏၊ သေဟိ
ဓမ္မေဟိတိ၊ သေဟိဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌေဟိ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်
သော၊ စာရိတ္တေဟိ၊ အကျင့်တရားတို့ဖြင့်၊ ကိစ္စာကိစ္စေသုဥဿကာတိ၊
ကိစ္စာကိစ္စေသုဥဿကာ ဟူသည်ကား၊ ကိစ္စေသု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌၊ ဣဒံ၊
အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ အကိစ္စေသု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စမဟုတ်သည်တို့၌၊
ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း
သို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးသူဟောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ
ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည့်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပဿဒနိယာ၊ ကြည်ညိုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရမေက္ခိဏေယျာ၊
မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ ဣမာယပုဋိပတ္တိယာ၊ ဤသို့သောဝုဏ္ဏား
တို့၏အကျင့်တရားဖြင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်သောကာလပတ်လုံး၊
လောကေ၊ လောက၌၊ အဝတ္တိံသု၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေထင်
သောကာလပတ်လုံး၊ ဝိဂတဤတိဘယုဝဒ္ဒဝါ၊ ကင်းသောဘေးဥပဒ္ဒဝါရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာနုပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ သုခံ၊
ချမ်းသာသို့၊ ဇေဋ္ဌပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း

၄၂၀

သုတ္တန်ပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သို့၊ ဇေတိတ္ထ၊ ရောက်ပြီ၊ သုခဝုဇ္ဈိ၊ ချမ်းသာစွာကြီးပွားခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ၊ အယံပဇာတိပဒေန၊ အယံပဇာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ နိဒဿတိ၊ ညွှန်း၏၊ ကာလစ္စယေနပန၊ ကာလရှည်လျားလွန်သဖြင့်ကား၊ သံဘိန္ဒမရိယာဒဘာဝံ၊ ပျက်စီးအပ်သောအပိုင်းအခြားရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတုကာမာနံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ အဏုတော၊ မိမိရလတ္တံ့သောစွာန့်ချမ်းသာမှု၊ အဏု၊ အယုတ်ဖြစ်သောကါမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ဝိပလ္လာသောတောကံပြန်သောအယူဝါဒရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘာဝသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တေ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ မိတေ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ နိဝေသနေစ၊ အိမ်စဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိပလ္လာသော၊ တောက်ပြန်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိပလ္လာသောတိ၊ ဝိပလ္လာသောဟူသည်ကား၊ ဝိပရိတဉာဏံ၊ တောက်ပြန်သော အသိဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဏုတော အဏုန္တိ၊ အဏုတောအဏု ဟူသည်ကား၊ လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်သော အနက်ဖြင့်၊ ပရိတ္တဋ္ဌေန၊ အနည်းငယ်ဟူသောအနက်ဖြင့်၊ အပ္ပသာဒဋ္ဌေန၊ မသာ၊ ယာသောအနက်ဖြင့်၊ အနုဘူတော၊ ခံစားအပ်သော၊ ကာမဂုဏတော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမှု၊ ဥပ္ပန္နဈာနသာမညနိဗ္ဗာနသုခါနံ၊ ဖြစ်သော ဈာန်မဂ်ဒီလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ သန္တိ၊ ဝိ၊ ရေတွက်အပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ အနုပဂမနေန၊ မချဉ်းမရောက်သဖြင့်၊ အဏုကာမသုခံ၊ အနည်းငယ်သောကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ လောကုတ္တရ သုခံဝါ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကိုလည်း၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ အဏုဘူတတော၊ အနည်းငယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိသည်၊ ပဋိလဒ္ဓလောကီယသမာပတ္တိသုခတော၊ ရအပ်သောလောကီသမာပတ်ချမ်းသာ ဖြစ်သော၊ အဏုအပ္ပကတောဝိ၊ အနည်းငယ်သောချမ်းသာမှလည်း၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ရာဇိနောစာတိ၊ ရာဇိနောစဟူသည်ကား၊ ရညောစ၊ မင်း၏လည်း၊ ဝိယာကာရန္တိ၊ ဝိယာကာရံဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အာဇေညသံယုတ္တေတိ၊ အာဇေညသံယုတ္တေ ဟူသည်ကား၊ အဿဇာနေယျံ သံယုတ္တေ၊ အာဇာနည်မြင်းတို့ဖြင့်ကအပ်ကုန်သော၊ သုကတေတိ၊ သုကတေဟူသည်ကား၊ ဒါရုကမ္မလောဟကဋ္ဌေန၊ သစ်သားကြေးနီသံတို့ဖြင့်၊ သုနိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ

၂-စုဇ္ဇဝင်-၇-ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်။

၄၂၁

ပြီးကုန်သော ဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသိဗ္ဗနေတိ။ ဗိတ္တသိဗ္ဗနေ
 ဟူသည်ကား၊ သိဟစမ္မာဒိဟိ၊ ခြင်္သေ့ရေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရ
 ဝသေန၊ တန်ဆာဆင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တသိဗ္ဗနေ၊ "ဆန်းကြယ်စွာ
 ချုပ်အပ်ကုန်သောဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဝေသနေတိ၊ နိဝေသနေ
 ဟူသည်ကား၊ ဗာရဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ဝတ္ထုတို့ကို လည်းကောင်း၊ နိဝေသေ
 တိ၊ နိဝေသေဟူသည်ကား၊ တတ္တတတ္တ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ပတိ
 ဋ္ဌာပိတဗာရာနိ၊ တည်ထားအပ်သောအိမ်တို့ကို၊ ဝိဘက္ခေတိ၊ ဝိဘက္ခေဟူ
 သည်ကား၊ အာယာမဝိတ္တာရဝသေန၊ အလျားအနံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဘက္ခာ
 နိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဝသောမိတေတိ၊ ဘာဝသောမိတေဟူသည်
 ကား၊ အင်္ဂဏန္ဒါရပါသာဒကုဋ္ဌာဂါရာဒိဝသေန၊ မင်းရင်ပြင်တံခါးစုလစ်
 ပွန်ချွန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကောဋ္ဌသံ၊ အစုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မိတာ
 နံ၊ အတိုင်းအရှည်နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကိံ၊ ကော
 အတ္ထော၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုဂုဏ္ဏားတို့တွင်၊ အဏုတော၊
 နည်းသောပညာရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဂုဏ္ဏားအား၊ အနုသည်တံ၊ အနည်း
 ငယ်ဟုမှတ်အပ်သော၊ ကာမသုခဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊
 ဗျာကာရဉ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အလင်္ကာရနာရိယောစ၊ တန်ဆာ
 ဆင်ခြင်းရှိသောမိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တပ္ပကာရေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောအပြားရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ နိဝေသနေစ၊ အိမ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဝေသေစ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌တည်ထားအပ်သော အိမ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဒုက္ခသုယေဝ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာရှိကုန်
 သော၊ ဇေတသုဝတ္ထုသု၊ ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာတည်းဟူသောဝတ္ထုတို့
 ၌၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာ
 လ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိက္ခမသညာ၊ တဏှာမှထွက်မြောက်ခြင်း
 အမှတ်မှ၊ ဝိပရိတတ္တာ၊ ဘောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပရိတသညာ၊
 ဘောက်ပြန်သော အမှတ်သညာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တေ၊ ထိုပညာနည်းသော ဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝိပရိတ
 သညာ၊ ဘောက်ပြန်သောအမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊
 ဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဂေါမဏ္ဍလပရိပြုံဋ္ဌိန္ဒြားအပေါင်းတို့ဖြင့် ဖြစ်သော၊ (ပ)၊
 အဘိဇ္ဈာယိံ၊ သု၊ "လိုချင်မက်မောတောင့်တကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ဂေါမဏ္ဍလပရိပြုံဋ္ဌိန္ဒြိယ၊ ဂေါမဏ္ဍလပရိပြုံဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဂေါယူထေဟိ၊

၂၁

၄၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ခွားအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ဗရိကိဏ္ဍိ၊ ဖြစ်သော၊ နာရိဝရဂဏာယုတန္တိ၊ နာရိဝရ
 ဂဏာယုတံ ဟူသည်ကား၊ ဝရနာရိဂဏ သံယုတ္တံ၊ မြတ်သောမိန်းမ
 အပေါင်းတို့နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သော၊ ဥဇ္ဇာရန္တိ၊ ဥဇ္ဇာရံဟူသည်ကား၊ ဝိပု
 လံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ မနုသံဘောဂန္တိ၊ မနုသံဘောဂံဟူသည်ကား၊ မနုဿာ
 နံ၊ လူတို့၏၊ နိဝေသနာဒိဘောဂဝတ္ထု၊ အိပ်အစရှိသော အသုံးအဆောင်
 ဥစ္စာကို၊ အဘိဇ္ဈာယိံ သူတိ၊ အဘိဇ္ဈာယိံ သူ ဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊
 ငါတို့အား၊ အဟောဝတအဿာဝေယျ၊ ဩဝါဒဖြစ်ပါမူကားကောင်း၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဗျဉ္ဇ၊ လောဘတဏှာတပ်မက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝဇေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ အဘိပတ္တယမာနာ၊ အလွန်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာယိံ
 သု၊ ကြံကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိဇ္ဈာယန္တံ၊ စ၊ ရှေးရှုကြိယောပုဏ္ဏားတို့
 သည်ကား၊ ဧတေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သုန္နာတာ၊ ကောင်းစွာချော့
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ကပ္ပိတံကေသမဿု၊ ပြုပြင်အပ်သောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ရုတ္တဟတ္ထမဏိအာတာရဏာ၊ ဟတ်၌စွပ်အပ်သောပတ္တမြားတန်ဆာရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဗရိ
 စာရန္တိ၊ စမ္ပယံစွာသွားကြကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါပုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ တေဟိ၊ ထိုအလှအပေါင်းတို့သည်၊ နမသိယမာနာပိ၊ ရှိခိုးညွတ်အပ်
 သောသူဖြစ်ကုန်လျက်လည်း၊ သေဒမလကိလိဋ္ဌဂတ္တာ၊ ချွေးအညစ်အကြေး
 တို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရုဇ္ဇကန္တနခါလောမာ၊
 ပွားသော လက်ကတီးမွေး လက်သည်းခြေသည်း ကိုယ်မွေးရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တောဂရဟိတာ၊ အသုံးအဆောင်စည်းစိမ်ဥစ္စာမှကင်းကုန်၏၊ ပရမ
 ကာရုညတံ၊ လွန်စွာသနားအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမ၊ နေရကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓ
 အဿဝိဋ္ဌိသိဝိကာ သုဝဏ္ဏရထားဒိဟိ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၊ မြင်းကျောက်
 ကုန်း၊ ထမ်းစင်ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရထားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကြ
 ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ဝိစရာမ၊ သွားကြရကုန်၏၊
 ဧတေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ နိဘူမိကာဒိပါသာဒတလေသု၊ ဘုံနှစ်ထပ်ရှိသော
 ပြာသာဒ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့ပုဏ္ဏားတို့
 သည်ကား၊ အရုညရုက္ခမူလံ၊ တောချုံသစ်ပင်ရင်းအစရှိသည်တို့
 ၌၊ ဝသန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုလူတို့သည်ကား၊ ဂေါဏကာဒိဟိ၊
 ကော်ဇောအစရှိကုန်သော၊ အတ္ထရုဏေဟိ၊ အခင်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထတာသု၊

ခင်းအပ်ကုန်သော၊ ဝရသေယျာသု၊ မြတ်သောအခင်းတို့၌၊ သယန္တိ၊ အိပ်
 ကြကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တဋ္ဌိကဓမ္မက္ခယောဒိနိ၊ ကပ်ကျစ်
 သားရေခွယ် အစရှိသောအခင်းတို့ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊
 သယာမ၊ အိပ်ရကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ နာနာရသောနိ၊ အထူးထူး
 သော အရသာရှိကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စား
 ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာစရိယသယ၊ တအိပ်တလုပ်ခံရသဖြင့်၊ ယာ
 ပေမ၊ ဈာနရကုန်၏။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မယတ္တိ၊ ငါတို့ပုဏ္ဏားတို့
 သည်လည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုလူတို့နှင့်၊ သဒိသာ၊ တူကြကုန်သည်၊ ဘဝ
 ယျာမ၊ ဖြစ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဣန္ဒြိ
 တဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ခနရဟိတေဟိ၊ ဥစ္စာကင်းသည်တို့ဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိတုံ၊ ရောက်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဝဓာရိတွာ၊ ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍၊
 ဝေဒေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ သိန္တိတွာ၊ ခွဲခြားစိရင်၍၊ ဓမ္မယုတ္တေ၊ တရားနှင့်လျော်
 သော၊ ပုရာဏမန္တေ၊ ရှေးသူဟောင်း၏ဗေဒင်အတတ်တို့ကို၊ နာသေတတွာ၊
 ဖျက်ဆီး၍၊ အဓမ္မယုတ္တေ၊ တရားနှင့်မလျော်သော၊ ကုဋမန္တေ၊ စဉ်းလဲ
 ကောက်ကျစ်သောဗေဒင်အတတ်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ခနတ္ထိကာ၊ ဥစ္စာ
 ဖြင့်အလိုရှိကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥက္ကာကရာဇာနံ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်း
 သို့၊ ဥာသကံဗ္ဗ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သောတ္ထိဝစနာဒိနိ၊ ချမ်းသာအံ့သောစကား
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ပယုဉ္ဇိတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဗ္ဗာကံ၊
 ဆရာပုဏ္ဏားတို့၏၊ ပြာဟ္မဏမံသေ၊ ပုဏ္ဏား၏အနွယ်အဆက်၌၊ အာဂတံ၊
 လာသော၊ ပုရာဏမန္တပဒံ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့လေ့ကျက်အပ်သောအတတ်
 ဗေဒင်ကျမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ တံ၊ ထိုအတတ်ဗေဒင်ကျမ်းကို၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ အာစရိယမုဋ္ဌိတာယ၊ ဆရာစားလက်ဆုပ်ပေးအပ်သောဆု
 လာဘ်သပ္ပကာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဿဝိ၊ တမံတယောက်သော
 သူအား၊ နတဏိဌာ၊ မပြောဘူးကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သော
 မန္တော၊ ထိုအတတ်ပညာဗေဒင်သည်၊ တဝ၊ ရှင်မင်းကြီးအား၊ သောတုံ၊ နာ
 မြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သဿမေခေါဒိ၊
 သဿမေခအစရှိသော၊ ယညံ၊ ပေးကမ်းခြင်းတည်းဟူသောယဇ်ကို၊ ဝဏ္ဏ
 ယိံသု၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏။ ဝဏ္ဏယိတွာစ၊ ခြီးမွမ်းခြီး၍လည်း၊ ရာဇာနံ၊ ဥက္ကာ
 ကရာဇ်မင်းကြီးကို၊ ဥဿာဟေန္တော၊ အားထုတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ပဟူတ၊ နေနေညော၊ များ

သောဥစ္စာစပါးရှိပါ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယဇ၊ ယဇ်ပူဇော်ပါလော။ တေ၊ ရှင်မင်းကြီးအား၊ ယညသန္တာရဝေကလ္လံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အဆောက်အဦချိုတဲ့ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ရှင်မင်းကြီးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယဇတော၊ ယဇ်ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဏုလပရိဝတ္တာ၊ အမျိုးချစ်ဆက်တို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၌၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဒသေ၊ နှော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေတတ္ထမန္တေ(ပ)ဗဟုတေနေန္တိ၊ တေတတ္ထမန္တေ(ပ)ဗဟုတေနေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုငါထာ၌၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တက္ကံ၊ ထိုဥစ္စာစည်းစိမ်ကို လိုချင်တပ်မက်သောကြောင့်၊ ယံဘောဂံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို၊ အဘိဇ္ဈာယိံ၊ သု၊ ရှေးရှုကြံကုန်၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤတတ္ထ ဟူသောပုဒ်သည်၊ နိမိတ္တတ္ထ၊ နိမိတ်အနက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ တဒုပါဂမုန္တိ၊ တဒုပါဂရံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပါဂရံ၊ ချဉ်းကပ်လေကုန်၏၊ ပဟုတနေဓညောသီတိ၊ ပဟုတနေဓညောသီဟူသည်ကား၊ တွံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ပဟုတနေဓညော၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိသည်၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ လာလတ္တံ့၊ သောဘဝသစ်၌၊ ဘဝိယသတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သဒ္ဓကောဝိဒါ၊ သဒ္ဓါ၌လိမ္မာကုန်သောသူတို့သည်၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အနာဂတေဝိ၊ အနာဂါတ်ကာလ၌လည်း၊ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိဘတ်ကို၊ ဣတ္ထန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ယဇဿူတိ၊ ယဇဿဟူသည်ကား၊ ယဇဟိ၊ ယဇ်ပူဇော်လော၊ ဝိတ္တံနေန္တိ၊ ဝိတ္တံနေဟူသည်ကား၊ ဇာတရူပါဒိရတနမေဝ၊ ရွှေငွေအစရှိသောရတနာသည်လျှင်၊ ဝိတ္တိကာရဏတော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တမည်၏၊ သမိဒ္ဓိကာရဏတော၊ ပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ နေံ၊ နေမည်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တိကာရဏဘူတမေဝ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာတည်း၊ အာဘရဏာဒိ၊ တန်ဆာအစရှိသော၊ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦသည်၊ ပဟုတဝိတ္တုပကာရဏံ၊ ပဟုတဝိတ္တုပကာရဏမည်၏၊ ဣတိအာဒိ

သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာဂစ္ဆတိ၊ သာဏိ၊ ခနန္တိ၊ ခနံဟူသည်ကား၊
 ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာကို၊ ကိံ ကောအတ္တော၊ အဘယ်
 သို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မန္တေ၊ အသစ်ဖြစ်သောဗေဒင်ကျင်းတို့
 ကို၊ ဝန္တေတော၊ ဖွဲ့၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥက္ကာကံ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ဥပါ
 ဝမံ၊ ချဉ်းကပ်လေကုန်၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောစကားကိုလျှင်၊ ဝတော၊
 ဆို၍၊ ဥပါဝမံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ တေ၊ ရှင်မင်းကြီးအား၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ နှစ်သက်တွယ်
 ရှိသောအသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ခနန္တေ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ ဝတ္တံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ယဇသု၊ ပူဇော်လော၊ အာယတိံ၊ ပိ၊
 နောင်လာလတ္တံ့သောဘဝ၌လည်း၊ ဗဟုခနုခညော၊ များစွာသောဥစ္စာစပါး
 ရှိသည်၊ ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဥက္ကာကံ၊ ဥက္ကာ
 ကရာဇ်မင်းသို့၊ ဥပါဝမံ၊ ချဉ်းကပ်လေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းကို၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ သညာပေန္တေဟိ၊ သိစေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ တတောစ၊ ထိုသို့တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပြီးသော နောက်မှလည်း၊
 ရာဇ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ (ပ)၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ အဒါအဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သညတ္တောတိ၊ သညတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ ဥာဓိတော၊ သိစေအပ်ပြီးသော်၊ ရထေသဘောတိ၊ ရထေ
 သဘောဟူသည်ကား၊ မဟာရထေသု၊ ပြည်သူများတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်
 ကုန်သော၊ ခတ္တိယေသု၊ မင်းတို့တွင်၊ အကပ္ပိယဇ္ဇေန၊ မတုန်မလှုပ်သော
 အနက်ဖြင့်၊ ဥသဘ သဒိသော၊ နွားဥသဘနှင့် တူသော သဘောရှိ၏၊
 အဿမေခန္တိ၊ အဿမေခံဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယခါ၌၊ အဿံ၊ မြင်းကို၊
 မေခန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿမေခေ၊
 အဿမေခမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤအဿမေခဟူသော စကားသည်၊ နိဟိပရိ
 ယညေဟိ၊ နှစ်ပါးသောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဧက
 ဝိသတိယညဿ၊ နှစ်ဆဲ့တစ်ခုသောယဇ်အား၊ ဘူမိဉ္စ၊ မြေကိုလည်းကောင်း၊
 ပုရိသေစ၊ ယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသ
 သဗ္ဗဝိဘဝဒက္ခိဏယညဿ၊ ကြွင်းသောအလုံးစုံသောဥစ္စာကိုပေးလှူအပ်
 သောယဇ်၏၊ အဝိဝစနံနာဓံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ ပုရိ
 သံ၊ ယောကျ်ားကို၊ မေခန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 ပုရိသမေခေ၊ ပုရိသမေခမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤပုရိသမေခ ဟူသောစကား

သည့်၊ စတုတ္ထပရိယာဇေဟိ၊ လေးပါးသောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိဿ၊ မြေကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓယဇ်၊ ဂုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏယညဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဥစ္စာစည်းစိမ်ပေးလှူသောယဇ်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ သမ္ပာယဝမ်းပိုးကျည်းကိုပါသန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပာပါသော၊ သမ္ပာပါသမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသမ္ပာပါသဟူသောယဇ်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ သမ္ပာယဝမ်းပိုးကျည်းကို၊ နိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ တဿ၊ ထိုထမ်းပိုးကျည်း၏၊ ပတိတောကာသေ၊ ကျရာအရပ်၌၊ ဝေဒိံ၊ ပွတ်တိုင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဟာရိမေဟိ၊ ထိုမှဤမှရွှေအပ်ကုန်သော၊ ယူပါဒိဟိ၊ ယဇ်တိုင်စသည်တို့ဖြင့်၊ သရဿတိနဒိယာ၊ သရဿတိမြစ်၌၊ နမုဂ္ဂေါကာသတော၊ နစ်သောအရပ်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ပဋိလောမံ၊ နေခံဆုတ်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရာ၌၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဝါဇံ၊ ထောပတ်ဂဏာယျားသကာကို၊ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါဇပွေယျံ၊ ဝါဇပွေယျမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝါဇပွေယျဟူသောစကားသည်၊ ဧကေနပရိယာဇေန၊ တခုသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တရဿဟိပသူဟိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ခုသောသတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဝေလုဝယူပဿ၊ ဝါးယဇ်တိုင်အား၊ သတ္တရဿဒက္ခိဏဿယညဿ၊ တဆဲ့ခုနစ်ကြိမ်ပေးအပ်သောယဇ်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇာ၊ တံခါးချင်လျှိုခြင်းဟုဆိုအပ်သောအပိတ်အကာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇော၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤနိရုဂ္ဂဇ္ဇဟူသော ယဇ်သည်၊ ဇွိဟိပရိယာဇေဟိ၊ နှစ်ပါးသော ယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိဿ၊ မြေနှင့်လည်းကောင်း၊ ဂုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓယဇ်၊ ဂုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဥစ္စာအလှူဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိယာယနာမဿ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော အကြောင်းအမည်ရှိသော၊ အဿမေဓဝိကပ္ပဿ၊ အဿမေဓဟူသော ယဇ်အထူး၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာနံအဒါနေနန္တိ၊ အာဒိ၊ ပြာဟ္မဏာနံအဒါနံဤသို့အစရှိသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟံဝစနံ၊ ထိုစကား

၂-ပုဗ္ဗဝဂ်-၇-ဗြာဟ္မဏဝေဒိကသုတ်။

၄၂၇

ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂါဝေါသယနန္တိ ဂါထာနွယံ၊ ဂါဝေါသယနံ အစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဟိဝိတ္ထာရုပ္ပိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့သောရာ ဇာ၊ ထိုဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ လူခါဟာရေန၊ ခေါင်းပါးသောအစာအာဟာရဖြင့်၊ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဉ္စဂါရသေ၊ ငါးပါးသောနွားနှို့အရသာတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တု၊ ထီးသုံးဆောင်စားသောက်စေကုန်သတည်းဟု၊ သဗုဂ်ဝါနိ၊ ဦးဆောင်နွားလားနှင့်တကွကုန်သော၊ ဂေါယုထာနိ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဃရတ္တံစ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း၊ တန္တိလသာယိကာ၊ ပျင်းရိသဖြင့် အိပ်လေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ထူလသာဓုကနိဝါသနေန၊ ရုန့်ရင်းသောပုဆိုးကိုဝတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကသေယျာယ၊ တနေရာတည်း၌အိပ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒါစာရေန၊ ခြေဖြင့်ထွည့်လည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလာဒိဝါသေန၊ သစ်ပင်ရင်းအစရှိသည်တို့၌နေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားကုန်လျက်၊ ဂေါဏကာဒိအတ္တတာဝရသယနာဒိသု၊ သားရဲရုပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောမြတ်သော အခင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တု၊ ခံစားစေကုန်သတည်းဟု၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ မဟန္တာနိ၊ အဘိုးများစွာထိုက်ကုန်သော၊ သယနာဒိနိစ၊ အိပ်ရာနေရာအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော၊ ဧတံနေဉ္စ၊ ဤသို့သော ဥစ္စာကို၎င်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ သယနဉ္စဝတ္ထဉ္စ ဗြာဟ္မဏာနံ အဒါနေန္တိ၊ သယနဉ္စဝတ္ထဉ္စ ဗြာဟ္မဏာနံအဒါနေဟူ၍၊ အာဟ၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿရညော၊ ထိုဥက္ကာကရာဇ်မင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ (ပ)၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဥက္ကာကံ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ဥပါဂမံ၊ ကပ်လေကုန်၏။ ကိ၊ ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ တဿရညော၊ ထိုဥက္ကာကရာဇ်မင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တေသုယာဂေသု၊ ထိုအလှူတို့၌၊ နေံ၊ ဥစ္စာကို၊ လဘိတွားရ၍၊ ဒိဃ

ရတ္တံ၊ နေညဉ့်ရှည်စွာ၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ကောမေဝ၊
 တယောက်စာသာဖြစ်သော၊ ဃာသန္တာဒနံ၊ စားလောက်ရုံကို၊ ပရိယေ
 သိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ နာနပ္ပကရဏဝတ္ထု၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဥပ္ပာကို၊
 ကာမသန္တိမိ၊ လိုချင်တောင့်တသဖြင့် သိဖွီးခြင်းကို၊ သမာရောစယံ၊ အညီ
 အညွတ်နှစ်ယက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣန္ဒြာဝတိဏ္ဍာနံ၊ လောဘ
 သို့သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒီရုဒိပဉ္စ
 ဂေါရသဿာဒဝသေန၊ နွားနှို့အစရှိသောငါးပါးသော အရသာ၌ သာ
 ယာသည၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရသတဏှာယ၊ ရသာရုံ၌တပ်သဖြင့် ဩတိဏ္ဍ
 ဝိတ္တာနံ၊ သက်ဝင်သော စိတ်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒီရာဒိနိန္ဒြေည်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝီတာစ၊ သောက်ရကုန်သည်ရှိသော်ကား၊ ဂန္တံ၊ နွားတို့
 ၏၊ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်၊ သာဓူနိ၊ ကောင်းလေကုန်၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊
 ဣမာသံ၊ ဤနွားမတို့၏၊ မံသံ၊ အသားသည်၊ သာရတရံ၊ အထူးသဖြင့်
 ကောင်းသည်၊ ဘိဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မံသံ၊ အံသားကို၊
 ပဒိုဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ ဘိယျေ၊ လွန်စွာ၊ တဏှာ၊ လောဘတဏှာတို့သည်၊ ပဝဇ္ဇထ၊
 ပွားများကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ ကိံ၊ ဝိန္ဒေသု၊
 အဘယ်သို့ကြံကြကုန်သနည်း၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂေါ
 ထော၊ နွားတို့ကို၊ မာရေတွာ၊ ယာတ်၍၊ ခါဒိဿာမ၊ စားကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ဂရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘိဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်ကျမ်း
 တို့ကို၊ ယံနုနယဒိဝန္တေယျာမ၊ အသစ်ဖွဲ့ရမူကားကောင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း၊ ဗေဒံ၊
 ဗေဒင်ကျမ်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ တဒနုဉ္စပေန၊ ထိုအကြံအားလျော်
 သဖြင့်၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊
 ဂန္တေတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တေပြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုနွားသား
 ကိုစားလိုသောရသတဏှာအကြောင်းကို၊ ပဒိုဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ ကုဋမန္တေ၊ စဉ်းလဲ
 ကောက်ကျစ်သော ဗေဒင်တို့ကို၊ ဂန္တေတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဩက္ကာကရာဇာနံ၊
 ဩက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ဥပါဂမိံသု၊ ချဉ်းကပ်လေကုန်၏၊ ဣမ
 မတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဘာသမာနာ၊ ပြောဆိုကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ ယထာအာပေါစ၊ (ပ)ဗဟုတေနေန္တိ၊ ယထာအာပေါစ(ပ)ဗဟုတေ
 နံအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ကိံ၊ ကောအတ္ထော၊
 အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူ
 ကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အပ္ပာကံ၊ ဆရာပုဏ္ဏားတို့၏၊ မာန္တ

၂-ရူပဝဂ်-၇-ဗြာဟ္မဏဝိဇ္ဇိကသုတ်။

၄၂၉

သု၊ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌၊ ဇောံ၊ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ အာဂတံ၊ လာ
 ၏။ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား။ အာပေါ၊ရေသည်။ ဟတ္ထဓောဝနာဒိသဗ္ဗ
 ကိစ္စေသု၊ လက်ကိုဆေးခြင်းအစရှိသောအလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌၊ပါဏီနံ၊
 လူဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဥပယောဂံ၊ယှဉ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊
 ရောက်သကဲ့သို့၊ တတောဒနိဒါနံ၊ ထိုသို့လက်ကိုဆေးခြင်း အစရှိသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ထိုလူတို့အား။ ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်၊နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ကသ္မာ၊အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သောအာပေါ၊ထိုရေသည်။
 ပရိက္ခာရော၊ လူတို့၏ အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာသည်။ ယသ္မာ၊အကြင်
 ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောအာပေါ၊ထိုရေသည်။
 ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဥပကာရဏတ္ထာယ၊အသုံးအဆောင်အလို့ငှါ၊
 ဥပပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။
 ယထာ၊ဥပမာသော်ကား။ ဝသုန္ဓရာ၊ဝသုန္ဓရအမည်ရှိသော၊ အယံမဟာ
 ပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဂမနဋ္ဌာနာဒိသဗ္ဗကိစ္စေသု၊ သွားခြင်း မှတ်ခြင်း
 အစရှိသောအလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌၊ကဟာပဏသင်္ခါတံ၊အသပြီဟု ဆို
 အပ်သော၊ ဟိရည သုဝဏ္ဏ ရတနာဒိတောဒံ၊ ရွှေဟောင်း ရွှေသစ် ငွေ
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ခနံ၊ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ယဝဂေ၊ဓူမာ
 ဒိတောဒံ၊မုယောနတ်ကောက်အစရှိသည်တို့၏အပြားသည်လည်းကောင်း၊
 ဓာနိယဉ္စ၊ သိုမှီးအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗျောဟာရာဒိသဗ္ဗ
 ကိစ္စေသု၊ ရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းအစရှိသော အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌၊ ဥပ
 ယောဂံ၊ယှဉ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ဂါဝေါ၊နွားတို့သည်၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊သဗ္ဗကိစ္စေသု၊အလုံးစုံသော
 ကိစ္စတို့၌၊ဥပယောဂေဂဟဏတ္ထာယ၊ယှဉ်ခြင်းယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တော၊ထိုနွားတို့
 ကို၊ဟနိတွာ၊သတ်၍၊နာနပ္ပကာရဏေ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊
 ယဒဂ၊ယဇ်တို့ကို၊ ယဇသု၊ပူဇော်လော၊ တေ၊ရှင်မင်းကြီးအား၊ ဝိတ္တံ၊
 နှစ်သက်သွယ်ရှိသောဥစ္စာသည်၊ဗဟု၊များ၏၊ယဇသု၊ယဇ်ပူဇော်လော၊
 တေ၊ရှင်မင်းကြီးအား၊ခနံ၊ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊များ၏။ ယဇသု၊ယဇ်ပူဇော်
 လော၊ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊ပုရိမနယေနဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊အာဟံသု၊ဆို
 ကြကုန်၏။ ဝှာတောစ၊ထိုနောင်မှလည်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 သညတ္တော၊ ကောင်းစွာ သိစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ ဥက္ကာကရာဇ်
 မင်းကြီးသည်။ (ပ)။ အဃာတယိ၊ သတ်လေ၏။ တတော၊ထိုကာလမှ၊

၄၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယတွဲ

ဝုဠေ၊ ရှေးရှေးသောကာလ၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊
 ပါဒါပါဒေယိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ နဟိံ သန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်၊ (ပ)၊ ဗာတယိ၊ သတ်
 ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယညာဝါရုံ၊ ယဇ်တွင်း
 သို့၊ ဂါဝီနံ၊ နွားမတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မင်္ဂလဥသတံ၊ မင်္ဂလာရှိသော
 နွားဥသတကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ မွဲ၍၊ ရညော၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်း၏၊ မူလံ၊ အနီးသို့၊
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဂေါမေယညံ၊ ဂေါမေယဇ်
 ကို၊ တံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ယဇေသု၊ ပူဇော်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂေါမေယဇ်
 ကိုပူဇော်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ရှင်မင်းကြီးအား၊ ဗြဟ္မဇောကဿ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားအံ့သောခရီးသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊
 ရာဇ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ ကဏမင်္ဂလကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလာ
 ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂံ၊ သန်လျက်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပုဂံဝေ
 န၊ ရှေ့ဆောင်နွားလားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အနေကသဟဿာ၊ အထောင်
 မကကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ မာရေသိ၊ သတ်လေ၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယညာဝါရုံ၊ ယဇ်တွင်း၌၊ မံသာနိ၊ အသားတို့ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ
 ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ကုန်ထစ်ကုန်၍၊ ပဗိတွာ၊ ချက်ကုန်၍၊ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ဝိတကောဒါတရတ္ထကမ္မလေစ၊
 ရွှေသောအဆင်းဖြူသောအဆင်း၊ နိသောအဆင်းရှိသော ကမ္မလာတို့ကို
 လည်း၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံကုန်၍၊ မာရေသု၊ သတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုအရာကို၊
 ဥပါဒါယာ၊ မွဲ၍၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ပါရုတေ၊ ရုံသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ကိရ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နပါဒါ (ပ)၊ ဗာတယိတိ၊ နပါဒါ (ပ)၊ ဗာတယိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတောဒေဝါတိ၊ တတောဒေဝါဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇိနိ၊ မင်းသည်၊ ဂါဝိယော၊
 နွားမတို့ကို၊ ဗာတေတု၊ သတ်အံ့သောဌာ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဒနန္တရမေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂေါဗာ
 တကံ၊ နွားသတ်ယောကျ်ားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ စာတုမဟာရာဇိကာ
 ဒေယာ၊ စာတုမဟာရာဇ်အစရှိကုန်သော၊ တေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိတရောစာတိ၊ ဝိတရောစဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏေသု၊
 ပုဏ္ဏားတို့၌၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာ၊ အဘယူ၍ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာနော
 စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈာစ၊ နတ်တကာတို့ကိုအစိုးရ

သော၊ သက္ကောစ၊ သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတပါဒနိဝါသိနော၊
 တောင်ခြေရင်း၌နေကုန်သော၊ ဒါနဝယက္ခအသုရုက္ခသာစ၊ ဒါနဝအမည်
 ရှိသောဘိလူးအသုရာနတ်ရက္ခိ၊ က်ဘိလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မော
 အဓမ္မောတိ၊ တရားမဟုတ်လေတကားတရားမဟုတ်လေတကားဟု၊ ဇေ
 ဝါဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ နိစ္ဆာန္တေန္တော၊ မြွက်ကုန်လျက်၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဓိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဓိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော၊ အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ပတ္တန္ဒု၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဘူမိတော
 မြေမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သောသန္ဓေ၊ ထိုသို့သောအသံသည်။ မဟုတ္တေန၊ တစ
 ဏာခြင်းဖြင့်၊ ယာဝဗြာဟ္မလောက၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ အာဂမာသိ၊
 သွားလေ၏၊ ဧကဝိကာရပရိပုဏ္ဏော၊ တပြိုင်နက်မီဟူသောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်ပြည့်သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယံသတ္ထံ၊ အကြင်ထား
 လက်နက်သည်၊ ဂါတေန္နား၌၊ နိပတိ၊ ကျ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂါ
 ဝိန္ဒိန္နားမ၌၊ သတ္ထံ၊ ထားလက်နက်သည်၊ နိပတိ၊ ကျ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧကဝိကာရပရိပုဏ္ဏော၊ တပြိုင်နက်မီဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်ပြည့်သော
 လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတို့၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဝလ္လ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝါဒယော၊
 နတ်သိကြားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ပတ္တန္ဒု၊ ငိုကြွေးကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်
 လေသေး၊ လောကော၊ လူအပေါင်း၌၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သေဓေ၊ အနုတ္တော၊ အကျိုးမရှိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ တယောဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယေတေရာဂါ၊ အကြင်အနာတို့သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အဟော
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣန္ဒြာ၊ အလိုရှိ၍ တောင်းတသောအနာ လည်းကောင်း၊
 အနုသနံ၊ အစာကိုမစားသည်ဖြစ်၍ ငတ်ပွတ်သော အနာလည်းကောင်း၊
 ဇရာ၊ အသွေးအသားရင့်ခြင်းအနာလည်းကောင်းတည်း၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံ
 တခုအနည်းငယ်ကိုလျှင်၊ ပတ္တနတဏှာစ၊ တောင်းတတင်မက်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ခုဒ္ဒါစ၊ ငတ်ပွတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိပါကဇရာစ၊ အိုခြင်းငှေ့
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပသုနန္တု၊ နှားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်သားငါးတို့အားလည်း၊ သမာရန္တော၊
 ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးရန် ရှိသောကြောင့်၊ တေအဋ္ဌနုဝတိ၊ ထိုကိုးဆဲ့ရှစ်ပါး

၄၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သောအနာရောဂါတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အာဂရံ၊ ရောက်လာ
ကုန်၏။ စက္ခုရောဂါဒိနာ၊ ဗျက်ဝိနာခြင်းအစရှိသော၊ ဘေဒေန၊ အပြားအဝံ့
ဖြင့်၊ အဋ္ဌနုဝတိတာဝံ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ပါးသောရောဂါ၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သူ၊
ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသံ၊ နွားအစရှိသောသတ္တဝါ
ကို၊ တံသမာရန္တံ၊ ထိုသို့သောဖျက်ဆီးညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ နိဗ္ဗန္ဓော၊ ကဲ့ရဲ့
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧသောအဓမ္မောတိအာဒိ၊ ဧသောအဓမ္မောဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊
အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧသော၊ ဤတရား
သည်၊ ပသုသမာရန္တံ သင်္ခါတော၊ နွားအစရှိသောသတ္တဝါကိုညှဉ်းဆဲခြင်း
ဖျက်ဆီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကာယဒဏ္ဍာဒိနံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ရိုက်ခတ်ခြင်း
အစရှိကုန်သော၊ တိဗ္ဗဒဏ္ဍာနံ၊ သုံးပါးသောဒဏ်တို့တွင်၊ အညတရဒဏ္ဍာ
ဘူတော၊ တပါးပါသောဒဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သောတရားသည်၊ ဓမ္မတော၊ ဟုတ်
သောတရားမှ၊ အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓမ္မော၊ အဓမ္မ
မည်၏။ ဩက္ကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သောတရားသည်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ အဟုအသိ၊ ဖြစ်၏။ သောစခေါ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်း အဓမ္မတရား
သည်လည်း၊ တတော၊ ထိုဥက္ကာကရာဇ်မင်းလက်ထက်မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု
၍၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုရောဏော၊ ရှေးတရားဖြစ်၏။
ယညဿ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမနတော၊ သက်သောကာလမှ၊ ပဘုတိ
စ၍၊ ကေနိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပါဒါဒိနာ၊ ခြေအစရှိသည်
ဖြင့်၊ အဟိံ သနတော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ အဒုသိကာယော၊
အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ဟညန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
နွားတို့ကို၊ စာတေန္တာ၊ သတ်သောသူတို့သည်၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း
တရားမှ၊ ခံသန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ စဝန္တိ၊ ရွှေလျှောကုန်၏။ ဝရိဟာယန္တိ၊
ယုတ်ကုန်၏။ ယာဇကောတိ၊ ယာဇကောဟူသည်ကား၊ ယညယဇိနော၊ ယဇ်
ပူဇော်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေမေသော အနုဓမ္မောတိ၊ ဝေမေ
သောအနုဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယဇ်ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ သော
ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ လာမကဓမ္မော၊ ယုတ်သောတရားတည်း။ ဟိန
ဓမ္မော၊ သူယုတ်တို့၏တရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်သောအခါ၌၊ ဒါန
ဓမ္မောပိ၊ ဒေယျဓမ္မတရားနှင့်လျော်သောလှူငွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အပ္ပ

ကော၊ အနည်းငယ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သောဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အနုဓမ္မောတိ၊ အနုဓမ္မဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပေါရာဏောတိ၊ ပေါရာဏောဟူသည်ကား၊ တာဝဓိကောလတော၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလမှ၊ ပဟုတိ၊ အစပြု၍၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေါရာဏောပေါရာဏတရားသည်၏၊ ဝိညူဟိပန၊ ပညာရှိတို့သည်ကား၊ ဂရဟိတတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိညူဂရဟိတော၊ ဝိညူဂရဟိတမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ၌၊ တောဒိသကံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယာဇကံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော၊ အဓမ္မံ၊ မဟုတ်မမှန်သောအဓမ္မတရားကို၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ခဲ့ပြီ၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍၊ ခံသံ၊ အမဲသားကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ဣကိဇဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ အယံ၊ ဤယဇ်ပူဇော်သောအခြင်းအရာသည်၊ အနုဿဝေါ၊ အစဉ်လာသောတရားသဘောတည်း၊ ဧဝံဓမ္မေဝိယာပဇ္ဇေတိ၊ ဧဝံဓမ္မေဝိယာပဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဧကောင်းသောအကျင့်တရားသည်၊ ဝိနဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဝိယာဝတ္ထေတိဝိ၊ ဝိယာဝတ္ထေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ ဘောက်ပြန်၍၊ အညယာဘူတော၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဘိန္နာသုဒ္ဓဝေသိကာတိ၊ ဝိဘိန္နာသုဒ္ဓဝေသိကာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ သုဒ္ဓါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဿာစ၊ ကုန်သည်သူကြွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဘရန္တော၊ နေကြကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအညီအညွတ်နေကုန်သော သူဆင်းရဲသူကြွယ်တို့သည်လည်း၊ ပုထု၊ များစွာ၊ ဝိဘိန္နော၊ အထူးအခြားကွဲပြားကုန်၏၊ ခတ္တိယာတိ၊ ခတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာဝိ၊ မင်းတို့သည်လည်း၊ ဗဟူ၊ များစွာ၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဘိန္နော၊ အထူးအခြားကွဲပြားကြကုန်၏၊ ပတိဘရိယာဝမညထာတိ၊ ပတိဘရိယာဝမညထဟူသည်ကား၊ ဘရိယာစ၊ မယားတို့ကိုလည်း၊ စာရာဝါသတ္ထံ၊ အိမ်၌နေစိမ့်သောငှါ၊ ဣဿရိယဗလေ၊ အပိုးရသောအား၌၊ ဝါသိတာ၊ နေစေအပ်ကုန်၏၊ ပုတ္တဗလောဒိဟိ၊ သားသွီးတို့အားကို ကိုးစားခြင်းအစရှိ

သောအားတို့နှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိ၊ လင်ကို၊ အဝ
မညထ၊ မထေမဲ၊ မြင်မှတ်ထင်အောက်မေ့၏၊ ပရိဘဝိ၊ ဆဲရေး၏၊ အဝမည၊
မထေမဲ၊ မြင်ပြု၏၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ နဥပဋ္ဌာယိ၊ မလုပ်ကျွေး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ခတ္တိယာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ဝေသာသုဒ္ဓါစ၊ မင်းပုဏ္ဏားသူကြွယ် သူဆင်းရဲတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဘိန္နာ၊ အထူးအခြားအယူ
ကွဲပြားကြကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာမာနံ၊ သမာ
ဂမုန့်၊ ကာမာနံ၊ သမာဂမုဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏာစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊
တပါးကုန်သော၊ ယေစဝေသာ၊ အကြင် သူကြွယ်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ယေစသုဒ္ဓါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာ၊
အကြင် အခြင်းဖြင့်၊ သင်္ကရံ၊ ရောနှော ပေါင်းရှက်ခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇန္တိ၊
မရောက်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊
ဂေါတ္ထေန၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၊ ရက္ခိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါတ္ထရက္ခိတာ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်ရှောက်ကြကုန်
၏၊ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခတ္တိယော၊
တိ၊ မင်းမျိုးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပြာဟ္မဏော၊ တိ၊ ပုဏ္ဏား
မျိုးဟူ၍လည်းကောင်း၊ တံသံဇေတိဝါဒံ၊ ထိုထိုသို့သောအမျိုးဇေတိအယူ
ကို၊ နိရိကတွာ၊ အရိုအသေမပြုမူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးဝံသောအမျိုး
အနွယ်ကို၊ ပိနသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဝဗ္ဗကာမဂုဏသင်္ခါတာနံ၊ ငါးပါး
သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကာမာနံ၊ ကာမတရားတို့၏၊ ဝသံ၊
အလိုဆန္ဒသို့၊ အန္တဂူ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာသတ္တံ၊ တပ်
မက်အမာသောလောဘ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပေါရာ
ဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကာမဟောတုနာ၊
ကာမဂုဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစိုးတစဉ်း ချသော၊
အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သောအမှုကို၊ နာကံသု၊ မပြုကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣသယောပုဗ္ဗကာတိအာဒိတိ၊ ဣသယော
ပုဗ္ဗကာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ နဝဟိဂါထာဟိ၊ ကိုးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပေါရာ
ဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
တာသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ယောနေသံပရမောတိဂါထာယ၊ ယောနေသံ
ပရမောဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ဗြဟ္မသမံ၊ ဗြဟ္မာနတ်နှင့် တူသည်ကို၊ ဘာ

သေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ တဿဝတ္တမနုသိက္ခန္တာတိဂါထာယ။ တဿ
ဝတ္တမနုသိက္ခန္တာဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ခေဝသမံ၊ သိကြားနတ်နှင့်တူသည်
ကို၊ ဘာသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တဏှုလံသယနန္တိ အာဒိတိ၊ တဏှုလံ
သယနံ အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ မရိယာဒံ၊
အသက်မွေးသောအပိုင်းအခြားကို၊ ဘာသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တေသံ
အာသိဝိပလ္လာသောတိအာဒိတိ၊ တေသံအာသိဝိပလ္လာသောအစရှိကုန်သော၊
သတ္တရသဟိဂါထာဟိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ သံဘိန္ဒ မရိယာဒံ၊ ကွဲပြား
သောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ဘာသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တဿပေါ
ရာဏဓမ္မဿ၊ ထိုရှေးသူ့ဘောင်းတို့၏တရား၏၊ ဝိပုဋ္ဌိပတ္တိဘေဒေါ၊ ဘောက်
ပြန်ခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့်၊ ခေဝါဒိနံ၊ သိကြားမင်းအစရှိ
သောနတ်တို့၏၊ ပတ္တန္တနာဒိဒိပနတ္တဉ္စ၊ ငိုကြွေးခြင်းအစရှိသည်ကိုပြအံ့သော
ဌာလည်း၊ အေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ခေသနံ၊ ခေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေ
သိ၊ ပြီးသုံးစေ၏၊ ပြာဟ္မဏစန္ဒိကသောပန၊ ပြာဟ္မဏစန္ဒိကလကိုကား၊ ဣဓ၊
ဤသုတ်၌၊ အဝုတ္တောယေဝ၊ မဟောအပ်သည်သာတည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်လေသနည်းဟူမူကား၊ ယံကိဉ္စ၊
အမှတ်မရှိသောပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်သည်၊ ဝိပုတ္တိယာ၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊
အကာရဏံ၊ အကြောင်းရင်းမဟုတ်သည်၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏ ဓမ္မသမ္ပတ္တိယာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏
အကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မသမဒေဝသမ မရိယာဒါဝ၊
ဗြဟ္မာနှင့်အတူ သိကြားနှင့်အတူ ပိုင်းခြား အပ်သောကြောင့် သာလျှင်၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပုတ္တိယာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏
အကျင့်ပျက်စီးသဖြင့်၊ သံဘိန္ဒ မရိယာဒေါ၊ အမျိုးကွဲပြားသောအပိုင်း
အခြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏသုတ္တေ၊ ဒေါဏသုတ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာ
ရော၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ အယံပနပြာဟ္မဏစန္ဒိကသော၊ ဤပြာဟ္မ
ဏစန္ဒိကလသည်၊ ပြာဟ္မဏဓမ္မဝိပုတ္တိယာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်တရား
ပျက်စီးခြင်း၌၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မေပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်တရားသည်၊ ဝိပုဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးပြီး
သော်၊ အပရကာလေ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပြာဟ္မဏစန္ဒိကလကို၊ အေသေတွာဝ၊
ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ခေသနံ၊ ခေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊
အပြီးသို့ရောက်တော်မူစေ၏၊ တေရဟိပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား၊ သောဝိ

၄၃၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပြာဟ္မဏစက္ကာလော၊ ထိုပြာဟ္မဏစက္ကာလသည်လည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံပြာဟ္မဏစက္ကာ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်တရားသည်၊
 ဝိနုဇ္ဈော၊ ပျက်စီး၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ခေါတော၊ ခေါဏမည်
 သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပြာဟ္မဏာ၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စက္ကာလာပိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော်လည်း၊ နပူရေမ၊ မပြည့်
 ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌ
 ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပြာဟ္မဏစက္ကာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပြာဟ္မ
 ဏစက္ကာသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဝုဇ္ဇဝဂ်-ဂ-နာထသုတ်၊

ယသ္မာဟိဓမ္မန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ယသ္မာဟိဓမ္မဟူသော ဤသုတ်ကို၊ ဓမ္မ
 သုတ္တန္တိ၊ ဓမ္မသုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ နာသုတ္တန္တိ တိပိ၊ နာထသုတ်ဟူ၍
 လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဥပ္ပတိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူ
 မူကား၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရံ၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
 တည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂ
 သာဝကာနံ၊ တပည့်သားမြတ်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ပတုတိ၊ အစ
 ပြု၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဖြစ်ကြောင်းတရားသည်၊ သေယျထာ
 ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပဒန္တံ၊ ဖြစ်တော်
 မမူမိ၊ နွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တပည့်မြတ်တို့သည်၊
 ဧကံသင်္ချေယျုဉ္စ၊ တသင်္ချေပတ်လုံးထည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊
 ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးထည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊
 ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဝေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုနှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ၊ စပိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊

အဓိဋ္ဌာရေ၊ မနိးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဥပတိဿဂါမေနာမ၊ ဥပတိဿအမည်
ရှိသောရွာသည်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဘောဂဂါမော၊ သုံးဆောင်ရာ
ဖြစ်သောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပတိဿရွာ၌၊ သဗ္ဗိအဓိကပဉ္စ
ကောဒ္ဓိသတဓနဝိဘဝဿ၊ ကုဇေခြောက်ဆယ် လွန်သည်ဖြစ်၍ ကုဇေ
ငါးရာဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော၊ ဂါမသာမိနော၊ ရွာရှင်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ ရူပသာရိနာမ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ
သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုရူပသာရိပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုဗ္ဗိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိ
သန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်
သောရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏သာလျှင်၊ အဓိ
ဋ္ဌာရေ၊ မနိးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကောလိတဂါမေနာမ၊ ကောလိတမည်
သောရွာသည်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဘောဂဂါမော၊ သုံးဆောင်ရာ
ဖြစ်သောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောလိတရွာ၌၊ တထာရူပဝိဘ
ဝဿေဝ၊ ထိုအတူဥစ္စာစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသည်သာဖြစ်သော၊ ဂါမသာမိ
နော၊ ရွာရှင်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ မောဂ္ဂလိနာမ၊ မောဂ္ဂလိ
အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုမောဂ္ဂလိ
အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုဗ္ဗိယံ၊ ဝမ်း၌၊ တံဒ္ဓိဝသေယေဝ၊ ထိုရှင်သာရိ
ပုတ္တရာပဋိသန္ဓေနေသောနေ၌ပင်လျှင်၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
ယူလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့အား၊ ဧကဒိဝသ
မေဝ၊ တနေ့တည်း၌ပင်လျှင်၊ ပဋိသန္တိဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဂတ္တပုဋ္ဌာနဉ္စ၊ အမိဝမ်းမှ ဖွားမြောက်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဒိဝသေယေဝ၊ တနေ့ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ နေ
သံ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော သူအား၊
ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌၊ ဇာတတ္ထာ၊ ဖွားမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဥပတိဿေသတိ၊ ဥပတိဿဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊
ဧကဿ၊ တယောက်သောသူအား၊ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတရွာ၌၊
ဇာတတ္ထာ၊ ဖွားမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောလိတေသတိနာမံ၊ ကောလိ
တဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
သည်၊ သဟပံသုကိဋ္ဌန္တာ၊ အတူတကွ မြေမှုန့်ကစားကုန်သည် ဖြစ်၍၊
သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်လျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ပုဗ္ဗိ၊ ကြီးမားသောအရွယ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကမေကဿစ၊
တယောက်တယောက်သော သူအားလည်း၊ ပဉ္စပဉ္စမာဏဝကသာတာနိ၊

၂၂

၄၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ငါးရာငါးရာသော လှလင်တို့သည်။ ပရိဝါရာ၊ ခြံရံကုန်သည်။ အဟောသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဥယျာနံ ဝါ၊ ဥယျာဉ်သို့
 လည်းကောင်း၊ နဒီတိတ္ထံ ဝါ၊ မြစ်စိပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သပရိဝါရာယေ ဝ၊ အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ပဉ္စဟိ သံဝိကသတေ
 ဟိ၊ ငါးရာသော ထင်းစင်တို့ဖြင့်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ
 သည်။ ပဉ္စဟိ အာဇာညရထသတေဟိ၊ အဿဇာနည်မြင်းတို့ဖြင့် ကအပ်
 သောငါးရာသောရထားတို့ဖြင့်၊ သပရိဝါရာယေ ဝ၊ အခြံအရံရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကာလာနုကာလံ၊ အခါအားလျော်စွာ၊ ဂိရုဗ္ဗသမဇ္ဇောနာမ၊
 ဂိရုဗ္ဗမည်သောပွဲသတင်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာယန္တသမယေ၊
 ညချင်းအခါ၌၊ နဂရေ ဝမဇ္ဈေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သက
 လအင်္ဂီမာဂဂေါသိနော၊ အလုံးစုံအင်္ဂီတိုင်းမာဂရောဇ်ပြည်၌နေကုန်သော၊
 အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ ခတ္တိယရာဇကုမာရာဒယော၊ မင်း မင်း
 သားသူငယ်အစရှိသော သူတို့သည်။ သမ္ဘိပတိတာ၊ အညီအညွတ်စည်း
 ဝေးကြကုန်ပြီးသော်၊ သုပညတ္တေသု၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈ
 ဝိဠာဒီသုဝိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ နိသိန္နာ၊ နေကြ
 ကုန်လျက်၊ သမဇ္ဇဝိဘူတိ၊ ကချေသည်ပွဲသတင်၌ တင့်တယ်ခြင်းကို၊
 ပဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသဟာယကာ၊ ထိုသူငယ်
 ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ တေနပရိဝါရေန၊ ထိုသို့သောအခြံအရံနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
 အတူတကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုပွဲသတင်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလေကုန်၍၊ ပတ္တာသနေ၊
 ရောက်သောနေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိသု၊ နေကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုရောက်သော
 နေရာမှ၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသာသည်။ သမဇ္ဇဝိဘူတိ၊ ပွဲသတင်၏ တင့်
 တယ်ခြင်းကို၊ ပဿန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနကာယံ၊ လူများ
 အပေါင်းကို၊ သမ္ဘိပတိတံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊
 ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဇနကာယော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဂဿ
 သတံ၊ အနှစ်တရာသို့၊ အပတွံ ဝ၊ မရောက်မီသျှင်၊ မရိသတိ၊ သေလတ္တံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြို၏။ တဿ၊ ထိုဥပတိသအား၊ မရေလံ၊ သေခြင်း
 တရားသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ နဿာ ဝန္တေ၊ နဖူးစွန်း၌၊ ပတိဋ္ဌိဝိယ၊ တည်လာ
 သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နေသံ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ကောလိ
 တဿ၊ ကောလိတအား၊ အနေကပ္ပကာရေသု၊ တပါးမက များစွာကုန်

သော၊ နဇ္ဇေယျံ။ ကချေသညတိသည၊ နဗ္ဗန္တေသု၊ ကကုန်သညတိသေသံ၊
 တထာ၊ ထိဥပတိဿအတု၊ ဒဿနမတ္တပိ၊ ကြည့်ခါမျှလည်း၊ မိတ္တံ၊ မိတ်
 သည်၊ နမေ၊ မေတ္တလျော်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သံဝေဂေါ၊ တိတ်
 လန့်ခြင်း၊ သံဝေဂတရားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 သမဇ္ဇေပွဲသဘင်သည်၊ ဝုဗ္ဗိတေ၊ ထသည်ရှိသော်၊ ပရိဿယ၊ ပရိသတ်
 သည်၊ ပက္ကန္တ၊ အရပ်တပါးသို့ သွားကြပြီးသည်ရှိသော်၊ သကမိဝါရေ
 န၊ မိမိတို့၏ အခြံအရံပရိသတ်ရှိသဖြင့်၊ တေသုသဘာယေသု၊ ထိုအခွေ
 ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပက္ကန္တသု၊ ထသွားကြကုန်ပြီးသော်၊ ကော
 လိတော၊ ကောလိတသည်၊ ဥပတိဿံ၊ ဥပတိဿကို၊ ဝုဗ္ဗိ၊ မေး၏၊ သမ္ပ၊
 အို အချင်းသွေးသောက်၊ နာဇ္ဇကောဒိဒဿနေန၊ ကချေသည်အစရှိသည်တို့
 ကိုကြည့်ရှုသဖြင့်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ပမောဒနမတ္တပိ၊ ဝမ်းမြောက်ကမျှ
 လည်း၊ နဟေသတိ၊ မဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိဥပ
 တိဿသည်၊ တဿ၊ ထိုကောလိတအား၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အာရာစေတွာ၊ ကြား၍၊ တစ္စိ၊ ထိုကောလိတကိုလည်း၊ တထေဝ၊ ထို
 အတူမျှ၊ ပဋိဝုဗ္ဗိ၊ တဘန်မေးမြန်း၏၊ သောပိ၊ ထိုကောလိတသည်
 လည်း၊ တဿ၊ ထိဥပတိဿအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 ကို၊ အာရာစေတွာ၊ ကြား၍၊ သမ္ပ၊ အချင်းသွေးသောက်၊ ဟေ၊ လိုက်ခဲ့
 သော၊ ပေ၊ ငါတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အမတံ၊ မသေအံ့သော
 တရားကို၊ ဂဝေသိဿာမာတိ၊ ရှာဖွေကြကုန်အံ့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သမ္ပ၊
 အချင်းသွေးသောက်၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပတိသော၊ ဥပ
 တိဿသည်၊ တံ၊ ထိုကောလိတကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိ၊ ဝန်ခံ၏၊ တတော၊ ထိုတိုင်ပင်
 ပြီးသည်နောင်မှ၊ နွေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်သေသုတို့သည်လည်း၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊
 ထိုသို့ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ ဝုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ရောက်လေကုန်၏၊
 တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သဗ္ဗယောနာမ၊
 သဗ္ဗယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ
 ၏၊ တေ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗယ ပရိဗိုဇ်
 ရဟန်း၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဟိမာဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာသော
 တပည့်လှလင်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကာတိပါ
 ဟေနော၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်လျှင်၊ တယောဗေဒေဝ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ သံဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကသမယဉ္စ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း

တို့၏အယူဝါဒကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟောသုံးယူကြကုန်၏။ တေ၊ထိုသူ
 မြတ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊တေသံသတ္တာနံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အာဒိမဇ္ဈိ၊
 အစအလယ်ကို၊ဒိဿန္တိ၊ထင်ကုန်၏။ ပရိယောသာနံ၊အဆုံးကို၊အဒိသွာ၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊အာစရိယံ၊ဆရာသဉ္ဇယပရိဗိုဇ်ကို၊ပုန္တိသု၊မေးကုန်၏။
 အာစရိယ၊ဆရာ၊ဣမေသံသတ္တာနံ၊ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ အာဒိမဇ္ဈိ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်အစသေခြင်းလျှင်အလယ်တရားသည်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ပရိယောသာနံပန၊ အဆုံးဖြစ်၍ မသေသော တရားသည်ကား၊
 နဒိဿတိ၊မထင်၊ဣမေဟိသတ္တေဟိ၊ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ဣဒံနာ
 မ မရဏံ၊ဤသေခြင်းတရားသို့သာလျှင်၊ပါပုဏေယျ၊ရောက်ရာသလော၊
 တတော၊ထိုသေခြင်းတရားထက်၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ပါပုဏိတဗ္ဗံ၊ရောက်
 အပ်သောတရားသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိသု၊မေးကုန်၏။
 သောဝိ၊ထိုသဉ္ဇယပရိဗိုဇ်သည်လည်း၊အာဟ၊ဆို၏။ကိံအာဟ၊အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ အဟတ္ထိ၊ငါသည်လည်း၊နသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တထာ
 ဝိဓံ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ဖြစ်သော၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးဖြစ်သော
 မသေအံ့သောတရားကို၊နပဿာမိ၊မမြင်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တေ၊ဆိုသည်
 ရှိသော်၊ တေ၊ထိုသူမြတ်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ အာစရိယ၊
 ဆရာ၊တေနဟိ၊ထိုသို့တပြားကား၊မပံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဣမေသံသတ္တာ
 နံ၊ဤသတ္တဝါတို့၏၊ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးဖြစ်သောမသေအံ့သောတရား
 ကို၊ဂဓေသမာတိ၊ရှာဖွေကုန်အံ့ဟု၊ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။တေ၊ထိုသူ
 မြတ်နှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာစရိယော၊ဆရာသည်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိ
 တိုင်း၊တုဗ္ဗေ၊သင်တို့သည်၊ဂဓေသထ၊ရှာဖွေလေကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟ၊ဆို၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေ၊သူမြတ်နှစ်ယောက်တို့ကို၊ တေန၊ထိုသဉ္ဇ
 ယပရိဗိုဇ်သည်၊အနုညာတာ၊ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အမတ်၊မသေ
 သောတရားကို၊ဂဓေသမာနာ၊ ရှာဖွေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဟိဏ္ဏန္တာ၊
 ဓာပုဉ္ဇပတ်သွားတာကုန်သည်ရှိသော်၊ဇမ္ဗုဒိပေ၊ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌၊ ပါကဇ္ဇာ၊
 ထင်ရှားကုန်သည်၊အဟောသု၊ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုသူမြတ်တို့သည်၊ခတ္တိယ
 ပဏှိတာဒယော၊မင်းပုန္တားပညာရှိအစရှိသောသူတို့ကို၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊
 ပုဋ္ဌာ၊မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရုတ္တရံ၊ကူးမြောက်လွှမ်းမိုးခြင်းသို့၊
 နသမ္ဘာယန္တိ၊ မရောက်စေနိုင်ကုန်၊ ဥပတိသောတိ၊ ဥပတိသာပုဏ္ဏား
 လုလင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောလိတောတိ၊ကောလိတ ပုဏ္ဏားလုလင်
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုတ္တေပန၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်ကား၊ တေ၊ထိုဥပ

တိဿကောလိဘတို့သည်၊ ကေ၊အဘယံသုတို့နည်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊
 နဇာနာမာကိ၊ မသိကုန်တကားဟု၊ဘဏန္တာ၊ ဆိုသောသုတို့သည်၊ နတ္ထိ
 နသန္တိ၊မရှိလေကုန်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိသသုဟာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သည်၊
 အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတေသု၊ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊
 အမတပရိယေသနံ၊ မသေအံ့သောတရားရှာခြင်းကို၊ စရမာနေသု၊သွား
 ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အမှောက်၊ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 လောကေ၊လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝရေဓမ္မစက္ကော၊
 ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သောဓမ္မစကြာ တရားရှိတော်မူပြီး၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်
 မူ၏၊တေစပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တပည့်သူမြတ် နှစ်ယောက်တို့သည်
 လည်း၊သကံလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝရိတွာ၊လှည့်ပတ်
 သွားသဖြင့်သော်၊အမတံ၊မသေအံ့သောတရားသည်၊ တိဋ္ဌတု၊တည်စေ
 ဦးတော့အံ့န္တမသော၊အယုတ်သဖြင့်၊ပရိယောသာနပဉ္စ၊အလုံးဖြစ်သော
 ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တနမတ္တမ္ဘိ၊ဖြေအံ့သောသူကိုမျှလည်း၊ အသဘန္တာ၊မရ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပုနဒေဝ၊တတန်လျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာ
 ဂမံသံ၊ရောက်လာကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအသမ္ဘိ၊
 ရှင်အသမ္ဘိသည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊သက်န်းကို
 ပြင်ဝတ်၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ တေသံ၊ထိုသူမြတ်နှစ်ယောက်တို့
 ၏၊ပဗ္ဗန္တာ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောစကားကို၊ ပဗ္ဗဇက္ခန္ဓကေ၊ပဗ္ဗဇက္ခန္ဓက၌၊ အာဂတနယေနေ
 ဝ၊လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေတော၊အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ဖွတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊တေသုဒ္ဓိသုသဟာယကေသု၊ထိုသွေးသောက်နှစ်
 ယောက်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ရဟန်းဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဗုမာသကာလေန၊ လခွဲကာလ
 ကြာသဖြင့်၊ သာဝကပါရမီဥာဏံ၊သာဝကပါရမီဥာဏ်ကို၊ သန္တိကာ
 သိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊သော၊ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ယဒါ၊အကြင်အခါ
 ၌၊အသမ္ဘိတ္တေရေန၊ရှင်အသမ္ဘိမထေရ်နှင့်၊သန္တိ၊အတူတကွ၊ဧကဝိဘာ
 ရေ၊တကျောင်းတည်း၌၊ ဝသတိ၊နေ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊လုပ်ကျွေးခြင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ရောက်ပြီးသော်၊
 အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌၊ တေရဿ၊ရှင်အသမ္ဘိမထေရ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊လုပ်
 ကျွေးခြင်းသို့၊ဝန္တတိ၊ရောက်၏၊အာယသ္မာ၊ရှင်အသမ္ဘိသည်၊ ဝေ၊ငါ၏၊

၄၄၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဂုဗ္ဗာစရိယော၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ဆရာပေတည်း။ ဇေတံ၊ ဤအဿာဇိ
 မထေရ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဿာယ၊ မြှုပ်ပေ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ အညာသိ၊ သိရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဂါရုဓေန၊ ရှိသောသဖြင့်။ အဿာဇိတ္ထေရေန၊ အဿာဇိမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 အတူတကွ။ ယဒါ၊ ဆကြင်အခါ၌။ ကေဝိယာဓေ၊ တကျောင်းတည်း၌။
 ဝသတိ၊ နေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ယသံဒိဿယံ၊ အကြင်အရပ်၌။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တံဒိသံ၊ ထိုအရပ်ကို။ သြလောကေတွာ၊
 ကြည့်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော အရပ်ကို ထိစေသဖြင့်။ စန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂ ဟူ၍။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ တံ၊ ထိုရှိခိုးသော
 အမူအရာကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ကေဝိဘိက္ခု၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။
 ကထံ၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားကို။ သမုဠာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သာရိပုတ္တော၊
 သာရိပုတ္တရာသည်။ အဂ္ဂသာဝကော၊ တပည့်သားမြတ်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုးခဲ့၏။ အဇ္ဇာဝိ၊ ဤယခုဘုရား
 တပည့်ဖြစ်သော အခါ၌လည်း။ ဗြာဟ္မဏဒိဋ္ဌိံ၊ ဗုဒ္ဓဘွားတို့၏ အယူဝါဒ
 တရားကို။ အပ္ပဟိနာမညေ၊ မပယ်နိုင်သေးသည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊
 ကဲ့ရဲ့သောစကားကို။ သမုဠာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ
 အဘိညာဉ်ဖြင့်။ တံကထာသလ္လာပံ၊ ထိုစကားပြောကြခြင်းကို။ သုတွာ၊
 ကြားတော်မူ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဝေဗုဒ္ဓါသနေ၊ မြတ်သော
 ဘုရားရှင်နေရာ၌။ နိသိန္နာယေဝ၊ နေတော်မူလျက် ပင်လျှင်။ အတ္တနံ၊
 ကိုယ်တော်ကို။ ဒသောတွာ၊ ပြီးတော်မူ၍။ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေ
 သိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အတယ်သို့ခေါ်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်
 မည်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သဒ္ဓိံသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။
 အတ္တနံ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိကထေသိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအရပ်ကို
 ရှိခိုးခြင်းအကြောင်းကို။ အာဝိက္ခိံ၊ သုကြားလျှောက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့
 ကြားတော်မူပြီးသည်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သား
 ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ န
 နမဿတိ၊ ရှိခိုးသည်မဟုတ်။ ယံအာစရိယံ၊ အကြင်အဿာဇိဆရာကို။
 နိဿာယ၊ အမြှုပ်၍။ သာသနံ၊ ငါ့ဘုရားသာသနာတော်ကို။ အညာသိ၊ သိရ

လေ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံအာစရိယံ၊ ထိုလက်ဦးဆရာကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊
 နမဿတိ၊ ကိုင်းညွှတ်၏၊ ဓာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရိ
 ပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာစရိယပုဇ္ဇကော၊ ဆရာကိုပူဇော်တတ်သော
 သူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သန္တိပတိတာစည်း
 ဝေးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဓေသနတ္ထံ၊ တရားဓေသနာ ဖြစ်
 စိမ့်သောဌ၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 သုတ်၌၊ ယသ္မာဟိဓမ္မံပုရိသသဝိဇ္ဇာတိ၊ ယသ္မာဟိဓမ္မံပုရိသသဝိဇ္ဇာ
 ဟူသည်ကား၊ ယတော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံ
 မှ၊ ပိဋကတ္တယပဝောဒံ၊ ပိဋကတ်အပြားရှိသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိ
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိံ၊ သင်ကြားခြင်းပြည့်စုံခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊
 ကြားရ၍၊ အာရိယန္တိဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော၊ နဝလောကုတ္တရပ္ပဘောဒပဋိ
 ဝေဓဓမ္မံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာအပြားရှိသောပဋိဝေဓတရားကို
 လည်းကောင်း၊ ပုရိသော၊ ကျွတ်ထိုက်သောယောကျ်ားသည်၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ နေ
 ယူ၊ သိငြားအံ့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ယသ္မာဟိ၊ ယသ္မာဟူ၍လည်း၊ ဗျာဠေ၊
 ပါဌသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒဝနံဒေဝတာပူဇေယျာတိ၊ ဣန္ဒဝနံဒေဝတာပူဇေယျဟူသည်ကား၊
 ယထာဟိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဗွီသုဇေဝလောကီသု၊ နှစ်သပ်သောနတ်ပြည်
 တို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊
 သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ယထာ၊ ပူဇော်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ဆရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ကာလသေဝေ၊ စောစောကလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဥပါဟနပုစ္ဆနာဒိသဗ္ဗံ၊
 ထိနပ်ကိုသုတ်သင်ခြင်းအစရှိသောအလုံးစုံသော၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး
 ဝတ်ငယ်အကျင့်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုလျက်၊ ပူဇေယျ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ သက္ကဓေ
 ယျ၊ အရိအသပြုရာ၏၊ ဂရံ၊ အလေးအမြတ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ကာရ
 ဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်
 အပ်သော၊ သော၊ ထိုဆရာသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုတပည့်၌၊ ပဿန္တိတ္ထော၊
 ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြား
 အမြင်ရှိပြီးသော်၊ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောပဋိဝေဓတရားကို၊ ပါတုက
 ရောတိ၊ ထင်ရှားစွာပြုပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ သော
 အာစရိယော၊ ထိုဆရာသည်၊ တသ္မိံ၊ အန္တေဝါသိမိ၊ ထိုအန္တေဝါသိက
 တပည့်၌၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယတ္တိပဋိ

၄၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ပတ္တိပဒ္ဓိဝေဝေသေန၊ ပရိယတ္တိသာသနာ ပဒ္ဓိပတ္တိသာသနာပဒ္ဓိဝေဝေသာ
သနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဉ္စ၊
ပရိယတ္တိတရားကိုလည်း၊ ဒေသနံ၊ ဟောပြောသည်ကို၊ သုတ္တဝါကြား၍၊
ယထာနုသိဉ္စ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားအားလျော်စွာ၊ ပဒ္ဓိပတ္တိယာ၊
ကျင့်သဖြင့်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရအပ်သိအပ်သော၊ ပဒ္ဓိဝေဝေဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်း
ဟူသောပဒ္ဓိဝေဝေဥပဇာန်ကိုလည်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်ရှားစွာပြုတတ်ပေ
၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို၊ ဒေသနာယ၊ ဟော
ဖော်ပြသသဖြင့်၊ ဥပမာဝေသေန၊ ဥပမာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အဓိဂတပဒ္ဓိဝေဝေဓမ္မံ၊ ရအပ်သောပဒ္ဓိဝေဝေတရားကို၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်
ရှားစွာပြုပေ၏၊ တဒတ္တိကတွာနနိသမ္ပဓိရောတိ၊ တဒတ္တိကတွာနနိသမ္ပဓိ
ရောဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုသော၊ အာရေယေန၊
ဆရာသည်၊ ပါတုကတံ၊ ထင်ရှားစွာပြုအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အတ္တိတံ၊
အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဏိတွာ၊ နာခံ၍၊ ဥပခာရဏသ
မတ္တတာယ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ စိရော၊ ပညာရှိ
သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံပဒ္ဓိပစ္စမာနောတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ
ပဒ္ဓိပစ္စမာနောဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တံ၊ ရဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရား
အား၊ အနုလောမတ္တာ၊ လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဓမ္မဘူတံ၊ အနုဓမ္မ
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ တာဝယမာနော၊ ပွားစေအပ်သော၊
ဝိညူဝိဘာဝိ နိပုဏောစဟောတိတိ၊ ဝိညူဝိဘာဝိနိပုဏောစ ဟောတိဟူ
သည်ကား၊ ဝိညူတာသံခါတာယ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဓိဂမေန၊ ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိညူ၊ သိအပ်
သောတရားတို့ကို၊ ဝိဘာဝိတွာ၊ ထင်ရှားစေ၍၊ ပရေသမ္ပိ၊ သူတပါးတို့အား
လည်း၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပနသမတ္တတာယ၊ သိစေ
ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝိစ၊ ကင်ရှားခြင်းရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမသုရမတ္တပဒ္ဓိပေတောယ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပုဏောစ၊ သိပ်
မွေ့နူးညံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောတာဒိသံဘဇတိအပ္ပမတ္တောတိ၊
ယောတာဒိသံဘဇတိ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ကို၊

အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ တပ္ပသာဒပရော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ထက်အလွန်
 ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ပဏှိတာဝရိယသေဝနံ၊ ပညာရှိသော ဆရာကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းကို၊
 ပသံသိတွာ၊ မြီးမွမ်းတတ်မှုပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗာလာဝရိ
 ယသေဝနံ၊ သူရိက်ဖြစ်သောဆရာအားမှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ နိန္ဒန္တော၊
 ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ခုဒ္ဒုဉ္စဗာလန္တိ၊ ဣဓံဂါထံ၊ ခုဒ္ဒုဉ္စဗာလံအစရှိသောဤဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ခုဒ္ဒန္တိ၊ ခုဒ္ဒိဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒေန၊ အယုတ်ဖြစ်သော၊
 ကာယကမ္မာဒိနာ၊ ဒုစရိုက်ကာယကံနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပညာ
 ဘာဝတော၊ ပညာမရှိသောကြောင့်၊ ဗာလံ၊ မိုက်သော၊ အနာဂတတ္တန္တိ၊
 အနာဂတတ္တံဟူသည်ကား၊ အနဇိဂတပရိယတ္တိပဋိဝေဓတ္တံ၊ ပရိယတ္တိပဋိ
 ဝေဓအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသော၊ ဥသုယကန္တိ၊ ဥသုယကံဟူသည်
 ကား၊ ဣသံသမနသိကတာယ၊ ငြိမ့်ခြင်းကိုနှလုံးသွင်းလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ အန္တေဝါသိကဿ၊ အန္တေဝါသိကတပည့်အား၊ ဝုဇိံ၊ အစီးအပွားကို၊
 အသဟမာနံ၊ သည်းမခံနိုင်သော ဆရာသူရိက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောပုနိသည်၊ ပဒတ္တတော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊
 ပါကဠမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သောတည်း၊ အဓိပ္ပါယတောပန၊ အဓိပ္ပါယ်
 အားဖြင့်ကား၊ ယောအာဝရိယော၊ အကြင်ဆရာသည်၊ ဗဟုဝိဝရာဒိသာဘိ၊
 များသောသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းကို ရခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တေဝါသိ
 ကာနံ၊ အတွင်းနေတပည့်တို့အား၊ ဝိဝရာဒိနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်း
 တို့ကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဓမ္မဒါနေပန၊ တရား
 ဒေသနာပေးခြင်း၌ကား၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဝစနမတ္တမ္ပိ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ
 စကားမျှကိုလည်း၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဇေတဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ ဝဇုတာဒိဓမ္မဟိ၊ ကာယဒုစရိုက်ပွားခြင်းအစီရှိသောတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒံ၊ ယုတ်သော၊ ဗာလံ၊
 မိုက်သော၊ အနာဂတတ္တံ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓအနက်ကိုမသိသော၊ ဥသုယ
 ကံ၊ ငြိမ့်ခြင်းများသော၊ တံအာဝရိယံ၊ ထိုဆရာရိုက်ကို၊ ဥပသေဝမာနော၊
 မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုတိမန္တိ၊ ကုသဂ္ဂေနာတိ၊ ဝုတ္တနယေန၊
 ပုတိမန္တိ၊ ကုသဂ္ဂေနဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ သယာဂ္ဂိ၊ မိမိ
 သည်လည်း၊ ဗာလော၊ မိုက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣသေသနေ၊ ဤသူရားသာသနာတော်၌၊ ကိပ္ပိအပ္ပ

၄၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မတ္တကမ္ပိ၊ တရိုးတစ် အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိယတ္တိခန္ဓဝါ၊ ပရိယတ္တိတရားကို လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓံဝါ၊ ပဋိဝေဓတရားကို လည်းကောင်း၊ အဝိဘာဝယိတွာစ၊ ထင်ရှားမဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အဝိဇာနိတွာစ၊ မသိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မသု၊ ဒုစရိုက်တရားတို့၌၊ ကင်္ခါ၊ တံ၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အကရိတွာ၊ မပြုမူ၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အဿာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထာ၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ တဿေဝအတ္ထဿ၊ ထိုသို့သောအနက်ကိုသာလျှင်၊ အဝိဘာဝကရဏတ္ထံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ယထာနုရောတိ၊ ဂါထာနွယ်၊ ယထာနုရောဟူသောဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာပဂန္တိ၊ အာပဂံဟူသည်ကား၊ နဒိံ၊ မြစ်ကို၊ မဟောဒကန္တိ၊ မဟောဒကံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဥဒကံ၊ များသောရေရှိသော၊ သလိလန္တိ၊ သလိလံဟူသည်ကား၊ ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဂတံ၊ စီးသွားသော၊ ဩဓိတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အပဂတံ၊ ဖဲသွားသော၊ ဝိတ္ထိန္နံ၊ ဖြန့်၍သွားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သရိတန္တိ၊ သရိတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေက္ကော၊ ထိုအနက်သည်ပင်တည်း၊ သိဓာသောတန္တိ၊ သိဓာသောတံဟူသည်ကား၊ ဟာရုဟာရိကံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ နဗိရာဂတံ၊ နှေးနှေးမသွား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံသောတိဇ္ဈေ၊ ကိံသောဟူသောဤပုဒ်၌၊ သောဝုပ္ပမာနောတိ၊ သောဝုပ္ပမာနောဟူ၍၊ ဣမိနာဝသောကာရေန၊ သောဟူသောဤအက္ခရာဖြင့်၊ တဿနရဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ နိဇ္ဈိဉ္ဇတ္တာ၊ ညွှန်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောကာရော၊ သောအက္ခရာသည်၊ နိပါတမက္ကော၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဥပဓာရဏာသမတ္တတာ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိံသုတိ၊ ကိံသုဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နဘာဝိဿာမိနာမ၊ မဖြစ်လတ္တံ့မည်သည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိနယိဿာမိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဧတသ္မိံ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ထိုရှေးကာလ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဒုဝိဓံယေဝ၊ ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိနှစ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အနိဿာမယတ္တန္တိ၊ အနိဿာမယတ္တံဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်

ကို၊ အနိယာမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
 ပဒေတာ၊ ပုဒ်အားဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သော၊ အတ္ထောပန၊ အနက်ကိုကား၊ ကောဝိဒေဝ၊ တစ်
 တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယောနရော၊ အကြင်လူသည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ သြတရိတွာ၊ ဆင်းလေသည်
 ဖြစ်၍၊ တာယနဒိယာ၊ ထိုမြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျောအပ်သည်
 ရှိသော်၊ အနုဿာတဂါမိ၊ အောက်ရေယဉ်သို့သွားသော၊ သောတမေဝ၊
 ရေအယဉ်သို့သာလျှင်၊ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းသွားရလိုက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပါရတ္ထိကေ၊ ထိုမှတစ်ကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊
 ပါရံ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းသို့၊ နေတုံ၊ ဆောင်ကြဉ်းအံ့သောငှါ၊ ကိံသက္ခတိ၊
 အဘယ်သို့လျှင် တတ်နိုင်အံ့နည်း၊ သက္ခတိတိပိ၊ သက္ခတိဟူ၍လည်း၊ ပါ
 ဇ္ဇော၊ ပါဌသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဒုဝိဓတ္ထိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 တထေဝဓမ္မံ၊ ထိုပရိယတ္တိဝဋ္ဋိဝေတရားကို သာလျှင်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဘာဝယိတွာ၊ မပွါးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသုတာ
 နဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊ သန္တိကော၊ အတံ့၊
 အတ္တံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အနိယာမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 အဘာဝိဘတ္တာ၊ မပွါးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇာနန္တော၊ မသိသော၊
 အနိယာမိဘတ္တာစ၊ အမှတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အဝိတိဏ္ဏ
 ကဓိ၊ ယုံမှားသင်္ကာဝိစိကိစ္ဆာကို မကူးမြောက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နိဇ္ဈာပေတုံ၊ ရှုစေအံ့သောငှါ၊ ဥပေက္ခာပေတုံ၊ ကပ်၍
 ကြည့်စိမ့်သောငှါ၊ ကိံသက္ခတိ၊ အဘယ်သို့တတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝုန္တံ၊ အိုဝုန္တံ၊ ဝတာ၊
 စင်စစ်၊ သောဝုဂ္ဂဿော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ ကဒ္ဓမပလိပန္နော၊
 အကုသိုလ်တည်းဟူသောညွှန်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏၊ ဣတိအာဒိကဉ္စ၊ ဤသို့
 အစရှိသည် ဟုလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သုတ္တပဒံ၊ သုတ်ပုဒ်ကို၊ အနုဿရိ
 တဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း အောင်မှေအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗာလသေဝနာယ၊
 သူရိက်ကိုမှီဝဲမိသဖြင့်၊ ဗာလဿ၊ သူရိက်သည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နိဇ္ဈာ
 ပေတုံ၊ တရားကိုရှုစိမ့်သောငှါ၊ အသမတ္တတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဋ္ဌကရဏတ္ထံ၊ ထင်ရှားခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ ဥပမံ၊
 ဥပမာကို၊ ကံတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ယောတာဒိသံဘဇ
 တိအပ္ပမက္ခာတိဧတ္ထ၊ ယောတာဒိသံဘဇတိအပ္ပမက္ခောဟူသောဤဂါထာ

ပုဒ်၌၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နိဇ္ဈာပေတုံ၊ တရားကိုရှုမိမိသောငှါ၊ သမတ္တတာဝပါကမ္မကဏ္ဍတ္တံ၊ ဝှမ်းနှိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုထင်ရှားစွာပြုအံ့သောငှါ၊ ယထာပိ နာဝန္တိ၊ ဂါထာ နွယ်၊ ယထာပိနာဝံအစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို အာဟာရိန္ဒတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဖိယေနာတိ၊ ဖိယေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိပဒကေန၊ ယောင်းမရှင်တူသော ပျဉ်ပြားဖြင့်၊ အရိတ္တေနာတိ၊ အရိတ္တေနဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဒဏ္ဍေန၊ ထိုဝါးဖြင့်၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟုံသည်ကား၊ တဿ နာဝါယံ၊ ထိုထွေ၌၊ တတြပါယညူတိ၊ တတြပါယညူ ဟူသည်ကား၊ တဿနာဝါယံ၊ ထိုထွေကို၊ မဂ္ဂပဋိပါဒနေ၊ ရေကြောင်းခရီးကို အစဉ်ပြီးစေရာ၌၊ အာဟာရဏပဋိဟရဏာဒိဥပါယဇနနေ၊ ရှေ့သို့ဆောင်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကို သိသဖြင့်၊ ဥပါယညူ၊ ရေကြောင်းခရီးကိုသိသော၊ သိက္ခိတသိက္ခိတာယစ၊ သင်အပ်သောရေကြောင်းအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုကုသလဟတ္ထတာယစ၊ ကောင်းစွာလိမ္မာသောစွဲခြင်းလက်အတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ လိမ္မာလောစွေသူကြီးသည်၊ ဥပန္န၊ ပဒ္မဝပဋိကာရသမတ္တတာယ၊ ဖြစ်သောဘေးဥပါဒ်တို့၌ကွယ်ကာဆီးတားနိုင်သောအစွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မတိမာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဝေဒဂူကိ၊ ဝေဒဂူဟူသည်ကား၊ ဝေဒသင်္ခါတေဟိ၊ ပေဒဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ စဘူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဉာဏေဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဂတော၊ ရောက်နိုင်၏၊ ဘာဝိတတ္ထောတိ၊ ဘာဝိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ တာယေဝမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ ထိုသို့သောမဂ်တရားကို ပွားစေသဖြင့်လျှင်၊ ဘာဝိတဝိတ္ထော၊ ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဗဟုသုတောတိ၊ ဗဟုသုတောဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အဝေဓမ္မောတိ၊ အဝေဓမ္မောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္မနိယသဘာဝေါ၊ တုန်လှုပ်သောသဘောမရှိ၊ သောတာဝဓနူပနိသုပပန္နောတိ၊ သောတာဝဓနူပနိသုပပန္နောဟူသည်ကား၊ သောတဩဒဟနေနစ၊ နားထောင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပယာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယေနစ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းအထောက်အပံ့ကိုရရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပပန္နေ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကား

သည့်၊ ဥတ္တာနပဒတ္တမေဝ၊ ပေါသေါပုန်အနက်ရှိသည်သိလျှင်တည်း၊ အဓိပ္ပါ
ယယောဇနာပိ၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုယှဉ်ခြင်း၌လည်း၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သတ္တာတိ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏ဟု၊
မယာ၊ ငါသည်၊ နဓိတ္တာရိတာ၊ အကျယ်မဖွင့်ပြီး၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဍိတဿ၊
ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နိဇ္ဈာပေတံ၊ ရှောင်ခြင်း
စိတ်သောငှါ၊ သမတ္တဘာဝပါကဇူကရဏတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၌လည်း
ရှားစွာပြုအံ့သောငှါ၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထို
ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဏ္ဍိတသေဝနာယ၊ ပညာရှိကိုမြှဲခြင်း၌၊ နိ
ယောဇေတွာ၊ အမြဲယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာဟဝေတိအာဒိ၊ တသ္မာ
ဟဝေဤသို့အစရှိသော၊ ဣမံအဝဿာနဂါထံ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သောဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တဩ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊
အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကုသိုလ်
ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ သေဝနေန၊
ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမြှဲမိသဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ ထူးသောသဘောသို့၊ ဟသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပါပဏန္တိ၊ ရှောင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟဝေ
ကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဘဇေထ၊ မြှဲသည်၊ ကပ္ပကုန်ရာ၏၊ ကိံဒိသံသပ္ပုရိသံ၊ အတတ်သို့သော
သူတော်ကောင်းကို၊ ဘဇေထ၊ မြှဲကုန်ရာသနည်းဟူမူကား၊ မေခေဝီနဉ္စေ
ဝ၊ ထိုးထွင်းသောပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ ဘဇေထ၊ မြှဲကုန်ရာ၏၊
ဗဟုသုတဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဘဇေ
ထ၊ မြှဲကုန်ရာ၏၊ ပညာသမ္ပတ္တိယာစ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ မေခေဝီ
နံ၊ ထိုးထွင်းသောပညာရှိတို့အား၊ သေဝနေ၊ မြှဲခြင်း၌၊ ဝတ္တပ္ပကာရသုတ
စယေနစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောသုတနှစ်ပါး၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊
ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာ
ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်သော၊
သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုပရိယတ္တိဗဟုသုတပစ္စိုဝေဗဟုသုတ
နှစ်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောပြောအပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊
တရား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အညာသိ၊ သိရချေ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဥတွာစ၊ သိရပြီး၍လည်း၊ ယထာနုသိဉ္စ၊ အဆုံး
အမပေးသောတရားအတိုင်းကို၊ ပရိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

တာယပနိပတ္တိယာ။ ထိုအကျင့်တရား၌၊ ပနိဝေဝေသေန၊ ထိုးထွင်း၍သိ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညာတဓမ္မော၊ သိအပ်သောတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂ
ဗလနိဗ္ဗာနပ္ပဘောဒံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အထူးအပြားဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရ
သုခံ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ လဘောထ၊ ရော၏၊ အဓိ
ဂစ္ဆေယျ၊ ထိရာ၏၊ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခ
ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်
ကို၊ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ ပရမတ္ထဇောတိ
ကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ သုတ္တန်နိပါတဋ္ဌ ကထာယ၊
သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ နာထသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နာထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊
နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ရုဠဝဂ်-၆-ကိံသီလသုတ်။

ကိံသီလောတိဣဒံသုတ္တံ၊ ကိံသီလောဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ကိံ
သီလသုတ္တံ၊ ကိံသီလသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မတောသာဝါယုတ္တဿ၊ ရှင်သာဝါယုတ္တရာ၏၊ ဂိဟိ
သဟာယကော၊ လူဖြစ်သောကာလကအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ထေရေဿ
မထေရ်၊ ခံ၊ ပိတုနေ၊ အဘဖြစ်သော၊ ဝဂ်န္တု၊ ဖြောဟ္မဏဿ၊ ဝဂ်န္တုပုဏ္ဏား
၏၊ သဟာယဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဖြောဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊
ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သဋ္ဌိကောမ္ပိအဓိကံ၊ ကုဓူရေါက်ဆယ် အလွန်ရှိ
သော၊ ပဉ္စသတကောမ္ပိခနံ၊ ကုဓူရငါးရာသောဥစ္စာကို၊ ပရိဗ္ဗဇိတွာ၊ စွန့်၍၊
အာယသ္မတောသာဝါယုတ္တတ္ထေရဿ၊ ရှင်သာဝါယုတ္တရာမထေရ်၏၊ သန္တိ
ကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇေဟ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ တရား
ရှင်စကားတော်ကို၊ ပရိယာပုဏိ၊ သင်ကြားရ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
ထေရေ၊ ရှင်သာဝါယုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဗဟုသော၊ များသောအားဖြင့်၊ ဩ
ဝဒေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒါယံ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ တေနကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ အထူးဖြစ်သောမျှန်
မဂ်ဖိုလ်ကို၊ နာမဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်လေ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ ရှင်
သာဝါယုတ္တရာသည်၊ ဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျာ၊ တရား
ရှင်ချွတ်အပ်သောဝေနေယျတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံဘိက္ခု၊

ထိုရဟန်းကို၊ အာဒါယံ၊ခေါ်ဆောင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံ၊အထံသို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ တံတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို၊
 အာရုဏ္ဏ၊အကြောင်းပြု၍၊ပုဉ္ဇလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနိယမေတွာ၊ အမှတ်မပြုမှု
 ၍၊ကိသိလသတိ၊ကိသိလောဟူ၍၊ ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏၊အထ၊ထိုအခါ
 ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အသ၊ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊တတော
 ပရံ၊ထိုမှနောက်၌၊ဣဓံသုတ္တံ၊ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊

တတ္ထ၊ထိုသုတ်၌၊ကိသိလသတိ၊ကိသိလောဟူသည်ကား၊ကိဒိသေ
 န၊ အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဝါရိတ္တသိလေန၊ ဝါရိတ္တသိလနှင့်၊သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိဒိသပကတိကော၊
 အဘယ်သို့သော အလေ့အကျက်ကိုပြုသောသူသည်၊ ကိသမာဓာရော
 တိ၊ကိသမာဓာရောဟူသည်ကား၊ကိဒိသေန၊အဘယ်မျှသော၊စာရိတ္တေ
 န၊ အကျင့်နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သောသူသည်၊ ကာနိကမ္မာနိ ဗြူဟယန္တိ၊
 ကာနိကမ္မာနုဗြူဟယံဟူသည်ကား၊ ကာနိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ကာယ
 ကမ္မာဒိနံ၊ ကာယကံ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝေဇုန္တော၊ပွားစေသော၊ နရော
 သမ္မာနိဝိဋ္ဌဿာတိ၊ နရောသမ္မာနိဝိဋ္ဌဿ ဟူသည်ကား၊ အဘိရတော၊
 တရား၌မွေ့လျော်သော၊နရော၊လူသည်၊သာသန၊ ဘုရားရှင်အဆုံးအမ
 တော်ဖြစ်သောသာသနာတော်၌၊သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဗ္ဗိတော၊တည်
 သည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဥတ္တမတ္တဉ္စပါပုဏ္ဏိတိ၊ ဥတ္တမတ္တဉ္စပါပုဏ္ဏိဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗလော၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်
 သော၊အရဟတ္တဉ္စ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း၊ ပါပုဏ္ဏိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤ
 သို့၊ပုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဘဂဝါ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊သာရိပုတ္တော၊သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဗ္ဗမာသုပသမ္ပန္နော၊
 လခွဲကြာသဖြင့်ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်၍၊ သာဝကပါရမိပ္ပတ္တော၊သာ
 ဝကပါရမိဉာဏ်အထူးသို့ရှောက်၏၊ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊အာဒိကမ္ပိ
 ကံ၊အာဒိကမ္ပိကဖြစ်သော၊ပုထုဇ္ဇနပဉ္စံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆတိ၊
 မေးလျှောက်လေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဝဇ္ဇန္တော၊ဆင်ခြင်တော်မူသည်
 ရှိသော်၊သဒ္ဓိဝိဘာရိကံ၊ အတူနေတပည့်ဘုံ၊အာရုဏ္ဏ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ပုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပုစ္ဆာယ၊မေး
 အပ်သောပုစ္ဆာ၌၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဝါရိတ္တသိလံ၊ ဝါရိတ္တသိလကို၊
 အဝိဘဇိတွာ၊ခွဲဝေ၍ဟောတော်မူ မူ၍သာလျှင်၊တဿ၊ ထိုတပည့်
 ရဟန်းအား၊သဗ္ဗာယဝသေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊

၁၁

၄၅၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတီယတွဲ။

ခန္ဓာတရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏာပစာ
ယိဒိ အာဒိ၊ ဂုဏာပစာယိ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထို ဂုဏာပစာယိဟုဆို အပ်သောစကား၌၊ ဂုဏာ၊ ကြီးသောအခြင်း
အရ-တရားတို့သည်၊ ပညာဂုဏော၊ ပညာဖြင့်ကြီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂုဏ
ဂုဏော၊ ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇာတိဂုဏော၊ အမျိုးဇာတိဖြင့်ကြီး
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝယဂုဏော၊ အရွယ်ဖြင့်ကြီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ဟိဝိတ္တာယေသိဿာမိ၊ ထိုစကားကို
အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဇာတိယော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ ဒဟရောပိ၊ ငယ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပသုတမဟလ္လကဘိက္ခုနံ၊ အကြား
အမြင်နည်းသောအရွယ်ကြီးသောရဟန်းတို့ထက်၊ ဗဟုဿုတဿ၊ များ
သောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းငယ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗဟုဿု
ပညာယ၊ ဗဟုဿုတပညာ၏၊ ဂုဏတ္ထာ၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာ
ဂုဏော၊ ပညာဂုဏ်မည်၏၊ တဿပိ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏လည်း၊ သန္တိကော၊
အထံ၌၊ မဟလ္လကဘိက္ခုနံပိ၊ အရွယ်ကြီးသောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဗုဒ္ဓ
ဝစနံ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ပရိယာဂုဏန္တိ၊ သင်ကြားစေကုန်၏၊
ဩဝါဒဝိနိစ္ဆယပညာဝိသာဇ္ဇနာနိစ၊ ဆုံးမခြင်းတရားဆုံးဖြတ်ခြင်းပြဿနာ
ကို၊ ဖြေခြင်းကိုလည်း၊ ပစ္စာသိသန္တိ၊ တောင်းတရုကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
ဒဟရောပိ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဂမ
သမ္ပန္နော၊ ရအပ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ဂုဏ
ဂုဏာနာမ၊ ဂုဏဂုဏ်မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရသော
ရဟန်းငယ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပဝိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ မဟလ္လကဘိ၊
ဘိတင်းကြီးသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝိပဿနာဂတ္ထံ၊ ဝိပဿနာတည်း
ဟူသောတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒဟရောပိ၊ ငယ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ရာဇာစက္ကိယော၊ လယ်မြေကို အစိုးရသောမင်းသည်၊ မုဒ္ဒါဝ
သိက္ခောဝါ၊ အတိတ်ကို သွင်းပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏောဝါ၊
မြတ်သောအကျင့်ရှိသောဂုဏ္ဏာသည့်လည်းကောင်း၊ သေသဂုဏ္ဏနဿ၊
ကြွင်းသောဂုဏ္ဏဇဉ်လူအပေါင်းအား၊ ဝန္ဓနာရဟတော၊ ရှိခိုးခြင်းငှါထိုက်
သောအားဖြင့်၊ ဇာတိဂုဏာနာမ၊ ဇာတိဂုဏ်မည်၏၊ သဗ္ဗေပန၊ အလုံးစုံ

သောလူ အပေါင်းသည်ကား၊ ပဌမဇာတော၊ ရှေးဦးစွာဖွားမြင်သောသူ
သည်၊ ဝယဝုဇ္ဈာနာမ၊ ဝယဝုဇ္ဈမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောကြီးခြင်း
တို့တွင်းပညာယ၊ ပညာအားဖြင့်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
အား၊ သဒိသော၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နတ္ထိမရှိ၊ တထာဂုဏေဟိ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
ကြောင့်၊ အနုမာသေန၊ လခွဲကလလွန်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသာဝက ပါရမီဉာ
ဏဿ၊ အလုံးစုံသော သာဝကပါရမီဉာဏ်၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍
ထိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဇာတိ
ယာပိ၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့် လည်းသော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပြာဟူဏာ
မဟာသာလကုလေ၊ ပြာဟူဏ မဟာသာလအမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝယေန၊ အရှယ်
အားဖြင့်၊ သမာနောပိ၊ တူငြားသော်လည်း၊ သောထေရော၊ ထိုရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထင်သည်၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
ရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဝုဇ္ဈော၊ ကြီး၏၊ ဣမတ္ထိံ၊ ပနအတ္ထေ၊ ဤ
အနက်၌၊ ပညာဂုဏေဟိဇေ၊ ပညာတည်းဟူသောဂုဏ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊
ဝုဇ္ဈိဘာဝံ၊ ကြီးရင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုဇ္ဈာပဓာယိတိ၊ ဝုဇ္ဈာပဓာယိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝုဇ္ဈာနံ၊ ကြီး
ကုန်သောသူတို့အား၊ အပိတိကရဏေန၊ အရိအသေကိုပြုသဖြင့်၊ ဝုဇ္ဈပဓာ
ယိ၊ ဝုဇ္ဈပဓာယိမည်၏၊ တေသမေဝဝုဇ္ဈာနံ၊ ထိုသို့ကြံ၊ မြတ်ပေသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အားသာလျှင်၊ လာဘာဒိသု၊ လာဘ်သပ္ပကာအစရှိသည်တို့၌၊ ဥဿ
ဝိဂမေန၊ ငြိမ့်ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ အနုဿုယူကော၊ ငြိမ့်စောင်းမြောင်းခြင်း
မရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဒိပဒဿ၊ အစဖြစ်
သောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလညူစဿာတိတ္ထေပန၊ ကာ
လညူစဿဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ ရာဂေ၊ ရာဂစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုရာဂစိတ်ကို၊ ဝိနောဒနတ္ထာယ၊ ဖျောက်မိမ့်သောငှါ၊
ဂုဏံ၊ ဆရာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ထန္တောပိ၊ သွားသော
သူသည်လည်း၊ ကာလညူ၊ ကာလညူမည်၏၊ ဒေါသေ၊ ဒေါသသည်၊ မော
ဟေ၊ မောဟသည်၊ ကောသန္ဓေ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
တဿ၊ ထိုဒေါသအစရှိသည်ကို၊ ဝိနောဒနတ္ထာယ၊ ဖျောက်မိမ့်သောငှါ၊
ဂုဏံ၊ ဆရာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ထန္တောပိ၊ သွားသော

၄၁၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုသည်လည်း၊ ကာလညှ၊ ကာလညှမည်၏။ ယတောဝေ၊ အကြင်အခါမှ
 သာလျှင်၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂုဇ္ဈနံ၊ ဆရာတို့ကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊
 ကာလညှစ၊ ကာလကိုသိတတ်သည်လည်း၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဓမ္မိံ ကထန္တိ၊ ဓမ္မိံ ကထံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာယ၊ သမထဝိပဿ
 နာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သောတရားကို၊ ဇေယျိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ခဏညှတိ၊ ခဏညှဟူသည်ကား၊ တဿာကထာ
 ယ၊ ထိုတရားစကား၌၊ ခဏဝေဒိ၊ ခဏကိုသိခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယံခဏော၊ ဤကာလခဏသည်၊ ဤဒိဿာယ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ကထာယ၊ တရားစကားကို၊ သဝနခဏော၊ နာကြားနေသော
 အခါပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ သုဏယျ
 သက္ကစ္ဆန္တိ၊ သုဏယျသက္ကစ္ဆံ ဟူသည်ကား၊ တံကထံ၊ ထိုတရားစကား
 ကို၊ သက္ကစ္ဆံ၊ ရှိသေစွာ၊ သုဏိတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ တမေဝ၊
 ထိုတရားနာသောခဏကာလသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အညာ
 နိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏပရိသံယုတ္တာဒိနိ၊ တရားရှင်ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်နှင့် ကောင်းစွာစပ်ယှဉ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သုဘာသိတာ
 နိ၊ ကောင်းသောစကားတို့ကို၊ သက္ကစ္ဆမေဂ၊ ရှိသေစွာလျှင်၊ သုဏယျ၊ နာ
 ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလညှစ၊ ကာ
 လကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဂုဇ္ဈနံ၊ ဆရာတို့ကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့
 သောငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤစကားရပ်၌၊ ဂုတ္တနယဉ္စ၊ ဆိုအပ်သော နည်းကိုလည်း၊ အတ္ထနေ၊
 မိမိ၏၊ ဥပ္ပန္နရာဂါဒိဝိနောဒနကလံ၊ ဖြစ်သောရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ပျောက်
 သောကာလကို၊ ဥတွာဝိ၊ သိ၍လည်း၊ ဂုဇ္ဈနံ၊ ဆရာတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊ ကာထေန၊ ရံခါ၊ သံကာသံ၊ မိမိယုံမှားသင်္ကာ
 ကို၊ ဝိနောဒနာယ၊ ပျောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဂုဇ္ဈနံ၊ ဆရာတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားရာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
 သောရဟန်းတည်း၊ ဂုတင်္ဂီရောစ၊ ဂုတင်ကိုလည်း ဆောင်သောရဟန်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ စေတိယဝန္ဓနဗေဒိယင်္ဂဏာဘိက္ခဝ
 စာရမဂ္ဂအတိမဇ္ဈန္တိက ဝေလာဒိသု၊ စေတိကိုရှိခိုးသောအခါ ဗေဒိပင်ကို
 တမြက်ထွည်းသောအခါ ဆွမ်းခံသောအခါ နေမွန်းတည့်အံ့သောအခါ
 အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္တဝိ၊ အမှတ်မရှိသောကာလ၌၊ အာစရိယံ၊
 ဆရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပရိဂုစ္ဆနုတ္ထာယ၊ တရားစကားမေးမြန်းအံ့သောငှါ၊

၀၀၀

ဥပသင်္ကမေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သကသေနာသနေပန၊ မိမိ၏နေရာ၌ကား။
 အတ္တနောမိမိ၏၊ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသိန္နံ၊နေသောဆရာကို။ ဝူပသန္တ
 ဒရထံ၊အိုက်ပူဆာခြင်းငြိမ်းသော အခါကို၊သလ္လက္ခေတွာ၊မှတ်၍၊ကမ္မဋ္ဌာ
 နာဒိဝိပုန္နန္တိ၊ကမ္မဋ္ဌာန် အစရှိသောအစီအရင်ကိုမေးလျှောက်အံ့သော
 ဌ၊ဥပသင်္ကမေယျ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်ထည်း။ ဇေ၊ဤသို့။ ဥပသင်္ကမေန္တပိစ၊ ချဉ်းကပ်သည် ရှိသော်
 လည်း၊ ထန္တံ၊ခိုင်ခံ့ခြင်းကို၊နိရံကတွာ၊မပြုမူ၍၊ နိဝါတဝုတ္တံ၊နှိမ်ချသော
 နေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထန္တတာဝကရံ၊ခိုင်ခံ့ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊မာနံ၊
 ထောင်လွှားသောမာန်ကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ နိဝုတ္တံ၊နှိမ်ချ
 သောနေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပ'ဒပုဉ္ဇနစောဠကဆိန္နဝိသာယာသတဥဒ္ဓတ
 ဒါဋ္ဌသပ္ပသဒိသော၊ ရေသုတ်ပုဆိုးဦးချိုကျိုးသော နွားဥသဘန္တတ်အပ်
 သောအစွယ်ရှိသော ခြွေနှင့်တူသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဥပသင်္ကမေယျ၊ချဉ်း
 ကပ်ရာ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ တေနဂရုနာ၊ ထိုဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်
 သော၊ အတ္တံ၊စကား၏အနက်ကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊သံယမံ၊ စောင့်အပ်သောသီလကို လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော အကျင့်တရားကို လည်းကောင်း၊ အနုဿရေစေဝ၊ အဘန်
 လဲလဲလည်းအောက်မေ့ရာ၏။ သမာစရေစ၊ ကောင်းစွာလည်းကျင့်ရာ၏။
 တတ္ထံ၊ထိုပုဒ်၌၊ အတ္တန္တိ၊အတ္တဟူသည်ကား၊ ဘာသိတတ္ထံ၊ ပြောဆိုအပ်
 သော တရားစကား၏အနက်ကို၊ ဓမ္မန္တိ၊ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ပါဠိဓမ္မံ၊ပါဠိ
 တော်၏သဘောကို၊ သံယမန္တိ၊သံယမံဟူသည်ကား၊ သီလံ၊စောင့်အပ်
 သော သီလ ကိုလည်းကောင်း၊ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊
 အဝသေသသာသန ဗြဟ္မစရိယံ၊ကြွင်းသော သာသနာတော်ဖြစ်သော
 မြတ်သောအကျင့်တရားကို၊ အနုဿရေစေဝသမာစရေစာတိ၊ အနုဿ
 ရေစေဝသမာစရေစဟူသည်ကား၊အတ္တံ၊အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ကထိတော
 ကာသေ၊ဆိုရာအရပ်၌၊ အနုဿရေယျ၊အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ရာ၏။
 ဓမ္မံ၊ပါဠိတော်၏သဘောကို၊သံယမံ၊စောင့်အပ်သောသီလကို၊ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ကထိတောကာသေ၊ ဆိုရာအရပ်၌၊
 အနုဿရေယျ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ရာ၏။ အနုဿရုဏမတ္ထေနေ
 ဝစ၊ အစဉ်မပြတ်အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်လည်း၊အတုဿန္တော၊မရောင့်ရဲ
 သည်ဖြစ်၍၊ တံသဗ္ဗတ္ထိ၊ထိုအလုံးစုံသော တရားကိုလည်း၊ သမာစရေယျ၊
 ကောင်းစွာကျင့်ရာ၏။ သမာဒါယ၊ကောင်းစွာသောက်တည်၍၊ဝတ္ထေယျ၊

ကျင့်ရာ၏။ တာသံကထာနံ၊ ထိုတရားစကားတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ပဝတ္တ
 နေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သကိစ္စကရော၊ မိမိ၏ကိစ္စကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတောပရံ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဓမ္မာရာမော၊ ဝိပဿနာတရား၌ မွေ့လျော်
 သည်။ ဓမ္မရတော၊ သမထဝိပဿနာတရား၌ နှစ်သက်သည်။ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊
 ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယဉ္စ၊ သမထဝိပဿနာတရားကိုဆုံး
 ဖြတ်ခြင်း၌လ်စွာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သံဗ္ဗပဒေသုစ၊
 အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿ
 နာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတည်း။ အာရာမောရတိတိ၊ အာရာမောရတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဧကောဝ၊ တူသည်သာဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာရာမော၊ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မော၊ သမထဝိပဿ
 နာတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မာရာမော၊ ဓမ္မာရာမ
 မည်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မေန၊ သမထဝိပဿနာ တရားဖြင့်၊
 ရတော၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရ
 တော၊ ဓမ္မရတမည်၏။ အညစ္စိ၊ သမထဝိပဿနာမှ တပါးသောတရားကို
 လည်း၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဓမ္မေ၊ သမထဝိပဿနာတရား၌၊ ဌိတော၊ တည်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်သော
 အားဖြင့်၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယံ၊ သမထဝိပဿနာတရား၏အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဇာနာ
 တိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဉာဏံ၊ ဤဉာဏ်သည်၊ ဥဒယဉာဏံ၊ အဖြစ်ကိုသိ
 သောဉာဏ်တည်း။ ဣဒံဉာဏံ၊ ဤဉာဏ်သည်၊ ဝယဉာဏံ၊ အပျက်ကိုသိ
 သောဉာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယဉ္စ၊ သမထဝိပဿနာဉာဏ်၏
 အဆုံးအဖြတ်ကို သိသော၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဖိုးဖြန်းသောအခါ၌၊ ယာယံ
 ရာဇကထာဒိတိ၊ မုစ္ဆာနကထာ၊ အကြင်မင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကားအစရှိ
 သောမဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သောစကားသည်၊ တရုဏာဝိပဿကဿ၊ နှုသော
 ဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပါဒီသု၊ အပဖြစ်သောရူပါရုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ အဘိနန္ဒနုပ္ပါဒေနေန၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့်၊
 တံသမထဝိပဿနာဓမ္မံ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပရုဿတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသန္ဓေသဝါဒေါတိ၊

သမထဝိပဿနာတရားကိုဖျက်တတ်သောရာ ဇကထာစသောတိရစ္ဆာ
 နကထာဟူ၍၊ ဝုတ္တဘိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဓမ္မသန္ဓေသဝါဒံ၊ ထိုသမထဝိပဿနာ
 တရားကိုဖျက်တတ်သော ရာဇကထာစသောတိရစ္ဆာနကထာကို၊ နေဝါ
 စရေယျ၊ မကျင့်ရာ၊ အညဒတ္တ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာဝါသဂေါစရာဝ
 သပ္ပာယာနံ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ဆွမ်းခံစရာအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ သေဝန္တော၊ မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်၊ တန္တေဟိ၊ မှန်သော
 သဘောရှိကုန်သော၊ သုဘာသိတေဟိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားတို့
 ဖြင့်၊ နိယျေထ၊ ကာသကုန်စေရာ၏၊ သမထဝိပဿနာပမ္ဘိသံယုတ္တာနေ
 ဝ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤလျောက်ပတ်သော
 ကျောင်း၌၊ တန္တောနိ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောရှိသောတရားတို့မည်ကုန်၏၊
 တထာရူပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သုဘာသိတေဟိ၊ ကောင်းစွာ
 ဆိုအပ်သောစကားတို့ဖြင့်၊ နိယျေထနိယျေထ၊ ကုန်စေရာ၏၊ ကာလံ၊ အခါ
 ကို၊ ဝိပေယျ၊ ကုန်စေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ဤသခုအခါ၌၊ ဓမ္မသန္ဓေသဝါဒန္တိတ္ထေ၊ ဓမ္မသန္ဓေသဝါဒံဟု
 သောဤပုဒ်၌၊ အဘိသံဓေပေန၊ အလွန်ကျဉ်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တသမထဝိပဿနာ
 ယုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောသမထဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ ဥပက္ကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသော တရားကို၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊
 ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဒညေနပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း
 ဖြစ်သော၊ ဥပက္ကိလေသေန၊ ဥပက္ကိလေသတရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဟဿံ
 ဇပ္ပန္တိအူမံဂါထံ၊ ဟဿံဇပ္ပံဤသို့အစရှိသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဟာသန္တိပိ၊ ဟာသံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝိပဿကေန၊ ဝိပဿနာ စီးဖြန်းသော၊
 ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ဟဿနိယသ္မိံ၊ လယ်ဘွယ်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊
 အာရုံဝတ္ထု၌၊ သိတမတ္တမေဝ၊ ပြီးရွှင်ကာမျှကိုသာလျှင်၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြု
 အပ်၊ နိရုတ္တကကထာဇေပ္ပါ၊ အကျိုးခရှိသောစကားပြောခြင်းကို၊ နဘာသိ
 တဗ္ဗော၊ မပြောအပ်၊ ဥာတိဗျသနဇနိသု၊ ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်းအစရှိသည်တို့
 ၌၊ ပရိဒေဝေ၊ ပိုကြွေးခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိမ္ပိ၊
 ခလုတ်ဆူးပြောင့်အစရှိသည်၌၊ မနေပဒေါသော၊ နှလုံးမသာအမျက်ထွက်
 ခြင်းကို၊ နဥပ္ပဇ္ဇိကဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်၊ မာယာကတန္တိ၊ မာယာကတံဟူ
 သည်ကား၊ ဝုတ္တမာယာ၊ ဆိုအပ်သော မာယာစကားကို၊ ဝိဝိဓံ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော၊ ကုဟနံ၊ ကုဟနဝတ္ထုကို၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ဂိဇ္ဈိံ၊ မက်

၄၅၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ၊

မောခြင်းကို၊ တုတ္ထိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးသနအစရှိသည်
 တို့နှင့်၊ ပစ္စန္ဒကသာသနာသင်္ခါတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သာယာသည်၏
 အဖြစ်ဟုဆို အပ်သော သာရဓမ္မသုတ်ချုပ်နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ပရဿ
 ဝစနသက္ခဏံ၊ ကြမ်းတမ်းရုန့်ရင်းသောစကား၏ လက္ခဏာသည်၊ ကတ္တ
 သံ၊ ကတ္တသမည်၏၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့သည်၊ ကသာ
 ဝါ၊ ကသာဝတရားမည်ကုန်၏၊ အဓိမတ္တတဏှာလက္ခဏာ၊ အတိုင်းအရှည်
 ကိုလွန်သောတဏှာ၏ လက္ခဏာသည်၊ မုစ္ဆိ၊ မုစ္ဆိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေ၊ ဒါသော၊ ဤအဖြစ်ရှိသောတရားတို့ကိုလည်း၊ သုခကာမေန၊ ချမ်း
 သာကိုအလိုရှိသောသူသည်၊ အင်္ဂါ၊ ကောသု၊ မီးကျိုးကို၊ ပဟာတဗ္ဗာဝိယ၊
 စွန့်ရှောင်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုခကာမေန၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
 အလိုရှိသောသူသည်၊ ဂူထဋ္ဌာနံ၊ မစင်ရှိရာအရပ်ကို၊ ပဟာတဗ္ဗာဝိယစ၊
 စွန့်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတုကာမေန၊ အသက်ရှည်စေလိုသော
 သူသည်၊ အာသိဝိသဒယော၊ ဖြွဲပွားဖြွဲဟောက် အစရှိသည်တို့ကို၊
 ပဟာတဗ္ဗာဝိယစ၊ ရှောင်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ စွန့်အပ်
 ကုန်၏၊ ဟိတွ၊ စ၊ စွန့်ပယ်ပြီးသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာရေဂျ၊ ဒါဒိဝိဂမာ၊
 အာရေဂျမဒ အစရှိသည်တို့၏ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိဘမဒနစ၊ ကင်းသော
 မာ၊ ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဝိက္ခပါတာဝါ၊ စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိ
 သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတုတ္တေန၊ တည်ကြည်သောသဘောဖြင့်၊ စရိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပုတ္တိလေ
 သပရိသုဒ္ဓါယ၊ အလို စုံညစ်နွမ်းတတ်သောကိုလေသာမှစင်ကြယ်သော၊
 ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာကြောင့်၊ နိရုဓသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟဿံဇဗ္ဗံ (ပ) ဥတုတ္တောတိဂါထံ၊ ဟဿံဇဗ္ဗံ (ပ)
 ဥတုတ္တောဟုသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟဿံဇဗ္ဗန္တိ အာဒိနာနယေန၊ ဟဿံဇဗ္ဗံဤသို့
 အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယွာယံယောအယံ ဥပက္ခိလေသော၊ အကြင်ဥပက္ခိ
 လေသတရားကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုဥပက္ခိလေသ
 တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်မုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သာဟသော၊
 အသောတယျှင်ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိမံသကာရီ၊ ပညာဖြင့်
 စုံစမ်းသင်ခြင်၍ပြုလေ့မရှိသောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်း

အားဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗော၊ ဖြစ်မှားသည်ဖြစ်၍၊ ဥပတ္တိလသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသို့၊ ဂန္ထတိ၊ ချောက်၏။ ကုသလသနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဘာဝနာသမ္ပ၊ ပါးစိမ့်သောငှါ။ ပမေတ္တာစာ၊ မေတ္တာရပ်သည့်သည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာတစ္ဆကာရီ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကိုပြုလေ့မရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တထာရူပသမာဓိသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သက္ကန္တံ၊ ရှိသွားသဘာဝသိတာနံ၊ တရားရှင်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်တို့ကို သုဇဏယျ နာမံ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ ဩဂါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ နိတ္တေကော၊ အကျိုးမရှိပည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣမံ၊ သံကိလေသသမာဓိသို့သောညစ်နွမ်းခြင်းရှိသောသူအား။ ဝုပ္ပသမိဗ္ဗဒနာယ၊ ဝုပ္ပိုလ်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ သုတာဒိဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အကြားအမြင်အစရှိသောပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းမှဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကို၊ ယေန္တော ပြုတော်မူလျှီသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညာတသာရာနိ ဘိဇ္ဇမံဂါထံ၊ ဝိညာတသာရာနုဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာမိန္ဒတော်မူ၏။ ။

တဿာ ဣဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိဝိက္ခာချုပ္ပိယာဝိ၊ သိစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုခြင်းအံ့။ ယာနိတာနိ၊ အကြင်သဘောမရှိကုန်သော။ သမထဝိပဿနာပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့ကို။ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာတရားသည်။ သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကို။ ဝိဇ္ဇာနနသာရော၊ သိသောအနှစ်သာရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိညာတာနိ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ ယဒံ၊ ယန္တံ၊ အကယ်၍သင်ရှားရှိကုန်အံ့၊ သ၊ ချီးကောင်း၏။ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗုတ္တမေဝ၊ ကြွားကာမျှ ဖြစ်သောအသံ ကိုသာသွင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတခု သာကျင့်အပ်သောတရားကို။ ဂတံ ပြုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဧတာနိ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သုဘာယေန၊ သုဘာယဖြစ်သော၊ ဥပဇာန၊ ဥပဇာန်ဖြင့်၊ ဝိညာယန္တံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုတရားကိုသိခြင်းသည်။ သုတံ၊ သုတသာမည်သေး၏။ သုတမယံ၊ သုတမယဖြစ်သော။ ဧတဉ္စဥပဇာနံ၊ ထိုဥပဇာန်သည်လည်း။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော၊ သမာဓိသာရံ၊ သမာဓိသည်။ ဟူသော အနှစ်သာရသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညာတေသု၊ သိအပ်ကုန်သော၊ တေသုဗ္ဗေသု၊ ထိုတရားတို့၌။

၄၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိစိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သော
စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိက္ခေပေါ၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိ၊
ကျင့်အပ်သောဝတ်တရားကိုကျင့်၍၊ အယံ ဝတ္တပဋိပတ္တိ၊ ဤကျင့်အပ်သော
ဝတ်တရားအကျင့်သည်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာရော၊ အနှစ်တည်း၊
ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဝိဇာနနမတ္တေနဝ၊ တရား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိကာမျှ
ဖြင့်သာလျှင်၊ တောဝိ၊ တရံတရသော၊ အတ္တော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ နသိန္တ
တိ၊ မပြီး၊ ယွာသံယောအယံနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ရောဂါဒိဇသေန၊ ရာဂ
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သာဟသော၊
အဆာတလျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ၊ တရားတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားများစိတ်သောငှါ၊ အဿာတန္တကရိတာ
ယ၊ အမှန်မပြုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၍၊ သောနရော၊
ထိုသူသည်၊ သဒ္ဓမတ္တဂါဟိယေဝ၊ အသံကိုကြားကာမျှယူကာမျှသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တ
ဝိဇာနနာဘာဝတော၊ အနက်သဘောကိုသိခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သာသုတာသိတဝိဇာနနပညာစ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော တရားကို
သိသောထိုပညာရှိသည်ကား၊ တထတ္ထာယ၊ ထိုသို့သောအကျိုးငှါ၊ ပဋိပတ္တိ
ယာ၊ ကျင့်ခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ သုတဉ္စ၊ အကြား
အမြင်သည်လည်း၊ နဝစုတိ၊ မပွား၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့သော
သူတို့အား၊ ပညာပရိဟာနိဉ္စ၊ ပညာ၏လျော့ပါးခြင်းကို လည်းကောင်း၊
သုတပရိဟာနိဉ္စ၊ အကြားအမြင်၏ လျော့ပါးခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့မလျော့
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြစ်သော၊ သာရာမိဂမံ၊ သထေ
ဝိပဿနာတည်းဟူသော အနှစ်သာရကိုမူခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေဝယေ(ပ)မဏ္ဍဂုတိ၊ ဓမ္မေဝယေ(ပ)မဏ္ဍဂုဟူသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အရိယပဝေဒိတော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သာသိအပ်
သော၊ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မော၊ သမထ
ဝိပဿနာတရားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဧကောပိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ သမထဝိပဿနာနာမဓမ္မံ၊ သမထဝိပဿနာမည်
သောတရားကို၊ အဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတော
နာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း

ဟုမူကား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရိယာပဝေဒိတေ၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သိအပ်သော၊ တေတ္ထိဓမ္မစ၊ ဤသမထဝိပဿနာတရား
 နှစ်သည်၊ ရတော၊ ဓမ္မလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မထော့သော
 တစ္ဆာနုယောဂိနော၊ မပြတ်မလတ်ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းလုံ့လနှင့်ယှဉ်
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝစသာစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာစ၊ စိတ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မုနာစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိ
 မြတ်ပေကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုဗ္ဗိဓေန၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သော၊ ဝစီသုစရိတေနစ၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ တိဝိဓေန၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော၊ မနောသုစရိတေနစ၊ မနောသုစရိုက်နှင့် လည်းကောင်း၊
 တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယသုစရိတေနစ၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်
 လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝစသာစ၊
 နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မုနာစ၊ ကိုယ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ပေကုန်၏၊ အဝသေသသတ္တ
 ဟိ၊ ကြွင်းသောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ အသမာ၊ မတူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂါ၊ မြတ်
 ကုန်၏။ ဝိသိဋ္ဌာ၊ ထူးကုန်၏၊ ဧတ္ထဝတော၊ ဤမျှသာစကားဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗတာဂ
 သီလန၊ ရှေးအဖို့သီလနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ အရိယမဂ်
 နှင့်ယှဉ်သော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဒေသတိ၊ ဖြန့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊
 စင်ကြယ်သော သီလရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်
 သက်သော၊ သောရေဓသမာဓိသဏ္ဌိတာ၊ ရဲရင့်သောသမာဓိ၌ ကောင်းစွာ
 တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုတဿစ၊ အကြားအမြင်၏လည်းကောင်း၊
 ပညာယစ၊ ပညာ၏လည်းကောင်း၊ သာဓုမဇ္ဈဂ္ဂ၊ အနှစ်သာရကိုသိခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရိယာပဝေဒိတေ၊ အရိ
 ယာတို့သည်သိအပ်သော၊ ဓမ္မတရား၌၊ ရတော၊ ဓမ္မလျော်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဝါစာဒိဟိ၊ ဝစီကံတရားအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊
 အနုတ္တရာ၊ လောကီပုထုဇဉ်တို့ထက်မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သန္တိံ၊ သောရေဓသမာဓိ၌၊ ငြိမ်သက်ရဲရင့်
 တည်ကြည်သောသမာဓိ၌၊ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သုတဿစ၊ အကြားအမြင်၏လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ ပညာ၏
 လည်းကောင်း၊ သာဓုမဇ္ဈဂ္ဂ၊ အနှစ်သာရကိုသိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အမိဝတာဇ္ဈဝေ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အယံအာသံသာ၊ ဤတဏှာလောဘသည်၊

ဘူတဝစနံ၊ ထင်ရှားစွာဟောအပ်သောစကားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
သန္တိတိ၊ သန္တိဟူသည်ကား-နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတည်း။ သောရက္ခန္တိ၊
သောရက္ခံ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေန၊ ကောင်းမွန်သော၊ ရတဘာဝေန၊ နှစ်
သက်မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ပဋိသံ
ဝေဒတာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော၊ ပညာ၊ ပညာတည်း။ သန္တိသော
ရက္ခန္တိတေနာမံ၊ သန္တိသောရက္ခံဟူသောဤအမည်သည်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာယ၊
နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ္ဂပညာ၏၊ အဝိဝစနံနာမံ၊ အမည်
တည်း။ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူသည်ကား၊ တံသမ္ပယုတ္တောစ၊ ထိုမဂ္ဂပညာ
နှင့်ဆည်းသမ္ပယုတ် ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂသမာဓိ၊ မဂ်၌ရှိသော သမာဓိတရား
တည်း။ သဏ္ဌိဘာတိ၊ သဏ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ တဒုတယေန၊ ထိုနှစ်ပါး
သောပညာသမာဓိဖြင့် ပတ်ဉ္စိတံ၊ အမြဲတည်၏၊ သုတပညာနံ၊ သုတပညာ
တို့၏၊ သာရိနာမ၊ အနှစ်သာရမည်သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိတရားတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဝံ၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊ ဤဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ဝိမုတ္တိသာရိ၊ ဝိမုတ္တိသာရတည်း။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊
ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ရှေးအဖို့ဖြစ်သောအကျင့်တရားကို၊ အနုတ္တရာတေဝစ
သာတိအာဒိတိ၊ အနုတ္တရာတေဝစသံ ဤသို့ အစရှိသော ပုန်တို့ဖြင့်၊
သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓတရားကို၊ ဒေသတိ၊ ပြုတတ်မူ၏၊ သန္တိသောရက္ခ
သမာဓိတိ၊ သန္တိသော ရက္ခသမာဓိ ဟူသောပုန်တို့ဖြင့်၊ ပညက္ခန္ဓသမာ
ဓိက္ခန္ဓေ၊ ပညက္ခန္ဓသမာဓိက္ခန္ဓတရားတို့ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြု၏၊ တိဟံ ဝိ သုံးပါး
အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိခန္ဓယံ၊ ဤသီလက္ခန္ဓ အစရှိ
သောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အပရဘာဂပဋိပဒဉ္စ၊ နောက်အဖို့၌ကျင့်အပ်သော
တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတွားပြုတော်မူပြီး၍၊ သုတပညာသဒ္ဓေန၊
သုတပညာ တည်းဟူသောအနှစ်ဖြင့်၊ အကုပ္ပဒိမုတ္တဉ္စ၊ ပျောက်မစီးသော
ဝိမုတ္တိတရားကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တနိ
ကာရေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
သမာဒေပသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဒေသနာပရိယာသာနေစ၊ ဒေသနာ
တော်၏အဆုံး၌လည်း၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိရုသေသဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသွင်း၊ အဂ္ဂဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတ်ဉ္စာသိ၊ တည်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝေဒတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ

အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ကိသိလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ကိသိလသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၂-စူဠဝဂ်-၁၀-ဥဗ္ဗာနသုတ်၊

ဥဗ္ဗာယထာတိန္နဒံသံတ္တံ၊ ဥဗ္ဗာယဤသို့အစရှိသောသုတ်သည်၊ ဥဗ္ဗာနသုတ္တံ၊ ဥဗ္ဗာနသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဇေတဝနံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဘာရေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထံ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသော၊ ဝိဘာရေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပုဗ္ဗန္တရသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဝိက္ခုသံစာပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာတော် အပေါင်းငြိရံသျက်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတွာ၊ ကြွတ်တတ်မူ၍၊ ပါဗိနန္ဒါ၊ ချေရန်၊ အရှေ့ဘံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ မဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မဂါရသုဋ္ဌေး၏အမိဖြစ်သော၊ ဝိသာခါသည်ဆောက်လှူအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့၊ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေ့အခါ၌နေ့တွင်မူအံ့သောငှါ၊ အဂမယိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောဝိဘင်းသုံးတော်မူခြင်းသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတ္ထံ၊ ညဉ့်၌၊ ဇေတဝနံ၊ ဝိဘာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ မဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါသည်လှူအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဘာရေ၊ ပဂမနန္တံ၊ နေခြင်းသို့ကပ်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထံ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ မဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါသည်လှူအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေ့နေခြင်းသို့ကပ်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာစိဗ္ဗန္တိ၊ ကိရေ၊ အလေ့အကျက်တော်ဖြစ်သတတ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နိန္ဒိတုလသနံ၊ နှစ်ယောက်သော အမျိုးတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယစ၊ မြီးမြှောက်တော်မူအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စာဂဂုဏပရိဒီပနတ္ထာယစ၊ ပေးလှူဝန်ကြီးသောဂုဏ်ကျူးစူးသဖြင့်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ အာစိဗ္ဗန္တိ၊ အလေ့အကျက်တော်သည်၊ ဟေစတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂါရမာတုပါသာဒေယစ၊ ဝိသာခါလှူအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အပြင်၌၊ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရဂန္တသတေနိ၊

ငါးရာသောရလစ်တင်သောတိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသုဝ၊
 အကြင်တိုက်တို့၌လည်း၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်၌၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ အောက်
 ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂါရဝေန၊ ရိုးသသဖြင့်၊ ဥပရိပါ
 သာဒံ၊ အထက်ပြာသာဒ်သို့၊ နာရော ဘန္တိ၊ မတက်ကုန်၊ တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ၌
 ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်
 ၌၊ ကုရူ၊ ဂါရဝတ္ထံ၊ ရလစ်တင်သောတိုက်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ အောက်ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ပဉ္စပိဂတ္ထသတာနိ၊
 ငါးရာသောတိုက်တို့သို့လည်း၊ ပဉ္စသတာနိဘိက္ခုဝိ၊ ငါးရာသောရဟန်း
 တို့သည်လည်း၊ ဝသိသု၊ နေကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသယျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ထေစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နဝါ၊ ဘီတင်းငယ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသို့၊ အရနာဂတာ၊ ဤ
 ယခုအခါ၌ရောက်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓတာ၊ တုန်ထွက်ကုန်၏၊ ဥန္နဋ္ဌာ၊ တက် ကြွကုန်၏၊
 ပါကတိန္ဒြိယာ၊ လျှပ်ပေါ်သော ဣန္ဒြိယကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဝိ
 သိတွာ ဝင်၍၊ ဒိဝါသေယျံ၊ နေကာလ၌ အိပ်ခြင်းကို၊ သယိတွာ၊ အိပ်၍၊ သာ
 ပယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ မဟာတလေ၊ ပြာသာဒ်မအပြင်၌၊ သန္တိ
 ပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ အဇ္ဈ၊ ဤယနေ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ တုယံ၊
 သင်အား၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတ္ထ၊
 အဘယ်အချပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောသလရညော၊ ကောသလ
 မင်းကြီး၏၊ စာရံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိတ်သူဌေး၏၊ စာရံ၊ အိပ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအိပ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဧနိယဝိမိ၊ ဧဝံ၊ ဧဉ်အစီ
 အရင်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးအထူး
 အပြားပြားရှိသော၊ တံ၊ အာမိသကထံ၊ ထိုအာမိသကားကို၊ ကထေန္တော၊
 ပြောဆိုကုန်လျက်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓမ္မဟာသဒ္ဓါ၊ ပြင်းသောအသံကျယ်သောအ
 သံရှိကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ
 သန္တိ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မယော၊
 ငါဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ဝသန္တောမိ၊ နေကုန်လျက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊

ပမတ္တာ၊ မေဇေယျောက္ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟောအယုတ္တကာရိ
 နောတိ၊ ဩဝါဒသင်္ဃသည်ကိုပြုကြကုန်၏တကားဟု၊ မဟာမောဂ္ဂလာ
 နုတ္တရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ အာဂမနံ၊ ရောက်လာခြင်းကို၊
 ဗိန္နသိ၊ ကြိုတော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အာယသ္မာမဟာ
 မောဂ္ဂလာနော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်တော်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အာဂမ္မ၊ လာခဲ့
 ၍၊ ပါဒမူလ၊ ဘုရားရှင်ခြေတော်ရင်း၌၊ ဝန္ဓမာနောယေဝ၊ ရှိခိုးလျက်လျှင်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ အာမန္တေသိကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အာ
 မန္တေသိ၊ အတတ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်၊ တေ၊
 သင်၏၊ ဧတသဗြဟ္မစာရိနော၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတို့သည်၊
 ပမတ္တာ၊ တရားကိုမေဇေယျောက္ကုန်၏၊ သာဓု၊ ငါတောင်းပန်၏၊ နေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ သံဝေဇေဟိ၊ ဝိတ်လန့်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 မန္တေသိကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်း
 ပါပြီဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ ရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိသုဏိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အာဇောကသိဏံ၊ အာပေါကာသိုဏ်း
 ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ရွတ်စား၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌိတံ၊ တည်ဆွေး၊ မဟာပါသဒံ၊
 မြတ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကို၊ နာဝံ၊ ဟေ့ကို၊ မဟာဝါတော၊ သည်း
 စွာသောလေသည်၊ ကမ္မေသိပိယ၊ လွှတ်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ပါဒဂုံဌကေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ပတိဌိတပထဝီပဒေသေန၊ ကျောင်းတော်သည်
 တည်ရာမြေ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ကမ္မေတိ၊ လွှတ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာရံ၊
 ဘောက်ပြန်သောအသံကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်လျက်၊ သကသကဗီဝရာနိ၊
 မိမိမိတို့၏သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ ပစ်စွန့်၍၊ စတုဟိန္ဒါရေဟိ၊ တံခါး
 လေးမျက်နှာတို့ဖြင့်၊ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ပြေးကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
 ဒေသန္တေ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အညေန၊ တပါးသော၊ နှိုရေန၊
 တံခါးဖြင့်၊ ဝုန္တကုဋိံ၊ ဝုန္တကုဋိသို့၊ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်တော်မူလိုသကဲ့သို့၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 မိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ဝန္တတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုခမ္ဘာသင်တို့သည်၊ ဂင်'ဘိတက္က၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံမိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ ဤမိဂါရသုဋ္ဌေး၏ အမိဝိသာခါ၏ကျောင်းကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ကမ္မိတော၊ ထွက်အပ်သနည်း။ သဗ္ဗလိတော၊ တုန်ထွက်စေအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ သျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ကမ္မိတော၊ ထွက်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ နဇာနာမ၊ မသိကုန်ပါဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်သျှောက်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမ္ဘာဒိသာနံ၊ သင်တို့နှင့်တူကုန်သော၊ မုဗ္ဗဿတိနံ၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သော၊ အသမ္ပဇာနံ၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ ပမာဒဝိဘာရိနံ၊ မေ့လျော့၍နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ဝိတ်သန့်ခြင်းသံဝေဂဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာနသည်၊ ကမ္မိတော၊ ထွက်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တေသံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဇေသနတ္ထံ၊ တရားဧသနာဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤဥဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဖဟာတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဥဋ္ဌဟထာတိ၊ ဥဋ္ဌဟထဟူသည်ကား၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကုန်လော၊ စာစေ့ထ၊ စေ့အောင်ကုန်လော၊ ပါယမထ၊ လုံ့လပြုကုန်လော၊ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်၊ မာဟောထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ နိသီဒထာတိ၊ နိသီဒထဟူသည်ကား၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနုပောဂဗ္ဘာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယှဉ်အံ့သောငှါ၊ နိသီဒထ၊ နေကြကုန်လော၊ ကော၊ အတ္ထောသုပိတေနပေါတိ၊ ကော၊ အတ္ထောသုပိတေနပေါဟူသည်ကား၊ တုမ္ဘာကံ၊ ယင်တို့အား၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ တရံတရံစွဲလင်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောငှါ၊ နိသီဒထ၊ နေကြကုန်လော၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သုပိနေန၊ အိပ်သဖြင့်၊ ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊ သုပိနန္တေန၊ အိပ်သဖြင့်၊ ကော၊ တရံတရံသော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ အာတုရာနဉ္စိကာနိဒ္ဒါသလ္လဗိဒ္ဓါနု ရုပ္ပတန္တိ၊ အာတုရာ နဉ္စိကာနိဒ္ဓါ သလ္လဗိဒ္ဓါနုရုပ္ပတံ ဟူသည်ကား၊ ယံတြာစနာမ၊ အကြင်သို့သတောရှိသော၊ အပ္ပကေနာရိ၊ အနည်းငယ်သိည်း ဖြစ်သော၊

သရိယုဒဒေသ၊ ကိုယ်၏အရပ်၌၊ ဥဠာတန၊ ပေါက်သော၊ စက္ခုရောဂါဒိ
နာ၊ မျက်စိအနာအစရှိသော၊ ရောဂေန၊ အနာဖြင့်၊ အတုရာနံ၊ နှိပ်စက်ကုန်
သောသူတို့အား၊ ဧကန္တဂုံသမတ္တဓိ၊ လက်တသစ်နှစ်သစ်မျှလည်း၊ ပရိဇ္ဈေန၊
ဝင်သော၊ အာသလ္လအဋ္ဌိသလ္လဝိသာယာသလ္လဒန္တသလ္လ ကဋ္ဌသလ္လာနံ၊
သံသြောင့် အမိုးသြောင့် သားချိုသြောင့် အစွတ်သြောင့် သစ်သားသြောင့်တို့
တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊ သလ္လေန၊ သြောင့်ဖြင့်၊ ရုပ္ပမာနာနံ၊
ဘောက်ပြန်ကုန်သော၊ နေ့သာနံ၊ လူတို့အား၊ နိဗ္ဗု၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်၊
နတ္ထိမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သကလဝိတ္တသရိရသန္တာနံ၊ အလုံးစုံသောစိတ်
ကိုယ်အစဉ်ရှိကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသောက်၍၊
ဥပ္ပဇ္ဇေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
သော၊ ကိလေသရောဂေဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနာတို့သည်၊
အာတုရာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသင်တို့အားသာလျှင်၊ နိဗ္ဗု၊ အိပ်၍နေ
ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အတတ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ရာဂသလ္လာဒီဟိ၊ ရာဂသလ္လ
အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသလ္လေဟိ၊ ငါးပါးသောသြောင့်တို့
သည်၊ အန္တောဟဒယံ၊ နှလုံး၏အတွင်းသို့၊ ပရိသိယ၊ ဝင်သော၏၊ ဝိဒ္ဓတ္တံ၊
ထိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သလ္လမိဒ္ဓါနံ၊ ရာဂအစရှိသော၊ သြောင့်သည်
ထိုးအပ်ကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ရုပ္ပတံ၊ ဘောက်ပြန်သည်၏
အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊
ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာသုရားသည်၊ သိယျေသောမတ္တယ၊ အတိုင်းထက်
အလွန်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥဿာဟန္တေ၊ အားထုတ်တော်မူ
စေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သံဝေဓယန္တေ၊ သံဝေဂရစေလိုသည်ဖြစ်၍
လည်း၊ ဥဠာဟထ(ပ)ဝသာနုဂေတိဂါထံ၊ ဥဠာဟထ (ပ) ဝသာနုဂေဟု
သောဂါသာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတြေ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ သာအဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွယောဇနာ
ခြင်းဖြစ်သော၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ သိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသသလ္လဝိဒ္ဓါနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောသြောင့်သည်
ထိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ပဗုဏ္ဏိတံ၊ နိုးမိန့်သောဌ၊ ကာလော၊
အခါတည်း၊ ကိ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတပ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သိက္ခေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်တရားကို၊ သတ္ထာ၊ သင်
တို့၏ဘာရာဖြစ်သော၊ အတံ၊ ငါးသုရားသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓိတူတော၊ မျက်မှောက်
ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈပေယျ၊ သိပေအံ့၊ ဣတော၊ ဤကံလေး၊ ပုဗ္ဗေပန၊

၄၆၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရှေးကာလ၌ကား၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ သုတ္တံ၊ အိပ်
 ခြင်းကို၊ ဂိရိသု၊ တောင်တို့၌၊ သုတ္တံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ နဒီသု၊ မြစ်တို့၌၊ သုတ္တံ၊ အိပ်
 ခြင်းကို၊ သမေသု၊ ညီညွတ်သော အရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝိသမေသု၊
 မညီမညွတ်သော အရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂရက္ခေသု၊ အဝီကရသစ်
 ပင်တို့၌လည်းကောင်း၊ သုတ္တံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ငါမြင်တော်မူရပြီ၊ ဝေါ၊
 သင်တို့အား၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဓဿနံ၊ သိမြင်ခြင်းသည်
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာနိဒ္ဒါယ၊
 ထိုအိပ်ခြင်း၏၊ အန္တကိရိယတ္ထံ၊ အဆုံးကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကုန်
 လော၊ နိဝိဒထ၊ ထိုင်နေကြကုန်လော၊ သန္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ ဒဠ္ဇံ၊
 မြို့စွားသိက္ခထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝုရိမပဒဿ၊ ရှေး
 ဝုဒ္ဓိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဝုတ္တနယောဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုတိယပဒေပန၊ ဒုတိယဝုဒ္ဓိ၌ကား၊ သန္တိတိ၊ သန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ သန္တိယော၊ ငြိမ်သက်ခြင်းတို့သည်၊ အစ္စန္တသန္တိ၊ စင်စစ်
 ငြိမ်သက်သော အစ္စန္တသန္တိလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂသန္တိ၊ တစကငြိမ်
 သက်သောတဒင်္ဂ သန္တိလည်းကောင်း၊ သမ္ပုတိသန္တိ၊ သမ္ပုတိ သန္တိ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဧတံ၊ ဤသန္တိ ဟူ
 သောစကားသည်၊ နိဗ္ဗာနဝိပဿနာဒိဗ္ဗိဂတာနံ၊ နိဗ္ဗာနဝိပဿနာသမ္ပာဒိဗ္ဗိ
 သဘောတရားတို့၏၊ အဝိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌
 ကား၊ အစ္စန္တံ၊ အစ္စန္တသန္တိဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်
 အလို၊ ငှါ၊ ဒဠ္ဇံ၊ မြို့စွား၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော၊ အသိဝိလ ပရက္ခမာ၊
 လုံ့လကိုမလျော့ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကြကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပမတ္ထေ၊ မေ့လျော့ကုန်
 သော၊ ဝဿနုဂေ၊ သေမင်း၏အလိုသို့လိုက်ရကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊
 မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ မာအမေဟယိတ္ထ၊ မရိုက်စေ
 လင့်၊ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မာပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့
 ကြကုန်လင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မစ္စုရာဇပရိယာယနာမော၊ သေ
 မင်းဟူသော ပရိယာယအမည်ရှိသော၊ မာရော၊ သေမင်းသည်၊ ဝဿ
 နုဂေ၊ အလိုသို့လိုက်ရကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကို၊ မာမေဟယိတ္ထ၊
 မရိုက်စေကုန်လင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တဿမစ္စုရာဇဿ၊

ထိုသေမင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ တုမှေးသင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ၊ လိုက်ရကုန်၏၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝသာနုဂေ၊ အလိုလိုက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုကုန်လျက်၊ မာအမောဟယိတ္တ၊ မရိုက်စေကုန်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿမပ္ပုရ၊ ဇာသ၊ ထိုသေမင်း၏၊ ဝသံ၊
 နိုင်ငံသို့၊ အနုပဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်ရကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာယ၊
 အကြင် လောဘတဏှာ တည်းဟူသော ကိလေသာဖြင့်၊ သမပ္ပိတာ၊
 ရောင့်ရဲနှစ်သက်ကုန်၏၊ ယာယ၊ အကြင်တဏှာလောဘဖြင့်၊ ဒေဝါစ၊
 နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 အတ္တိကာ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣပသဒ္ဓုဂန္ဓရသ ဗောဋ္ဌဗ္ဗတ္တိကာ၊ ရူပါရုံသမ္ပုရုံ
 ဂန္ဓာရုံ ရသစုံ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုအလိုရှိကုန်၏၊ တံရူပါဒံ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိ
 သည်ကို၊ သိတာနိသိယာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလ္လိနာ၊ ငြိတွယ်လှန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဉ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ နာနပ္ပကာရေသု၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဝိသယေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဝိသဒ္ဓုဝိတ္ထိဏ္ဏ၊ ဝိသာယတော၊
 နှံ့သောပြန့်သောကျယ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကံ၊
 ငြိတွယ်သောလက္ခဏာရှိသော၊ ဧတံဘဝဘေဒ၊ ဂတဏှံ၊ ထိုဘဝ၌တပ်
 သောတဏှာဥစ္စာစည်းစိမ်တို့၌တပ်သောတဏှာကို၊ တုမှေးသင်တို့သည်၊
 တရထ၊ ကူးလေကုန်လေ၊ သမတိက္ကမထ၊ လွန်လေကုန်လေ၊ ဧဝ၊ စင်စစ်၊
 ခဏော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုကျင့်အပ်သောခဏကို၊ မဉ္ဇပစ္စဝါ၊ လွန်၍
 မသွားပါစေလင့်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ အဟံကာလော၊ သုရားဖြစ်သော
 ဤကာလသည်၊ သမဏဓမ္မကရဏက္ခဏော၊ ရဟန်းတရားကိုပြုရအံ့သော
 ခဏကာလတည်း၊ မာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေသံ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ ဧဝဉ္စပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဟမေဝခဏော၊
 ရဟန်းတရားကိုပြုအပ်သောဤခဏသည်ပင်လျှင်၊ အတိက္ကမတိ၊ လွန်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ယေစ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဣဓိခဏံ၊ ဤခဏကို၊ အတိက္က
 မန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခဏဘဝိတာ၊ ခဏကိုလွန်ကုန်သော၊ တေ
 တိက္ခမ္၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သောစန္တိ နိရိယံ၊ မှီသမပ္ပိတာတိ၊ သောစန္တိ နိရိ
 ယမှီသမပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ နိရုဿာဒဋ္ဌေန၊ သာယာခြင်းနှစ်သက်ခြင်း
 မရှိသောအနက်ဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရေ၌၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စတုတ္ထိ၊ စတု
 လေးပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊
 တည်ရကုန်၏၊ နောအမ္ဘဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို

အကတံဝတံ၊ မဋ္ဌိမိလေစ္စတကား၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ သောစန္ဒိ၊ ပိုးရိမ်ကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥဿာဟေတွာ၊ အားထုတ်တော်မူစေလို
သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဇေတွာစ၊ ထိတ်လန့်စေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ တပ္ပမာဒဝိဟာရံ၊ ထိုမေ့လျော့၍နေခြင်းကို၊
ဝိဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ တေ
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရား၌၊ နိယောဓေန္တော၊
ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပမာဒေါရဇောတိဣမံဂါထံ၊ ပမာဒေါရဇောဟူ
သောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပမာဒေါတိ၊
ပမာဒေါဟူသည်ကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သတိဝိပဿါသော၊
သတိကင်း၍ နေခြင်းတည်း၊ သော၊ ထိုသတိကင်း၍ နေခြင်းသည်၊ ဝိတ္တ
မလိနဉ္စန္ဒန၊ စိတ်ညစ်နွမ်းသောအနက်ဖြင့်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏၊ တံပမာဒံ၊ ထို
မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုပတိတော၊ အစဉ်အတိုင်းကျခြင်းသည်၊ ပမာဒါနုပ
တိတော၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ အစဉ်အတိုင်းကျသည်မည်၏၊ ပမာဒါနုပတိ
တတ္ထာ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့အစဉ်အတိုင်းကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရာ
ပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ပတ္တော၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ ပမာဒေါဇေဝ၊ ပမာဒသည်ပင်
လျှင်တည်း၊ သောဝိ၊ ထိုပမာဒအဆင့်ဆင့်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ရဇော၊ မြို့
မည်၏ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကဒါဝိ၊ တရံတခါ၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောပမာဒ
တရားသည်၊ အရဇောနာမ၊ မြို့မဟုတ်သည်မည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊
ထိုပမာဒတရားတည်းဟူသောမြို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြသနည်း၊
တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ဒဟရာတာဝ၊ လယ်ကုန်သေး၏တကား၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿာသံ၊
အကျုံးဝင်ခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိတ္ထ၊ မရောက်ကုန်လင့်၊ ဒဟရကာလေဝိ၊
လယ်သောကာလ၌လည်း၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏၊
မဇ္ဈိမကာလေဝိ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌လည်းကောင်း၊ ထေရကာလေဝိ၊ မထေရ်
ကြီးဖြစ်သောအရွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပမာဒါနုပတိတတ္ထာ၊ ပမာဒတရား
သို့အစဉ်အတိုင်းကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာရဇော၊ များသောကိလေ
သာတည်းဟူသော မြို့ရှိသည်၊ သံကာရကုဇောဇေဝ၊ တမြက်ချေးရရာ
တိုက်နံရံနှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊
စာရေးအိမ်၌၊ ဇကုဇွတ်ဝသိကော၊ တနှစ် နှစ်နှစ်သုံးနှစ်ရှိသော၊ ရဇော၊
အရှက်သည်၊ ရဇောဇေဝ၊ မြို့မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝနုမာနောပန၊ ပွား

သည့်ရှိသော်ကား။ ဂုဏ်သံသိကော။ ဂုဏ်ကိုမျှက်ဆီးတတ်သော။ သံကာရ
ကုဋေ။ တမြက်ချေးရသည်။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။
သန္တေပိပန။ ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ ပဌမဝယေ။ ပဌမအရွယ်၌။ ဗုဒ္ဓဝစနံ။
မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ပရိယာသုဏ်တွာ။ သင်ကြား၍။ ဣတရဝယေ
သု။ ဤမှတပါးသော မဇ္ဈိမပစ္ဆိမအရွယ်တို့၌။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတို့၏
တရားကို။ ကရောဇန္တဝါပြုသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ပမာဒဝိဟာရီ။ ပမာ
ဒတရား၌နေသောမည်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်လေသေး။ ပဌမယေဝါ။
ပဌမအရွယ်၌လည်း။ ပရိယာသုဏ်တွာ။ သင်၍။ မဇ္ဈိမဝယေ။ မဇ္ဈိမအရွယ်
၌။ သုဏ်တွာ။ ကြားနာ၍။ ပစ္ဆိမဝယေ။ ပစ္ဆိမအရွယ်၌။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်း
တရားကို။ ကရောဇန္တဝါပြုသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ပမာ
ဒဝိဟာရီ။ ပမာဒတရား၌နေလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ကသ္မာ။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အပ္ပမာဒါနုလောမပဋိပဒံ။ အပ္ပမာဒတရားအားလျော်
သောအကျင့်ကို။ ပဋိပန္နတ္တာ။ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပမာဒဝိဟာရီ။
ပမာဒတရား၌ နေလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ယောပနဘိက္ခု။ အကြင်
ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗဝယေသု။ အလုံးစုံသောအရွယ်တို့၌။ ပမာဒဝိဟာရီ။ မေ့
လျော့သောပမာဒတရားဖြင့် နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗိဝါ။ နေ၌။ သေယျဉ္စ။ အိပ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာမိသကထာ။ အာမိသနှင့်စပ်သော စကားကို
လည်းကောင်း။ အနုယုတ္တော။ အားထုတ်၏။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။
ပဌမဝယေ။ ပဌမအရွယ်၌။ ပမာဒရဇော။ ပမာဒတရားတည်းဟူသောမြို့ရှိ
၏။ ဣတရဝယေသု။ ဤမှတပါးသောအရွယ်တို့၌။ ပမာဒါနုပတိတော။ ပမာဒ
တရားသို့ အစဉ်ကျသောအားဖြင့်။ မဟာပမာဒေါ။ များသောမေ့လျော့
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ တဿေဝ။ ထိုရဟန်းအားသာလျှင်။ မဟာပမာ
ဒေါယေဝ။ များသောပမာဒတရားရှိသည်သာလျှင်။ သေဗုယာဝိဟောတိ။
ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဟုဓမ္မာ။ သင်တို့သည်။ အာမိသကထာနုယုတ္တော။ အာမိသစကား
နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ။ နေကြကုန်သောတရား။ ဣတိဧဝံ။
ဤသို့။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပမာဒဝိဟာရီ။ မေ့လျော့၍နေခြင်းကို။ ဝိဂရ
ဟိတွာ။ ကွဲ၍တော်မူပြီး၍။ အပ္ပမာဒေ။ အပ္ပမာဒတရား၌။ နိယောဇေဇန္တော။
ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒေနဝိဇ္ဇာယအဗ္ဗုဟေ။ သဗ္ဗမတ္တ
နောတိဂါထံ။ အပ္ပမာဒေနဝိဇ္ဇာယ အဗ္ဗုဟေသဗ္ဗ မတ္တနောဟူသောဂါ
ထာပုဒ်ကို။ အံဟာ။ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ ဂါထာပဒဿ။ ထိုဂါထာ
ပုဒ်၏အကြောအနံ့ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။

၁၀

၄၇၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သဗ္ဗဒါဝိ၊ အခါခပ်သိမ်း၌လည်း၊ သေသောပမာဒေါ၊ ဤမှလျော့ခြင်းသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိအဝိပ္ပ
 ဝါသသံခါတေန၊ သတိမကင်း၍နေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပ
 မာဒတရားကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယဉာဏသံခါတာ
 ယ၊ ကုန်သောဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
 ရှိသော၊ ကုလသုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊
 ဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော၊ ရာဂါဒိပဉ္စရိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်ဖြင့်ငါးပါးအပြား
 ရှိသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရေ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခရေန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနတော်ကို၊ သမာဒပေ
 သိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်တော်မူစေ၏၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊
 ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ
 ရောက်ကုန်၍၊ တမေဝဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ကိုလျှင်၊ မနသိ
 ကတွာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သော၊ မဉ္ဇသတာဝိ၊
 ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်ကုန်၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိသုံ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရ
 မတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌ
 ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဥဋ္ဌာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဥဋ္ဌာနသုတ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-စူဠဝဂ်-၁၁-ရာဟုလသုတ်။

ကမ္ဘိအဘိဏ္ဍသံဝါသာတိဇ္ဇဒံသုတ္တံ၊ ကမ္ဘိအဘိဏ္ဍသံဝါသ ဟူသော
 ဤသုတ်သည်၊ ရာဟုလသုတ္တံ၊ ရာဟုလသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သမ္မာ
 သဗ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
 တော်မူပြီးသော်၊ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ၊ အနုဂုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်၌၊ ရာဟုလကုမာရေန၊ ရာဟုလသံသတို့သား
 သည်၊ သမဏ၊ ခမည်းတော်ရှင်ရဟန်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ် သားတော်အား၊

ဒါယန္တံ၊ ပေးအပ်သောအဓမ္မဥစ္စာကို၊ ဒေတိတိ၊ ပေးတော်မူပါ လောဟု၊
ဒါယန္တံ၊ အဓမ္မဥစ္စာကို၊ ယာဝိတော၊ တောင်းပန်အပ်သောသူများသည်၊ သာ
ရိပုတ္တတ္ထရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တ
ရာ၊ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလသမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရှင်ပြုလေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ခန္ဓကဋ္ဌ
ကထာယံ၊ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
လျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗန၊ ရှင်ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍
ကား၊ ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တံ၊ ပဉ္စင်းခံအံ့သောအရွယ်သို့ရောက်သော၊ ရာဟုလကုမာရံ၊
ရာဟုလသမင်းသားကို၊ သာရိပုတ္တတ္ထရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဥပ
သမ္ဘာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံစေ၏၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန
မထေရ်သည်၊ အသ၊ ထိုရာဟုလသတို့သားအား၊ ကမ္မဝါစာဝရိယော၊
ကမ္မဝါစာဆရာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုရာဟုလသကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံကုမာရော၊ ဤသတို့သားသည်၊ ဇာတိအာဒိ
သမ္ပန္နော၊ အမျိုးဇာတိအစရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောကုမာရော၊ ထို
ရာဟုလသတို့သားသည်၊ ဇာတိဂေါတ္တကုလဝဏ္ဏပေါက္ခရတာဒိနိ၊ ဇာတိ
အမျိုးအနွယ်အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ မာနဝါ၊
ထောင်လွှားသော မာနကိုလည်းကောင်း၊ ဗဒံ၊ ငါယောကျ်ားဟူသော
မာနကိုလည်းကောင်း၊ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဟရကာသ
တော၊ ငယ်သောကာလမှ၊ ပတုတိ၊ အစပြု၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
အရိယာဘူမိ၊ အရိယာတို့၏ဘုံသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်သေး၊ တာဝ၊
ထိုရွှေလောက်၊ ဩဝါဒေန္တော၊ ဆုံးမတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊
ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤရာဟုလသုတ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ပရိယော
သာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဣဒံသုတ္တံဘဂဝါအာယသ္မန္တံ၊ ရာဟုလံဣမာဟိဂါယာဟိ
အဘိဏ္ဍံဩဝဒတိတိ၊ ဣဒံသုတ္တံဘဂဝါအာယသ္မန္တံ၊ ရာဟုလံဣမာဟိဂါ
ယာဟိအဘိဏ္ဍံဩဝဒတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ရာဟုလ၊
ရာဟုလ၊ တိဗ္ဗိ၊ တရံတယောဂ်သောသူကို၊ တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊
အဘိဏ္ဍသံဝါသဟေတု၊ မပြတ်ဝိတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် အတူနေခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတိအာဒိနိ၊ အမျိုးဇာတိအစရှိသည်

၄၇၇ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့တွင်း၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊ ဝတ္ထုနာ၊ အကြောင်းအရာဖြင့်၊
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ နပရိဘဝသိ၊ မထိမဲ့၊ မြင် မခိုင်စက်လေသင့်၊ ဥာဏ
 ပဒီပဿစ၊ ပညာတည်းဟူသောဆီမီးကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓေသနာပဒီ
 ပဿစ၊ တရားဓေသနာတည်းဟူသောဆီမီးကို လည်းကောင်း၊ ခာရဏ
 တော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဥက္ကာဓာရော၊ ပညာဟူသောဆီမီးကို
 ထွန်းပေတတ်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ အချို့
 သောပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ အပဗိတော၊ ရှိသောကိုင်ညွတ်အပ်၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 ကိပ္ပိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဗ္ဗံ၊ အဖြူ၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဏတိ၊
 ဆိုတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သော၊ အာယသ္မာရာဟု
 လော၊ အရှင်ရာဟုလှသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်
 သားတော်သည်၊ နိစပုရိသောပိယ၊ အမျိုး၊ ဇာတိနှင့်သောယောကျ်ားကဲ့
 သို့၊ သံဝါသဟေတု၊ အတူတကွနေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ မာနံဝါ၊ ထောင်လွှားသော မာန်ကို လည်းကောင်း၊ မဒံဝါ၊
 ယောကျ်ားဟူသောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ နကရောမိ၊ မပြုပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒိပေန္တော၊ ပြသိုသည်ဖြစ်၍၊ နာဟံအဘိဗ္ဗသံဝါသာတိ၊ နာဟံအဘိဗ္ဗ
 သံဝါသာဟူသော၊ ဣမံပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤအတုံ၊ ပြန်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ သာဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာဇေ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဩဝါဒေန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စကာ
 မဂ္ဂဏေတိအာဒိကာ၊ ပဉ္စကာမဂ္ဂဏေဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သေသဂါထာ
 ယော၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ပဉ္စကာမဂ္ဂဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂ္ဂဏ်တို့ကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောရုပ်ရှိကုန်၏၊
 ပိယဇောတိကာ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ပတ္တိတာ၊
 တောင်းတအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ မနောစ၊ စိတ်သည်လည်း၊
 ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုငါးပါးသောကာမဂ္ဂဏ်တို့
 ကိုလည်း၊ အာယသ္မာရာဟုလော၊ ရှင်ရာဟုလှသည်၊ ဟိတွံ၊ ပစ်စွန့်၍၊
 သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ စာရာ၊ အိပ်ရာထောင်သောလှုံ၊ တောင်မှ၊ နိက္ခ

မန္တော၊ ထွက်ခဲ့၏။ ရာဇာဘိနိတော၊ မင်းသည် ထုတ်ဆောင်အပ်သော
ကြောင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ န၊ မဟုတ်၊ စောရာဘိနိတော၊ ခိုးသူသည်
ထုတ်ဆောင်အပ်သောကြောင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ န၊ မဟုတ်၊
ဣဏန္ဒော၊ သုက္ကေးသုဗြိတင်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ န၊
မဟုတ်၊ တယန္ဒော၊ တေးရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ န၊ မဟုတ်၊
ဇိဝိကာပကတော၊ အသက် ရှည်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့
သည်။ န၊ မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နရာဟုလံ၊ ထိုရာဟုလသကို၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
ဟိတော၊ ပစ်ခွန်၍၊ မနောရဋ္ဌေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်၍ကုန်သော၊ ပိယဇ္ဈပေ၊
ပိယရုပ်တို့ကို၊ သန္ဓာယစ၊ ရည်တော်မူ၍လည်း၊ စာရာနိက္ခမ္ဘဝေါ၊ စာရာ
နိက္ခမ္ဘဟူ၍၊ သမုတ္တေစေတွာ၊ ထက်သန်စေ၍၊ ဣတံ၊ ဤရာဟုလသကို၊ နိက္ခ
မဿ၊ ဤသို့သောလူသောင့်မှထွက်ခြင်းအား၊ ယဝိရူပါယ၊ လျောက်ပတ်
သော၊ ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ အကျင့်တရား၌၊ နိယောဓေန္တော၊ ပွင့်စေတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿန္တကရာဘဝါတိဝစနံ၊ ဒုက္ခဿန္တကရောဓာဝဟူ
သောဤစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုသန္ဓေယစာရာ
နိက္ခမ္ဘဟူသောစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကစာရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ အာယသ္မာရာဟုလေ၊ ရှင်ရာဟုလသသည်၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊
ပတ္တေန္တော၊ တောင်းဘသောသူဖြစ်၍၊ ဗလက္ခာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗဇိတောနုစ၊ ရှင်ပြုရုံလေသည်မဟုတ်လော၊ အယ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓါယစာရာ
နိက္ခမ္ဘတိဝစနံ၊ သဒ္ဓါယစာရာနိက္ခမ္ဘဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူလေသနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကစာရာသည်၊ သိယာ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိဘာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တဟေ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိက္ခ
မာဓိရတ္တာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူသောင့်မှထွက်လိုလွတ်လိုသောပိတံရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါယစာရာနိက္ခမ္ဘတိဝစနံ၊ သဒ္ဓါယစာရာနိက္ခမ္ဘ
ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသဋ္ဌံ၊ မှန်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊
ဤအရှင်ရာဟုလသသည်၊ နိက္ခမာဓိရတ္တာ၊ နိက္ခမသို့ညွတ်သော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပဒုရတ္တရသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုရတ္တရာဘုရားရှင်၏၊ ပုဋ္ဌံ၊ သား
တော်ဖြစ်သော၊ ဥပရေဝတံနာမ၊ ဥပရေဝကအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရံ၊
သာမဏေကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ သဓိ၊ နာမ၊ သစ်အမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊
နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တဒိဝသေစ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်း

၄၇၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဓါနံ၊ အလ္လင်္ဂါ၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ တထာဘာဝံ၊ ထိုသို့သောဘုရားသားတော်
 အဖြစ်ကို၊ ပတ္တေတွာ၊ တောင်းတ၍၊ တတော၊ ထိုနဂါးမင်း၏အဖြစ်မှ၊ ပတု
 တိ၊ စ၍၊ ပတ္တနာသမ္ပန္နော၊ တောင်းတခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိဟာ
 ရသမ္ပန္နော၊ ဘုရားသားတော်ဖြစ်လိုသောဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမိ
 တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ အန္တိမဘဂ္ဂပပန္နော၊ အဆုံးသောဘဝနှင့်
 ပြည့်စုံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုသားတော်
 ရာဟုလာအား၊ နိက္ခမ္ဘာမိမုတ္တတဉ္စ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူဘောင်မှလွတ်
 လိုထွက်လိုသောစိတ်သို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိထော်မူ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံဥာဏံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကိုသိသောဥာဏ်တော်
 သည်၊ တထာဂတဗလဥာဏစာရံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရား၏အစွမ်း
 သတ္တိဥာဏ်တော် အလေ့အကျင့်တော်ပေတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သဒ္ဓါယဗ္ဗရာနိက္ခမ္ဘာတိ၊ သဒ္ဓါယဗ္ဗရာနိက္ခမ္ဘဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒီဗာရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ သဒ္ဓါယောဝ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 သဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဗ္ဗရာ၊ လူဘောင်မှ၊ နိက္ခမ္ဘ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိကရော၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်လော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဇတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသားတော်ရာဟုလာအား၊ အာဒိတော၊ အစ
 မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏၊ အန္တိကရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြု
 မိမ့်သောငှါ၊ ပဋိပတ္တံ၊ ကျင့်အပ်သောတရားကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြုတော်မူအံ့
 သောငှါ၊ မိတ္တေဘဇဿုကလျာဏေတိအာဒိ၊ မိတ္တေဘဇဿုကလျာဏေ
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ သိလာဒိဟိ၊ သိလ်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အဓိကာ၊ လွန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကံလျာဏမိတ္တာနာမ၊ ကလျာဏမိတ္တ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊
 ဘဇန္တော၊ ဖြစ်လိုသောသူသည်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကို၊ နိဿာ
 ယ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်၊ မူလာဒိဟိ၊ အမြစ်အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တိဝိယ၊ ပွားများကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သိလာဒိဟိ၊
 သိလ်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 မိတ္တေဘဇဿုကလျာဏေတိ၊ မိတ္တေဘဇဿုကလျာဏေဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ပန္နဉ္စသယနာသနံဝိဝိတ္တံအပ္ပနိန္ဒေသန္တိ၊ ပန္နဉ္စသယနာ

၁၁

သနံဝိဝိတ္တံအပ္ပနိဋ္ဌေသံဟူသည်ကား၊ဟေ့သယနာသနံ၊အကြင်ကျောင်း
 အိပ်ရာသည်လည်း။ ပန္တိနုရံ၊ဝေး၏၊ဝိဝိတ္တံ၊ဆိတ်ငြိမ်၏၊အပ္ပနိဋ္ဌံ၊လူတို့
 နှင့်မပြွမ်းသည်ဖြစ်၍၊အပ္ပနိဋ္ဌေသံ၊လူသံဖြင့်ဆိတ်၏၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်
 ၌၊မိဂသုကရာဒိသဒ္ဓေန၊သမင်ဝက်အစရှိသောအသံဖြင့်၊ အရညသညာ၊
 တောဟူသောအမှတ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ သေနာသနန္တ၊တောကျောင်းသို့လည်း၊ဘဇဿ၊ဆည်းကပ်လော၊
 မတ္တညူဟောဟိဘောဇနတိ၊ မတ္တညူဟောဟိဘောဇန ဟူသည်ကား၊
 ပမာဏညူ၊ပမာဏအတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ပဋိဂ္ဂဟ
 ဏမတ္တညူ၊ခံအပ်သောအတိုင်းအရှည်ကိုလည်းကောင်း၊ပရိဘောဂမတ္တညူ၊
 သုံးဆောင်သောအတိုင်းအရှည်ကိုလည်းကောင်း၊ဇေနာဟိ၊သိလေလော၊
 ဣတိအံယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ထိုစကားရပ်၌၊
 ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တညူနာမ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တညူမည်သည်ကား၊အပ္ပေ၊အနည်း
 ငယ်သော၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၌လည်း၊ ဒါယကေ၊ဒါယကာ
 သည်လည်း၊ အပ္ပံ၊အနည်းငယ်ကို၊ ဒါတုကာမေ၊ပေးလှူခြင်းငှါအလိုရှိ
 သော်လည်း၊ အပ္ပမေဝ၊အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊
 အပ္ပေ၊အနည်းငယ်သော၊ ဒေယျဓမ္မေ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၌၊ ဒါယကေန၊ဒါယ
 ကာသည်၊ ဗဟုဒါတုကာမေ၊ အများကိုလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း၊
 အပ္ပမေဝ၊ အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊ဒေယျဓမ္မံပန၊
 လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်ကား၊ ဗဟုတရံ၊အလွန်များ၏၊ ဒါယကေ၊ဒါယကာ
 သည်လည်း၊အပ္ပံ၊အနည်းငယ်ကို၊ဒါတုကာမေ၊လှူလိုသည်ရှိသော်၊အပ္ပ
 မေဝ၊အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊ ဒေယျဓမ္မံပန၊
 လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ဗဟုတရံ၊အလွန်များ၏၊ဒါယကေ၊ဒါယကာသည်၊ဗဟု
 တရေ၊အလွန်အများကို၊ ဒါတုကာမေ၊လှူလိုသည်ရှိသော်၊အတ္တနော၊မိမိ
 ၏၊ ဗလံ၊အားကို၊ဇေနိတွာ၊သိ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ အဝံ၊ဝင်စစ်
 သော်ကား၊ ဘဂဝါ၊တရားမြတ်သည်၊ မတ္တာမေ၊အတိုင်းအရှည်ပမာဏ
 ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထိတာ၊ပြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ပရိဘောဂမတ္တညူနာမ၊ပရိ
 ဘောဂမတ္တညူမည်သည်ကား၊ဝုတ္တမံသံဝိယမ၊မိမိသား၏အသားကိုကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ အက္ခန္တန္တနမိဝ၊ထွန်းဝင်ရိုးအစာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ယောနံသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊မနုဿိကရိတွာ၊နှလုံးသွင်း၍၊တောဇနံ၊တော
 ဇဉ်ကို၊ပရိဘုပ္ပိတဗ္ဗံ၊သုံးဆောင်စားသော်အပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဣမာယဂါထာ
 ယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊မြတ်သောအကျင့်တရားအား၊ဥပကာ

၄၇၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရဏဘူတာယံ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကရုဏာဏမိတ္တသေဝနာ
 ယ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကံဖြစ်ခြင်း၌၊ နိယောဇေတွာ၊ ယှဉ်တော်မူ၍၊
 သေနာသနဘောဇနမုခေနစ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဘောဇဉ်ကိုအကြောင်း
 ပြုသဖြင့်လည်း၊ ပစ္စယဘောဂပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်ခြင်း
 ပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ သမာဒပေတွာ၊ ဆောက်တည်စေပြီး၍၊ ဣဒါနိယေရအခါ
 ၌၊ စိဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှာယ၊ တပ်မက်သော
 လောဘာဖြင့်၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မိစ္ဆာဇီဝသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့
 ၌တပ်မက်သောလောဘကို၊ ပဋိသေခေတွာ၊ တားမြစ်တော်မူ၍၊ အာဇီဝ
 ပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ သမာဒပေန္တော၊ ဆောက်တည်
 တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ စိဝရေဝိဏ္ဏပါတေတတိဣဝံဂါထံ၊ စိဝရေဝိဏ္ဏ
 ပါတေတအစရှိသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပစ္စယေတိ၊ ပစ္စယဟူသည်ကား၊ ဂိလာနပစ္စယ၊
 နာသောအခါအထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း၌၊ ဇေတသ္မတိ၊ ဇေတ
 သုဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ စိဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်
 သော၊ ဇေတသုတဏှုပ္ပါဒဝတ္ထုသု၊ ထိုတဏှာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 ဝတ္ထုတို့၌၊ တဏှံမာကာသီတိ၊ တဏှံမာကာသီဟူသည်ကား၊ ဟိရိကော
 ပိနပဋိစ္ဆာဒနာဒိအတ္ထတ္ထံ၊ ဟိရိတရား၏ ဗျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီး
 ငယ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းအစရှိသောအကျိုးငှါ၊ စက္ကာဇေး၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဇေတပစ္စယာ၊ ထိုပစ္စည်းတို့သည်၊ နိစ္စာတုရာနံ၊ အမြဲလျှင်အနာနှိပ်စက်ခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား၊ အတိရုဗ္ဗလသ၊ အလွန်အား
 နည်းသော၊ စန္ဒရဗာရသ၊ ဆွေးမြေ့သောအိမ်ကို၊ ပဋိကာရဘူတာဣဝ၊
 တဘန် ထောက်ပံ့ ခိုင်စေသကဲ့သို့၊ ကာယသ၊ ကိုယ်အား၊ ပဋိကာရ
 ဘူတာ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
 ပဿန္တော၊ မြင်သောသူသည်၊ တဏှံ၊ လောဘတဏှာကို၊ မာဇနေသိ၊ မြေ
 စေသင့်၊ အဇနေန္တော၊ မာနကိုမမြစ်စေမူ၍၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဉ္ဇပါဒ်စေမူ၍၊
 ဝိဟရာဟိ၊ သင်နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လောကံ၊ လောကသို့၊ ပုန၊
 တဘန်၊ မာအဂမိ၊ မပြန်လာပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတသု၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိ
 သောပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှံ၊ တပ်မက်သောတဏှာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော
 သူသည်၊ တဏှာယ၊ လောဘတဏှာသည်၊ အာကမိယမာနာ၊ ငင်အပ်

သည့်ဖြစ်၍။ ပုနပိတဗန်လည်း။ ဣမိလောကံ၊ ဤလောကသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊
 လာပြန်တတ်၏။ သောတံ၊ ထိုသင်ချစ်သားသည်။ ဇေတသု၊ ထိုပစ္စည်း
 လေးပါးတို့၌။ တဏှံ၊ တစ်မက်သောလောဘကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်
 ဇံသန္တေ။ ဤသို့မပြုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ ပုန၊ တစ်
 ဣမိလောကံ၊ ဤလောကသို့။ နအာဂမိသသိ၊ မလာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ ရှင်ရာဟုလ
 သည်။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ တဏှံ၊ တစ်မက်သောတဏှာကို။ မာအကာသိ
 တိ၊ မပြုလင့်ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ စိဝရပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သင်္ကန်း၌
 စပ်ယဉ်ကုန်သော။ ဧရတင်္ဂါနိ၊ နှစ်ပါးသော ရတင်တို့ကို။ သမာဗိယိ၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၏။ ပံသုကူလိကင်္ဂဉ္စ၊ ပံသုကူရတင်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဧတစိဝရိကင်္ဂဉ္စ၊ တစိဝရိတ်ရတင်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဧရတင်္ဂါနိ၊ နှစ်ပါးသောရတင်တို့ကို။ သမာဗိယိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
 ၏။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌။ တဏှံ၊ တစ်မက်သောတဏှာကို။ မာကာသိ၊ မပြု
 လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်း
 ၌စပ်ယဉ်ကုန်သော။ ပဉ္စရတင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသောရတင်တို့ကို။ သမာဗိယိ၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၏။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂဉ္စ၊ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂရတင်ကို
 လည်းကောင်း။ သပဒါနစာရိကင်္ဂဉ္စ၊ သပဒါနစာရိကင်္ဂ ရတင်ကို လည်း
 ကောင်း။ ကောသနိကင်္ဂဉ္စ၊ ကောသနိကင်္ဂရတင်ကို လည်းကောင်း။ ပတ္တ
 ပိဏ္ဍိကင်္ဂဉ္စ၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂရတင်ကိုလည်းကောင်း။ ခလုပစ္ဆာဘာတ္တကင်္ဂဉ္စ၊
 ခလုပစ္ဆာဘာတ္တကင်္ဂရတင်ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စရတင်္ဂါနိ၊
 ငါးပါးသောရတင်တို့ကို။ သမာဗိယိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၏။ သေနာ
 သနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌။ တဏှံ၊ တစ်မက်သောတဏှာလောဘကို။
 မာအကာသိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သေနာသနပဋိ
 သံယုတ္တာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာ၌စပ်ယဉ်ကုန်သော။ ဆရတင်္ဂါနိ၊
 ခြောက်ပါးသော ရတင်တို့ကို။ သမာဗိယိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၏။
 အရညိကင်္ဂဉ္စ၊ အရညကင်္ဂရတင်ကိုလည်းကောင်း။ အေတ္တဘကာသိကင်္ဂဉ္စ၊
 အေတ္တဘကာသိကရတင်ကိုလည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂဉ္စ၊ ရုက္ခမူလရတင်
 ကိုလည်းကောင်း။ ယထာသန္တတိကင်္ဂဉ္စ၊ ယထာသန္တတိရတင်ကိုလည်း

၂၁

၄၈၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကောင်း။ သောသာနိကင်္ဂိစ္ဆ။ သုသာနိရတင်ကို လည်းကောင်း။ နေသန္တိ
 ကင်္ဂိစ္ဆ။ နိသိဇ်ရတင်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဆရတင် ၊ နိ၊ ခြောက်
 ပါးသောရတင်တို့ကို။ သမာဓိယိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၏။ ဂိလ္လာနပစ္စ
 ယေ၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောပစ္စည်း၌။ တဏှံ၊ တစ်မက်သော
 တဏှာကို။ မာအာကာသီတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သဗ္ဗပစ္စ
 ယေသု၊ အလုံးစုံသောပစ္စည်းတို့၌။ ယထာလာဘယထာဗလယထာသာ
 ရုပ္ပန္တိ၊ ယထာလာဘယထာဗလ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသဟူ၍။ တိဟိ
 သန္တောသေဟိ၊ သုံးပါးသောသန္တောသတို့ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံအနုသာသနံ၊ ထိုအဆုံးအမတော်ကို။
 သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်သော။ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊
 မြတ်ပေ၏ဟုယူလေ့ရှိ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အာယသ္မန္တရာဟုလံ၊ ရှင်ရာဟုသာကို။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ အာဇီဝ
 ပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အဝသေသသီလေစ၊ ကြွင်းသောသီလ၌လည်းကောင်း။ သမထ
 ဝိပဿနာသုစ၊ သမထဝိဇ္ဇာသနာတို့၌ လည်းကောင်း။ သမာဒပေတုံ၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။ သံဝုတော၊ ပါတိမောက္ခသိန္တိ
 အာဒိ၊ သံဝုတောပါတိမောက္ခသို့ ဤသို့အစရှိသောဂါထာဝုန်ကို။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သံဝုတောပါတိမောက္ခသိန္တိတ္ထေ၊ သံဝုတောပါတိ
 မောက္ခသို့ ဟူသောဤဝုန်၌။ ဘဝသုတိ၊ ဘဝသုဟူ၍။ ပါဠသေသော၊
 ပါဠသေသကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဝါတိ
 အန္တိ ပေဒေ၊ ဘဝဟူသောအဆုံးဝုန်၌။ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဒုတိယပဒေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဣန္ဒြိယဟူသောဝုန်၌။ တထာ၊
 ထိုအတူ။ သဗ္ဗန္ဓောစပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေဟိဝစနေဟိ၊ ထိုစကားတို့ဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သီလေစ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌ လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီ
 လေစ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၌ လည်းကောင်း။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ
 ဆောက်တည်စေ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌။ ပကတိဝသေန၊ ပြကတောသဘော၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောစက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊

မိန့်အပ်ကုန်၏။ လက္ခဏာတောပန၊ လက္ခဏာအားဖြင့်ကား၊ ဆဋ္ဌတ္တိ၊ ခြောက်
ပါးသောဣန္ဒြိယရှိလည်း၊ ဂုတ္တံယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သတိကာယဂတာတုတ္ထုတိ၊ သတိကာယ
ဂတာတုတ္ထုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု၊ လေးပါး
သောပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ တုပ္ပံ၊ သင်အား၊ စတုဓာ
တုဝဝတ္ထာနံ၊ လေးပါးသောဓာတ်ကိုပိုင်းခြား၍မှတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထုဘဝ
တု၊ ဖြစ်စေလော၊ စတုဗြဟ္မဓမ္မဇညာနာပါနဿတိ၊ လေးပါးသောသမ္မဇည
အာနာပါနဿတိသည်၊ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ အာဟာရေ၊ အစာအာ
ဟာရ၌၊ ပဋိကူလသညာဒိဘေဒါ၊ ပဋိကူလသညာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြား
သော၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
လော။ နံ၊ ထိုကာယဂတာသတိအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေ
လော၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝါတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝဟူသည်ကား၊ သံသာ
ရဝဇ္ဇေ၊ သံသာရာဝရ်၌၊ ဥက္ကဏ္ဍဗဟုလော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းများသည်၊ ဟောဟိ၊
ဖြစ်လော၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ အနုတိရုတသုညီ၊ မွေ့
လျော်သောအမှတ်မရှိသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောဆရာစကားဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဓ
ဘာဂိယံ၊ ထိုးထွင်း၍သိသောအံ့ရှိသော၊ ဥပစာရတုမိံ၊ ဥပစာရအရာ
ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပ္ပနာတုမိံ၊ အပ္ပနာသို့
ကျသောအရာကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိမိတ္တံပရိဝဇ္ဇေ
ဟိတိအာဒိ၊ နိမိတ္တံပရိဝဇ္ဇေဟိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်၌၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ရာဂဋ္ဌာနိယံ၊
ရာဂ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအာရုံနိမိတ်ကို၊ တေ
နေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုသုဘနိမိတ်ကို၊ ပရုတော၊ နောက်မှ၊ ပိသေ
သေန္တော၊ အထူးပြုတော်မူ၍၊ သုဘံရာဂုပသဉ္စိတန္တိ၊ သုဘံရာဂုပသဉ္စိတံ
ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဝဇ္ဇေဟိတိ၊ ပရိဝဇ္ဇေဟိ
ဟူသည်ကား၊ မာမနုသိ ကာရေဟိ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝဇ္ဇေ
ဟိ၊ ကြဉ်လေလော၊ အသုဘာယစိတ္တံဘာဝေဟိတိ၊ အသုဘာယစိတ္တံဘာ
ဝေဟိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သဝိညာဏကောဝါ၊
အသက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဝိညာဏကောဝါ၊ အသက်မရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘဘာဝနာ၊ အသုဘကိုပွားခြင်း
သည်၊ သမ္မုဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေ

၄၈၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟိ၊ ပွားစေလော၊ ကေတုသုဿမာဟိတန္တိ၊ ကေတုသုဿမာဟိတံဟူသညံ
 ကား၊ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ ဥပစာရသမာဓိဖြင့်၊ ကေတု၊ တည်ကြည်သော၊
 အပ္ပနာသမာဓိနာ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်သော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 နံဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရာဟုလာအား၊ အပ္ပနာဘူမိံ၊
 အပ္ပနာသို့ရောက်သောအရာကို၊ ဒေသံတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဒေသံတုံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ အနိမိတ္တန္တိ
 အာဒိ၊ အနိမိတ္တံဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနိမိတ္တံဘာဝေဟိတိ၊ အနိမိတ္တံဘာဝေဟိဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေတောဂိယေန၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း အသို့ရှိသော၊
 သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတဝိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာ၊
 ဝိပဿနာသည်၊ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်သည်၊
 နိစ္စနိမိတ္တတော၊ နိစ္စဟူသောအမှတ်မှ၊ ဝိယုတ္တတိ၊ လွတ်၏၊ အနိမိတ္တော၊ အနိ
 မိတ္တမည်သော၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ
 နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ရာဂနိမိတ္တာနိနံ၊ ရာဂ၏အာရုံအစရှိ
 သည်တို့ကိုလည်း၊ အဂ္ဂဟဏေန၊ နိစ္စဟုမယူသဖြင့်၊ အနိမိတ္တဝေါဟာရံ၊
 အနိမိတ္တဝိမောက္ခ မရဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ယထာဟ
 ကိံအာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာရ
 သော၊ ဒါယကာ၊ သောခွါဟံသောခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို၊ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းသောကြောင့်၊ အနိမိတ္တံ၊
 အနိမိတ္တမည်သော၊ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ငြိမ်သက်ခြင်း
 ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ တဿ
 မယှံ၊ ထိုငါအား၊ ဣမိနာဝိဟာရေန၊ ဤသို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရေတော၊
 နေသော၊ တဿမယှံ၊ ထိုငါအား၊ နိမိတ္တာနုဿာရိဉာဏံ၊ အာရုံသို့လျှောက်၍
 နှလုံးသွင်းသောဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မာ
 နာနုသယမုဇ္ဈဟာတိ၊ မာနာနုသယမုဇ္ဈဟဟူသည်ကား၊ ဣမေယ အနိမိတ္တ
 ဘာဝနာယ၊ ဤအနိမိတ္တဘာဝနာဖြင့်၊ အနိစ္စသည်၊ အနိစ္စသည်ကို၊ ပရိ

၂၂

၂-စူဠဝဂ်-၁၁-ရာဟုလသုတ်၊

၆၈၆

လဘိက္ခဝါရန္တိ၊ အနိစ္စသညိနော၊ အနိစ္စဟု အမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနတ္တ
သညာ၊ အနတ္တသညာသည်၊ သဗ္ဗဘူတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ အနတ္တသညိ၊
အနတ္တဟု အမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိမာနသမုပ္ပာတံ၊ ဂေါတမီသော
မာနက္ခိန္နုတံ နိုင်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝမာဒိနာ အနုတ္တမေန၊ ဤ
သို့အစရှိသောအစဉ်ဖြင့်၊ မာနာနုသပသံ၊ မာနာနုသယကို၊ ပဇဟ၊ စွန့်ပစ်လေ
လော၊ ပရိစ္စတေဟိ၊ ဝေးစွာပပစ်လေလော၊ ဣတိအပသံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ တဗော၊ မာနာဘိသမယော ဥပသန္တော စရိဿသိတိ၊
တတောမာနာဘိသမယော ဥပသန္တော စရိဿသိဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထို
နောင်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ မာနသ၊ မာနကို၊ အဘိ
သမယော၊ ပပတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ခယာဝယာ၊ ကုန်ခြင်းပျက်စီးခြင်းကို၊
ပဟာနာ၊ ပယ်သောကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊
ကိလေသာမှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမှထွက်မြောက်သည်
ဖြစ်၍၊ သိတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒေဝပရိ
ဇ္ဇာဟာရိယတော၊ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းအိုက်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊
ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
သော၊ နိဗ္ဗာနခေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတံဖြင့်၊ နပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသေး၊
တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သုညတာနိမိတ္တာပဏိဟိတာနံ၊ သုညတာအနိမိတ္တ
အပဏိဟိတဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊ ဗလသာမာပတ္တိ
ဝိဟာရေန၊ ဗလသာမာပတ္တိ၌နေခြင်းဖြင့်၊ စရိဿသိတိ၊ စရိဿသိဟူသည်
ကား၊ ဝိဟရိဿသိ၊ နေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ အပြီး
သို့ရောက်စေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣတ္ထံသုဒ္ဓံဘဂဝါတိ၊ အာဒိ၊ ဣတ္ထံသုဒ္ဓံ
ဘဂဝါအစရှိသောစကားသည်၊ သံဝိတိကာရာနံ၊ သင်္ခါယနာတင်သော
ဆရာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣတ္ထံသုဒ္ဓန္တိ၊ ဣတ္ထံ
သုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထံသုဒ္ဓံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧဝ မေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊
ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒိယမာနော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သော၊ အာယသ္မာရာဟု
လော၊ ရှင်ရာဟုသာသည်၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယေသု၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုံးတရားတို့သည်၊ ပရိပါကဝတေသု၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ ပရိယောသာနေ၊ စူဠရာဟု

၄၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ရတိယတွဲ

လောဝါဒသုတ်၏အဆုံး၌၊ အနေကေဟိဒေဝတာသဟဿေဟိ၊ အထောင်
မကများစွာသော နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထ
ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ
ယ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ရာဟုလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရာဟုလသုတ်၏
အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ရုဇ္ဈဝဂ်-၁၂-နိဂြောဓကပ္ပသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံဟူသော ဤသုတ်သည်၊ နိဂြောဓ
ကပ္ပသုတ္တံ၊ နိဂြောဓကပ္ပသုတ်တည်း။ ဝဂီသသုတ္တန္တိ ပိ၊ ဝဂီသသုတ်ဟူ၍
လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူ
မူကား၊ အဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ နိဒါနေး၊ နိဒါန်း၌၊ အယမေဝဿကထာ၊ ဤသို့
သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဧဝံ
မေသုတန္တိ အာဒိနိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောစကားတို့သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာဝေ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊
တာနိစ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၎င်း၊ အညာနိစ၊ တပါးသောပုဒ်တို့ကို၎င်း၊ တထာပိ၊
ခါနီး၊ ထိုသို့သော အစီရင်ပုဒ်တို့ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ အဝုတ္တနယမေဝ၊
မဆိုအပ်သောမဖွင့်အပ်သောအသစ်နည်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာ
မ၊ ငါတို့ဖွင့်ကုန်အံ့၊ အဂ္ဂဇ္ဈဝစေတိယေတိ၊ အဂ္ဂဇ္ဈဝစေတိယေဟူသည်ကား၊
အာဠာပိယံ၊ အာဠာပိပြည်၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဈဝစေတိယေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဈဝစေတိ၌၊ ဘဂဝတိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဗ္ဗန္ဓေ၊ ဖြစ်တော်မမူမီ၊ အဂ္ဂါဇ္ဈဝကဂေါတမကာ
ဒိနိ၊ အဂ္ဂါဇ္ဈဝစေတိဂေါတမကစေတိအစရှိကုန်သော၊ အနေကာနိ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ စေတိယာနိ၊ စေတိလိုပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ ယက္ခနာဂါဒိနိ၊
ဘိလူးနဂါးအစရှိသည်တို့၏၊ ဘဝနာနိ၊ နေရာတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တာနိ၊ ထိုစေတိတို့သည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝိနာသေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေနေဝစနာမေန၊ ယိုရှေးအမည်
ဟောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေါဟာရိသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်
၏၊ ယတော၊ အကြင်ရှေးဝေါဟာရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂါဇ္ဈဝ

စေတိယ သံခါတော၊ အဂ္ဂါဠဝ စေတိဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အာယသ္မတောဝဂီသဿာတိတ္ထေ၊ အာယသ္မတောဝဂီသဿဟူသော
 ဤပုဒ်၌၊အာယသ္မာတိဇေတံဝစနံ၊အာယသ္မာဟူသောဤစကားသည်၊ဝိယ
 ဝစနံ၊ချစ်တွယ်သော စကားတည်း၊ ဝဂီသောတိဇေတံနာမံ၊ ဝဂီသဟူ
 သောဤအမည်သည်၊ တဿတ္ထေ၊တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊သော၊ထိုဝဂီသမထေရ်ကို၊ ဇာတိတော၊ဘွားမြင်သောကာလမှ၊
 ပဉှတိ၊စ၍၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သော၊ထိုဝဂီသမထေရ်
 သည်၊ပရိဗ္ဗာဓကဿ၊ပရိပိုဇ်၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊ပရိဗ္ဗာ
 ဇိကာယ၊ပရိပိုဇ်မ၏၊ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ဝမ်း၌၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ အညတရံ၊တပါး
 သော၊မိစ္ဆံ၊ ဆဝဝိသအတတ်ပညာကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ယဿ၊
 အကြင်ဆဂ္ဂဝိသအတတ်၏၊အနုဘာဝေန၊အနုဘော်အားဖြင့်၊မတသိ
 သံ၊သေသောသူ၏ ဦးခေါင်းကို၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊ သတ္တဝနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဂတိံ၊လားရာအရပ်ကို၊ ဇေနာတိကိရ၊ သိလေသံတတ်၊
 မနုဿာပိ၊လူတို့သည်လည်း၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဉာတိနံ၊အဆွေအမျိုးဖြစ်
 ကုန်သော၊ ကာလကံတာနံ၊ စုတေမနေသေကုန်သောသူတို့၏၊ သုသာန
 တော၊ သင်းချိုင်းသုသာန်အရပ်မှ၊ သိသာနိ၊ဦးခေါင်းတို့ကို၊အာနေတွာ၊
 ဆောင်ယူစေ၍၊ တံ၊ထိုဝဂီသလုလင်ကို၊ တေသံ၊ထိုသေသောသူတို့၏၊
 ဂတိံ၊လားရာအရပ်ကို၊ပုစ္ဆန္တိ၊မေးကုန်၏၊သော၊ထိုဝဂီသလုလင်သည်၊
 အသုကနိရယေ၊ဤမည်သောငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေ၏၊ အသုကမနုဿ
 လောကေ၊ဤမည်သောလူအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ဣတိအာဒိ၊ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊တေ၊ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊တေန၊ထိုဆဝ
 ဝိသအတတ်ကြောင့်၊မိမိတော၊အံ့တွယ်သရဲရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တဿ၊ထို
 ဝဂီသလုလင်အား၊ ဗဟုဇနံ၊များစွာသောဥစ္စာကို၊ဧန္တိ၊ပေးကြကုန်၏၊
 ဇေံ၊ဤသို့၊သော၊ထိုဝဂီသလုလင်သည်၊ သကလဓမ္မုဒိပေ၊အလုံးစုံသော
 ဓမ္မုဒိပါက္ခန်း၌၊ ပါကဇေ၊လင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထို
 ဝဂီသလုလင်သည်၊သတသဟဿကပ္ပပူရိတပါရမီ၊ကမ္ဘာတထိန်းပတ်
 လုံးဖြည့်အပ်သော ပါရမီရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိနိဟာရသမ္ပန္နော၊ ရဟန္တာ
 ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ဖြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိပုရိသသဟဿေဟိ၊ ငါး
 ထောင်သောယောကျ်ားတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
 ၍၊ဂါမနိဝမဇနပဒ္ဒ ရှာဇဉ္ဇာနိသု၊ ရွာနိဂုံးဇနပုဒ် မင်းနေပြည်တို့ကို၊ ဝိဝ

၄၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာသည်ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊
 အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်လာ၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌
 လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိဝါသီနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေသောသူတို့
 သည်၊ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခတ္တာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ပစ္ဆိမ
 ဘတ္တံ၊ နေ့မွန်းလွဲသောအခါ၌၊ သုနိဝတ္ထသုပါရုတာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ခြင်းရုံ
 ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ
 ယူကြကုန်၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောငှါ၊ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ သော၊ ထိုဝဂီသ
 လုလင်သည်၊ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနကာယော၊
 လူများအပေါင်းသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားမည်နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝဂီသလုလင်အား၊
 တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားကုန်၏။ ကိံ၊ အာစိက္ခိံသု၊
 အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗဟုဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏
 အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ၊ ဓမ္မံ၊ ကရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားကြကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဝဂီသလုလင်သည်လည်း
 တေဟိ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သပရိဝါရော၊
 အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သမ္မောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီး၍၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ နေလေ၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌နံ၊ ထိုဝဂီသလုလင်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ဝဂီသ၊
 ဝဂီသလုလင်၊ ကိရု၊ တဆင့်စကားငါကြားရသည်ကား၊ ယာယဝိဇ္ဇာယ၊
 အကြင်အတတ်ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဆဝသိသာနိ၊ ဦးခေါင်းခွံတို့
 ကိုးအာကောဇေတွာ၊ ခေါက်ရသည်ရှိသော်၊ ဂတိံ၊ လားရာအရပ်ကို၊ ပဝေ
 ဒေသိ၊ သူတပါးကိုပြောဟောသိစေ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာ၊
 အတတ်ပညာကို၊ ကိံ၊ အသိနည်း။ ဇာနာတိ၊ သိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၏။ တောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့သောအခြင်းအပျောက်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်

ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရယေး၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊
သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူ
စေ၍၊ ဒဿသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသလုလင်သည်၊ နနေ၊ လက်သည်း
ဖြင့်၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ကြီးဂေါတမ၊ နိရယေး၊
ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဂတိနိဗ္ဗတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၌ဖြစ်
သောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ သီသနံ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို၊ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ
၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသလုလင်သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူပင်လျှင်၊
ဥတွာ၊ သိစေ၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝဂီသ
လုလင်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခိဏာသဝသီသံ၊ ရဟန္တာ၏
ဦးခေါင်းကို၊ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသည်၊ ပုနပ္ပနံ၊ အစာနဲ့
တလဲလဲ၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊ နအညာသိ၊ မသိနိုင်လေ၊ တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသလုလင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဦးခေါင်း၌၊ တေ၊ သင်၏၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ သော၊ သယော၊
ထိုဦးခေါင်းကိုသိအံ့လော့အရာသည်၊ မမေဝ၊ ငါဘုရား၏သာလျှင်၊ ဝိသ
ယော၊ အရာပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းသည်၊ ခိဏာသဝသံ၊
ကိလေသာကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သဝသီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ကိ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ
လုလင်၊ မိဂါနံ၊ သားသမင်တို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာအရပ်သည်၊ ပဝနံ၊ တော
အရပ်တည်း၊ ပက္ခိနံ၊ ဌက်တို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာအရပ်သည်၊ အာကာသော၊
ကောင်းကင်တည်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာ
အရပ်သည်၊ ဝိဘဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်တည်း၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂတိ၊ လားရာအရပ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသလုလင်သည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ မမေဝ၊
အကျွန်ုပ်အားသာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဧဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤ
အတတ်ပညာသည်၊ အပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းမပြုသေးသော သူတို့အား၊
နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဂီသ
လုလင်သည်၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရဟန်းပြုပြီးသော်၊ ထို့ရှင်ဂေါတမသည်၊ ယံ၊ အကြင်အလိုကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုတော်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအလိုတော်ရှိတိုင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမံဝိဇ္ဇံ၊ ဤအတတ်ကို၊ ဒေယံ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ထဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ နိဂြောဓကပ္ပတ္တေရော၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေသိစေတော်မူသနည်း၊ တေနယံ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ နိဂြောဓကပ္ပ၊ နိဂြောဓကပ္ပ၊ ဣမံဝိဇ္ဇံ၊ ဤဝိသလုလင်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလိုက်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုဝိသကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တစပဉ္စကံ၊ တစပဉ္စကဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဝီရိယော၊ ဝီရိယမထေရ်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတဒဂ္ဂေနစ၊ ဧတဒဂ္ဂအရာ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ညွှန်းတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိဘာနဝန္တာနံ၊ ပဋိသန္တိဒါနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယံ၊ အသံအသံသော၊ ဝီရိယော၊ အကြင်ဝီရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံသောဝီရိယော၊ ဤဝီရိယသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ညွှန်းတော်မူအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမုဒါဂတဿ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အယသ္မတောဝီရိယဿ၊ ရှင်ဝီရိယမထေရ်၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်၊ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇာဒိနံ၊ အပြစ်ကြီးငယ်အစရှိသောအမှုတို့ကို၊ ဥပနိဏ္ဍာယနေန၊ ကြည့်ရှု၍ ဆုံးမတတ်သောအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ နိဂြောဓကပ္ပေါနာမ၊ နိဂြောဓကပ္ပမည်သော၊ ထေရောတိ၊ မထေရ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကပ္ပေါတိ၊ ကပ္ပဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဿတ္ထေရဿ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ မထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ နိဂြောဓကပ္ပမူလေပန၊ ပညောင်ပင်၏အရင်း၌ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတတ္ထာ၊ ရလေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဂြောဓကပ္ပေါတိ၊ နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊
 ထိရဘာဝပ္ပတ္တော၊ မြဲမြံတာရှည်တည်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်တည်း။ အဂ္ဂါဋ္ဌ ဝေဓေတိယေ အဓိရုပရိနိဗ္ဗာတောဟောတိတိ၊
 အဂ္ဂါဋ္ဌဝေဓေတိယေ အဓိရုပရိနိဗ္ဗာတောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ တဆို
 ဓေတိယေ။ ထိုဓေတိ၌၊ အဓိရုပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍မကြာမြင့်မီသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဟောဂတဿပဋိသလ္လိနဿာတိ၊ ရဟောဂတဿပဋိ
 သလ္လိနဿဟူသည်ကား၊ ဂဏ္ဌာ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်း အဘော်မှ၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိုးနိုးသောဝဂီသ
 မထေရ်၏၊ ဗိတ္တေန၊ ဗိတ်သည်၊ တေဟိတေဟိဗိသယေဟိ၊ ထိုထိုသော
 အာရုံတို့မှ၊ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍၊ သလ္လိနဿ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစဉ်၊ ဧဝံစေတ
 သောပရိ ဝိတက္ကောဥဒပါဒိတိ၊ ဧဝံစေတသောပရိ ဝိတက္ကောဥဒပါဒိဟူ
 သည်ကား၊ ဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတက္ကော၊
 အကြံအစည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အသမ္ပုဓတ္တာစ၊ မျက်မှောက်တင်ရှား
 ရှိတော်မူသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာသေဝနတ္တာစ၊ အတန်တလဲ
 လဲမြင်နေကြဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဖိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံပဝီသော၊ ဤဝဂီသ
 မထေရ်သည်၊ တုဿ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုသောကာလ၌၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်ရှိသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 အနေန၊ ဤဝဂီသမထေရ်သည်၊ အဿ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်၏၊ ဟတ္ထ
 ကုက္ကုစ္စာဒိပုဗ္ဗာသေဝနံ၊ လက်ဆော့ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ရှေးကာလ၌
 မှီဝဲဘူးသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗန္တ၊ ရှေး၌မြင် ဘူးသည်ကိုလည်း၊
 အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေသလောမပြုလေ
 သလောဟူသော အကြံအစည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသဉ္စ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိကာသဝါနန္တိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အားလည်း၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စာဒိ၊ လက်ဆော့ခြင်း အစရှိသော အမှုသည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ ပရိစယေန၊ အလေ့အကျက်ဝါသနာအားဖြင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ သယာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇော
 လာဘာရုက္ခါဇော၊ ဝိဇ္ဇောလဘာရုက္ခါဇမထေရ်သည်၊ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေ
 သန့်စင်အံ့သာငြါ၊ ဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်း၏၊ ဥယျာနမေဝ၊ ဥယျာဉ်သို့
 သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရာဇေ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊

၄၈၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ခုတိယတွဲ၊

ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ပရိစာရေသိ၊ အလေ့အကျက်ပြု၍သွား၏။
 ဣတိဣမိနာပုဗ္ဗပရိစယေန၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌ ကျင်လည်ခဲ့ဘူးသောဤသို့
 သောအလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ ဂံပတိတ္ထေရာ၊ ဂံပတိမထေရ်သည်၊ တာဝ
 တိသဘာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဒေဝဝိ
 မာနံ၊ မိမိနေဘူးသောနတ်ဗိမာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား
 သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ပရိစာရေသိ၊ အလေ့အကျက်
 ပြု၍သွား၏။ ဣတိဣမိနာပုဗ္ဗပရိစယေန၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌ ကျင်လည်ခဲ့ဘူး
 သောဤသို့သော အလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ ဝိလိန္တု၊ ဝိလိန္တုမထေရ်
 သည်၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝသသဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ပြောစေဆိုလေ့ရှိ၏။ အဗ္ဗေကိဏ္ဍာနိ၊ ဥဇာတိသတာ
 နိ၊ မပြတ်မလပ် အဖြစ်ငါးရာသော ဘဝတို့ပတ်လုံး၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုနှုတ်ကြမ်းသောဝသလဟူသောစကား
 ကို၊ အတာသိ၊ ဆိုလေဘူး၏။ ဣတိဣမိနာပုဗ္ဗပရိစယေန၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌
 ကျင်လည်ခဲ့ဘူးသော ဤသို့သောအလေ့အကျင့်ဖြင့်လည်း၊ ဝိကာသဝါ
 နန္တိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသမ္ပုဓတ္တစ၊ မျက်မှောက်၌မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသေဝနတ္တာစ၊ အဘန်တလဲလဲမြင်နေ
 ကြဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အသ၊ ထိုဝိသမထေရ်အား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယ်သရာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော
 နှုခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နောပရိနိဗ္ဗု
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုဝုဒ္ဓိမှ၊ ပရံ၊ နောက်ဝုဒ္ဓိသည်၊
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကံသံဝိဝရံ
 ကတွာတိတ္ထေပန၊ ဧကံသံဝိဝရံကတွာဟူသောဤပါဌ်၌ကား၊ ပုန၊ တဘန်၊
 သတ္တာပနေန၊ သင်္ကန်းကိုကောင်းစွာပြုပြင်သဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဧကံသန္တိဧတံဝစနံ၊ ဧကံသံဟူသောဤစကားသည်၊ ဝါမံသံ၊ လက်ဝဲ
 တဘက်ပရံးထက်ကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံ၏၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသင်္ကန်း၏၊
 အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါမံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံးထက်ကို၊ ပါရု
 ဝိတွာ၊ ရုံ၏၊ ဌိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း

၂-စုစုံဝက်-၁၂-နိဂြောဓကပ္ပသုတ်၊

၄၉၉

အရာအားဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စတ်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတိဇော၊
 ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုကံသံစိဝရံကတွာဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ပါကဋေမေဝ၊ တင်ရှား
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပုစ္ဆာမအနောမပညန္တိတ္ထေ၊ ပုစ္ဆာမ
 အနောမပညံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသောအာတော်ကို၊ လာမကံ၊
 အယုတ်ကို၊ ဩမန္တိ၊ ဩမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩမံ၊ အယုတ်သည်၊ န၊
 မဟုတ်၊ အနောမံ၊ အယုတ်မဟုတ်၊ အနောမပညံ၊ မယုတ်သောပညာ၊ မဟာ
 ပညံ၊ ကြီးသောပညာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌
 သာလျှင်၊ ဣမဗ္ဗိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဝိကိစ္ဆာနန္တိ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဇေဇ္ဈပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပရိဝိတက္ကောနံ၊ အကြံ
 အစည်တို့ကို၊ ဥာတောတိ၊ ဥာတောဟူသည်ကား၊ ပါကဋေမေဝ၊ တင်ရှား၏၊
 ယသသတိတိ၊ ယသသတိဟူသည်ကား၊ လာဘမရိဝါရသမ္ပန္နော၊ လာဘ်သမ္ပ
 ကာအခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတတ္ထောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တတ္ထောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုတရိတ္တော၊ ကိလေသာမှငြိမ်းသောစိတ်ရှိပြီး
 သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပရိယုတ္တမာနစိတ္တော၊ မပူပန်သောစိတ်ရှိပြီးသော၊
 တယာကတန္တိ၊ တယသုကတံဟူသည်ကား၊ နိဂြောဓမူလေ၊ ပညောင်ပင်
 ၏အရင်း၌၊ နိသိန္နတ္တာ၊ နေဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဂြောဓကပ္ပောတိ၊
 နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ ဝေတာ၊ ဆိုသော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော
 အမည်တည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်မိ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဘဏန္တိ၊ ပြောဆို
 ကုန်၏၊ တဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ နိဂြောဓမူလေ၊ ပညောင်ပင်
 ၏အရင်း၌၊ နိသိန္နတ္တာဇေ၊ နေဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနိ
 ဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်၊ နအေလဝိ၊ ဆိုတော်
 မမူ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿာ
 တိ၊ ဗြာဟ္မဏဿဟူ၍၊ ဇာတိံ၊ ဇာတိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို
 တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ မထေရ်သည်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသဝလ
 ကုလာ၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသဝလအမျိုးမျိုး၊ ပုဗ္ဗိတေတာကိရ၊ ရဟန်းပြုလေ
 သတတ်၊ နမဿံအပိရိန္တိ၊ နမဿံအစရိဟူသည်ကား၊ နမဿမာနေခါရှိရိုး

၆၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ

လျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ မုတုပေက္ခာတိ၊ မုတုပေက္ခာဟု သည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
နသံခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိံ၊ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ အပေက္ခမာနော၊
ဇွဲကွက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပဏ္ဍေန္တော၊ တောင်းတသည်
ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗဒသိတိပဒေ
န၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗဒသိဟုသောဝုန်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊
ခေါ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ အဘိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ မပျက်မစီး
သောအနက်ဖြင့်၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗော၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗမည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားမြတ်ကို
လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသံတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗဒသိတိ၊ ဒဠ္ဇမဗ္ဗဒသိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ သက္ခာတိပိ၊ သက္ခာဟူ၍လည်း၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုသာလျှင်၊ ကုလနာမေန၊ အမျိုး၏အမည်အားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်
၏၊ မယဗ္ဗိသဗ္ဗေတိ၊ မယဗ္ဗိသဗ္ဗေဟုသည်ကား၊ အဝသေသပရိသံ၊ ကြွင်း
သောပရိသတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ဒေသေဝော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ သမန္တစက္ခုတိပိ၊ သမန္တ
စက္ခုဟူ၍လည်း၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ သမဝဋ္ဌိတာ
တိ၊ သမဝဋ္ဌိတာဟုသည်ကား၊ သမ္ဘင်္ဂ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝဋ္ဌိတာ၊ နှလုံးသွင်း
အပ်ကုန်ပြီ၊ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဋ္ဌိတ၊ တည်ကုန်
ပြီ၊ နောတိ၊ နောဟုသည်ကား၊ အဗ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သဝနာယာတိ၊
သဝနာယဟုသည်ကား၊ ဣမဿပဉ္စဿ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဝေယျာကရဏ
သဝနတ္ထာယ၊ အထင်အရှား နားထောင်အံ့သောငှါ၊ သောတန္တိ၊ သော
တံဟုသည်ကား၊ သေသတိန္ဒြိယာနိ၊ သေသတိန္ဒြေတို့ကို၊ တုဝံနောသတ္ထာတွ
မနုတ္တရောတိဇေတံဝစနံ၊ တုဝံနောသတ္ထာတွမနုတ္တရောဟုသော ဤစကား
သည်၊ ထုတိဝစနမေဝ၊ ဘုရားရှင်ကိုပြီးပွမ်းသောစကားသာလျှင်တည်း၊
ဆိန္ဓေထနောဝိပိကိစ္ဆန္တိ၊ ဆိန္ဓေထနောဝိပိကိစ္ဆံ ဟုသည်ကား၊ အကု
သလဝိပိကိစ္ဆာယ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောဝိပိကိစ္ဆာမှ၊ နိဗ္ဗိမိကိစ္ဆော၊
ကင်းသော ယုံမှားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုဝီရိယ မထေရ်သည်၊
ဝိပိကိစ္ဆာ ပတိဂ္ဂပကံ၊ ဝိပိကိစ္ဆာနှင့် အလားတူဖြစ်သော၊ တံပနပရိ
တက္ကံ၊ ထိုအဘန်တလဲလံကြံခြင်းကိုကား၊ သန္ဓာယေဝ၊ မည်၍သာလျှင်၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗြဟ္မိမေတန္တိ၊ ဗြဟ္မိမေတံဟုသည်ကား၊ ဇေတံကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကိုမေးအကျွန်ုပ်အား၊ ဗြဟ္မိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ သက္ခာ၊

သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်တော်မူသောဘုရား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံ သာဝကံ၊ အကြင်တပည့်သားတော်ဖြစ်သော နိဂြောဓကပ္ပ မထေရ်ကို၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို၊ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏။ တံသာဝကံ၊ ထိုတပည့်သားတော်ကို၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ယာစိတောဝီ၊ တောင်းပန်အပ်သောဘုရားသည်၊ ပရိဘာသသဿ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာ ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အညာတုံ၊သိလိုသောငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ပြဝန္တောစ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဘုရားသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်သော၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောတံ၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို၊ ပဝေဒယ၊ကြားတော်မူပါလော့၊ ဘူရိပည၊ မြေကြီးအထူနှင့် တူသော ပညာရှိတော်မူသောဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ပရိဘာသသဿ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ မဟာပည၊ကြီးသောပညာရှိတော်မူသောဘုရား၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊သိတော်မူ၍၊သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊အမှတ်၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ဘာသသဿ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဇာနေယျာမ၊သိချင်ပါကုန်၏၊သက္ကောစဒေဝါနံသဟဿနေက္ကောတိဇ္ဈဒံပဒံ၊ သက္ကောစဒေဝါနံ သဟဿနေက္ကောဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ ပုန၊တဖန်၊ ထုတ်ဝစနမေဝ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောစကားသည်ပင်တည်း၊အပိစ၊တနည်းသေဘီကား၊ အဿ၊ထိုဝဂီသမထေရ်အား၊အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ သဟဿနေက္ကော၊ အထောင်မျှသော မျက်စိရှိသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ တေဟိ၊ထိုနတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သက္ကန္တံ၊အရိုအသေ၊ သမ္ပုဋိန္တိတဝစနေ၊ ဝန်ခံအပ်သောစကားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဘာသတိယထာ၊ဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အမှတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊သက္ကန္တံ၊ရိုသေစွာ၊သမ္ပုဋိန္တိတဝစနေ၊ ဝန်ခံအပ်သောစကားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဘာသ၊မိန့်တော်မူပါလော့၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ယေကေစိတိဇ္ဈမဇ္ဈိဂါထံ၊ယေကေစိဟူသော၊ဤဂါထာကိုလည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထုဏန္တောယေဝ၊ခြီးမွမ်းခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝတ္ထုကာမတံ၊ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဇနေတုံ၊ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ဘာသတိ၊ဆို၏။

၄၈၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊
သိအပ်၏၊ ယေနောမိ၊ ခပ်ဆိမ်းကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိ
ကုန်သော၊ ဂန္ထော၊ ဂန္ထတို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုဂန္ထတို့ကို၊ အပ္ပဟာနေ၊ မပယ်
အပ်သည်ရှိသော်၊ နိမောဟဝိပိကိန္ဒာနံ၊ မောဟဝိပိကိန္ဒာတို့ကို၊ ယဟာနာ
တာဝတော၊ ပယ်နိုင်သော သဘောမရှိသောအားဖြင့်၊ မောဟမဂ္ဂါတိစ
မောဟလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အညာဏပက္ခာတိစ၊ မော
ဟလျှင်အပင်းအသင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပိကိန္ဒာနာတိစ၊ ဝိပိ
ကိန္ဒာ၏တည်ရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
စုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်း
ကောင်းသော သုရားရှင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တထာဂကဿ၊
လာခြင်းကောင်းသောသုရားရှင်၏၊ ဒေသနာဗလေန၊ ဒေသနာ၏အစွမ်း
သတ္တိဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓံတိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဿန္တိ၊
ပျောက်ပျက်ကုန်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ
ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နရာနံ၊ လူအပေါင်းတို့အား၊ ဧဝံစက္ခု၊ ဤလာခြင်း
ကောင်းသော သုရားရှင်ညွှတ်တော်တည်းဟူသော စက္ခုသည်၊ ပရမံ၊
အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတညွှတ်တော်တည်းဟူသော
မျက်စိတော်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ တထာ
ဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောသုရားသည်၊ သဗ္ဗဂန္ထာမိဂမပညာစက္ခု
နေနတော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာအပေါင်းတို့ကို ဆီကြောင်းဖြစ်သော
ပညာစက္ခုကို ဖြစ်တော်မူစေတတ်သောအားဖြင့်၊ နရာနံ၊ လူအပေါင်းတို့
အား၊ ပရမစက္ခုန္တိ၊ လွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတညွှတ်တော်တည်းဟူ
သော မျက်စိတော်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နောစေဟိဇာတုတိဗ္ဗမဇ္ဈိဂါထံ၊ နော
စေဟိဇာတုဟူသောဤဂါထာကိုလည်း၊ ယနန္တောယေဝ၊ မြီးပွင်းလိုသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝတ္ထုကာမတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဇနေန္တောဝ၊ ဖြစ်စေ၍သာလျှင်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇာတုတိ၊ ဇာတုဟူသည်ကား၊ ဧကံသဝစနံ၊ စင်စစ်
ဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝုရိသောတိ၊ ဝုရိသောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာသုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇောတိမန္တောမိ၊ ဇောတိ
မန္တောဟူသည်ကား၊ ပညာဇောတိတိ၊ ပညာတည်းဟူသောဆီဒီးတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာရိပုတ္တာဒယော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ

အစရှိသောသူတို့သည်။ ဇောတိမန္တော၊ ပညာတည်းဟူသောဆိမီးရှိကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုရုတ္တိမာဒိဘာဒေါ၊ အရှေ့အရပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဝါတော၊ လေသည်။ ယဒိဒံ၊ ယံဣဒံအတ္တဗန္ဓံ၊ အကြင်တခဲနက်သောတိမ်တိုက်ကို။ ဝိဟနတိယထာ၊ ပျောက်လွင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ ဒေသနာ၊ ဝေဒနာ၊ ဒေသနာတော်၏အဟုန်ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဝိဟနေယျ၊ ပျောက်တော်မူနိုင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အတ္တဗန္ဓနံ၊ တခဲနက်သော တိမ်တိုက်သည်။ နိဂုတော၊ ပိတ်ဖုံးအပ်သော၊ လောကော၊ လောကသည်။ ဧကန္တကာရော၊ စင်စစ်အဓိကံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တမေဝ၊ အဓိကံအတိသည် သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အညာဏနိဂုတောဝိ၊ မေဟသည် ပိတ်ဖုံးအပ်သော သူသည်လည်း။ တမေဝ၊ ထိုအဓိကံသည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေဝ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇောတိမန္တော၊ ပညာတည်းဟူသောဆိမီးရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ခါယန္တိ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တေဝိနုရော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သာရိပုတ္တရာဒယော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိသော သူတို့ကို။ နုတဗြေယျံ၊ မရောင်ရဲကုန်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုတ္တော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗြေဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိရာဂါတိဣမဒ္ဓိဂါတံ၊ ဝိရာဂဟူသော ဤဂါထာကိုလည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တဏှတိ၊ ခင်၏။

တထာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗြေဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိဝရာ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတပုရိသ၊ တဝုဂ္ဂိုလ်ပါး၌အကျိုးအပြစ်ကိုမြင်ကုန်သောပညာရှိယောက်ျားတို့သည်။ ပဇ္ဇောတကရာ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်ကိုပြုနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာပဇ္ဇောတ၊ ဥပကာရော၊ ပညာတည်းဟူသော အလင်းလှောင်ပုံကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာပဇ္ဇောတံ၊ ပညာတည်းဟူသောအရောင်၏ ထွန်းပခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိရုပခေဒိရိယသမန္တာဂတံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိရာ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောပညာရှိတော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ တထေဝမညော၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းအောက်မေ့ပါ၏။ ပညာပဇ္ဇောတကရာတွေဝစ၊

၃

ပညာတည်းဟူသောအလင်းကိုဖြုတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဟူ၍သာလျှင်၊ မညာမိ၊အောက်မေ့ပါ၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဝိပဿာနံ၊အထူးအခြားတရားကို ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဿန္တံ၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဇာနန္ဒာဇေဝ၊ထိကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပဂမေ၊ချဉ်းကပ်ရောက်ပေါက်ပါကုန်၏။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊အာဝိ၊ထင်စွာ၊ ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါလော၊ ကပ္ပံနိဋ္ဌာမကပ္ပံ၊ နိဋ္ဌာမကပ္ပမထေရ်ကို၊ အာဝိက္ခ၊ ကြားတော်မူပါလော၊ ပကာသေဟိ၊ထင်ရှားပြုတော်မူပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဝိပ္ပန္နိ၊အမရှိဝါထံ၊ဝိပ္ပ ဟူသော ဤဝါထာကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဏတိ၊ဆို၏။ ၊

တဿာ၊ထိုဝါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ဗေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဝိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ဂိရံ၊ အသံတော်ကို၊ဇေယျ၊မြှောက်တော်မူပါလော၊မနောဓူမ္မံ၊နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဂ္ဂံ၊ သာယာစွာသော၊ ဝစနံ၊ဝကားတော်ကို၊ လဟံ၊အဓိရာယမာနော၊ မကြာမြင့်မီ၊ဘာသ၊ဟောမြှောက်တော်မူပါလော၊ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ သုဝဏ္ဏဟံ၊သော၊ ရွှေဘင်းသာမင်းသည်၊ဂေါဝရံ၊ကျက်စားရာအရပ်သို့၊ ပဋိက္ခန္ဓန္တော၊ပျံသည်ရှိသော်၊ ဇာတဿ၊ရဝနသဏ္ဍံ၊သယံဇာတဖြစ်သော တောအုပ်ကို၊ ဗိသ္ဿ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဂိဝံ၊လည်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊မြှောက်၍၊ ဥစ္စာရေတွာ၊လှော်၍၊ ရတ္တထုဇ္ဈေန၊ နိသောနှုတ်သီးဖြင့်၊ သဏိကံ၊အတရ မာနော၊မနွေးမလျှင်း၊ဝဂ္ဂံ၊သာယာသော၊ဂိရံ၊အသံကို၊နိက္ခဇေတိယထာ၊ တွန်သကဲ့သို့၊ နိန္ဒာရေတိယထာ၊ မြှက်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တွံဝိ၊အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ သဏိကံ၊ အသာမလျှင်မနွေး ဖြည်းဖြည်း၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာဉာဏရေန၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခ ဏာတော်မှတပါးသော၊သုဝိကပ္ပိတေန၊ ကောင်းစွာအထူးပြုတော်မူအပ် သော၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိကပ္ပိတေန၊ ကောင်းစွာအထူးကြံတော်မူအပ်သော၊ အာဝိ သင်္ခတေန၊ ကောင်းစွာအထူးစိရင်တော်မူအပ်သော၊ဣဒိနာမိန္ဒု၊သာရေန၊ ဤလုံးသောအသံတော်ဖြင့်၊ နိက္ခဇေ၊မြှောက်တော်မူပါလော၊သဗ္ဗေဝ၊အလုံး ရံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇဂတာ၊ ဖြောင့်သောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိက္ခိတ္တမာနသံ၊မပျံလွင့်သော

စိက်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ နိက္ခမိတံ၊
မြွက်တော်မူသော အသံတော်ကို၊ သုဏောမ၊ နာကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဟိနဇာတိမရဏန္တိ ဣမိဂါထံ၊
ပဟိနဇာတိမရဏံဟူသော ဤဂါထာကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၍၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နသေသေတိ၊ မကြွင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အသေသော၊ အသေသမည်၍၊ ဘံအသေသံ၊ ထိုအကြွင်းမရှိသောတရား
ကို၊ သောဘာပန္နာဒယောဝိယ၊ သောတာပန်အရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊
ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်မျှကို၊ အသေသေတွာ၊ အကြွင်းမရှိစေမူ၍၊ ပဟိနဇာတိ
မရဏံ၊ ပယ်အပ်သောဇာတိမရဏတရားကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဧဟံတိ၊ ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂဟာတိ၊ နိဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ နိဗ္ဗန္တိတွာ၊ အမြဲဖွဲ့၍၊ ခေနန္တိ၊ ခေနဟူသည်
ကား၊ ရုဏသဗ္ဗပါပါ၊ ခါတွက်အပ်သော အလုံးစုံယုတ်မာသော၊ ဓမ္မံ၊
အကုသိုလ်တရားကို၊ ဝဒိဿာဒိတိ၊ ဝဒိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ကထာ
ပေဿာမိ၊ ဟောစေအံ့၊ နကာမကာရောဟိပုထုဇ္ဇနာနန္တိ၊ နကာမကာရော
ဟိပုထုဇ္ဇနာနံဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ ပုထုဇ္ဇနာနမေဝ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏
သာလျှင်၊ ကာမကာရော၊ အလိုသို့လိုက်၍ပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်
အလိုရှိအပ်သောဝုတ္တုကို၊ ပတ္ထန္တိ၊ တောင်းတကုန်၍၊ ဘံ၊ ထိုတောင်းတ
သောအတိုင်းကို၊ ဉာတုဝါ၊ သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝတ္တုဝါ၊ ဆိုခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ သင်္ချေယျကာရောဝတ
ထာဂတာနန္တိ၊ သင်္ချေယျကာရောဝတထာဂတာနံဟူသည်ကား၊ တထာ
ဂတာနံပန၊ လာခြင်းကောင်းသော သုရားတို့အားကား၊ ဝိမံသကာရော၊
စုံစမ်းခြင်းကို ပြုခြင်းသည်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမကိရိယာ၊ ပညာတော်နှင့်ပြဋ္ဌာန်း
ခြင်းအမှုအရာရှိတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပတ္ထန္တိ၊
တောင်းတကုန်၍၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိအပ်သောဝုတ္တုကို၊ ဉာတုဝါ၊ သိအံ့သော
ငှါလည်းကောင်း၊ ဝတ္တုဝါ၊ ကျင့်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ သက္ကောန္တိ၊
တတ်နိုင်ကုန်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံသင်္ချေယျကာရံ၊ ထိုစုံစမ်းသော အခြင်းအရာကို၊
ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏန္တိ ဂါထံ၊
သမ္ပန္နဝေယျာကရဏံဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၍၊ တသော၊
ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

၄၆၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သိအပ်၏။ တတာဟိတတောဝေ။ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝဝါ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမုဇ္ဈပဉ္စဿ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်
 သောပြဿနာ၏၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌၊
 သမုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာပြီးမြောက်အပ်သော၊ ဣဒံသမ္ပန္နဝေယျာကဇ္ဇေ၊
 အပြည့်အစုံအထင်အရှားဖြစ်သောဤတရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊
 ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ၊ သန္တတိမဟာမတ္တော၊ သန္တတိအမတ်
 ကြီးသည်၊ သတ္တတာလမတ္တံ၊ ထန်းချစ်ဆင့်တိုင်အောင်၊ အတ္တုဂ္ဂန္တံ၊
 ကောင်းကင်သို့တက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ သုပ္ပဝုဇ္ဈါ၊
 သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊
 ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသို့၊ ပရိသိဿတိ၊ ဝင်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နဝေယျာကဇ္ဇေ၊ အပြည့်အစုံထင်ရှားစွာကြားတော်မူ
 ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ
 ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဝိပရိဘဒ္ဓိဉ္စ၊ မဘောက်မပြန်မြင်ရ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောပန၊ ထိုနောင်မှကား၊ သုဠ၊ တရံ၊
 ကောင်းမွန်စွာ၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍၊ အယမဇ္ဈလိ
 ပစ္ဆိမောသုပ္ပဏာမိတောတိ၊ အယံအဇ္ဈလိပစ္ဆိမော သုပ္ပဏာတောဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အယံအဇ္ဈလိ၊ ဤလက်အုပ်ချို့ခြင်းသည်၊ သုဠ၊ တရံ၊ အထူး
 သဖြင့်ကောင်းမွန်စွာ၊ အပရောပိ၊ နောက်ဆုံးသည်၊ ဖြစ်သော၊ ပဏာမိ
 တော၊ လက်အုပ်ချို့၍ရှိခိုးခြင်းတည်း၊ မာမောဟယိတိ၊ မာမောဟယိဟူ
 သည်ကား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အကထနေန၊ မပြုမဟောတော်မူသ
 ဖြင့်၊ မာမောဟယိ၊ တွေးတောခြင်းမရှိစေလင့်၊ ကပ္ပဿ၊ နိဗြာဓကပ္ပ
 မထေရ်၏၊ ဂတိ၊ လားရာအရပ်ကို၊ ဇောနံဇာနန္တော၊ လိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 ကထယ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ အနောမပည၊ မြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသောဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြက်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊
 ခေါ်၏၊ ဝရာဝရန္တိ ဣမံဂါထံ၊ ဝရာဝရ်ဟူသောဤဂါထာကို၊ အပရေနပိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အမောဟနမေဝ၊
 ပညာတော်ကိုသာလျှင်၊ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊
 ဆို၏။

၂၁

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝရာဝရန္တိ၊ ဝရာဝရ်ဟူသည်ကား၊ လောကီယ
 လောကုတ္တရဝသေန၊ လောကီလောကုတ္တရာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သန္ဓုရာသန္ဓရံ၊
 ကောင်းသည်ထက်ကောင်းသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နုရသန္တိကံ၊ အဝေး

အနီးဖြစ်သော၊ အရိယဓမ္မန္တိ၊ အရိယဓမ္မဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မ၊ သစ္စာ
လေပေး၊ တရားကို၊ ဝိဒိတွ၊ ဝိဒိတွဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဇ္ဇာတွ၊ ထိုးထွင်းသိ
၍၊ ဇာနန္တိ၊ ဇာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညေပညာ၊ အလုံးစုံသိအပ်သော၊ ဓမ္မ၊ တရား
အပေါင်းကို၊ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝါစာဘိကနိ၊ ဝါစာ
ဘိကနိ၊ မိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်း
သော၊ တသိတော၊ ချင်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။
ဗာဗ္ဗတက္ကော၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိ၊ သေသင်္က
ရေကို၊ အဘိကနိ၊ မာနောယထာ၊ အလွန်တောင်းတသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဝါစံ၊ မြွက်တော်မူအပ်သောစကားကို၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဘိကနိ၊ မ၊ အလွန်တောင်းတပါကုန်၏၊ သုတဗ္ဗ
ဝဿာတိ၊ သုတဗ္ဗဝဿဟူသည်ကား၊ သုတသင်္ခါ၊ တံ၊ သုတဟုဆိုအပ်
သော၊ သဒ္ဓါယတနံ၊ သဒ္ဓါရုံတည်းဟူသောမိလားကို၊ ပဝဿ၊ ရွာစေလော၊
ပဗ္ဗရ၊ ပျိုပါစေလော၊ မုဗ္ဗု၊ လွှတ်တော်မူပါလော၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ
စေလော၊ သုတဿဝဿာတိ၊ သုတဿဝဿဟူ၍သည်၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝုတ္တပကာရဿ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ သဒ္ဓါယ
တနဿ၊ သဒ္ဓါရုံ၏၊ ဝုတ္တိ၊ မိလား၊ မည်မိလား၊ မေါက်ကို၊ ဝဿ၊ ရွာတော်မူပါ
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘိကနိ၊ အလိုရှိ
၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိသောစကားကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြင်တော်မူလို
သည်ဖြစ်၍။ ။ ယဒတ္ထိကံ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်းသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို၊ ကပ္ပါယနော၊ ကပ္ပါယနသည်၊ အစရိ၊ ကျင့်လေပြီ၊ ကိဉ္စိ၊
တရိုးတစဉ်းမျှသော၊ အဿ၊ ထိုနိဂြောဓကဗျာ၏၊ တံ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယသည်၊
အမောစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်၊ အနုပါဒိသေသော၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုနိဂြောဓကဗျာသည်၊ နိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိဝဋ်တရားမှ
လွတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သုတောမ၊ ကြားနာရပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကပ္ပါယနောတိ၊ ကပ္ပါ
ယနောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပမေဝ၊ ကပ္ပမထေရ်ကိုပင်လျှင်၊ ပူဇာဝသေန၊
ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာတိ၊ ဆို၏၊ ယထာဝိမုတ္တော
တိ၊ ယထာဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ အသေခါ၊ ရဟန္တာ

၅၀၀

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပါဒိသေဿာယ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာယ၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာတံဖြင့်၊ ဝိမုတ္တာယထာ၊ ဝဋ်တရားမှလွတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သေခါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဥပ္ပါဒိသေဿာယ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာယ၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာတံဖြင့်၊ ဝိမုတ္တာယထာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပါကဓမ္မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နန္ဒိသဟိဂါထာဟိ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယာမိတော၊ ဝိသေသမထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိယာကရာဇ္ဇော၊ ထင်ရှားပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဗျာယ၊ တဗျာအမည်ရှိသောမာရ်၏၊ သောတံ၊ အယဉ်ဖြစ်ထသော၊ ဒိဃရတ္တာနုသယိတံ၊ ကာလရှည်မြင့်စွာ နေ့ညဉ့်မပြတ် မပယ်အပ်သေးသည်ဖြစ်၍ အစဉ်မပြတ် ကိန်းထသော၊ ဣဓနာမရူပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရား၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ကပ္ပိယနော၊ ကပ္ပအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ အစေ၊ ဇွဲ၊ ဖြတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုကပ္ပသည်၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းကို၊ အတာရိ၊ ကူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသေဋ္ဌော၊ ပဉ္စမတပည့်ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ထက်မြတ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဂါထံ၊ ဤသို့သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုရိမပဒဿ၊ ရှေးပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ နာမရူပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရားအပေါင်း၌၊ ကာမတဏှာဒိတေဒါ၊ ကာမတဏှာအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြားသော၊ သာဝိတဏှာ၊ ထိုတဏှာကိုလည်း၊ ဒိဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ မပယ်နိုင်သောအနက်ဖြင့်၊ အနုသယိတာ၊ အစဉ်အတိုင်း ကိန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဗျာနာမကဿ၊ တဗျာအမည်ရှိသော၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ သောတန္တိပိ၊ အယဉ်ဟူ၍လည်း၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရား၌၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ သောတဘူတံ၊ ရှေးအယဉ်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒိဃရတ္တာနုသယိတံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာအစဉ်သဖြင့် ကိန်းသော၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ကပ္ပိယနော၊ ကပ္ပမထေရ်သည်၊ ဆိန္ဒိ၊

ဖြတ်၏။ ဣတိအယံ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣတိဘဂဝါတိ
ဣဒံဝစနံ၊ ဣတိဘဂဝါဟူသောဤစကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခတိ
ကာရကာနံ၊ သင်္ခါယနာတင်ဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတည်း။ အတဝရိဇာ
တိမရဏံအသေသန္တိ။ အတဝရိဇာတိမရဏံ အသေသံ ဟူသည်ကား။
သော။ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်။ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို။ ဆေတွဉာ၊
ဖြတ်၍။ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း
တရားတို့ကို။ အတဂ္ဂါ၊ ကူးမြောက်လေပြီ။ အနုပါဒံ၊ သသာယ၊ ကမ္မဇရုပ်
အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဝေတုယာဝါ၊ နိဗ္ဗာနဝေတုဖြင့်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဣတ္ထုဗြဟ္မာဘဂဝါပဉ္စသေဋ္ဌော
တိ။ ဣတ္ထုဗြဟ္မာဘဂဝါပဉ္စသေဋ္ဌောဟူသည်ကား။ ဝရီသေန၊ ဝရီသမထေရ်
သည်။ ဝုဋ္ဌေ၊ မေးသျှောက်အပ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ အရေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ပဌမဟိသာဝနံ၊
ရှေးဦးစွာ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံတို့ထက်၊
သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ ဧဟိ၊ သဒ္ဓါ၊ အစရှိ
ကုန်သော။ ဣန္ဒြေဟိဝ၊ ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်လည်းလောင်း၊ သီလာဒီဟိ၊ သီလာအစ
ရှိကုန်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓေဟိဝ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သေ
ဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏။ အတိဝိသိဋ္ဌေဟိ၊ အလွန်အထူးသဖြင့်မြတ်ကုန်သော။
ပဉ္စဝက္ခဟိစ၊ ငါးပါးသောမျက်စိတို့ဖြင့်လည်း။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့်
မြတ်တော်မူပေ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သင်္ခတိကာရနံ၊ သင်္ခါယနာ
တင်သော ဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုဋ္ဌေ၊ မိန့်တော်မူ
သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သောစကားကို။ အတိနန္ဒမာနေ၊ အလွန်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ဝရီ
သော၊ ဝရီသမထေရ်သည်။ သေသုတွာတိအာဒိဂါယာယော၊ သေသုတွာ
ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊
ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌။ ဣသိသတ္တမာတိ၊ ဣသိသတ္တမာ ဟူသည်
ကား။ ဘဂဝါ၊ ငါတို့ဘုရားသည်။ ဥတ္တမဋ္ဌေန၊ မြတ်သော အနက်ဖြင့်၊
ဣသိစ၊ ဣသိလည်းမည်တော်မူ၏။ သတ္တမောစ၊ ခုနစ်ဆူဘုရားတို့ ပြည့်
ကြောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿီသိဝိဝေဿာဘူက ကုသန္ဓကော
ဏာဂမနကာယပ နာမကော၊ ဝိပဿီသိဝိဝေဿာဘူကကုသံ ကောဏာဂံ
ကသပံအမည်တော်မူကုန်သော၊ တေသုဣသယောစ၊ ထိုမြောက်ဆူသော
ဘုရားတို့ကိုလည်း။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သတ္တ

ကရောဇန္တာ၊ ခုနစ်ဆူပြုတော်မူသောဘုရားသည်၊ ပါတုဘူတဘိဝံသင်
ရှားစွာဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်လည်း။ ဣသိသတ္တမော၊ ဣသိသတ္တမ
မည်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုဘုရားကို၊ အာလပဇန္တာ၊ ခေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊
ဆို၏။ နဝဇ္ဇေသိတိ၊ နဝဇ္ဇေသိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဂြော
ဓကပ္ပေါ၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိသော၊ ဖံ၊ အက္ခန္တိကို၊
နဝဇ္ဇေသိ၊ ထွဉ်းစားတော်မမူ၊ နဝိသံဝါဒေတိ၊ ချွတ်ယွင်းတော်မမူ၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊
ဤဂါထာ၌၊ ပါကစူမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိ
ယဂါထာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မတုပက္ခာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၌သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရှည်၍၊ ယထာဝါဒီတထာကာရီအဟု ဗုဒ္ဓဿသာဝကောတိ၊ ယထာ
ဝါဒီတထာကာရီအဟု ဗုဒ္ဓဿသာဝကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝါဒီဆိုလေ့ရှိ၏။ ဗာထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိ
သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ မစ္စုနောဇာလန္တိ၊ မစ္စုနောဇာလံဟူသည်ကား၊ တေဘူ
မိကဝဇ္ဇေ၊ ထိုသုံးပါးတည်းဟူသောဝဋ်တရား၌၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊
တဏှာဇာလံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်၊ တံတံဝိတ္ထတံ၊
ထိုထိုသို့သောတံသို့ ဖြန့်နှံ့သောသဘောရှိ၏။ မာယာဝိနာတိ၊ မာယာ
ဝိနောဟူသည်ကား၊ ဗဟုမာယဿ၊ များသောမာယာရှိသော၊ တထာမာ
ယာဝိနောတိဝံ၊ ဗာထာမာယာဝိနောဟူ၍လည်း။ ကေဝိ၊ အချို့သောသူတို့
သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ယော
မာရော၊ အကြင်မာရ်မင်းသည်၊ အနေကာဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ မာယာဟိ၊
မာယာတို့ဖြင့်၊ အနေကက္ခတ္တုရိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကွပ်လာ၏။ တဿ၊ ထိုမာရ်မင်းအား၊ တထာ
မာယာဝိနာ၊ ထိုအတူများစွာသောမာယာရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ အာဒိတိ၊
အာဒိဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဥပါဒါနဿာတိ၊ ဥပါဒါ
နဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဌဿ၊ ဝဋ်တရား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝဋ်၊ ဝဋ်တရားကို၊
ဥပါဒါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ စွဲလမ်းအပ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဣမံ၊ ဤအရာ၌၊ ဥပါဒါနန္တိ၊

ဥပါဒါနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿေဝ ဥပါဒါနဿ၊ ထိုဥပါဒါနိတရား၏ သာလျှင်၊ အာဒိ၊ အစဖြစ်သော၊ အ၊ ဝိဇ္ဇာတဏှာဒိတောဒံ၊ အ၊ ဝိဇ္ဇာတဏှာအစ ဂှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော။ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ကပ္ပေါတိ၊ ကပ္ပဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို တော်မူအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့သောအလို တော်ဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ အတ္တဂါဝတာတိ၊ အတ္တဂါဝတာဟူသည် ကား၊ အတိက္ကန္တောဝတာ၊ ကူးမြောက်ငြိတကား၊ မစ္စုဇေယျန္တိ၊ မစ္စုဇေ ယျံဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောကံလူအပေါင်း၌၊ မစ္စုဇေယမင်းသည်၊ ဝိသတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မစ္စုဇေယျံ၊ သေမင်းနှင့် စပ်၍ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤမစ္စုဇေယျံဟူသောစကားသည်၊ တေဘူမကဝဇ္ဇဿ၊ တံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရား၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သုရတ္တရံ၊ ကူးမြောက်ခြင်းငှါခဲယဉ်းလှသော၊ မစ္စုဇေယျံ၊ သေမင်းနှင့်စပ်ယဉ်သော ဝဇ္ဇတရားကို၊ အတ္တဂါဝတာတိ၊ စင်စစ်ကူးမြောက်နိုင်ငြိတကားဟု၊ ဝေဒ ဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယသံ၊ ပါကဠုမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတံကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌ ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ နိဂြောဓကပ္ပသုတ္တဝဏ္ဏံနာ၊ နိဂြောဓ ကပ္ပသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-စူဠဝဂ်-၁၃-သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်။

ပုစ္ဆိ၊ ဘိမုနိပဟုတပညန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ပုစ္ဆိ၊ ဘိမုနိပဟုတပညံဟူသော ဤသုတ်သည်၊ မုနိသုတ္တံ၊ မုနိသုတ်တည်း။ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ သဗ္ဗာ ပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တန္တိ၊ ဝိ၊ သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို အပ်၏။ မဟာသမယဒိဝသေ၊ ဗျားစွာသောနတ်တို့၏အစည်းအဝေးဖြစ် သောနေ၌၊ ကတိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာ သမယသုတ္တန္တိ၊ မဟာသမယသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူကား၊ ပုစ္ဆိ၊ ဝသိကာ၊ မေးသော အလိုသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။

နိဗ္ဗိတဗျူဟနနိဗ္ဗိတဘုရားသည်။ ပုဋ္ဌောမေးအပ်သော၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပုစ္ဆာယ၊
 ပုစ္ဆာဂါထာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယ
 သုတ္တန္တိ၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျည်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရေ၊ ပန်း
 အကျယ်ကိုကား၊ သာကိယကောလိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်း ကောလိယ
 မြို့သားတို့၏၊ ဥပတ္တိတော၊ ဖြစ်ကြောင်းမှ၊ ပတုတိ၊ အစပြု၍၊ ပေါရာဏာ၊
 ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ တတြဝဇနေ၊ ထိုကောင်းရပ်၌၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဥဒ္ဒေသမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အကြောင်းကိုညွှန်ပြ၍
 ဖွင့်အပ်သော၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ဟည်း၊ ပဌမကပ္ပိကာနံ၊ ရှေးဦးစွာကမ္ဘာဦး
 ၌ဖြစ်သောလူတို့တွင်၊ မဟာသမတဿ၊ မဟာသမတ အမည်ရှိသော၊
 ရညောမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ရောဇောနာမ၊ ရောဇအမည်ရှိသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ရောဇဿ၊ ရောဇမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သား
 သည်၊ ဝရေရာဇောနာမ၊ ဝရရောဇမည်၏၊ ဝရရောဇဿ၊ ဝရရောဇမင်း၏၊
 ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ကလျာဏော၊ ကလျာဏမည်၏၊ ကလျာဏဿ၊ ကလျာ
 ဏမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝရကလျာဏောနာမ၊ ဝရကလျာဏမည်၏၊
 ဝရကလျာဏဿ၊ ဝရကလျာဏမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မန္ဒာတာ၊
 မန္ဒာတ်မင်းမည်၏၊ မန္ဒာတုဿ၊ မန္ဒာတ်မင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝရ
 မန္ဒာတာ၊ ဝရမန္ဒာတ်မင်းမည်၏၊ ဝရမန္ဒာတုဿ၊ ဝရမန္ဒာတ်မင်း၏၊
 ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမင်း မည်၏၊ ဥပေါ
 သထဿ၊ ဥပေါသထမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝရော၊ ဝရမည်၏၊
 ဝရဿ၊ ဝရမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဥပဝရော၊ ဥပဝရမည်၏၊ ဥပ
 ဝရဿ၊ ဥပဝရမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မဋ္ဌဒေဝါ၊ မဂ္ဂဒေဝမည်၏၊
 မဋ္ဌဒေဝဿ၊ မဋ္ဌဒေဝမင်း၏၊ ပရိပရာယ၊ အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ စတုရာသိ
 တိ၊ ဤသဟာသာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမဋ္ဌဒေဝမင်းဆက်
 တို့သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လေကုန်သတတ်၊ တေသံ၊ ထိုမဋ္ဌဒေဝမင်း
 တို့၏၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ တယော၊ သုံးဆက်သော မင်းနွယ်တို့သည်၊
 ဥက္ကာကံဿ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းဆက်တို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တတိယဥက္ကာကဿ၊ သုံးဆက်မြောက်သောဥက္ကာကရာဇ်မင်းအား၊ ပတာ၊
 ပတာမည်သော မိဖုရားလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာ၊ ဝိတ္တာမည်သော မိဖုရား
 လည်းကောင်း၊ ဇန္တု၊ ဇန္တုမည်သော မိဖုရားလည်းကောင်း၊ ဇာလိနီ၊ ဇာ

လိနိမည်သော မိဖုရားလည်းကောင်း၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါမည်သောမိဖုရား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ မဟေသိယော၊
မိဖုရားကြီးတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကိဿာ၊ တယောက်
တယောက်သော မိဖုရားတို့အား၊ ပဉ္စပဉ္စဣတ္ထိသတပရိဝါရာနိ၊ ငါးရာငါး
ရာသော မိန်းမအခြံအရံတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗ၊ ဧဋ္ဌာယ၊
အလုံးစုံထက်ကြီးသော မိန်းမအား၊ ဝုတ္တံ၊ သားတို့သည်၊ ဥက္ကာမုခေါ၊
ဥက္ကာမုခလည်းကောင်း၊ ကရုကုဇ္ဈော၊ ကရုကုဇ္ဈလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ
နိကော၊ ဟတ္ထိနိကလည်းကောင်း၊ နိဝုဏ္ဏော၊ နိဝုဏ္ဏလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဓိတရော၊ သမီး
တို့သည်၊ ဝိယာ၊ ဝိယာမည်သောသမီးလည်းကောင်း၊ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယာ
မည်သောသမီးလည်းကောင်း၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာမည်သော သမီးလည်း
ကောင်း၊ ဝိဇိတာ၊ ဝိဇိတာမည်သောသမီးလည်းကောင်း၊ ဝိဇိတသေနာ၊
ဝိဇိတသေနာမည်သောသမီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်
တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဝုတ္တော၊ ကိုးယောက်သော
သားသမီးတို့ကို၊ လက္ခိတွာ၊ ရှေ့၊ ကာလံ၊ စုတသောကာလကို၊ အကာသိ၊
ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇော၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊
ဗဟရိ၊ ငယ်သောအရွယ်ရှိသော၊ အဘိရုဇံ၊ အလွန်အဆင်းတူသော၊ ရာ
ဇေသာရံ၊ မင်းသမီးကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရား
ကြီး၏အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊ ဇန္တု၊
နာမ၊ ဇန္တုအမည်ရှိသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇေယိ၊
ဗွာ၊ မြင်၏၊ ဇာတံ၊ ဗွားမြင်သော၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊ ပဉ္စမဒိဝသော၊
ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ရုညော၊
ဥက္ကာကရာဇ်မင်းအား၊ အသေသံ၊ ပြကုန်၏၊ ရာဇော၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ တဿာ၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ထိုမိဖုရားကြီး
အား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ အဒါသိ၊ ရပေး၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ ဥာတကေယိ၊
အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ မန္တောတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ ဝုတ္တံ၊ သား၏၊
အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ ရှေ့၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာပိ၊ တောင်း၏၊ ရာဇော၊ ဥက္ကာ
ကရာဇ်မင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုရားအား၊ ဝသလိ၊ သူယုတ်မ၊ မမ၊ ငါ၏၊
ဝုတ္တံ၊ နံ၊ သားကြီးဩရသတို့၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ တံ၊ သင်မိန်းမမိုက်
သည်၊ နုဣတ္ထိသိ၊ အလိုမရှိသလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နာဒါသိ၊ မလေး၊
သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်

၅၀၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၌ရာဇာနံ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းကို၊ ပရိတောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ မဟာ
 ရာဇ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒဆိုခြင်းသည်၊ နဝနွတိ၊
 မအပ်ပါ။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောကောင်းတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆုံး၍၊ ယာစတိ
 ဝေ၊ တောင်းလေသည်သာတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်း
 သည်၊ ဝုက္ကေ၊ သားတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍၊ တာတာ၊ ဒုန်ချစ်သားတို့၊
 အဟံ၊ ငါဘခင်သည်၊ ဝုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီအငယ်ဖြစ်သော၊
 ဇန္တုကုမာရံ၊ ဇန္တုသတို့သားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖွားမြင်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊
 ထိုသတို့သား၏၊ မာတု၊ အမိအား၊ သဟံသာ၊ အဆေ့တလျှင်၊ ဝရံ၊ ကြိုက်
 ရာဆိုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးမိခဲ့၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ဝုတ္တဿ၊ သားအား၊
 ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပရိကာမေတုံ၊ ညွတ်မိမ့်သောငှါ၊ ဣစ္ဆကိ၊ အလိုရှိ၏၊
 တုမှ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ မမ၊ ငါအဘ၏၊ အဗ္ဗယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
 အာဂတံ၊ လာကြကုန်၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ကရေ
 ယှာထ၊ ပြုရန်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိအမစ္စေဟိ၊ ရှစ်ယောက်သော
 အမတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပယူဇဇေသိ၊ လွှတ်လေ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသား
 လေးယောက်တို့သည်၊ ဘဂိနိယော၊ ငါးယောက်သောနှမတို့ကို၊ အာဒါယ၊
 ခေါ်၍၊ စတုရောနိယာ၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဂရာ၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။

ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ အဗ္ဗယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
 အာဂတံ၊ လာ၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသန္တိ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့နေ။ ထိုမင်းသားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟာမာတိ၊
 လုပ်ကျွေးစောင့်မကြကုန်အံ့ဟု၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အနုဗန္ဓိံ သု၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်ကုန်၏၊ ပဌမဒိဝသေ၊
 ရှေးဦးစွာသောနေ့၌၊ ယောဇနမတ္တာ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သေ
 နာ၊ စစ်သည်အစုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်၊ မြောက်
 သောနေ့၌၊ ဝေယျာဇနမတ္တာ၊ သံယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သေနာ၊
 စစ်သည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သော
 နေ့၌၊ တိယောဇနမတ္တာ၊ သံယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သေနာ၊ စစ်သည်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏၊
 ကိံစိန္တေသုံ၊ အဘယ်သို့ကြံကြကုန်သနည်း၊ အယံဇနကာယော၊ ဤလူ
 အပေါင်းသည်၊ မဟာ၊ များ၏၊ ယေ၊ ငါတို့သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတည်းသော၊ သာ
 မန္တရာဇာနံ၊ နိုင်ငံစစ်မင်းတို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်

တိုင်းကို သဘောတော်သဘာဝ အကယ်၍ယူကြကုန်အံ့။ နောက်တို့အား
သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံ့လုံ့ သာဓကပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နပုပ္ဖာမ၊ မလောကမလားလေ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသံ၊ ကြိုက်ကုန်၏၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြိုပြီး၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့အား၊ ပိဋ္ဌနံ၊ ရှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လဒ္ဓရဇ္ဇေန၊ ရအပ်သောမင်း၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဓမ္မဒိပေါ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်းသည်။
မဟာ၊ ကျယ်ဝန်း၏၊ အရညေ၊ ဟောအရပ်၌၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာဗိဿာမာတိ၊
ဖန်ဆင်းစီရင်ကုန်အံ့ဟု၊ ဟိ၊ မဝန္တာတိ၊ မုခ၊ ဟိ၊ မဝန္တာတောသို့ရှေးရှု၊ ကုမာ
ရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ အဂဓံ၊ သု၊ သွားကြလေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ
တော၌၊ နဂရံ၊ ခာပနာကာသံ၊ မြို့သည်ရာအရပ်ကို၊ ပရိယသမနော၊ ရှာ၊ ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဟိ၊ မာတိ၊ ဟိ၊ မဝန္တာတော၌၊ ကာဗိလေခနာမ၊ ကာဗိလအမည်ရှိ
သော၊ စောရကပေါ၊ ပြင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
ပေါက္ခဿု၊ လိုတိ၊ ရေ၊ ရေကန်၏၊ အနီးဖြစ်သော၊ မဟာသာကဝနသဏ္ဌေ၊ အလို
လုံးရောက်သောကျယ်သောကျွန်းတောအရပ်၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထို
ကာဗိလရသေ့၏၊ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊
သေ၊ ထိုကာဗိလရသေ့သည်၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုစ္ဆိတွာ
မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပုဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊ အာဗိ
က္ခိ၊ သု၊ ကြားကုန်၏၊ တေ၊ သု၊ ထိုမင်းသားတို့၌၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်း
ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ နော၊ ထိုကာဗိလရသေ့သည်၊ ဘူမိဝိဇယနာမ၊ ဘူမိဝိ
ဇယအမည်ရှိသော၊ ဝိန္နံ၊ အတတ်ကို၊ ဇာနာတိကိရ၊ သိသတတ်၊ ယာယ၊
အကြင်မြေအရပ်၌၊ ဥဒ္ဓံ၊ အာကာသေစ၊ အထက်ကောင်းကင်၌လည်း၊ အဝီတိ
ဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်တိုင်အောင်၊ ဟေဋ္ဌာဘူမိဟဋ္ဌ၊ အောင်မြင်လည်း၊
အဝီတိဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်တိုင်အောင်၊ ဘူမိယဇ္ဇံ၊ မြေအပေါ်၌
လည်းကောင်း၊ ဂုဏဒေါသေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအကျိုးအဖြစ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊
မြင်တတ်၏၊ အထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဧကတ္ထိ၊ ပဒေသေ၊ တရသောအရပ်၌၊
သုကရမိဝ၊ ခက်သမင်တို့သည်။ သိဟဗျဋ္ဌာဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိ
သည်တို့ကို၊ တာသေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ ပရိပါဇေန္တိ၊ ပြေးစေကုန်၏၊
မဏ္ဍု၊ ကမူသိကာ၊ ဖားကျက်တို့သည်။ သံဗေ၊ မြွေတို့ကို၊ ဘံ၊ သာပေန္တိ၊
ကြောက်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုကာဗိလရသေ့သည်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊
ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အပသံ၊ ဘူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်၊ ပထဝီအင်္ဂု၊ မြေ
မြတ်တံည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိရလေ၏၊ ဥတွာ၊ သိလေ၍၊ တတ္ထိ၊ ဒေ
သေ၊ ထိုအရပ်၌၊ အသမံ၊ ကျောင်းကို၊ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏၊ တေ၊

ထိုကြောင့်သော၊ ထိုကပ်လရသေ့သည်၊ ရာဇကုမာရေမင်းသားတို့ကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ နဂ
 ရံ မြို့ကို၊ ကုမ္ဘာသင်တို့သည်၊ သဝေကရာထ၊ အကယ်၍ ပြုလိုကုန်အံ့၊ ဣမံ
 ဩကာသံ၊ ဤငါ၏နေရာအရပ်ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဒမိ၊
 ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ တထာ၊ ထို
 ရသေ့ဆိုတိုင်း၊ ပဋိဇာနိံ သု၊ ဝန်ခံကြကုန်၏၊ တာပသော၊ ကပ်လရသေ့
 သည်၊ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စဗ္ဗဘလကပုတ္တော
 ဝိ၊ ခွန်းစဗ္ဗဘလသားဖြစ်သော်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိဗလေန၊ စကြာဝတေးမင်း
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတိသေယျော၊ အလွန်မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 အဿမေ၊ ငါ၏ကျောင်းရာ၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ စာရံ၊ နန်းတော်ကို၊ မာ
 ပေတွာ ဖန်ဆင်း၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေထ၊ ဖန်ဆင်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံဩကာသံ၊ ထိုမိမိနေရာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသော၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ အဿမံ၊
 ကျောင်းသစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာ
 ရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းရာ၌၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊
 ဖန်ဆင်း၍၊ ကပ်လဿ၊ ကပ်လရသေ့၏၊ ဝုဋ္ဌာကာသေ၊ နေရာအရပ်၌၊
 ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကပ်လဝတ္ထုန္တိ နာမံ၊ ကပ်လဝတ်
 ဟူသောအမည်ကို၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကပ်လဝတ်မြို့၌၊ နိဝါ
 သံ၊ အမြဲနေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမစ္စာ၊ အဖတ်တို့
 သည်၊ ဣမေကုမာရာ၊ ဤမင်းသားတို့သည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရှယ်သို့ရောက်
 ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်
 ၌၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊
 အာဝါဟာဝါဟံ၊ ပေးစားထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣဒါနိပန၊
 ဤယခုအခါ၌ကား၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကုမာရေဟိ၊ မင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မန္တေသံ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်၏၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ
 သာ၊ အမျိုးတူကုန်သော၊ ခတ္တိယမိတရော၊ မင်းသမီးတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ တာသဒ္ဓိဘဂိနိနံ၊ ထိုနှစ်မတော်တို့၏ လည်း၊
 အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ သဒိဓံသ၊ တူကုန်သော၊ ခတ္တိယကုမာရေ၊ မင်းသား
 တို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ဇာတိသံဘောဒဉ္စ၊ အမျိုး
 ကွဲပြားခြင်းကိုလည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နကရောမ၊ မပြုဝံ့ကုန်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတု၊ ဆို၍၊ ဧတေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ ဇာတိသံဘောဒဏယေန၊
 အမျိုးပျက်စီးအံ့သည်ကို ကြောက်သောအားဖြင့်၊ ဇေဋ္ဌဘဂိနံ၊ နှစ်မကြီး
 ကိုးမာတုဋ္ဌာနေ၊ မိခင်အရာ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာဟိ၊ ကြွင်း
 သောမောင်နှမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသံ၊ သံဝါသတရားကို၊
 ကပ္ပေသျံ၊ ပြုစေကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုမောင်နှမတို့၏၊ တံပဝတ္တံ၊ ထိုသို့သော
 အကြောင်းကို၊ ပီတသ၊ အတဖြစ်သော၊ ရာဇေ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊
 ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ သကျာဝတ၊ ဩဌာ
 တတ်နိုင်ပေကုန်စွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောဥဒါနံ၊
 ကျူးသောစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ တဒုပါဒါယ၊ ထိုဥက္ကာကရာဇ်
 မင်း၏စကားကိုအစပြု၍၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထို
 မင်းဆက်တို့သည်၊ ယဝေသုဇ္ဈေ၊ ဒနေ၊ သုဇ္ဈေ၊ ဒနမည်းတော်တိုင်အောင်
 သကျာနာမ၊ သာကီဝင်ဟူသောအမည်သည်၊ ဇေတဝ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဗ္ဗဋ္ဌ၊ အဗ္ဗဋ္ဌလုလင်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇေ၊ ဥက္ကာကော၊ ဥက္ကာကရာဇ်
 မင်းသည်၊ ပါရိသဇ္ဈေ၊ အစီအရံင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊
 အာမန္တေသိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အို
 အချင်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကုမာရာ၊
 မင်းသားတို့သည်၊ သဗ္ဗန္တိ၊ နေကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊
 ဆို၍၊ ဒေဝ၊ မည်းတော်မင်းကြီး၊ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာတော
 အရပ်၌၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏၊ တီရေ၊ အနား၌၊ မဟာသကာဝန
 သဏ္ဍော၊ အလိုလိုရောက်သောကျယ်သောကျွန်းတော့အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့
 သည်၊ သဗ္ဗန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို၊ ဇာတိသဗ္ဗေဒ
 ဘယာ၊ အမျိုးပျက်စီးအံ့သည်ကိုကြောက်သောကြောင့်၊ သကာဟိ၊ သကာ
 ဟိဘဂိနိဟိ၊ မိမိမိနှမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသံ၊ သံဝါသကို၊
 ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ အဗ္ဗဋ္ဌလုလင်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇေ၊
 ဥက္ကာကော၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ကုမာရာ၊ မင်း
 သားတို့သည်၊ သကျာဝတ၊ ဩဌာတတ်နိုင်လေစွတကား၊ ဘော၊ အို
 အချင်းတို့၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ သကျာဝတ၊ ဩဌာမောင်နှမ
 တိုင်ပင်ပေကုန်စွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သော

စကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ အမ္မဋ္ဌလုလင်၊ တဒဂ္ဂေနစပန၊ ထို
စကားကို အစပြုသဖြင့် ကား၊ သကျာတိ၊ သာကီဝင်မျိုးဟူ၍၊ ပညာယန္တိ၊
ထင်ရှားကုန်၏။ သောစ၊ ထိုဇန္တု၊ မည်သောသားသည်လည်း၊ သကျာနံ၊
သာကီဝင်မင်းတို့တွင်၊ ဗုဗ္ဗဗုရိသော၊ ရှေ့ဦးစွာသော၊ ယောကျ်ားတည်း၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌဘဂိနိယာ၊ နှစ်ကြီး
အား၊ ကုဋ္ဌရောဂေါ၊ နှစ်သောအနာရှိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကော
ဝိဇ္ဇာရပုဗ္ဗသဒိသာနိ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်နှင့်တူကုန်သော၊ ဂတ္ထာနိ၊ ကိုယ်
တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ဣမာယ၊
ဤမင်းသမီးနှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ ကေတော၊ အတူတကွတပေါင်းတည်း၊ နိသဇ္ဇဋ္ဌာန
ဘောဇနာဒိနံ၊ ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်းစားခြင်းအစရှိသော အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ
နံ၊ ပြုမိသောသူတို့ အားလည်း၊ ဥပရိ၊ ကိုယ်ထက်သို့၊ သေသေသပါပရော
ဂေါ၊ ဤမကောင်းသောအနာသည်၊ သင်္ကမတိ၊ ကူးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗိန္ဒေန္တော၊ ကြံ၍၊ ဥယျာနုကီဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တာပိယ၊ သွား
ကုန်သကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုမင်းသမီးကို၊ ယာနေ၊ ယာဉ်၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်
၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသေတွာ၊ ဝင်လေကုန်၍၊ ပေါက္ခရေဏိ၊ လေးထောင့်
တွင်းကို၊ ခဏာပေတွာ၊ ထူးစေ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းသမီးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုတွင်း၌၊
ခါဒနိယဘောဇနိယေဟိ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ တကွ၊ ပက္ခိပိတွာ၊
ထည့်၍၊ ဥပရိ၊ အံထက်အပေါ်၌၊ ပဋိစ္ဆာဒါပေတွာ၊ ပုဉ်ချပ် ဖုံးအုပ်စေ၍၊
ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ ဒတွာ၊ ခြံ၍၊ ပတ္တမိံ သု၊ သွားကြလေကုန်၏။ ။

တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာမောနာမ၊ ရာမအမည်ရှိသော၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကုဋ္ဌရောဂီ၊ နှစ်သောအနာရှိ၍၊ ဩရောဓေဟိစ၊ မောင်းမတို့
သည်လည်းကောင်း၊ နာဓူကေဟိစ၊ ကချေသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဇိဂုန္တိယမာနာ၊ စက်ရုပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေနသံဝေဂေန၊ ထိုသို့သော
သံဝေဂဖြင့်၊ ဇေဋ္ဌဗုတ္တဿ၊ သားအကြီးအား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ဒတွာ၊
ပေးခဲ့၍၊ ရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ပတ္တ
ဿလံ၊ သစ်ရွက်ရိုးသောစရုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မူလဖလာနိ၊ သစ်မြစ်သစ်
သီးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်စားသောက်သည်ရှိသော်၊ နမိရေသေ
ဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဟေသံ၊ ထိုထောစ၊
ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်၊ မဟန္တံ၊
ကြီးကျယ်စွာသော၊ သုဗ္ဗရေက္ခံ၊ အခေါင်းရှိသောသစ်ပင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်

၍၊ တဿ၊ ယိသင်္ဂပင်ကြီး၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ သောဇ္ဇသဟတ္ထပမာ
 ဣ၊ တသ္မေ၊ ခြောက်တောင်ပမာဏရှိသော၊ တံကောဋ္ဌာသံ၊ ထိုအသို့အရကိုး
 သောစေတွာ။ သုတ်သင်ပြင်ဆင်၍၊ နှါရုဇ္ဈ၊ တံခါးရှက်ဘို့ လည်းကောင်း၊
 ဝါဏပါနဉ္စ၊ လေသာတံခါးကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဿေဏိ၊
 တက်ရာတွေခါးကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တဗ္ဘ၊ ယိသင်္ဂပေါင်း၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊
 ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ အင်္ဂါ၊ ကေဠာဟော၊ မီးအိုးကင်း၌၊
 အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိဿေဉ္စ၊ ဘောက်ပြန်သော
 အသံ၊ ဘိုရင်း၊ သုဿရုဇ္ဈ၊ ကောင်းသောအသံကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်း၊ သုဏန္တော၊
 နားထောင်လျက်၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ အသုက၊ ဟို့
 ပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဘိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ သန္တံ၊ အသံကိုး
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ အသုက၊ ဟို့၊ ဤအရပ်၌လည်း၊ ဗျုပ္ပာ၊ ကျားသည်၊ သန္တံ၊
 အသံကိုး၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ပတာတေ၊
 မိဗ်းသောက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ဝိဗာသ
 သမိသံ၊ ကျားခြင်္သေ့စားကြွင်းအမဲကို၊ အာခါယ၊ ယူ၍၊ ပဗိတွာ၊ ချက်၍၊
 ခါဒတိ၊ စား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သော၊ ထိုရာမမင်း
 သည်းပစ္စ၊ သဿမယေ၊ မိဗ်းသောက်သ၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ စေလိတွာ၊ ညဉ့်၌၊
 နိသီဒိ၊ နေ၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ တဿာရာ၊ မိတာပာ၊
 ထိုခင်းသမီး၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ၊ ဘိုးဗာပိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဗျုပ္ပာ၊ ကျားသည်၊ တံ
 ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဧကတွာ၊ ယက်သည်ရှိသော်၊ ဗဒရတ္ထရေ၊ ခင်းအပ်
 သောပျဉ်ချပ်တို့ကို၊ ဝိဝရံ၊ ဖွင့်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ တေနဝိဝရေန၊
 ထိုသို့သော ဖွင့်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမင်းသမီးသည်၊ ဗျုပ္ပာ၊ ကျားကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိဘာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿရံ၊ ဘောက်ပြန်သော
 အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ တံသန္တံ၊ ထိုသို့သောအသံ
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားသည်ရှိသော်၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်၊ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ၊
 မိန်းမ၏အသံတည်း၊ ဣတိ၊ စ၊ ဤသို့သျှင်၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ပါတောဝ၊
 စောစောကလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ သော၊ ဤတိုင်း
 ၌နေသောသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 သာမိ၊ အရှင်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မံတုဂါမော၊ မာတုဂါမပေတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်္ခမ္ပသည်၊ နိက္ခမာဟိ၊ ထွက်ခဲ့
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နနိက္ခမာမိ၊ ပြင်
 သို့မထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်း

၂၁

၅၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည၊ ကိ၊ အဟယံသိနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခတ္တိယကညာ၊ မင်းသမီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ဧန္တ၊ တွင်း၌၊ နိခါတာပိ၊ မြှုပ်ထားအပ်လျက်လည်း၊ မာနမေဝ၊ မာနကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးမြန်းပြီးသော်၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ခတ္တိယောတိ၊ မင်းတည်းဟု၊ ဇာတိ၊ ဇာတိကို၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တဂိနံ၊ ဒိုနမ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိ၊ ရ၊ နို့ချည်၌၊ ပက္ခိတ္တသပ္ပိတိယ၊ လောင်းအပ်သောထောပတ်ကဲ့သို့၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တံ၊ သင်္ဃာသည၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းသမီးသည်၊ သာမိ၊ အရှင်သား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုဋ္ဌရောဂေါ၊ နူနာရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ နိက္ခမိတံ၊ ပြင်သို့ထွက်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ ကတကဋ္ဌော၊ ဆေးကုအပ်ပြီးသောအမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိ၊ ကိတ္တိတံ၊ ကုစားအံ့သောငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နိတွာ၊ ကြံ၍၊ နိဿယဏိ၊ တက်စရာလှေခါးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တံ၊ ထိုမင်းသမီးကို၊ ဥဇ္ဈိတွာ၊ လှော်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆေါင်လ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ပရိဘုတ္တတေသဇ္ဇာနိဇေ၊ သုံးဆောင်စားသောသောဆေးတို့ကိုသာလျှင်၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ နုပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တာယ၊ ထိုမင်းသမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသံ၊ သံဝါသတရားကို၊ ကဋ္ဌေသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုမင်းသမီးသည်၊ ပဉ္စမသံဝါသေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာရောရှင်သဖြင့်လျှင်၊ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဌိတွာ၊ ပခု၍၊ ဧဒုတ္တေ၊ နှစ်ယောက်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ပုနပိ၊ တစ်နိသည်၊ ဧဒုပိတ္တေ၊ နှစ်ယောက်သောသားတို့ကိုလည်း၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ဇေတိ၊ ဤအပ်ငှာ၊ သောဋ္ဌသက္ခတ္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်ကြိမ်၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသားတို့သည်၊ ဧတ္တိံ၊ သဘာတရားသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုယ်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သားတို့ကို၊ ဝိတာ၊ အဘ ရာမ မင်းသည်၊ ဝုတ္တိပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ၊ ယေ၊ ကျားတို့တတ်ရာသောအလုံးစုံသောအကုတ်တို့ကို၊ သိက္ခာပေသိ၊ သင်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာမရညော၊ ရာမမင်း၏၊ နဂရဝါသိ၊ မြို့၌နေသောသူသည်၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ရုတနာနိ၊ ရွှေငွေရတနာတို့

ကိုဝေဝသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုရာမမင်းနေရာအရပ်သို့၊
အာဂတော၊ ရေဝံလာသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ရာမမင်းကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊
အညာသိ၊ သိလေ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဝုဠော၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ကို၊ အဟံ
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနဿိ၊ သိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတေန၊ ထိုရာမမင်းသည်၊ ပုဠော၊ မေးအပ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နဂရတော၊ မြို့တော်မှ၊ အာဂတော၊
လာခဲ့ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုယောကျ်ား
ကို၊ ရာဇာ၊ ရာမမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗာပမာနေသု၊ စကား
ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်၊ တေဒါရကော၊ ထိုသတို့သားတို့သည်၊
အာဂမိံ၊ သု၊ ရောက်လာကုန်၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တေ၊ ထိုသတို့
သားတို့ကို၊ နိသွာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့
သည်၊ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘဏေ၊ အချင်း၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊
ရှင်မင်းကြီး၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမေဟိဒ္ဓတ္တိံ၊ သကုမာရေဟိ၊ ဤသုံး
ကျိပ်နှစ်ယောက်သောသတို့သားတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဝနေ၊ တောအရပ်၌၊ တံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ကိံ၊ ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြု
အံ့နည်း၊ ဧဟိ၊ ကြွတော်မူပါလော၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကို၊ အနုဿာသ၊ ဆုံးမတော်မူပါ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းယောကျ်ား၊
အလံ၊ ငါပယ်ပြီ၊ ဣဒေဝ၊ ဤတောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ
ယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာတတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ကံထံ၊ စကားကို၊ လန္တံ၊
ရလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ရုညော၊ ရာမ
မင်း၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားတော်အား၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊ အာရာစေသိ၊
ပြောကြား၏၊ ရုညော၊ ရာမမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ပိတရံ၊ အဘရာမ
မင်းကို၊ အာနေဿာမိတိ၊ ငါဆောင်ယူအံ့ဟု၊ စတုရနိဗ္ဗာ၊ အင်္ဂါလေးပါး
ရှိသော၊ သေနယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ တတ္ထံ၊ ထိုအတတ်ရာ
တံသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွားလေ၍၊ နာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ သောပိ၊ ထို
ရာမမင်းသည်လည်း၊ တာတကုမာရ၊ အချင်းသတို့သား၊ အလံ၊ မသင့်ပြီ၊

၅၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဣဒေဝ၊ ဤတောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေဝဣန္ဒြိယ၊
အလိုမရှိ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းသည်၊ အာဂန္တု၊ ပြည်သို့ပြန်အံ့သောငှါ၊ နဣန္ဒြိယ၊
တိ၊ အလိုမရှိ၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အဿ၊ ထိုအဘမင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊ ဣဒေဝ၊
ဤတောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေဿာမိတိ၊ မိရင်ဘန်ဆင်းအံ့ဟု၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တံကောလရက္ခံ၊ ထိုကလောပင်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်ယူ၍၊
စာရံ၊ နန်းတော်အိမ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်းပြီး
၍၊ ကောလရက္ခံ၊ ကလောပင်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်ယူ၍၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊
ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောလိယနဂရန္တိ၊ စ၊ ကောလိယ
မြို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပပထေ၊ ကျားတို့၏ သွားရာအရပ်၌၊ ကတတ္ထာ၊
ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗျုပ္ပပထန္တိ၊ စ၊ ဗျုပ္ပပထမြို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဧဒနာမာနိ၊ နှစ်ပါးသောအမည်တို့ကို၊ အာရောပေတွာ၊ ကမ္ပည်းမော်ကွန်း
တင်၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝယပုတ္တော၊ အရှုတ်သို့
ရောက်ကုန်သော၊ ကုမာရေ၊ မင်းသားတို့ကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အာဏာ
ပေသိ၊ စေ၏၊ ကိ၊ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေသိ၊ အာဏာပေသိ၊
တော၊ အိုချစ်သား
တို့၊ တုဌာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့၏၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ဝါသီနေ၊ ကဝိလဝတ်မြို့၌
နေကုန်သော၊ သက္ခာ၊ သာကီဝင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မာတုလာ၊ ဦးရီးတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသါကီဝင်မင်းတို့၏၊ မိတရော၊ သွေးတို့
ကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ တော၊ ထိုကော
လိယမင်းသားတို့သည်၊ ယံဒိဝသံ၊ အကြင်နေ၌၊ ခတ္တိယကညာယော၊ သာ
ကီဝင်မင်းသမီးတို့သည်၊ နဒိကိဇ္ဇနံ၊ ရောဟဏီမြစ်၌ရေသဘင်ကစားခြင်း
သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ဂတ္တံ၊ သွားကြကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ နဒိကိဇ္ဇနံ၊ မြစ်ဆိပ်ကို၊ ဥပရုန္တိတွာ၊ ပိတ်ပင်ဆီးကာ၍၊ နာမာနိ၊ အမည်နာမ
တို့ကို၊ သာဝေတွာ၊ ကြားခဲ့စေကုန်၍၊ ပတ္တိတာရာဇမိတရော၊ အလိုရှိတိုင်း
အလိုရှိတိုင်းသောမင်းသမီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂမံသု၊ လာကုန်
၏၊ သက္ခရာဇာနော၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအခြင်း အရာကို၊
သုတွာ၊ ကြားလေကုန်သော်၊ တတော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဟောတု၊ ထိုသို့အနိုင်
အထက်အလိုရှိတိုင်းယူသည်ဖြစ်စေဦး၊ အဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကာဝေ၊
အဆွေအမျိုးတို့သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေကုန်သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
ကောလိယနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းဟည်း။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အာဝါဟာဝိဝါဟံ၊ ပေးစားဝိမ်းမြား
ခြင်းကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ တေသံသာကိယကောလိယာနံ၊ ထို
သာကိဝင်မင်းကောလိယမင်းတို့၏၊ ဝံသော၊ အနွယ်သည်၊ ယာဝသိဟ
ဟနုရာဇာ၊ သိဟဟနုမင်းတိုင်အောင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တာဝ၊ ထို
ရွှေလောက်၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊
သိဟဟနုရညော၊ သိဟဟနုမင်းအား၊ ဂုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ သုဒ္ဓေါဒနော၊
သုဒ္ဓေါဒနလည်းကောင်း၊ အမိတ္တောဒနော၊ အမိတ္တောဒန လည်းကောင်း၊
ခေတောဒနော၊ ခေတောဒနလည်းကောင်း၊ သက္ကောဒနော၊ သက္ကောဒန
လည်းကောင်း၊ သုက္ကောဒနော၊ သုက္ကောဒနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊
ငါးယောက်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးယောက်သော
သားတို့တွင်၊ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားသည်၊ ရန္တမင်းအဖြစ်ကို၊
ကာရိယမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ကိုသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏၊ ပဇေပတိ
ယာ၊ ခယားဖြစ်သော၊ အဉ္စနရညော၊ အဉ္စနမင်း၏၊ ဗိတာယ၊ သမီးတော်
ဖြစ်သော၊ မဟာ မှာယာယ၊ မဟာမာယာ အမည်ရှိသော၊ ဧဝိယာ၊
မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိမ္မိ၊ ဝမ်း၌၊ ပုရိတပါရမီ၊ ခြည့်အပ်သော ပါရမီရှိသော၊
မဟာပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်၊ ဇာတကနိဒါနော၊ ဇာတ်နိဒါန်း၌၊
ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာနတ်
ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတီခဲ၍၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး
သော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကတမဟာဘိ နိက္ခမနော၊ မြတ်သော
တောထွက်ခြင်းကိုပြုတော်မူပြီးသော်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗာဓေးပါး
တရားကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီး၍၊ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မ
စက္ကော၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဖြစ်တော်မူစေပြီးသော်၊ ယထာနုက္ကမေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်
တော်မူ၍၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာဒယော၊ သုဒ္ဓေါဒနအစရှိသောမင်းမြတ်တို့
ကို၊ အရိယာဗလေ၊ မြတ်သောဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဇနပဒ
စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိတွာ၊ ကြွေတော်မူ၍၊ ပုနပိ၊ တစန်လျှင်၊
အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ မစ္စာဂစ္ဆာ၊ တစန်ပြန်တော်မူခဲ့
၍၊ ပဉ္စဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော တပည့်သားတော်တို့နှင့်၊ သန္တိံ၊
တကွ၊ ကပိလဝတ္ထုမှ၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်၌၊ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာ
ရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဂြောဓာရုံကျောင်း
တော်၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်ပင်

လျှင်၊ သာကိယကောလိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်း၊ ကောလိယမင်းတို့အား၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပဋိစ္စ၊ ခွဲ၍၊ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်အငြင်းအခုံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဥဘိန္ဒုပိ၊ နှစ်
 ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကပိလပုရကောလိယပုရာနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်
 ကောလိယပြည်တို့၏၊ သမနန္တရေ၊ ကောင်းစွာအခြားမဲ့အရပ်၌၊ ရောဟဏီ
 နာမ၊ ရောဟဏီအမည်ရှိသော၊ နဒီ၊ မြစ်သည်၊ ပဝတ္တတိကိရ၊ စီးလေသ
 တတ်၊ သာနဒီ၊ ထိုရောဟဏီမြစ်သည်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အပေါ့ဒကာ၊ နည်း
 သောရေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ မဟောဒကာ၊ များသောရေ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပေါ့ဒကာကလေ၊ ရေစီးနည်းသော အခါ၌၊
 သေတုံ၊ တံတားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာကိယာပိ၊ သာကိဝင်မင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကောလိယာပိ၊ ကောလိယမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ သဿပါယနတ္ထံ၊ ကောက်ပင်ကုန်သောကံ
 စိမ့်သောဌာ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာနေန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦး
 သောမင်းတို့၏၊ မနုဿာ၊ လယ်လုပ်သောလူတို့သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
 သ၌၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဗ္ဘန္တာ၊ ယူကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အရေ၊ အို
 အချင်းတို့၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းမျိုးသည်၊ ကုက္ကုဒုသော
 ဏသိကံ၊ ဝါသဒိတိရုန္တ၊ နာပိယ၊ ကြက်ခွေးမြေခွေးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်
 မျိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဘဂိနိတိ၊ နှမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသံ၊ စာရာဝါသ
 တရားကို၊ ကပ္ပေသိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇကုလံ၊ မင်း
 မျိုးသည်၊ သုသိရုရက္ခေ၊ သစ်ခေါင်း၌၊ ပိသာပိလ္လိကာပိယ၊ ဘီလူးသတက်
 တို့ကဲ့သို့၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧ
 တိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုချီ၍ငေါ်သောစကားဖြင့်၊ ခံသိတွာ၊ ရှုတ်ချကုန်၍၊ အတ္တ
 နော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ရာဇနံ၊ မင်းတို့အား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုနှစ်ပြည်တောင်သောမင်းတို့သည်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ယုဒ္ဓသန္တာ၊ စစ်ထိုးအံ့သောအစီအရင်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ရောဟဏီနဒီတိရံ၊ ရောဟဏီမြစ်နားသို့၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာကြကုန်
 ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပိဟင်္ဂံ၊ သဒိသံ၊ ဌက်တို့၏အရအဝေးနှင့်တူသော၊ ဗလံ၊ အပို့
 အရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥာတကာ၊ ငါ၏ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကလဟံ၊
 အငြင်းအခုံခိုက်ရန်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဟန္တာ၊ ယခု၊ နေ၊ ထိုအဆွေ

၂၁

အမျိုးတို့ကိုးဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မူအံ့ဟု၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊
ဂတံ၊ ကြွေတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗိသေနာနံ၊ နှစ်ဦးသော စစ်သည်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ကေ၊ အမျှသောဆရာတို့သည်၊ တစ္ဆိ၊
ထိုအကြောင်းကိုလည်း၊ အာဝေဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိ၊
တော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာဂတောကိရ၊ ကြွလာတော်မူသတတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဌတွာစပန၊ ကောင်းကင်၌တည်တော်မူပြီး၍ကား၊
အတ္တဗျူဟသုတ္တံ၊ အတ္တဗျူဟသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထို
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့သည်၊ သံဝေဂ
ပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာရုဓာနိ၊ လက်နက်တို့
ကို၊ သာဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်
လျက်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ မဟာဋ္ဌဗ္ဗ၊ အတိုးများစွာ ထိုက်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေသုံ၊ ခင်းစေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရဟ၊ သက်တော်မူ၍၊
ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ကုဓာရိ၊
ဟတ္ထောပုရိသောတိအံဒိကံ၊ ကုဓာရိဟတ္ထောပုရိသောဤသို့အစရှိသော၊
ဗန္ဓနဇာတကံ၊ ဗန္ဓနဇာတ်တော်ကို၊ ကာထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝန္ဓာမိတံ
ဟံကုဉ္ဇရာတိအံဒိကံ၊ ဝန္ဓာမိတံဟံကုဉ္ဇရာအစရှိသော၊ လရုကိကဇာတ
ကံ၊ လရုကိကဇာတ်အော်ကို၊ ကာထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သမေဓမေနာ
ဂစ္ဆန္တိ(ပ)တဒါဧဟိန္တိမေဝ သန္တိဣဒံဝဇ္ဇကဇာတကံ၊ သဇ္ဈောဒမေနာ
ဂစ္ဆန္တိ(ပ)တဒါဧဟိန္တိ မေဝသံဟူသောဤဝဇ္ဇကဇာတ်ကို၊ ကာထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ကာထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တေသံ၊ ထို
ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား၊ စိရကာလပတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်
လုံး၊ ဉာတိတာဝံ၊ အဆွေအမျိုး၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသိန္တာ၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံမဟာဝံသံ၊ ဤမဟာဝင်ကို၊ ကာထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဉာ
တကာဝေ၊ အဆွေအမျိုးချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
ပဝီဒိ'သုကိရ၊ ကြည်ညိုကုန်သတတ်၊ တံတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သက္ခာ၊
သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ အဘုတေယျကုမာရသရတ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်သော
မင်းသားတို့ကို၊ ကောလိယာ၊ ကောလိယ မင်းတို့သည်၊ အဘုတေယျ
သတေ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်သောမင်းသားတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စကုမာရသ
တာနိ၊ ငါးရာသောမင်းသားတို့ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရိ

၅၁၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-နိပါတ်

ဝါရတ္ထာယ၊ အဋ္ဌိအရံအလို၊ ဌ၊ အဓံသု၊ ပေးကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ဝုပ္ပဟေတု၊ ရှေးအကြောင်းကုသိုလ်ဥပနိဿယကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ အိုရဟန်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတေ၊ လာလှည့်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော မင်းသားရဟန်းတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမယ နိဗ္ဗတ္တအဋ္ဌ ပရိက္ခာရယုတ္တာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောအလိုလိုဖြစ်သောရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဗ္ဘုဂ္ဂတံ၊ ယုံတက်၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့သည်၊ ခုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ကိံ၊ ပါဟေသုံ၊ အဘယ်ကိုစေကုန်သနည်း။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ တာဟိ၊ ထိုမင်းတို့သည်။ နာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ပလောဘိယမာနာ၊ ပြားယောင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥက္ကဋ္ဌိသု၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ဥက္ကဋ္ဌိတဘာဝံ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာတော၌၊ ကုဏ္ဍာလဇာတကထာယ၊ ကုဏ္ဍာလဇာတ်တော်စကားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အနဘိရတိံ၊ မရွေးလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတုကာမော၊ ဖျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောကို၊ ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗော၊ ရှေးကာလမြင်ဘူးကြ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဓေဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ နဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗော၊ ရှေးကာလမြင်ဘူးကြပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတေ၊ လာလှည့်ကုန်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောကို၊ ပေက္ခထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးအာရုံတော်အားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ နေန္တော၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ အယံပဗ္ဗတော၊ ဤတောင်သည်။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော၊ ရွှေတောင်တည်း။ အယံ၊ ဤတောင်သည်။ ရတပဗ္ဗတော၊ ငွေတောင်တည်း။ အယံ၊ ဤတောင်သည်။ မင်္ဂလပဗ္ဗတော၊ ပတ္တမြားတောင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနုပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်

သော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်တို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ကုဏာလဇ္ဈဟော၊
ကုဏာလဒိုင်နား၌၊ မနောသိလာတာလေ၊ ဆေးဒါန်းခြင်းသိလာဖြင့်ပြီး
သောကျောက်ပျာအပြင်၌၊ ပစ္စုဠာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
ဟိမဝန္တပဗ္ဗတော၊ ဟိမဝန္တာတောတောင်အရပ်၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ စတုပ္ပဒဗဟုပ္ပဒါဒိဘောဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါများ
သောအခြေရှိသော သတ္တဝါအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန်
ဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာ
ဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော တိရစ္ဆာန်တို့၏၊
ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ ကုဏာလသကုဏော၊ အောက်ချင်းစာ ဌက်မင်း
သည်၊ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်
တော်မူ၏၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကြကုန်ပြီးသည်ရှိသော်လည်း၊ တေ၊ ထို
တိရစ္ဆာန်တို့ကို၊ ဇာတိနာမနိရုတ္တိဝသေန၊ အမျိုးအမည် ခေါ်ဝေါ်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဈန္တော၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဇေတေ၊ ထိုဌက်တို့သည်၊ ဟံသ၊ ဟင်းသာဌက်မျိုးတို့တည်း၊
ဇေတေ၊ ထိုဌက်တို့သည်၊ ကောဉ္ဇာ၊ ကြိုးကြာဌက်မျိုးတို့တည်း၊ ဇေတေ၊
ထိုဌက်တို့သည်၊ စက္ကဝက္ကာ၊ စက္ကဝက်ဌက်မျိုးတို့တည်း၊ ဇေတေ၊ ထို
ဌက်တို့သည်၊ ကရိကာ၊ ကရိက်ဌက်မျိုးတို့တည်း၊ ဇေတေ၊ ထိုဌက်တို့
သည်၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍကာ၊ ဌက်ဆင် မျိုးတို့တည်း၊ ဇေတေ၊ ထိုဌက်တို့
သည်၊ ပေါက္ခရသာဓူကော၊ သာလိကာဌက်မျိုးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ ဝိမ္ဗိတဟဗ္ဗယာ၊ အံဩသောဝိတ်ရှိကုန်တုက်၊ ပဿန္တာ၊ ကြည့်
ကုန်သော်၊ သဗ္ဗပစ္ဆိတော၊ အလုံးစုံသောဌက်တို့နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တု၊
လာသော၊ ဇွိဟိဒိဇကညာဟိ၊ နှစ်ကောင်သောဌက်မပျိုတို့သည်၊ တုဏ္ဏ
ကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ ခုံသေတွာ၊ ကိုက်၍၊ ဂဟိတာကံဋ္ဌမေဝမဇ္ဈေ၊ ယူ
အပ်ခဲ့သောထုံကန်၏အလယ်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေသော၊ သဟဿဒိဇကညာပရိ
ဝါရံ၊ တထောင်သောဌက်မပျိုတို့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော၊ ကုဏာလသကု
ဏံ၊ အောက်ချင်းစာဌက်မင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အစ္ဆရိယအတ္တုတပိတ္တ
ဇာတာ၊ အံ့သွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးသော ဝိတ်သတော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဟံသံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ သန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤ
ကုဏာလဒိုင်အရပ်၌၊ ကုဏာလရာဇာ၊ ကုဏာလဌက်မင်းသည်၊ သူတ

၂၀

၅၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပုဗ္ဗော၊ ဧတေသံသရာဘဝ၌ဖြစ်တော်မူခဲ့ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ
 သံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာစ၊ ငါတုရားသည်လည်း
 သေသော၊ ကုဏာလဝံသော၊ ဤအောက်ချင်းစာငှက်၏ အမျိုးသည်၊
 အာမဇာတော၊ ဩဝါဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ နာရဒဒေဝီလော၊ နာရဒဒေဝီလအမည်
 ရှိသော၊ ဣသိ၊ ရသေ့လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊
 ဂိဇ္ဈရာဇာ၊ လင်းတမင်းလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏမုခေါ၊ ပုဏ္ဏမုခအမည်ရှိသော၊
 ဗုဿကောကိလော၊ ဥဩဌာန်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 ကုဏာလသကုဏော၊ အောက်ချင်းစာ ဌာန်မင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရောဇနာ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမ၊
 ဤတောအရပ်၌၊ ဝသိမှ၊ နေခဲ့ဘူးကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မဟာကုဏာ
 လဇာတကံ၊ မဟာကုဏာလဇာတ်တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ပောတော်မူ၏၊
 သုတ္တံ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဗုရဏဒုတိ
 ယိကာယော၊ ဧတေလူကာလမယားတို့ကို၊ အာရုတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်မပျော်ခြင်းတို့သည်၊ ဂူပသန္တာ၊
 ငြိမ်းကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ သစ္စကတံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကားကို၊
 ကထေသိ၊ ပောတော်မူပေ၏၊ ကထာပရိယောသာနေ၊ တရားစကားပော
 တော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမကော၊ အလုံးစုံအောက်ငယ်သော
 ရဟန်းသည်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ သဗ္ဗပုရိမော၊ အလုံးစုံ
 ထက်ကြီးသောရဟန်းသည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ပုတုဇ္ဇနောဝါ၊ ပုထုဇဉ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အရဟာဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ထိုငါးရာသော
 ရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူခဲ့၍၊ ပုနဇေဝ၊ တတန်သာလျှင်၊ မဟာ
 ဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့၊ ဩရုယံ၊ သက်တော်မူပြန်၏၊ အာဂစ္ဆ မာနာစ၊ လာ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနောဝ၊
 မိမိ၏သာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိ သု၊ ကြွလာတော်
 မူကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်ကိုရမိသောငှါ၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပောတော်မူပေ၏၊ တေပဉ္စသတာနိမိ၊

ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ
အားထုတ်ကုန်၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်လေကုန်
၏၊ ပဌမပတ္ထော၊ ရှေးဦးစွာအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ပဌမ
မေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေဿာ
မိတိ၊ လျှောက်ကြားအံ့ဟူ၊ အာဂမာတိ၊ လာ၏၊ အာဂတံ၊ လာခဲ့၍၊ ဘဂဝါ၊
ဘုန်းတော်ကြီးထွေသောအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာသနေး၊ သာ
သနာတော်မြတ်၌၊ အတိရမာမိ၊ မြေလျော်ပါပြီ၊ နဥက္ကဋ္ဌာမိ၊ မဆန့်ကျင်ပါ
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတု၊ ဂှိခိုး၍၊
ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အဝဉ်
သဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာခဲ့ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊
ခြံရံ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသိဒ္ဓိ သု၊ နေကုန်၏၊ ဧဋ္ဌမာသဉ္ဇပေါ၊
သထ၊ ဒီဝံသေ၊ နယံ လပြည့် ဥပုသ်နေ့၌၊ သာယန္တံ၊ သမယေ၊ ညချမ်း
အခါဖြစ်သော၊ တတောတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရား
တို့၏မြတ်သောနေရာတော်၌၊ ပဉ္စသတိ၊ ဧတာသဝပရိဂုတံ၊ ငါးရာသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက်၊ နိသိန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အသညသင်္ဃေတေ၊ အသညသတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ လည်း
ကောင်း၊ အရူပိဗြာဟ္မာနော၊ အရူပိဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣပေတွာ၊
ထား၍၊ သကလဒဿိသဟသစက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြာ
ဝဠာတိုက်တို့၌၊ အဝသေသဒေဝတာယော၊ ကြွင်းသောနတ်အပေါင်း
တို့သည်၊ မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာယ၊ မင်္ဂလသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုရမတ္တဘာဝေ၊ သိမ်မွေ့သော
ကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ဝိဝိတြာပုဗ္ဗိဘာနံ၊ ဆန်းကြယ်
သောဥာဏ်ပညာရှိသော၊ ဓမ္မဇေသနံ၊ တရားဇေသနာကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ သောဿာမေတိ၊ နာကြကုန်အံ့ဟူသံ၊ ပရိဝါရေသု၊ ကောင်းစွာခြံရံ
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဝါသ
ကာယိကာ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌နေကုန်သော၊ ဒိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်
သော၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဂုဏ္ဍာယ၊
ထ၍၊ ဗြဟ္မဂုဏံ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတ၊ သွား
လေကုန်သနည်း၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တမတ္ထံ၊ ထို

၅၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုက္ခိယသုတ္တံ

အကြောင်းကို၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊
 ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝါ
 ဇ္ဇမုဒ္ဒိနိ၊ စကြာဝဠာ တောင်ထိပ်၌၊ ဥက္ခာ၊ ရပ်၍၊ ပစ္စေက ဂါထာယော၊
 အသီးအသီးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ယထာဟံ
 အာဟ၊ သုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော် မူသနည်းဟုမူကား၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသသံ၌နေကုန်သော၊ စတုန္ဒံ၊ ဧ
 ဝတာနံ၊ လေးယောက်ကုန်သောနတ်ဗြဟ္မာတို့အား၊ ဧတံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
 နည်း၊ အယံခေါဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့
 ၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ မဟ
 တာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်များမြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်း
 ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ပဉ္စမက္ကေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော
 ရဟန္တာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒသဟိစလောကဓာ
 တူဟိ၊ တမသောင်းလောကဓာတ်မှလည်း၊ ဧဝတာယော၊ နတ်တို့သည်၊ ယ
 သုပယုန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓအံသောဌ၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကိုလည်း၊ ဒဿနာ
 ယ၊ ဗုဒ္ဓအံသောဌ၊ သဒ္ဓိပတိတာစ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးစေကုန်
 သည်၊ ဟေန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကဝဏ္ဏိကံ၊ မယံဝိ၊ ငါတို့
 သည်လည်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်မ
 မူကားကောင်း၏၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာစပန၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍ကား၊ ပစ္စေကံဂါထံ၊
 အသီးအသီးသောဂါထာကို၊ ဘာသေယျာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာကို၊ မဟာဝဂ္ဂေ၊ မဟာ
 ဝဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတံ၊ သွားကြကုန်သော်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလေး
 ယောက်သောဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သောဗြဟ္မာသည်၊ ပုရိမ
 စက္ကဝါဇ္ဇမုဒ္ဒိနိ၊ အရှေ့စကြာဝဠာ၏တောင်ထိပ်၌၊ ဩကာသံ၊ နေရာအခွင့်
 ကို၊ လဘိက္ခာ၊ ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်
 လျက်၊ မဟာသမယောပဝနသ္မိံ (ပ) ဒက္ခိတာယေအပရာဇိတသံဃန္တိ၊
 မဟာသမယောပဝနသ္မိံ (ပ) ဒက္ခိတာယေအပရာဇိတသံဃံဟူသော၊ ဣမံ

ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 ဘာသမာနဿ၊ ရွတ်ဆိုသော၊ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မာနတ်၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊
 ပန္နိမစက္ကဝါဠပဗ္ဗတေ၊ အနောက်စကြာဝဠာ၏တောင်ထိပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်
 လျက်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောဗြဟ္မာသည်၊ အဿာသိ၊
 ကြားလေ၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောဗြဟ္မာသည်၊ ပန္နိမစက္က
 ဝါဠမုဒ္ဓိနိ၊ အနောက်စကြာဝဠာ တောင်ထိပ်၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊
 လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအနောက်စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်
 လျက်၊ တံဂါထံ၊ ထိုအရှေ့စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌နေသော ဗြဟ္မာ၏ဂါ
 ထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တတြဘိက္ခဝေါသမာဗဟံသု (ပ) ဣန္ဒြိယာနိ
 ရက္ခန္တိပဏ္ဍိတာတိ၊ တတြဘိက္ခဝေါသမာဗဟံသု(ပ) ဣန္ဒြိယာနိရက္ခန္တိ
 ပဏ္ဍိတာဟူသော၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ တတိ
 ယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော ဗြဟ္မာသည်၊ ဧက္ခိဏစက္ကဝါဠ မုဒ္ဓိနိ၊
 တောင်စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုတောင်စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ တံဂါထံ၊ ထိုဗြဟ္မာနှစ်ယောက်
 ထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဆေတွာဗိလံဆေတွာပုလိဗံ(ပ) သုသုနာဂါတိ
 အာဒိ၊ ဆေတွာဗိလံဆေတွာပုလိဗံ(ပ) သုသုနာဂါဟူသော၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤ
 ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်
 သောဗြဟ္မာသည်၊ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုဒ္ဓိနိ၊ မြောက်စကြာဝဠာတောင်ထိပ်
 ၌၊ ဩကာသံ၊ နေရာအခွင့်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြောက်စကြာဝဠာ
 တောင်ထိပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
 ၍၊ ယေကေဗိဗုဒ္ဓံသရဏံဂတာသေ(ပ) ဧဝကာယံပရိပူရိဿန္တိတိ၊ ယေ
 ကေဗိဗုဒ္ဓံသရဏံဂတာသေ(ပ) ဧဝကာယံပရိပူရိသန္တိဟူသော၊ ဣဓံဂါ
 ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏။ တဿာပိ၊ ထိုမြောက်စကြာ
 ဝဠာတောင်ထိပ်၌နေသောဗြဟ္မာ၏လည်း၊ တံသန္တံ၊ ထိုရွတ်သောအသံကို၊
 ဧက္ခိဏစက္ကဝါဠ၊ တောင်စကြာဝဠာ၌၊ ဌိတော၊ တည်သောဗြဟ္မာသည်၊
 အဿာသိ၊ ကြားလေ၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေဗြဟ္မာနော၊ ဤဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်
 ကို၊ ထောမေတွာ၊ မြီးပွင်း၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ အဟာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဧကစက္ကဝါဠ၊ တပြိုင်နက်သောစကြာဝဠာ
 ကို၊ နာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝပရိသံ၊ နတ်ပရိသတ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊

၁၂၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲ

၁၂၄

ကြည့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊
 ကိံ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
 ထာဝိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မယံ၊ ငါတုရား၏၊ ဇေတုယံ၊ ဤလက်ထက်၌၊ ဒေဝ
 တာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
 ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊
 အဋ္ဌါနံ၊ ကာလအစွန့်၌၊ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုခံတော်မူထိုက်
 ကုန်သော၊ ယေဝိတေသဗ္ဗာသမ္ပန္န၊ အကြင်တုရားတို့သည်လည်း၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသမ္ဘိဘဂဝန္တာနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်း၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌၊ တေဗ္ဗရမာယေဝ၊ ဤကဲ့သို့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည် သာ
 လျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်
 သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ထုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်
 အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝိတေသဗ္ဗာသမ္ပန္န၊ အကြင်
 မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ နောင်အခါ၌ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 သေယျထာဝိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မယံ၊ ငါတုရား၏၊ ဇေတုယံ၊ ဤယခုလက်
 ထက်၌၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတာ၊ အညီအညွတ်
 စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံ
 ဒေဝပရိသံ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်ကို၊ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗဝသေန၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်အဘဗ္ဗ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗ္ဗိဓာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဝိဘဇိ၊ ခွဲဝေတော်မူ၏၊ ဧတ္ထကာ၊ ဤ
 မျှလောက်သောပရိသတ်တို့သည်၊ ဘဗ္ဗာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ပရိသတ်တို့
 တည်း၊ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှလောက်သောပရိသတ်တို့သည်၊ အဘဗ္ဗာ၊ မကျွတ်
 ထိုက်သောပရိသတ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိဓာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဝိဘဇိ၊ ခွဲဝေတော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ခုသောပရိသတ်တို့တွင်၊ အဘဗ္ဗာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်
 သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓသတေဝိ၊ အရာသောတုရားတို့သည်
 လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊
 နုဗ္ဗန္တိ၊ တရားကိုမသိနိုင်ကုန်၊ ဘဗ္ဗာ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ ပရိသာ၊
 ပရိသတ်တို့ကို၊ မောဇေတံ၊ တရားကိုသိစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်တော်
 မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံဘဗ္ဗပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 ကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စရိယဝသေန၊ စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဓာ
 ခြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိ၊ ခွဲဝေတော်မူ၏၊ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂစရိတာ၊ ရာဂစရိုက်ပြောကုန်၏၊ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှသော

ဂုတ္တိလံတို့သည်၊ ဒေါသမောဟဝိတက္ကံ သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိစရိတာ၊ ဒေါသစရိတ်
 မောဟစရိတ်သဒ္ဓါစရိတ်ဗုဒ္ဓိစရိတ်ပြောကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စရိယဝ
 သေန၊ စရိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းတော်မူ၍၊ အသာ
 ပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်အား၊ ကိဒ်သိဓမ္မဒေသနာ၊ အကယ်မည်သော
 တရားဒေသနာသည်၊ သဗ္ဗာယာ၊ လျောက်ပတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မ
 ကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဝိဝိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံပရိသံ၊ ထို
 ပရိသတ်ကို၊ မနုဿကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ အတ္တဣာသယေန၊ မိမိ၏
 အလိုအားဖြင့်၊ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနိုင်မြင်နိုင်မည်လော၊ ပဏ္ဏောသယေန၊
 သူတပါး၏ အလိုအားဖြင့်၊ ဇာနေယျ နုခေါ၊ သိနိုင်မြင်နိုင် မည်လော၊
 အတ္တုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အတ္တုပ္ပတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနိုင်မြင်နိုင်
 မည်လော၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ အမေးပုစ္ဆာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနိုင်
 မြင်နိုင် မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ မေးအပ်သောပုစ္ဆာ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ဇာနေယျာတိ၊ ထိရာ၏ဟု၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပဉ္စ၊ အမေးပြုသနာကို၊
 ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးအံ့သောငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သောပရိသတ်တို့သည်၊ အတ္ထိ
 သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော၊ နုတ္ထိသန္တိ၊ မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊
 သကလပရိသံ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ်ကို၊ အဝေဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဧကောပိ၊ တစုံတယောက်သောဂုတ္တိလံသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည် ငင်လျှင်၊
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သဓေဝိသဇ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍
 ဖြေအံ့၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ငါ၏ကိုယ်တိုင်မေး၍ ငါ၏ကိုယ်တိုင် ဖြေသည်ရှိသော်၊
 အသာပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းအား၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည်၊
 နဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ယံနုနယမိပန၊ အကယ်၍ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တဗုဒ္ဓံ၊ နိဗ္ဗိတဘုရားကို၊ မာပေယျံ၊ ဘန်ဆင်းရဲမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်ကို၊ သမာ
 ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဂုဠာယ၊ ဈာန်မှထ၍၊ မနောမယိဒ္ဓိယာ၊ နှလုံးတော်ကြံ
 သောအတိုင်းပြီးသဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓံ၊ ကိုယ်တော်
 ၏အကျဖြစ်သောဘုရားကို၊ မာပေယျံ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၏၊ သဗ္ဗင်္ဂလစ္စင်
 လက္ခဏသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား
 သည်၊ အာဂုတ္တံ၊ လာ၍၊ ပတ္တစိဝရဓရော၊ သမိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်
 လျက်၊ အာလောကိတ ဝိလောကိတာဒိ သမ္ပန္နော၊ တူယူကြည့်ခြင်း

၅၂၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တစောင်းကြည့်ခြင်း အစရှိသောအကြောင်းပြည့်စုံသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာပေသိ၊ တန်ဆင်းတော်မူ၏။ အဓိဋ္ဌာနဗိတ္တောန၊
အဓိဋ္ဌာနဗိတ်တော်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
သော၊ ထိုတန်ဆင်းတော်မူအပ်သောနိဗ္ဗိတဘုရားသည်။ ပါစိနလောကဓာ
တုတော၊ အရှေ့လောကဓာတ်မှ။ အာဂတိံ၊ လာ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမသမေ၊ အမျှမျှအတူတူသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္နော
ဝေ၊ နေလျက်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမဋ္ဌိသမာဓမေ၊ ဤ
အစည်းအဝေး၌။ စရိယဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယာနိဿသုတ္တံ၊
ဤခြောက်သုတ်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထို
သုတ်တို့သည်။ သေယျထိဒံ သေယျထာနိကတမာနိ၊ အဘယ်သုတ်တို့
နည်းဟူမူကား၊ ဝုရာဘောဒသုတ္တံ၊ ဝုရာဘောဒသုတ်လည်းကောင်း။ ကလဟာ
ဝိဝါဒသုတ္တံ၊ ကလဟာဝိဝါဒသုတ် လည်းကောင်း။ ဝုဠဗျူဟမဟာဗျူဟံ၊
ဝုဠဗျူဟသုတ်မဟာဗျူဟသုတ်လည်းကောင်း။ တုဝဋ္ဌကံ၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်
လည်းကောင်း။ ဣဒမေဝသမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယံ၊ ဤသမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယ သုတ်
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောသုတ်
တို့တွင်၊ ရာဂစရိတဒေဝတာနံ၊ ရာဂစရိုက်များသောနတ်တို့အား၊ သပ္ပာယာ
ဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗဿ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော။ ဣမသံသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်ကို။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်စဉ်သောငှါ။
ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဝုန္တိန္ဒြေ၊ မေးသောနိဗ္ဗိတဘုရားသည်။ ဝုန္တိဓိမုနိပဟု
တပညန္တိ၊ ဝုန္တိဓိမုနိဟုတပညံအစရှိသော။ ဣဝံ၊ ဤဝါသာကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

ဓာတ္တံ၊ ထိုဝါသာ၌။ ပဟုတပညန္တိ၊ ပဟုတပညံဟူသည်ကား။ မဟာ
ပညံ၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိသော။ တိတ္ထန္တိ၊ တိတ္ထံဟူသည်ကား။ စတု
ရောဏတိတ္ထံ၊ လေးပါးသောဩစာဓကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရိဂတန္တိ၊
ပါရိဂတံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗု
တန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတံဟူသည်ကား။ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝသေန၊ သဥပါဒိ
သေသနိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ဌိတတ္ထန္တိ၊ ဌိ
တတ္ထံဟူသည်ကား။ လောက ဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံ တရားတို့ကြောင့်။
အကမ္မာနေယျစိတ္တံ၊ မတုန်ယှုပ်သောစိတ်ရှိသော။ နိက္ခမ္မဗာရာဇနုဇ္ဈကာမေ
တိ၊ နိက္ခမ္မဗာရာဇနုဇ္ဈကာမေ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့
ကို၊ ပနုဒိတွာ၊ ပစ်ခွါခဲ့၍၊ စာရာဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတော့၍။

၂-စူဠဝဂ် ၁၃-သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဓနိယသုတ်။

၅၂၇

နိက္ခမ္မထွက်ခဲ့၍၊ ကထံဘိက္ခု သမ္ဗာသော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျာတိ၊
 ကထံဘိက္ခု သမ္ဗာသော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျဟု သည်ကား။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ လောကေ၊ လူတို့ကို၊ သမ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်နိုင်ရာသနည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားနိုင်ရာသနည်း၊
 လောကေန၊ လူနှင့်၊ အနုပလိတ္တော၊ လိမ်းကျခြင်းမရှိသည်၊ ဟု တွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိဟာရေယျ၊ နေနိုင်ရာသနည်း၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အတိက္ကမေယျ၊
 လွန်နိုင်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာသုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်
 ခြင်းသို့၊ အပစ္စာ၊ မရောက်မူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဓန္တော
 နာမ၊ ကောင်းစွာလောကကိုပစ်ခွါခဲ့ခြင်းသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ လောကေ၊ ထိုလော
 က၌၊ ရာဂစရိတဝသေန၊ ရာဂစရိုက်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟိ
 တံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ သဗ္ဗပုဂ္ဂလသမူဟေ၊ အလုံးစုံအောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏အပေါင်း၌၊ သမာနဓေါသာနံ၊ တူသောဓေါသရှိကုန်သော၊ ဧဝတာဂ
 ကာနံ၊ နတ်အပေါင်းတို့၏၊ အာဓိဏ္ဏဓေါသပဟာနတ္ထံ၊ အလေ့အကျက်ဓေါ
 သကိုပယ်ဖျက်သောငှါ၊ ယဿမင်္ဂလာတိ၊ ယဿမင်္ဂလာအစရှိသောဂါထာ
 ကို၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်တော်မူ၍၊ အရဟတ္တနိက္ခဇ္ဇေနဝ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်အဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဏာသဝပဋိပဒံ၊ ရဟန္တာတို့၏
 အကျင့်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပန္နရေသဂါ
 ထာယော၊ တဆွဲငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ မင်္ဂလာတိဇေတံ၊ မင်္ဂလာဟူသောဤအမည်သည်၊ မင်္ဂလာသုတ္တေ၊ မင်္ဂလာ
 သုတ်တော်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအစရှိ
 သည်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သမူဟတာတိ၊ သမူဟတာဟု
 သည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပညာသတ္တေန၊
 ပညာဟူသောထားသံလျက်ဖြင့်၊ ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပါတာတိ၊ ဥပ္ပါ
 တာဟုသည်ကား၊ ဥက္ကာပါတ ဒိသာဒါဟာဒယော၊ ဥက္ကာယျံခြင်းအရပ်
 မျက်နှာကိုဖီးလောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဇေဝိပါကာ၊ ဤသို့သော
 အကျိုးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်

၅၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သော၊ ဥပ္ပါတာဘိနိဝေသာ၊ ဥက္ကာယျုခြင်းအစရှိသည်ကိုလုံးလုံးသွင်းခြင်းတို့
သည်၊ မင်္ဂလဒေါသာနာမ၊ အပြစ်ရှိသောမင်္ဂလာမည်ကုန်၏၊ သုဝိနာတိ၊
သုဝိနဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနုဿမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝါမပဿန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊ သယတာဒိဋ္ဌေန၊ အိပ်၍မြင်မက်
သောအိပ်မက်ကြောင့်၊ ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒက္ခိဏပဿာဒိတိ၊ လက်ညှပ်နံပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သယတာဒိ
ဋ္ဌေန၊ အိပ်၍မြင်မက်သောအိပ်မက်ကြောင့်၊ ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သော
အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဝိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌၊ စန္ဒံ၊ လက်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
မက်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ သုရိယာဒယော၊ နေအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်မက်သည်ရှိသော်၊
ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဝိနာဘိနိဝေသာ၊ အိပ်မက်ကိုလုံးလုံးသွင်းခြင်းတို့
သည်၊ မင်္ဂလဒေါသာနာမ၊ အပြစ်ရှိသောမင်္ဂလာမည်ကုန်၏၊ လက္ခဏာတိ၊
လက္ခဏာဟူသည်ကား၊ ဒဏ္ဍလက္ခဏာ ဝတ္ထလက္ခဏာဒိပါဌံ၊ ထုံကန်၏
လက္ခဏာဝုဆိုးအဝတ်တို့၏ လက္ခဏာအစရှိသည်တို့၏ပါဌ်ကို၊ ပဋိဝ္ဋာ၊
ဖတ်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤအမှတ်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဣဒံနာမဝိပါကံ၊ ဤမည်သော
အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
လက္ခဏာဘိနိဝေသာ၊ အမှတ်အသားတို့ကိုလုံးလုံးသွင်းခြင်းတို့သည်၊ မင်္ဂလ
ဒေါသာနာမ၊ အပြစ်ရှိသောမင်္ဂလာမည်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံတို့
ကို၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်း
ဖြင့်သာသျှင်၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ မင်္ဂလဒေါသဝိပ္ပဟိနောတိ၊ မင်္ဂလဒေါ
သဝိပ္ပဟိနောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌတိသမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောမင်္ဂလာ
မြတ်တို့ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောလောကီမင်္ဂလာ
တို့သည်၊ မင်္ဂလဒေါသာနာမ၊ အပြစ်ရှိသောမင်္ဂလာတို့မည်ကုန်၏၊ ယဿ
ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ တေမင်္ဂလာဒယော၊ ထိုလောကီမင်္ဂလာဒေါ
သတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
မင်္ဂလဒေါသဝိပ္ပဟိနော၊ မင်္ဂလာဒေါသကိုပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မင်္ဂလာနံ၊ လောကီမင်္ဂလာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပါတာဒိဒေါသာနဉ္စ၊ ဥက္ကာယျု
ခြင်းအစရှိသောအပြစ်တို့ကိုလည်း၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မင်္ဂလဒေါသဝိပ္ပဟိနော၊ အပြစ်ရှိသောမင်္ဂလာကိုပယ်အပ်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မင်္ဂလာဒိတိ၊ လောကီမင်္ဂလာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂတတ္တော၊ သိအပ်ရအပ်သော တရားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗောဓောလောကောပရိဗ္ဗဇေယျာတိ၊ သမ္ဗောဓောလောကော ပရိဗ္ဗဇေယျ ဟူသည်ကား၊ သောမိဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကေန၊ လောက၌၊ အနုပလိက္ခော၊ လိမ်းကျံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒုတိယ ဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ ရာဂံဝိနယေထမာနုသေသုဒိဗ္ဗေ သုကာမေသုစာပိဘိက္ခူတိ၊ ရာဂံဝိနယေထမာနုသေသု ဒိဗ္ဗေသုကာမေသု စာပိဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ မနုသေသု၊ လူတို့၌၊ ပဝတ္ထေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်တို့၌၊ ပဝတ္ထေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်တရားဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ မဖြစ်စေအပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနဇန္ဓာ၊ သိလျက်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဝိနယေထ၊ ဖျောက်နှိုင်းရာ၏၊ အတိက္ကမ္ဘာသံသမေဓ္မဓမ္မန္တိ၊ အတိက္ကမ္ဘာသံသမေဓ္မဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ တတောပရံ၊ ထိုနောက်၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပကာရတော၊ အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ပရိညာဘိသမယာဒယော၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သာဓေဇန္ဓာ၊ ပြီးစေတော်မူလျက်၊ စတုသစ္စဘောဒိန္နိ၊ သစ္စာလေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမေဓ္မံ၊ သက်ဝင်၍၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊ တိပိဓံပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ အတိက္ကမ္ဘေ၊ လွန်၍၊ သမ္ဗောဓောတိ၊ သမ္ဗောဓောဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ လောကော၊ လောက၌၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ နေရာ၏။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ အနုရောဓဝိရောဓဝိပ္ပဟိနောတိ၊ အနုရောဓဝိရောဓဝိပ္ပဟိနောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဝတ္ထု၊ သု၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထု၊ ကာမအစရှိသည်တို့၌၊ ပဟိနရာဂဒေါသော၊ ပယ်အပ်သောရာဂဒေါသရှိ၏၊ သေဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ သဗ္ဗဂါထာသုပိ၊ အလုံးစုံသောဂါ

၁၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထာတို့၌လည်း။သောဝိတိက္ခသမ္ဘာလောကေပရိဗ္ဗာဇေယျာတိပဒံ။သောဝိ
တိက္ခသမ္ဘာလောကေ ပရိဗ္ဗာဇေယျ ဟူသောပုဒ်ကို။ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယဉ်
အပ်၏။ဟိသမ္ဘံ၊မှန်၏။ဣတော၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ။ပရံ၊နောက်၌။ယောဇ
နဋ္ဌိ၊အနက်ယောဇနာခြင်းကိုလည်း။အဝတွာ၊မဆိုမူ၍။အဝုတ္တမေဝ၊မဖွင့်
မဆိုအပ်သေးသောပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ဖွင့်ကုန်အံ့။

စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ သတ္တသင်္ခါရဝသေန၊ သတ္တဝါ
သင်္ခါရ၏အတွင်းဖြင့်၊ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ဝိယဉ္ဇ၊ချစ်ခြင်းတရားကို
လည်းကောင်း၊ အပ္ပိယဉ္ဇ၊ မချစ်ခြင်းတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပဒိုဗ္ဗာဟာဒေန၊
ဆန္ဒရာဂဒေါသကိုပယ်သဖြင့်၊ ဟိတွာ၊ပယ်စွန့်၍၊အနုပါဒါယာတိ၊အနုပါ
ဒါယဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနေဟိ၊ဥပါဒါန်တို့
သည်၊ ကိဉ္စိခမ္ဘံ၊ စိုးမည်း ယူသော တရားကို၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊
အနိသိတောကုဟိဋ္ဌိတိ၊အနိသိတောကုဟိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသတ
ဘေဒေန၊ တရားနှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ တဏှာနိဿယေန၊တဏှာကိုမှီ
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှိုသဗ္ဗိဘေဒေန၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊
ဒိဋ္ဌိနိဿယေန၊ ဒိဋ္ဌိကိုမှီသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော၊
ဣပါဒိခမ္ဘေဝါ၊ ဣပါရုံအစရှိသောတရား၌လည်းကောင်း၊ ဘဝေဝါ၊ဘဝ၌
လည်းကောင်း၊အနိသိတော၊မရှိသည်ဖြစ်၍၊သံယောဇနေဟိဝိပ္ပမုတ္တော
တိ၊ သံယောဇနေဟိဝိပ္ပမုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊တေတုမကမ္မော၊ဟုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့သည်၊သံယော
ဇနဿ၊ သံယောဇဉ်၏၊ ဝိသယတ္တာ၊ အာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်၊သံယောဇနိ
ယာ၊သံယောဇနိယမည်ကုန်၏၊တေဟိ၊ထိုသံယောဇဉ်တရားတို့၏၊အာရုံ
ဖြစ်သောတေတုမိကကရားတို့မှ၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေဟာ၊ အလုံးစုံအပြားအား
ဖြင့်၊ မဂ္ဂတာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်၊ ပရိညာတတ္တာ၊ပိုင်းခြား၍သိ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊လွတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း။ဧတ္ထ၊ဤဂါထာ၌၊ ပဋ္ဌမပဒေန၊ရှေးဦးစွာသောပုဒ်
ဖြင့်လည်း။ရာဂဒေါသပ္ပဟာနံ၊ရာဂဒေါသကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်
မူအပ်၏။ဒုတိယေန၊ဒုတိယပုဒ်ဖြင့်၊ဥပါဒါနိဿယာဘာဝေါ၊ဥပါဒါန်၏မှီ
ရာမရှိသည်ကို၊ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊တတိယေန၊တတိယပုဒ်ဖြင့်၊ သေသာ
ကုသလေဟိ၊ ကြွင်းသော အကုသိုလ်တို့မှ လည်းကောင်း၊ အကုသလ
ဝတ္ထုဟိ၊အကုသိုလ်တို့၏ဖြစ်ရာအာရုံဖြစ်သောဝတ္ထုတို့မှလည်းကောင်း။

ဝိပ္ပမောက္ခော၊ လွတ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋ္ဌမေန၊ ပဋ္ဌမပုဒ်ဖြင့်၊ ရာဂဇေါ
 သပ္ပကာနံ၊ ရာဂဇေါသကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒုတိယေနဝါ၊ ဒုတိယပုဒ်ဖြင့်လည်း၊
 ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ တတိယေန၊ တတိယပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊
 ထိုရာဂ အစရှိသော အကုသိုလ်တို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ် သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သံယောဓနိယေဟိဝိပ္ပမောက္ခောဟိ၊ သံယောဓနိယေဟိ
 ဝိပ္ပမောက္ခောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ။

ပဋ္ဌမဂါထာယ၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၌၊ ဥပဓိသုတိ၊ ဥပဓိသုဟူသည်ကား၊ ခန္ဓု
 ပဓိသု၊ ခန္ဓာတည်းဟူသောဥပဓိတရားတို့၌၊ အာဒါနန္တိဝိ၊ အာဒါနံဟူ၍
 လည်း၊ အာဒါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ ယူအပ်သောအနက်ဖြင့်၊ တေယေဝ၊ ထိုဥပဓိ
 တရားတို့ကိုသာသျှင်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အနညနေယျောဟိ၊ အနည
 နေယျောဟံဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိနံ၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့ကို၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊
 ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဝိမောက္ခတရားကို၊
 သေယျောဟိ၊ မြတ်သောတရားဟူ၍၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 သည်၊ အနေတဗ္ဗော၊ ဆောင်၍မသိစေအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကား
 သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဒါနေသု၊ စွဲလင်း
 ကိုင်ယူအပ်သောတရားတို့တွင်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ လေးကြိမ်မြောက်သော
 မဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ဝိနေတွာ၊
 ပယ်ဖျောက်ပြီးသောကြောင့်၊ ဝိနိတသန္တရာဂေါ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်သော
 ဆန္ဒရာဂရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဓိသု၊ ဥပဓိတို့၌၊
 သာရံ၊ အနှစ်သာရရှိ၏ဟုယူခြင်းသို့၊ နဇေတိ၊ မရောက်၊ သဗ္ဗဥပဓိ၊ အလုံး
 စုံသော ဥပဓိတရားတို့ကို၊ အသာရကတ္ထေနော၊ အနှစ်သာရ မရှိသော
 အနက်ဖြင့်သာသျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတော၊ ထိုအနှစ်သာရမရှိသည်
 ကိုမြင်သောကြောင့်၊ ဒုဝိဓေသုပိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေသုနိဿယေသု၊ ထိုဆန္ဒရာဂ၏ရှိရာဖြစ်သော ခန္ဓုပဓိအစရှိ
 သည်တို့၌၊ အနိသိတော၊ မြို့သောသဘောမရှိ၊ အညေနဝါ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်သော ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝိမောက္ခတရား
 သည်၊ သေယျောဟိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ နအာနေတဗ္ဗော၊ ဆောင်၍မသိအပ်၊
 ဝိကာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗော၊
 ကောင်းစွာ၊ သောကေ၊ သောက၌၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ နေရာ၏။ ။

ဆဋ္ဌဂါထာယ၊ ဆဋ္ဌဂါထာန္တိ၊ အဝိရုဒ္ဓေါတိ၊ အဝိရုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊
 တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေသံဒုန္တရိတာနံ၊ ထိုဒုစရိုက်တို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုစရိတေန၊ သုစရိုက်တရားနှင့်၊ သန္တိ၊
 တကွ၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဒိတွာနုဓမ္မန္တိ၊ ဝိဒိတွာနုဓမ္မဟူ
 သည်ကား၊ ဝေဒေန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊
 ဝိဒိတွာနု၊ သိ၍၊ နိဗ္ဗာနပဒါတိ ပတ္ထယာနောတိ၊ နိဗ္ဗာနပဒါတိ ပတ္ထယာနော
 ဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနပဒါနံ၊ အနုပါဒိသေသခန္ဓနိဗ္ဗာန
 သို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင်းတသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
 သာတည်း။

၁၃

သတ္တမဂါထာယ၊ သတ္တမဂါထာန္တိ၊ အကုဋ္ဌေါတိ၊ အကုဋ္ဌေါဟူသည်
 ကား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထုဟိ၊ အက္ကောသဝတ္ထုတို့
 ဖြင့်၊ အသပထော၊ မကျိန်သဲသည်၊ နသန္တသေထာတိ၊ နသန္တသေထဟူ
 သည်ကား၊ နဥပနေယျာထ၊ အမျက်ဒေါသကိုမဆောင်၊ နကပ္ပေယျာထ၊
 အမျက်ဒေါသကိုမကြံ၊ လဒ္ဓါပရဘောဇနံနမဇ္ဇေတိ၊ လဒ္ဓါပရဘောဇနံနမဇ္ဇေ
 ဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည့်၊ နိဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ သဒ္ဓါဒေ
 ယျံ၊ သဒ္ဓါ၍ပေးလှူခွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော
 သူတည်း၊ ယသသမိ၊ ကျော်စောသောသူတည်း၊ လာဇိ၊ လာဘ်များသောသူ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဇ္ဇေယျ၊ မာနမရှိရာ၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာ
 နုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

အဋ္ဌမဂါထာယ၊ အဋ္ဌမဂါထာန္တိ၊ လောဘန္တိ၊ လောဘံဟူသည်ကား၊
 ဝိသမလောဘံ၊ မညီညွတ်သောလောဘကို၊ ဘဝန္တိ၊ ဘဝံဟူသည်ကား၊
 ကာမဘဝါဒိ၊ ကာမဘဝအစရှိသည်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့
 ဖြင့်၊ ဘဝဘောဂတဏှာ၊ ဘဝဘာဂတဏှာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဝုရိမေန၊ ရှေးပုဒ်ဖြစ်သောလောဘသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အသုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန္တိမေန၊ နောက်
 ဖြစ်သောဘဝသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကမ္မဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝိ
 တောသေဒနဗန္ဓနာစာတိ၊ ဝိရတောသေဒနဗန္ဓနာစာ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသနံ၊ ကံကိလေ
 သာတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရသတ္တသေဒ

နာစ၊ တပါးသောသတ္တဝါကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနာစ၊
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဝိရတော၊ ကင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဂုတ္တနုယမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

နဝမဂါထာယံ၊ နဝမဂါထာ၌၊ သာရုပ္ပမတ္တနောဝိဒိတွာတိ၊ သာရုပ္ပမတ္တ
နောဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သိက္ခု၊ ဇာဝဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊
မိမိအား၊ ပတိ၊ ရှုပ်၊ ဝေဿာ၊ ပတ်သော၊ အနေသနာဒိ၊ အနေသနအစရှိ
သောအမှုကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သေနာဒိအာဇီဝပါရိ
သုဒ္ဓိစ၊ ရှာဖွေခြင်းအစရှိသော အသက်မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သမ္ဗာပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ ကောင်းသော
အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္ဗာအာဇီဝ သမ္ဗာပဗ္ဗိပတ္တိတရား၌၊
ပတိဋ္ဌမာနေန၊ အမြဲတည်သောအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥာတ
မတ္တေနဝ၊ သိကာမတ္တမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္စိ၊ စိုးဝဉ်းမျှသည်၊ နဟောစ၊ မဖြစ်
ယထာတထိယန္တိ၊ ယထာတထိယံဟူသည်ကား၊ ယထာတထိယထာဘူ
တံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ခန္ဓါယတနာဒိတေဒံ၊ ခန္ဓာ
အာယတနအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောတရား
အတိုင်းကို၊ ဥာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊
တတတ္ထံ၊ ဟုတ်တိုင်းသောသဘောကို၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ သေ
သံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ ၊

ဒသမဂါထာယံ၊ ဒသမဂါထာ၌၊ သောနိရာသောအနာသိသာနောတိ၊
သောနိရာသောအနာသိသာနောဟူသည်ကား၊ ယသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဝိနာသိတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနုသယာစ၊ အနုသယတို့သည်လည်း၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အကု
သလမူလာစ၊ အကုသလမူလတရားတို့လည်း၊ သမူဟတာ၊ နှုတ်ပယ်
အပ်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရာသော၊ တပ်ခြင်းမရှိသည်၊
နိတဏှော၊ တဏှာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့တပ်ခြင်း
တဏှာမရှိသောကြောင့်၊ အာသာယ၊ တောင်းတခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိ
သောကြောင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ရူပါဒိဓမ္မံ၊ ရူပါရုံအစရှိသောတရား
ကို၊ နာသိသတိ၊ မတောင့်တ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နိရာသော အနာသိသာ

နောတိ၊ နိရာသော အနာသိသာနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။ ၊

ကောဒသမဂါထာယ၊ ကောဒသမဂါထာ၌၊ အာသဝါဒိဏောတိ၊ အာသ
ဝါဒိဏောဟူသည်ကား၊ ဗိဏစတုရာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောလေးပါးသော
အာသဝရှိသော၊ ပဟိနမာနောတိ၊ ပဟိနမာနောဟူသည်ကား၊ ပဟိနနဝ
ဝိမမာနော၊ ပဟိအပ်သောကိုးပါးအပြားရှိသောမာနရှိသော၊ ရာဂပထန္တံ၊
ရာဂပထံဟူသည်ကား၊ ရာဂဝိသယဘူတံ၊ ရာဂ၏အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
တေဘူမိကဓမ္မဇာတံ၊ အံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တရားသဘောကို၊ ဥပါတိ
ဝတ္တောတိ၊ ဥပါတိဝတ္တော ဟူသည်ကား၊ ပရိညာပဟာဏ်နဟိ၊ ပရိညာ
ပဟာနံတို့ဖြင့်၊ အတိတ္တန္တော၊ ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တောတိ၊ ဒန္တော
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗန္ဒ၊ ရုပ်ရောခနံ၊ အလုံးစုံသောဒွါရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
တရားကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အရိယဓမ္မဓမ္မထေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော
ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တဘူမိပတ္တော၊ ယဉ်ကျေးသောအရာဌာနသို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ကိလေသဂ္ဂိဝူပ
သမေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောသီးသည်ငြိမ်းသဖြင့်၊ သီတိဘူတော၊
ချမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေ
ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဒ္ဓါဒသမဂါထာယ၊ ဒ္ဓါဒသမဂါထာ၌၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊
ဗုဒ္ဓါဒိဇူဇာသု၊ ဘုရားအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့၌၊ ပရပစ္စယဝိရ
ဟိတတ္တော၊ လွန်ကျူးသောအပြစ်မှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာ
ရသမ္ပန္နေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊
နောက်သို့မဆုတ်သောသဒ္ဓါနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပရဿ၊ ဘုရား
မှတပါးသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပရိပတ္တိယံ၊
အကျင့်ကို၊ ဝမနဘာဝေန၊ ဆည်းကပ်ရောက်ပေါက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယထာဟာကိ၊ အာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွတော်မူသောဘုရားအား၊
သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ကာမျှသာဖြစ်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နဂ္ဂန္တောမိ၊
မဆည်းကပ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သုတဝါတိ၊ သုတဝါ
ဟူသည်ကား၊ ဒေသိတသုတကိစ္စတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို

☰

ကြားခြင်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထကသုတ သမန္နာဝတော၊
 မဘောက်မပြန်မှန်သောအနက်ရှိသော တရားကိုကြားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 နိယာမဒဿိတိ၊ နိယာမဒဿိဟူသည်ကား၊ သံသာရကန္တာရမုဋ္ဌေ၊ သံ
 သရာတည်းဟူသောကန္တာရ၌တွေဝေကုန်သော၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း
 တို့ကို၊ အမတပုရဂါမိနေ၊ အမတအမည်ရှိသော နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမ္မတ္တနိယာမဘူတဿ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ကောင်းကျိုး
 ကိုသာမြဲပေတတ်သော သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလ
 ဒဿာပိ၊ အကျိုးကိုပေးလေ့ရှိသော၊ နိဗ္ဗမဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သောမဂ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဂ္ဂဂတေသုနဝဂ္ဂ
 သာရီတိ၊ ဝဂ္ဂဂတေသုနဝဂ္ဂသာရီဟူသည်ကား၊ ဝဂ္ဂဂတာနာမ၊ အရသို့
 ရောက်သည်တို့မည်သည်ကား၊ ဧဝံ၊ သဗ္ဗိဒ္ဓိဗ္ဗဂတိကား၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော
 ဒိဗ္ဗိသဘောတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပနိလောမတ္တာ၊ သန့်ကျင်
 သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂါဟိ၊ အပေါင်းအစုတို့ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗိဂတေ
 သု၊ အယူဝါဒသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဣဒံ၊ ဤတရား
 သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒိယတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ
 လျှင်၊ တပိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗိဝသေန၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နဝဂ္ဂသာရိ၊ ဒိဗ္ဗိတည်းဟူသောအပေါင်းအစုအယူကိုအနှစ်သာရရှိ၏
 ဟုအယူမရှိခြင်းသို့၊ အဂမနတော၊ မရောက်သောအားဖြင့်၊ ပနိယန္တိ၊
 ပနိဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ပနိဗ္ဗာတကံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော၊ ဗိတ္တဝိယာဓုကံ၊
 စိတ်၏နိဂဟ်တိုက်ခြင်းရှိသော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤပနိဗ္ဗံဟူသောအမည်သည်၊ ဒေါသဝိသေသနနာမမေဝ၊
 ဒေါသပုန်၏ဝိသေသနမည်သည်သာတည်း၊ ဝိနေယျာတိ၊ ဝိနေယျဟူသည်
 ကား၊ ဝိနတ္တော၊ ဆုံးမ၍၊ ယေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တေရုသံမဂါယာယ၊ တေရု
 သမဂါယာ၌၊ သံသုဒ္ဓဇိနေတိ၊ သံသုဒ္ဓဇိနေဟူသည်ကား၊ သံသုဒ္ဓေန၊
 ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဝိဇိတကိ
 လေသော၊ အောင်အပ်သောကိလေသာရှိသော၊ ဝိဝေဇ္ဈဒေါတိ၊ ဝိဝေဇ္ဈ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ ဝိဝေဇ္ဈရာဂဒေါသ မောဟ ဆန္ဒနေ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီး
 သောရာဂဒေါသမောဟတည်းဟူသောအရိုးရှိ၏၊ ဓမ္မေသုဝသိတိ၊ ဓမ္မေ
 သုဝသိ ဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌၊
 ဝသိပ္ပတ္တော၊ အလေ့အကျက်ဝသိဘော်ရှိခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဟိသန္တံ၊

၁၃၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှံ...ရတိယတွံ၊

မှန်၏။ အသေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဥာတာ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုသဗ္ဗာလေးပါး တရားတို့ကို၊
 ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သေသောသည်၊ အညယာ၊ တပါးအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ကာဝံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓမ္မေသုဝသိတိ၊ ဓမ္မေသုဝသိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ပါရဂူတိ၊ ပါရဂူဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပါရန္တိ၊ ပါရ်ဟူ
 ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပါရမည်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊
 သဥပါဒိသေသဝသေန၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိဂတော၊
 ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနေဇောတိ၊
 အနေဇောဟူသည်ကား၊ အပဂတတဏှာစလနော၊ ကုန်လျှပ်တတ်သော
 တဏှာမှကင်းသော၊ သင်္ခါရနိရောဓဉာဏကုသလောတိ၊ သင်္ခါရနိရောဓ
 ဉာဏကုသလောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါ
 ရနိရောဓဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဥာဏံ၊ ထိုသင်္ခါရ၏ချုပ်
 ရာကိုသိသော ဥာဏံသည်၊ အရိယမဂ္ဂပညာ၊ အရိယမဂ်နှင့်သွဉ်သော
 ပညာတည်း၊ တက္ကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏၊ စတုက္ခတ္တံ၊
 လေးကြိမ်ဆေကတ္တာ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆေကောတိ၊ ဆေက
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ရုဒ္ဓသမဂါထာယ၊ ရုဒ္ဓသမဂါထာ၌၊ အတိတေသုတိ၊ အတိတေသုဟူ
 သည်ကား၊ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ဆဲကာလသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အတိတ္တန္တေသု၊
 လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ ပဉ္စသုခန္ဓေသု၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌၊ အနာဂတေသု
 တိ၊ အနာဂတေသုဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တိအဋ္ဌတ္တေသု၊ ဖြစ်ဆဲသို့မရောက်ကုန်
 သေးသော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေသုဝေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌သာလျှင်၊ ကပ္ပာတိ
 တောတိ၊ ကပ္ပာတိဟောဟူသည်ကား၊ အဟံမမန္တိ၊ ငါငါ၏ကိုယ်တည်း
 ဟု၊ ကပ္ပနံ၊ ကြံခြင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗန္ဓိ၊ အလုံးရလည်းဖြစ်သော၊
 တဏှာဒိဗ္ဗိကပ္ပံ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသောအကြံကို၊ အတိတေ၊ လွန်လေ
 ပြီးသော၊ အတိစ္စသုဒ္ဓိပညောတိ၊ အတိစ္စသုဒ္ဓိပညောဟူသည်ကား၊ အတိတ
 သုဒ္ဓိပညော၊ လွန်လေပြီးသောတရား၌စင်ကြယ်ခြင်းရှိသောပညာနှင့်ပြည့်
 စုံ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ သုဒ္ဓိပညော၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ
 သောပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ ကဲမိုး၍၊ သုဒ္ဓိ
 ပညော၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသနည်းဟုမူကား၊ အဋ္ဌတ္တ
 ယံ၊ အဋ္ဌန့်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ ကဲမိုး၍၊ သုဒ္ဓိပညော၊ စင်

ကြယ်သောပညာရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖုန်၏၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရသင်္ခါရော၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော၊ အတိတော၊
လွန်လေပြီးသော၊ အန္တိ၊ အစွန့်ကာလသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဇာတိဇရာမရဟာ
သင်္ခါရော၊ ဇာတိဇရာမရဟဟုဆိုအပ်သော၊ အနာဂတော၊ လာလတ္တံ့
သော၊ အန္တိ၊ အစွန့်ကာလသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဝိညာဏာဒိဘဝပရိယန္တော၊
ဝိညာဉ်အစဘဝအဆုံးရှိသော၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်သာဖြစ်သော၊ အန္တိ၊
အစွန့်ကာလသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအဆုံးရံကိုလည်း၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊
လွန်မြောက်၍၊ ကင်္ခါယံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိတရိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ ဗေဒမဝိသုဒ္ဓိ
ပတ္တပညော၊ လွန်စွာအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်း သို့ရောက်သောပညာရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတိတ္တသုဒ္ဓိ
ပညောတိ၊ အတိတ္တသုဒ္ဓိပညောဟူ၍၊ ပုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗာယတနေဟိတိ၊
သဗ္ဗာယတနေဟိဟူသည်ကား၊ ခုဒသာယတနေဟိ၊ တဆွေနှစ်ပါးသောအာ
ယတနတို့မှ၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ကပ္ပါတိတော၊ ကာလအစွန့်သုံးပါးကိုလွန်၏၊ ကပ္ပါတိတတ္ထာ၊ အစွန့်
ကာလသံပါလွန်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိတ္တသုဒ္ဓိပညတ္ထာမ၊ ကာလကို
လွန်၍စင်ကြယ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အာယတိ၊ လာ
လတ္တံ့သောဘဝသစ်၌၊ ကိဉ္စိ၊ အမှုတခုသော၊ အာယတနံ၊ အာယတနသို့၊
နဉပေတိ၊ မရောက်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာယတနေဟိဝိပ္ပမုတ္တော၊ အရ
ဟံ၊ သဗ္ဗာယတနေဟိဝိပ္ပမုတ္တောအရဟံဟူ၍၊ အာဟံ၊ ဆို၏။

၁၂ ပန္နရသဂါထာယ။ ပန္နရသဂါထာ၌။ အညာယပဒန္တိ။ အညာယပဒံဟု
 သည်ကား။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတရားတို့၏။ ယေတေပဒါ။ အကြင်ပုဒ်တို့ကို။
 စတုရောတိ။ လေးပါးတို့ဟူ၍။ ဂုတ္တာမိန့်အပ်ကုန်၏။ တေသုထိလေးပါး
 သောပုဒ်တို့တွင်းကောက်။ တချချသောပဒံပုဒ်ကို။ ပုဗ္ဗဘဝသစ္စဝဂ္ဂဿ
 ပနပညာယ။ ရှေးအခါ၌သစ္စာကိုဝိုင်းခြား၍မှတ်သောပညာဖြင့်။ ဥတွာ
 သိ၍။ သမေတ္တဓမ္မန္တိ။ သမေတ္တဓမ္မဟူသည်ကား။ တတောပရံ။ ထိုမှနောက်၌။
 စတုဟိအရိယမဂ္ဂေဟိ။ လေးပါးသော အရိယမဂ်တို့ဖြင့်။ စတုသစ္စဓမ္မံ
 သစ္စာလေးပါးတရားကို။ သမေတ္တသိ၍။ ပိဝဠံဒိသ္မာနပဟာနမာသဝါနန္တိ။
 ပိဝဠံဒိသ္မာနပဟာနမာသဝါနံဟူသည်ကား။ အထ။ ထိုနောင်မှ။ ပစ္စဝေက္ခန
 ဉာဏေန။ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့်။ အာသဝက္ခယသညိတံ။ အာသဝတရား
 တို့၏ကုန်ရာဟုမှတ်အပ်သော။ ပိဝဠံ။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှကင်းသော။ အနာဝဠံ။
 ဝဋ်ဆင်းရဲသို့တံတန်ပြန်မလာတတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဥတွာ။ သိ၍။

၅၃၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ခုတိယတွဲ

သဗ္ဗုပဓိနံပရိက္ခယသတိ၊ သဗ္ဗုပဓိနံပရိက္ခယသဟု သည်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓကာမဂုဏ ကိလေသာဘိသင်္ခါရဘေဒါနံ၊ ခန္ဓကာမဂုဏ်ကိလေသာအဘိသင်္ခါရအပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဓိနံ၊ ဥပမိတရားတို့၏၊ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတ္တမိ၊ တရံတရသောဥပမိတရားတို့၌၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြုတွယ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ နေနိုင်ရာ၏၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အနုလ္လိယန္တော၊ မပြုတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေနိုင်ရာ၏၊ ဝန္တေယျ၊ သွားနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဃနံ၊ ဧသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောနိဋ္ဌိတော၊ ထိုနိဋ္ဌိတဘုရားသည်၊ ဧသနံ၊ ဧသနာတော်ကို၊ ထောမန္တော၊ မြီးမွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓါဟိဘဂဝါတိဣမံဂါထံ၊ အဒ္ဓါဟိဘဂဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရဟာတော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောသောဇေဝံဝိဟာရီတိ၊ ယောသောဇေဝံဝိဟာရီဟူသည်ကား၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မင်္ဂလာဒိနိ၊ လောကီမင်္ဂလာအဂရှိသည်တို့ကို၊ သမူဟနိတွာ၊ ကောင်းစွာပစ်ပယ်၍၊ သဗ္ဗမင်္ဂလာဒေါသပ္ပဟာနဝိဟာရီ၊ အသုံးဝန်အဖြစ်ရှိသောလောကီမင်္ဂလာကိုပယ်၍နေလေ့ရှိ၏၊ ယောပိသော၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗိဗ္ဗမာနုသကောသု၊ နတ်လူတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမတရားတို့၌၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဝိနယ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဘဝံ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓဘိသမယဝိဟာရီ၊ တရားကိုရ၍နေလေ့ရှိ၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တာယဂါထာယ၊ ထိုဂါထာဖြင့်၊ နိဋ္ဌိဉ္စ၊ ညွှန်းအပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဧသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောရှင်ဂေါတမ၊ အဒ္ဓါဟိအဒ္ဓါဇေ၊ စင်စစ်မချွတ် မယွင်းသာလျှင်၊ တွံ၊ ရှင်ဂေါတမဘုရားသည်၊ ယသေ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ မင်္ဂလာ၊ ထောက်မင်္ဂလာတို့ကို၊ သမူဟတော၊ နှုတ်ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ချီပြီး၍၊ တဿာဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သမ္မာသောလောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျာတိ၊ သမ္မာသောလောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျဟူ၍၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရီ၊ နေလေ့ရှိသော၊

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ ဥတ္တမေန၊မြတ်သော၊ ဒမထေန၊ စက္ခု၊အစရှိသော ဣန္ဒြေကိုဆုံးမ
 သဖြင့်၊ ဒန္တော၊ဆုံးမလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာနိစ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသဝိသံယောဇနာနိစ၊ ဆယ်ပါးသော သံယော
 ဧဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုရောဗ္ဗယောဂေစ၊ လေးပါးသော ဩဗာ
 ယောဂတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတိပတ္တော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်၊ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊
 လောကေ၊လောက၌၊ပရိဗ္ဗာဇေယျ၊နေရာ၏၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ မေ၊ငါအား၊
 ဝိစိကိန္နာ၊ ယုံမှားတွေးတောဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ
 သနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ ထောမနဂါတံ၊ မြီးမွမ်းသောဂါထာကို၊ ဝတုဗ္ဗ၊
 ဆို၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် အဆုံးရှိသဖြင့် သာလျှင်၊
 နိဗ္ဗာပေ၊ပြီးစေ၏၊သုတ္တပရိယောသာနေ၊ သုတ်ကိုဟောတော်မူသည်၏
 အဆုံး၌၊ ကောဋိသတသဟဿဓေဝတာနံ၊ ကုဇ္ဇေတသိန်းသောနတ်တို့
 အား၊ အဂ္ဂမဿသမ္ပတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော
 သိ၊ဖြစ်၏၊သောတာပတ္တိသကခါဂါမိအနာဂါမိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 သကခါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ပတ္တာပုန၊ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ကား၊ဂဏနတော၊အရေအတွက်ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊အသင်္ခယာ၊မရေ
 မတွက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိ
 ကာယ၊ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ၊သုတ္တ
 နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တဝတ္ထုနာ၊ သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယ
 သုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-ရူဠဝဂ်-၁၄-ဓမ္မိကသုတ်၊

ဝေမေသုတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ဝေမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ ဓမ္မိက
 သုတ္တံ၊ဓမ္မိကသုတ်တည်း၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အဘယ်နည်းဟူ
 မူကား၊ လောကနာထေန၊ နတ်လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဋ္ဌမာနေ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူသောကာလ
 ၌၊နာမေနစ၊အမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိပတ္တိယာစ၊အကျင့်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ဓမ္မိကောနာမ၊ဓမ္မိကအမည်ရှိသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာ

သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ ထိုခန္ဓကဒါယကာသည်။ သရ
 ကသမ္ပန္နော၊ သရဏဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သိလသမ္ပန္နော၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 ဗဟုသုတော၊ များသော အကြား အမြင်ရှိ၏။ တိရိစ္ဆကတ္တယခရော၊ တိစ္ဆ
 ကတ်သုံးပုံကိုဆောင်ရွက်၍၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အဘိညာ လာဘီ၊ အဘိညာဉ်ဈာန်ကို ရခြင်းရှိ၏။ အာကာသစာရိ၊
 ကောင်းကင်ယုံသွားလေ့ရှိသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊
 ထိုခန္ဓကဥပါသကာအား၊ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်ကုန်သောဒါယကာတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုငါးရာသောအခြံအရံဒါယကာတို့
 သည်လည်း၊ တာဒိသာဇေ၊ ထိုခန္ဓကဒါယကာနှင့် အလားတူကုန်သည်
 သာလျှင်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုခန္ဓကဥပါသကာအား၊ ဧကဒိဝ
 သံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပေါသထိကဿ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်း ရှိလျက်၊
 ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ကပ်သော၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တံယောက်
 အထည်းတည်းကိန်းစဉ်၊ မဇ္ဈိမယာမာဝသာနသမယေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၏အဆုံး
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၍၊ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အတယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရိယ
 အနဂါရိယာနံ၊ အိမ်ရာထောင်သေလူဆောင်၌နေသောသူအိမ်ရာမထောင်
 သော ရဟန်းတော်၌ နေသော သူတို့၏၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ဖြစ်သောဝင်္ဂီ
 တရားကို၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယံနုနယဒိပနဝုစ္ဆယျ၊ မေးလျှောက်
 ရမူကားကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထိုခန္ဓကဥပါသကာသည်။ ပဉ္စဟိဥပါသကသတေဟိ၊
 ငါးရာသောဥပါသကာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသုက္ကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထို
 ခန္ဓကဥပါသကာအား၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူပေ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌၊
 ယံပဒံ၊ အကြင်ပုဒ်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဖွင့်တော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော၊ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်ကို၊ ဝုဗ္ဗနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပေဒိတဗ္ဗံ၊
 ထိအပ်၏။ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ယံပဒံ၊ အကြင်ပုဒ်
 သည်၊ အဝုဗ္ဗံ၊ အသစ်ဖြစ်၏။ တံပဒံ၊ ထိုအသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်ကို၊ ဝဏ္ဏ
 ဟိသာမ၊ ငါတို့ဖွင့်ကုန်အံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကထံကရောတိ၊ ကထံကရောဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော ကျင့်သောသူသည်၊ သာဓုဟောတိတိ၊ သာဓုဟောတိဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရော၊ ကောင်းသနည်း၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသနည်း၊ အတ္တံသာဓနော၊ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဥပါသကာဇ္ဈေဝ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်သောသူတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူဘောင်မှ၊ အနဝါရံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ဧတိ၊ ရောက်၏၊ ပဗ္ဗတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသို့သည်လည်း၊ အဂါရိနော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူဘောင်၌နေကုန်လျက်၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဒုဗ္ဗိဓေသု၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဧတေသု သာဝကေသု၊ ထိုတပည့် သားတော်တို့ထွင်၊ ကလံကရော၊ အဘယ် အကျင့်ကိုကျင့်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ သာဓု၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဠဿ၊ မေးတော်မူအပ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗျာကရဏော၊ ထင်ရှားစွာဟောတော်မူခြင်း၌၊ သမတ္ထတံ၊ စွမ်းတော်မူနိုင်ခြင်းကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တုဝံဟိတိဂါထာနွယံ၊ တုဝံဟိဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂတိန္တိ၊ ဂတိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာသယဂတိ၊ လိုအပ်သောအလားကို၊ ပရာယနန္တိ၊ ပရာယနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂတိန္တိ၊ ဂတိဟူသည်ကား၊ နရယောဒိပဉ္စဘေဒံ၊ ငရဲအစရှိသည်ဖြင့်ငါးပါးအပြားရှိသောအရပ်ကို၊ ပရာယနန္တိ၊ ပရာယနံဟူသည်ကား၊ ဂတိတော၊ လားရာဖြစ်သော ငါးပါးသော အရပ်မှ၊ ပရာယနံ၊ တဘန်အသက်သို့ လားရာဖြစ်သော၊ ဂတိဝိပ္ပမောက္ခံ၊ ဂတိငါးပါးမှလွတ်သော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူပေ၏၊ နုစတ္ထိတုဇေလျာတိ၊ နုစတ္ထိတုဇေလျာဟူသည်ကား၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗိတုဝံဉာဏမဝေဇ္ဇမ္ပပကာသေသိသတ္တေအနုကမ္မမာနောတိ၊ သဗ္ဗိတုဝံဉာဏမဝေဇ္ဇမ္ပပကာသေသိသတ္တေအနုကမ္မမာ

၅၄၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-နိပါတ်

နောဟူသည်ကား၊ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွေသော၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥေယျံနာမ၊ ဥေယျအမည်ရှိသော၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥေယျဇာတိတရားကို၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ သမေဓပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္မမာနော၊ သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဥေယျဇာတိတရားကို လည်းကောင်း၊ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူပါလေဟံ၊ ဟဿယဿ၊ အကြင်အကြင်သတ္တဝါအား၊ ယံယံဟိတံ၊ အကြင်အကြင်အကျိုးစီးပွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံတံဟိတံ၊ ထိုထိုသောအကျိုးစီးပွားကို၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသောသတ္တဝါအား၊ အကာသိယေဝ၊ ပြုတော်မူပေသည်သာတည်း၊ ဧသေသိယေဝ၊ ဟောတော်မူပေသည်သာတည်း၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အာစရိယမုဋ္ဌိ၊ ဆရာတို့အားပေးအပ်သော ဆရာစားအာမိသာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရောစသိဝိမသောတိ၊ ဝိရောစသိဝိမသောဟူသည်ကား၊ ရမဇောဒိဝိရဟိတော၊ မီးခိုးမြို့အစရှိသည်တို့မှကင်းသော၊ စန္ဒာဝိယ၊ လမ်းကွေ့သို့၊ ရာဂါဒိမလောဘာဝေနေ၊ ရာဂအစရှိသောအညစ်အကြေးမရှိသဖြင့်၊ ဝိမသော၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောစသိ၊ ထွန်းပတော်မူပေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော၊ အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေသံ၊ အကြင်နတ်တို့အား၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တေဧဝဝုတ္တေ၊ ထိုနတ်သားတို့ကို၊ ကိတ္တေန္တောစ၊ ကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပသံသန္တောစ၊ မြီးမွင်းလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အာဂန္တိတေသန္တိ၊ ကေတိဂါထာနွယံ၊ အာဂန္တိတေသန္တိ၊ ကေဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာဂရာဇာဇရာဝတောနာမာတိ၊ နာဂရာဇာဇရာဝတောနာမဟူသည်ကား၊ ဇရာဝတောနာမ၊ ဇရာဝတံအမည်ရှိသော၊ အယံဧဝဝုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ကာမရူပေ၊ ကာမရူပအမည်ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဝိမာနေ၊ နတ်ဗိမာန်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ သောဇရာဝတော၊ ထိုဇရာဝတံနတ်သားသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းသို့၊ ဂုဠတိ၊ ရောက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိယဗုဒ္ဓံ၊ ယုဒ္ဓနာတရာဂါးဆယ်ရှိသော၊ ဟတ္ထိဝဏ္ဏံ၊ ဆင်၏သဏ္ဌာန်ကို၊

အာဝိနိဋ္ဌိတွာ၊ ဘန်ဆင်းသည်ရှိသော်၊ တေတ္ထိံသကုမ္ဘေ၊ သုံးဆဲသုံးလုံး
သောဆင်ပြီးကင်းတို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ဧရာဝဏောနာမ၊ ဧရာ
ဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဧရာ
ဝဏ်ဆင်အား၊ ဧကေကသ္မိံ၊ ကုမ္ဘေ၊ တလုံးတလုံးသောပြီးကင်း၌၊ ဧန္တ
ဒန္တာ၊ အဝှယ်နှစ်ချောင်းနှစ်ချောင်းစီရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဧကေကသ္မိံ၊ ဒန္တေ၊ အဝှယ်တချောင်းတချောင်း၌၊ သတ္တသတ္တပေါက္ခရဏိ
ယော၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသောရေကန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေ
ကိဿာ၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ တခုတခုသောရေကန်၌၊ သတ္တ သတ္တပဒုပိနိ
ယော၊ ပဒုမ္မာကြာခုနစ်ရုံခုနစ်ရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကသ္မိံ
ပုပ္ဖေ၊ ပဒုမ္မာကြာတပွင့်တပွင့်၌၊ သတ္တသတ္တပတ္တာနိ၊ ခုနစ်လွှာခုနစ်လွှာ
သောကြာချစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကသ္မိံ၊ ပတ္တေ၊ ကြာပွင့်
တချပ်တချပ်၌၊ သတ္တသတ္တ အန္တရာယော၊ နတ်သွီးခုနစ်ယောက် ခုနစ်
ယောက်တို့သည်၊ နစ္စန္တိ၊ ကကုန်၏၊ ပဒုမ္မန္တရာယော၊ တွေဝ၊ ကြာပဒုမ္မာ
နတ်သွီးတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝိသုတာ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်၏၊ သတ္တဿ၊
သိကြားမင်း၏၊ နာဇုကိတ္တိယော၊ ကချေသည်မိန်းမတို့သည်၊ ဝိမာနဝတ္ထု
သ္မိံ၊ ဝိ၊ ဝိမာနဝတ္ထုကျင်း၌လည်း၊ ကညာ၊ နတ်သွီးတို့ကို၊ ပဒုမေသု၊ ပဒုမ္မာ
ကြာတို့၌၊ သိက္ခိတာတိ၊ သင်အပ်သောကချေသည်မိန်းမတို့ဟူ၍၊ အာဂ
တာ၊ လာကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံပနတေတ္ထိံသကုမ္ဘာနံ၊ ထို
သုံးဆဲသုံးလုံးသောပြီးကင်းတို့၏ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သုဒဿနကုမ္ဘော
နာမ၊ သုဒဿနကုမ္ဘမည်သောပြီးကင်းသည်၊ တိယောဇနမတ္တော၊ သုံးယူဇ
နာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဒဿနပြီးကင်း၌၊
ယောဇနပမာဏာ၊ တယူဇနာပမာဏရှိသော၊ မဏိပလ္လင်္ကော၊ ပတ္တမြား
ပလ္လင်ကို၊ တိယောဇနဗ္ဗေဓေ၊ သုံးယူဇနာအဖြင့်ရှိသော၊ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍင်၌၊
အတ္တရိယတိ၊ ခင်းအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတယူဇနာရှိသောပတ္တမြားပလ္လင်၌၊
ဧဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်းသည်၊ အန္တရာသဗ်
ပရိဝုတော၊ နတ်သွီးအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊
ပစ္စန္ဒဘောတိ၊ ခံစား၏၊ ဧဝါနမိန္ဒေ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကေပန၊
သိကြားမင်းသည်ကား၊ ဥယျာနကိဇ္ဇဘော၊ ဥယျာဉ် ကစားပြီးသည်မှ၊
ပဋိနိဝေတ္တ၊ တဘန်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဘန်၊ တံဂ္ဂဟံ၊ ထိုဆင်သဏ္ဌာန်
ကို၊ သံဟရိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဧဝပုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဂန္တိ

၅၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ၊

တေသန္တိကေနာဂရာဇာရောဂဏောနာမဇိနောတိ၊ အာဂန္တိတေသန္တိ
ကေနာဂရာဇာ ရောဂဏောနာမ ဇိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ဆို၏၊ သုတွာတိ၊
သုတွာဟူသည်ကား၊ သေသော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဇီ
တပါပဓမ္မော၊အောင်အပ်သောအကုသိုလ်ရှိ၏၊ ဣတိဇေ၊ဤသို့၊သုတွာ၊
ကြား၍၊ သောပိတယာ မန္တယိတွာတိ၊ သောပိတယာ မန္တယိတွာဟူ
သည်ကား၊ တယာ၊သင်ဓမ္မိကနှင့်၊ သန္တိ၊အတုတကွ၊ မန္တေတွာ၊ တိုင်
ပင်၍၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိတွာ၊မေး၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အဇ္ဈဂမာတိ၊အဇ္ဈဂမာဟူသည်ကား၊ အဓိဂမာ၊
ရအပ်၏၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဓုတိ သုတွာန ပတိတဈပေါတိ၊ သာဓုတိ သုတွာ
နပတိတဈပေါဟူသည်ကား၊ တံပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို၊ သုတွာန၊ကြား၍၊
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟု၊အဘိနန္ဒိတွာ၊နှစ်သက်ဝန်ခံ၍၊
တုဗ္ဗိရူပေါ၊နှစ်သက်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ရောက်၏၊ဣတိ
အယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရာဇာပိတံဝေဿဝဏော
ကုဝေရောတိတ္ထေ၊ ရာဇာပိတံဝေဿဝဏော ကုဝေရောဟူသောဤပါဌ်၌၊
သောယက္ခော၊ ထိုကုဝေရနတ်သည်၊ ရုဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ တပ်မက်ဘွယ်ရှိသော
အနက်ဖြင့်၊ရာဇာ၊ရာဇာမည်၏၊ဝေသာဏာယ၊ဝေသာဏအမည်ရှိသော၊
ရာဇဋ္ဌာနိယာ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်သောမင်းနေပြည်၌၊ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊
ကာရေတိ၊ပြု၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝေဿဝဏော၊ဝေဿဝဏ်မည်
၏၊ပုရိမနာမေန၊ရှေးလူဖြစ်သောကာလအမည်ဖြင့်၊ ကုဝေရောတိ၊ကုဝေရ
ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ကိရ၊ တဆင့်စကားကြားဘူသည်ကား၊
ကုဝေရောနာမ၊ ကုဝေရအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ များ
သောဥစ္စာရှိသောပုတ္တားသည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဒါနာဒိနိ၊အလှူပေးခြင်းအစ
ရှိကုန်သော၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝိသာဏာယ၊ဝိသာဏ
အမည်ရှိသော၊ ရာဇဋ္ဌာနိယာ၊ မင်းနေပြည်၌၊ အဓိပတိ၊ အစိုးရသည်၊
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကုဝေရော
တိ၊ကုဝေရဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဇေတံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အာဇာနာနိယ
သုတ္တေ၊အာဇာနာနိယသုတ်၌၊ ကုဝေရဿခေါပန(ပ)ဝဏောတိဝုပ္ပတိတိ၊
ကုဝေရဿခေါပန(ပ)ဝဏောတိ ဝုပ္ပတိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊မာရိယာ၊အချင်းတို့၊ကုဝေရဿခေါပန၊ကုဝေရအမည်ရှိ
သော၊မဟာရာဇဿ၊နတ်မင်းကြီး၏၊ ရာဇဋ္ဌာနိ၊မင်းနေပြည်သည်၊ဝိသာ

ဧကောနာမ၊ ဝိသာဏမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဝေရော၊ ကုဝေရအမည်ရှိသော၊ မဟာရာဇာ၊ နတ်
 မင်းကြီးကို ဝေဿဝဏောတိ၊ ဝေဿဝဏ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌၊ ပါကုဋမေဝ၊ ထင်ရှား
 သည်သာတည်း၊ အတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ စောဒကော၊ စောဒကသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံသိယာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်
 ကြောင့်ကား၊ နုရုဏရေ၊ ဝေးသော၊ တာဝတိံသာတာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်
 ပြည်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ ဧရာဝဏော၊ ဧရာဝဏ်နတ်သားသည်၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်သည်၊
 ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဧကနဂရေစ၊ တပြိုင်နက်သောမြို့၌
 လည်း၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ အယံဥပါသကော၊ ဤဓမ္မိကဥပါသကာသည်၊
 သဗ္ဗပစ္ဆိမံ၊ အလုံးစုံနောက်မှ၊ အာဂတော၊ လာလေသနည်း၊ ကထဉ္စ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ သော၊ ထိုဓမ္မိကဒါယကာသည်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်သားတို့
 ၏၊ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို၊ အညာသိ၊ သိလေသနည်း၊ ယေနက္ခာရဏောန၊
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ဇေဝမနံ၊ ဤသို့လာကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊
 အဖြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိရန္တုသဝန၊ တဆင့်
 စကားကြားရသည်ကား၊ ဝေဿဝဏသ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနေကသဟဿပဝါဠပလ္လင်္ကံ၊ အထောင်မကသော
 သန္တာဖြင့်ပြီးသောပလ္လင်ကို၊ နှိဒသယောဓနနာရိဝါဟနံ၊ တဆွဲနှစ်ယူဓနာ
 ရှိသောမိန်းမယာဉ်သို့၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ပဝါဠကုန္တံ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးသော
 သံလျင်ကို၊ ဥစ္စာဓေတော၊ ထင်း၍၊ ဒသသဟဿိ ကောဋိယက္ခေဟိ၊ ကုဇ္ဇေ
 တသောင်းသောဘိလူးတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိ သာမိတိ၊ ငါမေးလျှောက်အံ့ဟု၊ အာကာ
 သဠာမာနာနိ၊ ကောင်းကင်၌တည်သောဗိမာန်တို့ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ခိုက်
 တိုက်၍၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊
 ဝေဠုကန္တကနဂရေ၊ ဝေဠုကန္တကမြို့၌၊ နန္ဒမာတာယ၊ နန္ဒမာတာအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏၊ နဝေသနဿ၊ နေရာခပ်၏၊ ဥပရိဘာဂံ၊
 အထက်အပိုသို့၊ သဗ္ဗတ္ထော၊ ရောက်၏၊ ဥပါသိကာယစ၊ ဒါယိကာမ၏
 လည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တည်း၊
 ပရိသုဒ္ဓာသိလဝါ၊ စင်ကြယ်သောဘိလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊

ဝိကာသဘောဇနံ၊ နေလွဲညစာစားခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇကတ္တယခမိနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကိုဆောင်ရွက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အနာဂါမိပလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုနန္ဒမာတာဥပါသိကာမသည်၊ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသော
 လေသတံခါးကို၊ ဥဋ္ဌာဓေတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဥတုဂဟဏတ္ထာယ၊ ဥတုကိုယူအံ့
 သောဌ၊ မာလုတေရိတောကာသေ၊ လေးညှင်းသာရာအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊
 အဋ္ဌကပါရာယနဝဂ္ဂေ၊ အဋ္ဌကပါရာယနဝင်၌၊ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဗ္ဗေဇ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ စာမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ မရေရန၊ သာယာသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ သရဏ္ဍာယ်
 ၏၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်သည်၊ တဗ္ဘေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊
 ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပါသိကာ၊ နန္ဒမာတာဥပါသိကာမ
 သည်၊ ဣဒမဝေါတဂဝါမဂဓေသုဝိဟရန္တော၊ ပါသာဏကောစေတိယေ
 ပရိစာရိကသောဌသန္တံဗြာဟ္မဏာနန္တိ၊ ဣဒမဝေါတဂဝါမဂဓေသုဝိဟ
 ရန္တော၊ ပါသာဏကောစေတိယေပရိစာရိကသောဌသန္တံဗြာဟ္မဏာနံ အစရှိ
 သော၊ နိဝမနံ၊ နိဂုံးစကားကို၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 လေ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဝဂ္ဂပရိ
 ယောသာနေ၊ ဝင်၏အဆုံး၌၊ သုဝဏ္ဏမူရဏသဒိသံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောမရိုးစည်
 နှင့်တူသော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သေး၊ ဂိဝံ၊ လည်ဘင်းကို၊ ပဂ္ဂဟိတွာ၊ မြှောက်ချီ၍၊
 ဘဂိနိ၊ နှမ၊ သာဓုသာဓုတိ၊ ကောင်းစွကောင်းစွဟု၊ ဘိဝရကာရံ၊ ကောင်းချီး
 ကိုးအဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒမာတာဥပါသိကာမသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာဓု
 ခေါ်ခြင်း၌၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓုတ္တေ၊
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဥပါသိကာ၊ နန္ဒမာတာဥပါသိကာမသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပနီသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်သည်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ သောတာပန္နော၊
 သောတာပနီသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တံယေဝ၊ ထိုသို့သာ
 သျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသောတာနု ဘာဝံ၊ တရားအစဉ်၏ အာနုဘော်ကို၊
 သန္တာယ၊ ချည်၍၊ ဥပါသိကံ၊ ဒါယကာမကို၊ ဘဂိနဝါဒေန၊ နှစ်မဟူသော
 စကားဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ခေါ်၏၊ ဥပါသိကာယ၊ နန္ဒမာတာ၊ ဥပါသိကာမ
 သည်၊ ဘဒြိမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှင်လန်းခြင်းရှိသော၊ ဘာတိကာ၊
 အိုမောင်ကြီး၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿယေနကာရိတောန၊ အကြင်

အကြောင်းဖြင့်၊ ကာလံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါကို၊ မညသိ၊ သိပေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မ၊ တယံ၊ သင်နှစ်မ၌၊
 ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာ
 ကို၊ ကရောမိတိ၊ ပြုပါအံ့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ ဘဒ္ဒိ
 မုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော၊ ဘာတိက၊ အိုမောင်ကြီး၊ မမ၊ ငါနှစ်မ၏၊
 ခေတ္တံ၊ လယ်၌၊ နိပ္ပန္နံ၊ စိုက်ပျိုးသဖြင့်ပြီးသော၊ သာလိ၊ သလေးခင်းကို၊
 ကမ္မက၊ ရော၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ အာဟရိတံ၊ အမှုကိုပြီးလွယ်
 အောင်ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသတ္ထောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊
 တဝ၊ သင်မောင်ကြီး၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ကို၊ အာဏာပေဟိ၊ စေခိုင်းပါ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သောဝေဿဝဏော၊ ထိုဝေဿ
 ဝဏ်နတ်သည်၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မ၊ သါရူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ယက္ခေ၊ အခြံအရံနတ်
 ဘိလူးတို့ကို၊ အာဏာပေဟိ၊ စေလိုက်၏၊ တေ၊ ထိုစေအပ်သောနတ်ဘိလူး
 တို့သည်၊ အစုတေရသကောဋ္ဌာဂါရသတာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွတရာတဆဲ့
 သုံးသုံးသောကျိတို့ကို၊ ပူရေသံ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ တေတေ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပတု
 တိ၊ အစပြု၍၊ ကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျိသည်၊ ဦးနံနာမ၊ ပခုတ်လျော့သောမည်သည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ လောကေ၊ လူရှုစသောကဋ္ဌ၊ နန္ဒမာတု၊ နန္ဒမာတာဥပါတိ
 ကာမ၏၊ ကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ပိယာတိ၊ ကျိကဲ့သို့ဟူ၍၊ နိဗ္ဗဿနံ၊ သက်သေအရာ
 ပြုကြသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်၊
 ကောဋ္ဌာဂါရနိ၊ ကျိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်ခဲ့၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပိကာလေ၊ နေ့မွန်းလွှဲ
 သောအခါ၌၊ တံ၊ သင်နတ်သည်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိ နံတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွသော
 ဘုရား၊ အာမ၊ ဪဩရောက်သည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊
 အသုံးစုံကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ စာတု မဟာ ရာဇိကာနံ၊ စာတု မဟာချာဇ် နတ်တို့၏၊
 အာသန္နတရေပိ၊ အလွန်နီးသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဘဝနေ၊ နေရာမိမာန်၌၊
 ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ပစ္ဆိမာ၊
 နောက်မှ၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဧရာဝဏာသပန၊ ဧရာဝဏ်နတ်သည်ကား၊
 အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုခွယ်ကိစ္စသည်၊
 နအဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရာဝဏ်နတ်သည်၊
 ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊

၅၄၀ သုတ္တန်ပါဏ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂

ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ အယံပနဥပါသကော၊ ဤဓမ္မိကဥပါသကာ
သညကား၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပကတိယေဝ၊
ပြကတေအားဖြင့်လျှင်၊ ကေတုတ္တိကော၊ တထဝံသောအစာကိုစားလေ့ရှိ
သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်၏ရှင်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့တထဝံသာ
စားလေ့ရှိငြားသော်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ဥပါသထဒိဝသောတိ၊ ဥပုသ်
နေဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပါသထင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါ၂၅၀ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဥပုသ်
အင်္ဂါ ၂၅၀ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သာယန္တသမုယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊
သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းသောဝတ်ခြင်းရှိသည်၊ သုပါရတော၊ ကောင်းသောရုံ
ခြင်းရှိသည်၊ ပဉ္စသတဥပါသကပရိဝုတော၊ ငါးရာသောဥပါသကာတို့ဖြင့်
မြီရံလျက်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဝတံ၊ သွားလေ၍၊ ဓမ္မ
ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာခံရ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗာရံ၊
အိမ်သို့၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာခဲ့၍၊ တေသံဥပါသကာနံ၊ ထိုငါးရာသောဥပါသကာ
တို့အား၊ သရဏသီလဥပါသထာနိသံသာဒိတောဒံ၊ သရဏဂုဏ်၏အကျိုး
ပဉ္စသီလ၏ အကျိုးအင်္ဂါ၂၅၀ပါးရှိသောဥပုသ်၏ အကျိုးအစရှိသည်ငြား
သောဥပါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်၏ဆောက်တည်သောအမှုကို၊ ကထေတွာ၊
ပြောဟော၍၊ တေဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာတို့ကို၊ ဥပေျာဇေသိ၊ လွှတ်
လိုက်၏၊ တေသဉ္စ၊ ထိုငါးရာသော ဥပါသကာတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊
အယိုဌ၊ တသေဝ၊ ထိုဓမ္မိကဥပါသကာ၏ သာဗျင်၊ စာရေး၊ အိမ်၌၊
မုဒ္ဒိဘတ္တဒ္ဓမာဒါ ပါဒကာနိ၊ အခြေတောင်ဆုပ်ပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
ကပ္ပိယမဉ္ဇသတာနိ၊ ငါးရာသောအပ်သောညောင်စောင်းတို့ကို၊ ပါဓေက္ခော
ဝရကေသု၊ အသီးအသီးသော ကြက်သရေတို့ကိုတို့၌၊ ပညတ္တာနိ၊ ခင်း
အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်၊ ဩဝ
ရကံ၊ ကြက်သရေတို့ကိုသို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊
အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိဒ္ဓိံသု၊ နေကြကုန်၏၊ ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာ
သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ အကာသံ၊ ပြု၏၊ တေနုဓသမယေန၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဝတ္ထိနဝရေ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌၊ သတ္တပညာသ ကုလ
သဟဿာနိ၊ ငါးသောင်းချန်ထောင်သော အမျိုးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ မနုဿဂဏနာယ၊ လူ၏အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌာရဿ
ကောမိမနုဿာ၊ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေသောလူတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တေန၊ ထိုသို့လူများခြင်းကြောင့်၊ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌၊ ဟတ္ထိအဿ
မနုဿဘေရိသဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဆင်ခြင်းလူစည်ကြီးသံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာ

ဝတ္ထိနဂဓိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေါဝိယ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊
 ကေသန္တံ၊ တပြိုင်နက်သော အသံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမယာမသမ
 နန္တရေ၊ သန်းခေါင်ယောင်၏အခြားမဲ့ ကာလ၌၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုဆင်ခြင်း
 အစရှိသော အသံသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ တမိကာလေ၊ ထိုကာလ၌၊ ဥပါ
 သကော၊ ခမ္ဘိကဥပါသကာသည်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊
 ထ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အာဝေဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေနမဂ္ဂေနသုခေန၊ အကြင်မဂ်ချမ်းသာဖြင့်၎င်း၊ ယေန
 ဗလသုခေန၊ အကြင်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၎င်း၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣဒံသုခံ၊ ဤသို့သောချမ်းသာကို၊ ကိ၊ အတယ်သူ
 ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ လန္တရေ၊ အနာဝဿနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေတွာ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ လန္တရေ၊ အနာဝဿနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတမုဟိ
 ယခုအခါ၌၊ ကတမေနဝိဟာရေန၊ အတယ်မည်သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊
 အာဝေဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဧရာဝဏ္ဏဝေဿဝဏော၊ ဧရာဝဏ်
 နတ်ဝေဿဝဏ်နတ်တို့ကို၊ စေတောပရိယဉာဏေန၊ စေတောပရိယဉာဏ်
 ဖြင့်၊ ဧတသံ၊ ထိုနတ်သားတို့၏၊ ပဿန္တိဗိတ္တတံ၊ ကြည့်သောစိတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဘယဟိတပဋိပဒံ၊ နှစ်ပါးသောလူရဟန်းတို့
 ၏အစီးအပွားဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂမနံ၊
 လာခြင်းကို၊ အညာသိ၊ သိရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂန္တတိ၊ တေသန္တိ
 ကေနာဂရာဇာ(ပ) သောတံဝိသုတွာနပတိတဇ္ဈပေါတိ၊ အာဂန္တတိတေ
 သန္တိကေနာဂရာဇာ(ပ)သောတံဝိသုတွာနပတိတဇ္ဈပေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သာသနာတော်မှအပ
 ဖြစ်သော၊ လောကသမ္ပတေဟိ၊ လူတို့သံဃ်သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ သမဏာ
 ပြာဟ္မဏေဟိ၊ ရဟန်းဝုဏ္ဏားတို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌတာဝေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသံသန္တေ၊ မြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဟေကေမိမေတိ ဂါထာနွယံ၊ ဟေကေမိမေအစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၅၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တိတ္ထိယာတိ၊ ကိတ္ထိယာဟု သည်ကား၊ နန္ဒဝန္တ
သံကိစ္ဆေ ဟိ၊ နန္ဒဝန္တ သံကိစ္ဆ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အာဒိပုဂ္ဂလေဟိ၊ အစ
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ တိတ္ထိကရေဟိ၊ သာ
သနာတော်မှတပါးကို ပြုသောသူတို့သည်၊ ဣတေ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ
တိတ္ထေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ကျရာဆိပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေသံတေသံ၊ ထိုထိုခေါင်းတည်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သာသ
နေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ပုရာဏကဿမါဒယော၊
ပုရာဏကဿပအစရှိကုန်သော၊ ဆသတ္တာရော၊ ခြောက်ယောက်သော
ဆရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်း၊ နာဓူပုတ္တော၊ နာဓူပုတ္တသည်၊ နိဂဗ္ဗော၊ နိဂဗ္ဗတိတ္ထိမည်၏၊ အဝသေ
သာ၊ အကြွင်းငါးယောက်သားတို့သည်၊ အာဇီဝကာ၊ အာဇီဝကတိတ္ထိတို့
မည်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအဆုံးစုံတို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
ယေကေမိမေတိ၊ ယေကေမိမေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝါဒသီ
လာတိ၊ ဝါဒသီလာဟု သည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုဗ္ဗာပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကောင်း
သောအကျင့်ရှိကုန်၏၊ အညေ၊ ငါတို့မှတပါးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
မိစ္ဆာပဗ္ဗိပန္နာ၊ မှားသောအကျင့်ရှိကုန်၏၊ ဣဓိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါဒကာရဏဝနန
သီလာ၊ စကားအကြောင်းကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ ဓမ္မသတ္တိဟိ၊ နှုတ်စွဲတို့ဖြင့်၊ ဝိဝုဒ္ဓန္တော၊ ထိုးကြကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊
လှည့်ပတ်သွားလာကြကုန်၏၊ အာဇီဝကာဝါတိ၊ အာဇီဝကာဝဟု သည်
ကား၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကေန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဒိဋ္ဌိ၊ အယုတ်
သဖြင့်ပြုအပ်သော အယူဝါဒကို၊ သိန္နိတွာ၊ ဖျက်သီး၍၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
နာတိတရန္တိ၊ နာတိတရံဟု သည်ကား၊ နာတိတ္တမန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ သဗ္ဗေ
တိ၊ သဗ္ဗေဟု သည်ကား၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တိတ္ထိယသောကောဒယောစ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်အစရှိ
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေမိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟန္တော၊ သိမ်း
ဆည်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတောဝဇန္တံ၊ ဝိယာတိပဒံ၊ ဌိတောဝဇန္တံ၊ ဝိယအစရှိ
သောဥပမာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သီဃဂါဝိနံ၊
အလျှင်တဆောသွားလိုသောသူတို့တွင်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ ဂတိဝိကလ္လော၊ အသွား၍ သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ ရပ်၏၊ 'ဝန္တိန္တံ၊
သွားလေသော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ နာတိတရေယျယံ၊ မလွန်
နိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူတေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပညာဂတိအာဘ

ဝေနေ၊ ပညာသားခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ တေတေအတ္ထဘောဒေ၊ ထိုထိုသော
အနက်အထူးတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ သိအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဌိတာ၊ တန်ရပ်ရလေကုန်၏၊ အတိဇဝနပညံ၊ အလွန်
လျှင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နာ
တိတရန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဗြာဟ္မဏာ ဝါဒသိလဝုဒ္ဓါစာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါဒသိသာ ဝုဒ္ဓါစဟူသော၊
တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ စက္ကိတာရက္ခပေါက္ခရသာတိဇာနု
သေါ၊ ဣအာဒယေစ၊ စက္ကိပုဏ္ဏားတာရက္ခပုဏ္ဏားပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားဇာ
နုသော၊ ဣပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အပိဗြာဟ္မဏာသန္တိ
ကေဝိတိဣမိနာ၊ အပိဗြာဟ္မဏာသန္တိ ကေဝိဟူသောဤစကားဖြင့်၊ မဇ္ဈိမာ
ပိ၊ အလယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒ၊ ဘရာဟ္မိ၊ အလယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ထင်ရှားစွာကုန်၏၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဥပလဘန္တိ၊ ရအော်ကုန်၏၊ ကေဝိတိ
ဣမိနာ၊ ကေဝိဟူသောဤစကားဖြင့်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုရှေးအတူ၊ အသလသ
ယနဝါသိဋ္ဌအဗ္ဗဋ္ဌဥတ္တရမာဏဝါဒယော၊ အသလသယနုလုလင် ဝါသိဋ္ဌ
လုလင်အဗ္ဗဋ္ဌ လုလင်ဥတ္တရလုလင်အစရှိသောသူတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊
အတ္ထဗန္ဓာတိ၊ အတ္ထဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဗန္ဓာ၊
ဝါသာဖွဲ့ကုန်၏၊ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤမည်သောပြဿ
နာကို၊ ကာရေယျ၊ ပြုနိုင်ရာသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣမံကဝိံ၊ ဤသို့သောယုံမှား
ခြင်းကို၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထဗန္ဓာ၊
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွဲ့တတ်သောစကားရှိကုန်သည်၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်ကုန်၏၊
ယေစာပိစညေတိ၊ ယေစာပိစညေဟူသည်ကား၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေမယံ၊ အကြင်၏တို့သည်၊ ဝါဒိနေ၊ တိ၊ ဝါဒိနေဟူသည်
ကား၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ခတ္တိယပဏ္ဍိတ ဗြဟ္မဇေဝ
ယက္ခဒယော၊ မင်းပညာရှိဗြဟ္မာနတ်တိလူးအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ မညမာနာ၊ အမှတ်ရှိကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ ဟုည့်ပတ်သွားသကုန်၏၊
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တပိ၊ အရှင်
ဘုရား၌၊ အတ္ထဗန္ဓာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွဲ့တတ်သော စကားရှိကုန်၏
ဟူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနပ္ပကာရေပိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
တို့ဖြင့်၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသံသိတွာ၊ ပြီးမှင်း၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ဓမ္မနေဝံ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုဘုရားကို၊ ပသံသိတွာ၊ ပြီး

၁၁၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မွင်း၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ယာစန္ဒော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အယံဟိ ဓမ္မောတိဂါယာနယံ၊ အယံဟိဓမ္မောဟူသော ဂါယာနာရ်တို့၏ အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာနံ အယံဟိဓမ္မောတိ။ အယံဟိဓမ္မော ဟူသည်ကား၊ သတ္တတိသဗောဓိပက္ခိယဓမ္မ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိပုဏောတိ၊ နိပုဏောဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌော၊ သိမ်မွေ့၏၊ ဒုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးတွင်း၍သိနိုင်ခဲ့၏၊ သုခေါတိ၊ သုခေါဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သောတရား သည်းသမာနော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရာသုခံ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာ ကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ တသ္မာသုခါဝဟတ္တာ၊ ထိုသို့ချမ်းသာ ကိုရွက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခေါတိ၊ သုခေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုပ္ပဝုတ္တောတိ၊ သုပ္ပဝုတ္တော ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓေသိတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သုဿသမာနာတိ၊ သုဿသမာနာဟူ သည်ကား၊ သောတု ကာမဗျာ၊ နာမြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံနောဝဒါတိ၊ တံနောဝဒါဟူသည် ကား၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ အဗ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဝဒ၊ ပေးတော် မူပါလော၊ တံနောတိဝိ၊ တံနောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဝဒ၊ ဟောတော်မူပါ လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗေပိမေတ္တိက္ခ ဝေါတိ၊ သဗ္ဗေပိမေတ္တိက္ခဝေါဟူသည်ကား၊ တံဓဏံ၊ ထိုဓဏန္တံ၊ နိဗ္ဗိန္နာနိ၊ နေကုန်သော၊ ပဉ္စတိက္ခ၊ သတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကိ ရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တာနိပဉ္စတိက္ခ၊ သတာနိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဥပါသကာစာပိတိ၊ ဥပါသကာစာပိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေစ၊ အခြံအရံတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဣတ္ထ၊ ဤဂါယာနံ၊ ပါကဗုဓေဝ၊ ထင် ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနဂါရိယပဋိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသေတုံ၊ ပြတော်မူလိုသောငှါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ သုဏာထမေတ္တိက္ခဝေါတိအာဒိ၊ သုဏာထမေတ္တိက္ခဝေါ၍သို့အစသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဓမ္မိကတင်္ဂုဗ္ဗံ စရထသဗ္ဗေတိ၊ ဓမ္မိကတင်္ဂုဗ္ဗံစရထ
သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ယောဓဗ္ဗော၊ အကြင်တရားသည်၊ ကိလေသော၊ ကိလေ
သာတို့ကို၊ ရနာတိ၊ ခါတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဓဗ္ဗော၊ ထို
တရားသည်၊ ရတော၊ ရတမည်၏၊ ဇေဝုပ္ပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကိလေ
သရနနကံ၊ ကိလေသာကိုခါတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓိပဒါဓမ္မံ၊ အကျင့်ဖြစ်သော
ထရားကို၊ ဝေါ၊ သင်္ခါ၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ သဝေယျာမိ၊ ကြားအံ့၊
မယာ၊ ငါတရားသည်၊ သာပိတံ၊ ကြားအပ်သော၊ တဉ္ဇေဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို
လည်းသဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊ စရထပဋိပဇ္ဇေတိ၊ ကျင့်ကြ
ကုန်လော၊ မာပမာဒဗ္ဗ၊ မစေ့မလျော့ကြကုန်လင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣရိယာပထန္တိ၊ ဣရိယာပထဟူသည်ကား၊
ဂမနာဒိမကုဗ္ဗိမံ၊ သွားခြင်းအစရှိသောလေးပါးအပြားရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတာ
နုလောမိကန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတာနုလောမိကံဟူသည်ကား၊ သမဏသာရဗ္ဗံ၊ ရဟန်း
တို့အားလျော်သော၊ အတိသမ္ဘုဇညယုတ္တံ၊ အလွန်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊
အပဇေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ ကမ္မဗ္ဗာနာနုယောဂ
ဝသေန၊ ကမ္မဗ္ဗာနနှင့်ယှဉ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သည်ကို
သာယျာ၊ ပဗ္ဗဇိတာနုလောမိကန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတာနုလောမိကံဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ သေဝေထနန္တိ၊ သေဝေထနံဟူသည်ကား၊ တံဣရိယာပထံ၊
ထိုဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာစေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ အတ္ထဒေသနာတိ၊ အတ္ထဒ
သော ဟူသည်ကား၊ ဟိတာနုပသပိ၊ အစီးအပွားကို မြင်လေ့ရှိသော၊
မတိမာတိ၊ မတိမာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိမာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း
သည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဧညဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊
ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ နောစေဝိကာလေတိ၊ နောစေဝိကာ
လေဟူသည့်ကား၊ ဇေဝု၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတာနုလောမိကံ၊ ရဟန်းတို့အားလျော်
သော၊ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝမာနာစ၊ မှီဝဲသောရဟန်း
သည်လည်း၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကပ်တိက္ကမံ၊ နေပွန်းတည့်သောအခါ
လွန်ပြီး ကိုဥပါဒါသ၊ အစပြု၍၊ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောညအခါ၌၊ နစရယျ၊
ရွာတွင်းသို့မဝင်မသွားရာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယုတ္တကာလေဇေဝပန၊
သင့်တင့်ချောက်ပတ်သော အခါ၌သာလျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
အသိုဌ၊ စံရယျ၊ သွားရာ ၏ကောရကံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့
နည်းဟူမူကား၊ အကာသစာရိပုဂ္ဂလံ၊ အခါမဲ့လှည့်ပတ်သွားလာသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရာဂသင်္ဂါဒယော၊ ရာဂငြိတွယ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အနေက

၅၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သင်္ဂါ၊ များစွာသောငြိတုယံခြင်းရှိသည်။ သန္တုန္တိဥပသန္တုန္တိ၊ အနီးသို့
ကပ်လာတတ်ကုန်၏။ ဥပဂဟန္တိ၊ အနီးသို့ရောက်၍ ဗုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏။
အလ္လိသန္တိ၊ ပြင်းစွာငြိကွယ်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိကာလေန
စရန္တိ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဝိကာလေနစရန္တိ ဗုဒ္ဓ၊ ဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကိုသိကုန်သော၊ အရိယပုဂ္ဂလာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
သန္တိ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော
အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ နစရန္တိ၊ မသွားကုန်၊ တေနသယေနေ၊
ထိုအခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒံ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ကို၊
အပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူသေးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဟောတိ
ကိ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဒေသနာဝသေနစ၊ တရားဒေသ
နာတော်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်း
တို့အား၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အရိယာပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်ကား၊ မဂ္ဂပဋိသာတာဇေ၊ မဂ်ကိုရသည်နှင့်လျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊
တတော၊ ထိုနေ့မှန်းလွဲသောအခါရှာတွင်းသို့ဝင်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြည်
ရှောင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧသ၊ ဤသို့ညအခါအရိယာတို့
ရှာတွင်းသို့ဝင်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ သဇ္ဇာတတရားတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝိကာလစာရိကံ၊ ညအခါရှာတွင်းသို့ဝင်သောအကျင့်တရားကို၊ ပဋိသေ
ဇေတွာ၊ မြစ်တော်မူ၍ ကာလံ၊ နံနက်ကာလကို၊ စရန္တေနာပိ၊ ရှာတွင်းသို့
ဝင်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စရိတဗ္ဗန္တိ၊ ကျင့်အပ်၏ဟု၊
ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရူပါသဒ္ဓါစာတိ၊ ရူပါသဒ္ဓါစအစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော သိအပ်၏၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်
သော၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိသော၊ မဒံ၊ မွေးလျော့ယစ်ခြင်းကို၊ ဇနန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ယေ
သန္တော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ သံမဒယန္တိ၊ ကောင်းစွာမွေးလျော့ယစ်စေ
တတ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတပရိသုတ္တာဒိသု၊ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းအစရှိ
ကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ သိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
ဆန္တံ၊ လောဘနှင့်စပ်သောဆန္ဒကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ယုတ္တကာလေ
နေဝ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ၌သာလျှင်၊ ပါတရသံ၊ နံနက်စာ
ကို၊ ပရိယေသယု ရှာဖွေရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဣသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်

သည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါတရာသဟူသောစကား၌လည်း၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊
 အသိတဗ္ဗော၊ စားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတရာသော၊ ပါတရာ
 သမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤပါတရာသဟူသောအမည်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတသား
 ဆွမ်း၏၊ နမံ၊ အမည်တည်း၊ ယော၊ အကြင်ဆွမ်းကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ သောပဒေသောပိ၊ ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ တံယောဂေန၊
 ထိုနံနက်၌နှင့်သွဉ်သောအားဖြင့်၊ ပါတရာသောတိ၊ ပါတရာသဟူ၍ ဣစ၊
 ဤအရာ၌၊ ပုတ္တေဇ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယံတော၊ အကြင်အရပ်မှ၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ တံဩကာသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊
 ဣတိစံ၊ ဤသို့ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက် ဘိုးဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပပိဇ္ဈော၊ ဝင်လေသော၊ သိဟ္မ၊ ရဟန်းသည်၊ ပိဏ္ဍပူ၊ ဆွမ်းကို
 လည်း၊ (ဗ)၊ သဟိတတ္တဘာဝေါ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းအပ်သောမိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေ၊ နေရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပိဏ္ဍန္တိ၊ ပိဏ္ဍဟူသည်
 ကား၊ မိဿကတတ္ထံ၊ အရောရာဖြစ်သော ဆွမ်းတည်း၊ ယံသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တိက္ခသမ၊ ထမင်းကို၊ တတောတတော၊ ထိုထိုရောအရင်မှ၊ သမောဓေ
 နေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ သံပိဏ္ဍပုဇ္ဈန၊ အပေါင်းဖြစ်သောအနတ္တံဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာတိ၊
 ပိဏ္ဍဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမယေနာဟိ၊ သမယေနဟူသည်ကား၊
 အန္တောမဇ္ဈိန္နိ၊ ကာလလ၊ နေမွန်းတည့်သောကာလ၏အတွင်း၌၊ ဧကောပ
 နိက္ကမာ၊ ဧကဝံဇနိက္ကမဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကိုယ်သိတ်ငြိမ်
 မြင်းကို၊ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒုတိယော၊ အဘော်မရှိ
 ဘဲ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်ခဲ့၍၊ အဇ္ဈတ္တမိန္ဒိတိ၊ အဇ္ဈတ္တမိန္ဒိဟူသည်ကား၊ တိလက္ခ
 တံ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာဟော၍သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ခန္ဓသန္တာန်၊
 ခန္ဓာ၏အစဉ်ကို၊ မိန္ဒေန္တော၊ ကြံသျက်၊ နမနောဗဟိန္ဒ္ရိနိစ္စာရယေတိ၊ နမနော
 ဗဟိန္ဒ္ရိနိစ္စာရယေဟူသည်ကား၊ ဗဟိန္ဒ္ရါရူပါဒိသု၊ အပ်ဖြစ်သောရူပါရုံအစရှိ
 သည်၌၊ ရာဂဝသန၊ ရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ နနိဟရေ၊
 မဆောင်ရွက်၊ သံဂဟိတတ္တဘာဝေါတိ၊ သံဂဟိတတ္တဘာဝေါဟူသည်
 ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဟိတမိတ္တော၊ စွဲလမ်းအပ်သောမိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 သာဝကေနဝါ၊ တပည့်နှင့်လည်းကောင်း၊ အာညေနဝါ၊ ထပါးသောသူနှင့်
 လည်းကောင်း၊ ကေနပိ၊ တရံ တယောက်သော၊ တိက္ခနာဝါ၊ ရဟန်းနှင့်
 လည်းကောင်း၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ သံစေသလ္လပေ၊ အကယ်၍စကားပြောဟော
 နှံ၊ ပဏီဘံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမုဒါစရေယျ၊ စကားပြောဟောရာ

၅၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယထွေ

ဤပေသုကံ၊ ချောပစ်သောစကားကို၊ နသမုဒါစရေယျ၊ မပြောရာ၊ ပရူပဝါဒံ၊ သူတပါးအား စွပ်စွဲသော စကားကို၊ နသမုဒါစရေယျ၊ မပြောရာ၊ ကိံကောအတ္ထော၊ အတုယံအနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟုမူကား၊ သောယောဂါ ဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရေမုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္စိဒေ၊ တရံတရသောတရားကိုသာလျှင် သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဂတေန၊ အနီးသို့ကပ်လာသော၊ သာဝကေနဝါ၊ တပည့်နှင့်လည်းကောင်း၊ ကေနစိ၊ တရံတယောကံသော၊ အညတိတ္ထိယဂ ဘဋ္ဌာဒနာဝါ၊ သာသနာတော်မှတပါးသောတိတ္ထိလူအစရှိသောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣဝေဝ၊ ဤစုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော၊ ဘိက္ခုနာဝါ၊ ရဟန်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗိ၊ တက္က၊ သစေသလ္လပေ၊ အကလံ၍စကားပြောသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဂ္ဂပလ္လာဒိပဋိသံယုတ္တော၊ မဂ်ဖိုလ်အစရှိသည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယွာယံယောအယံ၊ ဒသကထာဝတ္ထုတေဒေါဝါ၊ အကြင်အဗ္ဗိစ္ဆကထာစသောဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတပ္ပကဋ္ဌေန၊ မပူပန်သောအနက်ရှိသဖြင့်၊ ပဏီတော၊ မြတ်၏၊ သောဝဇ္ဇောဝါ၊ ထိုတရားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောတရားစကားကို၊ ဥဒါဟရေယျ၊ ဆောင်၍ပြောဟောရာ၏၊ အညဗ္ဗိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝိသုကာဝါဝံဝါ၊ ချောပစ်သောစကားကို လည်းကောင်း၊ ပရောပဝါဒံဝါ၊ သူတပါးအားစွပ်စွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပမဟ္တာမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်မျှသည်၊ နဥဒါဟရေယျ၊ ဆောင်၍မပြောရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထိ၊ ပရူပဝါဒေ၊ ထိုသူတပါးကိုစွပ်စွဲခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါဒဗ္ဗိဇကေတိ၊ ဝါဒဗ္ဗိဇကေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တသံ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော၊ မောဃမုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှအချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ ပရူပဝါဒသဗ္ဗိတံ၊ သူတပါးအားစွပ်စွဲခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး၊ ပြားပြားရှိသော၊ ဝိဂ္ဂါဟံတ ကထာဘေဒဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားကွဲပြားသောစကားကို၊ ပဋိသေနိယန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲဘွဲ့ကုန်၏၊ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏၊ ယုတ္တိတုကာမာ၊ စပ်ထိုးခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သေနာယ၊ စပ်ထိုးအံ့သောငှါ၊ ပဋိနုခံ၊ ရှေးရှု၊

၂-ရဲဝှံဝှံ-၁၄-မိမိကသုတ်၊

၅၅၁

ဝိဇ္ဇန္တသီယ၊ သာကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့
သည့်၊ သာမကပညာ၊ ပညာယုတ်သော သူတို့ကို၊ နပသံသာမ၊ မပြီး
မွတ်ကုန်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဟူမူကား၊
တတောတကတော၊ ထိုထိုသောစကားကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမောဇာပုရိသ
ယောကျာ်းတို့အား၊ သင်္ဂ၊ စစ်ထိုးလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇန္တိ၊ ငြိတွယ်ကုန်
၏၊ တာဒိသကေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ တေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
တတောတတောဝစနပထတော၊ ထိုထိုသောစကားအကြောင်းမှ၊ သမေဋ္ဌာ
ယ၊ ထ၍၊ ဝိဝါဒသံဂ၊ အငြင်းအခုံဟူသောစစ်ထိုးခြင်းတို့သည်၊ သဇ္ဇန္တိ၊
ငြိတွယ်ကုန်၏၊ အလ္လိယန္တိ၊ ကပ်လာကြကုန်၏၊ ကိ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
အဘယ်သို့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇန္တိ၊ ငြိတွယ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝ
ဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ တေ ထိုမောဇာပုရိသ ယောကျာ်းတို့သည်၊
တတ္ထ၊ ထိုအငြင်းအခုံပြုသောကာလ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလျှင်၊ နုရေ၊ တရားမှ
ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တရားစစ်
ထိုးသောအခါ၌၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ သမထ ဝိပဿနာ၊
သမထဝိပဿနာမှ၊ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဌတံ၊ တည်သည့်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုရေသေနယန္တော၊
စကားစစ်ထိုးကုန်သော၊ တေ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်တို့၏၊ ဝိတ်ကို၊
တတ္ထ၊ ထိုအငြင်းအခုံစစ်ထိုးခြင်းသို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဤသို့၊ ပရိတ္တပညာနံ၊ နည်းသောပညာရှိသောသူတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်း
ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ဤယခုအခါ၌၊ မဟာပညာနံ၊ ကြီး
သောပညာရှိသောသူတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇန္တိဟာရံ (ဗ) သာဝကောတိ၊ ဝိဇ္ဇန္တိဟာရံ (ပ) သာဝကော
ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါထာ၌၊ ဝိဟာရေန၊ ဝိဟာရ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဋိဿယော၊ အိပ်၍နေရာအရပ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ခန့်အပ်၏၊ သယနာ
သနေန၊ သယနာသနသဒ္ဓါဖြင့်၊ မဉ္ဇူပိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်းအင်ပျဉ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိပိပဒေဟိ၊ သုံးပါးသောဝိဟာရသဒ္ဓါ၊ သယနသဒ္ဓါ၊
အာသနသဒ္ဓါတို့ဖြင့်လည်း၊ သေနာသနမေဝ၊ သေနာသနကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊
ခန့်တော်မူအပ်၏၊ အာပန္တိ၊ အာပံဟူသည်ကား၊ ဥကံ၊ ရေကို၊ သံဃာဋီ
ဇေယျဝါဟနန္တိ၊ သံဃာဋီဇေယျဝါဟနံဟူသည်ကား၊ ပံသုမလာဒိနေ၊ မြေ
မှုန့်အညစ်အကြေး လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသော၊ သံဃာဋီဇေယျ၊ နူးကုန်
သကံနီး၌ရှိသောမြေမှုန့်ကို၊ ဝေဝနံ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုတွာ

၅၅၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ။

နဗ္ဗေသုဂတေနဗ္ဗေသိတန္တိ။ သုတ္တာနဗ္ဗေသုဂတေနဗ္ဗေသိတံဟုသညကား။ သဗ္ဗာသုအလုံးစုံကုန်သော။ စိဝရာဒိသု။ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၌။ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစိဝရံပဋိသေဝ။ မိသိတသပဋိစာတာယာတိအာဒိနာ။ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစိဝရံပဋိသေဝ။ မိသိတသပဋိစာတာယာတိသိသိသိအစရှိသော။ နယနနည်းဖြင့်။ သဂဝတာ။ မြစ်စွာဘုရားသည်။ ဗေသိတံ။ ကောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ဘုံ။ သုတ္တာ။ ကြားနာရ၍။ ဝရပညသဝကော။ မြတ်သောပညာရှိသောဘုရား၏တပည့်သည်။ သင်္ခါယ။ ဆင်ခြင်၍။ သေဝေ။ မြှုပ်ရာ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဣခ။ ဤသုတ်၌။ ပိဏ္ဍန္တိ။ ပိဏ္ဍိဟူ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ။ ဆွမ်းကို။ ဝတ္တံ။ ဆိုရာ၏။ ဝိဟာနုဒိတိ။ ဝိဟာရအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝေဇာသနံ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ဝတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ အာပရဓေန။ ရေကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်။ ဝိလသနပစ္စယံ။ သူနာအားအထောက်အပံ့ဖြစ်သော ရောင်းကို။ ဒသိတံ။ ပြအပ်၏။ သံဃာဒိယာ။ ဒုက္ခနုဖြင့်။ စိဝရံ။ သင်္ကန်းကို။ ဒသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဣဇိ။ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံပိပစ္စယံ။ လေးပါးအပြားရှိသော ပစ္စည်းကိုလည်း။ ယာဝဗ္ဗေသုဣမဿ ကာယသဗ္ဗိတိယာတိအာဒိနာ။ ယာဝဗ္ဗေသုဣမဿကာယသဗ္ဗိတိယာတိသိသိသိအစရှိသော။ နယနနည်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ။ ဆင်ခြင်၍။ ဝရပညသဝကော။ မြတ်သောပညာရှိသောဘုရားရှင်တပည့်သည်။ သေဝေ။ မြှုပ်ရာ၏။ ဝရပညသ။ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသော။ တထာဂတဿ။ လေးခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်၏။ သဝကော။ တပည့်သားဖြစ်သော။ သေဝေဝါ။ သေပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တေနာဝါ။ ပုဗ္ဗဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ နိပ္ပရိယာယေနပ။ မရချအားဖြင့်လည်း။ အရဟတာဝါ။ မဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သေဝိတံ။ မြှုပ်အံ့သောငှါ။ သတ္တုဏေယျ။ တတ်နိုင်ရာ၏။ ဟိဝိသေသော။ အထူးကား။ စတုရာပသေနာ။ လေးပါးသောပစ္စဝေက္ခနာကို၌၌သော။ သောတိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ ဧကံ။ တခုသောပစ္စဝေက္ခနာကို။ သံခါယ။ အသင့်အားဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ ပဋိသေဝတံ။ မြှုပ်၏။ ဧကံ။ တခုသောပစ္စဝေက္ခနာကို။ သင်္ခါယ။ အသင့်အားဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ အဝိဝါသတံ။ သည်းခံ၏။ ဧကံ။ တခုသောပစ္စဝေက္ခနာကို။ သင်္ခါယ။ ဆင်ခြင်၍။ ပရိဝဇ္ဇေတံ။ ကြဉ်၏။ ဧကံ။ တခုသောပစ္စဝေက္ခနာကို။ သင်္ခါယ။ ဆင်ခြင်၍။ ဝိနောဒေတံ။ အနာကိုဖျောက်ပေး၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထော။ မိန့်အပ်၏။ ဝရပညသဝကော။ မြတ်သောပညာရှိသောဘုရား၏တပည့်သည်။ ယသ္မာစ။ အကြင်ကြောင့်လည်း။ သေဝိ။

ဖြစ်၏။ ပေါက္ခရာကြာတာကို၌၊ ဝါရိဒိန္နယထာ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ တထာ၊
 ထို အတူ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိကာသဝပဋိပတ္တိံ၊ ရဟန္တာ၏အကျင့်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြီးတတ်မူလိုသော
 ထု၊ နားသည်။ အရဟတ္တနိဗ္ဗာနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားတော်မူ
 သဖြင့်၊ အနဂါရိယပဋိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်တရားကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ပြီး
 ဆုံးတော်မူစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဂါရိယပဋိပဒံ၊ လူတို့၏အကျင့်ကို၊
 ဒေသယတုံ၊ ပြီးတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဂဟဋ္ဌဝတ္တံပနဝေါတိအာဒိ၊ ဂဟဋ္ဌဝတ္တံ
 ပနဝေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 တို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါသာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သာဝကောတိ၊ သာဝကောဟူသည်
 ကား၊ အဂါရိယသာဝကော၊ အိမ်ရှာထောင်သော လူတောင်၌နေသော
 ဘုရားရှင်တပည့်သည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား
 ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣတော၊
 ဤစကားမှ၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေးစကား၌၊ ဧကဝယော၊ သက်သက်သော၊ အဗျာ
 မိသော၊ မရောနှောသော၊ သကယော၊ အလုံးစုံသော၊ ဗရိဝုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ယောဘိက္ခု၊ ဓမ္မော၊ ဣန္ဒြိယရဟန်းတို့၏အကျင့်တရားကို၊ ကတိ
 တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေဇေသောဘိက္ခု၊ ဓမ္မော၊ ထိုရဟန်းတို့၏
 အကျင့်တရားကို၊ အတ္ထဝတ္ထု၊ အာဒိငရိပ္ပဟေဟိ၊ လုပ်ယာအစရှိသည်တို့
 ကိုသိမ်းဆည်းသောလူတို့သည်၊ သပရိပ္ပဟေန၊ သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသဖြင့်၊
 ပသယိတုံ၊ မြင်နိုင်သိနိုင်အံ့သောငှါ၊ နယတ္တော၊ မရချေ၊ အဓိဂန္တု၊ ရအံ့သော
 ငှါ၊ နယတ္တော၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ ထိုလူဖြစ်သောတပည့်
 အား၊ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်ဖြစ်သောတရားကို၊ ပဋိသေတော၊
 မြစ်တော်မူ၍၊ ဂဟဋ္ဌမေဝ၊ လူကိုသာလျှင်၊ ဒေသန္တော၊ ပြီးတတ်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ပါတံနဟနေတိ၊ ပါတံနဟဏေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝုရိမပဒေန၊ ရှေးဖြစ်သောဝုန်ဖြင့်၊ တိ
 ကောနိပရိသုဒ္ဓါ၊ သုံးပါးသောအစွန်း၏စင်ကြယ်သော၊ ပါကာတိပါတာ၊
 သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြည်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏၊ ပစ္ဆိမပဒေန၊ အဆုံးဖြစ်သောဝုန်ဖြင့်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊
 ဟိတပဋိပတ္တိံ၊ အစီးအပွားရှိသောအကျင့်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ ဧတ္ထေ၊
 ဤဂါထာ၌၊ ဣတိယပါဠေ၊ တတိယပါဠိကား၊ ခုတ္တိယာဏသုတ္တေ၊

ခွေဝိသာဏသုတ်၌၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်အပ်ပြီ၊ စတုတ္ထပါဌေ၊ စတုတ္ထပါဒ်၌၊
ထာဝရတသကောဒေါ၊ ထာဝရတသအပြားကို၊ မေတ္တသုတ္တဝဏ္ဏ နာယ၊
မေတ္တသုတ်အဖွင့်၌၊ သဗ္ဗပကာရေတော၊ အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏိ
တော၊ ဖွင့်အပ်ပြီ၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စကားသည်၊
ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဥပ္ပနိပါဒိယာပန၊
အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်
၏၊ တသထာဝရေသု၊ ထိတ်လန့်တတ်သည်၌ ကြာကုန်သော၊ ဘူတေသု၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဏ္ဍံ၊ ဧကံ နိ၊ နိဓာယ၊ ကျစေ၍၊ နဟန၊ မညှဉ်းစေရာ၊
နဿာဘယေယျ၊ မသတ်ရာ၊ နနုဇညာတိပဒံ၊ နနုဇညာဟူသော ပုဒ်ကို၊
နိဓာယဧဏ္ဍန္တိ၊ ဣတောဝါ၊ နိဓာယဧဏ္ဍံဟူသော ဤပုဒ်မှလည်း၊ ပရံ၊ နောက်
၌၊ ပဝဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါဠိသောသော၊ ပါဠိသောသကို၊
အာဟရိတဗ္ဗာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှား၏၊ ဣတရေတော၊ ဤမှတစ်ပါးဖြင့်၊
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝုဇ္ဇန၊ ရှေးနှင့်၊ အပရံ၊
နောက်သည်၊ နသန္တိယတိ၊ မဝင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမသိက္ခာပဒံ၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်
ကို၊ ဒေသထွေ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုတိယသိက္ခာပဒံ၊ ဒုတိယ
သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတောအဒိန္နတိ၊
တတောအဒိန္နအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ ဟိန္တိ၊ ဟိန္တိဟူသည်ကား၊ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊
ဗဟံဝါ၊ အများလည်းဖြစ်သော၊ ကွစိတိ၊ ကွစိဟူသည်ကား၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌
လည်းကောင်း၊ အရညေဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း၊ သာဝကောတိ၊ သာဝ
ကောဟူသည်ကား၊ အဂါရိယ သာဝကော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏
ဘောင်၌ နေသောတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာနောတိ၊ ဗုဒ္ဓမာနောဟူသည်ကား၊
ဣဒံခနံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ ယံ၊ သန္တကံ၊ သူတစ်ပါး၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဇာနုမာနော၊ သိသောသူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်
မပေးအပ်သောဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇ
မာနော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်မပေး
အပ်သောဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ အညယာ တပါးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပတိ၊ ပြ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားသည်၊ ဧတ္ထ ဤဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနုယဉ္စ၊ ဆိုအပ်သော နည်းရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ပါကုဉ္စ၊ ထင်ရှားသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို

လည်း၊ တိကောဋိပရိသုတ္တံ၊ သုံးပါးသော အစွန်းမှ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
 ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိန္နောဒေတော၊ ဥက္ကဋ္ဌ
 အပိုင်းအခြားမှ၊ ပတုတိ၊ အစပြု၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောသိက္ခာ
 ပုဒ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဗြဟ္မစရိယန္တိ အာဒိ၊
 အဗြဟ္မစရိယံ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ အသန္တုဏန္တောတိ၊ အသန္တုဏန္တောဟူသည်ကား၊ အသန္တော
 န္တော၊ မကတ်နိုင်သောသူသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စတုတ္ထသိက္ခာပဒံ၊
 စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဘဂ္ဂတော
 တိ၊ သဘဂ္ဂတောအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ သဘဂ္ဂတောတိ၊ သဘဂ္ဂတော ဟူသည်ကား၊ သန္ဓာဂါရာဇိ
 ဂတော၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာအရပ်သို့ရောက်သောသူသည်၊ ပရိ
 သဂ္ဂတောတိ၊ ပရိသဂ္ဂတောဟူသည်ကား၊ ပူဂဗ္ဗေဂတော၊ အပေါင်းအရ
 အလယ်သို့ရောက်သောသူသည်၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊
 ဝုတ္တနုယဉ္ဇ၊ ဆိုအပ်သောနည်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါကဗ္ဗေ၊ ထင်ရှား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စတုတ္ထသိက္ခာပဒံ၊
 စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်ကို၊ တိကောဋိပရိသုတ္တံ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်ကို၊
 ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဒဿေန္တော
 ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဇဉ္စပါနန္တိ၊ မဇ္ဇဉ္စပါနံ အစရှိသော ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မဇ္ဇဉ္စပါနန္တိ ဧတ္ထ၊ မဇ္ဇဉ္စပါနံဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဖွဲ့ခြင်း၌ ရှိတ်လွယ်စိမ့်သောငှါ၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ မဇ္ဇပါနံ၊ သေအရက်သောက်ခြင်းကို၊ နဝေသေစရေယျ၊
 မကျင့်ရ၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ မဇ္ဇပါနံစရေမဏိဓမ္မံ၊ သေအ
 ရက်ကိုသောက်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်သောအကျင့်တရားကို၊ ဥဗ္ဗာဒနန္တန္တိ၊
 ဥဗ္ဗာဒနန္တံဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗာဒနပရိယောသသနံ၊ ရူးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗလဟုကော၊
 အလုံးစုံသောစီးပွားချမ်းသာ၌ပေါ်လျှော့၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
 မဇ္ဇပါနဿ၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်း၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊
 သောဝိပါကော၊ ထိုသေအရက်ကိုသေခြင်း၏အကျိုးသည်၊ မနုဿဘူ
 တာသ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူအား၊ ဥဗ္ဗတ္တကသံဝတ္တနိကော၊ လူရူး၏အဖြစ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိနံဝိဒိတွာတိ၊ ဣတိနံဝိဒိတွာဟူ

၁၆၂ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဇ္ဇပါနံ၊ ထိုသေအရက်ကို သောက်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါကဓုဉ္စ၊ လင်းရှားသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမသိက္ခာပဒမ္ပိ၊ ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း၊ တိကောနိပရိသုန္တံ၊ သုံးပါးသောအစွန်းမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုရိမသိက္ခာပဒါနံပိ၊ ရှေးသိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း၊ မဇ္ဇပါနမေဝ၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သံကိလေသကရဉ္စ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း၊ နိပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝေရကရဉ္စ၊ ရန်းများစွာပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဒဠတရံ၊ မြဲမြံစွာ၊ တတော၊ ထိုသေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယံ၊ ကြဉ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိယောဇေန္တော၊ ယဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဒါတိပါပါနိကရောန္တိတိ၊ မဒါတိပါပါနိကရောန္တိ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မဒါတိ၊ မဒါဟူသည်ကား၊ မဒဟေတု၊ ကုသိုလ်မှဇေဇေချေ့ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဟိကာရော၊ ဟိအက္ခရံသည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သော၊ ပဒမူရဏမတ္တော၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှသာလည်း၊ ပါပါနိကရောန္တိတိ၊ ပါပါနိကရောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာကုသလာနိ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဥဗ္ဗာဒနံမောဟနန္တိ၊ ဥဗ္ဗာဒနံမောဟနံဟူသည်ကား၊ ပရလောကေ၊ လင်္ဂလိတ္တံ၊ သောတာဝန္တံ၊ ဥဗ္ဗာဒနံ၊ ရူးခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣလေသကေ၊ ဤဘဝ၌၊ မောဟနံ၊ မိုက်မဲတွေဝေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာတည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ဂါထာစကားဖြင့်၊ အဂါရိယသာဝကဿ၊ အိဝရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌ဖြစ်သော ထုရားရှင်တပည့်၏၊ နိစ္စသီလံ၊ အမြဲဆောက်တည်အပ်သောနိစ္စသီလကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်၏အင်္ဂါတို့ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏံနဟနေတိဂါထာနွယံ၊ ပါဏံနဟနေဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဗြဟ္မစရိယာတိ၊ အဗြဟ္မစရိယာ ဟူသည်ကား၊ အသေဥပစရိယဘူတာ၊ မြတ်သောအကျင့် မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မေထုနာတိ၊ မေထုနံဟူသည်ကား၊ မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိတော၊ မေထုနံအကျင့်သို့ရောက်ခြင်းမှ၊ ရတ္တိ

၂-ရူပဝဂ်-၁၄-ခမ္ဘိကသုတ်၊

၅၆၉

၂

နဘုဉ္ဇေယျ ဝိကာလဘောဇနန္တိ၊ ရုတ္တိနဘုဉ္ဇေယျ ဝိကာလ ဘောဇနံဟု
သညကား။ ရုတ္တိဋ္ဌိ၊ ညဉ္ဇ အခါ၌လည်း၊ နဘုဉ္ဇေယျ၊ မစားရာ၊ ဒိဝါဝိ၊ နေအခါ၌
လည်း၊ ကာလသတ်က္ခန္တိ၊ ကာလကိုလွန်သည်၌၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊
နဘုဉ္ဇေယျ၊ မစားရာ၊ နစဂန္တန္တိဇ္ဈေ၊ နစဂန္တံ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိလေပန
ရုတ္တိဋ္ဌိနိဝိ၊ လိင်းကျသောနံသာပျောင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဂမိတာ
နေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ မဇ္ဈတိ၊ မဇ္ဈဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယမဇ္ဈေ၊ အပ်သောညောင်စောင်း၌၊
သန္တတေတိ၊ သန္တတေဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယတ္ထရဇဇာ၊ အပ်သောအခင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တတေတိ၊ အခင်း၌လည်း၊ ဆမာယံပန၊ မြေ၌ကား၊ ဂေါ
ဏကာဒိသန္တတာယဝိ၊ ကော်ဇောအစရှိသောအခင်း၌ကား၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊
အဋ္ဌာကန္တိ၊ အဋ္ဌာကံဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌာကံ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
တုရိယံဝိယ၊ စည်မျိုးကဲ့သို့၊ အင်္ဂါမိနိမုတ္တံ၊ အင်္ဂါမှလွတ်သောတရားသည်။
န၊ မဟုတ်၊ ရုက္ခန္တရနသတိ၊ ရုက္ခန္တရံ နာဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋရုက္ခသာ၊ ဝဋ္ဋဆင်း
ရဲ၏၊ အန္တဂတေန၊ အဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ သေဝံ၊ ဤသို့သော
စကားသည်၊ ဇ္ဈေ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပါကရမေဝ၊ ထင်ရှားသည့်သာတည်း၊ ပန္နိ
မဗ္ဗံပန၊ နောက်ထက်ဝက်သောပျီအာကိုကား၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီ ယ
နာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ ဥပေါသထိင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပေါသထကာလံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်အပ်သောကာ
လကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတောစပက္ခဿာတိ၊
တတောစပက္ခဿအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ တတောတိဇေသောသန္တေ၊ တတောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊
ပဒပူရဏမဇ္ဈေ၊ ပုဒ်ပြည့်စုံမျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပက္ခဿပ
ဝသပုပေါသ ထန္တိပဒံ၊ ပက္ခဿပဝသပုပေါသထံ ဟူသောပုဒ်ကို၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ ပရပဒေန၊ နောက်ပုဒ်နှင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ပက္ခဿ၊ လ
ဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏၊ စာတုဒ္ဒတိ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စဒသတိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမိ၊
ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ဣဓိ၊ ဤသို့၊ တယောသံသုံးပါး
ကုန်သော၊ ဇေတဒိဝသေ၊ ထိုနေ့တို့ကို၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသ၊
ကျင့်သုံးဆောက်တည်ရသောနေ့ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
အဋ္ဌာကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဇေတုပေါသထံ၊ ဤဥပုသ်ကို၊ ဥပဝဇ္ဇ၊ ချဉ်း

၅၆၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကပ်၍၊ဝသိတွာ၊နေ၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊
ပါဠိဟာရိယ ပက္ခဏာတိတ္ထေပန၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဏဟူသောဤစကား၌
ကား၊ဝသယုပနာယိကာယ၊ဝါဆိုအံ့သောကာလ၏၊ပုရိမဘာဂေ၊ရှေးအတ္ထို
၌၊အာသုဋ္ဌိမာသော၊ဝါဆိုလလည်းကောင်း၊အန္တောဝသံ၊ဝါတွင်းကာလ
၌၊တယောမာသာ၊သုံးလတို့လည်းကောင်း၊ကတ္တိကမာသော၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စမာသာ၊ငါးလတို့ကို၊ ပါဠိဟာရိယ
ပက္ခာတိ၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါး
သောဆရာတို့သည်၊အာသုဋ္ဌိကတ္တိကဗေဂ္ဂုဏမာသာ၊ဝါဆိုလတန်ဆောင်
မုန်းလတပေါင်းလဖြစ်ကုန်သော၊ တယောဝေ၊သုံးလတို့ကိုသာလျှင်၊ပါဠိ
ဟာရိယပက္ခာတိ၊ပါဠိဟာရိယပက္ခတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊အပရေ၊
တပါးသောဆရာတို့သည်၊ပက္ခုပေါသထဒိဝသာနံ၊လဆန်းလဆုတ်ဥပုသ်
နေ့တို့၏၊ပုရိမပန္နိမဒိဝသေန၊ရှေ့ကော်နောက်ကော်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ပက္ခေ
ပက္ခေ၊တပက္ခတပက္ခ၌၊တေရသိပါဠိပဒသတ္တမိနဝမိသင်္ခါတာ၊တေရသိ
ဥပုသ်အစွက်တရက်ပါဠိပဒဥပုသ်သတ္တမိဥပုသ်၊နဝမိဥပုသ်ဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊စက္ကန္တရာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ဒိဝသာ၊ နေ့တို့ကို၊ပါဠိဟာရိယ
ပက္ခာတိ၊ပါဠိဟာရိယပက္ခဟူ၍၊ဝုစ္ဆန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ယံ၊အကြင်အယူကို၊ဣတိ၊နှစ်သက်၏၊တံ၊ ထိုနှစ်သက်သော
အယူကို၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊သဗ္ဗံအလုံးစုံသောနေ့ကို
ပုညကာသိနံ၊ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့အာ၊တာသိတဗ္ဗံ၊ဟောအပ်၏
ဇေံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇေံပါဠိဟာရိယပက္ခဏ၊ထိုပါဠိဟာ
ရိယပက္ခကိုလည်း၊တာသိတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်၏၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
သန္တုခြင်းရှိသောသူသည်၊အဋ္ဌဂံပေတံ၊အင်္ဂါ ၇၅ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊သုသ
မတ္တရူပံသုပရိပုဏ္ဏရူပံ၊ကောင်းစွာပြည့်စုံနိုင်သောသဘောရှိသောဥပုသ်
ကို၊ဧကမ္ပိဒိဝသံ၊တနေ့မျှကိုလည်း၊အပရိစ္စန္တော၊ မစွန့်မပစ်သည်ဖြစ်၍၊
အဋ္ဌဂံပေတံ၊အင်္ဂါ ၇၅ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ဥပဝသ
သုံးလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိဝသံ၊နေ့ကို၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊တစပ်တည်းစပ်အပ်
၏၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဥပေါသထကာလံ၊ဥပုသ်ဆောက်တည်အပ်သောကာလကို၊
ဒေသတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တေသုကာလေသု၊ထိုကာ
လတို့၌၊ဧကံဥပေါသထံ၊ တခုသောဥပုသ်ကို၊ဥပဝသံ၊ သုံးခြင်းကို၊ကာ
တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊တံ၊ထိုသို့သုံးခြင်းကို၊ဒေသန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍
တတောစ ပါတောတိ၊ တတောစ ပါတောဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊

အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတ္ထာဝါ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ တတောတိဇေသော
သဒ္ဓေါ၊ တတောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဗ္ဗေရဏမတ္တေ၊ ပုဒ်ပြည့်ခါမျှ၌၊
နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောတိ၊ တတောဟူ
သည်ကား၊ အနန္တရတ္တေ၊ အခြားမဲ့အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရုစ္ဆ
ဒိဝသပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဤနေ့တပါးသောရှေးသော နေ့အသို့၌၊ ဥပဝုဋ္ဌုပေါ
သထောတိ၊ ဥပဝုဋ္ဌုပေါသထေဟူသည်ကား၊ ဥပဝတိတဥပေါသထော၊
သောက်တည်အပ်သော ဥပုသ်ရှိသော ဥပါသကာသည်၊ အန္ဓေနာတိ၊
အန္ဓေန ဟူသည်ကား၊ ယာဂုဘတ္တာဒိနာ၊ ယာဂုထမင်း အစရှိသည်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါနေနာတိ၊ ပါနေနဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဝိပေါနေန၊ ရှစ်ပါး
အပြားရှိသောအဖျော်ဖြင့်၊ အနုမောဒမာနောတိ၊ အနုမောဒမာနောဟူသည်
ကား၊ နိရုဗ္ဗရုံ၊ မပြတ်မလပ်၊ မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာရဟန္တိ၊ ယထာရဟံ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်သဖြင့်၊ ယထာ
သတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဝိဘုဇ္ဇေထာတိ၊ သံဝိဘုဇ္ဇေထဟူ
သည်ကား၊ ဘရေယျ၊ ကျွေးမွေးရာ၏၊ ပဗ္ဗိမာနေယျ၊ မြတ်နိုးရာ၏၊ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားအည်၊ ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဥပဝသုပေါသထဿ၊ သုံးအပ်သောဥပုသ်၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ဝတော၊ မိန့်
တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာဝဇီဝကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုရုဝတ္တံ
စ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဇီဝဝတ္တံစ၊
အသက်မွေးရာသောဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဇီဝေပါရိသုဒ္ဓိဉ္စ၊ အသက်
မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကလေတော၊ ဟောတော်မူ၍၊
တာယပဗ္ဗိပဒါယ၊ ထိုသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊ အဓိဂန္ဓဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ရအပ်ရောက်
အပ်သောအရပ်ဌာနကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေနမာ
တာပိတရောတိ၊ ဓမ္မေနမာတာပိတရောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊
မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
လဒ္ဓေန၊ တရားနှင့်လျော်စွာရသော၊ ဘောဂေနေ၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဘရေယျာတိ၊
ဘရေယျဟူသည်ကား၊ ပေါသေယျ၊ ကျွေးမွေးရာ၏၊ ဓမ္မိကံသောဝါဏီဇန္တိ
ဓမ္မိကံသော ဗါဏီဇံဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါဏီဇံ၊ လက်နက်ကုန်သွယ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓံသဝါဏီဇံ၊ ဆိတ်ဝက်ကြက်ကုန်သွယ်ခြင်းကို

၂

၅၆၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ မနုဿဝါဏိဇံ၊ လူကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုရာ
ဝါဏိဇံ၊ သေအရက် ကုန်သွယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိသဝါဏိဇံ၊
အဆိတ်ကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာပဉ္စအဓမ္မဝါ
ဏိဇာ၊ ဤငါးပါးသောတရားနှင့်မလျော်သောကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ
တွာ၊ ကြဉ်၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောကုန်သွယ်ခြင်းတို့သည်၊ ဓမ္မိကဝါ
ဏိဇာ၊ တရားနှင့်လျော်သောကုန်သွယ်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဝါဏိဇာမုခေနစ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်လည်း၊ ကာသိဂေါ
ရက္ခာဒိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟိတော၊
သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ အပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်
လျော်သော၊ ဝေါဟာရော၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏
သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယော
ဇနာ၊ ခြင်းတည်း၊ နိစ္စသီလဥပေါသထသီလဒါနိဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ပဉ္စင်သီ
လတည်းဟူသောနိစ္စသီလဥပုသ်ဆောက်တည်းခြင်း၊ ဟုဆိုအပ်သောအ
ဋ္ဌင်္ဂသီလ အလှူလေးခြင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောအရိယသာဝကော၊
အကြင်အရိယာတပည့်သည်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်
သွယ်ခြင်းကို၊ ပယောဇယော၊ ယှဉ်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုလယ်လုပ်ကုန်သွယ်
ခြင်းမှ၊ ထဋ္ဌေနစ၊ ရအပ်သောဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မတော၊ တရားမှ၊ အနုပေ
တတ္တာ၊ မကင်းမကွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သော၊
ဘောဂေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ မတဝိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ဘရေယျ၊ ကျွေး
မွေးရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဂိဟိ၊ ထိုလူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမှေ့မလျော့၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သော၊ ဣမံဝုတ္တံ၊ ဤကျင့်ရာသောဝတ်ကို၊ ဝုတ္တယန္တော၊ ကျင့်သည်
ရှိသော်၊ ကာယသံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏
အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မေတွာ၊ ပျောက်
လွင့်၍၊ အာလောကကရဏေန၊ အလင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သယံပတာတိ၊ သယံ
ပတာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ယေတေဆကာမာ
ဝစရဒေဝါ၊ အကြင်နတ်ပြည့်ခြောက်သိပ်၌ဖြစ်သောနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ သယံပတာနာမ၊ သယံပတာအမည်ရှိကုန်သော၊ ဧတံဒေဝေ၊
ထိုနတ်တို့သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်ရ၏၊ အလ္လိယတိ၊
ပြုကပ်ရ၏၊ ဟေသံ၊ ထိုသယံပတာအမည်ရှိသောနတ်တို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊

ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
ဓမ္မိက သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မိကသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတဿ
သုတ္တနိပါတ်၏၊ ဝဏ္ဏနာယ၊ အဖွင့်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်သောဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ နာမေန၊ အမည်အား
ဖြင့်၊ စုဠဝဂ္ဂေါ၊ စုဠဝဂ်မည်၏၊

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျဒုတိယတွဲပြီး၏၊

